

မိစ္ဆာကျွန်း

မိစ္ဆာကျွန်းနှင့်စင်စစ် ဇာတ်ကား

စ/ဆ/ ဝမ်းကျင်

BURMESE CLASSIC

အခန်း (၁)

လေပြင်းက ကြမ်းတမ်းစွာတိုက်ခတ်နေသည်။
 မိုးကလည်း သစ်သစ်မဲ့ရွာသွန်းလျက်ရှိသည်။
 ပင်လယ်ရေပြင်မှာလည်း လှိုင်းအလိပ်လိပ်ထကာကြောက်
 ဇက်စွယ်ရာအတိ ဖြစ်နေသည်။
 လေထန် လှိုင်းကြီးနေအော့ ပင်လယ်ပြင်ထက်တွင် သစ်
 ဖောင်တစ်ခုက မြင့်ချည်နှိမ့်ချည်ဖြင့် လှင့်မြောနေဆဲ။
 လှိုင်းလုံးပျား၏ ပင့်တင်မှုကိုခံရသည်အခါ မြင့်မားထော
 ထောင့်ကုန်းထက်သို့ရောက်သလို ဖြစ်သည့်နည်းတူ လှိုင်းလုံး
 ပျားအောက်သို့ လျော့ကျသွားလျှင်လည်း နက်ချိုင်းလှသော
 ချောက်ထဲသို့ ကျသွားသည်နယ်ရှိသည်။
 သစ်ဖောင်ကြီးမှာ သိပ်ကြီးလှပေ။

ဆစ်ဖောင်မှာ အပြောကျယ်သော ပင်လယ်ရေပြင်တွင်
လေထုတ်ရာ လွင့်မျောနေသော အင်ဂျင်ဇင်အေးတစ်ခုပမာ
ဖြစ်နေသည်။

ဤသစ်ဖောင်အလေးမှာ မာန်ပြင်းလှသော ပင်လယ်ရေ
ပြင်ကို တုံတု၍ ရနိုင်စရာအကြောင်းမရှိချေ။

အလွန်မိုက်မဲ၍ အသက်ကိုနေပြောသော သူအလျှင် ဤ
လို သစ်ဖောင်လေးဖြင့် လေထုတ် လိုင်းကြီးနေသော ပင်လယ်
ပြင်ကို ကျော်ဖြတ်မည်ဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် ထိုသစ်ဖောင်ပေါ်တွင် လူတစ်ယောက်ပါရှိလှ
သည်။

ထိုသူသည် ရပ်၍လည်းမနေ၊ ထိုင်၍လည်းမခွီး သစ်ဖောင်
ပေါ်ဝယ် လက်လှည့်လည်လျက်သား ပါရှိလာသည်။

ထိုလူ၏ အတွင်းအပြင်ကိုကြည့်လျှင် ဤသစ်ဖောင်ပေါ်၌
လိုက်ချင်၍ လိုက်မပါနေခြင်းမဟုတ်ကြောင်း သိသာနိုင်၏။

ထိုလူ၏အပြစ်မှာ ကိုယ့်သဘောနှင့်ကိုယ် လှုပ်ရှား လှုပ်
ဆောင်နိုင်သည့် အခြေအနေပင်မရှိပေ။

ထိုလူမှာ သစ်ဖောင်ပေါ်ဝယ် လက်ကားထား ခြေကား
ထားရှိပြီး လက်နှင့် ခြေဆောက်များကိုလည်း ကြိုးများ
ဖြင့် ခိုင်မြဲစွာတုပ်နှောင်ထားသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း လိုင်းလုံးများ၏ ရိုက်ပုတ်မှုကြောင့်
သစ်ဖောင်လေး နိမ့်မြင့် လှုပ်ရှားနေသော်လည်း ထိုလူမှာ
ရေထဲသို့ လွင့်စင်ကျသွားခြင်းမရှိပေ။

သို့ရာတွင် ဤအခြေအနေအတိုင်းသာဆိုပါက လိုင်းပြင်
သစ်ထွားသည့်တိုင် ထိုလူအဖို့ အသက်ရှင်နိုင်ဖွယ်မရှိ၊ ကမ်း
မမြင်၊ လမ်းမမြင် ပင်လယ်ပြင်ဝယ် လွင့်မျောရင်း တစ်ဝက်
ရေငတ်ဖြစ်ကာ အသက်ဆေးဆိုးရန်သာရှိသည်။

အကယ်၍ ကံကောင်းထောက်ပံ့ပြီး ကမ်းခြေတစ်ခုခုရှိ
ရောက်သည့်တိုင် ကြိုတင်တုံ့ပြန်ရေးအစီအစဉ်အား ကမ်းခြေ
ပေါ်သို့ တက်နိုင်စွမ်းရှိမည်ဟုတ်။

ကယ်တင်ရှင်တစ်ဦးဦးနှင့် တွေ့ဆုံရမှသာ အသက် ရှင်နိုင်
ပေမည်။

သစ်ဖောင်ပေါ်ဝယ် ပါလာသူမှာ အသက် ဆုံးကြီး
သေး၊ နှစ်ဆယ်ဝါးနှစ်ခန့်သာရှိသည်။

လူလှင်ပျိုသစ်ယောက်ဖြစ်သည့် အရပ်မြင့်မားက ကိုယ်
ကာယ ကြံ့ခိုင်သန်စွမ်းသည်။

ပင်ကိုတ ရည်မှန် ချောမောဟန်ရှိသော်လည်း ယခုအခါ
မျက်နှာတွင် အထိုး အကြိတ် အရိုက်အနှက် ခံစားရသဖြင့်
အညိုအမည်း၊ ဝက်ရာဇက်ချက်များ ထင်၍ နေသည်။

လူသင်ပျိုအဖို့ ဤပုံစံမျိုးဖြင့် ပင်လယ်ပြင်ဝယ် လွင့်မျော
နေသည့်မှ ယခုနုပေါ်ဆိုလျှင် (၃)ရက် တိုင်တိုင်ရှိခဲ့ပြီးနောက်
လေဓက်ကိုခံခဲ့ရသည့်အတွက် လူကပ်ပျို၏အသက်မှာ လူ့ရွပ်ပင်
မှပေါ်ထော့ချေး။

အစာဝတ် ရေငတ် ဖြစ်ခဲ့ရသောကြောင့်လည်း သင်အား
ကျန်ခမ်းသာ မပေတိုက်နေသည်။

ယခုလို မီးသက်စေပြင်းကျထောက်သောအခါတွင်မူ ပို၍ ဆိုးပေတော့သည်။ လှိုင်းလုံးများကြားဝယ် ခရစ်ခက်ဆန် ကာ နိမ့်မြင့်လှုပ်ရှားနေသောကြောင့် လုလင်ပျိုမှာ မူးပူး နေခက်နေခက်ဖြစ်လာသည်။

နှောက်ဆိုးတွင် မည်သို့မျှမတတ်နိုင်တော့ဘဲ သတိလစ် နာခ မေ့မြောသွားလေတော့သည်။

x x x

ထူးဆန်းမှုများပြင်ပေါ်သို့ ရေခက်ရေပေါက်များထိ၍လာ ဆည်း

ပင်လယ်ပြင်ဝယ် လွင့်ပျောနေခဲ့ရသောသူ အဖို့ ဤအဖြစ် မျိုးမှာမဆန်း၊ ခုတ်ဖောင်ကို လှိုင်းက ပုတ်လိုက်သည့်အခါ ထိုင်း ဤသို့ ဤနှယ်ပင် နေခက်ရေပေါက်များ မျက်နှာကို ထိမှန်မြဲဖြစ်သည်။

ပင်လယ်ဆားငန်ရေများဖြစ်သောကြောင့် ထိုတွေ့ရသည် မှာ မသက်သာလှပေ။

ယခုမူ တစ်မျိုးဖြစ်နေသည်။ မျက်နှာကို ရေခက်ရေပေါက် များ ထိထာဘော်လည်း အခဲရခေက်၊ လုလင်ပျိုမှာ လက်မရ တစ်ချက် ရတစ်ချက်ဖြစ်နေလည်း လူ့ သဘာဝ အလျောက် ပါးစပ်ကို အလိုလိုဟကာ မျက်နှာကိုလှာထိနေသော ရေခက် ရေပေါက်များကို အငမ်းမရသောက်နေမိသည်။

အစာရေစာငတ်ပြတ်နေသော လုလင်ပျိုအဖို့ ရေချိုလေး တစ်စက်တစ်ပေါက်သောက်လိုက်ရသည်မို့ နတ်သုဒ္ဓါကိုစား ရထလို ဖြစ်နေသည်။

အလွန်အရသာရှိသွားသည်။ အလွန်ချိုမြိန်သည်။ ရေ သောက်လိုက်ရ၍ အထောက်အပံ့အားပြည့်လာသည်။

မျက်နှာကို ဆေးပြသန့်စင်သော ရေခက်ရေပေါက်များ ပက်ဖျန်းမိသောကြောင့်လည်း သတိပြန်ရလာသည်။

ဟား...ဟား...ဟား...မင်းတမထေထေးပဲကိုး၊ တီး...တီး... တီး...

လုလင်ပျို၏နားထဲဝယ် တစ်စုံတစ်ဖောက်၏ ပြောလိုက် ထိကို ကြားရသည်။

လုလင်ပျို မျက်လုံးကိုဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။ လုလင်ပျို၏မျက်လုံးထဲဝယ် လူတစ်ယောက်၏ ရုပ်သွင်ကို မြင်ရသည်။

ပထမတွင် မြင်ကွင်းက မသဲကဲ့၊ ဝိုးတဝါးဖြစ်နေသည်။ ထိုလင်က မျက်စိတောင်ဆုံးလေးချက်ခတ်လိုက်သည်။ ဝိုးတဝါး မြင်ကွင်းက ပီပြင်လာသည်။

တစ်ဘက်လူ၏ မျက်နှာသွားပြင်ကို ထင်ထင်ရှားရှားမြင် လိုက်ရသည်တွင် လုလင်ပျိုမှာ အလွန်ထိတ်လန့်သွားသည်။

မိစ္ဆာသရဲတစ်ကောင်အောင်နှင့် လခတွေ့နေရသည်လား ဟုထည်း သံသယဖြစ်မိသည်။ သူမြင်လိုက်ရသည်မှာကြောက် စရာကောင်းလှသော မျက်နှာကြီးတစ်ခုဖြစ်သည်။

အသားမရှိတဲ့ အရိုးပေါ် အရေပျားထပ်နေသောကြောင့် အရိုးခေါင်းထစ်ခုခုနှင့်ခြားပေး အကြေးများအပြိုင်းပြိုင်း ပေါ်နေသည်အတွက် အရိုးခေါင်းကို မြင်ရသည်ထက်ပင် ကြောက်စရာကောင်းသည်။

လူလင်ပျိုက ထထိုင်ရန်ကြိုးစားသည်။ မရ၊ လက်နှင့် ခြေတို့ထုပ် ကြိုးများဖြင့် တုပ်နှောင်ထားသော လှုပ်ရှား၍မရ၊ ထထိုင်၍မရ၊ တေးပတ်ဝန်းကျင်ကို မျက်လုံးကစားကြည့်၏။ ပင်လယ်ရေပြင်ကို မထွေရှုတော့၊ ပြုပေးသော သံသေသင်ပြင်တို့ သို့ မြင်ရသည်။

ဟင်...တယ်လိုဖြစ်တယ်၊ အသေခေးပါလား' လူလင်ပျို၏ဖောင်ထည့် သံသေသင်ပြင်ပေါ်တွင် ထိုင်နေသည်။ ကြည့်ရတာ ပင်လယ်ထဲမှာရှိတဲ့ ကျွန်းအစ်ကျွန်းပေါ် ခရုတ်နေတာနဲ့တူတယ်။

လူလင်၏စိတ်ထဲဝယ် တွေးထောမိသည်။ မိမိအထွမြင်နေရသော လူနှစ်ပတ်ထက်၍ လူလင်မှာ အတော်ပင် အတွေးရက်နေသည်။

ထိုလူမှာ အသက်ကြီးရင့်နေသော အဘိုးအိုတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ အသက်ပယ်၍မည်မျှရှိမည်ကို ခန့်မှန်းရန် ခက်၏။ အဘိုးအိုမှာ ပိန်လို့လည်း အရိုးပေါ် အရေရောင်ဖြစ်ကာ အရိုးစုအသင်ပေါက်နေသည်။

အဘိုးအိုမှာ စုန်ပြုံးနေသော တောင်းတိုတစ်ထည်သာ ဝတ်ဆင်ထားသည်။ သူ၏ခါးတွင်မူ ခားမြေခင်အစ်လက်ရှိ

နေသည်။ ခေးကတော့ တကယ်ခားကောင်းပင်၊ နေရောင်အောက်တွင် ခားရောင်က ဝင်းလက်နေသည်။

'ဘယ်နှယ်လဲ...ရေသောက်လို့ဝပြီလား' အဘိုးအိုက မေးသည်။

ဤအခါတွင်မူ အဘိုးအို၏လက်ထဲတွင် သစ်သားရေပုံးတစ်ခု နိုင်ထားသည်ကို လူလင်က သတိပြုမိသည်။ သစ်သားရေပုံးထဲဝယ် ရေတစ်ဝက်ခန့်ရှိနေသည်။

'ဟုတ်ကဲ့...ဝပါပြီ ကျေးဇူးတင်ပါသည်' လူလင်ပျိုကပြောသည်။ စကားထဲမှာ ခပ်တိုးတိုးသာဖြစ်သည်။

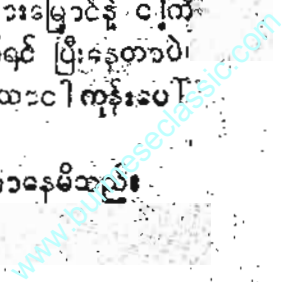
အဘိုးအိုက သစ်သားရေပုံးကို ဖောင်ပေါ်၍ထားလိုက်သည်။ ထိုနောက် သစ်ဖောင်ကို ဆွဲယူသည်။

အဘိုးအိုမှာ ပိန်လို့ပြီး အင်္ဂါသားသန်စွမ်းခြင်းမရှိ၊ သစ်ဖောင်မှာ တဖြည်းဖြည်းသာရွေ့နေသည်။

တစ်ပေခန့်ဆွဲယူပြီးနောက် အဘိုးအိုမှာ အလွန်မော့တိုက်လွှားကာ စေတ္တနာနေရသည်။

'မိအဘိုးကြီးလုပ်ပုံက အဆန်းပဲ၊ လူ့ခားမြှောင်နဲ့ ငါ့ကို တုပ်နှောင်ထားတဲ့ ကြိုးတွေကို ဖြတ်လိုက်ရင် ပြီးနေတာပဲ၊ လူပင်ပင်ငန်းပန်းဆွဲနေစရာမလိုဘူး၊ ငါ့ဘာသာငါ ကုန်းပေါ်တက်လျှောက်သွားရုံပေါ့'

လူလင်၏စိတ်ထဲဝယ် စဉ်းစားတွေးတောနေမိသည်။

အဘိုးအိုကမူ အမောပြေပြေသည်နှင့် သစ်ဖောင်ငယ်ကို ဆက်၍ ပင်ပင်ပန်းပန်းဆွဲတင်ပြန်သည်။ နားလိုက် ဆွဲလိုက်နှင့် သစ်ဖောင်မှာ ဆယ်ဖေခန့်ရှေ့လျှားလျာခဲ့သည်။

‘အဘ အာကြောင့် ဒီလောက်အပင်ပန်းခံပြီး ဆွဲနေတာလဲ၊ ကြိုးတွေဖြတ်ပေးရင် ကျွန်တော် ဘာသာလျှောက်အား နိုင်ပါတယ်’

လုလင်မှာ မမျှသိပ်နိုင်တော့ဘဲ ထုတ်ပြောလိုက်သည်။ အဘိုးအိုက လုလင်ကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်သည်။ ထို့နောက် ဘာမျှမပြောဘဲ သစ်ဖောင်ကို ဆက်၍ကြိုးစားပမ်းစား ဆွဲတင်ပြန်သည်။

မိမိအကြံပေးသည်ကို အဘိုးအို လက်မခံနိုင်စွန်း အိမ်ည့်အထွက် လုလင်ကလည်း ဘာမျှထပ်မံပြောတော့ပေး

ခံရာခံဆစ် အပန်းတကြီး ဆွဲယူလာခဲ့ရာ၊ နောက်ဆုံးတွင် ဆစ်ဖောင်ငယ်မှာ တမ်းခြေနှင့် အလွန်ကွာလှမ်းဆော့နေရာ ထို့ ဖောက်လာသည်။

ထိုနေရာစေ့ မီးပုံတစ်ခုရှိသည်။ မီးပုံရှိပေးများမှာ သိပ်အရှိန်မဆောင်းတော့ဘဲ ခပ်ငွေ့ငွေ့ သာရှိတော့သည်။

အဘိုးအိုက မီးပုံရှိရာသို့ ပြေးသွားပြီး ဆစ်ကိုင်းခြေစက်များကို ထည့်လိုက်သည်။

မကြာမီပင် မီးအရှိန်မြှင့်ကောင်းလာသည်။

‘အဘ...ကျွန်တော် ခြေနဲ့လက်မှာ ချည်ထားတဲ့ကြိုးတွေကို ဖြတ်ပေးပါလားဗျာ’

လုလင်က အဘိုးအိုကိုလှမ်းပြောသည်။ ‘ဟိတ်...ကောင်လေးမင်းနာမည် ဘယ်လိုခေါ်လဲ ပြောခမ်း...’

အဘိုးအိုက ခပ်စေ့စေ့ကြည့်ပြီး မေးခွန်းထုတ်သည်။ ‘ကိန်လွေ့လို့ခေါ်ပါတယ်’

‘ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီလိုဖြစ်လာတာလဲ’

‘ဒီကိစ္စက ဇာတ်လမ်းရှည်ပါတယ်၊ ဆေးအေးဆေးဆေး ပြောပြနေဖြစ်မယ်’

‘ဘာ...ဇာတ်လမ်းရှည်တယ် ဟုတ်လား၊ မင်း ဘယ်လိုဖြစ်လာတယ်ဆိုတာ ငါ့ခုန်းနိုင်ပါတယ်၊ မင်း မဖက်ခင်းမူတွေ လုပ်ခဲ့လို့ အပြစ်ပေးခံရတာမဟုတ်လား’

‘အဘကလဲ မဟုတ်တာဗျာ’

‘ဘာမဟုတ်ရမှာလဲ၊ မင်းဘာလူထောင်၊ လူကေခင်းဆိုရင် ဘယ်သူက မင်းကို ဒီလိုမျိုးလုပ်မှာလဲ’

‘ကျွန်တော်ရှင်းပြပါရအောင်’

‘ရှင်းပြရအောင်ပါနဲ့၊ မင်းလူကေခင်းပဲဖြစ်ဖြစ် လူဆိုးပဲဖြစ်ဖြစ် ငါ့အဖို့ မထူးပါဘူး’

‘ဘာထူးတာလဲဗျာ’

ကိန်လွေ့မှာ အဘိုးအို စအားကို မစဉ်းစားတတ်အောင် ဖြစ်သွား၍ ပြန်မေးလိုက်သည်။

ဤတွင် အဘိုးအိုက ထက်မြက်လှသောအေးမြောင်ကို ဆွဲထုတ်၍ ကြောက်စက်ပူယူရာကြိမ်းခေခင်းပြောဆိုသည်။

'ငါ့အစားကောင်းမစားရတာကြာပြီ၊ အသားနဲ့ဝေးနေတာလဲ ငါ့နှစ်လောက်ရှိပြီ၊ ဒီတော့ ဘာသားရရ ရရာကို စားတော့မယ်'

'ဟာ...အဆက ကျွန်တော် ကို သတ်စားလို့လာ'

အဘိုးအို ဘာကံဆုံလိုကြောင်း တွေးမိသည့်အတွက် ကိန်လွေမှာ ကြက်သီးပင်ထဲသွားရသည်။

ဟုတ်တယ်၊ ဒီကျွန်းပေါ်မှာ လူဆားဆိုလို့ ငါ့ထစ်ဦးတည်းပဲ၊ ကျေးငှက်နဲ့ တိရစ္ဆာန်တွေထဲမရှိဘူး၊ ငါ့အဖို့ ဖားထီးထီးထင်းရွတ်ထူပဲ နေ့တိုင်းစားနေရတယ်၊ ဒီကျွန်းအနီးပတ်ဝန်းကျင်မှာတော့ ငါ့တွေ ပုစွန်တွေ ပေါ့ပါပြီ၊ ဒါပေမယ့် ငါ့က ရေခဲကောင်းကောင်း မကူးတတ်တော့ ဒီကောင်တွေကို မပမ်းနိုင်ဘူး၊ ငါ့အစားကောင်းကောင်းစားရတိုင်း ငတ်ပြတ်နေတာကြာပြီ၊ အခုတော့ မင်းကိုပဲ သတ်စားရမယ့်ပဲ၊ မလတ်နိုင်ဘူး'

ယခုမှပင် မိမိကို အဘယ်ကြောင့် ကြိုးမဖြတ်ပေးပဲထားသည်ကို ကိန်လွေ နားလည်ရတော့သည်။

ကိန်လွေမှာ ပင်လယ်ထဲဝယ် တွယ်ရာမဲ့ မျှောနေရာမှ ကျွန်းပေါ်သို့ရောက်လာခဲ့သည့်အတွက် အထော်ပင်ပမ်းစားလွန်းခဲ့သည်။

ယခုမှ အခြေအနေက ပို၍ဆိုးနေသေးတော့သည်။ ကျားကြောက်လို့ ရှင်ကြီးကြီး၊ ရှင်ကြီးက ကျားထက်ဆိုးသည့်အဖြစ်မျိုး ပင်လယ်ပြင်တွင် ရေခဲစိကာ သေသွားသည်ကပင် ပို၍ကောင်းပေသေးတော့သည်။

အဘိုးအိုက စားမြောင်ကိုခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ရင်း ကိန်လွေ အနီးသို့ တိုးကပ်လာသည်။

စားမြောင်ကိုထားသော အဘိုးအို၏ဘက်မှာ တုန်တုန်ယင်ယင်ဖြစ်နေသည်။

'မိမယ် ကိန်လွေ၊ မင်းနဲ့ ငါ့ဟာ ရန်သူတွေမဟုတ်ပါဘူး၊ ငါ့မှာငတ်ပြတ်လွန်းလို့သာ မင်းကိုသတ်စားရတယ်၊ ဒီတော့ မင်းကို ဝေခနာရှည်ရှည်မခံစားရဘဲ ကပ်ချက်တည်းနဲ့ အသက်ထွက်သွားအောင် ငါ့လုပ်ပေးပါ့မယ်'

အဘိုးအိုက ဤသို့ပြောကာ စားမြောင်ကို ပင့်မြှောက်၍ ကိန်လွေ၏နံရိုးသားတည့်တည့်ကို ချိန်နှယ်လိုက်သည်။

စားမြောင် ရှယ်လိုက်သော်လည်း ချိန်တော်နှင့် ထိုးစိုက်၍ မချွန်နိုင်သေးဘဲ ရှိနေသည်။

စားမြောင်က သောအဘိုးအို၏ညာလက်မှစ တဆတ်ဆတ် တုန်ယင်နေသည်။

'အဟ...ဒီကျွန်းပေါ် ရောက်နေတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ'

ကိန်လွေက မေးလိုက်သည်။ အဘိုးအိုကပြန်ပြောသည်။

'ငါ့နှစ် ငါ့နှစ်ရှိနေပြီ'

'အဟ ညာစားကောင်းစားရဖို့ ကျွန်တော်ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် ရေကောင်းကောင်းကူးတတ်ပါတယ်၊ ရေထဲငှက်သဖွယ်ပါတယ်၊ ဒီကော့ ကျွန်တော် ကိုလွတ်ခွင့်ပေးရင် အဆအဟက် ပိုအကျိုးရှိပါလိမ့်မယ်၊ သဘာဝလို့သေသွားလို့ ကျွန်တို့အောင် ငါ့ပုစွန်တွေကို ဖမ်းပေးပါ့မယ်'

ကိန်လွေ့ကပြောလိုက်သည်။ အဘိုးအို၏မျက်နှာဖယ် ထူးခြားသော အမူအရာများပေါ်လာသည်။

ကပ်စုံတရာကို နေ့မရဘဲ အပြင်းအထန် စဉ်းစား တွေးတောနေသည့်အသွင်မျိုးဖြစ်သည်။

‘ဟာ... မလိုချင်ဘူး၊ ဘာမှမလိုချင်ဘူး၊ မင်းကိုပဲသတ်စားမယ်၊ ဒါပဲ’

အဘိုးအိုက အော်ဟစ်ပြောဆိုပြီး ကိန်လွေ့ကို ဓားဖြင့် တအားထိုးချလိုက်သည်။

ကိန်လွေ့က မျက်စိကိုစုံမိုတ်ထားလိုက်သည်။ ‘ခတ်’

ဓားထိုးစိုက်မိသံပေါ်လာသည်။ ကိန်လွေ့၏ ရင်ထဲဝယ် ‘ဒိန်း’ နေ့ဖြစ်သွားသည်။

သို့ရာတွင် မည်သည့်နာကျင်မှုဝေဒနာကိုမျှမခံစားရသောကြောင့် ကိန်လွေ့အံ့ဩမိသည်။

မျက်စိပွင့်ကြည့်ရာ အဘိုးအိုမှာ အလွန်စိတ်လှုပ်ရှားဟန်ဖြင့် မျက်နှာကွဲလက်ဖြင့်အုပ်စာ ထိုင်နေသည့်ကိုတွေ့ရသည်။

ဓားမြှောင်ကတော့ သစ်ဖောင်မှ သစ်လုံးတစ်လုံးထွက်ထိုးစိုက်လျက်အားရှိနေသည်။

အဘိုးအို၏စိတ်ထဲဝယ် မည်သို့ရှိနေကြောင်း ကိန်လွေ့နားလည်သဘောပေါက်မိသည်။

ကိန်လွေ့သည် ပင်ထယ်ထဲဝယ် ဖောင်တစ်ခုဖြင့် လှင့်မျောနေရစဉ်က အစာငတ်သောအဖြစ်ကို လက်တွေ့ ကြုံတွေ့ခဲ့သည်။

အထူးသဖြင့် ရေငတ်သည့်ခဏကို ပြင်းပြင်းပျံ့ပျံ့ပင်ခံစားခဲ့ရသည်။

ပင်ထယ်ဆားငန်ရေကိုပင် သောက်မိမတတ် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဆားငန်ရေသာသောက်မိပါက ပိုဆိုးပြီး ဝိဋ္ဌာဝေဒနာခံစားရမည်မို့ ကိန်လွေ့က စိတ်ကိုအနိုင်နိုင်ချုပ်ထားနေခဲ့သည်။

ယခု အဘိုးအိုလည်း ဤအဖြစ်မျိုးကြုံနေရကြောင်း ကိန်လွေ့ သဘောပေါက်မိသည်။

အဘိုးအိုမှာ မဝရေစာ စားသောက်ကာ အထိတ်စိတ်အပြတ်ပြတ်ဖြစ်နေသောကြောင့် အသားကို ငမ်းငမ်းတတ်စားချင်နေသည်။

ဓားစရာအသားက ရှာမရသည့်အဆုံး ကိန်လွေ့ကို သတိစားရန် ကြံခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် အသိစိတ်ဝောက်က ဤသို့မလုပ်သင့်ကြောင်း သတိပေးနေသည်။

အဘိုးအို၏ခေါင်းထဲဝယ် စိတ်ကောင်းနှင့် စိတ်မိုက် လွန်ဆွဲအားပြိုင်နေခြင်းဖြစ်သည်။

အဘိုးအိုက မျက်နှာကို ထိက်ဝါးနှင့်အုပ်ကာ အထန်ကြာအောင် ငြိမ်နေပြီးနောက် သစ်ဖောင်ဝယ် ထိုးစိုက်နေသောဓားမြှောင်ကို ဆွဲနှုတ်လိုက်သည်။

ကိန်လွေ့ကိုသစ သတ်စားရန် ကြံနေသေးသည့်သဘောပင်။

‘ဟိုတိကောင်လေး... မှန်မှန်ပြောစမ်း၊ မင်းဟာ ခဏကောင်းမှုမျိုးစုံလုပ်နေတဲ့ လူမိုက်စာလေးတစ်ယောက်မဟုတ်လား၊’

အဘိုးအိုက မေးပြန်သည်။

၂၀ + တက္ကသိုလ်နေရဲအောင်

'မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်တော် လူ့အောင်းပါ၊ လူလိမ်မာလေးပါ'

'မလိမ်နဲ့မင်းဟာ လူဆိုးလေးဖြစ်ရမယ်၊ ဒါကြောင့် သစ်ဖောင်မှာ ကြီးနဲ့တုပ်ပြီး မျောချခံလိုက်တာပေါ့'

'ကျွန်တော် ကိုသတ်စားမယ်ဆိုရင်လဲ သတ်လိုက်ပါ၊ ဒီလို အကြောင်းမရှိ အကြောင်းရှာမနေပါနဲ့ဗျ'

ကိုန်လွေ့က လေအေးအေးဆေးဆေးပြောလိုက်သည်။

'ခွေးအောင်လေး... ငါ့ ဘာအောက်မေ့လဲ့... ငါ့ သက်ချက်ကြောင့် အသက်နဲ့ ခန္ဓာကိုယ် အိုးစားကွဲကွဲတော့ မနည်းတော့ဘူး၊ မင်းကိုယ်တိုင် အာမခံဦးစားနေရလို့ဘူးကွ'

အဘိုးအို၏စကားကြောင့် ကိုန်လွေ့မှာ ခင်မိမိမိ ထိုက်နေမြဲဖြစ်သွားသည်။

ဤလို ကြီးဝမ်းပြောဆိုသည့်စကားအသုံးအနှုန်းမှာ သိုင်းဆေးများ ပြောလေ့ရှိသောစကားရပ်များဖြစ်သည်။

ဤအဘိုးအိုမှာ အာမန် ခရစ်ယာန်မဟုတ်ဘဲ၊ သိုင်းသမားတစ်ဦးဖြစ်နေလေရည်လားဟုလည်း စဉ်းစားမိသည်။

'အဘရဲ့နာမည်က ဘယ်လိုခေါ်သလဲ'

'ခွေးအောင်လေး... ငါ့ မေးခွန်းပြန်ထုတ်မနေနဲ့'

'ကျွန်တော်တစ်ခုပြောပါရအေးအဘ ကျွန်တော် ကိုသတ်ချင်သက် မသတ်ချင်နေ အဘသဘောပဲ၊ ဝါဒပမယ့် အခု ဝေးလေးဆယ်ခန့် ကျွန်တော် လက်နဲ့ ခြံတွေကိုတုပ်ထားတဲ့ကြိုးတွေကို ဖြတ်ပေးပါလား၊ နေရရ ထိုင်ရကလေးလွန်းလို့ပါ'

'မင်းကို ကြီးပြတ်ပေးလို့မဖြစ်ဘူး၊ မင်းအ အသက်ငယ်ပြီ၊ အစားသန်တယ်၊ ငါက အစာမဝတာ စားအေးရတဲ့လူဆိုတော့ မင်းနဲ့မယှဉ်နိုင်ဘူး'

'အဘက ကျွန်တော် ကိုကယ်ထားတဲ့ကျေးဇူးရှင်ပဲ၊ အဘကို တစ်ကြောင်းပြန်တိုက်ရမှပဲ'

အဘိုးအိုက ငေးငိုင်ကာ တွေ့ဝေ၍ ခြုံစားနေသည်။ အတန်ကြာမှ စကားဆိုသည်။

'မင်း ရေကောင်းကောင်းကူးတတ်တယ်နော်'

'ဟုတ်ကဲ့'

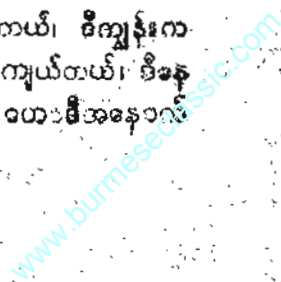
'ယောဇီကျွန်းရှိကမ်းခြေတစ်ဝိုက်က ခရစ်အောက်မှာ ပုစွန်ထုပ်ကြီးတွေ သိပ်ပေါ့တယ်၊ အဲဒီ ပုစွန်ထုပ်တွေကို မင်း ရေစုပ်ပြီး ပစ်နိုင်လား'

'ဟာ... ပစ်နိုင်တာပေါ့'

'မင်း ပစ်လိုရတဲ့ ပုစွန်ထုပ်တွေထဲက ငါ့ကို ထမြတ်မိ၊ ဆစ်ဝက် တစ်ဝက်ခွဲပေးနိုင်ပါ့မလား'

'ဒီကျွန်းပေါ်မှာ ကျွန်တော်ရယ်... အဘရယ် နှစ်ယောက် ထည်းရှိတာပဲ၊ ရတနာကဲ့သို့ခစားကြရမှပေါ့'

'အေး... ဟုတ်ပြီ၊ နောက်တစ်ခု ရှိသေးတယ်၊ ဒီကျွန်းက အလျားတစ်မိုင်၊ ဆန်မိုင်တစ်ဝက်လောက်ပဲကျယ်တယ်၊ ဒီနေ့က ကျွန်းရှိအနောက်ဘက်ပိုင်းပါ၊ မင်းအ ယောဇီအနောက်ဘက်ပိုင်းမှာနေရမယ်...'

ငါ့အတော့ အရွှေဘက်ပိုင်းမှာနေမယ်၊ မင်းရိုတ်အနောက်
ဘက်ပိုင်းကို ငါ့လှေချင်အာမယ်၊ ဝါပေမယ့် ငါ့ရွှေဘက်
ပိုင်းကိုတော့ မင်းခြေဦးတောင်မထည့်ရဘူး၊ ဘယ်နှယ်လဲ'

'ဘာကြောင့် ဒီလိုဆန့်သတ်ထားရတာလဲ'

'ဘာကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ကွာ၊ မင်းသိစရာမလိုပါဘူး၊ ဝါ
ပြောတဲ့အတိုင်း လိုက်နာနိုင်မယ် မလိုက်နာနိုင်ဘူး ဆိုတာ
လေးပြော'

ကျွန်း၏ အရွှေဘက်ပိုင်းတွင် လျှိုဝက်ချွန် တစ်စုံတရာရှိ
မည်မှာ ကိန်လွေ့ တွေးမိသည်။

ယခု လောလေးဆယ်တွင် မိမိ၏ ဆသက်ရှင်နိုင်ရေးမှာ
အရေးကြီးဆုံးမို့ အဘိုးအို၏တောင်းဆိုချက်ကို ကိန်လွေ့
က သဘောတူ လိုက်လျောလိုက်သည်။

'ဟုတ်ကဲ့၊ အဘိုးပြောတဲ့အတိုင်း သဘောတူပါတယ်'

အဘိုးအိုက ကြီးပျားကို ဓားမြောင်ဖြင့် ဖြတ်ပေးသည်။
ဓားမြောင်မှ တက်မြက်လှသည့် ဓားကောင်းကစ်လက်ဖြစ်
သောကြောင့် ကြီးပျား အလွယ်ပင် ပြတ်ဆွားသည်။

ကြီးပျားပြတ်ဆွားသော်လည်း ကိန်လွေ့မှာ သစ်ဖေစင်
ပေါ်မှ မထလေးပေ။

သုံးရက်လုံးလုံး ကြီးပျားတပ်ခံထားရပြီး မလှုပ်ရွေ့ပဲ ပက်
ဆက်အနေအထားဖြင့် နေလာခဲ့ရသည်မို့ ကိန်လွေ့၏ ခြေ
ထောက်နှင့် လက်များမှာ ထုံကျပ်နေသည်။ ချွန်ချင်းလှုပ်
ရွား၍မရပေ။

ပထမဦးဆုံး ကိန်လွေ့က လက်ချောင်းများကို ထုပ်လိုက်
ပြန်လိုက်လုပ်ကြည့်သည်။

ဤသို့လုပ်ရင်းမှ အသက်ကိုပြင်းပြင်းရွှေကာ အတွင်းအား
ကို စုစည်း၍ ကိုယ်ခန္ဓာအနှံ့ ယည်ပတ်စေမည် လေ့ကျင့်မှုကို
လုပ်သည်။

မကြာမီမှာပင် ကိန်လွေ့၏ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း သွေးလည်
ပတ်မှု ပိုမိုပြန်ဖြစ်လာသည်။

ဤအခါတွင်မူ ကိန်လွေ့က တဖြည်းဖြည်းချင်းထ၏။
အဘိုးအိုကလည်း ဓားမြောင်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင်
ဆုပ်ကာ ကိန်လွေ့နှင့် ဆယ်ပေအကွာသို့ ဆုတ်ရပ်၍ စောင့်
ကြည့်နေသည်။

ကိန်လွေ့ အလင်ဖမ်း၍ တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုနိုင်အောင် ကြိုး
စင် အကာအကွယ်ယူထားလိုက်သည့်သဘောဖြစ်သည်။

'မိကျွန်းက ဘာကျွန်းလို့ခေါ်သလဲ'

မတ်တတ်ထရပ်နိုင်သည့်အခါ ကိန်လွေ့ကမေးလိုက်၏။

'မိစ္ဆာကျွန်း'

'မိစ္ဆာကျွန်းဟုတ်လား၊ ဘာကြောင့် မိစ္ဆာကျွန်းလို့ခေါ်
ရတာလဲ'

'မိကျွန်းပေါ်မှာ လူ မနေနိုင်ဘူး၊ မိစ္ဆာကောင်တွေ
အကောင်ဆိုးဝါးတွေပဲနေတယ်၊ ဒါကြောင့် မိစ္ဆာကျွန်းလို့
ခေါ်တာပဲ'

'ဒါဖြင့် မိကျွန်းပေါ်ကို လူသူအဆောက်အပေါက်မရှိဘူး
ခေါ့?'

‘အုတ်တယ်၊ ဧါပေမယ် လွန်ခဲ့တဲ့ငါးနှစ်လေးခက်အခါတော့ ငါ့ဆုတ်လာတယ်။ အခု ခင်းဆုတ်လားပြန်ပြီ၊ ဝိဒေတော့ မိကျွန်းပေါ်မှာနေတဲ့ လွန်ခဲ့ဖောက်ရှိ သွားပြီခေါ့’

‘ငါ့ဖမ်း သင်္ဘောတွေ တာတွေ့သော မိကျွန်းနားကို အဆုတ်ဆပေါက်မရှိဘူးလား’

‘မိကျွန်းရဲ့ အနီးအနားကော့တော့ ခြံထဲသွား ဖြတ်လာလုပ် ကြတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်းနားကိုတော့ တယ်သင်္ဘောမမှမကပ် ဝံ့ကြဘူး’

‘ဘာဖြစ်လို့ မကပ်ဝံ့ဘဲလဲ’

‘မိစ္ဆာကျွန်းပေါ်လိုဆိုနေမှ တယ်သူ့လားဝံ့မှာလဲ’

‘မိကျွန်းပေါ်မှာ မကောင်းဆိုးရွားရှိလို့လား’

‘မရှိပါဘူး’

‘ဒါဖြင့် ဘာကြောင့် မိစ္ဆာကျွန်းလိုပေါ်ရတာလဲ’

‘မိကျွန်းပေါ်မှာ အစေးရေစာရှားပါးတယ်လို့လူတွေမယုံစားဘူး၊ ဒါကြောင့် နှစ်ပေါင်းများစွာကလဲ လူမဲကျွန်းဖြစ်နေ ဖာယ်၊ နှစ်မည်ထောင်မှမရှိခဲ့ဘူး။ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ငါးဆယ်ကျော် ကျော်လောက်က မိကျွန်းဟာ ပင်လယ်စေးပြုတစ်စုရဲ့ အခြေစိုက်စခန်းတစ်ခုဖြစ်ခဲ့တယ်...’

‘အဲဒီပင်လယ်စေးပြုတွေဟာ မဝစုမတည်ကြဘဲ အချင်းချင်း ဆတ်ကြပြတ်ကြပြီး အကုန်သကုန်ကြတယ်လို့ပြောကြ တယ်၊ အဲဒီစေးပြုတွေသကုန်ပြီ၊ မိစ္ဆာအဖြစ်နဲ့ မိကျွန်းမှစ သွားလာ ကျက်စားနေကြတယ်လို့လဲ ယုံတမ်းစကားရှိတယ်၊ ဒီလိုနဲ့ပဲ မိကျွန်းဟာ မိစ္ဆာကျွန်းရယ်လို့ နာမည်ကြီးတာပဲ။’

ဘယ်သူမှလဲ မိကျွန်းကိုမလာရဲကြဘူး၊ ဘယ်သူမှလဲ မိကျွန်း မှာ မနေရဲကြဘူး’

‘အဘကကော ဘယ်လိုလုပ်ပြီး မိကျွန်းပေါ်ရောက်လာ တစလဲ’

‘အဘိုးအိုက မဖြေပေ၊’

‘အဘနာမည်ကိုပြောပါဦး’

‘အဘိုးအိုက နှုတ်ဆိတ်မြို့နှုတ်ဆိတ်နေသည်။’

‘အဘကိုကြည့်ရတာ သိမ်းဆေးတစ်ယောက်နဲ့တူတယ်’

‘အဘိုးအိုထံမှ စကားပြန်မရ၊ ကိန်လွှဲက ဆက်လက်၍

မေးခွန်းလေးငါးခု ထပ်မေးလိုက်ပြန်သည်။’

‘ဟေ့ကောင်... ငါ့အကြောင်းကို ဇင်း သိစရာမလိုဘူး၊

ဘဝမှမေးမနေနဲ့’

‘နေခက်ဆုံးတွင် အဘိုးအိုက ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောသည်။’

‘ကောင်ပေါ်ပြီဗျာ၊ မမေးနဲ့ဆိုရင်လဲ မမေးပါဘူး၊ အဘ

မိကျွန်းပေါ်မှာ ငါးနှစ်ကျော်ကျော် သောင်တင်နေပြီ၊ မိ ကျွန်းက ခွာသွားနိုင်ဖို့ နည်းလမ်းလဲမရှိဘူးတဲ့နေခက် ဘဝ ကြောင့်ဗျာ၊ ယှဉ်လျှိုဝှက်ဝှက်လုပ်ချင်နေရတာလဲ’

‘ကိန်လွှဲက မပြုံးတဲဖြိုးနှင့် ပြောသည်။’

‘အဘိုးအိုမှာ မျက်နှာကွက်ခန်းဝပ်ချက်ပျက်သွားသည်။’

‘ငါ့ဆီမှာ ဘာလျှိုဝှက်ချက်မှမရှိဘူးကွ’

‘အဘိုးအိုက ဒေါသတကြီးသော်ပြောသည်။’

‘လျှိုဝှက်ချက်မရှိဘူးဆိုရင် ဘာကြောင့် ကျွန်တော်မေး

တာတွေကို မဖြေဘဲလဲ’

'မြေစရာမလိုဘူးထင်လို့ မမြေတာပေါ့ကွ'
ကိန်လွေ့လည်း အဘိုးအိုကို ထင်မိမေးမြန်းမခနတော့ဘူး
ခေါက်တုံ့ ခေါက်ပြန် စကြံလျှောက်လိုက်သည်။

စကြံ ထေးငါးခေါက်မျှလျှောက်ပြီးသည်တွင် ပို၍နေလို့
ထိုင်လို့ကောင်းလာသည်။

စိတ်ကြည်လစကာ လန်းလန်းဆန်းဆန်းဖြစ်လာသည်။
ကိန်လွေ့က စကြံလျှောက်နေရာမှ ရပ်လိုက်သည်။
ထို့နောက် သိုင်းကွက်ခင်းကာ လက်နှစ်ဘက်ကိုဝှေ့ ယမ်း
လျက် လက်ဝါးသိုင်းကွက်များလေ့ကျင့်သည်။
သိုင်းကွက် လေ့ကျင့် ကစားသည့်အတွက် အတွင်းအား
လည်ပတ်လာပြီး ပို၍လန်းဆန်းသည်။ အားပြည့်လာစေသည်။

'လက်စသတ်တော့ မင်းက ရွှေခင်လင်ဂိုဏ်းသားကိုး'
ကိန်လွေ့ လက်ဝါးသိုင်း လေ့ကျင့်ကစားသည်ကို အကဲ
ခတ်ကြည့်ရှုရင်း အဘိုးအိုက မုတ်ချက်ချသည်။

'ဟာ...အဆထင်တာလွဲနေပြီ၊ ကျွန်တော် ရွှေခင်လင်ဂိုဏ်း
သားမဟုတ်ဘူးဗျ'

'ဘာ...မဟုတ်ပါဘူးလဲ၊ မင်းက ငါ့ကို ဘာမှန်းမလည်
ထုံကောင်မှတ်လို့လား၊ အခုန မင်းလေ့ကျင့်ကစားသွားတာ
ရွှေခင်လင်ဂိုဏ်းရဲ့ လေလှိုင်းလက်ဝါးသိုင်းကွက်မဟုတ်လား၊
ငါ့ကောင်းကောင်းသိပါတယ်ကွ'

'ရွှေခင်လင်ဂိုဏ်းရဲ့ 'လေလှိုင်းလက်ဝါး' သိုင်းကွက်ကို သိ
ထားတာဆိုတော့ အဘဟာ သိုင်းလောကနဲ့ ပတ်သက်ပြီး

မဟုတ်တုန့်ဆိုတဲ့ သိုင်း အကျော်အမော်တစ်ဆောင်က ဖြစ်ရမယ်၊
ဘယ်နှယ်လဲ၊ ကျွန်တော်တို့တော့တာမှန်သလား'

'ရွှေခင်လင်ဂိုဏ်းရဲ့သိုင်းကွက်တွေထဲ ဘာမျှားထူးခြားလို့
လဲ၊ လွန်ခဲ့တဲ့အချိန်ကလတွေထုန်းကတော့ ရွှေခင်လင်ဂိုဏ်း
ဟာ သိုင်းလောကရဲ့ ဦးစီးဦးဆောင်နေရာမှာ ရှိခဲ့ပါတယ်၊
ဒါပေမယ့် နှစ်ငါးဆယ်လောက်အတွင်း အနယ်နယ်အရပ်ရပ်
က ထူးချွန်တဲ့ သိုင်းပညာရှင်တွေ အများကြီး ထွန်းထွန်း
ပေါက်ပေါက်ပေါ်ခဲ့တာပဲ...'

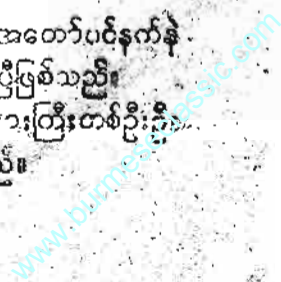
'ဒီတော့ ရွှေခင်လင်ဂိုဏ်းသိုင်းပညာဟာ သိပ်မထူးဆန်း
တော့ပါဘူး၊ ပြီးတော့ မင်းရဲ့ လက်ဝါး ရိုက်ချက်တွေထဲ
သိပ်ပြီးရိုးခင်းလွန်းပါတယ်'

အဘိုးအိုက ကိန်လွေ့ ပြောသည့်စကားကို မထုန်ပြန်ဘဲ
သူ့ဘာသာသူ့ဆန်လက်၍ ထင်မြင်ချက်များပြောနေသည်။
'အခုဟာက အကြောအခြင် ပြေမှု့ထက်သက် လေ့ကျင့်
ကစားတာပါ၊ တကယ်တမ်း ထိုက်ရိုက်မယ်ဆိုရင်တော့ ဒီ
သိုင်းကွက်မျိုးကို ကျွန်တော်မသုံးပါဘူး'

'ဟင်...ခင်းဆီမှာ ဒီထက်ပိုထက်မြက်တဲ့ သိုင်းကွက်တွေ
ရှိသေးလို့လား'

'ဤအဘိုးအို၏ သိုင်းပညာမဟုတ်မှ အတော်ပင်နက်နဲ
ကျယ်ဝန်းကြောင်း ကိန်လွေ့ အကဲခတ်မိနေပြီဖြစ်သည်။

ဤအဘိုးအိုမှာ ထူးဆန်းသောသိုင်းသမားကြီးတစ်ဦးနဲ့
ဖြစ်မည်ဟုလည်း အသေအချာတွက်ဆမိသည်။

အဘိုးအို၏အရည်အချင်းနှင့် အစွမ်းအစကို ဆက်လက်စွာ
စမ်းလိုသောကြောင့် ကိန်လွေက တခြားဆိုင်းကွက်တစ်မျိုး
ကို လေ့ကျင့်ကစားပြလိုက်ပြန်သည်။

လက်ဝဲ၊ သိုင်းကွက်တစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် စောစော
က ရှောင်လင်ဂိုဏ်း၏ လေလှိုင်းလက်ဝဲ၊ သိုင်းကွက်နှင့်မတူ
တမူထူးဆန်းသည်။

လေလှိုင်းလက်ဝဲ၊ သိုင်းကွက်က ခက်ထန် မခက်ကြာကစား
အစားအင်ပြင်၊ ထန်စွာရိုက်နှက်မှုကို အဓိကထားသည်။

သိုင်းကွက်များမှာ အကွက်ကျပြီး လေးလေးမှန်မှန်ဖြစ်
သည်။

ယခု ကိန်လွေ ထပ်မံလေ့ကျင့်ကစားပြသည့် လက်ဝဲ၊
သိုင်းကွက်က သေမှပေ အလွန်အကွက်စိတ်သည်။ ဖေါ့ပါး
ပြတ်လတ်စွာ လှုပ်ရှားတိုက်ခိုက်မှုကို အဓိကထားသည်။

ဦးတည်တိုက်ခိုက်သည့် လမ်းကြောင်းများမှာလည်း များ
ပြားလှသည်။

လက်ဝဲ၊ နှစ်ဘက် လှုပ်ရှားရိုက်ခတ်နေသည်မှာ မြန်ဆန်
လွန်းသောကြောင့် အရိပ်များပင်ထပ်နေသလိုဖြစ်လျက်ရှိ၏။

ဟား...ဟား...ဟား... ဟဲဟဲ ဟဲဟဲ ဟဲဟဲ ဟဲဟဲ
ခုံတိုက်ရုံ လေပူ လက်ဝဲ၊ သိုင်းကွက်ပေါ်ကွား အားလုံး
ခြောက်ကွက်ရှိပြီး ဘစ်ကွက်စီမှာ အပြောင်းအလဲ သုံးဆယ်
ခြောက်မျိုးရှိတယ်။

အဘိုးအိုက ကိန်လွေ လေ့ကျင့်ကစားပြသော သိုင်းကွက်
အမည်ကို စက်ခနဲမှန်အောင်ပြောပြလိုက်သည်။

‘ကောဇီးပြို၊ နောက်တစ်မျိုးထပ်ကြည့်ပါဦး’
ကိန်လွေက ရယ်မောပြောဆိုပြီး နောက်ထပ်သိုင်းကွက်
တစ်မျိုး လှုပ်ရှားကစားပြပြန်သည်။

သိုင်းလှုပ်ရှားဟန်က သိုင်းလောကတွင် လူသိများလှ
စသည့် ဖားခြံသိုင်းပညာရပ်တစ်ခုဖြစ်သော မျောက်သိုင်းနှင့်
အတော်ဆင်တူသည်။

‘အဲဒီ မျောက်... ဟာ မဟုတ်သေးပါဘူးဟ... နေဦး-
နေဦး’

အဘိုးအိုက မျောက်သိုင်းဟု ထုတ်ပြောခဲ့ပြီဖြစ်ရာ ကိန်
လွေ၏ သိုင်းကွက်လှုပ်ရှားဟန်ဝယ် ထူးခြားဆန်းပြားသော
အကွက်များ ဖောယက်ပီဝတ်ခနဲကြောင်း တွေ့မိသည့်အတွက်
ချက်ချင်းစတင်ကု ရပ်လိုက်သည်။

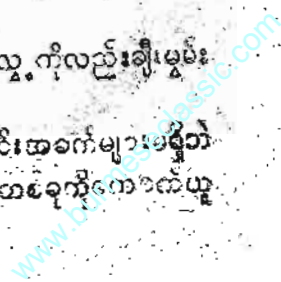
ကိန်လွေ သိုင်းကွက်လှုပ်ရှား ကစားနေသည်ကို ဆော့ဆ
ချာချာကြည့်ခဲ့ပြီး ကြည့်နေရင်း အဘိုးအို၏မျက်နှာကွက်
ခနဲတစ်ချက်ပျက်သွားသည်။

ထိတ်လန့်တုံ့ပြန်သည့်အသွင်လည်း ဝေါ်လာသည်။

‘အဲဒါ မြောက်ပိုင်းခေသက တာဝန်ပိုက်ရဲ့ ‘ရွှေလှုပ်’
သိုင်း ဆယ်ရွှစ်ကွက်ပါလား၊ မင်းက အတော့ကို သိုင်းပညာ
စွမ်းတစ်ခုပဲ’

အဘိုးအိုက ပြောပြီး ပြောရင်း ကိန်လွေကိုလည်းချီးမွမ်း
စကားဆိုလိုက်သည်။

အစွန်ရယ်ပြီဆို ကိန်လွေက အကိုင်းအခက်များမရှိဘဲ
တုတ်သဖွယ်ဖြစ်နေသည့် ယစ်ကိုင်းခြောက်တစ်ခုကို ကောင်းကွယ်

ကဝ ဓားရှည်သဘောမျိုး အသုံးပြုနိုင်ဆောင်တာ ဓားသိုင်းကစားပြုပြန်သည်။

ဓားသဖွယ် အသုံးပြုထားလော သစ်ကိုင်း၏လှုပ်ရှားပုံမှာ နဂါးဘစ်ကောင်က နေသည့်နှယ် နိမ်လိုက်မြင့်လိုက် ဝေ့လိုက် ဝိုက်လိုက်ဖြစ်နေသည်။

ဓားကွက်များမှာ အလွန်ပင်ဆန်းပြားသည်။ သွက်လက်မရှိသလို ပြင်းထန်မှုကလည်းပါရှိနေသည်။

‘ဗီဟာ အူနန်ဂိုက်ရှဲ့ နဂါးပျံဓားသိုင်း’ ပါလား။ ဗီဓားသိုင်းက ပျံနေတဲ့နဂါးကိုတောင် ခုတ်ချနိုင်တယ်လို့အမုန်းတင်ပြောနေကြတယ်။ မင်း ဘယ်လိုလုပ်ပြီးတတ်ထားတာလဲ’

ကိန်လွေက ရှောင်လင်း ခုံတုံးတော့စိန်နှင့် အူနန်တူသော ထိပ်ဆီးဂိုက်များ၏ အစွမ်းထက်မြတ်ဆေး သိုင်းပညာရပ်စားမျိုးကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် လေ့ကျင့် ကစားပြု သွားသည့်အတွက် အဘိုးအိုမှာ အလွန်ပင်အံ့ဩနေ၏။

‘ကဲ...ကျွန်တော်လဲ နေဆရာထိုင်သာဋ်သွားပါပြီ။ အားလုံးအတော်ပြည့်လာပါပြီ။ ပုစွန်ဆွားပမ်းကြစို့’

ကိန်လွေက ဓားရှည်သဖွယ် အသုံးပြုနေသည့် သစ်ကိုင်းခြောက်ကို မြေကြီးပေါ်ပစ်ချပြီးပြောလိုက်သည်။

‘နေပါဦးကူး-နေပါဦး။ အခု မင်းအသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ’

အဘိုးအိုက တမန်းကတန်းခေလိုက်သည်။

‘နှစ်သယံလေးနှစ်ပါ’

‘အသက်တယ်လောက်အစပြီ။ သိုင်းပညာဆင်တစ်လ’

‘ဆယ်နှစ်နှစ်အရွယ်က ဆင်ခဲ့တာပဲ’

‘ဆယ်နှစ်နှစ်အချိန်အတွင်းမှာ မင်းက ဂိုက်၊ ဇေ၊ ဂိုက်၊ ရှဲ့သိုင်းပညာစားမျိုးကို ပိုင်နိုင်အောင် လေ့ကျင့်နိုင်ခဲ့တယ်ဆိုတော့ ဘော်ကယ်လို့ဆိုရမှာပဲ’

‘အခုန ပြခဲ့တဲ့ သိုင်းပညာတွေအပြင် စုချမ်းပြည်နယ်က ယိကျမ်းသိုင်းမျိုးဆက်တွေရှိ အဝေးပစ်ဇက်နက်ကိုလဲ တတ်သေးတယ်ဗျ’

‘ဟေ... မဖြစ်နိုင်တာကွာ။ ဆယ်နှစ်နှစ်လောက်လေ့ကျင့်ခဲ့ရင် ဂိုက်၊ ဇေ၊ ဂိုက်၊ ရှဲ့သိုင်းပညာတွေကို မတတ်နိုင်ပါဘူး’

‘အဘ ကိုယ်တွေ့မျက်မြင်ပဲမဟုတ်လား၊ မယုံချင်ရင်မိ နေပါလေ’

‘အေးကွ၊ ငါ့မျက်မြင်ပဲ။ ယုံကြည်စရာမရှိပေမယ့် ယုံရမှာပဲ။ မင်းက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီလောက်များတဲ့သိုင်းပညာတွေကို လေ့ကျင့်နိုင်တာလဲ’

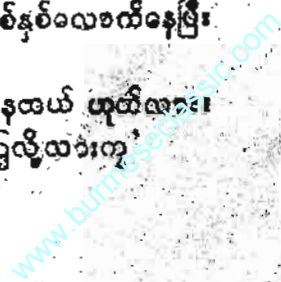
‘ကျွန်တော်က ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ကောင်းပြီး ဇွဲနဲ့ ဝီရိယရှိလို့ဆိုရမှာပေါ့’

‘မင်းက ဘယ်ပုံဘယ်နည်းနဲ့ ဒီသိုင်းပညာငါ့မျိုးကို သင်ယူခဲ့တာလဲ’

‘ကျွန်တော်က ဂိုက်၊ တစ်ခုထဲမှာ နှစ်နှစ်ပေလောက်နေပြီး သင်ယူခဲ့တာပဲ’

‘ဟေ... တစ်ဂိုက်၊ တည်းမှာ နှစ်နှစ်ပဲနေတယ် ဟုတ်လား။ ဒီလိုဂိုက်၊ သားမျိုးကို သူတို့က လက်ခံကြလို့သားကွ’

အဘိုးအိုက တအံ့တဩခေးပြန်သည်။

'အတိအလင်းပြောရရင်တော့ တယ်လက်ခံမှာလဲဗျာ၊ ဒီလို
ပဲ အကြံအဖန်လုပ်ပြီးသင်ရတာပေါ့'

'ဘာလဲ...မင်းက လှည့်စားပြီး ခိုးသင်ခဲ့တာပေါ့'

ကိန်လွေက တစ်မျှတန်မေးပြောပြီး စိစိသာလုပ်နေသည်။

'မင်း...တော်တော်ဆိုးတဲ့ ကောင်လေးပဲ၊ သိုင်းလောကရဲ့
ထုံးတမ်းစဉ်လာ စည်းကမ်းကိုတောင် ချိုးဖောက်ရဲတယ်၊မင်း
အကြောင်းကို သိမသွားဘူးလား၊ မင်းကို ဝိုင်းအေးချေးမယူကြ
ဘူးလား'

'ဟေ...အယ်...နလိမ့်မယ်၊ ကျွန်တော် အကြောင်းကို သိ
သွားကြပြီ၊ ဂိုဏ်းဝါးဂိုဏ်းလေးက ကျွန်တော် ကို လိုက်ခွာ
နေကြတယ်၊ မင်းမိခင်တော့ ကျွန်တော် ဘက်စားက သူတို့
ဂိုဏ်းရဲ့ သိုင်းပညာတွေကို သွေးနိုင်အောင် ဖျတ်ဆီးပစ်ကြ
မှဗျာ'

'ဪ...ဪ...ဒါကြောင့် မင်းကို တစ်ဖောင်မှာချည်
ပြီး ပင်လယ်ထဲကိုမျှောလိုက်ကြတာကိုး'

ကျွန်တော် ကို အခုလိုလုပ်တာက သူတို့ မဟုတ်ပါဘူး၊
သူတို့ကသာ ကျွန်တော် ကို အမိဖမ်းနိုင်ကြရင် ကျွန်တော်
မှသာ သိုင်းပညာအစွမ်းအစ တယ်ရှိတော့မှာလဲ'

'ဒါဆိုရင် မင်းကို သစ်ဖောင်နဲ့ မျှောလိုက်တာ တယ်ထူ
တော့လဲ'

'မိအကြောင်းပြောရရင် ရှည်ပါတယ်ဗျာ၊ အခုခလား
လေးစာပေ ကျွန်တော်လဲ ဝိုက်တော်တော်ဆာနေတယ်၊ မိ'

တော့ ပုစွန်အရင်ဖမ်းလိုက်ဦးမယ်၊ ပုစွန်ကင်စားရင်းနဲ့ မြေ
ဥတပေါ့'

'ကောင်ပြီ၊ အဲလိုသေခင်ပြင်ကနေဆင်းသွားရင် ပုစွန်ထုပ်
တုန့်တဲ့ ကမ်းခြေကိုရောက်တယ်၊ မင်း၊ အရင်သွားနှင့်'

အဘိုးအိုက ကျွန်းကမ်းစပ်တစ်နေရာကို ထပ်ညှိုးထိုးပြီး
ပြောသည်။

'အတကော လေိုက်ဘူးလား'

'မုမ်း ရွေ့ကသွားနှင့်ပါ၊ ငါနောက်ကနေ လိုက်လာခဲ့ပါ
မယ်'

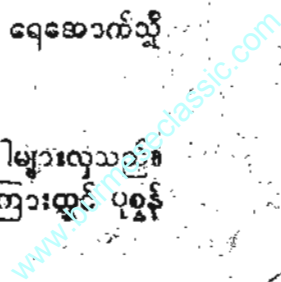
မိမိအား အလစ်ဖမ်းကာ တိုက်ခိုက်စဉ် စိုးရိမ်သော
အောင် ရွေ့မှ သွားခိုင်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း ကိန်လွေ ခိုပ်မိ
သည်။

ကိန်လွေလည်း တစ်ချက်ပြုံးကာ ရွေ့မှ လျှောက်လှမ်း
လာသည်။

ကမ်းစပ်သို့ရောက်သောအခါ ကိန်လွေက ရေထဲသို့ဆင်း
သွားသည်။ အဘိုးအိုမှစုမှ ကမ်းစပ်တွင်သာရပ်လျက် ကျန်
နေခဲ့သည်။

ရှေးကပိုင်းသို့ရောက်သည်နှင့် ကိန်လွေက ရေအောက်သို့
ဆက်လိုက်သည်။

အဘိုးအိုဧည့်သည်ကောားမှန်သည်။
ထိုနေရာတစ်ဝိုက်တွင် ပုစွန်ထုပ်များ ပေါများလှသည်။
အေးအတ်ကြမ်းပြင်ရှိ ကျောက်ဆောင်များကြားတွင် ပုစွန်

ထုပ်မျှားကို အများအပြားပင်တွေ့ရသည်။ ထွေထွေထူးထူး
လိုက်ရှာနေစရာမလိုပေ။

ကိန်လွှေက ပုစွန်ထုပ်ကြီးလေးကောင်ကို အလွယ်တကူ
ပင် ကောက်ယူလာခဲ့သည်။

ပုစွန်ထုပ်ကြီးလေးကောင်ကိုလျက် အမ်းပေါ်ပြန်ထက်
အာသော့ ကိန်လွှေကိုတွေ့ရသောအခါ အတိုးအိုမှာ အထူး
ပင် ပျော်ရွှင်သွားသည်။

ပုစွန်ထုပ်မျှားကို မီးဖုတ်ကာ တစ်ယောက် နှစ်ကောင်
စေ့မျှားခေးသောက်ကြသည်။

နွေးယက်သော ဆာဆာနှင့် အားပါးထရုစားပစ်လိုက်
ကြရာ ပုစွန်ထုပ်ထင်မျှားပေး တခဏအတွင်းတစ်တက်ပြေး
ထွန်းသည်။

အတိုးအိုမှာ အလွန်တောင့်တနေလောအာယာရကို စား
သောက်လိုက်ပြေမို့ အလောက်ပင်ကျေနပ်သွားသည်။

ကိန်လွှေအပေါ် ရန်လိုလည် စိတ်ထားမျှားလည်း မပျံ
တော့ပါပေ။

ကိုင်း...ချာတိတ်၊ မင်းပြောမယ့်ဇာတ်ကြောင်းကို စပြော
ပေးတော့

ပုစွန်ထုပ်မျှားကို အားရပါးရ စားပြီးသောအခါ အတိုး
အိုက မေးလိုက်သည်။

‘ဘာဇာတ်ကြောင်းလဲဗျ’

‘မင်းကို သစ်ဖောင်မှာကြိုးနဲ့ချည်ပြီး ပင်ထယ်ထဲ မျှား
လိုက်စားတတ်ကြောင်းလေကွာ’

‘ဆင်း... တယ်ကစပြီးပြောရမှန်းတောင်မသိပါဘူးဗျာ...
ဪ- ဟုတ်ပြီ-ဟုတ်ပြီ၊ နဂါးတစ်ကောင်၊ ကျားညှိနောင်၊
ကျားသစ်သုံးမျိုး၊ လူထွင်ကျယ်လေးပေဟ်၊ ထယ်မယ် ငါး
ထေးကံ၊ သိုင်းလှလင်ခြောက်ဦး၊ နတ်သူဇာခုနစ်ပါး ဆိုတာ
ကို အဘကြားဖူးသလား’

‘ဟာ...ကြော့ဖူးပါဘူး၊ ငါက ပိစ္ဆေကျွန်းပေါ်မှာ ငါးနှစ်
လောက် ထောင်တင်နေတာဆိုတော့ သိုင်းလေးကနဲ့အဆက်
ပြတ်ထလိုဖြစ်နေပါပြီ’

‘ဟုတ်ပါလိမ့်မယ်၊ အဲဒီ လူနှစ်ဆယ်နှစ်ယောက် ညိုင်း
လောကမှာ ရေပန်းစေးပြီး ကျော်ကြားလာတာ သုံးလေး
နှစ်လောက်ပဲရှိဦးမယ်၊ ဂီတော့ အတတ် သယ်ကြားဖူးမှာလဲ၊
အဲဒီ လူနှစ်ဆယ်နှစ်ယောက်လေးဟာ အသက်ငယ်တဲ့ ဆူငယ်
ပိုင်းတွေချည်းဖြစ်ပါတယ်...’

‘နဂါးတစ်ကောင်၊ ကျားညှိနောင်၊ ကျားသစ်သုံးမျိုး၊ လူ
ထွင်ကျယ်လေးပေဟ်နဲ့ သိုင်းလှလင်ခြောက်ဦးတို့ဟာ အမျိုး
အားတွေဖြစ်ကြပြီး...’

‘ဟယ်မယ် ငါးယောက်နဲ့ နတ်သူဇာ ခုနစ်ယောက်ထိုက်
တော့ အမျိုးသမီးတွေပါ...’

သူတို့တောထဲမှာ လူးခြားထက်မြက်တဲ့သိုင်းညာတစ်မျိုး၊
ဒီထက်ကျမ်းတာကြောင့် ငယ်ရွယ်ကြပြီး ပေါ့ပေါ့ကံသာ
တာ မကြာသေးပေမယ့် မျက်မှောက် သိုင်းလောကရွာတော့
အေးသာကို နာမည်ကြီး ထင်ရှားနေကြပါတယ်။

၃၆ * တက္ကသိုလ်နေရဲအောင်

'အဲသည်နှစ်ဆယ့်ရှစ်ယောက်က သိုင်းဆမားကောင်းတွေ
လား၊ သိုင်းဆမားဆိုးတွေလား'

'အဝေးထီး ခို... ပညာအောင်းတွေချည်းပါပဲ'

'အဲသည် နှစ်ဆယ့်ရှစ်ယောက်က တစ်ဂိုဏ်းတည်းဆေး
တွေလား'

'မဟုတ်ပါဘူး၊ ဆင်ပေါ်ကျော်ကြားအဝဲနဲ့ အမူအကျင့်
စရိတ်ချင်း တူကြပေမယ့် သူတို့ဟာ သီးသန့်လှုပ်ရှားနေကြ
တဲ့ လူတွေပါ။ သူတို့အားလုံးဟာ စိတ်ထားမြင့်မြတ်ကြတယ်။
ခဏကင်းသူပယ်ပြီး ကောင်းသူတယ်တယ်၊ အများကောင်း
ကျိုးကိုဆောင်ရွက်တယ်'

'တယ်ဟုတ်တဲ့လူတွေပါလား၊ အဲဒီနှစ်ဆယ့်ရှစ်ယောက်ထဲ
မှာ နဂါးဆိုတဲ့လူက သိုင်းပညာ အကောင်းဆုံးဖြစ်မှပဲဆို
ငါထင်တယ်'

'အတူထင်သလိုတော့ မဟုတ်သေးဘူး၊ သူတို့အထဲမှာ
ဆယ်သုက သိုင်းပညာအကောင်းဆုံးဆိုတာကတော့ ပြောဖို့
ခပ်ခက်ခက်ပဲ'

'အဲဒီလူနှစ်ဆယ့်ရှစ်ယောက်နဲ့ မင်း ဝောင်နဲ့အမျှခပ်ရတဲ့
ဇာတ်ကြော့ဝမ်းက တယ်လိုမျှပယ်ဆက်နေလို့ထဲကွ'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်ပြောအေးကို သေသေချချချ နား
ထောင်ပါ။ ဘယ်လိုစစ်ဆေးသလဲဆိုတာ သိရပါလိမ့်မယ်။
နဂါးတစ်ကောင်ဆိုတဲ့ နာမည် အပြည့်အစုံက နဂါးလေး
စမ်းကွမ်းယဲတဲ့ ကျားညီနေစင်ကျတော့ ကျားဖြူရှုန်အိုင်နဲ့
ကျားနတ်ရွန်ကျင့်၊ ကျားသစ်သုံးမျိုးကတော့ စိန်ကျားသစ်

ကျားကျင့်၊ ရွှေကျားသစ် ဝမ်းဟန်၊ ငွေကျားသစ် ဝေခိုတို့ဖြစ်
ပါတယ်...

'လူတင်ကျယ်လေးဝေဆိုတာကတော့ မြားနှစ်ဝှင် ရန်
ကျ၊ ရှေ့လှံဝှင်ဟန်လှ၊ ကြယ်ပုံဟူယုံ၊ ယကုတုယ်လို့ဖိန့်လို့ခေါ်
ကြပါတယ်'

'ဟင်္သာမယ် ငါးယောဇာန်ကတော့ ဟင်္သာစိမ်းလျှော်စမ်း၊
ဟင်္သာဝါကွပ်ချူး၊ ဟင်္သာဖြူပိုင်ရန်နဲ့ ဟင်္သာနတ်စင်းကျားတို့
ဖြစ်ကြပါတယ်'

'တော်ပြီကွာ...တော်ပြီ၊ မင်းက နာမည်တွေ ထင်ကြီး
လျှောက်ရွတ်ပြနေတာ ငါနားရွပ်လာပြီ၊ မှတ်ထဲမှထဲမထေး
နိုင်တော့ဘူး၊ နာမည်တွေ ဘေးဖယ်ထားပြီး မင်းရွဲဇာတ်
ကြောင်းကိုသာ ပြောပြစမ်းပါ'

အဘိုးအိုက စိတ်မရွည်သလိုဖြစ်ပြောသည်း
ကိန်လွှဲက တစ်ချက်ပြုံးလိုက်သည်။

'အဲဒီ လူငယ်သိုင်းဆမားနှစ်ဆယ့်ရှစ်ယောက်ဟာ မထေး
မူတွေကို ဆန့်ကျင် တိုက်ချက်ရင်း နာမည်ကြီး သိုင်းဆမား
တွေကို တစ်ယေဖက်ပြီး တစ်ယောက် ဖြိုခွင်းနှိပ်နှင်းနိုင်ခဲ့
ပါတယ်...

'ဒါကြောင့် သူတို့ သိုင်းလောစာထဲရောက်လာတာ သုံး
လေးနှစ်လောက်ရှိထားပေမယ့် အမည်သတင်းကတော့ ဟိုး
ဟိုးကျော်ကြပါတယ်...

'တစ်နေ့ကျတော့ အဲဒီ နဂါးလေးစမ်းကွမ်းက ကျန်တဲ့
လူငယ်သိုင်းဆမားနှစ်ဆယ့်ရှစ်ယောက်ဆီကို မိန့်ဆယ် ပိတ်

ကြားစားစစ်စစ်ပစ် ပို့ပေးခဲ့တယ်။ အဲသည် မိတ်ဆက်စိတ်
ကြားစားစရာ လူငယ်သိုင်း၊ အမားတော့ရဲ့ အမူးအကျိုးအောင်
ရွက်ပွဲကိုလေးစားပါကြောင်း...

'အစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦး၊ တွေ့ဆုံ မိတ်ဆက်နိုင်ကြဖို့ ရှစ်လပိုင်း
ထဲပြည့်နေမှာ ချမ်းကျန်း၊ ချမ်းမြောက် ဟိုင်လိုစားအောင်
ဆိုင်ကို လာရောက်ကြဖို့အကြောင်း ဝေးသေးတေးတယ်'

'ချမ်းကျန်းဆိုတာ သိပ်ချောခင်ကျတဲ့နေရာပါ။ ဘဝမှလွဲ
စည်စည်ကားကားမရှိဘူး၊ ဘာကြောင့် အဲသည်လို နေရာမျိုးမှာ
ဆိုသည်ကြဖို့ ပိတ်ရတာလဲ'

'နဂါးထေးစမ်းကမ်းယံ ဟာ ချမ်းကျန်း ဇာတိဖြစ်တဲ့
မိတ်ဆုံကို သူ့ဇာတိ ရပ်ရွာမှာလုပ်ချင်လို့ မိတ်ဆက် ပိတ်
ကြားစားစရာ ရေးသားထားပါတယ်'

'ခါနဲ့ သည်နေ့ဆဲ ထဲနေလဲကွ'
'ရှစ်လပိုင်း ဆယ်ခုနစ်ရက်နေပေါ့'
'ဒါဆို ချိန်းထေးတဲ့ရက် ကျော်နေပြီပေါ့'
'ဟုတ်ပါတယ်'
'မင်းက အပိတ်ခံရတဲ့လူထဲမှ ဝေပါလို့လား'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်က သိုင်းထုထစ် ခြောက်ဦးထဲ
တစ်ယောက်ပါ။ ကျွန်တော်ကို ချစ်လှလင် ကိန်လွေ့ လို့ထဲ
ခေါ်ကြပါတယ်'

'ခြောက်...အခုမှ မင်းအကြောင်းဆ ရောက်လာတာကိုး၊
အောင်းပြီ ဆက်ပြော'

'ကျွန်းထက်လဲ ဖိတ်စားပြီ၊ ချမ်းကျန်းဘက်ကို ခရီး
ထွက်လာခဲ့တာ ရှစ်လပိုင်း ဆယ်လေးရက်နေကျတော့ တိုင်
နဲ့ ဆိုင်ကမ်းကိုရောက်ပါတယ်...'

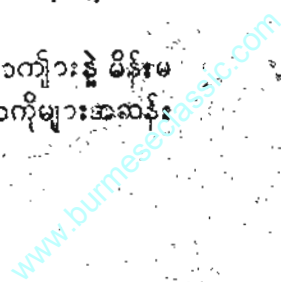
'အဲသည်ဆိပ်ကမ်းကနေ သေနေတဲ့အားရင် ချမ်းကျန်းကို
အိမ်နဲ့ခရီးပဲရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်ထဲ ငါ့ဖမ်းလှေတစ်စီးနဲ့
ချမ်းကျန်းဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့တယ်...'

'လှေပိုင်ရှင်က ကံငါးသည်အတိုအတိုအတိုအတိုပါ။ သူ့မှာ
အထက်ဆယ်ရှစ်နှစ်လောက်ရှိတဲ့ သမီးပျိုလေးတစ်ယောက်လဲ
ရှိတယ်။ အဲသည် မိန်းကလေးထံ သေပေါ်မှာပါလာတယ်။
မိန်းကလေးက သိပ်ချောသိပ်လှတပဲလျားဒါကြောင့် အဲဒီ
မိန်းကလေးက စားသောက်ဖွယ်ရာတွေတွေ့ တည်ခင်းကျွေး
မွေးတဲ့ကခါမှာ ကျွန်တော်ထံ ဆက်မမူဝဲ စားသောက်မိ
အာပေါ့'

'ဟား...ဟား...ဟား... မင်းတို့လို ကောင်လေးတွေက
အဲဒါတွေခက်တာပေါ့၊ ငါဆိုရင် ထယ်တော့မှ သည်လိုအငိုက်
ခံဘူးကွ'

'အဘနားမသည်ဆဲ အစ်ခုနဲ့နေပါသေးတယ်'
'ဘာများလဲကွ'
'အလှအပကိုမြတ်နိုးတတ်မှုပါ။ အဲဒါကို အချစ်လို့ ခေါ်
နိုင်ပါတယ်'

'အဲဒါလေး...လာလာချည်သေးရဲ့၊ ဝယာကျားနဲ့ မိန်းမ
တွေကြ ကြိုက်ကြပြီးတော့ ညားသွားကြတာကိုများအဆန်း
သပ်လို့'

'အဘမှားဘုရားပြီ၊ ကျွန်တော်သေသေမျှာမျှာပြောခဲ့တယ်
ထို နားထောင်လို့ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်၊ ကျွန်တော်ပြောခဲ့တဲ့အရာ
ဆိုတာက အလှအပကိုမြတ်နိုးမှုပါ။ အဲသည်လိုအချစ်မျိုးထဲ
မရှိဘူးဆိုရင် နေ့ခင်းမှစ နေ့မင်းကွယ်ပြီးညဘက်မှာ လမင်း
ဖျောက်နေတဲ့အဖြစ်မျိုး ကြုံကြရလိမ့်မယ်၊ဟော့သည်လှေဝင်
ကြီးဟာလဲ ပျင်းစရာအတိဖြစ်သွားလိမ့်မယ်'

'ဟေ့ကောင်...ဘာကြောင့် ဒါတွေ လျှောက်ပြောနေ
တာလဲ၊ ဒီအကြောင်းမထွက် မင်းပြောမယ့် ဇာတ်ကြောင်း
ဘာဆိုလို့လဲ'

'ဆိုလဲပါတယ်၊ ကျွန်တော်က အလှအပကို မြတ်နိုးချစ်ခင်
တဲ့ လူဆိုတော့ လှပချောမောတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်
ကျွေးတဲ့ အစားအစာတွေထဲမှာ အဆိပ်ခတ်ထားတယ်ဆို
တောင် ဝေးမှာပဲဗျ'

'ဪ...ဪ...ဒါကြောင့် မင်းကို ချစ်လှသင်ကိန်တွေ
လို့ ခေါ်တာကိုး'

'ဟုတ်မပါတယ်'

'အဲဒီကောင်မလေးက အစားအသောက်တွေထဲ အဆိပ်
ခပ်ပြီး မင်းကိုကျွေးလိုက်တာမေ့! ဟုတ်စ'

'အဆိပ်တော့မဟုတ်ပါဘူး၊ မေ့မဆေးခပ်တာပါ။ သူ့ကျွေး
တဲ့ အစားအသောက်တွေ စားသောက်ပြီးတာနဲ့ ကျွန်တော်
အာမုန်းမသိတော့ဘဲ သတိလစ်သွားတာပါပဲ'

'အင်း...အင်း...ဖြစ်ရမယ်၊ ဒီလိုပဲဖြစ်ရမှာပေါ့'

'ကျွန်တော် ထတိပြန်ရလားတဲ့အခါကျတော့ ဆစ်ပေခင်
ပေါ်ရောက်နေပါပြီ၊ ထက်တွေခြေတွေထဲ ကြိုးနဲ့ မလှုပ်နိုင်
ကောင် အတုပ်ခံထားရတယ်၊ပင်လယ်ထဲမှာ သုံးရက်မျှာပါ
ခဲ့ပြီး ဟော့ပိစ္ဆာကျွန်းကို ရောက်လာခဲ့တာပါပဲ'

'သူတို့က တာကြောင့် ဒီလိုလုပ်လိုက်ကြရတာလဲ'

'အဲဒါကိုတော့ ကျွန်တော်လဲမသိဘူး၊ သည်လိုလုပ်တာ
ဟာ နဂါးလေးစမ်းကမ်းရဲ့ ပိတ်ဆို့ပုံကို မသွားနိုင်အောင်
ဖန်တီးဆွဲဆွဲဆွဲသဘော ဖြစ်မယ်လို့ထင်တာပဲ'

'သူတို့က ဘာကြောင့် သည်လိုဟန်တားရမှာလဲ'

'အဲဒါတော့ ကျွန်တော်ထဲမဝင်၊စားတတ်တော့ဘူး၊ဒါနဲ့
ဟော့သည်ကျွန်းက ချ်မင်းကျွန်းနဲ့ ဘယ်လောက်ဝေးသလဲ'

'မိုင်တစ်ရာလောက်ဝေးတယ်'

'ဒါဆို သည်ကျွန်းက ချ်မင်းကျွန်းထက်ပိုပြီး ပြည်မကျွန်း
မြေနဲ့ ဝေးတာပေါ့နော်'

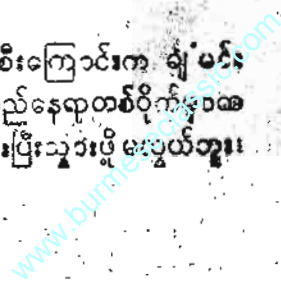
'ဟုတ်တယ်'

'သည်ကနေ ဇောင်နဲ့ မျှောသွားရင် ချ်မင်းကျွန်းကို
ထောက်နိုင်မလား'

'မထောက်နိုင်ဘူး'

'ဘာကြောင့်လဲဗျ'

'သည်ကျွန်းကနေဖြတ်စီးနေတဲ့ ရေစီးကြောင်းက ချ်မင်း
ကျွန်းဘက်ကို မသွားဘူး၊ပြီးတော့ သည်နေရာတစ်ဝိုက်မှာမဲ
လှိုင်းအတော်ထန်တယ်၊ ပေခင်ကိုထိန်းပြီးသွားဖို့ မလွယ်ဘူး၊

ပင်လယ်ကူးလှကြီးဖြစ်ဖြစ်သော်လည်းဖြစ်ဖြစ် ထစ်ခုခုရှိမှ
ထူးလို့ရနိုင်မယ်'

'အတက လက်တွေ့စမ်းကြည့်ပြီးပြီမို့လား'

'ဟေ... လက်တွေ့ စမ်းစရာမလိုဘူး၊ ငါ သိပါတယ်ကူး
သင်္ဘောဖြစ်ဖြစ်၊ ပင်လယ်ကူးလှကြီးဖြစ်ဖြစ် တစ်ခုခုမရှိရင်
သည်ကျွန်းကနေ ထွက်သွားဖို့လွယ်ဘူး'

'ကိုင်း... ကျွန်တော် အကြောင်းကိုတော့ ပြောပြီးပြီ၊ ဇီ
တစ်ခါ အတအလှည့်ပ'

'ဝါအကြောင်း အာမူ ပြောပြစရာရှိတုန်း၊ ကိုင်း... ငါ
ကျွန်းအရွှေဘက်ပိုင်းကပြန်သွားပြီး အနားယူတော့မယ်၊ ငါ
စကားကို မှားမြဲမြဲမှတ်ထားနော်၊ ငါ့ရှင်နတ် ကျွန်းအရွှေ
ဘက်ပိုင်းကို ခြေဦးစတင်မလှည့်ရဘူး'

ဤသို့ပြောပြီးသည်နှင့် အတိုးအိုသည် ထိုင်ရာမှ ထကာ
လျှပ်မြန်စွာထွက်သွားသည်။

အတိုးအို၏လှုပ်ရှားသွားလာပုံမှ လျှပ်မြန်လှသည်အပြင်
အလှန်ထူးဆန်းသည်။

ခြေထောက်ရာ လက်ပါ အသုံးပြုဆောင် ထောက်၍ သွား
သောကြောင့် လူတစ်ယောက် လျှောက်လှမ်းသွားသည်နှင့်
တူ။ ပင်ကုတစ်ကောင်ပြုလှမ်းနေသည့်ပုံမျိုးဖြစ်နေသည်။
အတိုးအိုမှာ ကခဏအတွင်းမှာပင် ကျောက်ဆောင်များ၏
နေခတ်ကွယ်ကွပ် ပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။

ကိုန်းလှမှာ ပဟေဠိဆန်သော အတိုးအို အကြောင်းကို
တွေးသေးရင်း ကျန်နေခဲ့သည်။

ဤအတိုးအိုမှာ အယ်လိုလှစားနည်း။
မည်သည့်အတွက်ကြောင့် ဤကျွန်းပေါ်သို့ ရောက်နေရ
အနည်း။

ထို့ပြင် အတယ်ကြောင့် ကျွန်း၏အရွှေဘက်ပိုင်းသို့ မထာ
ရောက်ရန် ဟန့်ဘားထားရသည်။

လူသိမခံလိုသည့် အကြောင်းကိစ္စတစ်ခုခု ကျွန်း၏အရွှေ
ဘက်ပိုင်းတွင် ရှိနေသောကြောင့်လော့

ထကယ်၍ မိမိအနေဖြင့် ကျွန်းအရွှေဘက်ပိုင်းသို့ သွား
ရောက်ကြည့်ရှုကား စုံစမ်းလျှင် ဤကိစ္စများအတွက် အခြေ
အစစ်ဆရာရရှိနိုင်ကြောင်း ကိန်းလှ ဧည့်စားမိသည်။

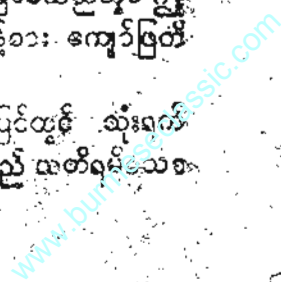
သို့သော် လောလောဆယ်အခြေအနေတွင် ဤထူးဆန်း
အော အတိုးအိုအကြောင်း စုံစမ်းကြည့်ရန် ကိန်းလှ စိတ်
ဆူးသေးပေ။

ဤကျွန်းမှ ထွက်ခွာသွားနိုင်ရန်မှာ အရေးကြီးဆုံးဖြစ်
ကြောင်း ကိန်းလှ နားထင်သည်။

ထို့ကြောင့် ဤကျွန်းမှထွက်သွားနိုင်မည့် နည်းလမ်းများ
ကိုသာ အလေးပေး၍ ကြံစည်စဉ်းစားနေမိသည်။

ဘေးနားတွင်ရှိနေသော သစ်ပင်ကို မြင်မိသည်တွင် ဤ
သစ်ပင်ကိုပြုပြင်ကာ ပင်လယ်ပြင်ကို စုန်စား ကျော်ဖြတ်
မိ ကိန်းလှ စိတ်တူးရမိသည်။

သို့သော် ဤသစ်ပင်ဖြင့် ပင်လယ်ပြင်ထွင် ဆုံးရှက်
နိုင်တိုင် မျှောပါခဲ့ရသည့်အဖြစ်ကို မြန်လည် ထုတ်ရန်သေစ

အခါတွင် ဖောင်ဖြင့် ပင်ဆယ်ပြင်ကိုဖြတ်ကျော်သွားရန် စိတ်
ကူးကို ခေတ္တပယ်ဖျက်ထားလိုက်ရသည်။

ကိန်လွေ့သည် ကျွန်းဆမ်းစပ်သောင်ပြင်ရှိရာသို့ လျှောက်
လာခဲ့သည်။

ခဲသောင်ပြင်တွင် လမ်းလျှောက်ရင်း ဆက်လက် အကြံ
ဇုတ်စား စဉ်းစားနေသည်။

တဘုန်တုန်တိုက်ခတ်နေသော ပင်လယ်လေအေးကို တဝ
ကြီး ရှူရှိုက်နေရသောကြောင့် ကိန်လွေ့၏ စိတ်အစဉ်မှာ
အလွန်ပင်လန်းဆန်းကြည်လင်နေသည်။

ထိုသို့လျှောက်လှမ်းနေရင်းက အမှတ်မတင် ပင်လယ်အက်
သို့ ကြည့်လိုက်ရာ၊ အဝေးဆီဖော် သင်္ဘောတစ်စီး၏အသွင်ကို
ကိန်လွေ့ မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

ပထမတော့ မိမိမျက်စိများ အကြည့်မှားလေသလားဟု
ကိန်လွေ့ ထင်မိသေးသည်။ ထို့ကြောင့် မျက်စိနှစ်ကွင်းကို
သေသေချာချာပွတ်ကာကြည့်သည်။ မလှုပ်ပါ။

သင်္ဘောမှ သင်္ဘောအစစ်၊ ကိန်လွေ့အတော်စမ်းသရသွား
သည်။

ထို့ပြင် သင်္ဘောအား ကျွန်းရှိရာသို့ ဦးတည်ကာ စာအေး
သည်ကို တွေ့ရသည်တွင် ကိန်လွေ့ ပို၍ အားတက်သွား၏။

သင်္ဘောသည် ကျွန်းနှင့် နှစ်မိုင်ခန့်အကွာသို့ ရောက်သည်
တွင် လမ်းကြောင်းကိုပြောင်းလိုက်သည်။

ကျွန်းဆီသို့ဆက်လက်မလှာခေတ်တော် နောက်ကြောင်းပြု
လှည့်ထွက်သွားသည်။

သင်္ဘော၏လမ်းကြောင်း အပြောင်းအလဲမြန်လှပုံကိုကြည့်
ရင်း ကိန်လွေ့မှာ အလွန်အံ့ဩနေမိ၏။

သာကြောင့် ဤကျွန်းဆီသို့ ဦးတည်လာနေပြီမှ နောက်
ကြောင်း ပြန်လှည့်သွားရသနည်း။

ဤကျွန်းသို့ မလာဝံ့သောကြောင့်လော၊
ကိန်လွေ့သည် စိတ်ပျက်အားလျော့စွာပင် ပင်လယ်ကမ်း
စပ်ရှိ ကျောက်တုံးကြီးတစ်ခုအပေါ်ဝယ် ထိုင်ချလိုက်၏။

အစေးအဆုံးမမြင်နိုင်လေဝက်အောင် ကျယ်ပြောစော့ပင်
ထွယ်ရေပြင်ကြီးကို အဓိပ္ပာယ်မရှိ ဝေးမေမေ ကြည့်နေမိသည်။
အချိန်တွေ တရွှေ့ရွှေ့ကုန်သွားသည်။

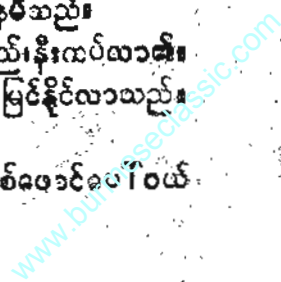
ရှက်တရက် ပင်လယ်ရေပြင်ထက်ဝယ် မြုပ်ချည်ပေါ်ချည်
နှင့် တလျှပ်လျှပ်ဖြစ်နေသော အရာတစ်ခုကို ကိန်လွေ့ တွေ့
ဆုံရလေသည်။

အထွတ်ပင် အလှမ်းဝေးနေသောကြောင့် ထိုအရာသည်
ခေတ်သည့်အရာဝတ္ထုဖြစ်မှန်း ကိန်လွေ့ မသိ။

သို့သော် ထိုအရာကို စိတ်ဝင်စားမိသောကြောင့် မျက်ခြည်
ပြတ်မခံဘဲ ဆက်လက်၍ အကဲခတ်ကြည့်နေမိသည်။

ထိုအရာသည် ကျွန်းရှိရာသို့ တဖြည်းဖြည်းနီးကပ်လာ၏။
နောက်ဆုံးတွင် ထိုအရာကို ကောင်းစွာမြင်နိုင်လာသည်။

ကိန်လွေ့ အားတက်အံ့ဩသွားရသည်။
ထိုအရာမှာ သစ်ပောင်တစ်ခုဖြစ်ပြီး သစ်ပောင်ပေါ်ဝယ်
ထူတစ်ခဲယာက်ပါရှိလာသည်။

ထိုလူမှာ သစ်ဖောင်ထက်ဖယ် မက်လက်လဲလျောင်းလျက် ပါရှိလာသည်။

သစ်ဖောင်မှာ လှိုင်းလုံးများကြားဝယ် လှုပ်ရှားယိမ်းယိုင် နေသော်လည်း သစ်ဖောင်ပေါ်ရှိလူမှာမူ အောက်သို့လျှော့ ကျခြင်းမရှိချေ။

ကိန်လွေသည် ရေထဲသို့ချွန်ချင်းဆင်းလာခဲ့သည်။ သစ် ဖောင်ရှိရာသို့ ရေကူးလာခဲ့သည်။

သစ်ဖောင်အနီးသို့ဆောက်သောအခါ သစ်ဖောင်ပေါ်ပါ လာသူမှာ မိန်းကလေးတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ခြေထောက်နှင့် လက် များကို ကြီးဖြင့်တုပ်နှောင်ထားကြောင်း ကိန်လွေ ထော့လိုက် ရသည်။

မိမိကြုံခဲ့ရသောကံကြမ္မာနှင့် ထပ်တူထပ်မျှ ဖြစ်နေသောကြောင့် ကိန်လွေ အတော်အံ့ဩသွားရသည်။

မိန်းကလေးမှာ လှုပ်ရှားခြင်းမရှိ၊ ငြိမ်သက်နေ၏။

မျက်လုံးအစုံမှစည်း မှိတ်လျက်ရှိသည်။

သေနေပြီလား၊ အသက်ရှင်နေစေးသလား၊ ကိန်လွေ မသိ။

ဤမိန်းကလေး အသက်ရှိနေပါစေဟုကား ကိန်လွေ ထု တောင်းနေမိသည်။

ကိန်လွေက သစ်ဖောင်ကိုဆွဲကာ ကျွန်းဘက်သို့ ပြန်ကူး လာခဲ့သည်။

ကမ်းစပ်သို့ရောက်သောအခါ ကိန်လွေက သစ်ဖောင်ကို ကမ်းစပ်သော်င်ပြင်ပေါ်သို့ ဆွဲဆင်လာခဲ့သည်။

ထို့နောက် မိန်းကလေးကိုတုပ်နှောင်ထားသည့်ကြိုးမျှား ကို ဖြည့်ပေးသည်။ ကြိုးမျှားမှာ ပင်လယ်ရေထိကစ ပွားနု သေးကြောင့် အတော်ပင်အဖြည့်ရက်သည်။

ကြိုးကြိုးစားစားဖြေမှ ကြိုးမျှားပြေသွားသည်။

ကိန်လွေ၏ဆုတောင်း ပြည့်သည်ဟုဆိုရမည်။ မိန်းကလေး မှာ အသက်မသေသေးပေ။ သတိလစ်နေခြင်းသာဖြစ်သည်။ အသက်ပြင်းပြင်းရှူနေသောကြောင့် မိန်းကလေး၏ မိုဝန်၊ သောရင်မျှားမှာ ပင်လယ်လှိုင်းလုံးများနယ် နိမ့်မြင့်ထုပ်ရှား နေသည်။

ကိန်လွေက မေ့မြောနေသောမိန်းကလေးကို မီးပုံရှိရာသို့ ပေ့ ယူလာခဲ့သည်။ မီးပုံအနီးဝယ် မိန်းကလေးကို အသာ အလာမျှထားသည်။

အဘိုးတို့ ချထားခဲ့သော သစ်သားရေပုံးထဲဝယ် ဝရကစ် ဝက်ကျော်ကျော်ရှိနေသေးသည်ကို ကိန်လွေ သတိရမိသည်။ ကိန်လွေက သစ်သားရေပုံးကိုတောက်ယူကစ မိန်းကလေး၏ မျက်နှာကို ပြည်းဖြည်းချင်းလောင်းချသည်။

ပါးစပ်ထဲသို့လည်း ရေများထည့်ပေးသည်။ မိန်းကလေး ၏ သွေ့ခြောက်နေသောပါးစပ် အလိုအလျောက်ပာလာစေရ ချက်အဝမ်းမရသေးစေသည်။

မိန်းကလေး၏အသွင်မှာ နှမ်းလျှာနေသော်လည်း အတော် ပင် ချောမောလှသည်။ မန်းနှုခရာဝတ်စုံဝတ်ထားပြီး အနီ ရောင် အပေါ်ဘတ် အင်္ကျီရှည်ကြီးဖတ်ထား၏။

ကြောမိမှာပင် ကိန်လွေ့အည် ပုစွန်ထုပ်ကြီးနှစ်ဆောင်
ဖမ်းဆီးကာ လင်ယုယုရှိနေသောနေရာသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။
ကိန်လွေ့က မီးပုံမှမီးကို ပိုအချိန်ကောင်းလာအောင်ထပ်
များ ထပ်ပြည့်ပေးပြီးနောက် ပုစွန်ထုပ်ကို မီးကင်သည်။

လင်ယုယုက မီးပုံဘေးနားဝယ် အသားလဲလျောင်း
ရင်း ကိန်လွေ့၏ လုပ်ဆောင်နေပုံများကို သေသေချာချာ
ကြည့်နေသည်။

‘ရှင်တစ်ခု ချစ်လှလင်ကိန်လွေ့ အစစ်ပဲနော်’

လင်ယုယုက မေးလိုက်သည်။

‘ဘာလဲ...မင်းက တို့ပြောတာကိုမယုံလို့လား’

‘ချစ်လှလင်ကိန်လွေ့ ဟာ မဆောင်းမှုကိုပယ်ပြီး အမျိုး
ဆောင်းကျိုး ဆောင်ရွက်နေတဲ့ သိုင်းလှလင်တစ်ယောက်
ကျွန်မဆိုထားတယ်။ သားသားနားနားဝတ်စားနေထိုင်
တယ်တဲ့။ လူ့ရွဲလက်စွဲတော် ကျင်းခိုးညီနောင်စားတို့နှစ်ယောက်
နဲ့ ရန်သူတွေကို အရှုံးမရှိ အောင်ပဲဆင်နိုင်ခဲ့တယ်လို့ ကျွန်
ကြားဖူးထားတယ်။ အခု ဘယ်လိုဖြစ်ပြီ၊ ဒီကျွန်းပေါ်
ရောက်နေရတာလဲ’

‘ဟား...ဟား...ဟား...ဝန္တမာသုဇာလင်ယုယုဟာ သိ
ပညာစွမ်းပြီး ရုပ်ရည်သိပ်ချောတဲ့ သိုင်းလှလင်ပုစွန်ထုပ်
ပွင့်ပဲ။ လူ့ဆေးစာ ထားကြောင့် ဒီကျွန်းပေါ်ကိုရောက်နေရ
တာလဲ...’

ကိန်လွေ့က ဗညာသားပေါ်ပါဖြင့် ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘ရှင်လဲ ကျွန်မလိုပဲ သစ်ဖောင်မှာကြိုးနဲ့တုပ်ပြီး အမျိုး
ခံလိုက်ရတာပဲလား’

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ တို့ဟာ ရှစ်ထပ်ပိုင်း ဆယ်လေးရက်နေ့က
ဟိုင်မိန်ဆိပ်ကမ်းကနေပြီး ချုံမင်းကျွန်းကိုသွားဖို့ ဝါးဖမ်း
လှေတစ်စီးနဲ့ ထွက်ခဲ့ပါတယ်...’

‘လမ်းမှာပဲ မေ့ဆွေးပါတဲ့အစားအသောက်တွေ စားမိသို့
သတိလစ်သွားပြီး မင်းကြုံရတဲ့အဖြစ်မျိုး ကြုံခဲ့ရတယ်ပဲဆိုပါ
တော့၊ မင်းကထေး ဘယ်လိုဖြစ်ပြီ၊ ဒီအဖြစ်မျိုးရောက်လာ
ရတာလဲ’

‘ကျွန်းလဲ ရှင်လိုပါပဲ။ ရှစ်ထပ်ပိုင်း ဆယ်လေးရက်ညနေပိုင်း
လောက်မှာ ဟိုင်မိန်ဆိပ်ကမ်းက လှေတစ်စီးငှားပြီး ထွက်လာ
ခဲ့တယ်။ လှေပိုင်းရှင်ညှော်ခံထဲ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းသောက်မိပြီး
သတိလစ်သွားခဲ့တယ်။ ပြန်သတိရလာတော့ ကျွန်မဟာ သစ်
ဖောင်ပေါ်ကို ရောက်နေတာ သိရတော့တာပါပဲ’

‘တစ်ယောက်လောက်က ထိုကို ချုံမင်းကျွန်းမှာ ချိန်းဆို
ထားတဲ့ မိတ်ဆုံစားသောက်ပွဲကို မသွားစေချင်လို့ ဟန့်ထား
တာပဲလို့ တို့ထင်တယ်။ မင်းကော ဘယ်လိုတော့မိသလဲ’

‘ကျွန်မတော့ တစ်ခုခုမသွားထင်ပါဘူးရှင်၊ ကျွန်မကိုယ်
ကျွန်မ အိပ်ခက်ဆိုးကြီးမက်နေတယ်လို့ပဲ ထင်မိတယ်’

ထိုသို့ စကားပြောနေဆဲဝယ် မုစွန်ထုပ်များ ကျက်လေးပြီ
မို့ ကိန်လွေ့က အသင့်စားနိုင်ရန် အခွံများကိုခွာ၍ လင်
ယုယုကို ကမ်းပေးလိုက်သည်။

၅၂ + ထက္ကသိုလ်နေ့ရဲ့အောင်

'ရော့... ဝေးလို့နိုး၊ ဝိုက်ပြည်အောင် စားပြီးမှ စကား
ဆက်ပြောထားပေါ့'

'ရှင် ဝိကျွန်းပေါ်ရောက်နေတာ ကြွေးပြီလား'
လင်ယုယုက ပုစွန်ကင်ကို မြိုင်ရည်ယုကရည်စားရင်း မေး
ထည်း

'မင်းထက် တစ်နာရီ ကျောကျောလှောက်ပဲ ပိုစောပါ
တယ်'

'ဝိကျွန်းက ဘာကျွန်းလို့ပေါ်သလဲ'

'မိစ္ဆာကျွန်းဘဲ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းငါးဆယ်လောက်က
တော့ ဝိကျွန်းဟာ... ပင်လယ်ခင်းပြင်တစ်ခုရဲ့ အခြေစိုက်စခန်း
တင်ပြုစီမံခန့်ခွဲပြီး အဲဒီပင်လယ်ခင်းပြင်တွေဟာလဲ အချင်းချင်း
တိုက်ခိုက်ထုတ်ဖြတ်ပြီး အကျန်ဆေးထွန်ကြတယ်လို့ ပြောသံ
ကြားစားပဲ၊ အခုအချိန်မှာတော့ ဝိကျွန်းပေါ်မှာ သောင်
ဆင်နေတဲ့ အတိုးဆိုးတစ်ယောက်ရှိနေတယ်၊ သူ့ဝိကျွန်းပေါ်
ရောက်နေတာ ငါးနှစ်ကျော်ပြီတဲ့'

ကိန်လွေက ဆက်လက်၍ မိစ္ဆာကျွန်းအကြောင်းကို ရှင်း
ပြသည်။

ကိန်လွေ အကြောင်းစုံရှင်းပြပြီးချိန်ဝယ် လင်ယုယုမှာလဲ
ပုစွန်မီးဆင်မျှစားကို ကျန်စင်အောင်စားသောက်ပြီးနေပေပြီ။

'ဝိကျွန်းကနေ ထွက် သွားနိုင်တဲ့ နည်းလမ်းလေးဟာလေး
မရှိဘူးလား'

'ထိုင်းဝိကျွန်းက ထွက်သွားနိုင်မယ့် နည်းလမ်းကို စဉ်း
စားနေတာပဲ၊ အခုထက်ထိတော့ ဘယ်လိုမှအကြံမရသေးဘူး'

'ချုံမင်းကျွန်း၊ ဝိတ်ဆုံ စားသောက်ပွဲကို တက်ရောက်ဖို့
အဖိတ်ခံရတာဟာ လူငယ်သိုင်းသမား နှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်
စလုံးပဲ၊ တကယ်လို့ ဒီမိတ်ဆုံစားသောက်ပွဲကို ဖျက်အောင်
ဖျက်ချင်တဲ့ လူတစ်စု ရှိနေတယ်ဆိုရင် ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်
ထည်းကိုကွက်ပြီး ဟန့်ဘားမှာမဟုတ်ဘူး၊ အဲဒါကို ရှင်ခန်း
စားမိရဲ့လား'

လင်ယုယုက စကားလမ်းပြောင်း၍ပြောသည်။

'မင်း ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ'

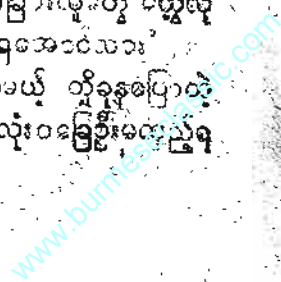
'မိလိုပေါ့၊ ချုံမင်းကျွန်းကိုသွားမယ်ဆိုရင် အများအား
ဖြင့် ဟိုင်မိန်ဆိပ်ကမ်းကနေ တစ်ဆင့်သွားလေ့ရှိတယ်မဟုတ်
လား၊ ကျွန်မရယ် ရှင်ရယ်က ဆယ့်လေးရက် နှမ့မှာ ဟိုင်မိန်
ဆိပ်ကမ်းကနေ ထွက်လာခဲ့ပြီး ဟောဝိကျွန်းပေါ်ကို ရွှေ
ဆင့် နောက်ဆင့်ရောက်လာခဲ့ကြတယ်...'

'တကယ်လို့ ကျွန်မတို့နဲ့အင်နေတည်း ဟိုင်မိန်ဆိပ်ကမ်းက
နေ ထွက်လာတဲ့ အခြားလူငယ်သိုင်းသမားတွေရှိရင် သူတို့ထဲ
ကျွန်မတို့ကြုံရတဲ့အဖြစ်မျိုးကြုံပြီး ဝိကျွန်းဘက်ကို မျှောလှစ
နိုင်မယ်လို့ ကျွန်မ စဉ်းစားမိတယ်'

'ဟုတ်တယ်၊ မင်းပြောတာဖြစ်နိုင်တယ်'

'မိလိုဆိုရင် ဝိကျွန်းကိုမျှောလာတဲ့ ထခြားလူတွေ တွေလို့
တွေ့ငြား ကျွန်းကမ်းခြေမှာ လိုက်ကြည့်ရအောင်လား'

'ကြည့်တာကတော့ဟုတ်ပါပြီ၊ ဝါပေမယ် ထိုခုနှစ်ပြောတဲ့
အတိုးကြီးက ကျွန်းအရှေ့ဘက်ဝိုင်းကို လုံးဝခြေစိုင်းမတည့်ရ
ဘူးလို့ တားမြစ်ထားတယ်'

‘ဧလိုဆိုရင်လဲ ကျွန်းအနောက်ဘက်ပိုင်းက ကမ်းခြေမှာပဲ
အားကြည့်ပေါ့၊ ပင်လယ်ထဲမျှေဝလာတဲ့ သစ်ဖောင်တွေရှိနေ
ဆေးရင် ဧကျွန်းရှိအနောက်ဘက်ကမ်းခြေမှာပဲ လာထင်မှာ
ပါ’

‘ကောင်းပြီ တိုသွားကြည့်လိုက်မယ်’
ကိန်လွေက ဤသို့ပြောဆိုတာ ကမ်းခြေဘက်သို့ ထွက်
လာခဲ့သည်။

ဆူဒီစိတ်ထဲဝယ် စေ့စေ့ပိုင်းလိုမဟုတ်တော့ဘဲ၊ အတော်
လေး ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ရှိနေသည်။

လင်ယုယုလိုမိန်းမတွေကလေးတစ်ယောက် အဖော်ရှိနေ
ဆေးကြောင့် ဤကျွန်းမှထွက်မသွားနိုင်ဘဲ သောင်တစ်နေ
လျှင်လည်း အခြေအနေသိမ်မဆိုးလှဟု ကိန်လွေ တွေးမိ၏။

နတ်မိမယ်ထမျှချောမေ့လှပသော ဂန္ဓမာသုဇလင်ယုယု
နှင့်ဆရာ အတူနေရပါက ဤလိုကျွန်းမျိုးတွင် မဆိုထားဘိ၊
ငရဲပြည်တွင်ပင်ဖြစ်စေ ပျော်စရာကောင်းမည်ဟု ကိန်လွေ
ထင်မိသည်။

မိစ္ဆာကျွန်းမှာ သိပ်မကျယ်လှပေ၊ အချိန်အနည်းငယ်
အတွင်းမှာ ကမ်းခြေတစ်လျှောက် ရွာကြည့်ပြီးသွားသည်။
ကိန်လွေက ကမ်းခြေဝယ် လေးငါးခေါင်မျှလျှောက်ကမ်း
တစ် လိုက်လံကြည့်ဆေးသည်။

ကမ်းခြေတွင်သစ်ပင်ပင်လယ်ပြင်ထဲသို့လည်လှမ်းမျှော်
ကာ ကြည့်သေးသည်။

မည်သည့်သစ်ဖောင်မျှ မျှောဆာသည်ကိုမတွေ့ရ။

ကိန်လွေသည် ကျွန်းကမ်းခြေဝယ် နာရီဝက်ခန့် အချိန်
နီးပြီးနောက် လင်ယုယုရှိနေသော မီးပိုနားသို့ ပြန်လာခဲ့
သည်။

မီးပိုရှိရာ သို့ရောက်သောအခါ လင်ယုယုကို မတွေ့ရသည့်
အတွက် ကိန်လွေ၏ရင်ထဲဝယ် ‘ဒိန်း’ ခနဲဖြစ်သွား၏။

‘ကျွန်မ ဒီမှာပါရှင်’

ကိန်လွေက အနီးဝန်းကွင်းဝယ် လိုက်ရှာမည်အပြု လင်
ယုယု စကားသံကိုကြားလိုက်ရသည်။

အသံလာရာဘက်သို့ ကိန်လွေ လှည့်ကြည့်သည်။ ကျောက်
အောင်တစ်ခု၏အနောက်ကွယ်မှ မပြုံးတပြုံးအမူအရာနှင့် ထွက်
လာသော လင်ယုယုကိုတွေ့ရသည်။

ကိန်လွေ နားခြေဘက်သို့သွားနေဆဲဝယ် လင်ယုယု၏
အဆိုနေသောအဝတ်အစားများကို ခြောက်သွေ့အောင် မီး
ထိတ်လှမ်းပြီး ဆေးသေသပ်သပ် ပြန်ဝတ်ထားသည်ကို တွေ့ရ
သည်။

ထိုပြင် ခြေလျှော့နေသော ဆံကေသားများကိုလည်း ပြန်
မည် ထုံးဖွဲ့ထားသည်။

အတော်လေးပင် လှလှပပဖြစ်နေ၏။

‘ဘယ်နှယ်လဲ’

‘လင်ယုယုကမေးသည်။’

‘အတော်လှစာပါပြီ’

ကိန်လွေက ဤသို့ပြန်ပြောလိုက်က လင်ယုယု၏မျက်နှာ
မှာ ရဲခနဲဖြစ်သွားသည်။

'ကမ်းခြေမှာ မျှောလာတဲ့လူ ဒေသထုလေးလို့မေးတာပဲ
ရှင်'

'အော်...အဲဒါလား၊ ဘာမှမတွေ့ရဘူး၊ မီးဘက်ကို တွိ
ယောက်ပဲမျှောလာတာနဲ့တူတယ်'

ဆင်ယုယုက မီးပုံရှိရာသို့လျှောက်လှမ်းလာပြီး မီးပုံခေ
မယ် ရှုတုတ်က ပိပိယိယိထိုင်ချင်သည်။

'ဂန္ဓမာသုဇာလင်ယုယုပတ်သက်ပြီး တိုကြားဖူးတာ
ထူးခြားတဲ့ အကြောင်းတစ်ခုရှိတယ်တယ်'

'ဘာကြောင့်လဲဗျားလဲ'

'ဂန္ဓမာသုဇာလင်ယုယုပတ် ကိုယ်သင်းနဲ့ဟာ ဂန္ဓမာပန်း
လိုပဲ သိပ်ပွေ့ပျံ့တယ်ဆိုပဲ'

'ခစ်...ခစ်...ခစ်... တိုတုန်းကတော့ ဖုတ်ပေါ်တယ်၊ အ
ကော့ ခင်လယ်ထဲမှာမျှောခဲ့ရလို့ ကိုယ်သင်းနဲ့ ခဏအိပ်ပျော
ပြီး ပုံပုံခေရ်နဲ့ နမော့အေးပြောတတ်ဘူး'

လင်ယုယုက ပြီးရယ်ချုံပြန်ပြောသည်။
'ပုတ်ခေရ်နဲ့တူးဆို ကားကော့အသွယ်ပါတယ်'

ကိန်လွေအလယ် ပြီးရယ်ချုံပြန်ပြောလိုက်သည်။
'ကဲ...ရှင်ကိုယ်တိုင်သိသွားအောင် နမ်းကြည့်ပါလား'

လင်ယုယုက ဤသို့ပြောပြီး ညာသက်ကို ဆန့်ခမ်း
လိုက်သည်။

ကိန်လွေအလယ် ဝမ်းသာသွားကာ ဖြူးဖူး နူးညံ့
လက်ဖမိုးအေးကို အသာငုံ့ နမ်းသည်။

'ဟာ...ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်၊ ဂန္ဓမာပန်းနဲ့ ပွေ့တယ်'

'ရှင်ဟာ ကျွန်းမရွဲကိုယ်သင်းနဲ့ ကို ဝေဝေချာချာနမ်းရှု
ခွင့်ရတဲ့ ပထမဆုံးလူပါ၊ အကြောင်း ရှင်ကို မိလိအခွင့်အရေး
ပျိုး ပေးတယ်ဆိုတာ ရှင်သိရဲ့လား'

'ဟာ...ကြာင့်လဲဆိုတာ ပြောပြနိုင်ပါသလား'

'အဓိက အကြောင်း နှစ်ချက်ရှိတယ်၊ ပထမ အချက်က
ကျွန်းအသက်ကို ကယ်ခဲ့တဲ့ အတွက်ပါ၊ ဒုတိယ အချက်က
တော့ ရှင်ဟာ အလှအပကို မြတ်နိုးချစ်ခင်တတ်တဲ့ ချစ်လှောင်
ကိန်လွေ ဖြစ်နေလို့ပါပဲ'

'အခုလိုကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်၊ ဂုဏ်လဲထူးပါတယ်
ရှင်ဟာ လှပတဲ့ မိန်းကလေးတိုင်းကို မြတ်မြတ်နိုးနိုး ချီး
ပဲလား'

'ဟာ...ဒီလိုလဲပဲဟုတ်ပါသွား၊ မိန်းကလေးတွေဟာ ဟုတ်
ပါသွား၊ မိန်းမဖြစ်ဖြစ် ယောက်ျားဖြစ်ဖြစ် သက်ရှိဖြစ်ဖြစ်၊
သက်မဲ့ဖြစ်ဖြစ် လှပတဲ့ အဆုတ်အလုံးလုံးကို ကျွန်တော်က မြတ်နိုး
ပါတယ် ချစ်ခင်ပါတယ်'

'ဒီလိုဆိုရှင် ရှင်ကို ချစ်လိုက်စား အတ္တိကလေးပင်လို့
ဘောင် ခေါ်ဖို့အောင်းတယ်'

'ဒါဟာဘာလို့ကပ်ဦးအခု ဘာဆက်လုပ်ရင်တောင်း
မလဲ'

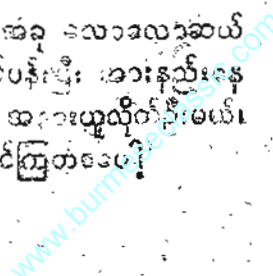
'ရှေ့ ဘာဆက်လုပ်ရမယ်ဆိုတာ အခု ခေလားလားဆယ်
မီးပြောချင်သေးဘူး၊ ကျွန်အေးတော်ပင်ပန်းပြီး ဘားနည်းနေ
တယ်၊ မိတော့ ပေးငါးရက်လောက် အားယူလိုက်ဦးမယ်၊
ပြီးမှ ဘာလုပ်ဆင်တယ်ဆိုတာ ဆိုင်ပင်ကြတင်ပေးပါ'

'ဒါဟာဘာလို့ကပ်ဦးအခု ဘာဆက်လုပ်ရင်တောင်း
မလဲ'

'ရှေ့ ဘာဆက်လုပ်ရမယ်ဆိုတာ အခု ခေလားလားဆယ်
မီးပြောချင်သေးဘူး၊ ကျွန်အေးတော်ပင်ပန်းပြီး ဘားနည်းနေ
တယ်၊ မိတော့ ပေးငါးရက်လောက် အားယူလိုက်ဦးမယ်၊
ပြီးမှ ဘာလုပ်ဆင်တယ်ဆိုတာ ဆိုင်ပင်ကြတင်ပေးပါ'

'ဒါဟာဘာလို့ကပ်ဦးအခု ဘာဆက်လုပ်ရင်တောင်း
မလဲ'

'ရှေ့ ဘာဆက်လုပ်ရမယ်ဆိုတာ အခု ခေလားလားဆယ်
မီးပြောချင်သေးဘူး၊ ကျွန်အေးတော်ပင်ပန်းပြီး ဘားနည်းနေ
တယ်၊ မိတော့ ပေးငါးရက်လောက် အားယူလိုက်ဦးမယ်၊
ပြီးမှ ဘာလုပ်ဆင်တယ်ဆိုတာ ဆိုင်ပင်ကြတင်ပေးပါ'

'ဟုတ်တယ်၊ ခင်းပြောထဝစောင်းတယ်'

'ဒီတော့ ညဘိပ်နိုင်ဖို့ လိုက်ဂူတစ်ခုခု အရင်ရွာရမယ်၊ နီကျွန်းပေါ်မှာ လိုက်ဂူတွေတာတွေရှိသလား'

'မပြောတတ်ဘူး၊ ရှိရင်လဲရှိလိမ့်မယ်၊ လိုက်ဂူကြည့်စာပေါ့'

ဤသို့ဖြင့် ကိန်လွေနှင့် လင်ယုယုတို့ နှစ်ယောက်သည် ကျွန်းတစ် ချောင်းတစ်ချောင်းထိုင်နိုင်မည့် လိုက်ဂူကိုရှာကြသည်။

ကျွန်းအနောက်ဘက်ပိုင်းတစ်ခုလုံးသာခွံသွား၏။ လိုက်ဂူတစ်ခုကလေးမျှပင် ရှာ၍မတွေ့ပေ။

'ကိုင်း...အနောက်ဘက်ပိုင်းမှာတော့ လိုက်ဂူ တစ်ခုမှရှာလို့မတွေ့ဘူး၊ ကျွန်းအရှေ့ဘက်ပိုင်းကို သွားရှာကြရအောင်'

'ဘာ... သွားလို့မဖြစ်ဘူး၊ အဘိုးကြီးက ကျွန်းအရှေ့ဘက်ပိုင်းကို မလာဖို့ တင်းတင်းကျပ်ကျပ်တားမြစ်ထားတာ မင်းမေ့နေပြီတင်တယ်'

'အဲဒီ အဘိုးကြီးရဲ့ သိုင်းပညာစ အစောင့်အစွမ်းထက်သလား'

'သူ့ကြည့်ရတာ သိုင်းပညာ အစောင့်ကောင်းပဲရတယ်၊ အစောင့်အကြပ်ရင်ကျက်တဲ့ ဝါရင့်သိုင်းသမားကြီးထစ်ယောက်နဲ့ တူတယ်၊ ပြီးတော့ သူ့ဆီမှာ ဓားကောင်းတစ်လက်ထဲရှိနေတယ်...'

'ဒါပေမယ့် သူက ငါ့နှစ်ကျော်ကျော် ထိတ်တလှည့် ပြတ်တလှည့် နေခဲ့ရတယ်ဆိုတော့ အားဆင် အစောင့် ဆုတ်ယုတ်'

ကျွန်းခမ်းနေပါပြီ၊ တကယ်တမ်း အကြိတ်အနယ် ရင်ဆိုင်ထိုက်ထိုက်မယ်ဆိုရင်တော့ တို့အနေနဲ့ သူ့ကို အနိုင်ရနိုင်ပါတယ်'

'ဒီလိုဆိုတာများကြောက်စရာရှိလို့လဲ'

'ကြောက်တယ်လို့တော့ ဘယ်ဟုတ်မှားလဲ၊ သူက တို့ကို အသက်ကယ်ထားတာဆိုတော့ သူ့ကို ကလန်ကဆန်မလုပ်ရင်ဘူး'

'သူ့ကို ကလန်ကဆန်မလုပ်တာတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ရှင်ပြေးခဲ့တဲ့စကားတွေအရဆိုရင် အဘိုးကြီးဟာ စိတ်မူမှန်ပုံမရဘူး၊ ဒီတော့ သူ့ဘေးမြစ်တာကို အရေးထားမနေပါနဲ့'

'ဒီလိုဆိုရင်လဲ မင်းသတောပဲ၊ ဒါပေမယ့် တကယ်လို့လည်း မရှောင်သဘဲ အဘိုးကြီးနဲ့ တိုက်ခိုက်ရမယ်ဆိုရင်တော့ ယက်သက်ညာညာလုပ်ပါ။ သူ့ကို ခေတ်ရာအနားတရားပြန်စေချင်ဘူး'

'စိတ်ချပါဗျင်း၊ ကျွန်မက လူတကာကို အသေအကြေလိုက် နေတတ်တတ်တဲ့အစား မဟုတ်ပါဘူးရှင်'

'ဟဲ့ နောက် ကိန်လွေနှင့် လင်ယုယုတို့ ကျွန်း၏အရှေ့ဘက်ပိုင်းသို့ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။'

× × ×

ကျွန်း၊ အရှေ့ဘက်ပိုင်း၏ ပတ်ဝန်းကျင် အနေအထားမှာ ကျွန်းအနောက်ဘက်ပိုင်း၏အခြေအနေနှင့် လွန်စွာကွာခြားသည်။

ကျွန်း၊ အရှေ့ဘက်ပိုင်း၏ ပတ်ဝန်းကျင် အနေအထားမှာ ကျွန်းအနောက်ဘက်ပိုင်း၏အခြေအနေနှင့် လွန်စွာကွာခြားသည်။

ကျွန်း၊ အရှေ့ဘက်ပိုင်း၏ ပတ်ဝန်းကျင် အနေအထားမှာ ကျွန်းအနောက်ဘက်ပိုင်း၏အခြေအနေနှင့် လွန်စွာကွာခြားသည်။

ကျွန်း၊ အရှေ့ဘက်ပိုင်း၏ ပတ်ဝန်းကျင် အနေအထားမှာ ကျွန်းအနောက်ဘက်ပိုင်း၏အခြေအနေနှင့် လွန်စွာကွာခြားသည်။

ကျွန်း၊ အရှေ့ဘက်ပိုင်း၏ ပတ်ဝန်းကျင် အနေအထားမှာ ကျွန်းအနောက်ဘက်ပိုင်း၏အခြေအနေနှင့် လွန်စွာကွာခြားသည်။

ကျွန်း၊ အရှေ့ဘက်ပိုင်း၏ ပတ်ဝန်းကျင် အနေအထားမှာ ကျွန်းအနောက်ဘက်ပိုင်း၏အခြေအနေနှင့် လွန်စွာကွာခြားသည်။

ကျွန်း၊ အရှေ့ဘက်ပိုင်း၏ ပတ်ဝန်းကျင် အနေအထားမှာ ကျွန်းအနောက်ဘက်ပိုင်း၏အခြေအနေနှင့် လွန်စွာကွာခြားသည်။

ကျွန်း၊ အရှေ့ဘက်ပိုင်း၏ ပတ်ဝန်းကျင် အနေအထားမှာ ကျွန်းအနောက်ဘက်ပိုင်း၏အခြေအနေနှင့် လွန်စွာကွာခြားသည်။

ကျွန်း အနှောင့်အယှက်ပိုင်းတွင် ထစ်ပင် ဟူ၍ အနည်း
အကျဉ်းသာရှိသည်။ ကျောက်တုံးကျောက်ဆောင်များ ထူထပ်
သည်။ ကျွန်းအရှေ့ဘက်ပိုင်းတွင်တော့ ထစ်ပင်များ စိမ်းစိမ်း
နီနီရှိနေသည်။

ကျွန်းအရှေ့ဘက်ပိုင်းက အတော့ကိုစိမ်းစိမ်းစိုစိုရှိပါလား။
အတိုးကြီးက နေရာကောင်းကို သူ့အတွက်ယူထားတာကို။
ဒီဘက်ပိုင်းမှာ တခြားထူးခြားချက်တွေထဲ ရှိချဉ်းမယ်

လင်ယုယုကပြောသည်။

ဆို နောက် နှစ်ယောက်အား ထစ်ပင်အုပ်လေးတစ်ခုထဲသို့
ဝင်လာခဲ့ကြ သည်။

လင်ပင်များမှာ ပြင်ခင်းသော ပင်စောင်ပင်ကြီးများဖြစ်
ပြီး ကိန်လွေ စိတ်ထင် ခန့်မှန်းချက်အရ အပင်တစ်ဖောခင်နှီး
ပါးရှိသည်။

ထစ်ပင်အုပ်ကိုကျော်ဖြတ်မိသောအခါ ကျွန်း၏အရှေ့ဘက်
ကမ်းခြေအနီးသို့ရောက်လာကြသည်။

အတိုးကြီးပြောသည်အတိုင်းပင် ကျွန်းကလေးမှာ သိပ်
မကျယ်လှပေ။

ကိန်လွေနှင့် လင်ယုယုတို့က ကမ်းခြေသို့ ခရုရှူးလျှောက်
လာကြသော်လည်း ကျောက်ဆောင်တစ်ခု၏အောက်ကွယ်မှ အတိုး
အို ပြေးထွက်လာသည်။

အတိုးအို၏ လက်ထဲစယ် ဝုဆိန်တစ်ဆက်ကို ကိုင်ဆောင်
ထားသည်။

အတိုးအိုက ဘေးမပြောညာဉ်မပြောနှင့် ကိန်လွေကို ဝုဆိန်
ပြင် ဆောင်းဝင်ခတ်သည်။

ကိန်လွေမှာ သားတိဖြင့်နေသောကြောင့် ဘေးသို့ တိမ်း
ရွှောင်လိုက်ရာ ဝုဆိန်ချက်က ကပ်၍လှည့်သွားသည်။

တိမ်းရွှောင်ပြီးအညံ့နှင့် ကိန်လွေက ချက်ချင်းပင် ညာ
ခြေဖြင့် ခတ်ထုတ်လိုက်သည်။

ဘုတ်

အတိုးအို၏လက်မှ ဝုဆိန် လွန်ထွက်သွားသည်။

အတိုးအိုက မလျှော့ဒုသေ။ ကိန်လွေကို ညာလက်ဝါး
ဖြင့် လှမ်းရိုက်ပြန်သည်။

ကိန်လွေက နောက်သို့တစ်ကွက်ခွန်ကပ် တိမ်းရွှောင်လိုက်
ပြန်သည်။ အတိုးအိုက ဘယ်လက်ဝါးဖြင့် ထပ်ဆင့်ကာရိုက်
ပြန်သည်။

ဤတွင် ကိန်လွေက ညာလက်ဖြင့် အတိုးအို၏ဘယ်လက်
အက်အောက်ဝတ်ကို ခတ်ခနဲပုတ်ထုတ်လိုက်၏။

နှစ်ရည်လဲများ အဝတ်ဝတ်အပြတ်ပြတ်ဖြစ်ကာ အားအင်
အိုသောကြောင့် အတိုးအိုမှာ ဟန်ချက်ထိုမထိန်းနိုင်ဘဲ

တိမ်းယိုင်သွားသည်။

ကိန်လွေက အတိုးအို၏နှောင့်ကျော့ကို ဘယ်လက်ဝါး

ဖြင့် အသာယွန်းထုတ်လိုက်ပြန်သည်။
အတိုးအို မဟန်နိုင်တော့ မမြဲကြီးပေါ်သို့ ထဲကျသွင်း၏။

ရွှင်ပြောတင် ဗီအတိုးကြီးသား

လင်ယုယုက ကိန်လွေကို မေးလိုက်သည်။

‘ဟုတ်အယ်၊ သူပဲ’

ကိန်လွေ့ကပြန်ပြောသည်။ လင်ယုယုလည်း မြေကြီးပေါ်
ထဲကျနေသော အဘိုးအိုကို ငွေသေချာချာ အကဲခတ်ကြည့်
လိုက်သည်။

အတော်ပင်အသက်ကြီးရင့်သည်။ ပိန်လိုထူသည့်အတွက်
အဘိုးအို၏အသက် မည်မျှမည်မျှရှိမည်ကို မှန်းဆရန်ခက်လှ
သည်။

အမိုးပေါ် အရေတင်ဖြစ်နေကာ အရိုးပဒေသာတစ်ခုက
ထွေမြင်ရသည့်အလား ထင်ရသည်။

အဘိုးအို၏ ညာမျက်ခုံးအောက်တွင် မွှေးကံတစ်ခုရှိသည်။
ညှစ်တက် ရင်တတ်နှင့် ဘယ်လက်မောင်းတွင် အထော်ကြီး
သော အဓာဂ္ဂတ်များရှိသည်။

တစ်ချိန်သောအခါက ဒဏ်ရာပြင်းပြင်းထန်ထန်ရခဲ့ဖူးဟု
တူသည်။

အဘိုးအိုမှ အချိန်အတော်ကြာသည်အထိ မြေကြီးပေါ်
မှ ပြန်မထနိုင်သေးသောကြောင့် ကိန်လွေ့မှ ကြည့်မေး
သောတော့ဘဲ ပေးမထူပေးလိုက်ရသည်။

‘အဘ ဘာမှပြောပါဘူးနော်’

ဤသို့ပြောရင်း အဘိုးအို၏ ကိုယ်ခန္ဓာကို စမ်းသပ်
ပေးကြည့်သည်။ မည်သည့်ခက်ရာမျှမရှိ။

အားစိုက်ခွန်စိုက် လှုပ်ရှား ထိုက်ခိုက်လိုက်ရသည့်အတွက်
အားပြတ်ကာ ရုတ်တရက် ပြန်မထနိုင်ခြင်းသာဖြစ်သည်။

‘မင်းကို ဒီအရွေ့တက်ခြမ်း မလာရဘူးလို့ ပြောထားတယ်
မဟုတ်လား’

ပြန်ထထိုင်နိုင်သည်တွင် အဘိုးအိုက မကျေမချမ်းနှင့်ပြော
လိုက်သည်။

‘တမင်သက်သက်လာတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ယောဇီ မိန်း
ကလေးလဲ ကျွန်တော် လိုပဲ။ ဖောင်တစ်ခုနဲ့ မျှောပေါ်လာပြီး
ကျွန်းနဲ့ အနောက်ဘက် ကမ်းခြေမှာ လာတင်တယ်ဗျ။ ထူ
အတွက် နေရာထိုင်ခင်းလိုက်ရှာတာ ကျွန်းအနောက်ဘက်ခြမ်း
မှာ တစ်ခုမှမတွေ့ရဘူး။ ဒါကြောင့် အရွေ့တက်ခြမ်းမှာ နေရာ
ထိုင်ခင်းလေးဘာလေးရှိမလားလို့ လာကြည့်တာပါ’

ကိန်လွေ့က ဆင်ခြေပေးလိုက်သည်။

‘ဒါတွေ့လာပြောမနေနဲ့၊ ဒီကိစ္စ ငါနဲ့ဘာမှမဆိုင်ဘူး။ မင်း
တစ်ခုစမ်း၊ ဒီကောင်မလေးကို ကယ်ထားချင်တယ်ဆိုရင်
မင်းရဲ့ အနောက်ဘက်ပိုင်းမှပဲထားပါ။ ငါ့ဘက်ကို ကျူး
ကျော်မှလာပါနဲ့’

‘ကျွန်မထိုအနေနဲ့ အဘကို ဘယ်လိုမှ အနှောင့်အယှက်
ပေးပါဘူး။ ဒါကို စိတ်ချပါ။ ဒီကျွန်းကနေ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး
ထွက်သွားနိုင်မယ်ဆိုတာ ကျွန်တို့တိုင်ပင်ပြီး ကြံဆနေကြပါ
တယ်’

လင်ယုယုက ဝင်မြောသည်။

‘မင်းတို့ကြိုက်သလိုလုပ်ကြ။ ငါနဲ့မဆိုင်ဘူး။ ငါ့အဖို့ကတော့
ယောဇီအရွေ့တက်ပိုင်းကို မင်းထိုမထာရင် ပြီးတာပဲ’

'ဒီလိုလဲအယ်တုတ်လဲလေး၊ အဘဏေ ကျွန်မတို့ရဲ့ ကံ ကြမ္မာဝန်တီးလို့ ဒီကျွန်းပေါ်မှာ လာသောင်ကင်နေတယ် မဟုတ်လား၊ ဒီတော့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် တိုင်တိုင် ပင်ပင် ချဉ်းချဉ်းလုံးလုံးလုပ်ကြမဖြစ်မှာပေါ့၊ စုခေါင်းကြံဆ လုပ်ကိုင်မှ ဒီကျွန်းက ထွက်သွားနိုင်မှာပေါ့၊ အဲဒါကော ဒီ ကျွန်းက ခွေးချဉ်းကလေး'

'ငါ ဒီကျွန်းက ထွက်သွားချင်ပါဘူး၊ ကဲ-ကဲ...မင်းတို့နဲ့ ငါ့ကားဆက်ခပျော့ချင်တော့ဘူး၊ မင်းတို့တာဝန် မင်းတို့ အနေနဲ့ကောက်ပိုင်းကို ပြန်ကြည့်တော့'

'ဘာကြောင့် ဝိသေသကံထောင်နှင့်နေရတာလဲအဘဏေ၊ ဒီကျွန်းအရွှေဘက်ပိုင်းမှာ ဘာလျှို့ဝှက်ချက်တွေရှိလိမ့်၊ ကေန္တိ ရတနာသိုက်တခုခုမျှ ရှိနေလို့လား'

ကိန်လွေက မပြုံးတပြုံးအမူအရာဖြင့် ဝင်ပြောသည်။
'ဟိတ်ကောင်...မဟုတ်တာတွေ လျှောက်ခြေမနေနဲ့၊ ဒီ ကျွန်းမှာ ဘာလျှို့ဝှက်ချက်မှမရှိဘူးကွ၊ ဘာရတနာသိုက်မှလဲ ရှိဘူး'

'ဒါဖြင့် ဘာကြောင့် ကျွန်းအရွှေဘက်ပိုင်းကို မလာစု တူးလို့ အတင်းအကျပ်တားမြစ်နေရတာလဲ'

'သည်အထိ အစစ်စစ်ဟာ ငါ့နဲ့အိမ်ထိုင်ဖြစ်နေတယ်ကွ၊ သည်အထိကို လိုမီးတွေလာတာ ငါ့မကြိုက်ဘူး'

ကိုင်... ဒီလိုဆိုရင်လဲ ကျွန်မတို့ကို သစ်လုံးလေးငါးလုံး ခလောင်နဲ့ ခန့်ခတ်တော့ ခုတ်ယူသွားချင်တယ်၊ ကျွန်း

အနောက်တက်ခြမ်းမှာ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် နေနိုင်တဲ့နေ့ နေ့ရတနာ၊ ဒီတော့ ယာယီတဲလေးဖြစ်ဖြစ် တိုးနေရမယ် လင်ယုယုက ကျွန်းကမ်းစပ်နားရှိ ခန့်တောလေးကို လက် ညှိုးထိုးပြပြီးပြောသည်။

'ဟာ...အဲဒီခန့်တောက အိမ်မိုးဖိုမသင့်ထေ့ပါဘူး၊ ခုထိ သွားလဲ ပိုနေမှာပဲ'

အတိုးအိုက ထိတ်ထိတ် ပျားပျားပြောသည်။
ခန့်ပင်ရက်ယူသည်ဆိုခြင်းကို ရှေ့ကပ်ပိထား ဆုံးရှုံးတော့ ညှော်ဆဲသင်မျိုး ဖြစ်နေသည်။

'ကိန်လွေ ခေ...ကျွန်မအကြံကို တယ်လို့သတိရရမယ်၊ လင်ယုယုက ကိန်လွေကို လှမ်းခမ်းသည်။

'ကေဘင်းပါ...ဟိတ်နေစရာထိုင်စရာကောင်းကောင်းမွန်မွန် ခန့်တူးဆိုးတာ ယာယီတဲလေးထိုးနေမှ ဖြစ်မှာပေါ့'

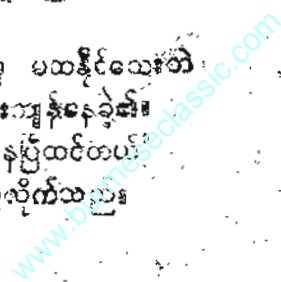
သည်လိုဆဲယင် သုပုဆိန်ကိုပဲ ထေသုံးရမှပဲ၊ ကဲ...ခန့် ထေတွေ အရင်ခုတ်ရအောင်'

လင်ယုယုက ဤသို့ပြောပြီး မြေကြီးပေါ် ကျနေသော ခုဆိန်ကို ကောက်ယူလိုက်သည်။

ထိုနောက် ကိန်လွေနှင့် လင်ယုယုတို့သည် ခန့်တော အားရှိရာသို့ လျှောက်လာခဲ့ကြသည်။

အတိုးအိုမှာမူ မြေကြီးပေါ်ထိုင်နေရာမှ မထနိုင်သေးဘဲ ကိန်လွေတို့ကို အမျိုးမျိုးဆဲဆိုကြမ်းမောင်းကျွန်နေခဲ့၏။

'ယုယု...အတိုးကြီး အထော်ပေါ့ ပြန်ပြန်ထင်တယ်၊ ကိန်လွေက လင်ယုယုကို ထီးထိုးပြောလိုက်သည်။

'ဗုဒ္ဓဘယောကပုပါစေ၊ ခန့်ခက်နည်းနည်းပါးပါးရစ်
အာယောကနဲ့ သူ့က တယ်လိုမှမထိခိုက်နိုင်ဘူး'

'အင်းခေ့... ဝါလဲဟုတ်တာပဲ'

နှစ်ယောက်သား ဆက်လက် လျှောက်လဲကြရာ ခဏ
အကြာဝယ် ခန့်ခတ်လေးထဲသို့ ရောက်လာကြ၏။

ခန့်ခေတလေးထဲသို့ရောက်သည်နှင့် ထူးခြားသောမြင်ကွင်း
တစ်ခုကို တွေ့ရသောကြောင့် နှစ်ယောက်သား အလွန်အံ့အား
ဆင့်သွားကြရသည်။

သူတို့မြင်တွေ့လိုက်ကြရသည့်မြင်ကွင်းမှာ ဆောက်လုပ်ပြီး
စီးလှနေသော လှေကြီးတစ်စင်း။

လှေမှာ ပင်လယ်ကူးလှေကြီးဖြစ်ပြီး အနံ့ပေ၂၀၊ အလျား
ပေ ၅၀ ခန့်ရှိသည်။

လှေဝမ်းအောက်ခြေကို သစ်တုံးအချို့နှင့် ခုထားသည်။
လှေကြီး၏ အနောက်သက်ဝယ် တမ်းစပ် ရေပြင်အရောက်
အသင့် လှော်ချနိုင်သည့် ဆင်ခြေလျှော လမ်းကလေးတစ်ခု
လည်း ရှိနေသည်။

အနီးအနားတစ်ဝိုက်ဝယ် ရွှေပေါ်စာများနှင့် သစ်သား
အတိုအစများ ပြန့်ကျဲနေသည်။

အသစ်နှင့် အဖောက်၊ အဆွေးများ၊ ရော့နာ နေသည့်
အတွက် ဤလှေကြီး တည်ဆောက်နေသည်မှာ နှစ်ပေါင်း
အတော်ကြာပြီဖြစ်ကြောင်း ခန့်မှန်းသိရှိနိုင်သည်။

'ဒီအတိုးကြီးက တယ်တစ်ကိုယ်ကေစင်းဆန်ပါလား၊ ခု
ထ ဝိကျွန်းကနေ တစ်ယောက်တည်းထွက်သွားဖို့ ကြံထား
တာကိုး'

လင်ယုယုက မကျေနပ်အညံ့အဆွပ်ဖြင့် ပြောသည်။
'ဗီလိထဲမပြေပပါနဲ့လေ၊ ထခြား အရေးကြီးတဲ့ လျှို့ဝှက်
ချက်တွေ ရှိချင်ရှိဦးမှပေါ့၊ နေရာအနှံ့လိုက်ကြည့်ကြရအောင်'

ကိန်လွေကပြောသည်။
သူတို့နှစ်ယောက် ဆက်လက် ရွာဖွေကြပြန်ရာ ခန့်ခေ

အလွန်ရှိ ကုန်းမြင့်လေးပေါ်ဝယ် သင်္ချိုင်းဂူခေးရကို တွေ့ရ
ပြန်သည်။
သင်္ချိုင်းဂူများစွာရှိ ကမည်းရေထိုးထားခြင်း မရှိပေ။

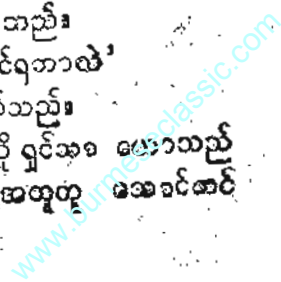
'သည်အတိုင်းဆို အရင်ကတည်းက ဟောဝိကျွန်းပေါ်မှာ
လူငါးထောက်ရှိရမယ်၊ ကျန်တဲ့ခေးယောက်က သေသွားပြီး
အဘိုးကြီးတစ်ယောက်တည်း ကျန်နေခဲ့တာဖြစ်လိမ့်မယ်'

သင်္ချိုင်းဂူခေးရကို တွေ့ရသည်တွင် ကိန်လွေ မှတ်ချက်
ချသည်။

'ဟောသည့်လူလေးထောက်ဟာ အဘိုးကြီးရဲ့လက်ချက်နဲ့
ဆေးကုန်ကြတဲ့လူတွေဖြစ်မယ်လို့ ကျွန်မထင်အယ်'

လင်ယုယုက မိမိ၏ယူဆချက်ကိုပြောသည်။
'မင်းက ဘာကြောင့်သည်လိုပြောနိုင်တာလဲ'

ကိန်လွေက အံ့ဩဟန်ဖြင့်မေးလိုက်သည်။
'ရှင်ပဲခင်းစားကြည့်လေ၊ တကယ်လို့ ရှင်အာ ဟောသည်
ကျွန်းပေါ်မှာ မိတ်ဆွေးလေးယောက်နဲ့အတူတူ အောင်အင်

၆၈ + ထက္ကသိုလ်နေရဲခဲအောင်

နေပြီ။ သူတို့လေးယောက်လုံး အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် သေသွားရင် ကျွန်ရစ်ခဲ့တဲ့ရုပ်အလံစင်းတွေကို ဘယ်လိုစီစဉ်မိစေမိ

‘သူတို့ရဲ့ အလောင်းတွေကို ကုကျနန မြေမြှုပ်ပေးရမယ်ပေါ့’

‘ခါဘင်ပဲလား၊ ပြီးပတာပဲကော...’

‘မြေမြှုပ်ပေးရုံအပြင် ဘာလုပ်နိုင်ဦးမှမို့လဲ၊ သရဏဂုံတွေ ဘခဲတွေ တင်ပေးရအောင်က သည်ကျွန်းမှာ ဘုန်းကြီးမှမရှိတာ’

‘သရဏဂုံတင်ပေးဖို့ ပြာသာမဟုတ်ပါဘူး၊ သူတို့ရဲ့အမှတ်ရတဲ့အဆန်နဲ့ သင်္ချိုင်းမြေပုံမှာ သူတို့ရဲ့အမည်တွေနဲ့ ကွယ်လွန်တဲ့နေ့စွဲတွေကို ရေးပေးပြီးမထားသင့်ဘူးဇနား’

‘အင်း... ဟုတ်တယ်၊ အဲသည်လိုတွေ လုပ်ပေးသင့်တယ်’

အဘိုးအိုကြီးက အလောင်းတွေကို မြေမြှုပ်ပေးမယ့် နာမည်တွေ ရေးထိုးမပေးခဲ့ဘူး။ ခါကြောင့် မိလူလေးယောက်ဟာ သူ့ ရဲ့မိတ်ဆွေတွေဖြစ်ပေမယ့် သူ့လက်ချက်နဲ့ သေသွားကြရတာဖြစ်ရမယ်’

‘အင်း... မင်းစဉ်းစားတာဖြစ်နိုင်တယ်၊ သူက သည်လူလေးယောက်ကို ဘခဲကြောင့် သတ်လိရတာလဲ’

‘သူက ပင်လယ်ကူးလှေကြီးတစ်စင်းကို တိတ်တိတ်လေးဆောက်နေတယ်၊ အဲသည်လို လှေကြီးဆောက်နေတာကို သိပ်ပြီးလျှို့ဝှက်ထားချင်တယ်၊ ကျွန်မတို့သိမှာစိုးတဲ့အတွက် ရှင်ကို

အဝေသတ်ဖို့ တောင်ကြီးအားထယ်မဟုတ်အား၊ ဒါတွေကိုပါ ဆက်စပ်စဉ်းစားကြည့်ရင် အဖြေပေါ်လာပါလိမ့်မယ်’

ကိုန်လှေ့ စဉ်းစားကြည့်သည်။ သိသလိုလှိုင်းထောင့်သို့ ဝတ်တိကျကျမှ အဖြေရှာ၍မရ။

‘ဘယ်နှယ်လဲ စဉ်းစားလိုရပြီလား’

လင်ယုယုက ငေးငိုင် စဉ်းစားနေထော့ ကိုန်လှေ့ကို ပေးလိုက်သည်။

‘ဟင်အင်း’

‘မိကျွန်းပေါ်မှာ အဲသည် အဘိုးကြီးက လျှို့ဝှက်ရတာနာ သိုက်တစ်ခုခုကို တွေ့ထားတာဖြစ်မှာပေါ့’

‘ဟာ... ဟုတ်ပါမလား၊ သည်လိုနေရာမျိုးမှာ ဘယ်လိုလုပ်

ပြီး လျှို့ဝှက်ရတာနာသိုက်တွေတာတွေ ရှိနိုင်မှာလဲ’

‘ရှိမရှိ သေသေချာချာ သိရအောင် လိုက်ရှာကြည့်ကြတာပေါ့၊ ကျွန်မက ကိန်းခဲထရွိုက်ရမယ်လို့ ထင်တယ်၊ မလောင်းထောင်လောင်းရဲသေးတယ်’

‘တကယ်ပြောတာလား’

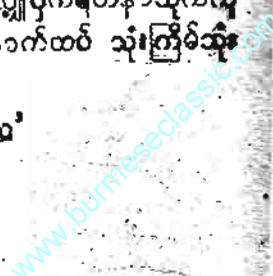
‘တကယ်ပေါ့’

‘ဘာကြေးလောင်းမှာလဲ’

‘ရှင်ပြောလေ’

‘ကောင်းပြီ၊ မင်းပြောတဲ့အတိုင်း လျှို့ဝှက်ရတာနာသိုက်ကို ဝှေ့လို့မခွင့်တူးဆိုရင် မင်းခွဲလက်ကိုနောက်ထပ် သုံးကြိမ်သုံးခါ နှမ်းခွင့်ပေးရမယ်’

‘ဟား... ဟား... ဟား... မိန့်လိုက်လေ’

၇၀ + တက္ကသိုလ်နေရပ်အောင်

ထို့နောက် ကိန်လောနှင့် တင်ယူဖို့ ခန့်အေးခေးတစ်
ဝိုက်တွင် လိုက်ရှုကြည့်ကြသည်။ ဘဝမျှတတွေ့ရ။

ဆစ်ဝပ်အုပ်စားဆဲဝယ် လိုက်ရှုကြည့်ကြပြန်သည်။ ဘဝ
အခြားချက်မျှတရှိ။ ကျွန်း၏အရွေ့ဘက်ကမ်းခြေအစိတ်ကို
ထိုက်ကြည့်ကြပြန်သည်။

ထိုနေရာတစ်ဝိုက်တွင်မူ ကျောက်ဆောင်များထူထပ်၏။
အချိန်အတော်ကြာ လှည့်လည်ရှာဖွေကြရာ၊ နောက်ဆုံး
တွင် လျှိုဝက်လိုက်တစ်ခုကိုသွားတွေ့သည်။

လိုက်ဝှေ့မှာ သိပ်ကျယ်ပေ။ လျှိုဝက် တံခါးတစ်ခုဖြင့်
လိုက်ဝှေ့ကိုပိတ်ထားသည်။

တံခါးမှစ ရိုးရိုးကျောက်ပြား တံခါးတစ်ခုသေဖြစ်ပြီး
စည်ဆည် လျှိုဝက်ခလုတ်မျှ တပ်ဆင်မထားပေ။

တံခါးကို သစ်ဝင်များဖြင့်ဖုံးအုပ်ကာ မျက်ကွယ်ပြုထား
ခြင်းရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ကိန်လော့ထို့အစေ့ဖြင့် တံခါးကို
ဆလွယ်ဆတူပင် ဖွင့်နိုင်သည်။

တံခါးပွင့်ထွားပြီးနောက် နှစ်ယောက်ဆေး၊ လိုက်ဝှေ့ထဲသို့
အဆာပစ်စရာကံလာခဲ့ကြသည်။

လိုက်ဝှေ့ဆဲဝယ် သူထို့တွေ့လိုက်ကြရသည်ဆိုမှာကား...။

အခန်း (၂)

ချမ်းမင်းကျွန်း၊ ချွန်ကျွန်းမြစ်ဝနားတွင်တည်ရှိသည်။

ချမ်းမင်းကျွန်း၊ ထည်ငှိရာ နေရာဒေအမှာ ခရီးလမ်းဆတ်
ဆယ်မှု အတော်ညံ့ဖျင်းသည်။

ထို့ကြောင့် ချမ်းမင်းကျွန်းမှာ သိပ်ပြီးစည်စည်ကားကား
ဆိုလှချေ။

ချမ်းမင်းကျွန်းသားတို့မှာ များစေ့အေးဖြင့် ဆေးလုပ်
ငါးနှင့် ငါးပမ်းထုပ်ငန်းတို့ဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း

ကြရသည်။

ချမ်းမင်းကျွန်းမှာ ကျယ်ဝန်းလှသည်။ အလျားမိုင် ၁၀၀
အနံ့မိုင် ၅၀ ခန့်ရှိသည်။

ချမ်းမင်းမြို့မှာ ချမ်းမင်းကျွန်း၏ အရွှေဘက်အမ်းခြေတွင် ထည်ရှိသည်။ ထိုမြို့တွင် စည်စည်ကားကား နေထိုင်သူများလည်း ထိုမြို့တွင်ရှိသည်။ ဟိုင်လိုပျော်ပွဲစားရုံစားရုံ အတော်ပင် ထည်ထည်ဝါဝါရှိသည်။

ဟိုင်လို စားသောက်ဆိုင်တွင် ချက်ပြုတ် စည်ခင်းသော ငါးပုစွန်နှင့် ထခြား နေထိုင်ပစ္စည်း ဖင်းလျာများမှာ ဆင်းရဲနာမည်ကျော်ကြားသည်။

ထို့ကြောင့် ချမ်းမင်းကျွန်း ပင်လယ်ထွက်ဖမ်းလျှာအကောင်း ကြိုက်တတ်သူများက တတူးထကပင် ဟိုင်လိုပျော်ပွဲစားရုံဆီ လာရောက်စားသောက်ကြသည်။

ချမ်းမင်းကျွန်းနှင့် ချမ်းမင်းမြို့တို့မှာ မစည်ကားသော်လည်း ဟိုင်လိုပျော်ပွဲစားရုံတွင်တော့ အမြဲစည်စည်ကားကား ရှိနေ တတ်သည်။

ကိုးကပိုင်း၊ နှစ်ဆယ်ဂရက်မှ နှစ်ဆယ်ချိန်ပိုင်းမှာ ပင်လယ် ပိုင်းစေသတွင် လေပြင်းများ မကြာခဏတိုက်ခတ်တတ်သော ကြောင့် ဟိုင်လိုပျော်ပွဲစားရုံမှာ အရောင်းရအပါးဆုံးသော အချိန်ကာလမျိုးပင်ဖြစ်သည်။

နေ့လယ်ပိုင်း နေ့လယ်စေ စားသောက်ချိန်ဖြစ်သည့်အခိုက် ဟိုင်လိုပျော်ပွဲစားရုံ၏အပေါ်ထပ်ရှိ စားသောက်ခန်းအောင် ကြီးထဲဝယ် ဧည့်သည်ဟူ၍ စုစုပေါင်း ငါးယောက်မျှသာ ရှိနေခဲ့သည်။

ဝတ်စားဆင်ယင်မှုများကို ကြည့်ရခြင်းအားဖြင့် အိုးဦး မှာ ချမ်းမင်းကျွန်းသားများဖြစ်ကြပြီး ကျန်နှစ်ဦးမှာ ထခြား မြို့ရွာမှ ရောက်ရှိလာကြသူများဖြစ်ကြောင်း သိသာနိုင်၏။

ထိုလူနှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်မှာ အသက်နှစ်ဆယ် ငါးနှစ်ခန့်ရှိသော လူလင်ပျိုတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ရည်မှန်ချော မောသည်။

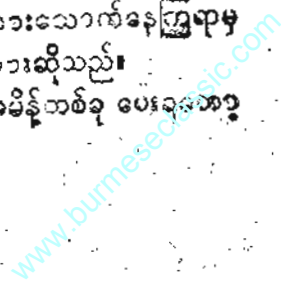
ကျန်တစ်ဦးမှာ အသက်နှစ်ဆယ်ခန့်ရှိသော မိန်းမပျိုလေး ဖြစ်သည်။ မိန်းမလေး၏ ရုပ်ရည်မှာလည်း နတ်မိမယ်တမျှ ချောမောလှပသည်။

လူလင်ပျိုနှင့် မိန်းမလေးတို့ နှစ်ယောက်စလုံးမှာ ချွတ် လတ် သူ့ကလက်သော အမူအရာ သွင်ပြင်များရှိကြသည်။ ထို နှစ်ယောက်မှာ ချစ်လှလင်ကိလေ့နှင့် ဝမ်းသာသဘောထားယူ တို့ပင် ဖြစ်ကြပေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်၏ အသွင်အပြင်မှာ မိစ္ဆာကျွန်းပေါ်သို့ ရေမျောက်မ်းဖင်အဖြစ်ဖြင့် ရောက်ခဲ့ရစဉ်ကလိုမျိုး မာတုတ် တော့။

ဇေတ်အစားမျှားသားသားနားနားဖြစ်နေထလို ရုပ်သွင် များကလည်း လန်းလန်းဆန်းဆန်းရှိနေကြသည်။ နှစ်ယောက် သား ပင်လယ်ပြင်ဘက်ကို မျက်နှာမူထားသည့်ပြင်ဘက်ပေါ်က ထားရှိသည့် စားပွဲခိုင်းတွင်ထိုင်ကာ စားသောက်နေကြရာမှ ဆင်ယူထုက မပြုံးတပြုံးလေးဖြင့် စကားဆိုသည်။

‘ကဲ...ကိန်လွေ၊ ရွှင့်ကို ကျွန်မ အမိန့်ဘစ်ခု ပေးခဲ့တာ ဝယ်’

မိစ္ဆေကျွန်းပေါ်တွင် အရောင်အစားလုပ်ခဲ့ကြရာ၌ ရှုံးခဲ့ရသော ကိန်လွေ့ကလည်း ရယ်ရယ်ခရာမောပင် ပြန်ပြောစဉ်၊

‘ထိုအခါလောင်းအစားမှာ ရှုံးခဲ့တာဆိုတော့ မင်းချမှတ်တဲ့အမိန့်ကို နာခံရမှာပေါ့၊ က...ပြောမေးပါဦး၊ ထာမျှားလဲ’
‘စားပွဲထိုးကိုခေါ်ပြီး နဂါးလေးစမ်းကမ်းရဲ့ မိတ်ဆုံစားသောက်ပွဲအကြောင်း မေးမြန်းခုံစမ်းကြည့်စမ်းပါ’

‘ဆောင်းပါပြီခင်ဗျာ’
ကိန်လွေ့က ဤသို့ပြန်ပြောပြီးနောက် စားပွဲထိုးကိုလက်ဝယ်တီး ခေါ်လိုက်သည်။

ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် ထုတို့စားပွဲအနားသို့ စားပွဲထိုး လူရွယ်လေးတစ်ယောက် ရောက်လာသည်။

‘ဘာမျှားအလိုရှိပါသလဲဗျာ’
‘ခင်ဗျားကို မေးစရာရှိလို့ပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ မေးပါဗျာ’
‘လွန်ခဲ့တဲ့ ချစ်လပိုင်၊ လပြည့်နေ့က ယောဇီဟိုင်လိုပျော်ပွဲစားရုံမှာ အတော်စည်ကားတဲ့ မိတ်ဆုံစားပွဲတစ်ခုလုပ်ခဲ့တယ် မဟုတ်လား၊ အဲဒါကို ခင်ဗျား မှတ်မိသေးလား’

‘နဂါးလေးစမ်းကမ်း၊ တည်ငင်းတဲ့ မိတ်ဆုံစားသောက်ပွဲကိုပြောတာလား’

‘ဟုတ်တယ်’

‘ဟာ...မှတ်မိတာပေါ့၊ အဲဒီမိတ်ဆုံစားသောက်ပွဲကို ဟောဆည့် ခန်းမဆောင်ထဲမှာပဲ ကျင်းပခဲ့တာပဲ၊ ကျွန်တော်တို့

စားပွဲထိုးလုပ်ပေးခဲ့ရအားတယ်၊ သိပ်ပြုံးစည်စည်ဆဲးကားနို့အစဲ၊ အာ...မှတ်မိပြီ၊ မှတ်မိပြီ၊ ဆရာတို့နှစ်ယောက်တို့အဲသည်မိတ်ဆုံစားပွဲမှာ ပါခဲ့ကြသေးတယ်ပဲဟုတ်လား’

စားပွဲထိုးလူငယ်၏စကားကို ကြားရသောအခါ ကိန်လွေ့နှင့် လင်ယုယုတို့မှာ ထိတ်ထန်တဲ့သြသွားကြကာ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြသည်။

တစ်ဘက် ရန်သူများက မိမိတို့နှစ်ယောက်ကို မေ့ဆေးခတ်ကာ ထစ်ဖောင်တွင် ကြီးချည်ကာမျှောလိုက်ကြပြီ။ မိမိတို့အသွင် ရုပ်ဖျက်အယောင်ဆောင်ကာ မိတ်ဆုံစားသောက်ပွဲသို့ ထက်ရောက်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ကြောင်း သူတို့နှစ်ယောက်လုံး ခိုင်မိလိုက်ကြသည်။

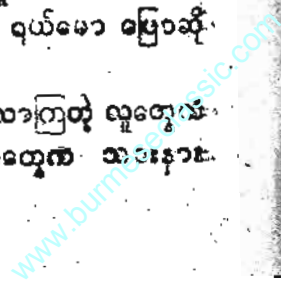
‘ကျွန်တော် အကြည့်လှဲသွားတာ ဖြစ်နေမလားမသိဘူး၊ နု ကျွန်တော်ဖြောမိတာ မဟုတ်ဘူးဆိုရင် ခွင့်လွှတ်ကြပါဗျာ’

ကိန်လွေ့နှင့် လင်ယုယု အမူအရာ ဖျက်သွားကြသည်ကို အကဲခတ်မိလိုက်သည့်အတွက် စားပွဲထိုးလူငယ်က တောင်းပန်စကားဆိုသည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ ခင်ဗျားအကြည့်လှဲနေပြီ၊ အဲသည်မိတ်ဆုံစားပွဲမှာ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် မပါပါဘူး’

ကိန်လွေ့က ထူးခြားပြန်ဆည်လိုက်ပြီး ရယ်မော ပြောဆိုလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ကဲ့၊ အဲသည်မိတ်ဆုံစားပွဲကို လာကြတဲ့ လူတွေအထဲထဲဝယ်ရွယ်ပြီး ဝတ်စားထားကြတာတွေက သေးနား

တယ်၊ ဝှပ်ရည်ကလဲ ခံ့ညားအော့အော့နေတာပဲဆိုတော့ ဆရာ
တို့နဲ့ပုံမျိုးနဲ့ အတော်တူတာကြောင့် ကျွန်တော် မှားယွမ်း
တာပါ။

'အဲသည် မိတ်ဆုံစားပွဲရဲ့ အကြောင်းကို ခင်ဗျား သိရဲ့
ထလောက်ပြောပြခမ်းဗျာ'

ကိန်လွေက ဤသို့ပြောရင်း ငါးကျပ်တန်ငွေဒင်္ဂါးတစ်ခု
ကို စားပွဲထိုးလူငယ်၏လက်ထဲ အသာထည့်ပေးလိုက်၏။

ထိုခေတ်အခါက အသပြာငါးကျပ်မှာ ထန်ဖိုးမနည်းပေ။
ဟိုင်လို ပျော်ပွဲစားရုံလို နေရာမျိုးပယ် လူနှစ်ဆယ်စာ

ထမင်းဝိုင်းကို အကောင်းစား ဟင်းလျာများနှင့် မှာယူစား
နိုင်သည်။ စားပွဲထိုးလူငယ်မှာ ငွေဒင်္ဂါးကိုယူရန် လက်တူနဲ့

နေဆဲလား
ယူပါဗျာ၊ ခင်ဗျားကို တမင်သက်စွက်ဆုချာရစပါ။

'ဟာ... ဆုငွေထဲ သိပ်မျှားလွန်းတယ်ဗျာ'

အဲသည်မိတ်ဆုံစားပွဲ ပြစ်ပျက်ခဲ့တာတွေကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ
ပြောပြနိုင်ရင် နောက်ထပ် အသပြာတစ်ဆယ်ဆုထပ်ချဦးမယ်

စားပွဲထိုးလူငယ်၏မျက်နှာ မှိုရသေခမျက်နှာလို မင်း
ရှစ်လန်းသွားသည်။

'ဟုတ်ကဲ့၊ ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် သိထားသမျှ ဘဝမှမချွင်း
မချွန်ပဲ အားလုံးပြောပြပါမယ်။ ဆရာတို့က ဘာကိုသိချင်
တာလဲ၊ ဘာကစပြောရမှာလဲ'

'နဂါးလေးစမ်းကွမ်းဟာ ချီမင်းကျွန်းငယ်ဆိုတာဟုတ်
သလား'

'ဟုတ်ပါတယ်'

'ဒါဖြင့် ဆုအကြွေးငင်းက စေပြောကွာ'

'နဂါးလေး စမ်းကွမ်းဟာ ချီမင်းမြို့က မြို့မျက်နှာဖုံး
အူဌေးကြီးစမ်းကွမ်းရိလင်ရွဲဇုတ်ယဘား၊ သူတို့မျိုးရိုးက သိင်္ဃ
မျိုးရိုးမဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် နဂါးလေးစမ်းကွမ်းက တာ
အယ်လိုလုပ်ပြီး သိုင်းပညာ သင်ကြားတတ်မြောက်လာတယ်
သော်ပါဘူး...'

'ထူးချွန်တဲ့သိုင်းပညာပေးဖမ်းယောက် ဖြစ်လာပါတယ်။ သူ
က သိပ်ပြီးအိမ်မကပ်ဘူး။ မြေမိလိလုပ် သိုင်းယောက်က
မှာ လှည့်ထည့်သွားလာနေတတ်ပါတယ်။ တစ်နှစ်မှာ တစ်လ
ထောက်ပဲ အိမ်မှာရှိတယ်လို့ ကြားရပါတယ်'

'အင်း... တုတ်ပြီ၊ မိတ်ဆုံစားသောက်ပွဲကွင်းပဖို့ တယ်လို့
မိန့်ညလဲဆိုတာလဲ ဆက်ပြောပြပါဦး'

'သည်နှစ် ရှစ်လပိုင်း ထုဆန်းရက်တစ်ရက်မှာ ကျွန်တော်
တို့ ပျော်ပွဲစားရုံကို နဂါးလေးစမ်းကွမ်းရောက်လာပြီ။ လ
ပြည့်နေ့ကွဲ မိတ်ဆုံစားသောက်ပွဲတစ်ခုလုပ်ချင်ကြောင်း လာ
ပြောပဲ ဟယ်...'

'ကျွန်တော်တို့ ပျော်ပွဲစားရုံပိုင်ရှင်ကလဲ လက်ခံဆိုက်ပါ
တယ်။ နဂါးလေးစမ်းကွမ်းက အပေါ်ထပ်ခန်းမဆောင်ကြီး
ထန်လုံးကို ငွေးရမ်းပါတယ်။ လူအေးယောက်သုံးဆယ်ကို
အကောင်းဆုံးဟင်းလျာတွေနဲ့ ချက်ပြုတ်ပြီး ထည့်ခင်းပေးဖို့
ဆို ခေ ခေ ချော့ချော့မုန့်ကြွေးသွားပါတယ်'

'အဲသည်လိုစားသောက်ပွဲတည်ခင်းဖို့ ကြိုတင်ချိန်းဆိုစီစဉ် ပြီးတဲ့နောက် နဂါးလေးစမ်းကုမ်းဟာ ရှိခင်းကျွန်းပေါ်မှာ ဝဲဆက်ခိုနေသလား၊ တခြားတစ်နေရာကို ခရီးထွက်သွား သေးသလား'

'အဲဒါကိုတော့ ကျွန်တော်မသိဘူး၊ ခင်ဗျားရှစ်လပိုင်း ဆယ် သေးရက်နေမှာတော့ နဂါးလေးဟာ ကျွန်တော်တို့ပျော်ပွဲ စားရုံကို တစ်ခေါက်ရောက်လာပြီး သူကြိုတင်စီစဉ်ထားတဲ့ ဆတိုင်း အစီအစဉ်တွေကိုလုပ်ပြီးမပြီး လာမေးတယ်'

'ထည့်နောက်တော့ကော့ ဘာတွေဆက်ဖြစ်သလဲ၊ ပြော ပါဦး'

'ကြိုတင်စီစဉ်ထားတဲ့အတိုင်း ရှစ်လပိုင်း လပြည့်နေ့မှာ မိတ်ဆုံစားပွဲကိုတည်ခင်းတာပဲပေါ့၊ မှန်းလို့ပိုင်းအချိန်လောက် ကစပြီး ဧည့်သည်တွေ တဖွဲ့ဖွဲ့ရောက်လာကြတယ်...'

'နဂါးလေးစမ်းကုမ်းက ဟောစာညီ စားသောက်ခန်း၊ ဧဆောင် အဝင်ဝဏ္ဏနေပြီး ဧည့်သည်တွေကိုကြိုဆိုတယ်၊ သူ ကြည့်ရတာ မိတ်ဆုံစားပွဲကို တည်ခင်းပေးတဲ့လူ ဖြစ်ပေမယ့် ရောက်လာတဲ့ဧည့်သည်တွေကိုတော့ သိဟန်မတူဘူးဗျ'

'ခင်ဗျား၊ အခုကြော့စင်ပီလိုပြောနိုင်ရတာပဲ'

'ဧည့်သည်တစ်ယောက် ရောက်လာတိုင်း နဂါးလေးစမ်း ကုမ်းက နာမည်ကိုအရင်မေးတယ်၊ ပြီးမှ ရောက်နှင့်နေတဲ့လူ တွေကိုသွားပြီး မိတ်ဆက်ပေးတယ်၊ ဒါကြောင့် ပြောနိုင်တာ ပေါ့'

'ရောက်လာကြတဲ့ဧည့်သည်တွေရဲ့အသွင်အပြင်က ဘယ်လို ချိသလဲ၊ ဘယ်လိုလူစားမျိုးတွေလဲ'

'အားလုံးသားထားနားနားဝတ်ထားကြပြီ၊ ရည်ရည်မှန် မှန်ရှိတယ်၊ ကျွန်တော် မှတ်မိသလောက်ဆိုရင် အမျိုးသား ဆယ်ငါးယောက်၊ အမျိုးသမီး ဆယ်နှစ်ယောက် ရှိတယ်၊ အသက်နှစ်ဆယ် သုံးဆယ်လောက်ရှိကြတဲ့ လူငယ်လူရွယ်တွေ ချည်းပဲ'

'နဂါးလေးစမ်းကုမ်းပါပါမယ်ဆိုရင် မိတ်ဆုံစားသောက် ပွဲကို တက်ရောက်တဲ့လူ နှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်ပေါ့ ဟုတ်လား' ကိန်လွေ့က သေချာအောင်မေးလိုက်သည်း

'ဟုတ်ပါတယ်'

'ဧည့်သည်တွေဆီမှာ လက်နက်တွေပါကြသလား'

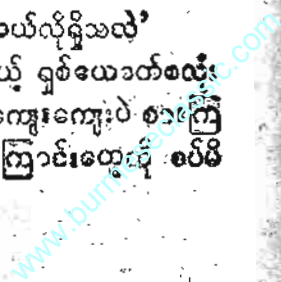
'ဟုတ်ကဲ့၊ ပါလာကြပါတယ်'

'စားကြ သေခက်ကြတဲ့အဝါများကော လက်နက်တွေကို ဆက်ကိုင်ဆောင်ထားကြသလား'

'ဟုတ်ကဲ့၊ လက်နက်တွေကို ကိုယ်နှင့်မကွာဆောင်ထား ကြ ပါတယ်'

'မိတ်ဆုံစားပွဲအခြေအနေအထား ဆယ်လိုချိသလဲ'

'အေးအေးအေးအေးပါပဲ၊ နှစ်ဆယ် ရှစ်ယောက်လေး စားပွဲရည်ကြီးတစ်ခုစွဲထိုင်ပြီး ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးပဲ စားကြ သောက်ကြပါတယ်၊ သိုင်းလောဆအကြောင်းတွေကို စပ်စိ နေပြောကြပါတယ်'

'ညွှန်သည်တွေထဲမှာ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်နဲ့ ရုပ်ချင်းဆင်တဲ့လူ ပါသေးသား'

'အဲဒါတွေက ကျွန်တော်သေသေချာချာမပြောနိုင်ဘူး'

'နဂါးလေးစမ်းကွမ်းက ဘာတွေပြောသလဲ'

'ထူးထူးခြားခြားမဟုတ်ပါဘူး၊ မိတ်ဆက်စကားလောက်ပဲ ပြောပါသေး'

'မိတ်ဆုံစားသောက်ပွဲမှာ အရေးကြီးတဲ့ အကြောင်းကိစ္စတစ်ခုခုရှိပြောဆိုတိုင်ပင်စမ်းလား'

'အဲဒါကတော့ ကျွန်တော်မသိဘူးခင်ဗျ'

'ဘာပြောရင်မသိဘာလဲ'

'ဒီလိုပါ၊ စားသောက်ပွဲတွေ ခင်းကျင်းပြီးတာနဲ့ နဂါးလေးစမ်းကွမ်းက စားပွဲထိုးတွေ မလိုတော့ဘူးလို့ ပြောပါတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်တို့ထဲ အောက်ထပ်ကို ဆင်းပေးခဲ့ကြရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ မကြားစေချင်တဲ့ အကြောင်းကိစ္စတစ်ခုခုပြောကြလိမ့်မယ်လို့ ထင်မိပါတယ်'

'စားသောက်ပွဲက တယ်အချိန်လောက်မှပြီးတာလဲ'

'ညဆယ်တစ်နာရီလောက်မှ ပြီးပါတယ်'

'သူတို့ကတော့ လူစုခွဲပြီး ထွက်သွားကြသလား၊ တစ်စုတစ်ဝေးတည်းထွက်သွားကြသလား'

'တစ်စုတစ်ဝေးတည်း ထွက်သွားကြတာပါ။ နဂါးလေးစမ်းကွမ်းလဲ အတူတူပါ သွားပါတယ်'

'အဲဒီ မိတ်ဆုံစားသောက်ပွဲ ပြီးတဲ့နောက်ပိုင်းမှာ နဂါးလေးစမ်းကွမ်းကို တွေ့သေးသလား'

'မတွေ့တော့ဘူးခင်ဗျ'

'သူက တခြားကိုထွက်သွားတာလား'

'အဲဒါတော့ ကျွန်တော်မသိဘူး'

'နဂါးလေးစမ်းကွမ်းရဲ့အိမ်က ဘယ်နားမှာလဲ'

'ချမ်းမိုးမြို့ အရှေ့ဘက်ပိုင်းမှာ သိပ်ခက်ခက်ခဲခဲ ရွာထဲမှာပဲပါဘူး၊ သူ့ရင်းစမ်းကွမ်းရိလင်ရဲ့ အိမ်လို့မေးရင် ဘယ်သူ့ခေးမေးရပါ့ဘယ်'

'ကောင်းပြီလေ၊ ဒီလိုသိရတာ ကျေးဇူးပါပဲ။ က...ခင်ဗျား သွားနိုင်ပါပြီ'

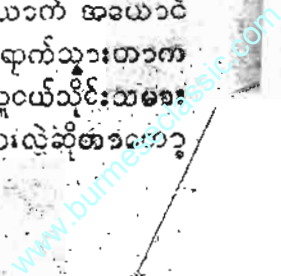
ကိန်လော့က ဤသို့ပြောပြီးနောက် စားပွဲထိုးလူငယ်ကို ငါးကျပ်တန်ငွေခံဂီ၊ နှစ်ပြားကို ထပ်ပေးလိုက်သည်။

စားပွဲထိုးလူငယ်ကလည်း ကျေးဇူးတင်စကား ပြောကာ ထွက်သွားသည်။

'က...သည်ကိစ္စကို မင်း တယ်လိုသဘောမှသလဲ'

စားပွဲထိုးထွက်သွားပြီးသောအခါ ကိန်လော့က လင်ယုထုကို မေးလိုက်သည်။

'မိတ်ဆုံစားပွဲရဲ့နောက်ကွယ်မှာ လုပ်ကြံမှုတစ်ခုခုရှိရမယ်။ ထင်ကြတဲ့ လူနှစ်ယောက်က ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် အယောင်ဆောင်ပြီး မိတ်ဆုံစားသောက်ပွဲကို တယ်ရောက်သွားတာကတော့ အမှန်ပါ။ နောက်ပြီး တခြား ဘယ်လူငယ်သိုင်းသမားတွေရဲ့အယောင်ဆောင်ပြီး တက်လဲ ကြသေးလဲဆိုတာတော့ အပြောရခက်တယ်'

'ဟုတ်တယ်၊ မင်းတွေ့တာဖြစ်နိုင်တယ်၊ ဘို့ဟာ သိုင်း
ထုလင်ခြောက်ဦးထဲက တစ်ယောက်ပဲ၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တို့
သိုင်းထုလင်ငါးယောက်ကိုတော့ နာမည်သာကြားဖူးတယ်၊
လူကတော့ ထစ်ခါမမြင်ဖူးသေးဘူး၊ ကျွန်တို့လူငယ်သိုင်း
ထဲမှာတော့ကလဲ မသိဘူး၊ မင်းကော'

'ကျွန်လေ ရှင့်လိပ်ပေါ့၊ တခြားနတ်သုဇာခြောက်ပါးကို
လဲ မတွေ့ဖူးပါဘူး၊ ကျွန်တို့လူငယ်သိုင်းထဲမှာတော့ နတ်
ခါမှ မျက်နှာချင်းမဆိုင်ပေးသေးဘူး၊ ရှင့်နဲ့သာ ကံကြမ္မာချင်း
တူပြီး မိစ္ဆာကျွန်းမှ ဆိုခဲ့ရတာ'

'နဂါးလေးစမ်းကမ်းရဲ့ အိမ်ကိုသွားပြီး စုံစမ်းကြည့်ရင်
ကောင်းမယ်ထင်တယ်'

'ကောင်းသားပဲ'

'ဒါဖြင့်သွားကြစို့'

ကျွန်တို့တွေများကို ရှင်းပေးပြီးနောက် လိန်လွှေ နှင့် လင်
ယုယုတို့ ဟိုင်လိုစားသောက်ဆိုင်မှ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြသည်။

x x x

ထုဋ္ဌေးစမ်းကမ်းရိလင်၏ နေအိမ်ကို အလှယ်အကူပင် ချာ
တော့သည်။

အိမ်ကြီးမှာ လွန်စွာခန်းနားထယ်ဝါသည်။
ခြံဝင်းကြီးကလည်း ကျယ်ခန်း၏။
ခြံဝင်းတံခါးမှာ စေ့စေ့ပိတ်လျက်ရှိသည်။

ကိန်လွေက တံခါးရှက်ဝယ် ထပ်ဆင်ထားသော ကြေး
ကွင်းကို လှုပ်ခါ၍ အော်ပြုလိုက်သည်။

တံခါးစေ့ငံဖြစ်ဟန်တူသော အတိုးအိုတပ်ယောက် ထွက်
လာသည်။

အတိုးအိုက တံခါးကို ဆစ်ပေကာသားခန့်ဆွဲခွင့်က ကိန်
လွေတို့ကို အကဲခတ်ကြည့်ပြီး မေးသည်။
'ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ'

'နဂါးလေးစမ်းကမ်းကမ်းနဲ့တွေ့ချင်လို့ပါ'

'သူ အခု အိမ်မှာမရှိဘူး'

အတိုးအိုက ဤသို့ပြောပြီး တံခါးကိုပြန်ပိတ်လိုက်၏။
ကိန်လွေက တံခါးအပိတ်မခံဘဲ ကမန်းကမန်းဆိုလိုက်
သည်။

'ခနပါဦး၊ တံခါးမပိတ်ပါနဲ့ဦး၊ ကျွန်တော်တို့က နဂါး
ထေးစမ်းကမ်းရဲ့ သူငယ်ချင်းတွေပါဗျ'

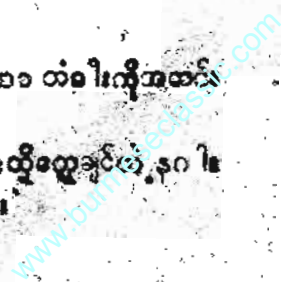
'သူ အခု အိမ်မှာမရှိဘူးလို့ပြောပြီးပြီပဲ၊ ဘာရှည်နေတာ
လဲ...'

'သူဘယ်သွားနေသလဲ'

'မသိဘူး'

ကိန်လွေက လင်ယုယုကို မျက်ရိပ်ပြကာ တံခါးကိုအဆင်
ဆွဲခွင့်ပြီး ခြံဝင်းထဲဝင်လိုက်သည်။

'ဟေ့-ဟေ့...ဒါဘာလုပ်တာလဲ၊ မင်းထို့တွေ့ချင်လို့ နဂါး
လေး မရှိပါဘူးလို့ပြောပြီးပြီမဟုတ်ဘူး'

၈၄ + တက္ကသိုလ်နေရုံးအောင်

'ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်တို့အ လူဥဋ္ဌာမင်း စမ်းကမ်းရိလောင်နဲ့ ထွားတော့မလိပါ'

'သခင်ကြီးက ဘယ်ညော်သည်ကိုမှ အထွေမခံဘူး'

'ဘာဖြစ်လို့ အထွေမခံတာလဲ'

'ဘာကြောင့်ပဲ ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ကွ၊ အထွေ မခံဘူးလို့ဆိုရင် အထွေမခံဘူးပေါ့'

'ကျွန်တော်တို့ဟာ သူ့သားရဲမိတ်ဆွေတွေ သူငယ်ချင်းတွေဆိုတာထိရင် အထွေခံမှပေါ့ဗျာ'

ကိန်လွေ့က ရယ်ကြဲကြဲပြောရင်း ခွေ့ယို ဆက်လျှောက်လှမ်းလေခဲသည်။

လင်ယုယုသည်။ ဘေးမှလိုက်လံခဲသည်။

'ဟေ့ဆောင်တွေ...မင်းတို့ ချိမ်းလှချည်းလားကွ၊ ခွင့်မပေးတဲ့ ဘာကြောင့် သူများခြောင်းထဲ အတင်းအဓမ္မဝင်ကြရတာလဲ...'

ခြံစောင့်အတိုးအိုက ဆဲတို့အောင်ဟစ်ရင်း နောက်မှလိုက်လာသည်။

ကိန်လွေ့ တို့က ကိုယ်ဖော့ညာလိုသုံးကာ ခြေလှမ်းသွက်သွက်ဖြင့် လျှောက်လှမ်းလာခဲ့ကြသည် ဖြစ်သောကြောင့် ခြံစောင့် အတိုးအိုမှာ နောက်တွင်ပြတ်ကျန်ခဲ့သည်။

အိမ်ကြီး၏ရှေ့နားသို့ ကိန်လွေ့နှင့် လင်ယုယုတို့ ရောက်လာကြသည်။

ထိုအခိုက် အိမ်ထဲမှ လူတစ်ယောက်ထွက်လာသည်။

ထိုလူနှင့် ကိန်လွေ့ တို့မှာ အိမ်ရှေ့နားဝယ် မျက်နှာချင်း ဆိုင်မိကြသည်။ ထိုလူ၏ခြေလှမ်းများ တုံ့ရပ်သွား၏။

ကိန်လွေ့ တို့ကလည်း ခြေလှမ်းရပ်လိုက်သည်။

'မိတ်ဆွေတို့က ဘာကိစ္စကြောင့် ရေးကြီးထုတ်ပျာဖြစ်နေကြရတာလဲ'

အိမ်ထဲမှထွက်လာသူက ပြောသည်။ ထိုလူမှာ အသက်သုံးဆယ်ခန့်ရှိသည်။ ဓာပေသမဝါးထစ်ယောက်အဆင့်မျိုးဖြစ်ပြီး စကားပြောပုံဆိုပုံအမူအရာ အတော်ပင်ယဉ်ကျေးကျေးဦး၏။

'ကျွန်တော် နာမည် ကိန်လွေ့ ပါ၊ ဟောခါက ကျွန်တော် သူငယ်ချင်း လင်ယုယု၊ ကျွန်တော်တို့ နဂါးလေးစမ်းကမ်းနဲ့ တွေ့ချင်လို့ လာခဲ့ကြတာပါ'

'ညီလေး အိမ်မှာမရှိဘူး၊ လွန်ခဲ့တဲ့ လကပဲ သူ့ မိတ်ဆွေတွေနဲ့ ပြည်မကုန်းမြောက်ကို ကူးသွားကြတယ်'

'လက်စသတ်တော့ နောင်ကြီးက နဂါးလေးစမ်းကမ်းရဲ့ အိမ်ကိုကို၊ နာမည်လေးလဲ သိပါရစေ'

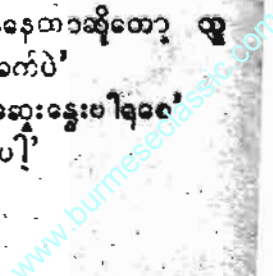
'သိရပါတယ်၊ ကျုပ်နာမည် စမ်းကမ်းထန်းပါ'

'ကျွန်တော်တို့မှာ နဂါးလေးစမ်းကမ်းနဲ့တွေ့မှ ဖြစ်မယ်တို့စွတစ်ခု ရှိနေပါတယ်၊ သူ့ဘယ်ကိုသွားမယ်ဆိုတာကိုမေး နောင်ကြီးပြောပြနိုင်မလား'

'ညီလေးက စိတ်ထင်တိုင်း သွားလာနေတာဆိုတော့ ငါ့အဖေကိုသွားမယ်ဆိုတာ ပြောဖို့ခပ်ခက်ခက်ပဲ'

'ဒီလိုဆိုရင် နောင်ကြီးနဲ့ပဲ ပြောဆိုဆွေးနွေးပါရစေ'

'ရပါတယ်ဗျာ၊ ကဲ...အိမ်ထဲကိုကြည့်ပါ'

ထိုအချိန်ဝယ် မြစ်စောင်းအတိုးအံ့ ထုထိုးအနားသို့ ရောက်
ထားသည်။ စမ်းကွမ်းထန်းကိုယ်တိုင်က တိမ်ထဲသို့ ဖိတ်ခေါ်
နေသည်ကို တွေ့ရသည့်အတွက် ဘာမျှပြောတော့မည် အသေ
ရပ်ကြည့်နေလိုက်ရှိသည်။

x x x

‘ကောင်း...မိတ်ဆွေတို့၊ လာကြရတဲ့ အကြောင်းကို စွဲကို ပြော
စမ်းပါဦး’

‘အိမ်ကြီး၏ ညှော်ခန်းထဲဝယ် ထိုင်မိကြသောအခါ စမ်း
ကွမ်းထန်းက မေးလိုက်သည်။

‘အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်တို့ဟာ
နဂါးလေးစမ်းကွမ်းရဲ့ နာမည်ကိုသာ ကြားဖူးကြတာပါ။ လူ
ရွာတွေက တစ်ခါမှ မဆိုကြဖူးပါဘူး’

‘ဪ...ဪ’
စမ်းကွမ်းထန်က အံ့ကြသည့် သွင်ဖြင့် အာမေခိုက်သံ
ပြုသည်။

‘နဂါးတင်ကောင် ကျားညှိနောင် ကျားသစ်သုံးမျိုး စတဲ့
လူတွေအကြောင်းကိုတော့ နောင်ကြီး သိထားမယ် ထင်ပါ
လား’

‘စမ်းညှိပေါ့ကယ်၊ ကျုပ်က ညှိလေးလိုမဟုတ်ဘူး၊ သိုင်း
လေးက အကြောင်းကို လုံးဝမသိဘူး။ ဓါပေမယ့် ရှစ်လပိုင်း
လပြည့်နေ့ကတော့ ဟိုင်လိုပျော်ပွဲစားရုံမှာ ညှိလေးက လူငယ်
သိုင်းသမား နှစ်ဆယ့်ခုနစ်ယောက်ကို ဖိတ်ဆိုစားပွဲ စည်ခမ်း

ညှိခံတာကိုတော့ သိတယ်၊ ခင်ဗျားတို့လူတွေဟာ အဲဒီလူငယ်
သိုင်းသမားတွေ ဖြစ်လားတော့မပြောထက်ဘူး’

‘နောင်ကြီးကြည့်ရတာ နဂါးလေးစမ်းကွမ်းရဲ့ လုပ်ငန်း
ဆိုင်ငန်းတွေကိုလည်း သိပုံမရဘူး’

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ညှိလေးက ကျုပ်တို့မိသားစုထဲမှာ တစ်မျိုး
အစ်ကားသလိုဖြစ်နေတယ်။ သူလုပ်ကိုင်တာတွေကို ကျုပ်တို့
က သိပ်သဘောကျပါဘူး၊ ပြောမရလိုသာ ထုတ်ထားရတာ၊
ခါးကြောင် သူ့ကိုစွဲတုမာလဲ စိတ်မဝင်စားကြပါဘူး’

ဤအစဉ်းဆိုလျှင် စမ်းကွမ်း၏ လုပ်ဆောင်မှုများနှင့်ပတ်
သက်၍ စမ်းကွမ်းထန်းထံမှ သတင်းအစအ ရရှိနိုင်မည်မဟုတ်
သောကြောင့် ကိန်လွှေ အတော်ခိတ်ခတ်ကျသွားမိ၏။

‘ကျန်တို့ သူဌေးစမ်းကွမ်းရီသင်နဲ့ တွေ့ချင်တယ်၊ တွေ့လို
ချင်လော့’

လင်ယုယုက စမ်းကွမ်းထန်းကို လှမ်းမေးသည်။

‘ဖေဖေဟာ နာမကျန်းဖြစ်ပြီ၊ အိပ်ရာထဲထဲနေပါတယ်။
ညှိသည်တွေနဲ့လဲ အတွေ့မခံပါဘူး။ ပြီးတော့ ခပ်ရှင်းရှင်း
ပြောရင် ညှိလေးသိုင်းပညာသင်တာကို ဖောဖေထ သဘော
ကျပါဘူး၊ ညှိလေးရဲ့အပေါင်းအသင်း သိုင်းသမားတွေကိုလဲ
ခေးဖေထ ကြည့်လို့မရဘူး...’

‘ဒီတော့ ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက် ဖေဖေကို သွေးတွေရင်
ဘာမှမကျိုးထူးမှာမဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့ ပြေစရာဆန်အစာ
အကြောင်းရှိရင် ကျုပ်ကိုပြောတာက ပိုအကျိုးရှိလိမ့်မယ်’

ကိန်လွေနှင့် လင်ယုယုတို့ တစ်ဖောက် မျက်နှာကို တစ်ဖောက် ကြည့်လိုက်ကြသည်။

ညှော်ခန်းထဲဝယ် ခေတ္တမျှ တိတ်ဆိတ်သွားသည်။

ဓမ္မကဏ္ဍက လူငယ်လေးတစ်ဦး ညှော်ခန်းထဲသို့ အရေးတကြီးအမှုအရာဖြင့် အပြေးဆလွှား ဝင်ရောက်လာကာ စမ်းကွမ်းထန်း၏နားနားညိုကပ်ကာ တီးတိုးပြောလိုက်သည်။

စမ်းကွမ်းထန်း၏ အေးဆေး တည်ငြိမ်သော မျက်နှာမှာ သိသိသာသာကြီးပျက်သွားသည်ကို ကိန်လွေတို့ တွေ့လိုက်ရသည်။

‘ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက် ညီလေးကိုတွေ့ချင်တယ်ဆို’

စမ်းကွမ်းထန်းက ကိန်လွေတို့ကို လှမ်းပြောသည်။

အထိမှာ မသိမသာတုန်ယင်နေ၏။

စမ်းကွမ်းထန်း၏အဆင်မပြေ စိတ်ထိခိုက်နေသည့်သဘောရှိသည်။

ကိန်လွေနှင့် လင်ယုယုတို့က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။

‘တွေ့ချင်ရင် ကျုပ်နောက်ကိုလိုက်နဲ့’

စမ်းကွမ်းထန်းကပြောပြောဆိုဆို ထိုင်ရာမှထကာ ညှော်ခန်းအပြင်သို့ထွက်သွားသည်။

ကိန်လွေတို့မှာ စမ်းကွမ်းထန်း၏အပြုအမူကို နားမလည်နိုင်အောင်ပင် ဖြစ်သွားကြသည်။

စောစောကတော့ နဂါးလေးစမ်းကွမ်း ဤနေအိမ်တွင် မရှိဟုဆိုသည်။ ယခုတော့ နဂါးလေးနှင့် တွေ့ခွင့်ပေးမလိုလို ပြောလာပြန်သည်။

သို့သော် စဉ်းစားအပြုရွာနေတော့တဲ့ စမ်းကွမ်းထန်းနောက်သို့ ထလိုက်လာခဲ့ကြသည်။

စမ်းကွမ်းထန်းက အိမ်ထဲသို့ဝင်မသွား၊ အိမ်ပြင်သို့ထွက်လာသည်။ ခြံဝင်း၏တံခါးပေါက်ရှိရာသို့ ဦးတည်လာခဲ့၏။

ကိန်လွေနှင့် လင်ယုယုတို့မှာလည်း စမ်းကွမ်းထန်း၏နောက်မှ ထပ်ကြပ်မတွာ လိုက်ပါလာခဲ့ကြသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ခြံဝင်းအဝင်တံခါးပေါက်သို့ ရောက်လာကြသည်။ ခြံဝင်းတံခါးဝမှာ ပွင့်နေသည်။

တံခါးဝနားဝယ် ခေါင်းတစ်ခုချထား၏။ ခေါင်းဘေးဖော် အဝတ်အစားဝပ်နှမ်းနှမ်းဝတ်ထားသည့်လူငယ်ယောက်

ရပ်နေသည်။

အိမ်နီးနားချင်းဖြစ်ဟန်တူသူ လူဆယ်ဦးခန့် ရပ်ကြည့်နေကြသည်ကိုလည်း တွေ့လိုက်ရသည်။

‘ခေါင်းကို ခြံဝင်းထဲသွင်းလာခဲ့ပါ။ ပြီးတော့ ခြံဝင်းတံခါးကို ပိတ်လိုက်ပါ။ မဆိုက်တဲ့သူတွေ ခြံဝင်းထဲဝင်ပါစေနဲ့’

စမ်းကွမ်းထန်းက တံခါးစောင့်အတိုးအိုကိုပြောလိုက်၏။

ခေါင်းဘေးဝယ် ရပ်နေသူလေးယောက်က ခေါင်းကိုထမ်းကာ ဝင်းထဲဝင်လာကြသည်။

ထိုလူများ ခြံဝင်းထဲရောက်သည်နှင့် တံခါးစောင့်အတိုးအိုက ဝင်းတံခါးကိုပိတ်လိုက်သည်။

‘အဲဒါ ဘယ်သူ ခေါင်းထဲ’

လိန်လှေ့က စမ်းကွမ်းထန်းကို မေးလိုက်သည်။

ညီလေးရဲ့အလောင်းထည့်ထားတဲ့ ခေါင်းလိပ်ပြေဝတာပါ။ ညီလေးဟာ ရှစ်လပိုင်း ဆယ်သုံးရက်နေ့က ထေဆုံးခဲ့တယ်။ ဇာတ်ကောင်ရဲ့လိပ်ပြေ လပြည့်နေ့က ညီလေးဟာ ဘိုင် လိုပျော်ပွဲစားရုံမှာ မိတ်ဆုံစားသောက်ပွဲကို တည်ခင်းခဲ့သေးတာပါ။ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဆယ်သုံးရက်နေ့က ကွယ်လွန်နိုင်မှာလဲ။ ဒီလူလေးယောက် ကျုပ်တို့ကိုအရှက်ခွဲချင်လို့ သက်သက် မဲ့ စာသိန်ညက်ဆင်တာဖြစ်ရမယ်’

စမ်းကွမ်းထန်းက မြန်အခြေပေးသည်။

‘သူတို့ ထုပ်စေတံထွင်တာမဟုတ်ဘူးဆိုရင်၊ ခေါင်းထဲက အလောင်းဟာ စမ်းကွမ်းရဲ့အလောင်းဖြစ်ရမယ်’

လင်ယုယုက ကြားဝင်ပြောသည်။

‘ဟာ...မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ဆယ်သုံးရက်နေ့မှာ သေဘူးတဲ့ ညီလေးက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး လပြည့်နေ့မှာ သူ့ မိတ်ဆုံတွေကို မိတ်ဆုံစားသောက်ပွဲ တည်ခင်းညှိခိုနိုင်မှာလဲ’

စမ်းကွမ်းထန်းက လင်ယုယုကော့ကို လက်မခံနိုင်ဟန် ဖြင့် ပြောသည်။

‘လပြည့်နေ့ညက မိတ်ဆုံစားသောက်ပွဲမှာ ညှိခိုထုံလူဟာ စမ်းကွမ်း အစစ်မဟုတ်ဘူး၊ အယေခင်ဆေခင်ထားတဲ့ လူပဲ’

‘ဟာ...မိန်းကလေး၊ ဘာကြောင့် ဒီလိုပြောနိုင်တာလဲ’

‘လပြည့်နေ့ညက မိတ်ဆုံစားသောက်ပွဲကို ကက်ခဲ့တဲ့ လူတွေထဲမှာ ကိန်လှေ့နှင့် လင်ယုယုဆိုတာပဲပါ။ ဒါပေမယ့် အဲဒါ ကျွန်မတို့မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်မတို့နဲ့တူအောင် ရှစ်ကျက်ပြီး အယေခင်ဆေခင်ထားတဲ့ တခြားလူတွေသာ ဖြစ်တယ်’

‘ဟင်...အဲဒါက ဘယ်လိုဖြစ်သွားကြတာလဲ’

‘ဒီအကြောင်းကိုပြောပြရင် သိပ်ရှည်တယ်၊ ဒီတော့ နောက်ဆေးဆေးဆေးဆေးပြောပြမယ်၊ အခုလေးလေးဆယ်မှာတော့ အလောင်းလားပို့ထုံလူလေးယောက်ကို ကျွန်မ စစ်မေးကြည့်ချင်တယ်’

‘မေးပါဦးပါ’

စမ်းကွမ်းထန်းက လျှော့လျှော့လျှူလျှူပင် ခွင့်ပေးလိုက်သည်။ ဤတွင် လင်ယုယုကလည်း ထိုလူလေးယောက်တက်လာကာ မေးခွန်းထုတ်လေတော့သည်။

‘ခွင့်တို့ ဒီအလောင်းကို ဘယ်ကနေသယ်လာခဲ့ကြတာလဲ’

‘သွန်ဟိုင်မြို့ကပါ’

‘ဘေးနဲ့သယ်လာခဲ့ကြတာလဲ’

‘အတော်နဲ့ပါ’

'အလောင်းကို စီနေရာရောက်အောင် ပို့ခိုင်းလိုက်အားလဲ
ဘယ်သူလဲ'

'ဝမ်းစန့်လင်က အပို့ခိုင်းလိုက်အားပါ'
'ဝမ်းစန့်လင်...ဟုတ်လား၊ အဲဒါက ဘယ်သူလဲ'

'ကျင့်ထိုင်မြို့က သူတော်စင်တစ်ယောက်ပါ၊ သူက ခေါင်း
ကို ရွာပေးတဲ့အပြင် လမ်းစရိတ်ငွေကိုလဲ ထုတ်ပေးလိုက်ပါ
သေးအယ်'

'ကွယ်လွန်သူရဲအောင်မိမိ ဝိမ္မာရုံတယ်ဆိုတာ သူက ဘယ်လို
လုပ်သိတာလဲ'

'ဆေးဆုံးသူ ကိုယ်တိုင် အသက်မသေမီက ပြောသွားခဲ့
တာပါ'

သူက ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ကျင့်ထိုင်မြို့မှာ ဆေးဆုံးခဲ့ရတာလဲ
'ဝိလူမှာ သစ်စောင်မှာ ကြိုးနဲ့ မလှုပ်နိုင်အောင်အတု
ခံရပြီး မျောနေရာက ကျင့်ထိုင်မြို့ရဲ့ဆိပ်ကမ်းမှာ လာတင်နေ
ပါတယ်၊ အဲဒါကို စာင်သည်တစ်ယောက်က မြင်တွေ့သွား
ပြီး ယူကိုကယ်ဆယ်ဖို့ ကြိုးစားပါတယ်...'

'အဲဒီအချိန်မှာ သူဟာ အသက်ငွေ ငွေ ပဲရိပါတော့တယ်
သူ့နှာခပ်က ဝမ်းကွမ်းလိုခေါ်တယ်ဆိုတာရယ်၊ ချစ်မင်း၊
မှာနေထယ်ဆိုတာရယ် ပြောပြီးတာနဲ့ ဆေးဆုံးသွားပါတယ်'

ဝမ်းကွမ်းလည်း မိမိတို့ကြုံရသည့် ခံကြမ္မာမျိုးကို ကြုံခဲ့
ခြင်းဖြစ်မည်ဟု ကိန်လေးနှင့် လင်ယုထုတို့က တွေးမိကြ၏။

ကိန်လေးနှင့် လင်ယုထုတို့မှာ အကောင်း ထောက်မပု
ဝိစ္စာကျွန်းသို့ရောက်ရှိသွားပြီး ဆေးတေးမှ လွတ်မြောက်ခဲ့ကြ
အည်။

ဝမ်းကွမ်းမှာမူ ကံမကောင်းတဲ့ အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။

'ခေါင်းထဲ မှာပါလာတဲ့ အလောင်းဟာ ညီလေးရဲ့
အလောင်း ဟုတ် မဟုတ် ကျုပ် ကြည့်ချင်တယ်၊ ခေါင်းကို
ဖွင့်ပြပါ'

ဝမ်းကွမ်းထန်းက ပြောသည်။

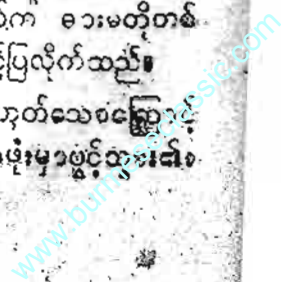
'လူက ရှစ်လပိုင်း ဆယ်သုံးရက်နေမှာ ထေးဆုံးသွားခဲ့
အာဆိုတော့... အခုဆိုရင် တစ်လခန့်က ကျော်နေပါပြီ၊
အလောင်းက ပုပ်ပူနေပြီဆိုတော့ ဖွင့်ကြည့်လို့ လူရုပ်ကိုမှတ်မိ
နိုင်မှာမဟုတ်ပါဘူး'

အလောင်းသယ်လာသူကပြောသည်။

'ကျုပ်ညီရဲ့ အလောင်းအာမှန်ရင်တော့ တယ်လောဂ်ပဲ
ပုပ်ပူ ကျုပ်ခကောင်းကောင်းမှတ်မိပါတယ်၊ ခေါင်းကိုသာ
ဖွင့်ပြကြပါ'

ဤတွင် အလောင်းလာပို့သူတစ်ယောက်က ဓားမတိုတစ်
ချောင်းဖြင့် ခေါင်းအဖုံးကို ကလန်ကာဖွင့်ပြလိုက်သည်။

ခေါင်းအဖုံးကို အသေပိတ်ထားသည်မဟုတ်သေးကြောင်း
နားမမြင် ကလန်လိုက်သည်နှင့် ခေါင်းအဖုံးမှာဖွင့်သွားသော
အရပ်နဲ့လည်း ထောင်းထလာသည်။

လင်ယုယုမှာ အပုပ်နဲ့ ကိုမခံနိုင်၍ နားခေါင်း ပိတ်ကာ
နောက်သို့ဆုတ်လာခဲ့သည်။

ကိန်လွေ့သာ အပုပ်နဲ့ကို အားတင်းရှူရင်း ခေါင်းထဲ
သို့ ကြည့်လိုက်သည်။

ခေါင်းထဲရှိလူသေဆလောင်းမှာ လူလုံးမပျက်ဝေးသော်
လည်း ပုပ်ပူ၍နေပြီ။

ကိန်လွေ့မှာ နဂါးလေးစမ်းကွမ်းကို ယခင်ကတွေ့ဖူးသူ
မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် အလောင်းကိုကြည့်နေသော်လည်း နဂါး
လေးစမ်းကွမ်းအသောင်း ဟုတ် မဟုတ်ကိုမူ မသိပေး။

သို့ဖြစ်ရာ စမ်းကွမ်းထန်း၏ အရိပ်အခြေကိုသာ ကြည့်၍
ထက်ခံထိနေရသည်။

စမ်းကွမ်းထန်းမှာ မျက်ရည်တွေတွေကျဆင်းကာ ခေါင်း
ထဲရှိ ရုပ်အလောင်းကို ဝေးစိုက်ကြည့်နေသည်။

သေမျာပြီး ခေါင်းထဲရှိ အလောင်းမှ နဂါးလေးစမ်း
ကွမ်း၏ အသောင်းပင်ဖြစ်သည်။

ကိန်လွေ့သည် လင်ယုယုကို လှမ်းကြည့်ကာ ဦးခေါင်း
တစ်ချက်မဆီမသေဆတ်ပြလိုက်သည်။

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းမှာ ကွယ်လွန်သွားခဲ့လေပြီ။

ကျန်လွယ်သိုင်းသမား ၂၅ ဦးတို့၏ ကံကြမ္မာ မည်သို့
ရှိမည်နည်း၊ ဤကိစ္စများ၏ ထက်သည်တရားခံမှာ မည်သူပါ
နည်း။

ကိန်လွေ့တို့အဖို့မူ လက်ထည်တရားခံကို ဖော်ထုတ်ရန်နှင့်
ကျန်လွယ်သိုင်းသမား ၂၅ ဦး နဂါးလေးစမ်းကွမ်းလိုအဖြစ်ဆိုး
မျိုးနဲ့ မကြုံစေရန် အချိန်မီကာကွယ်တားဆီးပေးရမည် တာ
ဝန် ရှိလာသည်။

ဘယ်လိုလဲ ယုယု၊ ဟိုလူး တွဲအကြောင်း သတင်းအစအစ
တောင် သတင်းလေး၊ ဟိုအတွဲ အလိုက်မှားနဲ့ပီ ဝတ်ဘယ်

ခရီး မစံထားလဲ နားရမ်း ကိန်းလွှဲက လင်ယုယုကို မေး
လိုက်သည်။

'ဟုတ်ကဲ့ဟဲ့ ယုယု၊ လူစုအား ဘယ်နေရာကလွှဲသွားသွား လူ
အများက အတိအကျနဲ့ မေးနေတာပဲ။ သူတို့သာ မိလမ်း
အတိုင်းလူ ရှိနေရင် ဘယ် နေရာမှာပဲ။ ဘယ်နေရာမှာပဲ
သူတို့အားလုံးကို ခြားမခွဲပဲ'

'သူတို့ နှစ်ဆယ်ရှစ် ယောက်လုံး တစ်စု တစ်ဝေးတည်း
သွားကြပါသလား'

'နှစ်ဆယ်ဝယ် ယောက်လုံး တစ်စုတစ်ဝေးတည်း မသွား
အောင် သုံးဖွဲ့အားပိုခဲ့တာမယ့် နိုင်တုန်း နဂါးတေးစမ်းကွမ်း
အတုရယ်၊ ရှင်နဲ့ ကျွန်လို့ အယောင်အောင်ထားတဲ့ လူနှစ်
ယောက်ရယ်၊ အုပ်စုတစ်စုစီကို ဦးဆောင်လိမ့်မယ်'

'မိလို့ဆိုရင် ဘယ်လိုလုပ်ကြလဲ'

'အခု ကျွန်တို့က မြောက်ဘက်ကို ဦးတည်သွားနေကြ
အင် မဟုတ်သေး'

'ဟုတ်ကယ်လေ'

'ဒီတော့ ကျွန်တို့ အခု ကမ်းရိုးတန်းတက်ကို ပြန်လည်
ပြန်ကြည့်မယ်'

'အခု တွေးလို့ ကမ်းရိုးတန်းတက်ကို သွားကြမယ်လို့ မင်းက
အင် နဲ့သလား'

အခန်း (၉)

ကိန်းလွှဲနှင့် လင်ယုယုတို့ ချုံမင်းကျွန်းမှ ချွန်ချင်း
ထွက်ခွာလာကြသည်။

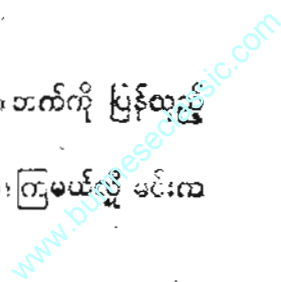
ပြည်စုကုန်းမြေညိုရောက်သည်နှင့် မြင်းနှစ်ကောင်ဝယ်ယူ
ကာ ဇင်ယော်ကံတင်စီစီ စီးနင်း၍ ခရီးဆန်ခဲ့သည်။

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအယောင်ဆောင်ထားသူ လှည့်ဖျား
စဉ်းရုံးခေါ်ဆောင်သွားသည့် လူငယ်သိုင်းသမား ၂၅ ဦး

ကို စုံစမ်းရှာဖွေကြသည်။

ငါးဂေက်ခန့် ခရီးနှင့်ရင်း စုံစမ်းခဲ့ကြသော်လည်း လူငယ်
သိုင်းသမားများနှင့် ပတ်သက်သည့် သတင်းအစအနပင် မရ

ဝေ။

ဒီတိကျကျဆရာမပြောနိုင်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်လုံး ပင်လယ်ပြင်မှာ အလစ်အဖမ်းခံကြရတယ်မဟုတ်လား။ နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအစစ်ဟာလဲ ပင်လယ်ပြင်မှာပဲ အသက်ပျောက်ခဲ့ရတယ်။ ဒီအတူ နဂါးလေးစမ်းကွမ်း ဘတူဟာ ကမ်းရိုးစမ်းနဲ့ ပင်လယ်ပိုင်းပေးတာတွေမှာ ဩဇာရောက်နေတဲ့လူ ဖြစ်ရမယ်။ ဒါကြောင့် လူငယ် သိုင်းသမားတွေကိုလဲ ကမ်းရိုးစမ်းကွမ်းကွက်ကို ခေါ်သွားပို့ပေးချားတယ်'

ကိန်းလှ နှင့် လင်ယုယုတို့သည် ကမ်းရိုးစမ်းကွက်သို့ရိုးပြန်လှည့်လာခဲ့ကြသည်။

ဆယ်ရက်ခန့်ကြာသောအခါ ဖျာရှင်းမြို့သို့ ရောက်လာကြသည်။

စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင်ဝင်ကာ စားသောက်ဖွယ်ရာများ မှူးလှစားသောက်ကြသည်။

ကိန်းလှ တို့စားသောက်နေကြစဉ်တွင် စားသောက်ဆိုင်ထဲသို့ လူနှစ်ယောက် ဝင်လာသည်။ ထိုလူနှစ်ယောက်သည် ကိန်းလှ တို့အစားပွဲနှင့် မတူမိ၊ ကမ်းတွင်ရှိသော စားပွဲတွင် ဝင်ထိုင်ကာ အရက်တစ်ဖိုးနှင့် အမဲကြော်တစ်ပွဲ မှာလိုက်၏။

ကိန်းလှက ထိုလူနှစ်ယောက်ကို မသိ မသာ အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။

တစ်ယောက်မှာ အသက်ခြောက်ဆယ်ခန့်ရှိ အဘိုးဆိုကြီး ဖြစ်ပြီး၊ ကျွန်ုပ်တို့ယောက်မှာ အသက်သုံးဆယ်ခန့်ရှိ လူရွယ်တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

ဝတ်စားပုံမှာ သိုင်းသမားများ ဝတ်လေ့ရှိသော အဝတ်အစားများဖြစ်သည်။

'မင်းတို့နဲ့ဟာ အားလုံးနှစ်ဆယ့်ရှစ်ယောက်ပဲ' အဘိုးကြီး၏ပြောကြားသံကို ကြားရသည်တွင် ကိန်းလှနှင့် လင်ယုယုတို့တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ဖိုက်ကြသည်။

'ဟုတ်တယ်၊ ယောက်ျားမျိုးဆယ့်ခြောက်ယောက်နဲ့ မိန်းမမျိုး ဆယ့်နှစ်ယောက်ပါ'

'ဒီလိုဆို နဂါးစစ်ကောင် ကျားညှိုးနောင် ကျားသစ်သုံးမျိုး လူတင်ကျယ်လေးသောက် သိုင်းလုံလင်ငါးဦးဟာ သာခြောက်ဖော် နတ်ဘုရားစုရစ်ပဲ၊ ရယ်သို့ ကျော်ကြားနေတဲ့ လူငယ်သိုင်းသမား နှစ်ဆယ့်ရှစ်ယောက်ပဲဖြစ်ရမယ်...

'သူတို့က ဘာကြောင့်တစ်စုတစ်ဝေးတည်း ရှိနေကြတာလဲ၊ သူတို့မတွေ့ဘဲ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မပတ်သက်ကြဘူး၊ တစ်ဦးချင်းလှုပ်ရှားနေကြတာပဲ၊ အခုလို အားလုံးအင်စုတစ်ဝေးကြီး ရှိနေကြပုံသောက်တော့ အရေးပေါ်ကိစ္စတစ်ခုခုရှိရမယ်'

ဤတွင် လင်ယုယုက ကိန်းလှကို မျက်ရိပ်ပြလိုက်သည်။ ကိန်းလှသည် နေရာမှထကာ အဘိုးကြီးနှင့် လူရွယ်တို့၏ အပြုအမူကို လျှောက်လှမ်းလာခဲ့သည်။

'ဝင်လာပါ အဖေနဲ့ နောင်ကြီးတို့၊ အခုလို လစာအနှောင်အဖွဲ့က ပေးရတာကို ခွင့်လွှတ်ကြပါဗျာ' ကိန်းလှက ယဉ်ကျေးပျူငှာစွာပြောလိုက်သည်။

၀၀၀ + ဟက္ကသိုလ်ခနုဝေဆာင်

'ဘက်စွဲရှိလို့လဲ'

အဘိုးအိုက အံ့ဩသဘောမူအရာနှင့် ကိန်လွေ့ကို မော်

ကြည့်ပြီးပြောသည်။

'လူငယ်သိုင်းသား... နှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်စာကြေစမ်း ပြော
ပြောနေတာ ကြားမိလို့ လာမေးတာပါ။ သူတို့လူမှုကွဲ ဘယ်
နေရာမှ စေ့မိဘူးလဲ'

'ဟာ... ခင်ဗျား ခင်ဗျားလဲ လူငယ်သိုင်းသား... နှစ်ဆယ်
ရှစ်ယောက်ထဲက တစ်ယောက်ပဲဟုတ်လား'

လူရွယ်က ကိန်လွေ့ကို ဝေ့သေချာချာစိုက်ကြည့်ပြီးပြော
လိုက်သည်။

'ဟုတ်ပါကယ်၊ ကျွန်တော်ဟာ သိုင်းလူလင် ခြောက်
ယောက်ထဲက တစ်ဦးပါ။ ချစ်လှလင်ကိန်လွေ့ လို့ခေါ်ပါတယ်။
ထိုမိန်းကလေးကပေးခဲ့ နတ်သူဇာခြောက်ပါးထဲက ဂန္ဓမာ
သူဇာလင်ယုယုဆိုတာပါပဲ။

ကိန်လွေ့က လင်ယုယုညွှန်ပြပြီးပြောလိုက်၏။

ဤတိုင် လင်ယုယုကလည်း ထိုင်ရာမှထကာ ကိန်လွေ့၏
ဘေးသို့ လျှောက်လှမ်းလာခဲ့သည်။

'ဟာ... ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်၊ ခင်ဗျားတို့ နှစ်ယောက်
စလုံး ထိုသူတို့အထဲမှာ ကျွန်တော် တွေ့ခဲ့တာပဲ။ မှတ်မိပြီ၊
မှတ်မိပြီ'

လူရွယ်ကပြောသည်။

'ရှင်တွေ့ခဲ့တာ ကျွန်မနဲ့တူအောင် ခွပ်ဖျက်ပြီး အယောင်
ဆောင်ထားတဲ့ အတူတူပေါ့'

လင်ယုယုက မပြုံးတပြုံးနှင့်ပြောလိုက်သည်။

'ဟာ... အယောင်ဆောင်ထားတဲ့အတူတူ၊ ဟုတ်ရဲ့အား၊
ကျွန်တော် သေသေချာချာ မှတ်မိပါကယ်ဗျား၊ ခင်ဗျားတို့မှ
ခင်ဗျားတို့အစစ်ပါ'

'သူတို့ရှိခွပ်ချည်ပုံသဏ္ဍာန်က ကျွန်မတို့နဲ့ ဟထေရာတည်း
တူရဲ့လားရှင်'

'ဟာ... တူအယ်၊ သိပ်တူတယ်'

'သူတို့နှစ်ယောက်ကို ဘယ်မှာတွေ့ခဲ့ဘာလဲရှင်'

'ကျားရှင်းမြို့မှာပါ'

'ကျားရှင်းမြို့ရှိဘယ်နေရာမှာလဲရှင်'

'ကျိုရင်ပျော်ပုံစားရုံမှာပါ'

'ဟယ်တုန်းကတွေ့ခဲ့ဘူးလဲ'

'မနော့စ ခုခင်ပိုင်းမှာပါ'

'သူတို့ အရင်ရောက်ထားလား၊ ရှင် အရင်ရောက်နေတာ
လားရှင်'

'ကျွန်တော် အရင်ရောက်တာပါ'

'ခါဖြင့် ဘယ်သူ အရင်ထွက်ခဲ့တာလဲ'

'ကျွန်တော် အရင်ထွက်ခဲ့တာဗျ'

'ပဲ... ရှင် အဲဒီမှာ ဘယ်... ဘာကကြာကြာ နေခဲ့သလဲ'

'နာရီဝက်ခန့်ခက်ကြာမယ်ထင်တယ်'

'ခါဆို သူတို့ပြောခဲ့တဲ့စကားကို ရှင်ကြားခဲ့မှာပေါ့နော်'

'မှန်ပါကယ်'

'ခါဆို သူတို့ဘာတွေပြောပြောခဲ့ကြသလဲ'

'အစားအထောက်အပံ့ပတ်သက်ပြီး အများဆုံးဝေဖန်ပြေခ
ဆိုကြတယ်'

'တခြားကော ဘာတွေပြောသေးလဲရှင်'

'ကျွန်တော် ကောင်းကောင်းမမှတ်မိတော့ဘူးဗျားအင်း၊
ဟုတ်ပြီ၊ သူတို့ထဲက တစ်ယောက်က မိုးကင်းတောင် ဘယ်
လောက်ဝေးသလဲလို့ မေးသ ကြားပါဘယ်၊ တခြား တစ်
ယောက်က နောက် နှစ်ရက် ခရီးဆက်သွားရင် ဖောက်ပြီလို့
ပြန်ဖြေသံကြားရတယ်'

'ခါဖြင့် နောက်ပိုင်းထောဟင်'

ကိန်လွေ့က ကြားဝင်မေးသည်။

'အင်း...နေဝက်ပိုင်းတော့ ကျွန်တော်လဲ အဝအပြေးပြီး
တာနဲ့ ဖျော်ပွဲခေးရုံက ဆင်းလာခဲ့တယ်ဗျာ'

ဆက်မေး၍ အကြောင်းမထူးမှန်းသိရှိသော လင်ယုယုက
ကိန်လွေ့ကို မျက်စိပစ်လိုက်၏။

'က...ကျေးဇူးပါပဲဗျား၊ အခုလို နှောင့်ယှက်မိတာကို ခွင့်
လွှတ်မိ'

ဆိုဖြင့် နှစ်ယောက်သား သူတို့ခေးပွဲရှိရာသို့ ပြန်လာ၍
တိတ်တိတ်စွာ ဆက်လက်စားသောက်ကြသည်။

မိုးကင်းအောင်သည် ဖျာရှင်မြို့နှင့် မိုင်ခြောက်ဆယ်ခန့်
ဝေးသည်။

ကိန်လွေ့နှင့် လင်ယုယုတို့ မိုးကင်းတောင်သို့ ဖောက်ချိန်
မှစ မှောင်ရီသမ်းစပြုနေပြီ၊ မိုးကင်းတောင်မှစ သိုင်းအောင်
ကတောင် နာမည်ထစ်ရှားသော နေရာထစ်ခုဖြစ်သည်။

အလွန်အစွမ်းထက်သည့် ခေးမြတ်တစ်စုံဖြစ်သော မိုးရှယ်
ခေးနှင့် ထန်းကျန်းခေးတို့ကို မိုးကင်းတောင်တွင် ထွန်းခဲ့သည်
ဟူသော ပုံပြင်ကောင်းလည်း ရှိသည်။

မိုးကင်းတောင်စိရိုက်တွင် ရွေးဟောင်းအဆောက်အအုံ
အပြိုင်အပျက်များစွာရှိသည်။

ဤမိုးကင်းတောင်နှင့်ပတ်သက်သည့် သတင်းကောင်းကို
ကိန်လွေ့နှင့် လင်ယုယုတို့ ကြားပူခဲ့သော်လည်း ဤခေးသို့
ယခုဆခါတွင်မှ ပထမဆုံး အကြိမ်ရောက်ရှိလာကြခြင်းဖြစ်၏။
တောင်ပေါ်သို့တက်သည့် လမ်းမှာ ကျောက်ခင်းလမ်းကြမ်း
ဖြစ်သည်။

ကိန်လွေ့နှင့် လင်ယုယုတို့ ကျောက်ခင်း လမ်းအတိုင်း
တောင်ပေါ်သို့တက်လာခဲ့ကြသည်။

လမ်းတွင် လူသွားလူလာ မရှိဖြစ်နေသည့်အတွက် ကိန်
လွေ့နှင့် လင်ယုယုတို့ အံ့ဩနေကြသည်။

'ဟို... လူစု ဇီနေရာကို ဘာကြောင့်လစကြတယ်လို့ရှင်ထင်
သလဲ'

တောင်ပေါ်သို့တက်လာရင်း လင်ယုယုကမေးသည်။

'အဲဒါကိုတော့ တို့ထဲမတွေးတတ်ဘူး'

'မိုးရှယ်၊ ထန်းကျန်း ခေးမြတ်နှစ်လက်နဲ့ဗျား၊ ပတ်သက်
နေပေစား'

'ဇီခေးမြတ်နှစ်လက်က ရှေးဟောင်း ပုံပြင်ထဲမှာပါခဲ့တာ
ပါ၊ တကယ်ရှိမရှိ ဘယ်သူမှ တိတိကျကျမပြောနိုင်ပါဘူး'

'ဟို...ရွေးဟောင်းပုံပင်ထဲက ဓားမြတ် နှစ်လက်ကော...
အကြောင်းအင်မဲ့ခွဲကြောင့် ပြန်ပေါ်ချက်ပေါ်လာနိုင်တာပဲ'
'အင်းခင်း...အိမ်... ဘာဖြစ်လဲ'

'ကျွန်ခသောဆိုရင် ဓားမြတ်နှစ်လက် ပြန်ပေါ်လာပြီဆိုတဲ့
အခါ... ကြီးမားတဲ့ မိုးကင်းခင်းကို ဂျက်ချင်းပြေးလာခဲ့
မှာပဲ'

'ဟား...ဟား...ဟား...ခင်း ပြောတာဆိုပါဦး၊ ဓါပေ
ပယ် ဝှိဟာ နဂါးလေးစမ်းကွမ်း အတုဖြစ်လို့ ဓားမြတ်နှစ်
လက် ပြန်ပေါ်လာကြောင်း သတင်းကြားတာနဲ့ မိုးကင်း
တောင်ကို တစ်ယောက်တည်းလာခဲ့မှာပဲ၊ လူငယ်သိုင်းအများ
တွေကို ကြိမ်နီနည်းရုံးပြီး ခေါ်လေတာပဲ၊ လူများရင် စကား
မျှားပြီး လူယက်ကြမယ်ဆိုတဲ့လား'

'ဟုတ်သားပဲ၊ ကျွန်က ဓားမြတ်နှစ်လက် အကြောင်းနဲ့
ဆက်စပ်ပြီး တွေးမိတော့ အင်လျှောက်တွေကလေးမိတာပဲ'

'အဲဒီ ဓားမြတ်နှစ်လက်ကို ဆန်းလုပ်ခဲ့တဲ့ ကျွန်စီခားက
အခုထိ မိုးကင်းတောင်မှာ ရှိ သေး တယ်လို့ ပြောပြတာ
မှားတာပဲ၊ ဓါပေ ပယ် တယ်နေရာမှာ ရှိမှန်းဟော့မယ်ဘူး၊
'ခါဖြင့် တစ်ယောက်ယောက်ကို မေးကြည့်ပါလား'

'မိမ့်မှာ လူရိပ်လူရောင်တောင် မတွေ့ရတဲ့ဥစ္စာ၊ တယ်သူ့ကို
သွား မေးကြည့်ရမှာပဲ'

'အဖေတို့ ဝါးရုံးပေးထဲက မီးရောင်တစ်ချက် တွေ့လိုက်
မိတယ်၊ မီးရောင်ရှိတဲ့နေရာမှာ လူနေအိမ်ရှိမှာပဲ'

ကိန်းလူ့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ အတော်ဝေးဝေးတွင်
မီးရောင်လက်လက်တွေ့ရသည်။

ကိန်းလူ့နှင့် လင်ယုယုကို မီးရောင်လက်လက်ထွက်ရာနေ
ရာသို့ ရွေ့ရွလာခဲ့ကြသည်။ ဝါးရုံးတောက် ကျော်ဖြတ်မိသည်
နှင့် ဝါးဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားသော အိမ်ကလေး တစ်လုံးကို
တွေ့ရသည်။

မီးရောင်မှာ ထိုဝါးအိမ်လေးမှထွက်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်၏။
'အိမ်ရှင်တို့...အိမ်ရှင်တို့'

ကိန်းလူ့က အသံပြုလိုက်သည်။
ဝါးအိမ်ထဲမှ လူတစ်ယောက်ထွက်လာသည်။

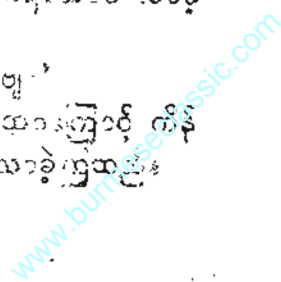
ထိုလူမှာ ဇာသက်သုံးဆယ်ကျော်ခန့်ရှိပြီ။ စာပေတမ်း
တစ်ယောက်နဲ့အသွင်အပြင်အလှအပျက်ပေးမိတာကို
ခွင့်လွှတ် စေချင်ပဲတယ်'

'မင်္ဂလာပင်ပျား၊ အခုလို အနာင့်အယုတ်ပေးမိတာကို
ခွင့်လွှတ် စေချင်ပဲတယ်'

ကိန်းလူ့က ဦးညွှတ်အရှိဆဲသေးပြီး ပြောသည်။
'ကိစ္စမရှိပါဘူးဗျား၊ မိတ်ဆွေတို့က တာကိုစွဲ ရော့သလဝ
ကြောင်းပဲ'

'ကျွန်တော်တို့ တောင်ပေါ်က တက်လာတာကြောင့် မီးရောင်
ခြင်းတာနဲ့ များလားဘလေးတောင်၊ ခေမာန်ရင်အောင် လာခဲ့
တာပဲ'

'ကြော်...ကြော်...က...အိမ်ထဲ...ကြွကြွပါဦး'
အိမ်ရှင်က ဖော်ဖော်ရွေးရွေး ဖိတ်ခေါ်ဖော်အော်ကြောင့် ကိန်း
လူ့နှင့် လင်ယုယုတို့လည်း အိမ်ထဲသို့ဝင်လာခဲ့ကြသည်။

အိမ်ထဲတွင်လည်း အတော်သပ်သပ်ရပ်ရပ်ရှိသည်။ အိမ်နံရံ
တွင် ကဗျာများရေးသားထားသည့် တေးချုပ်များ ချိတ်ဆွဲ
ထားသည်။

ထို့ပြင် ဓားရှည်တစ်လက်လည်း ချိတ်ဆွဲထားသည့် ကိုတွေ
ရ၏။ ဓားရှည်မှာ အမြင်အရပ် အတော်သားနား ခံ့ထည်
သည်။ ဓားကောင်းတစ်လက်ဖြစ်ကြောင်း သိသာနိုင်သည်။

စားအုပ်များ၊ ပေစာများ၊ ပရိုပီများလည်း သူ့နေရာနှင့်
လှ ဆေးဆေးသပ်သပ်ရှိနေသည်။

နေရာထိုင်ခင်း ဓားပြားနောက် အိမ်ရှင်က လက်ဖက်ရည်
ကြမ်းဖြင့်ညှော်ခံသည်။ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းမှာ အကောင်းစား
လက်ဖက်ခြောက် ခတ်ထားသည့်အတွက် အလွန်သေချာကျစ်
ကောင်းသည်။

'နောင်ကြီးရဲ့နေမည်ကို သိပါရစေသားဗျာ'

လက်ဖက်ရည်ကြမ်း တစ်ကျိုက်သောက်ပြီးနောက် ကိုန်
လွှေ့ကပြောလိုက်သည်။

'အကြောင်းကံဆိုလို့ ခဏတဖြုတ်တွေကြာရတာပဲ နာ
မည်တွေတာတွေ သိစရာမလိုပါဘူးလေ။ ရောက်တုန်းရောက်
နိုက် ကျုပ်ရဲ့အိမ်မှာ အေးအေးသက်သက်နေကြပါ'

အိမ်ရှင်လူရွယ်က ယဉ်ကျေးစွာဖြင့်ပယ်လိုက်ရာ ကိုန်လွှေ့
မှာ ဆက်မမေးသာအေးပေ။ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းကိုသာ ငို
သောက်လိုက်ရသည်။

'ဟေ့ဒီတောင်ပေါ်ကို အမျိုးသားဆယ်ခြောက်ယောက်
နဲ့ အမျိုးသမီးဆယ်နှစ်ယောက် ရောက်လာတာတွေမိအလား'

အတန်ကြာ ငြိမ်သက်နေပြီးနောက် ကိုန်လွှေ့က မေးလိုက်
သည်။

'ဟာ...တွေမိတာပေါ့၊ မနေ့ညနေပိုင်းသောက်ကပ်ရောက်
လာကြပြီး ကျွန်တို့ခင်းကန်ရွှိတဲ့နေရာကိုမေးလို့ ကျုပ်ကလမ်း
ပြလိုက်ရသေးတယ်'

'နောက်ဘာ့ကော'

'သူတို့က ကျေးဇူးတင်စလမ်းပြောပြီး ထွက်သွားကြတာ
ပဲ။ ဒီနောက် သူတို့ကိုမတွေ့ရတော့ဘူး'

'ကျန်စီခင်းကန်က ထယ်နေရာမှာရှိတာပဲ'

'မိကနေဆိုရင် နှစ်မိုင်လောက်သွားရမယ်။ မောင်ရင်လေး
ထိုက် ကျန်စီခင်းကန်ကို သွားချင်ကြလို့သား'

'ဟုတ်ကဲ့'

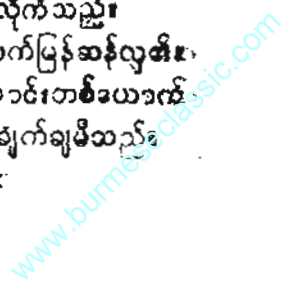
'အခု မိုးချုပ်ပြီ။ မမှောင်မိုက်နေပြီဆိုတော့ လမ်းညွှန်ပေး
ဦးမောင်ရင်တို့ သွားတတ်ကြမှပေတတ်ဘူး။ ဒီတော့ ကျုပ်
နဲ့အတူ လမ်းပြမယ်'

'ကျေးဇူးပါဗျာ'

အိမ်ရှင်လူရွယ်က ထိုင်ရာမှထကာ နံရံတွင် ချိတ်ဆွဲထား
သော ဓားရှည်ကိုလှမ်းယူ၍ ကျောတွင်လွယ်လိုက်သည်။

ဓားလွယ်ကိုယူပုံ၊ လွယ်ပိုးပုံတို့မှာ သွက်လက်မြန်ဆန်လှ၏။
အိမ်ရှင်လူရွယ်မှာ အဆင့်မြင့်ခင်းသမားကောင်းတစ်ယောက်
ဖြစ်ရမည်ဟု ကိုန်လွှေ့နှင့် လင်ယုယုတို့ မှတ်ချက်ချမိသည်။

x x x

လဲမိုက်ညှို့ အမှောင်ထွက် ကြီးစိုးနေသည်။

ကြယ်ဆောင်လေးများကြောင့် ပိုးတဝါး အလင်းဆောင်
ဆာသို့သည်။ လူရွယ်မှာ လမ်းများကိုကျမ်းကျင်နေခဲ့ရသည်။
ရွှေမှောင်သွက်သွက် ဦးဆောင်ကာလမ်းပြုသွား၏။

အချိန် အတော်ကြာကြာ လျှောက်လှမ်းလာခဲ့ပြီးနောက်
ရေတံခွန်တစ်ခုရှိရာသို့ ရောက်လာသည်။

ရေတံခွန်၏အောက်ခြေဝယ် ရေအိုင်ငယ်တစ်ခုရှိသည်။ ထို
ရေအိုင်ငယ်မှ တစ်ဖန် မီးချောင်းငယ်လေးအဖြစ် ရေများ
စာ ဆက်၍စီးဆင်းလာသည်။

ပိုးတဝါးအလင်းဆောင်ဖြင့် မပီမခ မြင်ရအည့်မြင်ကွင်းက
ပင် အတော်လှနေသည်။

'ဟေ့ဒေါ့ ကျန်စီဇားကန်ပဲ၊ နားမည်ကျော်မို့ ရှယ်နဲ့ ဆန်
ကျန်းဇားမြက်နှစ်လက်ကို စီနေရာမှစသွန်းလုပ်ခဲ့တယ်လို့ မ
ဆိုရှိတယ်'

လူရွယ်က ပြောသည်။

ရှူးမျှင်ခင်းသားဟာမသော်လည်း မည်သည့် ထူးခြားချက်
ကိုမျှ မတွေ့ရသောကြောင့် ကိန်လွေနှင့် လင်ယုယုတို့အား
ပင် စိတ်ပျက်သူ ပုဂ္ဂိုလ်များ။

'စီမှာ အထူးခြားချက်မှလဲ မရှိပါလား၊ တယ်လိုလုပ်ကြ
မလဲ'

ကိန်လွေက လင်ယုယုကို လှမ်းမေး၏။

'အသေချာချာနွှာကြည့်ပါဦးလေ၊ ထူးခြားတတ်ရတော့
မရှိပါဘယ်'

လူရွယ်က ကြားဖြတ်ပြောသည်။

အသံမှာ အေးတိတ်အေးတိတ်ဖြစ်နေသလို ကိန်လွေ ဟင်မီ
၏ ကိန်လွေနှင့် လင်ယုယုတို့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို များစွာစိတ်ဝင်
ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။ မည်သည့်ထူးခြားချက်မျှမရှိ။

'တယ်နှုတ်လဲ၊ ထူးခြားတတ်တော့ပြီလား'
လူရွယ်က အေးတိတ်အေးတိတ်အသံဖြင့် ပြန်မည်။
'မတွေ့ပါဘူး'

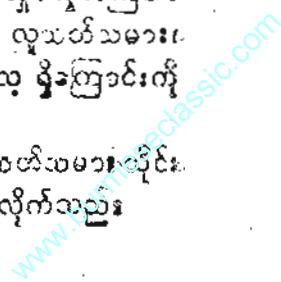
'ဘာမှမတွေ့ပါဘူး'
ကိန်လွေနှင့် လင်ယုယုတို့က ပြိုင်တူခွဲဖြိုလိုက်ကြ၏။
'ဟုတ်ပါလား၊ ဒီနေရာမှာ မိစ္ဆာတစ်ကောင်ရှိနေတယ်
ဆေး'

'မိစ္ဆာရှိတယ် ဟုတ်လား၊ တယ်မှလဲ'
ကိန်လွေက တဆုံတည်းမလိုက်သည်။
'မိစ္ဆာလဲ'

လူရွယ်က လူ့ကိုယ်သူ လက်ညှိုးထိုးပြီး သတောကျစွာ
မည်ခေါ်သည်။

ကိန်လွေနှင့် လင်ယုယုတို့မှာ အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားကြ၏။
သိုင်းလေးက အမှောင်နယ်မှ ကြေးစား လူသတ်သမား၊
နှိုင်းသမားဆိုများကို 'မိစ္ဆာ'ဟု ခေါ်လေ ခွဲကြောင်းကို
မည် သူ့ကိုသတ်ရမိသည်။

အခု မိမိတို့တွေနေရာထဲမှာ ကြေးစားလူသတ်သမားဆိုင်း
အသံဆိုတစ်ယောက် ဖြစ်မည်ဟု နားမည်လိုက်သည်။
'ခင်ဗျားက တယ်လိုမိစ္ဆာမျိုးလဲ'

ကိန်လွေက မေးလိုက်သည်။

'ဟား...ဟား...ဟား...ကြေးအကြီးဆုံးမိစ္ဆာခေလကွာ'

လူရွယ်က မထိတရိရယ်မောရင်း ပြန်ပြောသည်။

'ကြေးအကြီးဆုံး မိစ္ဆာဟာ ကျူးယူး စာပေပထမားတစ်
ယောက်ပဲရှိတယ်'

လင်ယုယုက ကြားဝင်ပြောသည်။

'မိန်းကလေးက ဗဟုလုတ အကြွယ်သားပဲ၊ တစ်ချက်
ထည့်နဲ့ မှန်အောင်ပြောနိုင်တယ်'

နာမည်ကျော် ကြေးစား လူသတ်သမားနှင့် ရင်ဆိုင်နေရ
ထည့်မို့ ကိန်လွေနှင့် လင်ယုယုတို့ကျောချမ်းမိကြသည်။

ကျူးယူးစာပေပထမား မည်မျှကြောက်စရာကောင်းသည်
ကို သိုင်းသမားတိုင်းသိထားကြသည်။

ကျူးယူးစာပေပထမားနှင့် တွေ့ရလျှင် သေမင်းတမန်နှင့်
ရင်ဆိုင်တွေ့ရသည်နှင့်တူသည်ဟုပင် ပြောစမှတ်ပြုသည်။

ကျူးယူးစာပေပထမားသည် စာပေပညာနဲ့စပ်သလောက်
ခေးသိုင်းလည်း အလွန်ကောင်းသည်ဟု ထင်ရှားနေသည်။ ထို့
ပြင် ကြေးကောင်းကောင်းရမှ အလုပ်လုပ်လေ့ ရှိကြောင်း
လည်း ကိန်လွေ သိရှိထားသည်။

ယခု တစ်စုံတစ်ယောက်က ကျူးယူးစာပေပထမားကို နေ့
ပုံပေးကာ မိမိတို့ကို လုပ်ကြံ သတ်ဖြတ်ခိုင်းခြင်း ဖြစ်မည်ဟု
လည်း ကိန်လွေ တို့တွက်ဆမိသည်။

ကျွန်တော်တို့ကို သုတ်သင်ဖို့ တစ်ယောက်ယောက်က
ဗျားကို ဝှားသားဘာသား'

'ဟုတ်တယ်'

ကိန်လွေ၏ အမေးစကားကို ကျူးယူးစာပေပထမားက
တံးဟိတိသာပြန်အဖြေပေးသည်။

'ခင်ဗျားကို သေဝှားတာ တယ် သူလဲ'

'ပထမဆုံး၊ ငါက ငါ့ရမယ့်ကြေးကိုပဲ စိတ်ဝင်စားတယ်၊
ထလုပ်လာအပ်တဲ့လူ တယ် သူတယ်ပါဆိုတာ ငါက ဂရုမစိုက်
ဘူး၊ ဒီနေ့ နေ့လယ်ပဲ လူ့ဇစ်ယောက် ငါ့ဆီကို ရောက်လာ
တယ်....

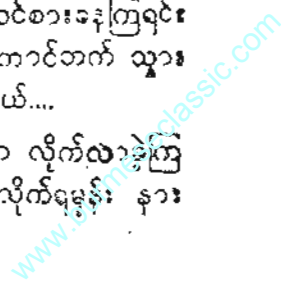
'မင်းတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကိုပြောပြပြီး မင်းတို့
ထံ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ပေးဖို့ ငွေငါးထောင် ပေးသွားတယ်၊
မင်းတို့နှစ်ယောက် ဒီကို ညနေလောက်ကျရင် ထောက်လှာ
ဆီမိုယ်လို့ပြောတယ်'

'ဪ...အင်း-အင်း၊ အခုမှ ကျန်တော်စဉ်းစားမိတယ်'

'ဘာလဲ...အဲဒီလူ တယ် သူလဲဆိုအခ စဉ်းစားမိပြီလား'

'မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော် စဉ်းစားမိတာက တခြားကိစ္စ
အင်ပါ၊ အရှင်းမြို့က စားသောက်ဆိုင်မှဝင်စားနေကြရင်း
အသိုင်းသမားတွေ ဖောဖီ မိုးကင်းကောင်ဘက် သွား
သလို လူရွယ်တစ်ယောက်ကပြောလိုက်တယ်....

'အဲဒါကို အဟုတ်မှတ်ပြီး ကျွန်တော်တို့က လိုက်လာခဲ့ကြ
အခုအခု သက်သက်သယ် လှည့်စားခံလိုက်ရမုန်း နား
...'

'မင်းစဉ်းစားညွှန်ကောင်းလားပဲ၊ ဟုတ်တယ်၊ မင်းတို့
ကလွန်စားခံရတာပဲ၊ မင်းပြောတဲ့ လူငယ်သိုင်း... မင်းတို့
စီဘက်က လုံးမကောင်းပါဘူး'

'ကျွန်တော်တို့ ဘယ်သူ့အတွက်ဆိုတာ ခင်ဗျားသိရဲ့လား'

'မင်းတို့ ဘယ်သူ့အတွက်ဆိုတာပဲ ဝါးသိချင်ပါဘူး။ ဝါး
မျက်စိထဲမှာပဲ ဟုတ်တယ်၊ ဝါးအတွက် ဝေဒနာထောင်ရွာ
ပေးတဲ့ လူတွေ ပုံပုံမြင်တယ်'

'ခင်ဗျား... သိချင်မယ်... ကျွန်... တစ်... အတွေ့ ပြောပြချဉ်း
မယ်၊ ကျွန်တော်ဟာ သိုင်းလူမင်းခြောက်ယောက်ထဲက ချစ်
လှလင်ကိန်လွေ ဆိုတာပဲ၊ သူကအတူ နတ်လူ... ခုနစ်ဝါးထဲ
က ဂန္ဓမာသုဇလင်ယုယုတဲ့'

'ကဲ... ကဲ... ပြောရော့ရှင် မသေခင်ဝေအောင်ပြောထား'

ကျားယုးစာပေအမေးက ခပ်လှောင်လှောင်ပြောလိုက်ချိန်
ဝယ် လင်ယုယုက ကြားဖြတ်ကောင်ပြောတည်း။

'ကျွန်မတို့က မကောင်းသူကိုယ်ပြီ၊ ကောင်းသူကိုယ်
နေကြတာရှင်၊ ရှင်က လူများအတွက် အန္တရာယ်အောင်ဆို
တော့ ရှင်ကိုဖယ်ရှားပစ်ရမယ်'

'ဒီကိစ္စ တို့တာဝန်ထားလိုက်ပါ၊ ယုယု၊ မင်းကအသားအား
က စောင့်ကြည့်နေ၊ ဟိုမနိုင်ဘူးဆိုတာမှ ဝင်ကူပါ'

ကိန်လွေက ဤသို့ပြောပြီး ဝါးကြားမှ တစ်ပေဝန်ရှိ
သော ခားတို့လေးနှစ်လှက် ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

ကိန်လွေ သည် ကျင်းခိုညီနောင်ဟု အမည်မှည့်ကစားသည့်
ခားတို့ လေးယောက်စုံမှ လက်နက်မဖြစ်သေးပြီကာ ထင်ပေါ်
ကျော်ကြားလစ်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

'ကျင်းခိုညီနောင်' မှာ အကောင်းစား သံမဏိဖြင့်ပြုလုပ်
ထားသည့် ကလွန်မေးကျောထက်မြဲသော ခားနှစ်လက်ဖြစ်ပြီး
ပင်လယ်ပြင်တွင် မေ့မေးအစောင့်ခံရစဉ်က ကိန်လွေ၏
အကဲခံကော် ကျင်းခိုညီနောင် ခားတို့ နှစ်ချောင်းမှာလည်း
ပျောက်ဆုံးလွှားခဲ့သည်။

ယခု ကိန်လွေ ကိုင်ဆောင်ထားသည့် မှာ မူလ ကျင်းခိုညီ
နောင် ခားတို့နှစ်လက်နှင့် ပုံစံချင်းတူဆောင်ပြုလုပ်ထားသည့်
ခားများဖြစ်သည်။

'ကျင်းခိုညီနောင်' မှာစစ်မဟုတ်ပေ။

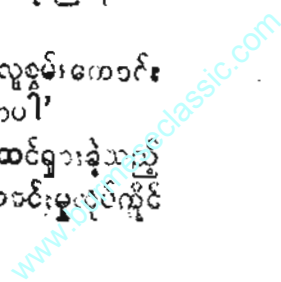
'ဟေး... ဟား... ဟား... မင်းက ချစ်လှလား ကိန်လွေ ဆို
တော့ အဲဒီ ခားတို့နှစ်လက်က ကျင်းခိုညီနောင်ဆိုတဲ့ ခား
အတူပဲဖြစ်မှာပေါ့၊ ဟုတ်စ'

'ဟုတ်တယ်၊ ဒီခားတွေကို သုံးပြီး သိုင်းခဲ များဆိုတော့ကို
နှိုင်းစားအနိုင်ယူခဲ့တာ မနည်းတော့ဘူး'

'မင်းက ဘာကြောင့် တဲဒီခားတွေကို 'ကျင်းခိုညီနောင်'
အတိုင်း နာမည်မှည့်ထားရတာလဲ'

'မကောင်းသူပဲပေါ့၊ ကောင်းသူကယ်ခဲ့တဲ့လူငယ်ကောင်း
ပြီ၊ ကျင်းခိုကို ဂုဏ်ပြုပြီး မှည့်ခေါ်ထားတာပါ'

(ကျင်းခိုဆိုသည့်မှာ တရုတ်ရုဇလင်တွင် ထင်ရှားခဲ့သည့်
အချားကောင်းကျိုးကို ဆောင်ရွက်ကာ မကောင်းမှုလုပ်ကိုင်

နေလည်သူများကို နှိမ်နင်း ချေမှုန်းခဲ့သည့် လူစွမ်းကောင်း၊
တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ (စာရေးသူ)

ကျူးယူးစာပေသမားကလေး ခေးလွယ်ထဲမှ ခေးရွှည်
ကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

ဝိုးစာဝါး အလင်းထောင်အောက်ဘုတ်ပင် ခေးရောင်စာ
တလက်လက်ဖြစ်နေသည်။

ကိန်လွေနှင့် ကျူးယူးစာပေသမားတို့ မျက်နှာချင်းဆိုင်
စာရစ်၍ တစ်ယောက်တံ့ တစ်ယောက် စူးစိုက်ကာ အကဲ
ခတ်ကြည့်နေသည်။

ကျူးယူးစာပေသမား၏အသွင်မှာ ခက်ထန် ကြမ်းကြုတ်
တစ မာန်ပြည့်လှသည်။

ခေးချက်တစ်ချက်တည်းနှင့်ပင် ကိန်လွေကိုအပိုင်ခုတ်ချ
နိုင်တော့မည် အသွင်မျိုးပင်။

ကိန်လွေ၏အမူအရာကမူ အေးအေးဆေးဆေးနှင့် တည်
တည်ငြိမ်ငြိမ်ရှိလှသည်။

ကျေးစားလူသတ်သမားတစ်ယောက်နှင့် ရင်ဆိုင်ရတော့
မည့် အသွင်မျိုးပင်မရှိ။ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်နှင့် သိုင်းပညာ
ရှမ်းပလွယ်ကာ ယှဉ်ပြိုင်မည့် အသွင်မျိုးပင် ရှိနေသည်။

ခေတ္တမျှ အကဲခတ် ကြည့်နေပြီးမနခက် ကျူးယူးစာပေ
သမားက စတင်တိုက်ခိုက်သည်။

ခေးရွှည်ကိုပင် မြှောက်ကာ ကိန်လွေကို စလွှတ်သိုင်းခတ်
ချသည်။ ကျူးယူးစာပေသမား၏ ခေးရွှည်မှာ သုံးပေခန့်ရှိ

သည်။ ကိန်လွေ၏ခေးတို့များမှာမူ တစ်ပေသာသာခန့်သာ
ရွှည်သည်။

သို့ယော် ကိန်လွေက ကြောက်ရွံ့ဟန်မပြု၊ ညာလက်ရှိ
ခေးတို့ဖြင့် ကျူးယူးစာပေသမား၏ ခုတ်ပိုင်းချက်ကို ခုခံချေ
ဖျက်ပစ်လိုက်သည်။

ကျူးယူးစာပေသမားက ဆင့်ကဲ ဆင့်ကဲ ခေးချက်များ
ဖြင့် မုန်တိုင်းတိုက်သည့်နှယ် တရကြမ်းခုတ်ထစ်တိုက်ခိုက်၏။
ကိန်လွေက တစ်ချက်ချင်းခုခံတိုက်ခိုက်နေသည်။

တဖောအတွင်းမှာပင် ကျူးယူးစာပေသမားက ခေးချက်
ငါးဆယ်ခန့် ခုတ်ပိုင်းတိုက်ခိုက်ပြီးဖြစ်သွားသည်။

ကိန်လွေကလည်း ထိုခေးချက် ငါးဆယ်စလုံးကို ပိုင်ပိုင်
နိုင်နိုင်ပင် ခုခံချေဖျက်ပစ်လိုက်နိုင်သည်။

ကိန်လွေသည် တယ်လက်ရှိခေးတို့ကို လုံးဝမထုံးစားဘဲ
ညာလက်ရှိခေးတို့ဖြင့်သာ ခုခံတိုက်ခိုက်နေခြင်းဖြစ်သည်။

ကျူးယူးစာပေသမား၏ခေးချက်များကို ခုခံချေဖျက်နိုင်
သော်လည်း ကိန်လွေမှာ တန်ပြန် တိုက်ခတ်ဆင်နိုင်းခြင်းမရှိ၊
ခံစစ်ကိုသာ လုံအောင်ပြုရင်း နောက်သို့ တဖြည်းဖြည်းချင်း
ဆုတ်ပေးနေရသည်။

‘ကိန်လွေ... ကျွန်ုပ် ဝင်တူပေးရမလား’

ကိန်လွေ နောက်ဆုတ်ပြီးရင်း ဖုတ်ပေးနေရသည်ကိုတွေ့
နေသည်တွင် အခြေသိပ်မဟန်ကြောင်း ရိပ်မိသည့် အတွက် တစ်
လှည့်က လှမ်းမေးလိုက်သည်။

မေးမြန်းပြောဆိုရင်း မီးတွင်စည်းသားသောအဖြူရောင်
မီးကြီးကိုပြေချလိုက်သည်။

ထိုမီးကြီးအဖြူမှာ လင်ယုယု၏ နာမည်ကျော် တိမ်ဖြူမီးကြီး
လက်နက်ပစ်ဖြစ်သည်။

‘ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ဒီလူ့ကို ကိုယ်ထိန်းနိုင်ပါသေးတယ်’

ကိန်လွေကပြောပြန်သည်။ ထိုသို့ပြောနေဆဲဝယ် ကျူးယူး
စာပေသမား၏ ခေးချက်များဝင်လာသည်အတွက် ကိန်လွေ
က နောက်သို့ထပ်မံဆုတ်ပေးလိုက်ပြန်သည်။

သိုင်းကွက်ငါးဆယ်ကျော်တိုက်ခိုက်ပြီးသည့်တိုင် ကိန်လွေ
ကို အထေမသတ်နိုင်သေးသည့်အတွက် ကျူးယူးစာပေသမား
မှာ အထေပင်ခေါ်သထွက်လာသည်။

ထို့ကြောင့် သမမန်သုံးရိုးသုံးစွဲသိုင်းကွက်များကို ဆက်
သုံးမနေတော့ဘဲ သူ၏အပိုင်နိုင်ဆုံး ခေးသိုင်းကွက်ဖြစ်သည့်
‘ရင်ခွဲ’ခေးသိုင်းကွက်ကို ထုတ်သုံးရလေတော့သည်။

‘ဝှစ်’

ကျူးယူးစာပေသမားက ခေးရှည်ကို တစ်ချက်ဝှေ့ယမ်း
စာ စလွတ်သိုင်းခတ်ချလိုက်သည်။

ခေးချက်မှာအလွန်မြန်လှသည်။ အေးအင်လည်းပြင်းသည်။
ကြောင်စရာလည်းကောင်းလှသည်။

ကိန်လွေက ခေးတိုတစ်လက်တည်းဖြင့် မခံဝံ့ ဘယ်ညာ
လက်နှစ်တက်ဝယ်ကိုင်ထားသော ခေးတိုနှစ်ချောင်းကို ကတိ
ကျေးအဏ္ဏန် ကြက်ခြေခတ်ကာ ဆီးကြိုခံဆောင်လိုက်၏။

ကျူးယူး စာပေသမား၏ ခေးရှည်မှာ အန်လန်ဖြတ်ခံ
ဆောင်ထားသော ကိန်လွေ၏ ခေးတိုနှစ်ချောင်း ကြားသို့
ဝင်သွားသည်။

ကိန်လွေက ခေးနှစ်လက်ကို ဆားခဲလှုပ်ရှားကာ ခေး
ရှည်ကို ဖမ်းညှပ်ထားလိုက်သည်။

အပြိုင်တည်းလိုလိုမှာပင် ကျူးယူးစာပေသမားကို ညာ
ခြေဖြင့် လှမ်းကန်လိုက်၏။

ကျူးယူးစာပေသမားကလည်း လျှပ်သည်းမြန်သည်။
ခေးတိုနှစ်လက်ဖြင့် ညှပ်မိခင်မှာပင် ခေးရှည်ကိုလျှင်မြန်

စွာ ဆွဲယူကာ ကိန်လွေ၏ ရင်ဝကို လျှပ်ပြက်သည့်အလား
မြန်ဆန်လွက်လက်စွာထိုးသည့်လိုက်သည်။

ကိန်လွေ၏ညာခြေက ကျူးယူးစာပေသမားကို မာန်မိ
မိမှာပင် ခေးရှည်က ကိန်လွေ၏ရင်ဝသို့ ဟန်းဝင်လာခြင်း
ဖြစ်သည်။

ကိန်လွေက နောက်သို့ကမန်းကတန်းခွန်ကာရှောင်လိုက်
သည်။

ထိုအချိန်ဝယ် ကိန်လွေမှာ ဘယ်ခြေတစ်ချောင်းဟည်း
ပြင်လော့ယ်ကာရစ်နေရသည်ဖြစ်ရာ ဟန်ချက်ကိုမထိန်းနိုင်ဘဲ
ယမ်းယိုင်ကာ လဲကျသွားသည်။

နောက်နားတွင်ရှိနေသောသစ်ပင်နှင့် နောက်ကျောက်ပင်
သွားသည်။

ကျူးယူးစာပေသမားက သိုင်းကွက်ကိုပြန်မခုပ်၊ ခေးကို
အက်ဖိုထိုးချသည်။

လင်ယုယုက ကိန်လွေနှင့် ကျူးယူးစာပေသမားတို့က
အကြိတ်တနယ် တိုက်ခိုက်နေကြသည်ကို မျက်တောင်မခတ်
တမ်း ကြည့်ခဲ့ရဘဲ။

နောက်ဆုံးတိုက်ကွက်များမှာ လျင်မြန်လွန်းသောကြောင့်
လင်ယုယုမှာ မည်သို့မည်ပုံလှုပ်ရှားတိုက်ခိုက်ကြမုန်း မသိနိုင်
မမြင်နိုင်တော့။

ခားဆောင်များ လက်ခနဲဖြစ်သွားသည်ကိုသာ တွေ့ရ၏။
ပြီးစော့ ကိန်လွေ နောက်သို့ယိမ်းယိုင်ကာ ငစ်ပင်တွင်
ကျော့ကပ်လျက် ခားရှည်ကလည်း သစ်ပင်တွင်ထိုးစိုက်လျက်
ထား ရှိနေသည်ကိုလည်း မြင်လိုက်ရသည်။

‘အား...အမယ်ဆေး’

ဤအဖြစ်ကိုတွေ့လိုက်ရသည်တွင် ခားချက်က ကိန်လွေ၏
ကိုယ်ခန္ဓာကိုထိုးပောက်ကာ သစ်ပင်တွင် စိုက်စင်နေလေပြီဟု
ထင်မှတ်ကာ အလန့်တကြားအော်လိုက်မိသည်။

‘တိမ်ဖြူပဲကြိုး’ကို ဝှေ့ယမ်းစာ ကျူးယူးစာပေသမား
ကို ဝင်တိုက်ရန်ပြင်လိုက်သည်။

ထိုအခိုက်မှစပင် ကျူးယူးစာပေသမားမှာ ဒယ်ဝယိုင်
ဖြစ်ကာ မြေကြီးပေါ် ပက်လက်လန်ကျသွားသည်ကို တွေ့ရ
သည့်အတွက် လင်ယုယုက ကိုယ်ရှိန်ကိုသတ်လိုက်သည်။

ကျူးယူးစာပေသမား၏ရင်ဝတွင် ခားထိုးတစ်လက်စိုက်
နေသည်ကို မြင်ရပြန်သည်တွင် လင်ယုယု အတွေးရခက်သွား
သည်။

သစ်ပင်ဝယ် ခားရှည်ဖြင့် ထိုးစိုက်မိနေသော ကိန်လွေကို
ကျွမ်းကြည့်လိုက်ပြန်သည်။ ကိန်လွေ၏မျက်နှာ ဝပ်ပြုံးပြုံးဖြစ်
နေသည်ကိုတွေ့ရသည်။

‘ကိန်လွေ...ရှင်ကိုခားထိမိသေးလား’

လင်ယုယုက ထွမ်းခေးသည်။

‘လူကိုတော့ မထိပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် အင်္ကျီကတော့ပစ်ရ
ပြီ’

ကိန်လွေ၏အင်္ကျီမှာ စုတ်ပြုသွက်သွားသည်။ ကျူးယူး
စာပေသမား ထိုးလိုက်သောခားချက်မှာ ကိန်လွေ၏ခန္ဓာ
ထိမှန်သဖြင့် သီသီလေးကပ်လွဲကာ အင်္ကျီနှင့်အတူ သစ်ပင်ဝယ်
ထိုးစိုက်မိနေခြင်းဖြစ်သည်။

‘ရှင်က အသက်စွန့်ပြီး အနိုင်တိုက်လိုက်ရတာကိုး’

လင်ယုယုမှာ ယခုမှပင် သက်ပြင်းချနိုင်တော့သည်။

‘ဝင်း ဘယ်ခားကိုသုံးလိုက်တာလဲ’

မြေကြီးပေါ် လဲကျနေသော ကျူးယူးစာပေသမား၏
ထွမ်းခေးသည်။

‘ဘယ်ဘက်လက်ကခားကိုပါ’

ကိန်လွေက ဘယ်ဘက်လက်ဝါးကိုဖြန့်ပြရင်း ပြန်ဖြေ၏။

‘ကြော့...အင်း... အဲဒီအထွက် ဝါးသတ်လစ်သွားတယ်၊
အင်း ဒီလိုသုံးနိုင်မယ်ထင်ခဲ့တူး’

အမှန်စင်စစ်အားဖြင့် ကျူးယူးစာပေသမား ခားဝေ
ထက်လှူးကြောင်းကို ကိန်လွေ့က ယခင်ကတည်းက ကြိုတင်
ဆိုထားခဲ့သည်။

ဆိုကြောင်း ဟုတ်စမ်းက အပိုင်တိုက်နိုင်ရန် ညှာလက်
ရှိခွေးတိုက်သွားသုံးပြီး အသေလေ့ရခဲခဲ့ရခဲ့သည်။

နောက်ဆုံး ကျူးယူးစာပေသမားက ရင်စွဲခားသိုင်းကွက်
ကိုသုံးကာ အပိုင်တိုက်သွားချိန်ဝယ် ဟန်ချက်ကိုထိန်းနိုင်စေ
ယိမ်းယိုင်သွားဟန်ပြုကာ ခားချွန်ကိုတိမ်းရွှင်ရင်း ဘယ်
လက်ရှိ ခားတိုင်းလေးနှင့် ကျူးယူးစာပေသမားကို အလွန်
ပမ်းကား ပစ်ခတ်ကြ၍ အနိုင်ယူလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ခင်ဗျား သာမန် နောက်ဆုံး မနေပါနဲ့၊ ခင်ဗျားတို့
ကြေးစား သိုင်းသမားဆိုတဲ့ စာပေကို ဖြစ်ပေမယ့် ခင်ဗျား
အလောင်းကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန် မြေမြှုပ်ပေး ပြုတ်ပေးပါ
လား။

ကျေးဇူးပါပဲ ငါ့အလောင်းကို မြေမြှုပ်ပါနဲ့၊ ငါ့-အိမ်
ထဲမှာထားပြီး အိမ်ကို မီးရှို့လိုက်ပါ။

ကောင်းပါပြီ၊ ခင်ဗျားအန္တအတိုင်း ဖြစ်ပါစေမယ်။

မင်းတို့ကို သုတ်သင်ဖို့လာပြေးတဲ့လူကို တကယ်သိတာ
ပါ။ ဒါပေမယ့် သူ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကိုတော့ မြေပြင်မယ်။

သေဆုံးဆဲဆဲဖြစ်နေသော ကျူးယူးစာပေသမားက အား
တင်းကာပြောနေသည်။

‘သူ့ရဲ့ခမ်းစေ့မှာ မွှေနှက်တစ်ခုရှိတယ်၊ မွှေမှစမှေ့ညင်းလေး
ငါ့ရဲ့လောက်ပေါက်နေတယ်’

‘အသက်ကဒကော’

‘ငါ့...ဆယ်...လောက်’

‘အသားမည်းလား...ဖြူလား’

ကိန်လွေ့က ဆက်မေးသော်လည်း ကျူးယူးစာပေသမား
ထံမှ အဖြေစကားမကြားရတော့ ခေါင်းငိုက်စိတ်ကျကာ
အသက်ပျောက်သွားခဲ့ရလေပြီ။

x x x

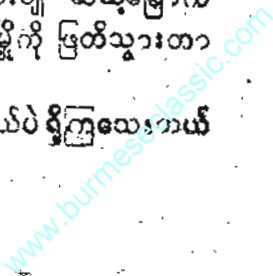
ကျူးယူးစာပေသမား အလောင်းကို သူ့နေထိုင်ရာ အိမ်
လေးထဲတွင်တည်ကာ မီးသဂြိုဟ်ပေးပြီးနောက် ကိန်လွေ့နှင့်
ဆင်ယုယုတို့သည် ပင်လယ် ကမ်းရိုးတန်းဘက်သို့ ရွှေ့ရွာအား
ဆက်၍ခရီးနှင့်လာခဲ့ကြသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် ချုံတိတ်မြို့သို့ရောက်လာကြသည်။
ချုံတိတ်မြို့ရှိ တည်းခိုခန်းတစ်ခုစုစုပင် ခေတ္တ ဝင်ရာကို
တည်းခိုကြသည်။

တည်းခိုရိပ်သာ၏ အမှုထမ်းတစ်ယောက်ထံတွင် ကိန်လွေ့
က လူငယ်သိုင်းသမားများအကြောင်းကို သတင်းစုံစမ်းခေး
မြန်းကြည့်သည်။

‘အခု ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာ ယောကျ်ားပျို ဆယ်ခြောက်
ယောက်နဲ့ မိန်းမပျို ဆယ်နှစ်ယောက် ဒီမြို့ကို ဖြတ်သွားတာ
များ ခင်ဗျားတို့တွေမိသလား’

‘သူတို့ကလေး အသက်ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်ပဲ ရှိကြသေးတယ်
မဟုတ်လား’

တည်းခိုရိပ်သာအမှုထမ်းက ပြန်ပြောသည်။

'ဟုတ်တယ်...ဟုတ်တယ်'

'မိန်းကလေးတွေကလဲ အရမ်းလှတာပဲလေ'

'ထုတ်ပြီ၊ ဟုတ်ပြီ၊ ခင်ဗျားတွေလိုက်မိသလား?'

'ဟုတ်ကဲ့၊ သူတို့ဆိုရင်တော့ တွေ့လိုက်မိပါတယ်၊ ဟေ့ဒီး'

တည်းခိုရိပ်သာမှာတောင် တစ်ည ဝင်သည်းသွားကြပါသေးတယ်'

'သူတို့ ဘာတွေပြောဆိုကြသေးလဲ'

'အဲဒါကိုတော့ ကျွန်တော် သတိမထားလိုက်မိဘူး'

'သူတို့ ဘယ်ကံဆက်ထွက်သွားကြသေးလဲ'

'ဟောဒီ လမ်းအတိုင်း မြို့တံခါးဘက်ကို ထွက်သွားကြတော့ပဲ'

'အေးဗျား...ကျေးဇူးပါပဲ၊ ရေခဲ-ရေခဲ...ခင်ဗျားအတွက်'

ကိန်လွေ့က အသပြာ ငါးကျပ်တန် ငွေခန်း၊ တစ်ခုကို'

တည်းခိုရိပ်သာအမှုထမ်း၏ လက်ထဲသို့ထည့်လိုက်၏။

ထို့နောက် ထိုတည်းခိုရိပ်သာတွင် ဆက်တည်းမနေတော့

ဘဲ ငှားထားသောအခန်းများကို ပြန်လည်အပ်ပြီး ကိန်လွေ့

တို့နှစ်ယောက် ချွန်ချင်၊ ခရီးပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။

သူတို့စီးလာသောမြင်းများမှာ ခြေကုန်လက်ပန်းကျနေပြီ။

ဖြစ်၍ မြင်းအသစ်နှစ်ကောင် လဲလှယ်ဝယ်ယူလိုက်ကြ၏။

တည်းခိုရိပ်သာအမှုထမ်းပြောသည့် လမ်းအတိုင်း လိုက်

လာခဲ့ကြရာ မြို့၏တောင်ဘက်မြို့တံခါးသို့ရောက်လာသည်။

မြို့တံခါးမှ ထွက်လိုက်သည်တွင် တောင်ဘက် အရပ်သို့

ပြောင်ကန်းစွာဖောက်လုပ်ထားသောလမ်းမကြီးကို တွေ့ရ၏။

ကိန်လွေ့ ထိုလမ်းမကြီးအတိုင်း တောင်ဘက်သို့

ဝရူကာ ခရီးနှင့်လာခဲ့ကြသည်။

လူငယ် သိုင်းသမားများ၏ သတင်း အစအနကို ရပြီဖြစ်

ထောကြောင့် ကိန်လွေ့ အထော်ပင်အားတက် ရွှင်လန်းနေ

ထိုလူများကို မကြာမီ ခြေရာခံမိတော့မည်ဟုလည်းတွက်

ဆဲထားမိ၏။ သို့သော် ကိန်လွေ့ ထင်သလိုဖြစ်မလာခဲ့ပေ။

တောင်ဘက်သို့ အတော်ခရီးပေါက်လာခဲ့သည်ထိုင် ပထ

ဝန်းကျင်အခြေအနေမှာ ကြာလေ လူသူကင်းမဲ့ကတ ခြေစက်

မကြာမီ မှောင်ရိပ်သန်းလာသည်။

သူတို့၏မြင်းများမှာလည်း ခြေကုန်နှင့်ကတ ခုန်းစိုင်းပြီး

လာရသောကြောင့် အထော်ပင်မောဟိုက်၍နေသည်။

ထိုအချိန်တွင် လမ်းဘေးဝယ် ဖြစ်သလိုခောက်လုပ်သား

သည့် စားသောက်ဆိုင်လေးတစ်ဆိုင်ကိုတွေ့ရသည်။

'သူယုခရ...မြင်းတွေကိုထဲအနားပေးရင်၊ သတင်းထဲစုံစမ်း

ရင်း အဲဒီဆိုင်မှာ တစ်ခုခုဝင်စားရအောင်လား'

ကိန်လွေ့က လင်ယုယုကို လှမ်းပြောသည်။

'အင်း...ကောင်းသားပဲ'

လင်ယုယုက သဘောတူသည့်အတွက် စားသောက်ဆိုင်

ရွေ့ဝယ် မြင်းများကိုရပ်လိုက်ကြသည်။

နှစ်ယောက်သား မြင်းပေါ်မှဆင်း၍ စားသောက်ဆိုင်ထဲ
သို့ ဝင်လာခဲ့ကြသည်။

'လာကြပါ...လခကြပါ၊ ဘာများသုံးဆောင်ကြမလဲ'

ဆိုင်ရှင်ဖြစ်ဟန်တူသော အဘိုးကြီးတစ်ယောက်က ဆီးကြို
ကစားစားပွဲ ဝတ်စုံဝယ် နေရာချပေးရင်းမေးသည်။

ဆိုင်ထဲဝယ် စားပွဲငါးလုံးရှိနေသော်လည်း စားသောက်
ထူဟူ၍ ကိန်လွေနှင့် လင်ယုယုထိုသောရှိသည်။

ထို့ပြင် ဆီးကြို နေရာမှထွားပေးသောအဘိုးကြီးမှလွဲ၍
တခြားဆိုင်အမှုထမ်းလည်းမရှိ။

အဘိုးကြီးမှာ အသက်ငါးဆယ်ခန့်ရှိပြီး ရုပ်ရည်အတော်
ကြမ်းတမ်းသည်။ မေးစေ့ဝယ် မွဲနက်တစ်လုံးရှိပြီး မွဲနက်
အနားတစ်ခုတွင် မွှေးညင်းရှည်လေးငါးမျှင်ခန့် ပေါက်နေ
သည်။

'ဟောဒီလမ်းမကြီးအတိုင်း တောင်ဘက်ကိုဆက်သွားရင်
ဘယ်ရောက်မလဲ'

ကိန်လွေက ဆိုင်ရှင်အဘိုးကြီးကိုမေးလိုက်သည်။
လင်ယုယုကမူ နှုတ်ဆိတ်နေကာ အဘိုးကြီး၏ ရုပ်ဆင်း
သွင်ပြင်ကို မသိမသာအကဲခတ် ကြည့်နေသည်။

'ဟန်ချိမြို့ကိုရောက်ပါတယ်'
'ဒီနေရာက ဟန်ချိမြို့နဲ့ ဘယ်လောက်ဝေးသလဲ'
'မိုင်လေးဆယ်ပဲ ဝေးပါတယ်'

'ဒါနဲ့ အခုရက်ပိုင်းအတွင်း ယောက်ျားပျို ဆယ်ခြောက်
ယောက်နဲ့ မိန်းကလေးဆယ်နှစ်ယောက် ဒီနေရာကနေ ဖြတ်
ပြီး တောင်ဘက်ကိုသွားကြတော့များမြင်မိသလား'

'ဟင်...မတွေ့မိဘူးကဲ...မောင်ရှင်လေးတို့ ဘာလေး
ကြမလဲ'

'ဖားလို့ ကောင်းမယ် ဟင်းလျာတွေသာ ယူလှစေခဲ့ပါ။
အရက်တစ်အိုးတော့ပါပစေခန့်'

'ကောင်းပါပြီ'

အဘိုးအိုလည်း ဆိုင်နောက်တက်ခန်းထဲသို့လျှောက်၍ဝင်
ရောက်သွားသည်။

'အင်း... အတော်ဆန်းတယ်၊ ချုံတိတ်မြို့ကနေ တောင်
ဆက်ကိုထွက်ခဲ့ရင် ဟောဒီလမ်းတစ်လမ်းပဲရှိတယ်၊ သူတို့လူစု
က ဘယ်လိုလုပ် ခြေရာပျောက်သွားကြတာလဲ'

အဘိုးအိုထွက်သွားသောအခါ ကိန်လွေက လင်ယုယုကို
လှမ်းပြောသည်။

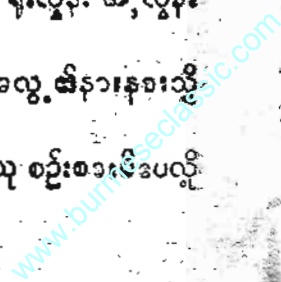
လင်ယုယုက ပြုံးရုံသာပြုံးနေသည်။ ဘာမျှပြန်မပြော

'မင်းက ဘာပြုံးတာလဲ'

'ရှင်ဟာလေ တစ်ခါတစ်လေ သိပ်ပြီး ရိုးလွန်း အလွန်း
စားပဲ'

လင်ယုယုကဤသို့ပြောပြီးနောက်၊ ကိန်လွေ မိနားနားသို့
တပ်ကာ တီးတိုးဆက်ပြောသည်။

'ဟာ... ဟုတ်သားပဲ၊ ကြည့်မိမ်း...ယုယု စဉ်းစားဖို့ပဲလို့
ပေါ့၊မဟုတ်ရင် အခက်ပဲ'

လင်ယုယုပြောကြားသမျှကို နားထောင်ပြီးနောက် ကိန်
လွေ့က တီးတိုးရေရွတ်သည်။

မကြာမီမှာပင် ဆိုင်ရှင်အတိုးကြီးက အရက်တစ်အိုး၊ အမဲ
ကြော်တစ်ပွဲ၊ အစိမ်းကြော်တစ်ပွဲနှင့် ဟင်းချိုတစ်ပန်းကန် လာ
ချပေးသည်။

‘ဪ... ဝါနဲ့ ဒီဆိုင်မှာ အတတ်စယောက်တည်းလား။
ကူဖော်လောင်သက်ကောမရှိဘူးလား’

ကိန်လွေ့က အတိုးကြီးကို မေးလိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်ရဲ့အဘွားကြီး ဆုံးသွားတာ ကြာပြီလေ
အရင်ကတော့ စားပွဲထိုး ဝကောင်မလေးတစ်ယောက်ရှိလေရဲ့။
အခုတော့ လင်နောက်လိုက်သွားလို့ ကျုပ်တစ်ယောက်တည်း
ပဲ ရှိတော့တယ်’

‘ဖြင့် ကျွန်တော်ကို စာစုလောက်ဆောင်ရွက်ပေးပါ
လားဗျာ’

ကိန်လွေ့က ဤသို့ပြောပြီး အတိုးကြီး၏လက်ထဲသို့ ငွေ
ခင်္ဂါးတစ်ပြား ထည့်ပေးလိုက်သည်။

‘ဘလုပ်ပေးရမှာလဲ’

‘ကျွန်တော်တို့စီးလှေတဲ့ မြင်းနှစ်ကောင်လဲ ဗိုက်အတော်
ဆာနေမှာပဲ။ ဒီတော့ မြက်နည်းနည်းပါးပါးလောက် သွား
ချိပ်ပြီး မြင်းတွေကိုကျွေးပေးပါလား’

ကိန်လွေ့က ဤသို့ပြောရင်း အရက်အိုးထဲရှိ အရက်များ
ကို ခွက်နှစ်ခွက်ထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။

လင်ယုယုကလည်း တူကိုကိုင်ကာ စားသောက်ကော့မည့်
ဟန် ငြိုလိုက်သည်။

‘ကောင်းပါပြီ၊ ကျုပ် အခုပဲ မြက်သွားချိပ်ပြီး မြင်းတွေ
ကို ကျွေးလိုက်ပါယ်။ မောင်ရင်လေးတို့ အားရပါးရဆာ
စားသောက်နေခဲ့ကြပါ’

‘ကျေးဇူးပါပဲ အဘ’

အတိုးကြီးက စံစဉ်တစ်လက်ကိုယူကာ ဆပြင်သို့ ထွက်
လာခဲ့သည်။

x x x

အတိုးကြီး ဆိုင်အပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

ဆိုင်နှင့်မလှမ်းမကမ်းရှိ မြက်ပင်များကိုရိတ်သည်။

မြက်ချိပ်နေရင်းမှ ဆိုင်ဘက်သို့ မကြာခဏ လှမ်းကြည့်စု
သေးသည်။

မြက်အထော်များများရလာသောအခါ ချိတ်ထားသော
မြက်များကိုပွေ့ယူကာ ဆိုင်သို့ပြန်လာခဲ့သည်။

ဆိုင်ခွေရှိ သစ်ပင်တွင်ချည်ထားသော မြင်းနှစ်ကောင်ရွှေ
ဝယ် မြက်များကို ပုံပေးထားလိုက်သည်။

ထိုနောက် ခြေပေးနင်းကစ ဆိုင်ဆနားသို့ တိုးကပ်ထား
ခဲ့သည်။ ဆိုင်ထဲမှ မည်သည့်အသံမျှမကြားရ။

အတိုးအို၏မျက်နှာဝယ် ပဟေဠိဆန်သော အပြုံးတစ်ခု
ပေါ်လာသည်။

အဘိုးအိုက တံစဉ်ကိုကျစ်ကျစ်ပါအောင်လုပ်ကိုင်ပြီး ဆိုင်ထဲသို့လှမ်းဝင်လာခဲ့သည်။

ဆင်းထဲရှိ စားပွဲပေါ်ဝယ် ကိန်လွေနှင့် လင်ယုယုတို့မှူးလဲနေကြသည်ကို အဘိုးအို တွေ့ရသည်။

အရှက်အိုးထဲဝယ် အရှက်ထစ်ဝက်ခန့်သာကျန်ရှိပြီး စားစရာ သောက်စရာများမှာလည်း တစ်ဝက်တစ်ပျက်သာကျန်ရှိတော့သည်။

'မင်းတို့ကို သနားတော့ သနားပါရဲ့ကွာ၊ ဝါပေမယ့် မင်းတို့ကို ရှမ်းပစ်မှဖြစ်မယ်'

အဘိုးအိုက ရေရွတ်ပြောဆိုကာ ကိန်လွေ၏လည်ပင်းကို တံစဉ်ဖြင့် လှမ်းပိုင်းလိုက်သည်။

အဘိုးအို၏တံစဉ်က ကိန်လွေ လည်ပင်းကို မမြတ်မီမှာပင် အဖြူရောင်က လက်ခနဲဖြစ်ကာ ပျော့အိသောအရာတစ်ခုက အဘိုးအို၏လည်ပင်းကို ဖျာစောက်ရစ်ပတ်လိုက်သည်။

'ဟ...ဟ...ဟ...လိန်'

အဘိုးအိုက အလန်တကြား ရေရွတ်နေဆဲမှာပင် စားပွဲပေါ် ခေါင်းငိုက်စိုက်ရှိနေသော ကိန်လွေက ရုတ်တရက် လှုပ်ရှားလှေဆာ အဘိုးအို၏ထစ်ထဲတံစဉ်ကို ဆတ်ခနဲ လှေ့ထုလိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် လှင်ယုယုကလည်း အဘိုးအို၏ လည်ပင်းထင် ရစ်ပတ်မိနေသော တံစဉ်ဖြူဖြူကို ဆတ်ခနဲဆေးခံခဲ့လိုက်သည်။

ဤသို့ တုန်ပြန်တိုက်ခိုက်ကြလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်မထားသောကြောင့် အဘိုးအိုမှာ လုံးဝအငိုက်မိသွားသည်။

မည်သို့မျှ တိမ်းရှောင်ခြင်းမပြုနိုင်တော့ပဲ မြေကြီးပေါ်သို့ ဘိုင်းခနဲလဲကျသွားသည်။

ကိန်လွေက အဘိုးအို ပြန်မထလာနိုင်အောင် အညှစ်အညှစ် ခမ်းချစ်ထားပြီး အဘိုးအိုမှာ လက်မောင်းရင်းက ကာပြန်ပြန် ဖမ်းချိတ်ထားလိုက်သည်။

'လှုပ်နဲ့နော်...လှုပ်တော့နဲ့ ညဇလ... ညဇလပေတော့' ညှင်းကိုသိရတာထဲ

ကိန်လွေ၏ ခြိမ်းခြောက်သံပြောကိုးကရိုက်ဝင်တစ်ယောက်က အဘိုးအိုမှာ အကြံကို

'ကဲ...ကိန်လွေ၊ သူ့ကို ညှစ်လက်ထောက်ဖို့လိုတော့က တော်သားတစ်ခွန်းပြောတော့နဲ့ ညဇလ ပြောပြစမ်းပါဦး'

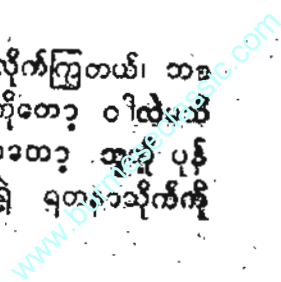
လင်ယုယုက တိမ်ဖြူဖြူက ပြောပြစမ်းပါဦး

'ငါ့အမှန်အတိုင်းဖြေခန်းဖြူကြီးရိတော့ဟိုင်ရဲ့ ထက်အောက်က အဘိုးအိုက ဝင်ပြောနဲ့ နှစ်ဆယ်ရှိတယ်၊ အဲဒီအထဲက ဆယ်

'ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုကြီးကြပြီ၊ ဝမ်းနိုးဖြူကြီးရိတော့ဟိုင်ကို လုပ်ထိန်လွေက မေးသိတယ်...

'ငါက လူများနဲ့ပဲ ပင်လယ်ထဲကိုပစ်ချလိုက်ကြတယ်၊ သားဒီတော့ မင်းတို့ပုန်ကန်ကြတယ်ဆိုတာကိုတော့ ဝါထဲမှာပဲ

နက်လေးရိလျှံ ကျွန်ကတော့ အဖို့ ပုန်ထောင်ပါပြီလေ မန်းဖြူကြီး ရိတော့ဟိုင်ရဲ့ ရတနာဆိုက်ကို နှာမည် ဘယ်လိုဦး'

'မေခင်ပိုင်ချမ်း'

'ကျွန်တော့်တို့ကိုထုတ်သင်ဖို့ ကျူးယူးစာပေသမားကို ဝေငါးထောင်ပေးပြီး ခိုင်းခဲ့တာ အဘဝမဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါတယ်'

အချက်အချာက ဘယ်သူ့အစီအမံကြောင့် အခုလိုလုပ်ရတာလဲ'

စရာ သေသင်္ဂါးလေးစမ်းကုမ်းရဲ့ အစီအမံပါ'

တော့သည်။ လေးစမ်းကုမ်းအစစ်က သေသွားပြီပဲ။ ခင်ဗျားပြော

'မင်းတို့ကို သနားတော့ ဘုန်းနဲ့တူဆောင် ရုပ်ဖျက်ပြီး အသေခံ

တို့ကို ရှင်းပစ်မှဖြစ်မယ်' 'သား'

အဘိုးအိုက ရေရွတ်ပြောဆိုက

တံစဉ်ဖြင့် လှမ်းမိုင်းလိုက်သည်။ 'က ထယ်အူလဲ'

'ရီတော့ဟိုင်ရဲ့သား ရီလျှံ' ကျင့်

အဘိုးအို၏တံစဉ်က ကိန်လွေ့လှည့်

ပင် မဖြူရောင်ထလက်နေဖြစ်ကာ ပျေ့သဘက်လှည့်ကာ မေးလိုက်

က အဘိုးအို၏လည်ပင်းကို ဖုတ်စောက်ရစ်

'ဟ... ဘာပီလိမ့်'

အဘိုးအိုက အလန်တကြား ရေရွတ်နေ

ပေါ် ခေါင်းငိုက်စိုက်ခိုနေသော ကိန်လွေ့က အောင်ပင်လယ်စားပြု

လုပ်ရှားလှားစား အဘိုးအို၏ထိတ်ထိတ်စဉ်ကို အပည့်လက်ဆာ၊ ဆုံး

ထူလိုက်သည်။ 'အဆတူ။ အရှေ့ပိုင်း

ထိုအချိန်တွင် လှင်ယုယုကလည်။ အဘိုးအို၊ ကျယ်ပြန့်တယ်ဆိုပါ။

ထင် ရစ်ပတ်မိနေသော တိမ်ဖြူဖြူကြိုးကို ဆတ်ကောင်းဆုံး ပင်လယ်

လိုက်သည်။

'အဲဒီလူ စောသွားပြီလို့ ပြောသံကြားထယ်၊ အဲဒါ ဟုတ်

'ကျွန်မလဲ အဲဒီလိုပဲ သတင်းကြားမိတာပဲ။ တိတိကျကျ

'ငမန်းဖြူကြီးကို သူ့လက်ထောက် ဝိုင်းတွဲက ကာပြန်

တော်လှန်ပြီး လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်လိုက်ကြတာပါ'

အဘိုးအိုက ကြားဝင်ပြောသည်။

'အဘက ဘာကြောင့်စီအကြောင်းကိုသိရတာလဲ'

'ငါက တောင်ပင်လယ်စားပြုဂိုဏ်းကရိုဏ်းဝင်တစ်ယောက်

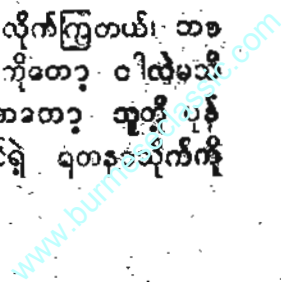
ဖြစ်ခဲ့တာနဲ့။ သိတာပေါ့'

'မိဖြင့် ဘာကြောင့် သူ့လက်ထောက်ဝိုင်းထွေက ထော်

လှန် ပုန်ကန်ကြရတာလဲဆိုတာ ပြောပြစမ်းပါဦး'

'တောင်ပင်လယ်ငမန်းဖြူကြီးရီတော့ဟိုင်ရဲ့ ထက်အောက်က

အက်ထောက်စားပြုဝိုင်းနဲ့ဆယ်ရှိတယ်။ အဲဒီအထဲက ဆယ်

‘ဝေန်းနက်လေး ရီလျှ ကျွင်က နဂါးလေး ဝမ်းကွမ်း
ယောင်ဆောင်ပြီး လူငယ်သိုင်းသမားတွေကို လှည့်စားစဉ်း
ရှုံးတသက် တာအတွက်ကြောင့်လဲ’

‘သူ့အဖေကို ပုန်ကန် သတ်ဖြတ်သွားတဲ့ လက်ထောက်
ခားပြုစိုလ်ဆယ်လေးယောက်ကို ပြန်တိုက်ခိုက်ပြီး သူ့အဖေရဲ့
ရတနာသိုက်ကို အရပြန်ယူချင်လို့ပါပဲ’

‘အကြောင်းရဲ့ကို ရှင်းစမ်းပါဦး’

‘သူ့အဖေ လုပ်ကြံခံရပြီးချိန်ကစပြီး ဝေန်းနက်ကလေး
ရီလျှ ကျင်ဟာ ထက်ဆေးကစားပြုစိုလ် ဆယ်လေးယောက်ရဲ့
ဆတင်းကို စုံစမ်းခဲ့ပါတယ်။ နှစ်ရှည်လများ စိတ်ရှည်လက်ရှည်
လိုက်လံစုံစမ်းကာ နောက်ဆုံးအော့....’

‘အဲဒီလက်ထောက်ခားပြုစိုလ်ဆယ်လေးယောက်ကို ခြေရာ
ခံမိနေထိုင်ပါတော့၊ ဝေန်းနက်လေးရီလျှ ကျင်အနေနဲ့ လက်
ထောက် ခားပြုစိုလ် ဆယ်လေးယောက်ကို သူ တစ်ယောက်
ထည်းနဲ့ ရင်ဆိုင်နိုင်တဲ့အခြေအနေမရှိဘူး....’

‘ဒါကြောင့် ဆားကိုရဖယ်လှူခွင့်အခါ ခားပျံ့စုယူခဲ့
ကျွန်ုပ်တို့နက်စုရန်တို့မောင်နှမနဲ့ ပူးပေါင်းမိတယ်’

‘ကြော...အဲဒီခားပျံ့စုယူခဲ့ ကြီးပွတ်နက်စုရန်တို့က ကျွန်
တော်တို့ အယောင်ဆောင်ခဲ့ကြတဲ့လူတွေ ဖြစ်မှပေါ့နော်—
ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘ကဲ...ဆက်ပြောစမ်းပါဦး’

‘ပီသုံးယောက်ရဲ့ အင်အားဟာလဲ နည်းနေသေးတယ်လို့
ဝေန်းနက်လေးရီလျှ ကျင်ကယူဆပြီး နောက်ထပ် အင်အား
စုစည်းနိုင်ဖို့ကြိုးစားနေတုန်း နဂါးလေးဝမ်းကွမ်းက လူငယ်
သိုင်းသမားတွေကို မိတ်ဆုံစားပွဲတည်ခင်းဧည့်ခံမယ့် ဆတင်း
ကို ကြားရပါတယ်....’

‘ဒါကြောင့် ရီလျှ ကျင်ရယ်၊ စုစု၊ စုရန်တို့ခေခေနှမချယ်
အဲဒီနဂါးဝမ်းကွမ်း၊ ချစ်လှလင်ကိန်နီလေးနဲ့ ဂန္ဓမာသုဇာလင်
ယုယုထိုအသွင် ရုပ်ဖျက်ဆေးယောင်ဆောင်ခဲ့ကြပြီး လူငယ်သိုင်း
ဆတင်းတွေကို လှည့်စားစည်းရုံးခဲ့ကြတာပါ’

‘အယ်လိုနည်းနဲ့ လှည့်စားစည်းရုံးကြတာလဲ’

‘အဲဒါကိုတော့ ငါ့လဲ ဆေးစိတ်မသိဘူး၊ ရီလျှ ကျင်
အ နဂါးလေးဝမ်းကွမ်းရယ်၊ မင်းတို့နှစ်ယောက်ရယ်ကို စိတ်
ချရအောင် သူ့ထံသိပ်ပစ်ရမယ်လို့ပဲ ငါ့ကို အာဝန်ပေးထား
တယ်’

‘ရီလျှ ကျင်တို့အ လူငယ်သိုင်းဆမေးနှစ်ဆယ့်ငါးယောက်
တို့ အယ်နေရာအထောက် ခေါ်အားကြပူစလဲ’

‘ကုချန်းခေခေကို ခေါ်အားကြတာပါ’

‘ကုချန်းခေခေဆိုတာအထောက် အယ်မှာလဲ’

‘အဲဒီတောင် အယ်နေရာမှာရှိတယ်ဆိုတာ ဝါထဲဆေး
ချောခေခေတု’

‘ဝေန်းနီကြီးရီတာဟိုက်ကို အာဝန် ပုန်ကန်ခဲ့ကြတဲ့ ထက်
ဆက်စိုလ် ဆယ်လေးယောက်က အဲဒီ ကုချန်းခေခေပွဲ
ထုတ်နေကြလို့လား’

၁၃၄ + တက္ကသိုလ်နေရုံအောင်

‘ဟုတ်ပါအယ်’

‘ဘယ်လိုထိ ယုယု၊ ဒီအဘိုးကြီးပြောတာတွေအား အမှန်ပဲ
လို့ မင်းထင်တာ’

အဘိုးအိုမောင်ပိုင်ချမ်းကို စစ်ပေးရာမှ ကိန်လွှဲက လွင်
ယုယုကို လှမ်း၍သဟောထားတောင်းလိုက်သည်။

‘ဒီအဘိုးအိုပြောတာတွေ အားလုံး မုဆေးတွေချည်းပါ။
ထူ ရီလျှံ ကျင့်နဲ့ ဒီထောက်ရင်းနှီးနေမှ လူဝယ်သိုင်းစာမား
တွေကို ဘယ်လိုလှည့်စားပြီး စည်းရုံးအယ်ဆိုတာ သူ သိရ
မယ်။ ပြီးတော့ ရီလျှံ ကျင့်ထို့ သူ့ခေးမယ်နေရာကိုလဲ စေ့စေ့
ချောချောပြောနိုင်ရမယ်။ ကဲ... ကိန်လွှဲ၊ လေကုန်ခဲပြီး ဆက်
မေးခနေပါနဲ့တော့’

‘ကောင်းပြီ’

ကိန်လွှဲက အဘိုးအို၏လက်မောင်းကို တံစဉ်ဖြင့် ပြတ်
ပစ်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

‘ဟာ... မသိပ်ပါနဲ့၊ ငါ့အမှန်အတိုင်းပြောပါတော့မယ်’

အဘိုးအို မောင်ပိုင်ချမ်းက ကြောက်လန့် တကြွေး ပြော
လိုက်သည်။

အခန်း (၇)

ထိုက်ဟူကျွမ်းကျေးရွာမှစ ပင်လယ်ကမ်းခြေရှိ တံငါရွာ
အားတစ်ရွာဖြစ်သည်။

လူနေထိမ် တစ်ရာခန့်သာရှိသည်။ ချောင်ကျပြီး လမ်းပန်း
ဆိုင်ဆွယ်ရေး မကောင်းမွန်လှပေ။

ရပ်ဝေးမြေခြားမှ လူစိမ်း ဧည့်သည်များ ဟူ၍ ဤရွာသို့
ရောက်ခဲ ထာခဲလှသည်။ ယနေ့တွင်တော့ လူစိမ်းဧည့်သည်
အကျော်မရှိ ဆယ်ခြောက်ဦးနှင့် မိန်းမဖျို ဆယ်နှစ်ဦးတို့က
ထိုက်ဟူကျွမ်းတံငါရွာလေးသို့ ရောက်လာကြသည်။

‘ကြုံဖူး၊ ထူးကဲလှသော အဖြစ်တစ်ခုပင်။ ရောက်အခါကြ
ရုဗုဗုမှ လူဝယ်သိုင်းဆမားရှစ်ယောက်တို့ပင်ဖြစ်ကြသည်။
အဲဒီအခါစမ်းကွမ်းက ဦးဆောင်လာသည်။

၁၃၆ * တက္ကသိုလ်ခန့်ခွဲအခင်း

ကျားညီနောင်ဖြစ်သော ကျားဖြူရှင်အိုင်နှင့် ကျားနု၏ ရွှင်ကျင့်တို့သည်။ ပါလာကြသည်။

ကျားသစ်သုံးမျိုးဟူ၍ ကျော်ကြားနေသောစိန်ကျားသစ်၊ ဈေးကျင့်ပေး၊ ရွှေကျားသစ်ဝမ်းယန်နံ၊ ငွေကျားသစ်ဝေချိမင်း၊ လူထွင်ကျယ်လေးပတ်ဆိုသည်မှာ နတ်ရွှင်ရန်ကျိုး၊ ရွှေလှံရွှင် ဖန်လှ၊ ကြယ်ပျံယူဟု၊ ယက္ခထုတ်လိုဖိနံ။

ဟင်္သာငါးပတ်ဖြစ်ကြသည့် ဟင်္သာစိမ်း၊ ဟင်္သာဝါကျမ်း၊ ဈေး၊ ဟင်္သာဖြူပိုင်ရန်၊ ဟင်္သာနက်မင်းကျူး၊ ဟင်္သာနီဝလင် ဝိုင်း

သိုင်းလှလင် ခုနစ်ဦးဟု နာမည်တွင်နေသော ချစ်လှလင် ကိန်ခလွေ၊ ဝေလှလှလင်ဝင်ထန်း၊ ပန်းလှလင်စိမ်း၊ ခန်းကြွယ် လှလင်ဆောင်ပင်း၊ စာပေလှလင်စိန်ကျား၊ ဘေးလှလင်ပန်းနီ၊

နတ်သူဇာခုနစ်ပါးဆိုသည့် တိမ်လွှာသူဇာ၊ ဈေးရင်း၊ ဝေ လှိုင်းသူဇာကျန်းစမ်း၊ ဂန္ဓမာသူဇာလင်ယူယူ၊ ဈေးသားသူ ဇာကျိုးရုံး၊ ဝေ၊ ဝေ၊ သူဇာဟိုပီ၊ ဝေ၊ သူဇာ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဆင်းရဲသူဇာ၊ ရှောင်လှ၊ အားလုံးစုံစုံလင်လင် ပါရှိလာကြသည်။

ပြင်းကိယ်စိမ်းလျက် သားသား၊ ဘေးနားဝတ်စားထားသူ နှစ်ဆယ်ရှစ်ဦး ရွာထဲသို့ ပင်လယ်သည့်အတွက် ထိုက်ဟူကွမ်း အစ်ရွဲလုံးမှာ သောသောရွတ်ရွတ် ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

သိုင်းပြေအဖွဲ့ ထောက်လှာကြပြီဟု ထင်မှတ်ကာ ဝိုင်းက ဝေကြသည်။

ကျွန်တော်တို့ သင်္ဘောဖြစ်ဖြစ်၊ ပင်လယ်ကူးနိုင်တဲ့လှေပြီ ဖြစ် ငှားချင်ပါတယ်၊ ဘယ်မှာငှားလို့ ရနိုင်မှာလဲ။

ဦးဆောင်လာသူနဂါးလေးစမ်းကွမ်းက အထက်ကြီးကြီး အဘိုးတို့ဘစ်ယောက်ကို မေးမြန်းလိုက်သည်။

'ဘာလုပ်မလို့လဲ' အဘိုးကြီးက ပြန်မေးသည်။

'ပင်လယ်ထဲကို အဖျော်ခရီးထွက်သွားမလို့ပါ' 'ပင်လယ်ထဲမှာ ဘာများပျော်စရာရှိလို့လဲ၊ ပြီးတော့ ဝိရွာ

မှာ သင်္ဘောလဲမရှိဘူး၊ ငါးဖမ်းလှေတွေပဲရှိတယ်၊ ထဲဒီလှေတွေ စာလဲ မင်းတို့လူစု နှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်လုံး စီးလို့မရနိုင်ဘူး။

'အားလုံး လှေတစ်စီးတည်းမှာစုပြီး စီးကြမလားဟုတ်ပါ သူ့၊ လှေလေးငါးစီးမှလှေ လူစုခွဲပြီးစီးလို့လဲဖြစ်ပါတယ်'

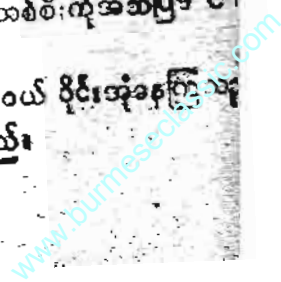
'မင်းတို့ ငါ့ကားကိုနားထောင်စမ်းပါ၊ ဒီနေရာဝဲ ဝဲဝဲထဲ က ပင်လယ်ပြင်ကို အဖျော်ခရီးထွက်ဖို့မကောင်းပါဘူး။

'ဘာလဲ... ပင်လယ်ခရီးပြေတူ သေမင်းကျန်းနေလို့လား' နဂါးလေးစမ်းကွမ်းက ခပ်ပေါ့ပေါ့ပင် မေးလိုက်ခြင်း

ဖြစ်သော်လည်း အဘိုးတို့နဲ့ မျက်နှာမှာ ကွက်ခဲပျက်သွား သည်။ စကားပင်ဆက်မပြောတော့ဘဲ ခပ်ထုတ်ထုတ်လျှော့ခဲ လှမ်းထွက်ခွာသွားသည်။

'ကဲ... ခင်ဗျားတို့ လှေငှားစရာရှိရင် ကျွန်တော်တို့ကို နှု ရက်လောက်ငှားကြပါ၊ လှေငှားခ တစ်စီးကိုအဆပြော ငါ ဆယ် ပေးပါမယ်'

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းက ဘေးနားဝယ် ဝိုင်းအုံ့ခနဲကြည့် သူ တံငါသည်များကို လှည့်မေးလိုက်သည်။

ထိုခေတ်အခါက အသပြာငါးဆယ်ဆိုသည်မှာ အတော်များသော ငွေကြေးပမာဏဖြစ်သည်။

ထိုက်ဟူကျမ်းရွာသား၊ တံငါသည်များ၏ တစ်နှစ်စာမျှ နှိသည်။

သို့သော် ရွာသား တံငါသည်များက ဖက်မေမဟန်မပြုခေါင်းခါပြကော တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ထွက်သွားကြကုန်သည်။

နောက်ဆုံးတွင် ရွာသားတံငါသည်တစ်ဦး တစ်ယောက်မျှမင် မကျန်တော့ပေ။

ကျန်လူငယ်သိုင်းသမားများက ဦးစီးခေါင်းဆောင်ပြုသူ နဂါးလေးစမ်းကွမ်းကို လှမ်းကြည့်ကြသည်။

‘ဘာမို့စိတ်မပျက်ကြနဲ့၊ ဇိဋ္ဌာက တစ်မိုင်လောက်အကွာမှစ ဇရပ်ကြီးတစ်ဆောင်ရှိတယ်။ အဲဒီဇရပ်မှာ သွားစခန်းချပြီး ရွှေဆက်လုပ်ရမယ့် အစီအစဉ်တွေကို တိုင်ပင်ကြတာပေါ့’

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းက ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူတို့လူစုအားလုံး ထိုက်ဟူကျမ်းရွာလေးမှ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြသည်။

မကြာမီပင် ထိုက်ဟူကျမ်း၊ တံငါရွာလေးနှင့် တစ်မိုင်ခန့် ဝေးသောနေရာရှိ ဇရပ်ကြီးသို့ရောက်လာကြသည်။

ဇရပ်ကြီးမှာ အိမ်ငါးကောင်၊ အစိတ်အပိုင်းများတွင် ပျက်စီးယိုယွင်းနေကြပြီဖြစ်သည်။ သို့သော် ထုထည်ကြီးကစ နိုင်ခန့်သည်။

ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်းလည်းရှိသည်။ ပင်လယ်ကမ်းခြေနှင့် ခန်းမဝေးတွင် တည်ဆောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ဇရပ်ကြီးပတ်ပတ်လည်တွင် ညီညာပြန့်ပြူးသော ကွက်စပ် မြေပြင်ရှိသည်။

လူငယ်သိုင်းသမားများသည် ဇရပ်ကြီးပေါ်ထက်၍ဝိုင်းနွဲ့ကာ ထိုင်လိုက်ကြသည်။

‘လှေလဲရွာမတွေ့ဘူးဆိုတော့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ပင်လယ်ကို ဖြတ်ရမှာလဲ’

ဝိုင်းနွဲ့ထိုင်မိကြသည်တွင် ကျားဖြူရှုန်အိုင်က စတင်မေးနူးထုတ်လိုက်သည်။

‘လှေတွေအများကြီးရှိပါတယ်ဗျာ၊ ပူမနေခမ်းပါနဲ့’

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းက ဤသို့ ပြန်ဖြေလိုက်သည်တွင် ထသော်ဝါကွမ်းချူးက ‘ခစ်’ခနဲရယ်လိုက်သည်။

‘မင်းက ဘာရယ်တာလဲ’

ကျားဖြူရှုန်အိုင်က မကျေနပ်သည့်အသွင်ဖြင့် ပြောသည်။

‘ရယ်စရာကောင်းလို့ရယ်တာပေါ့ရှင်၊ ရှင်ပဲ ခဦးစားကြည့်ပါဦး၊ လှေထို့ စင်ဘော်ဆိုတာဟာ မြစ်ဆိပ်နဲ့ ပစ်ဆစ်ဆစ် စမ်းစပ်မှာပဲရှိမှပေါ့၊ တောဝင်ပေါ်နဲ့ လယ်ကွင်းတွေမှပဲရှိပါလေ့ရှိလို့...ခစ်...ခစ်...ခစ်’

ထသော်ဝါကွမ်းချူးက ရယ်ရယ်မောမောပြောသည်။

‘ကဲ...စမ်းကွမ်း၊ ခင်ဗျား ဘယ်လိုစီစဉ်ထားတယ်ဆိုတာ စာ ရှင်းရှင်းပြောဗျာ’

‘ကျားနက်ရှုန်ကျင့်က ကြားဝင်တာပြောသည်။

‘တောင်ပင်လယ်ခင်းပြိုက်နဲ့ ကြွေအာကောဟာ ဒီနယ်
တစ်ဝိုက်ကို အခုထိ လှမ်းမိုးနေတုန်းပဲဗျ။ ထိုက်ဟူကျမ်းရွာ
စားတွေဟာ ကျွန်တော်တို့လို မျက်နှာစိမ်းတွေကို လှေငှား
ကြမ္မာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ ကျွန်တော် ကြိုတင် တွက်ထားပြီ။
သခင်ပေါ့၊ ဒီအချက်ကို ခင်ဗျားတို့ သိရအောင် ရွာထဲမှ
ဆရာသွားငှားခဲ့တပဲ’

‘ဟတ်တယ်၊ ဟတ်တယ်၊ ခင်ဗျားက ပင်လယ်ခင်းပြတော
ဆင်ကြောင်းလဲပြောလိုက်ရော ရွာသားတံငါသည်တွေအလန့်
တကြားဖြစ်ကုန်ကြတာ ကျွန်တော်တို့ မျက်မြင်ပဲ’

ချစ်လှလင်ကိန်လှေကဝင်ပြောသည်။
ထိုလှေမှာ ကိန်လှေအစစ်မဟုတ်ဘဲ အယောင်ဆောင်ထား
သဖြင့် ဆင်လည်း စကားပြောပုံဆိုပုံ ဟန်အမူအရာ ဆင်
အနားထားမှာ ကိန်လှေနှင့် ခွဲရောအောင်တူသည်။

‘ဟေ... မိဖေသတစ်ဝိုက်ဟာ တောင်ပင်လယ်ခင်းပြိုက်
ကျက်စားခဲ့တဲ့ နေရာတွေပေါ့၊ တောင်ပင်လယ်ခင်းပြိုက်
ရီတော့တိုင် သေသွားပြီတဲ့နောက် တောင်ပင်လယ်ခင်းပြိုက်
ထဲ ပြိုကွဲသွားပြီလို့ ကြားခဲ့ရတပဲ၊ အခုတော့ ဒီအောင်တွေ
ပြန်ပြီးခေါင်းထောင်လာကြပြန်ပြီထင်တယ်’

ခိန်ကျားသစ် ချူးကျင့်ဟွေးက ဝင်ပြောသည်။
ခိန်ကျားသစ်ချူးကျင့်ဟွေးမှာ အရပ်မပုံပျပ်ပျပ်ဖြစ်ကာ
စကားပြောမြန်သည်။ စကားပြောမြန်သော်လည်း စိတ်ဆန္ဒ
အစဉာ အလျင်စလိုလုပ်တတ်သည့်အသွင်မရှိ၊ ချင့်ချစ်ချစ်ချစ်
လုပ်တတ်ဟန်ရှိသည်။

‘ကဲ... မိတွေ ထားလိုက်ပါတော့၊ ငမန်းကျွန်းကိုရေက
အောင် တယ်လိုသွားရမယ်ဆိုတာက သာ ဆွေးနွေးကြပါ’
လင်ယုယု အယောင်ဆောင်ထားသွက်ပြောသည်။

‘လှေစီးပြီးသွားကြတာပေါ့’
နဂါးလေးစမ်းကွမ်းက ပြောပြန်သည်။
‘လှေမူငှားလို့မရတဲ့ဟာ... ဆယ်ကလေးစီးသွားကြမှာလဲ’
ကျားဖြူရုန်အိုင်ကပြောသည်။ ကျားဖြူရုန်အိုင်မှာ ရိုးရိုး
အအဖြစ်က ရိုးရိုးငင်စင်းသာ တွေးဆပြောဆိုတတ်၏။

‘ထိုက်ဟူကျမ်းတံငါရွာနားမှာ ငါ့ဖင်းလှေ အစင်းရှစ်
ဆယ်လောက်ရှိတယ်၊ ထဲဒီလှေကို ညဘက်ဆိုရင် ရွာနားက
ဝင်လယ်ကမ်းစပ်မှာ ကပ်ထားလေ့ရှိတယ်၊ လှေစစ်စီးကို လှေ
လှေးယောက်လောက် ထောင်းဖောင်းစီးနိုင်တယ်၊ ညကျရင်
လှေခုနစ်စင်းလောက် သွေးဆွဲလိုက်ရင် ကိစ္စပြီးတာပဲ’

လူငယ် သိုင်းသမားများမှာ စိတ်ထား ထည်ကြည့်သူ၊
ဖြေငင်မတ်ဆုများဖြစ်ကြပေရာ၊ လှေများခိုးယူမည်ထမီအစဉ်
ကို သိပ်သတော့မကျပေး တစ်ချို့က ပြောင်ပင် ကန်ကွက်
စထားဆိုကြသည်။

‘သူတို့ဆီက ဧကဝင်းကောင်းမွန်မှုန်ငှားတာမှမတော်၊ မိ
လိုပဲလုပ်ရတော့မှာပေါ့၊ ကျွန်တော်တို့က ခိုးချင် ဝှက်ချင်တဲ့
စိတ်ရှိလို့မဟုတ်ဘဲ လှေတွေကို ခဏယူသုံးပြီး၊ ကိစ္စပြီးပြတ်
တာနဲ့ ပိုင်ရှင်လက်ထဲပြန်အပ်မယ်၊ လှေငှားခလေးပေးလိုက်မယ်၊
ကျွန်တော်တို့ ယူသုံးနေတုန်း ပျက်စီးသွားမယ်ဆိုရင်လဲ ထိုက်
ဆင့်တဲ့ လျော်ကြေးပေးလိုက်မယ်ဗျာ’

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းကေ ကြိုဆိုရှင်းလင်းပြောပြအောင်မှပင် သူ၏အကြံကို သဘောတူလက်ခံကြသည်။

'ဒါနဲ့ နေကြပါဦး၊ တောင်ပင်လယ်ခန်းဖြူကြီးရိတော့တိုင် ဘို ပုန်ကန်ပြီး လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခဲ့တဲ့ လက်ထောက်ဗိုလ် ဆယ် လေးယောက်စလုံး ဝမ်းကျွန်းပေါ်မှာ ရှိနေကြတယ်ဆိုတာ သေချာရဲ့လား'

တစ်ချိန်လုံး ငြိမ်ဆက်စွာ ထိုင်နေသော ကြယ်ပျံယူဟုက မေးခွန်းထုတ်သည်။

'မှန်ပါတယ်၊ ဝမ်းကျွန်းဟာ အောင်ပင်လယ် ခားပြ ရိုက်ကဲ့သို့ အခြေစိုက်ခန်းဖြစ်တဲ့အတွက် သူတို့က အဲဒီနေရာက နေပြီး တစ်ခန်းထူကြည့် စီစဉ်နေကြတာပါ'

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းကေ ပြန်အဖြေပေးလိုက်သည်။

'သူတို့က တောင်ပင်လယ်ရိုက်ကဲ့ကို ပြန်ပြီးထူးထောင်ကြည့် ကြစည်နေကြတယ်ဆိုတော့ အခု အချိန်ဟာ သူတို့အတွက် သိပ်ကို အရေးကြီးတဲ့အချိန် ဖြစ်နေတယ်၊ ဝီလီအချိန်မျိုးမှစ သူတို့က ပြည်မကျွန်းမြေပေါ်တက်ပြီး မိန်းမပျိုလေးတွေကို ဖမ်းသွားကြတယ်ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ပါ့လား'

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းကေ အယောင်ဆောင်ထားသူက တောင် ပင်လယ်ခားပြရိုက်ကဲ့မှ လက်ထောက်ဗိုလ် ဆယ်လေးယောက် တို့က မိန်းမပျိုလေးများကို အထင်းအမွှာဖမ်းဆီးထားသည့် အတွက် သွားရောက်ကယ်ဆင်ရန် လိုအပ်သည့်အကြောင်းပြ ပြောကော လူငယ်သိုင်းသမားများကို စည်းရုံးခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ယခု ကြယ်ပျံယူဟုက ထိုဆိုပြောဆိုချက်ကို ထံထံထပ်ထပ် ဒီသေခေကြောင့် မေးခွန်းထုတ်နေခြင်းဖြစ်သည်။

'အဲဒီလူတွေက အပျော်ရမက်ကြီးတဲ့လူတွေချည်းပဲ၊ သူတို့ ကို ဖျော်ဖြေပို့ဆောင်ပေးမိန်းမပျိုလေးတွေကို ဖမ်းခေါ်ထား တာဖြစ်မှစပေါ့၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မိလ္လာတွေ လက်ထဲမှာရှိနေတဲ့ မိန်းကလေးတွေကိုတော့ သွားထမ်းရမှာပဲ'

ကိုန်လှ အတုက ကြားစဉ်ပြောသည်။

'ယူဟုပြောတာ နည်းလမ်းကျတယ်လို့ ကျွန်တော်ထင် တယ်၊ သူတို့တစ်တွေက ပြန်ပြီးခေါင်းထောင်နိုင်ဖို့ အင်အား စုစည်းနေကြတဲ့အချိန်မှာ ဝီလီရမ်းရမ်းစားကား လုပ်လိမ့် ဝယ်ထင်တူး၊ တောင်ပင်လယ်ခားပြရိုက်ကဲ့၊ ပြန်ခေါင်းထောင် နိုင်ပြီး အင်ခွဲအားနဲ့ လှုပ်ရှားနိုင်တဲ့အခါကျတော့ တစ်မျိုး ပေါ့'

ဝိန်ကျားအစ်ချူးကျင့်ဖွေးက ဝင်ပြောသည်။

'မိန်းကလေးတွေကို ဖမ်းသွားထယ်ဆိုတဲ့ သတင်းက မှန် သည်ဖြစ်စေ၊ မှားသည်ဖြစ်စေ ကျွန်မသဘောပြောရရင် ငါ့ မန်း ကျွန်းပေါ်ကို တက်ကြည့်ဆင့်တယ်လို့ ယူဆပါတယ်၊ တကယ်လို့ မိန်းကလေးတွေကို ဖမ်းထားတစ်ခုဟုတ်တော့ဆိုရင် သူ ဟိုလူဆယ်လေးယောက်ကို နှိမ်နင်းခဲ့ကြတာပေါ့...'

'တောင်ပင်လယ်ခားပြရိုက်ကဲ့အာ တစ်ခန်းပြန်ထုတ်ရရင် မင်လယ်ပိုင်းကလူတွေ ကေခင်းကောင်းဒုက္ခတွေ့ရလိမ့်မယ်' လှိုင်ယုယုအတုက ဝင်ပြောသည်။

ကိန်းလွှဲ အယောင်ဆောင်ထားသူကလည်း ဝမ်းကျန်း
သို့ ဝင်ရောက်စုံစမ်းသင့်ကြောင်း ဝင်၍ထောက်ခံပြောကြား
ပြန်သည်။

လူငယ်သိုင်းသမားများလည်း အမျိုးမျိုးပြောဆိုကြ၏။
ထောက်ခံသူများရှိသလို ကန့်ကွက်သူများလည်း မနည်းပေ။
'တောင်ပင်လယ်ခေးပြုဂိုဏ်းနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဆက်ဆံရေးတွေကို
သိချင်ရင် ကျုပ်တို့ပြောပြနိုင်ပါတယ်'

သူတို့လူစု အမျိုးမျိုးပြောဆိုနေကြဆဲပင် ဇရပ်အနောက်
ဘက်မှ စက်ဝန်းသစ်ပေါ်လာသည်။

'ဘယ်သူတွေလဲ၊ ဇရပ်ထဲကိုဝင်လာခဲ့ပါ'

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအထူက ထမ်းပြောလိုက်သည်။
ခြေသံများကြားရပြီ၊ ဇရပ်ထဲသို့ အမျိုးသားတစ်ယောက်
နှင့် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်စင်ရောက်လာသည်။

အမျိုးသားမှာ အဆက်သုံးဆယ်ခန့်ရှိသည်။ ပါးသိုင်းမေး
မှတ်ဆိတ်မေးမျှငါ့ထူထပ်သည်။ သိုင်းဝင်ရုံကို သေသေသပ်
သပ် ဝတ်ဆင်ထားသည်။

အမျိုးသမီးမှာလည်း အဆက်သုံးဆယ်ခန့်ရှိသည်။ ရုပ်ရည်
ချောမောသော်လည်း ထုလှန်းလှလှောမျက်ခုံးကြောင့် အလှ
ပျက်သလိုဖြစ်နေ၏။ အစိမ်းရောင်ဝတ်စုံကိုဝတ်ဆင်ထား၏။
နှုတ်ခွေးလေးဆီနားကကျောတွင် ခေးရှည်တစ်လွှတ်စီလွယ်ထား
သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်မှာ လင်ယေားဖြစ်ဟန်တူသည်။
'ခင်ဗျားတို့က ဘယ်သူတွေလဲ'

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအထူက မေးလိုက်သည်။
'ကျုပ်နာမည်က ကျမ်းအုလို့ခေါ်ပါတယ်၊ ဟောဇီက
ကျုပ်နဲ့နီး ကုချိန်းပါ'

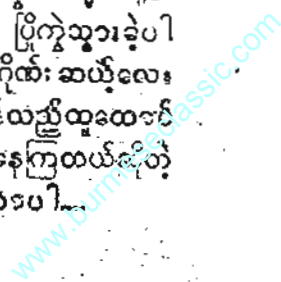
ပါးသိုင်းမေးနှင့်လူက ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာ ပြောလိုက်
သည်။

'ဝီကို ဆာကိစွနဲ့ဆက်လာတာလဲ'
'တောင်ပင်လယ်ခေးပြုဂိုဏ်းကို ချေမှုန်းချင်လို့ပါ'
'အကြောင်းစုံကိုပြောပြမိပါဦး'

'ဝီလိုပါ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ခြောက်နှစ်လောက်က ကျုပ်နဲ့ အဖေနဲ့
ဦးလေးဟာ ပင်လယ်ပြင်မှာ ကုန်ကုမ်းဖို့ ရွက်လှင့်သွားရင်း...
တောင်ပင်လယ်ခေးပြုဂိုဏ်းရဲ့ တိုက်ခိုက်လုယက်ခြင်းကို ခံခဲ့ရ
ပါတယ်...

'ကျုပ်နဲ့ဖခင်နဲ့ ဦးလေးဟာ ပင်လယ်ခေးပြုတွေရဲ့ လက်
ချွတ်နဲ့ပဲ သေဆုံးခဲ့ကြရပါတယ်၊ ဝါကြောင့် ကျုပ်တို့လင်
မယားက ကိုယ်တတ်နိုင်သလောက် ဆင်အားနဲ့ တောင်ပင်
လယ်ဂိုဏ်းကို ချေမှုန်းဖို့ကြံခဲ့ကြပါတယ်...

'နောက်တော့ ဝီပင်လယ်ခေးပြုကောင်တွေ အချင်းချင်း
တိုက်ခိုက်ကြပြီး တောင်ပင်လယ်ခေးပြုဂိုဏ်း ပြိုကွဲသွားခဲ့ပါ
တယ်၊ အခု ကျန်သေးတဲ့လက်ထောက်ခေးပြုဂိုဏ်း ဆယ်လေး
ယောက်က တောင်ပင်လယ်ခေးပြုဂိုဏ်း ပြန်လည်ထူထောင်
ဖို့ ဝမ်းကျန်းမှာ အခြေစိုက်ပြီး ကြီးစားနေကြတယ်ဆိုတဲ့
သတင်းကြားရလို့ ဝီနယ်ဘက်ကို လာစုံစမ်းတာပါ...

ကျုပ်တို့လိုပဲ ဒီကော့ခင်တွေကို ချေမှုန်းဖို့ကြံ့ခနဲတဲ့ ခင်
ဗျားတို့ကိုတွေ့ရတာနဲ့ ပူးပေါင်းကူညီရအောင် ဝင်လာခဲ့တာ
ပါ။

ကျွန်တော်တို့ ဘယ်သူတွေ ဆိုတာကိုရော ခင်ဗျားသိရှိ
လား။

အခုဘလော နာမည်ထင်ရှားလာတဲ့ လူငယ်သိုင်းသမား
နှစ်ဆယ့်ရှစ်ယောက်မဟုတ်လား။

ခင်ဗျားက အကဲခတ်မဆိုးဘူး။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားတို့
အကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့က သေသေချာချာသိထားတာ
မဟုတ်တော့ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ပူးပေါင်းမှုကို လက်ခံနိုင်ဘူး။

ဘာလဲ...ကျုပ်တို့ကို အောင်ပင်လယ်ခားပြုတ်ကလွတ်
လိုက်တဲ့ သူတို့တွေထင်နေလို့သား။

ဒီလိုတော့လဲ ရွတ်ခွဲချင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်
တို့က...အခု အစေအရာ သတ်လက်မလွတ်ပဲ ဧည့်စဉ်းစား
စားလုပ်ဖို့ လိုအပ်လေ။ ဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ဟာ တကယ်ပဲ
တောင်ပင်လယ်ခားပြုတ်ကို ချေမှုန်းချင်တယ် ဆိုရင်တော့
ခင်ဗျားတို့ဘာသာ ခင်ဗျားတို့ ဆက်သရလုပ်ကြံပေတော့။

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတူက အပြတ်ပင်ငြင်းပယ်နေအိ-
'ဒီမယ်...ရှင်ဟာ' နဂါးလေးစမ်းကွမ်းဆိုတာလား။

ကုချိန်းက ဝင်မေးသည်။
'ဟုတ်တယ်'

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတူက ခပ်အညံ့တည်ဖြင့် ပြန်ပြော-
မည်။

'ကျွန်မတို့လင်မယား ဒီနေရာတစ်ဝိုက်မှာ လှည့်လည်စုံစမ်း
နေတာပဲ အခု လေးလခထောင်ရှိနေပြီ။ ငမန်းကျွန်းက အခြေ
အနေတွေကို ရှင်တို့ထက် ကျွန်မတို့က ပိုပြီးသိနေတယ်။ ဒါ
ကြောင့် ကျွန်မတို့ရဲ့ပူးပေါင်းမှုကို ထက်ခံမယ်ဆိုရင် ရှင်တို့
အတွက် အများကြီးအခထောက်အကူရနိုင်တယ်'

'ဘယ်လိုမှမခံအောက်မေ့ပါနဲ့။ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ပူးပေါင်းမှုကို
ကျွန်မတို့ လက်မခံနိုင်ဘူးလို့ပြောပြပါပြီ။'

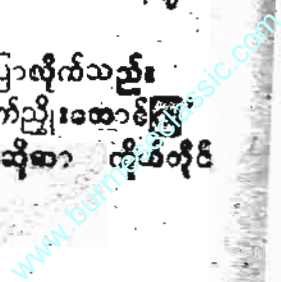
'နဂါးလေးစမ်းကွမ်းက ငြင်းပယ်စကားဆိုလိုက်သည်နှင့်
ကြယ်ပျံယူဟုတ် ကြားပင်ပြောသည်။

'သူတို့လင်မယားကြည့်ရတာ ရိုးသားတယ်လို့ ကျွန်မတို့
ထင်တယ်။ သူတို့ကိုပူးပေါင်းခွင့်ပေးရင် ကောင်းလိမ့်မယ်'

'သတိဆိုတာ ပိုတယ်မရှိဘူး။ တစ်ခါတွေကို အရမ်းလက်ခံ
လို့ ဘယ်ဖြစ်မှသလဲ'

ကိန်လွှဲ အတူက ပြောသည်။
'ဒီကိစ္စမှာ သဘောတူတဲ့လူရှိသလို ကုန်ကွက်တဲ့ လူထဲရှိ
တယ်။ ဒီတော့ ထက်ညို၊ ထောင်ပြီး မဲခွဲဆုံးဖြတ်ကြရအောင်
အန်ကွက်တဲ့လူများရင်တော့ ကျုပ်တို့လင်မယား ဒီနေရာက
နေ ချက်ချင်းထွက်ခွာသွားပါမယ်'

ကျွမ်းအုက အခွင့်ကောင်းယူကာပြောလိုက်သည်။
'ဟုတ်တယ်။ သဘောတူတဲ့လူရှိရင် လက်ညှိုးထောင်ပြီး
ကျားနက်ရှန်ကျင့်က အော်ဟစ်ပြောဆိုတာ ကိုယ်တိုင်
မည်။ လက်ညှိုးထောင်လိုက်သည်။

၁၄၈ + တက္ကသိုလ်နေ့ရဲအောင်

တခြားတူများကလည်း ဆက်၍ လက်ညှိုးထောင်ကြ၏။
အတောတူလူ နှစ်ဆယ့်ငါးဦးရှိသည်။

နဂါးလေးစမ်းကမ်းအတူကိန်လွှေအတူနှင့် လင်ယုယုတို့
သုံးဦးကသာ ကန်ကွက်သည်။

'သဘောတူတဝ နှစ်ဆယ့်ငါးယောက်၊ ကန်ကွက်တစ်ဆယ့်
ယောက် သဘောတူတဲတက်က နိုင်တယ်၊ သူတို့လင်မယားကို
လက်ခံရမယ်'

ကျားနက်ရှန်ကျင့်က ပြောဆိုကြောငြာလိုက်သည်။

'ဆင်ခံတစ်စောင်ဟုတ်ပါပြီ၊ သူတို့ရဲ့ သိုင်းပညာ အစွမ်း
အစကို စမ်းကြည့်ရဦးမယ်၊ သိုင်းပညာက မဖြစ်စေလောက်ဆို
ရင် ဆူဆိုကို သေထွင်းထဲတွန်းပို့သလိုဖြစ်နေမယ်'

နဂါးလေးစမ်းကမ်းအတူက အလျှော့မပေးဘဲပြော၏။

'ခင်ဗျားပြောတာမဆိုဘူး၊ ဒီတော့ သူတို့လင်မယားရဲ့
သိုင်းပညာအစွမ်းအစကို စမ်းသပ်ကြည့်ကြစို့'

ရိုးထားသော ကျားသစ်နက်ရှန်ကျင့်မှာ နဂါးလေးစမ်း
ကမ်း၏အကြံကို မရိပ်မိဘဲ ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့်ပြောလိုက်
သည်။

'ဘယ်လိုလဲ၊ ခင်ဗျား ကျွန်တော်တို့ကို သိုင်းပညာယှဉ်
ထလား'

'ကေခင်းပြီ၊ ပညာချင်၊ ဖလှယ်ကြတာပေါ့ဗျာ၊ ခါမေ့ဖတ်
ပညာစမ်းရုံဆာတိုက်ကြမယ်နော်၊ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်
လက်လှန်ခြေလှန်ဖြစ်ကုန်ရင် မကေခင်းဘူး'

ဤသို့ဖြင့် ကျမ်းအုနှင့် ကိန်လွှေတို့ နှစ်ယောက်အား
သိုင်းပညာ ယှဉ်ပြိုင်ရန် ဝေရပ်ဝေ့ဘယ်ရှိ မြေကွက်လုပ်ထဲသို့
ဆင်းလာခဲ့ကြသည်။

ကျန်လူများလည်း သိုင်းပညာယှဉ်ပြိုင်ပွဲကို ကြည့်ရှု ဆက်
ဆော်ရန် ဝေရပ်ဝေ့ဘယ်သို့ ဆင်းလာခဲ့ကြသည်။

x x x

ကိန်လွှေအုနှင့် ကျမ်းအုတို့ ပျက်နှာချင်းဆိုင်ဝေရပ်
ကြသည်။

ကျမ်းအု၏လက်ထဲဝယ် ခားရှည်တစ်လက် ကိုင်ထား၏။
ကိန်လွှေအု၏လက်ထဲဝယ် တစ်ပေခန့်ရှည်သော ခားတို့
ခေးနှစ်လက် ကိုင်ထားသည်။

ထိုခားတို့နှစ်လက်မှာ ချစ်လှလင်ကိန်လွှေ၏ လက်စွဲတော်
'ကျင်းခိုးညီနောင်' ခားတို့အစစ်များဖြစ်ကြသည်။

'ခင်ဗျားရဲ့ခားမည်ကိုထဲ မသိရသေးပါလား၊

ကျမ်းအုအပြောလိုက်သည်။

'သိုင်းလုဆင်ခြောက်ဦးထဲက ချစ်လှလင်ကိန်လွှေ ဆိုတာ
ကျွန်တော်ပါပဲ'

'ဪ...အင်း... ချစ်လှလင်ဆိုတော့ သစ်သက်ညာညှစ်
ခေးလုပ်ပါဗျနော်'

ကျမ်းအုက ခပ်သောသောပြောသည်။

'လှိုင်း...ဆာပြီ၊ သတိစားပေတော့'

ကိန်လွေ အတူက ပြောပြောဆိုဆို ဘယ်လက်နှိစားထိုပြင်
တစ်ချက်ဆရာပြောက ပြောလက်နှိစားထိုပြင် ကျမ်းကျမ်း
ရန်ဝတည်တည်ကိုထိုးစိုက်လိုက်သည်။

ခေးချက်ပိရိသလို လှုပ်ရှားပုံကလည်း ဆေးတော်ပင်မြန်၏။
ကျမ်းကျမ်း ဘေးဆိုတစ်လွှက်တိမ်းကာ ရှောင်လိုက်သည်။

ကိန်လွေ အတူက ခေးချက်မှာ လိလိစာလေး ဆပ်လှဲသွား
သည်။ ကျမ်းကျမ်း ချက်ချင်းပင်တန်ပြန်တိုက်စစ်ဆင်မိ၏။

ကိန်လွေ အတူကလည်း ခေးထိုနှစ်လက်ကို သွက်လက်စွာ
အကွက်ကျကျအသုံးပြုကာ ရခံတိုက်ခိုက်သည်။ နှစ်ယောက်
ဆေး အတပြန်ကျားတပြန်ဆိုသလို အပြန်အလှန်တိုက်ခိုက်နေ
ကြသည်။

ကိန်လွေ အတူ၏တိုက်ခိုက်ပုံနှင့် သိုင်းကွက်များမှာ တစ
ပို၍ကြမ်းလာသည်။ ခက်ထန်လာသည်။ ရက်စက်လာသည်။

သိုင်းပညာချင်၊ ယှဉ်ပြိုင်နေသည်နှင့်ပင်မတူစား။ ရန်သူ
ကြီးတစ်ယောက်ကို တိုက်ခိုက်နေရသည့်အလှ။ အညှိုးကြီး
စွာ သဲသဲမဲမဲတိုက်ခိုက်သည်။

ကျမ်းကျမ်းအတူက ဆေးဆေးသည်။ တည်ငြိမ်သည်။ စေး
လေး မှန်မှန်ပင် ကိန်လွေ အတူ၏တိုက်စစ်ကို ရခံနေ၏။

ခေးသိုင်းလေ့ကျင့်မှုပြုလုပ်နေသည်ဟုပင် ထင်ရမည်။
ကျမ်းကျမ်းအတူထိုလှည့် သိုင်းပညာစွမ်းဆောင်ရည်လှသည်။

ဆေးဆေးထက်ထက်၊ ဗီလူးထောက်လားထော့ ဆေးကံစရာပဲ။ သူ့ကို
သတိထားပိုင်လိုအပ်၏။

ကိန်လွေ အတူနှင့် ကျမ်းကျမ်းအတူ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်နေကြ
သည်ကို အကဲခတ်ကြည့်ရင်း နဂါးလေးစမ်းကမ်းအတူက
ကျားဖြူရှုန်အိုင်ကို တီးတိုးပြောလိုက်သည်။

‘သူက သိုင်းပညာဆရာမီးထက်ထာထော့ အမှန်ပဲ။ ဝါပေ
မယ့် မကောင်းထဲ့စိတ်ထာကတော့ ရှိမယ်မထင်ဘူး။ သူ့မှာ
ကောင်းကြံချင်တယ်ဆိုရင် ဘာကြောင့် ခံစစ်ပဲလုပ်နေမလဲ။
တရကြမ်းတိုက်စစ်ဆင်ပြီး တိုက်ခိုက်မှာပေါ့။’

ကျားဖြူရှုန်အိုင်ကပြောစေသည်။

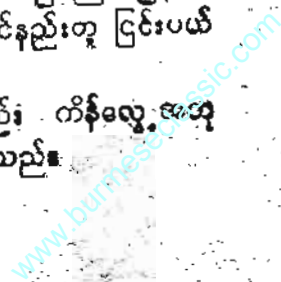
‘ဗီလူးဟာ ဘေးခင်ပင်လယ် ခေးပြုဂိုဏ်းက လှုပ်လိုက်တဲ့
သူ့ချုပ်ပြစ်ရမယ်။ ဒီတော့ ဗီလူးကို အပြတ်ရှင်းမစ်လိုက်ရင်
မကောင်းဘူးလား။ ဝါမှ အန္တရာယ်တစ်ခုလျော့သွားမယ်။’

‘ဟာ... ဝါကိုဆော့ ကျွန်တော် သဘောမတူနိုင်ဘူးဗျာ။
ကျမ်းကျမ်းအတူက တောင်ပင်လယ်ခေးပြုဂိုဏ်းခင်ဖြစ်တယ်ဆိုတာ
သက်ဆောင်ခိုင်ခိုင်လုံလုံမှ ရှိဘဲ။ ဗီလူးကိုစွမ်းပေးတာ ထင်ကြော့နဲ့
ရမ်းလုပ်လိုမဖြစ်ဘူး။ မတော်တဆ လူကောင်းကိုမှားပြီး ထုတ်
ဆင်မိရင် ခက်ကုန်မယ်။’

ကျားဖြူရှုန်အိုင်က သဘောမတူသောကြောင့် နဂါးလေး
စမ်းကမ်းအတူလည်း ကျန်လှများကိုချဉ်းကပ်ကာ ကျမ်းကျမ်းအ
တူလင်မယားကို ရှင်းပစ်ရန် သွေးဆောင်ပြောကြားပြန်၏။

ကျန်လှများကလည်း ကျားဖြူရှုန်အိုင်နည်းတူ ငြင်းပယ်
ကြသည်။

သိုင်းယှဉ်ပြိုင်ပွဲ၏ အကြောင်းမှာလည်း ကိန်လွေ အတူ
အဖို့ ကြာခဏ ဆေးရေနိမ့်လာလေပြစ်နေသည်။

ကျွမ်းကျင်မှု အောင်မြင်စွာ တစ်ကွက်ချင်းတိုက်ခိုက်နေ၏။
ကိန်းလွှာ အတူမှာ ပျာစုခတ်နေပြီး ကိုယ့်သိုင်းကွက်နှင့်ကိုယ်
ပြန်၍ ရွပ်ရွပ်ထွေးထွေးဖြစ်နေသည်။

'က...တော်လှောက်ပါပြီ၊ ပြိုင်ပွဲကိုရပ်လိုက်ကြပါအော့'
မိမိလူ မဟန်မှန်းရိပ်မိသောကြောင့် နဂါးလေးစမ်းကွမ်း
အတူက ပွဲသိမ်းရန် လှမ်းအော်ပြောလိုက်သည်။
'ဆို...အရှုံး အနိုင်မှ မပေါ်သေးဘာ ဘာကြောင့် ပွဲရပ်ရ
မှာလဲ'

ကျွမ်းကျင်မှု အနိုင်မတိုက်နိုင်သောကြောင့် အရှက်ကြီး
ရွက်နေသည့် ကိန်းလွှာ အတူက ပြန်ပြောသည်။

'တော်လှောက်ပါပြီအော့၊ ကျွမ်းကျင်မှု အနိုင်ပြန်တိုက်စစ်
မဆင်နိုင်ပေမယ့် ခံစစ်ကိုတော့ကောင်းကောင်းလုပ်နိုင်တယ်။
ကျွန်တော်တို့နဲ့ အတူတူလိုက်နိုင်မယ် အရည်အချင်းရှိတယ်ဆို
တာ သိရပါပြီ'

'နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတူက လိမ္မာပါးနပ်စွာ စကား
ပရိယာယ်ကြယ်ကြယ်ဖြင့် ကျွမ်းကျင်မှုအောင်မြင်မှုပညာစွမ်းက ကိန်း
လွှာ အတူထက် နိမ့်သယောဓ်ယောင်ထင်ရအောင်ပြောလိုက်
သည်။

ကိန်းလွှာ အတူလည်း မကျေနပ်နှင့်ပင် ခားတိုများကို
ပြန်သိမ်းကာ နောက်ဆုတ်လိုက်ရသည်။

'ကိုင်း...ကုချိန်းရဲ့သိုင်းပညာစွမ်းကို စမ်းကြည့်ကြရအောင်
အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ထုတ်ခဲပါ'

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတူက ပြောလိုက်သည်။

'ကျွန်မမြိုင်မယ်'
လင်ယုယုအတူက တခြားသူများထက်ဦးဆောင်ပြောပြီး
ရွှေသို့ထွက်လာသည်။
လင်ယုယုအတူက ကုချိန်းကို ရင်ဆိုင်မိကြသည်။
လင်ယုယုအတူက ဟန် ဟိတ်ပြသည့်အနေဖြင့် ခါးထင်
စည်းထားသောဖဲကြိုးအဖြူကိုဖြေချကာ ဖတ်ခနဲအသံပြည့်
အောင် ဝှေ့ယမ်းလိုက်သည်။

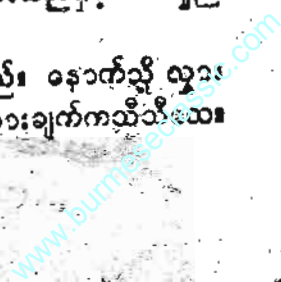
'ညီမထ ဂန္ဓမာသုဇာလင်ယုယု ထင်ပါရဲ့၊ ညီမရဲ့တိမ်ဖြူ
ဖဲကြိုးအကြောင်း ကြားဖူးထားတော့ကြပါပြီ'
ကုချိန်းက ချီးမွမ်းစကားဆိုပြီးနောက် ခားရွည်ကိုဆဲထုတ်
ကာ အသင့်ပြင်လိုက်သည်။

လင်ယုယုအတူက ဘာမျှပြန်မပြောတော့ဘဲ တိမ်ဖြူဖဲကြိုး
ဆတ်ခနဲရိုက်ထုတ်လိုက်၏။ ဖဲကြိုးအဖျားက မြေတစ်ကောင်
ပါးပျဉ်းထောင်တာ ပေါက်လိုက်သည့်အသွင်မျိုးဖြင့် ကုချိန်း
ရွှေထုသို့ တိုးဝင်လာသည်။

ကုချိန်းက ဘယ်ခြေကိုဆန့်ထုတ်ကာ ရွှေသို့ထစ်ကွက်တက်
လိုက်သည်။

တိမ်ဖြူဖဲကြိုး၏ရိုက်ချက်မှ လွတ်သွားသည်နှင့် ခားရွည်
ကိုဆန့်ကာ ထိုးထည့်လိုက်သည်။

လင်ယုယုအတူ ပျံ့ဖော့စက်သွားသည်။ နောက်သို့ လွှား
ခနဲခုန်ကာ ရှောင်လိုက်သည့်အတွက် ခားချက်ကသိသိသေး
ထပ်ကာလွတ်သွားသည်။

လင်ယုယုအတူက တိမ်ဖြူဖြူကြိုးကြိုးကိုဝေ့ ယမ်းကာ အတင်းပင် ရိုက်နှက်တိုက်ခိုက်သည်။ တိမ်ဖြူဖြူကြိုးက နဂါးထစ်ကောင်ပမာ တွန့်လိမ်လှုပ်ရှားနေရာ အတော်ပင်ကြောက်စရာကောင်းလှသည်။

ရိုက်နှက်တိုက်ခိုက်သည့်အကွက်မှာလည်း အလွန်ဆန်းပြားရှုပ်ထွေးသည်။

ကုချိန်းကတော့ ဆန်းပြားရှုပ်ထွေးလှသည့် တိုက်ခိုက်မှုကို အလွယ်တကူပင်ရှောင်ရှားကာ ဓားချက်များဖြင့် ဆင့်ကာဆင့်ကာ ခုတ်ပိုင်းတိုက်ခိုက်သည်။

လင်ယုယုအတူမှာ ရင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်း မရှိတော့ဘဲ နောက်သို့ခြေလှမ်းငါးလှမ်းခန့် ခုန်ထုတ်ပေးလိုက်ရသည်။

နဂါးလေးစမ်းကွမ်း မျက်မှောင်ကုပ်သွားသည်။ ကျန်လူငယ်သိုင်းဆမ်းများမှာလည်း တအံ့တကြဲဖြစ်ကုန်ကြရ၏။

ဂန္ဓမာသုဇေလင်ယုယုမှာ သိုင်းပညာအထောက်အလှမ်းအစွမ်းထက်သည်ဟု သူတို့ကြားထားကြသည်။

လင်ယုယုတိုက်ခိုက်သည်ကို ယခင်က ကိုယ်တွေ့မျက်မြင် မရှိခဲ့ကြသော်လည်း အထောက်အထားကြီးနေကြသည်။

ထိုကုချိန်းကိုမဟုတ်နိုင်ဘဲ ပုံပျက်ပန်းပျက်ပင် ခုခံခရှောင်တိမ်းနေရသည်ကို တွေ့ရသောအခါ အတော်ပင်အတွေးရခက်နေကြသည်။
'ယား'

လင်ယုယုအတူက ပါးစပ်မှအော်ဟစ်ကြိမ်းငါးကာ တိမ်ဖြူဖြူကြိုးကို တရစပ်ဝေ့ယမ်းကာ ကုချိန်းအား အတင်းဝင်တိုက်ပြန်သည်။

ကုချိန်းက အလွယ်ပင်တိမ်းရှောင်ကာ ဓားဖြင့် ဆီးပိုင်းလိုက်ရာ တိမ်ဖြူဖြူကြိုးကို ခုတ်ဖြုတ်လိုက်မိလှလှဖြစ်သွား၏။ လင်ယုယုအတူက ကမ်းကတန်းဆွဲယူကာ နောက်သို့ခုန်ယုတ်လိုက်သေခကြောင့်သာ လွတ်ထွားရသည်။

'တော်ကြပါတော့ဇီလော့စ်ဆို လုံလောက်ပါပြီ'
နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတူက မိမိလူ သိပ်တုခန္ဓာပျက်မီ အချိန်တွင် ဧင်ရောက်ထိန်းသိမ်းလိုက်သည်။

'အို...ရှင်ကလဲ ကျွန်မက အခုမှပညာခန်းတွေပြုဖို့ကြံကစ ပြီးသေးတယ်၊ ဘာကြောင့်ရပ်ခိုင်းရတာလဲ'

လင်ယုယုအတူကလည်း ဘာကြောင့်ပုံအရပ်ခိုင်းရသည်ကို နားလည်သောကြောင့် အချက်ကျကျနှင့် အကွက်ဝင်အောင် စကားဆိုလိုက်သည်။

'သိုင်းပညာ ပလုယ်ထုံသေဘာနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ကြတော့ပဲ တစ်ကွက်နှစ်ကွက်စောက်ဆိုရင် ဘယ်လောက် အရည်အနှင်းရှိတယ်ဆိုတာ သိလောက်ပါပြီ'

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတူကလည်း ပညာပါပါပြောဆိုက်သည်။

'ဘယ်လိုထဲ၊ ကျွန်မတို့အင်ဇယားရဲ့ သိုင်းပညာအရပ်က ရှင်တို့နဲ့အတူတူ ပူးပေါင်းဖို့ အဆင်မီရှိလား'
ကုချိန်းက ဓားရှည်ကိုပြန်သိမ်းရင်းပြောသည်။

'ဒါကတော့ အများပိုင် ဆန္ဒကို ရယူရမှာပဲ။ တယ်လိုလဲ
ဆင်းရဲနဲ့တို့'

နဂါးလေးစမ်းကမ်းအတူက အများစု သဘောထားကို
ဆောင်းခံလိုက်သည်။

အယောင်ဆောင်ထားသူ သုံးယောက်မှတစ်ပါး ကျန်လူ
ငယ် သိုင်းသမား နှစ်ဆယ့်ငါးယောက်တို့က ကျမ်းအုတ်
ကျမ်းတို့၏ သိုင်းပညာ ထက်မြက်ထူးချွန်ကြောင်းကို တညီ
တညွတ်တည်းပြောကြသည်။

ဤတွင် နဂါးလေးစမ်းကမ်းအတူမှာ မည်သို့မျှမတတ်နိုင်
ဘဲ ကျမ်းအုတ် ကျမ်းတို့ထက်မယားကိ မိမိတို့အဖွဲ့နှင့်အတူ
သိုက်ပါခွင့်ပြုရန် သဘောတူလိုက်ရလေတော့သည်။

ထို့နောက် အားလုံး ဧရပ်ပေါ်သို့ပြန်ထက်လာခဲ့ကြ၏။

x x x

'ကိုင်း...ခင်ဗျားတို့က ငမန်းကျွန်းပေါ်က အခြေအနေ
အတွက် အများကြီးသိထားကြတယ်ဆို၊ ဘာတွေများသိထား
သလဲဆိုတာ ပြောပြစမ်းပါဦး'

ဧရပ်ပေါ်သို့ အားလုံးပြန်ရောက်လာသောအခါ နဂါး
လေးစမ်းကမ်းအတူက ပြောလိုက်သည်။

'ငမန်းကျွန်းဟာ ပြည်မကျွန်းမြေကနေ ဆယ်မိုင်လောက်
ဝေးပါတယ်။ နဂါးလေးစမ်းကမ်းက လူမနေတဲ့ကျွန်းတစ်ကျွန်းပါပဲ။

လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်နှစ်လောက်က တောင်ပင်လယ် ခားပြိုဂိုဏ်း
ခေါင်းဆောင် နဂါးမြူကြီးရီတာဟိုင်က ဘဲဒီကျွန်းကို ပြုပြင်
ပြီး တခြေစိုက်စခန်းလုပ်ခဲ့ပါတယ်...

'ငမန်းကျွန်းဆိုတဲ့နာမည်ကလဲ ရီတာဟိုင်ပေးထားခဲ့တစ
ပါပဲ။ လွန်ခဲ့တဲ့ ခြောက်နှစ်လောက်တုန်းက ရီတာဟိုင်ကို
လက်ထောက်ဗိုလ် ဆယ့်လေးယောက်က ပုန်ကန်တိုက်ခိုက်ပြီး
လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ပစ်လိုက်ကြပါတယ်...

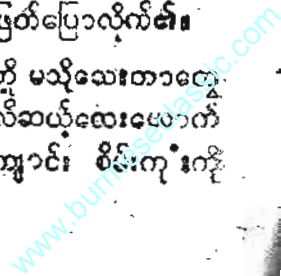
'ငမန်းကျွန်းပေါ်မှာရှိတဲ့ အဆောက်အုံတွေကိုလဲ မီးရှို့
ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့ကြတယ်။ တောင်ပင်လယ် ခားပြိုဂိုဏ်းဟာလဲ
ပြိုကွဲသွားသလောက်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်...

'ဟောဒီနှစ်ထဲမှာပဲ ရီတာဟိုင်ကိုလုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခဲ့ကြတဲ့
လက်ထောက်ခားပြိုဗိုလ် ဆယ့်လေးယောက်ဟာ ငမန်းကျွန်း
ကို ပြန်ရောက်လာကြပြီ။ တောင်ပင်လယ်ခားပြိုဂိုဏ်းကို ပြန်
လည် ထူထောင်ဖို့ ကြံစည်လုပ်ဆောင်နေကြပြန်ပါတယ်'

'ဒါတွေကိုတော့ ခင်ဗျားပြောမှလားဗျာ။ ကျွန်တော်တို့လဲ
သိပြီးသားပါ'

'နဂါးလေးစမ်းကမ်းအတူက ကြားဖြတ်ပြောလိုက်၏။

'ဆက်နားထောင်ပါဦးလေ။ ခင်ဗျားတို့ မသိသေးတာတွေ
ပါလာပါလိမ့်မယ်။ လက်ထောက်ခားပြိုဗိုလ်ဆယ့်လေးယောက်
က ခု လောလောဆယ်မှာ အဆိပ်မိကျောင်း စိမ်းကုန်းကို
ခေါင်းဆောင်တင်ထားကြတယ်...

‘စိမ်းကူးက သိုင်းပညာအထောက်အကောင်းတယ်၊ ဝမ်းနိုးဖြူ
ကြီး ရိုတာယိုင် ယေခဲရတာဟာလဲ စိမ်းကူးရဲ့ လက်ချက်
ကြောင့်လို့ ကြားရတယ်’

‘အင်း...အင်း...ဆက်ပြောပါဦး’

‘အခုဆိုရင် သူတို့ဟာ တပည့်စာပန်းအထောက်များများလဲ
စည်းရုံးထားပြီးပါပြီ၊ ဝမ်းနိုးကျွန်းပေါ်မှာ တိုက်သင်္ဘောတွေ
တိတ်တိတ်လေးဆောက်နေတာ အခုဆိုရင် အထောက်လေးပြီး
နေပြီ...’

‘မကြာခင်မှာပဲ ဟောဒီနားတစ်ဝိုက်ကို တေခင်ပင်လယ်
စားပြိုင်က ပြန်လည်ထွန်းမိုးသာတော့မယ်၊ ထူထိုက်အချိန်
မိ ရှေ့မှန်းပင်ဖို့လိုတယ်၊ ဒါမှ အပြစ်မဲ့တဲ့ပြည်သူတွေပြည်သား
တွေ အေးအေးချမ်းချမ်းသွားလာနိုင်မယ်’

‘အဲဒီလူတွေက မိန်းမပျိုလေးတွေကို ဝမ်းခေါ် သွားတယ်
ဆိုတာ ကကယ်ပဲလား’

‘ဟင်္သာစိမ်းလျှံ စိမ်းက ဝင်ရောက်မေးခွန်းထုတ်လိုက်၏။’

‘အဲဒီလိုအော့ ကျုပ်ဆိုမကြာခင်မိပါဘူး၊ အဆိပ်မိကျေခင်း
စိမ်းကူးထို ဆယ်လေးယောက်ဟာ ဝမ်းနိုးကျွန်းပေါ်မှာပဲ
လျှိုလျှိုဝှက်ဝှက်နေကြပါတယ်’

ကျမ်းအုက ပြန်ဖြေသည်။

‘ဒီသတင်းဟာ အကယ်သတင်းအမှန်ပါ၊ ဒါကြောင့်လဲ
ကျွန်တော်တို့အားလုံးက ဝမ်းနိုးကျွန်းပေါ်မှာ အပမ်းခဲနေ
ဖြုတ်တဲ့ မိန်းမပျိုလေးတွေကို ကယ်တင်ဖို့ ဒီလိုရောက်နေကြ

‘အခုဟာလဲ... ကျမ်းအုကိုက ဒီသတင်းကိုမစုံစမ်းမိကြလို့
ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်’

နဂါးလေးဝမ်းကွမ်းအတူက ပြောလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါလိမ့်မယ်၊ ကျုပ်တို့စုံစမ်းတာ နည်းနည်းလိုသွား
လို့ ဒီသတင်းကို မကြားမိတာဖြစ်ပါလိမ့်မယ်’

ကျမ်းအုကလည်း လိုက်လိုက်လျှောလျှောပင်ပြောလိုက်
သည်။

‘ကျွန်းပတ်ပတ်လည်မှာ အစောင့်အကြပ်တွေကို တယ်လို့
အနေအထားမျိုးနဲ့ ချဲ့ထားသလဲ’

ကျားဖြူရှုန်ဆိုင်က မေးပြန်သည်။

‘ကျုပ်တို့ဆင်မယ်က ကံငါသည်တွေဟောင်းအောင်ပြီး
ငါ့ပမ်းခဲလှတစ်စီးနဲ့ ဝမ်းနိုးကျွန်းနား သွားပြီးစုံစမ်းကြည့်ရှု
ထားခဲ့ပါကယ်၊ ကျွန်းပတ်ပတ်လည်မှာ အစောင့်အကြပ်တွေ
ရှိနေတယ်...’

‘ဒါပေမယ့် ကျွန်းရဲ့ အရှေ့တစ်ခြမ်းမှာတော့ အစောင့်
နည်းတယ်၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီဘက်မှာ မတ်ခောင်ထဲကမ်းပါး
စောက်တွေရှိတာဆိုတော့ အပေါ်ကိုတက်ဖို့က သိပ်လွယ်
လှဘူး’

‘တယ်လို့အခက်အခဲပဲရှိမို့ ဝမ်းနိုးကျွန်းပေါ်ကို အရောက်
ထက်ပြီး အပမ်းခဲထားရတဲ့ မိန်းကလေးတွေကိုတော့ လယ်
ထင်ပေးရမှာပဲ၊ ကဲ...အခုချိန်ကစပြီး အစားလုံး နအနားနေ
နေ နေကြပါ၊ ညသန်းခေါင်ကျမှ ခရီးမေးမယ်’

နဂါးလေးစမ်းကမ်းအတူက ဤသို့ ပြောလိုက်သည်တိုင်
ဝိုင်းဖွဲ့ထိုင်နေကြသူများ ကိုယ့်အစုနှင့်ကိုယ် နေရာခွဲထိုင်ကာ
အနားယူလိုက်ကြသည်။

ကျွမ်းကျင်မှုနှင့် ကုချိန်းတို့လင်မယားက ဇရပ်ထောင်နား
ဝယ် သိခြားနေရာယူကြသည်။

ကျန်လူငယ်သိုင်းသမားများကမူ မိမိတို့ဆင်ရာဆင်ရာမှာ
ဝိုင်းဖွဲ့ထိုင်ကာ ထွေရာလေးပါးကို ပြောဆိုနေကြသည်။

ချီမင်းမြို့ မိတ်ဆုံစားသောက်ပွဲ မတိုင်မီက သူတို့တထွေ
မှတစ်ဦး၏အမည်ကို တစ်ဦးကကြားဖူးနေကြသော်လည်း
လူမျိုး တွေဆုံဖူးကြခြင်းမရှိပေ။

ထိုမှတစ်ဖက်ကျော်ခန့် တစ်ခရီးတည်း သွားခဲ့ကြရပြီး
ထက်တူရွယ်တူများဖြစ်ကြသည့်အတိုင်း အတော်ပင်ရင်းရင်း
နှီးနှီးရှိရှိနေကြပြီဖြစ်သည်။

သူတို့ အများဆုံး ပြောဆိုကြသည်မှာ ကျွမ်းကျင်မှုတို့ လင်
မယားအကြောင်းပင်ဖြစ်သည်။ သူတို့လူစုမှာ သိုင်းလေးစကနှင့်
မတ်ထက်၍ ဗဟုသုတ အတော်ပင်ကြွယ်ဝကြ၏။ ထင်ပေါ်
ထောင့်သိုင်းသမားများ၏ အမည်များကိုလည်း ကြားဖူးနားဝ
ရှိထားကြသည်။

ယခု ကျွမ်းကျင်မှုနှင့် ကုချိန်းတို့မှာ သိုင်းပညာ အဆင့်မြင့်
သော်လည်း ဤအမည်များကို တစ်ခါမျှ မကြားဘူးသည့်
အတွက် အလွန်ပင်အတေးရက်နေသည်။

ကျွမ်းကျင်မှုလင်မယားမှာ ဇာတ်မြို့ပုံနေထိုင်ကြသည့်သူ
များ ဖြစ်လေမည်သာယာ ယူဆသုတယူဆကြသည်။

တစ်ချို့ကလည်း အမည်ရင်းကိုပင်မပြောဘဲ အမည်လိမ်
များ ပြောထားခြင်းဖြစ်မည်ဟု ထင်မြင်ချက်ပေးသည်။

အချိန်များ၊ တစ်ခွေ၊ နှစ် ဂုဏ်လာသည်။ အမှောင်ရိပ်ခင်
ဆန်းစပြုလာပြီ။

လူငယ်သိုင်းသမားများသည် အဆင့် ယူဆောင်လွှဲကြ
သော ကောက်ညှင်းထုပ်များဖြင့် ဝမ်းဗိုက်ဖြည့်ကြသည်။

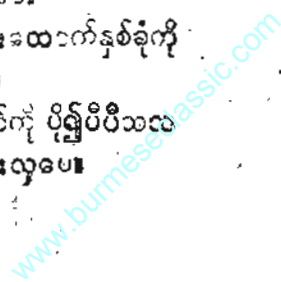
ကျွမ်းကျင်မှုတို့လင်မယားကိုလည်း ဝေမျှကျွေးသည်။ သူတို့
အားသောက်ပြီးချိန်ဝယ် ဇရပ်ထဲသို့ လူတစ်ယောက် ဝင်လာ
သည်။

ထိုလူမှာ သူဖုန်းစားဖြစ်ပြီး ညစခွေထောက်ပြတ်နေ၏။
ချိုင်းထောက်ကိုအားပြုကာ လျှောက်လှမ်းလေးခြင်း ဖြစ်၏။
အပင်များရှင်ပွဲနေကာ အဝတ်အစားကလည်း အစုတ်စုတ်
အပြတ်ပြတ်ဖြစ်နေသည်။

အသက်ကမူ သိပ်မကြီးသေး။ ဆယ်ရှားနှစ်ခန့်သာရှိ၏။
သူဖုန်းစား ရုတ်တရက်ရောက်လာသည့်အတွက် အားလုံး
အံ့အားသင့်ကုန်ကြသည်။ ပြောနေသော စကားများကို
အံ့အားသင့်ကုန်ကုန်ကုန် ကျွမ်းကျင်မှုတို့ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

‘ဟာ...တယ်စည်စည်ကာကားရွှေနေပါလား’
သူဖုန်းစားက ရေရွတ်ပြောဆိုကာ ချိုင်းထောက်နှစ်ခုကို
အားပြုလျက် ဇရပ်ထဲသို့ဝင်ရောက်လာသည်။

ထိုအခါတွင် သူဖုန်းစား၏ရုပ်ရည်သွင်ပြင်ကို ပို၍ပီပီသသ
မြင်လေရသည်။ သူဖုန်းစားမှာ ရုပ်ရည်ဆိုးလှပေ။

မွန်မွန်ရည်ရည်နှင့် ချောချောသည်း ကိုယ်ခန္ဓာကသည်း
ပြေပြေပြစ်ပြစ်ရှိသည်။ ညာခြေဘစ်ချောင်း ပြတ်နေသည်သာ
ပြောစရာရှိသည်။

‘မင်းက ဒီဇေ့ပျက်မှာနေတဲ့ သူဖုန်းစားလား’
နဂါးခင်းခင်းကမ်းကတုက မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။
‘မဟုတ်ပါဘူးဗျာ’

‘ခါဖြင့် လည်ကိုဘာလာလုပ်ဘာလဲ’

နဂါးခင်းခင်းကမ်းက နားညှိနောင် ကျားသစ်သုံးမျိုး။
လူတူင်ကျွမ်းလေးယောက်၊ ဟယ်သီးဒတ်၊ သိုင်းလှလင်
ခြောက်ဦး၊ နတ်သူဇာခုနစ်ပါးရယ်လို့ ကျော်ကြားနေတဲ့ လူ
ငယ်သိုင်းခမ်းတော့ကို လာရှာတာပါ’

‘လူငယ် သိုင်းသမား နှစ်ဆယ်ခွစ်ယောက်ဆိုဘာ ငါတို့
တတွေပဲ၊ မင်းဘယ်သူလဲ၊ ဘာကြောင့် ငါတို့ကိုလိုက်ရှာနေ
တာလဲ’

‘ဒီမေးခွန်းတွေကိုမဖြေခင် တစ်ခုတော့ ကြိုတင်ပြောထား
ပါရခင်၊ ကျွန်တော် ဘယ်သူတယ်ခါဖြစ်တယ်ဆိုတာ ပြောပြ
တဲ့ခင်၊ ကျွန်တော်ကို စိုင်းတိုက်ကြပါနဲ့လို့ နှုတ်ခမ်းပေး
ပါရစေ...’

‘အခုလို ခြေတစ်ဘက်ပြတ်ပြီး ဒုက္ခတဖြစ်နေရတဲ့အခြေ
အနေမျိုးမှာမဆိုထားနဲ့ အကောင်း ပကတိရှိနေရင်တောင်မှ
ခင်ဗျားတို့ကို ကျွန်တော်မယဉ်နိုင်ပါဘူး’

‘ကဲ...ပြောမှာသာပြောစမ်းပါကွာ၊ ငါတို့က လူသကားက
အကြောင်းမဲ့ တိုက်ခိုက်တတ်ကြတာမဟုတ်ပါဘူး၊ ပြီးတော့

မင်းနဲ့ ငါတို့နဲ့က ရန်ငြိုး ရန်စလဲ ရှိကြတာမဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီ
တော့ မင်းကို ဘယ်လိုမှထုတ်ပေးပါဘူး၊ စိတ်ချပါ’

‘ကောင်းပါပြီ၊ ကျွန်တော်ဟာ ဝမ်းဖြူပြီးရီတာဟိုင်ရဲ့
သား ရီလျှံကျင်ပါ၊ ဝမ်းနက်ကလေးရီလျှံ ကျင်လို့လဲခေါ်
ပါတယ်’

သူဖုန်းစား၏စကားကြောင့် အားလုံးအံ့ဩသွားကြရ၏။
ကျွမ်းကျင်မှုနှင့် ကုချိန်းတို့မှ အဆံ့ဩဆံ့ဖြစ်သည်။

တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် အဓိပ္ပာယ် အပြည့်ပါ
သောအကြည့်များဖြင့် ကြည့်လိုက်မိသည်။

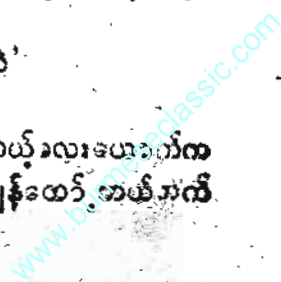
‘ဟေ့...မင်းဟာ ဝမ်းနက်ကလေး ရီလျှံကျင် ဖြစ်တယ်ဆို
တာ ဘာအထောက်အထားပြနိုင်လို့လဲ’

‘ကျွမ်းကျင်မှုမှာ ခယ်ကြည့်နိုင်သောစိတ်ကို မထိန်းနိုင်တော့
ယဉ်အကွက် ထုတ်ဖော်ပေးမြန်းလိုက်မိသည်။’

‘ကျွန်တော်မှာ ခိုင်လုံတဲ့ သက်သေ အထောက်အထားပြ
စရာမရှိပါဘူး၊ ခါ ခင်ဗျားတို့နဲ့အတူတူ ကျွန်တော်ကိုခေါ်
သွားပါလို့ ပြောချင်ပါတယ်၊ အဆိုပိကျောင်းစိမ်းကူးတို့
လူစုဟာ ကျွန်တော်ကိုတူလိုက်ရတာနဲ့ မိစ္ဆာသရဲကို မထူရ
အလို တုန့်လှုပ် ချောက်ချားကုန်တာ ခင်ဗျားတို့ကိုယ်တို့
မြင်ရပါလိမ့်မယ်’

‘မင်း ဘာကြောင့် ဒီလိုဖြစ်နေရတာလဲ’
ကျားနက်ရှန်ကျင်က ဖင်မေးသည်။

‘ဖေဖေ့ကို ထူ လက်ထောက်ဖိုလ် ဆယ်လေးယောက်က
ပုန်ကန်ပြီးလုပ်ကြ သတ်ဖြတ်ကြတုန်းက ကျွန်တော် ဘယ်ကံကံ

ပေါင်ကို အဆိပ်မိကျောင်းစိမ်းကူးခဲ့ အဆိပ်လက်နက် အထိ
ခံထိုက်ရမယ်။ ကျွန်တော်ဟာ သေဘေးကလွတ်အောင် ပြေး
နိုင်ခဲ့ပေမယ့် အဆိပ်ဓက်ရာကိုတော့ မကုနိုင်ခဲ့ဘူး။ ညခါခြေ
ထောက်က ဖက်ရာမှာ တစစကျယ်ပြန့်ပြီး ဆာတာကြောင့်
နေခက်ဆုံး မတတ်သေးတော့ပဲ ညခါခြေထောက်ကို ဖြတ်ပြီး
ကုသခွဲရပါတယ်'

'မင်းအဖေ တောင်ပင်လယ်ခမန်းဖြူကြီးရီတာဟိုင်ကတော့
တကယ့်ထိပ်သီး ခားပြဗိုလ်ကြီးပဲ။ သူ့အပေါင်းအသင်းတွေ၊
အမည်ထက်သားတွေ အများကြီးရီတာ မင်းကို ဘယ်သူကမှ
မကြည့်ရှု မစောင့်ရှောက်ကြဘူးလား။ ဘာကြောင့် အခုလို
သူဖုန်းခေးဖြစ်နေရတာလဲ'

ပုခလေ့လုံလင်ဝင်ထန်းက မေးခွန်းထုတ်ပြန်သည်။
'ခုခရိုက်သမားတွေဟာ အသစ်စီးမှာနေနေတဲ့ အချေခင်
သမားတွေချည်းပါပဲဗျာ။ ဖေဖေအသက်ထင်ရှားရှိစဉ်တုန်းက
သူတို့က ကျွန်တော်ကို သိပ်ပြီးအရေးတယူလုပ်ကြပါတယ်။
ဖေဖေထဲကွယ်လွန်၊ တောင်ပင်လယ်ခားပြိုက်ကြီးထဲ ပြိုကွဲ
သွားပြီး ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ကလဲ ခြေတစ်ဘက် ငြိတ်နေတဲ့
'ခုကွဲ' ဝတ်စားကိုရောက်တဲ့အခါကျတော့ ဘယ်သူကမှ အရေး
တယူမလုပ်ကြဘူး။ ခော်ငြှောက်ကြည့်ရှုပေးကြဖို့ဆိုတာ ဝေး
ဧရာ

'ဝါတို့ ဒီဇေပဲကြီးမှာ ရှိနေတယ်ဆိုတာ ဝင်းတယ်လိုလုပ်
သိတာလဲ'

'ကျွန်တော်က ပေပေ သေဆုံးရတဲ့ ကိစ္စနဲ့ ပထိဆက်ပြီး
အဆိပ်မိကျောင်းစိမ်းကူးထိုက် ထိုက်ဆင့်တဲ့ အပြစ်ခက်ပေး
ချင်နေတာဗျာ။ ဒါကြောင့် ဒီလူတွေနဲ့ သတင်းကို တတ်နိုင်
သလောက် စုံစမ်းကြည့်နေခဲ့တယ်...'

'မကြာသေးခင်က အဆိပ်မိကျောင်းစိမ်းကူးနဲ့ အပေါင်း
ပါဆယ်သုံးယောက် ငမန်းကျွန်းပေါ် တိတ်တိတ်လေးပြန်
လာကြပြီး တောင်ပင်လယ်ခားပြိုက်ကို ပြန်ထူးတစ်ခင်ဖို့ကြို
နေကြတယ်ဆိုတဲ့သတင်းကိုရတယ်။ ကျွန်တော်လဲ ဒီနေရာစိမ်း
ကျင်မှာ လှည့်လည်သွားလာပြီး သူတို့ရဲ့ဆတင်းကို စုံစမ်းနေ
တာပါ'

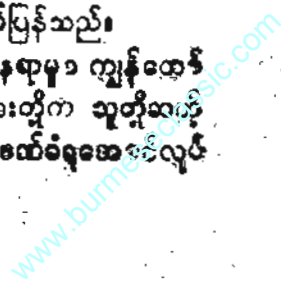
'စိမ်းကူးထိုက်ဆယ်လေးယောက်လုံး ငမန်းကျွန်းပေါ်မှာ
ရှိနေတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်အတိအကျ စုံစမ်းသိရှိထားပါပြီ။
ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်က သူတို့ကိုယူနိုင်တာမဟုတ်လို့ ကူညီ
မထုံလှကို လိုက်ရှာရပြန်ပါတယ်--'

'ဒီလိုလူရှာနေရင်း လူငယ်သိုင်းသမား နှစ်ဆယ်ရှစ်ဦး
ဒီနေရာကိုရောက်လာတယ်လို့ ကြားရတာပါပဲ'

'ဝါတို့နဲ့ပူးပေါင်းပြီး ဘယ်လိုလုပ်မယ်လို့မင်းက စိတ်ကူး
ထားသလဲ'

နဂါးလေးစမ်းကမ်းအတူက ဒေးလိုက်ပြန်သည်။

'စိမ်းကူးထိုက်လူစုကို နှိမ်နင်းချေမှုန်းတဲ့နေရာမှာ ကျွန်တော်
က တတ်နိုင်သမျှ တူညီပေးပါ့မယ်။ ဝင်ချွေးတို့က သူတို့ဆန့်
ဆေးယောက်လုံးကို ထိုက်ဆင့်တဲ့ အပြစ်ခက်ခံရအောင်လုပ်
ပေးပါ'

'ဟား...ဟား...ဟား...တယ်ဟုတ်ပါလားကွ၊ မင်းအဖေ ငမန်းပြုကြီးက ပင်လယ်ခားပြ ဝံ့လဲကြီးဆိုအော့ တိုက်ခိုက် လှုပ်ထွက်ထားတဲ့ ရတနာတွေ အများကြီးရှိမှာပဲ၊ ဝါပေမယ် အခုထောက်ဆိုရင် အဲဒီရတနာတွေသာလုံး စိမ်းကုံးတို့လက် ထိ ရောက်ကျန်ရောပေါ့'

'ဟာ... မရောက်သေးပါဘူး၊ ဖေဖေက ရတနာတွေကို လျှို့ဝှက်တဲ့ ဝန်ရာတစ်ခုမှာ သိမ်းထားရောပေါ့၊ စိမ်းကုံးတို့လူစု ရှေ့လို့မထွေးသေးပါဘူး...'

'တယ်လို့ အဲဒီရတနာတွေကိုသာ သူတို့ရသွားကြတယ် ဆိုရင် အေးမအေးဆေးဆေး ကိုယ်အထိန်ချောက်ပြီးနေကြမှာ ပေါ့၊ အခုလို ပင်လယ်ခားပြဂိုဏ်း ပြန်ထောင်ပြီး တိုက်ခိုက်လှ ယက်ဖို့ စိတ်ကူးမပါဘူး'

'မင်းအဖေရဲ့ လျှို့ဝှက်ရတနာသိုက် ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာ စင်းကတော့ သိလို့လား'

'ဆီပါအယ်'

'ဆီရင် ငါတို့ကိုပြောပြစမ်းကွာ'

'အခုတော့ ပြောပြနိုင်သေးဘူး၊ စိမ်းကုံးတို့ ဆယ်စုစား ယောက်ကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းပြီးမှ ပြောပြပါမယ်'

'ဒီမယ် ရီလျှံ့ကွင်၊ မင်းကို အခုကတည်းက ရှင်းရှင်း ပြောထားမယ်၊ ငါတို့ကလဲ စိမ်းကုံးတို့ကို သုတ်သင်ပစ်ဖို့ ဆုံး ပြတ်ထားပါတယ်၊ ဝါပေမယ် မင်းအဖေရဲ့ ရတနာသိုက်က ဝန်ရာတစ်ဝက်ကိုလိုချင်လို့အော့ဟုတ်ဘူး...'

'စိမ်းကုံးတို့ဟာ အပြစ်မဲ့တဲ့ ပြည်သူ့ ပြည်သမားတွေကို အန္တရာယ်ပေးမယ်၊ ပင်လယ်ခားပြတွေမို့ သုတ်သင်ပစ်တာပဲ၊ မင်းက တောင်ပင်လယ်ခားပြဂိုဏ်းအကြောင်းနဲ့ ငမန်းကျွန်း အကြောင်းကို အတွင်းကျကျ သိထားတဲ့လူဆိုတာ မင်းရဲ့ ဗျာပေဝါင်းကျညီမှုကို ငါတို့က လိုလိုလားလားနဲ့ကလေး ခံပါတယ်၊ သစ္စာဖောက်မယ်၊ ဒါကောလဲ ကြမယ်တော့ စိတ်မကူးနဲ့ခန့်၊ မင်းအတွက် စေတနာသိမ်းကောင်၊ မှုမဟုတ်ဘူး'

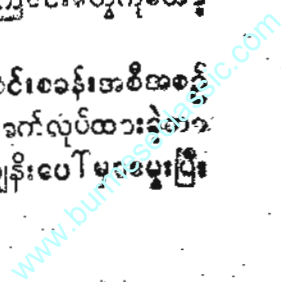
'ဟာ... စိတ်ချပါ၊ ကျွန်တော်က စိမ်းကုံးတို့ကို အစိမ်းလိုက် ဝါးစားချင်နေတဲ့ကောင်ဗျ'

'ကောင်းပြီ၊ ဝါဆိုရင် တောင်ပင်လယ်ခားပြဂိုဏ်းကို ပြန် ထူထောင်ဖို့ ကြံကြံကြံတဲ စိမ်းကုံးတို့လူစုထဲမှာ သယ်ဆောင် တာ သိုင်းပညာအကောင်းဆုံးလဲ'

'အဆိပ်မိကျောင်းစိမ်းကုံးဟာ သိုင်းပညာထက်မြက်ဆုံး ပေါ့၊ ပြီးတော့ မြွေဖောက်ခိုးကျွန်း၊ ရွှေခင်းမိန့်ကြံနဲ့ လူမှု ကြီးကျိုးခွမ်းတို့ဟာလဲ ပထမတန်း သိုင်းသမားတွေဖြစ်ပါ တယ်၊ သူတို့နဲ့ ရင်ဆိုင်ရင် အတော့ကိုသတ်ထားရမယ်'

'ကောင်းပြီ၊ အခုလိုထိရတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ဝါနဲ့ ငမန်းကျွန်းပေါ်က မြေအနေအထားနဲ့ အစောင့်အကြပ်တွေ ထားတတ်တဲ့ ဝန်ရာတွေ၊ လျှို့ဝှက်လမ်းကြောင်းတွေကိုထော့ မင်းသေဆေးဈာန်ရသိထားရဲ့လား'

'အဲဒီ လျှို့ဝှက်လမ်းကြောင်းတွေနဲ့ ကင်၊ ဝေခန်း၊ အစီအစဉ် တွေကို ကျွန်တော် အဖေကယ်တိုင် ဆောက်လုပ်ထားခဲ့တာ ပါ၊ ပြီးတော့ ကျွန်တော်ဟာလဲ ငမန်းကျွန်းပေါ်မှာပေးပြီး'

၁၆၈ + အတ္တသိုလ်နေရီအောင်

ငယ်ငယ်ကတည်းက အဲဒီ ကျွန်ုပ်ပေါ်မှာ နေလာခဲ့တော့ပါ။
ငမန်းကျွန်းပေါ်က မြေအနောက်ထဲကို ကျွန်တော် ကောင်း
ကောင်းကျွမ်းပါတယ်။ ဒီအတွက် ဘာမှမပူပါနဲ့'

'သည်လိုဆိုရင် မင်းတစ်ယောက်ရောက်လာတော့ တို့များ
အတွက် အများကြီးအထောက်အကူရတယ်။ ကိုင်း...နားနား၊
နေနေ နေလိုက်ပါဦး။ ဝါတို့က ညသန်းခေါင်ကျမှ စပြီး
လှုပ်ရှားကြမှာပါ။'

အခန်း (၅)

ညသန်းခေါင်ယံအချိန်၊
နဂါးလေးဝမ်းကွမ်းအညှိုးဆောင်ကံစ ဟုတို့လူစုံသုံးဆယ်
တစ်ယောက်စလုံး စရပ်ကြီးပေါ်မူဆင်းကစ ကမ်းခြေဘက်
သို့ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။
မကြာမီပင် တံငါလှေအစင်းငါးဆယ်ခန့် ဆိုက်ကပ်ထား
သည့် ပင်လယ်ကမ်းခြေတစ်နေရာသို့ ရောက်လာကြသည်။ ငါး
ပမ်းလှေ တချို့ပေါ်ဝယ် မီးဆောင်လက်လက် ရှိနေအညွှန်ကို
ဘော့ရသည်။
လူများရှိနေသည့်သဘောပင်။

'ကိန်လွေ နဲ့ လင်ယုယုက လှေပေါ်က တံငါသည့်တွေကို အကြောပိတ်ပြီး လှေဆယ်တစ်စီးထောက် ရတောင်ယူခဲ့ကြ' နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတုက စီမံအမိန့်ပေးလိုက်သည်။
 ကိန်လွေ အတုနှင့် လင်ယုယု အတုတို့လည်း မောင်ရိပ်ရိပ်ကော ခြေထံလုံလုံဖြင့် လျှောက်လှမ်း၍ လှေများဆိုက်ကပ်ထားရာသို့ ထွက်သွားကြသည်။

လှေများပေါ်တွင်ရှိနေသော တံငါသည့်များမှာ စိတ်ချလှက်ချအိပ်မောကျနေသောကြောင့် ကိန်လွေ အတုနှင့် လင်ယုယုအတုတို့အနေဖြင့် အလွယ်တကူပင် အကြောပိတ်ကာ လှေဆယ်တစ်စီးကို အယူနိုင်ခဲ့ကြသည်။

ထို့နောက် ထုတိုသုံးဆယ်တစ်ယောက် လှေဆယ်တစ်စီးပေါ်ဝယ် လူစုခွဲကစားတိုက်ကြပြီး ကမ်းခြေမှထွက်လာခဲ့ကြသည်။

ရွှေဆုံးမှလှေတစ် နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတုနှင့် ငမန်းနက်လေးရိလျှ ကျင်တိုနှစ်ဦးက စီးသည်။

တယ်ခင်းပော်နှင့် နတ်သူဇာခုနစ်ပါးတို့က လှေလေးစီးတစ်စီးလျှင် သုံးယောက်စီစီးကြသည်။

ကျားညီနောင်၊ ကျားသင်သုံးမျိုး၊ လူတွင်ကျယ်နားဦးနှင့် သိုင်းလူသင် ငါးယောက်တို့က လှေငါးစီးဝယ် မျက်စိကြည့်သည်။

ကုမ်းဖျ၊ ကုချိန်းနှင့် ကိန်လွေ အတုတို့က လှေတစ်စီးဝယ် အတုစီးသည်။ နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတုက ကုမ်းဖျ

တို့လင်မယားကို စိတ်ချချေချေကြောင့် မိမိလူကို သူတို့နှင့် လှေတစ်စီးတည်း အတုထည့်ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ငမန်းနက်လေးရိလျှ ကျင်၏ လမ်းပြမှုအတိုင်း လှေများကို ပင်လယ်ပြင်ထဲဝယ် ရွက်လွင့်ကာ တာခွဲကြသည်။ လေသင့်နေသောကြောင့် လှေများက ရေပြင်ပေါ်ဝယ် လျင်မြန်စွာပြေးနေသည်။

ငမန်းနက်လေးရိလျှ ကျင်က ကုန်းမြေနှင့် မျက်နှာချင်း ဆိုင်ရှိနေသော ငမန်းကျွန်း၏ အရွှေဘက်တမ်းခြေသို့ ဦးတည်မသွားနိုင်ဘဲ ငမန်းကျွန်းကို ကျွဲပတ် ကျော်ဖြတ်သွားကာ အနောက်ဘက်တမ်းခြေသို့ အရောက်သွားခိုင်းသည်။

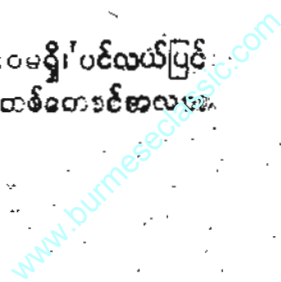
မင်လယ်ပြင်ထဲဝယ် အချိန်အတော်ကြာအောင် ရွက်လွင့်မောခဲ့ကြပြီး နောက်ဆုံးတွင် ငမန်းကျွန်း၏ အနောက်ဘက်တမ်းခြေအနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာနိုင်ခဲ့ကြသည်။

မိုးလင်းတော့မည့်အချိန်သို့ ရောက်နေပြီဖြစ်သည်။ ထောင်နီဦးက မပေါ်သေးသောကြောင့် ပင်လယ်ပြင်ထဲဝယ် အမှောင်ထုက သိပ်သည်းစွာကြိုးစားနေသည်။

လှေများ အုပ်စုကဲ့သို့သွားစေရန် ခပ်မိုန်မိုန် ထွန်းညှိထားသော မီးရောင်များက ပိုးစုန်းကြူးလေးများသလားရှိနေ၏။ ငမန်းကျွန်းကို မြင်ကြရပြီ။

ငမန်းကျွန်းတစ်ခုလုံးဝယ် မီးရောင်ထုံးစမရွှိ၊ ပင်လယ်ပြင်ထက်ဝယ် ပေါ်နေသော မိကျောင်းကြီးတစ်တောင်အလအစအ ဝမ်းရားရားထူကြရသည်။

'ဟေ့ဟေ့ရွှေကဟာ ငမန်းကျွန်းပဲ'

ရိယာတုန်ဆ ဝပ်ခါးဝါး မြင်နေရသေးစေမန်းကျွန်းကို
အပြုအမူ နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတုကို ပြောလိုက်သည်။

'ဟေ...အတော်နီးနေပြီ၊ ဘာကြောင့်များ အရထက်စီ
အစောင့်အကြပ်တွေနဲ့ မတွေ့ရသေးတလဲ'

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတုစာ ပြန်မေးသည်။

'စိမ်းကူးတို့လူစုက အခုမှ တောင်ပင်လယ်ခားပြုကိုးကို
ပြန်ထူထောင်ဖို့ ကြံနေတာဆိုတော့ ထိုက်သင်္ဘောတွေ တည်
ဆောက်လို့မပြီးကြသေးဘူး၊ အမြန်လျှော့နိုင်တဲ့ လှေလျင်ဆယ်
စင်းကျော်ကျော်လောက်နဲ့ လှေအကြီးစား သုံးစီးလေးကပ်ပဲ
ခိုကြသေးတယ်....

လှေလျင်အများစုက ကုန်းမြေနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖို့နေတဲ့
အရွှေဘက်ကမ်းခြေတစ်ဝိုက်မှာ လှည့်လည်ကင်းစောင့်နေကြ
တယ်၊ ယေခမီ အနောက်ဘက်ကမ်းခြေကတော့ ပင်လယ်ပြင်
ကို မျက်နှာမူနေတာဆိုတော့ ရန်သူဝင်မလာနိုင်ဘူးလို့ ထွက်
ပြီး အစောင့်သိပ်မချထားပါဘူး၊ ဒါကြောင့်လဲ ကျွန်ဆော်
တ ခိုဘက်ကိုလှည့်ခေါ်လာခဲ့တော့ပါ'

ငမန်းနက်လေးရီလျှံကျင်က ထိုသို့ရှင်းပြနေဆဲမှာပင် ပီး
ရောင်လက်လက်နှင့် လှေလျင်တစ်စီး အပြင်၊ လှော်ခတ်ရောက်
နှိလာသည်ကို တွေ့ရသည်။

ထိုလှေပေါ်ဝယ် ထွန်းထားသောပီးရောင်ကြေစဉ် လူနှစ်
ဦး ပါရှိလာကြောင်း တွေ့ရသည်။

လူတစ်ဦးက ဓားလွတ်ကိုင်ကာ လှေဦးတွင် ရပ်နေပြီး....
ကျန်တစ်ဦးက တက်ကိုကိုင်ကာ အပြင်၊ လှော်ခတ်လှေအညွှန်

လှေမှာခပ်သေးသေးဖြစ်ပြီး ပေါ့ပါးသည်။ အမြန်လျှော်
ခတ်နေသည့်အတွက် တခဏအတွင်းမှာပင် နဂါးလေးစမ်း
ကွမ်းအတုတို့၏ လှေနှင့် လက်တစ်ကမ်းအကွာသို့ ရောက်လာ
သည်။

'ဟိတ်...ရပ်လိုက်၊ ဘယ်သူတွေလဲ'

ဓားလွတ်ကိုင်ထားသူက လှမ်းအော်မေးသည်။

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတုမှာ ဘယ်မျှပြန်မဖြေနိုင်မိမှာပင်
ငမန်းနက်လေးရီလျှံ ကျင်က ဓားပျံတစ်လက်ဖြင့် လှမ်းပေါက်
လိုက်သည်။

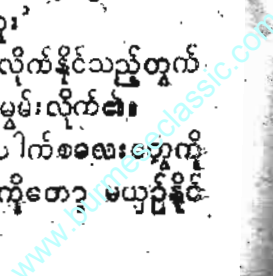
ဓားလွတ်ကိုင်ထားသူမှာ ဓားပျံအထိခံရကာ ရေထဲသို့
ထိုးကျသွားသည်။ လှော်တက်ကိုင်ထားသူမှာ ခေတ္တမျှ ငေး
ကြောခင်ကာ ကြည့်နေပြီး လှေကို နေရက်ကြောင်းပြန်လှော်
ပြောရန် ကြိုးစားသည်။

ငမန်းနက်လေး ရီလျှံကျင်က အလွတ်မပေး၊ ထိုလှေကို
လည်း နောက်ထပ် ဓားပျံတစ်လက်ဖြင့် လှမ်းပစ်ပေါက်လိုက်
သည်။

'မင်းက ဓားပေါက်အတော်စောင်းတာကိုးကွ၊ မင်း ဒီ
လေခက် အစွမ်းအစရှိမယ်လို့ ငါမထင်မိဘူး'

ဓားချက်နှစ်ချက်စလုံး မလွတ်တမ်းပစ်လိုက်နိုင်သည့်တွက်
နဂါးစေးစမ်းကွမ်းအတုက ထုတ်ဖော်ချီးမွမ်းလိုက်၏။

'ကျွန်တော် အစွမ်းက ပီလို ဓားပြပေါက်စလေးတွေကို
သာ အနိုင်ယူနိုင်တာပါ၊ စိမ်းကူးတို့လူစုကိုတော့ မယှဉ်နိုင်

ပါသွား၊ သူတို့နဲ့ရင်ဆိုင်ရတဲ့အခါကျရင် ခင်ဗျားတို့ထိပ် အား ထိုးပေးမှာ'

နောက်ထပ် အနှောင့်အယှက် မတွေ့ရဘဲ ငမန်းကျွန်း၏ အနောက်ဘက်ကမ်းခြေသို့အထောက် ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲ့ကြ၏။

ကမ်းခြေဝယ် ကျောက်ဆောင်များ ထူထပ်သောကြောင့် လှေများကို ခက်ခက်ခဲခဲအမ်းကပ်ထူရသည်။

လှေအားလုံး ကမ်းကပ်နိုင်ပြီးနောက် သူတို့လူစု ကျွန်းပေါ်သို့ တက်လာခဲ့ကြသည်။

ကျွန်းပေါ်သို့ရောက်သည်နှင့် သစ်ပင်များ ထူထပ်သော နေရာတစ်ခုကို တွေ့ရသည်။ ရိလျှံ ကျင်၏လမ်းပြုမှုဖြင့် တောထုပ်လေးထဲသို့ ဝင်လာခဲ့ကြသည်။

ထိုအချိန်တွင် ရောင်နီညို ပေါ်ထွက်လာပြီဖြစ်သော်လည်း တောထဲတွင် အလင်းရောင်အား နည်းနေသေးသည်။

'ဟော့တို့ဓမ္မဘက်နားက သစ်ပင်ပေါ်မှာ ကင်းပုန်းထစ် ယောက် ရှိနေတယ်၊ သူ့ကိုဆင်ရင်ပစ်ဖို့လိုတယ်'

တောထဲသို့ဝင်လာမီပြီး အတန်ကြာသောအခါ ရိလျှံ ကျင်က ရပ်တန့်ကြရန် အချက်ပြလိုက်ပြီး နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတူတို့ တီးထိုးပြောလိုက်သည်။

'ဘယ်မှာပုန်းနေတာလဲ'

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတူက ပြန်မေးသည်။

'ဟော့တို့သစ်ပင်ပေါ်မှာ သစ်ရွက်အတူနဲ့မျက်ကွယ်ယူပြီး ကိုယ်ရောင်ဖျောက်ထားတာမို့ ကြည့်လို့မမြင်နိုင်ဘူး၊ အဲဒီ

အင်းသမားဆီမှာ အချက်ပေး ဖျောက်အိုးလဲ ရှိနေတာမို့ သူ့ကိုမရှင်းလို့မဖြစ်ဘူး'

'ကင်း...ယူဟု' ရေ...မင်းရဲ့ပညာခန်းလေးပြုဖို့ အချိန်ကျနေပြီ၊ ဟော့တို့သစ်ပင်ပေါ်မှာ ကင်းပုန်းဟစ်ယောက် ရှိနေတယ်တဲ့၊ အဲဒါကို ကြည့်ပြီးရှင်းပေးလိုက်ပါဗျာ'

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတူက ကြယ်ပုံယူဟု ကို လှမ်းပြောလိုက်သည်။

ကြယ်ပုံယူဟုက သူ၏နားမည်ကျော် အဝေးပစ်ထက်နက် ဖြစ်သောကြယ်ပုံလက်နက်ကိုထုတ်ယူကာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစွာ နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတူညွှန်ပြသော သစ်ပင်အောက်သို့ ချဉ်းကပ်သွားသည်။

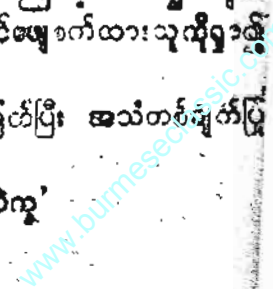
ခြေသံလိုပြီး လျှောက်လှမ်းပုံ မြန်ဆန်လွန်းသောကြောင့် သစ်ပင်ထက်ဝယ် ကမ်းပုန်းဝပ်နေသောကင်းသမားက ကြယ်ပျံယူဟု ချဉ်းကပ်လာသည်ကို မရိပ်မိပေ။

သစ်ပင်အောက်သို့ရောက်သောအခါ ကြယ်ပျံယူဟုက အပေါ်သို့ မေးကြည့်ကာ ကင်းသမားကိုရှာသည်။

အလင်းရောင်အတောက်အားနည်းသည့်အပြင် သစ်ရွက်များကလည်း သိပ်သည်း ထူထပ်ထူသောကြောင့် သစ်ရွက်များကြားဝယ် ပုန်းကွယ်ကာ ကိုယ်ရောင်ဖျောက်ထားသူကိုရှာဖွေ မရနိုင်တဲမို့နေသည်။

'နောက်ဆုံးတွင် စွန့်စားရန် ဆုံးဖြတ်ပြီး အသံတစ်ချက်ပြုလိုက်သည်။

'ဟိတ်...ညီဇေး၊ မင်းဘယ်မှာလဲကု'

‘ဘယ်သူထဲ’

သစ်ပင်ထက်ဝယ် ကင်းပုန်းစောင့်နေသူက မိမိတို့လူ့အင်
ယောက် ရောက်လာသည်ထင်မှတ်ကာ သစ်ရွက်များကြားမှ
ခေါင်းပြုစာ ထွက်ကြည့်သည်။

ကြယ်ပျံ ယူဟု က အခွင့်ကောင်းကို လက်လှူဖမ်းမခံ၊ ကြယ်
ပျံ လက်နက်ဖြင့် လှမ်းချစ်ပစ်ပေါက်လိုက်သည်။

‘ခုတ်’

‘ဘိုင်း’

ကင်းသမားမှစ ကြယ်ပျံ လက်နက်အထိမှန်ခံရကာ အသံ
ထွက်၍ပင်မအော်နိုင်တော့ဘဲ သစ်ပင်အောက်သို့ ဘိုင်းခနဲလဲ
ကျလာသည်။

ကင်းပုန်းစောင့်နေသူကိုရှင်းပြီးနောက် သူတို့လူစုရွေ့ဆက်
လာခဲ့သည်။

တောတန်းဆေး၏အစွန်နားဝယ် ကင်းပုန်းတစ်ယောက်
ရှိနေပြန်ရာ၊ မြားနတ်ရွှင်ရန်ကျိုးက လက်စွမ်းပြကာ သုတ်သင်
ပစ်ခဲ့သည်။

တောတန်းမှ ထွက်လာခဲ့ပြီးထည့်နေခက်တွင် ငမန်းနက်
လေးရီလျှံ ကျင်က လျှိုဝှက် လမ်းသွယ်လေးမှနေ၍ လမ်းဖြူ
ခေါ်လာခဲ့သည်။

လျှို ဝှက်လမ်းသွယ်လေးမှာ ငမန်းကျွန်း၏ အလယ်ပိုင်း
လောက်တွင်ရှိသည့် တောတောင်ထစ်ခုကို ပတ်တာ ပေခက်
ထားသည့်ဆမ်းလေးဖြစ်သည်။

ကျွန်းမြောင်းကျေ ကောက်ပြီး သွားရသည့်မှာ အတော်
ဝင် အန္တရာယ်ကြီးမားသည်။

ထိုလျှို ဝှက်လမ်းသွယ်လေးအတိုင်း လာခဲ့ကြရာ မကြာမီ
ခွေပင် တောင်ထိပ်နားသို့ရောက်လာသည်။

ရီလျှံ ကျင်က လက်ပြကာ အရင်ခိုင်းသည်။
‘ဟောဟိုလမ်းချိုးကို ကျေ ပြီးတာနဲ့ တောင်ပင်လယ်ခား

ဂိုဏ်း ဌာနချုပ်ကို ရောက်လိမ့်မယ်၊ စိမ်းကုံးတို့ လက်ချက်နဲ့
အရင်ကရှိခဲ့တဲ့ဌာနချုပ်ခန်းအဆောက်အအုံ မီးသောင်ပျက်
စီးသွားတယ်....

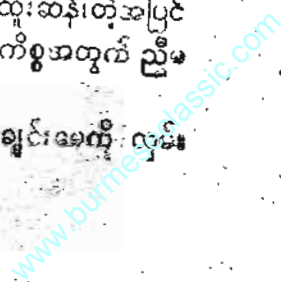
‘တရ သူတို့ အသစ်ပြန်ဆောက်ထားတဲ့ အဆောက်အအုံရဲ့
အခြေအနေ ဘယ်လိုရှိမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်လားသိဘူး၊ ဖေ
ဖေ လက်ထက်တုန်းကတော့ ဟောခီလမ်းကျေ အလွန်မှာ
ကင်းမျှော်စင်ထစ်ခုရှိတယ်—

‘တကယ်လို့ အရင်တုန်းကလိုပဲ ကင်းမျှော်စင်မီးနဲ့ ဦးမယ်
ဆိုရင် ကင်းသမားကို အရင်ခွင်းပစ်ဖို့လိုမယ်၊ ဒါမို့ ဌာနချုပ်
အဆောက်အအုံထဲကို ခြားကင်းရန်ကင်းဝင်နိုင်မယ်’

ငမန်းနက်လေးရီလျှံ ကျင်က နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအထူ
ကိုတီးတိုးပြောကြားသည်။

‘ညီမရဲ့ ရွှေအင်နှစ်လွှာ သိုင်းကွက်’က ထူးဆန်းတဲ့အပြင်
ညီမရဲ့ရုပ်ရည်ကလဲ အရမ်းလှတပေဆိုတော့ ဒီကိစ္စအတွက် ညီမ
ကိုပဲ တာဝန်ပေးရမှာပဲ’

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအထူက ခရေထူစာချင်းမေကို လှမ်း
ပြောလိုက်သည်။

'အင်းခွဲအပ်ကို သုံးရမလား၊ အဆိပ်မပါတဲ့ရွှေအပ်ကို သုံးရမလား'

ခရေသူဇာချင်းမေက ပြန်မေးသည်။

'အခုကိစ္စဟာ ခေးပြေထွက်ကို ပြတ်ပြတ်သားသားချေမှုန်းရမှာဆိုတော့ အဆိပ်ငါးမျိုးရွှေအပ်ကိုပဲသုံးပါ'

နဂါးလေးစမ်းကမ်းအတုက ပြန်ပြောသည်။

ခရေသူဇာချင်းမေက သေးငယ်သောဘူးပြားတွေတစ်ခုကို ထုတ်ယူကာ ပါးစပ်ထဲထွင်ထည့်ထပ်ထားပြီး အသာထွက်လာသည်။

လမ်းကွေ့လေးကို ကျော်လိုက်သည်တွင် အသစ်ဆောက်လုပ်ထားသောအဆောက်အအုံများကို ချင်းမေတွေလိုက်ရင်း အဆောက်အအုံမှာ အတတ်များပြားသည်။ ပြီးတော့ ညီညီညာညာဆောက်လုပ်ထားခြင်းမဟုတ်တဲ့ဟိုနေရာတစ်ခု၊ သညနေရာတစ်ခု၊ တညီတညွတ်တညီမျိုး၊ စောင်းစောင်းတစ်ဖုံအမျိုးမျိုးဆောက်လုပ်ထားသည်။

လမ်းကွေ့၏မလှမ်းမကမ်းဝယ် ပေငါးဆယ်ခန့်ဖြင့်သေးကင်းမျှော်စင်တစ်ခုရှိသည်။ မျှော်စင်ထက်ဝယ် လှံကိုင်ကမ်းသမားတစ်ယောက် စောင့်ကြပ်နေသည်ကိုတွေ့ရသည်။

ခရေသူဇာချင်းမေက မှောင်ရိပ်ခိုကာ ကိုယ်ရောင်မပြောင်၍ ကင်းမျှော်စင်အောက်နားသို့ အရောက်ချဉ်းကပ်လာ၏။

မျှော်စင်ပေါ်ရှိကင်းသမားမှာ ခပ်ပေါ့ပေါ့သာ စောင့်ကြည့်နေသောကြောင့် မှောင်ရိပ်ခိုကာ လျင်မြန်စွာ လှိုင်ရွှေချင်းကပ်လာသော ခရေသူဇာချင်းမေကို သတိမပြုမိပေ။

ချင်းမေက မျှော်စင်ပေါ်သို့ ခပ်တည်တည်ဘက်လာခဲ့၏။ မျှော်စင်ထိပ်သို့ ရောက်လာသောအခါတွင်မှ အင်းသမားမှာ ချင်းမေကိုမြင်မိလေတော့သည်။

'ဟေ့...မင်းဘယ်သူလဲ'

ကင်းသမားက လှံကိုအသင့်ပြင်ရင်း တံအံ့ဘကြားမေးလိုက်အည်။

'ရှား'

ချင်းမေက တိုးတိုးနေရန် အချက်မေးသည့်အတော့မျိုး၊ ဆိုပြပြီး ကင်းမျှော်စင်ထက်သို့ ကန့်ကွက်အမှုအရာနှင့် တက်အာခဲ့သည်။

ကင်းသမား ဘာမျှမပြောတော့ချင်းမေ၏လှပသောမျက်နှာလေးနှင့် ပြေပြစ်သော ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်ကို မသိမသာ ချစ်ကြည့်နေသည်။

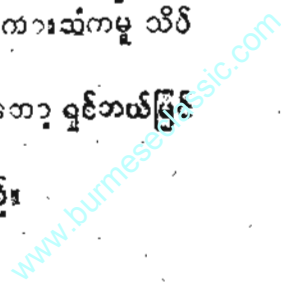
ချင်းမေ၏ လက်နှစ်ဘက်ဝယ် မည်သည့် လက်နက်မျှပါသောသည့်အပြင် လှုပ်ရှား တက်လှမ်းထားသည့် ဖာနီပန်ကသည်းလေးလေးလံလံ နွဲ့နွဲ့နောင်းနောင်းမို့ ကင်းသမားမှာ နှစ်သို့မျှသံသယမဖြစ်မိပေ။

'မင်းကို တိုတစ်ခါမှမတွေ့ဘူးပါလား၊ မင်းဘယ်သူလဲ'

ကင်းသမားကမေးလိုက်သေးသည်။ စကားသံကမူ သိပ်ချယ်၊ ခပ်တိုးတိုးသာဖြစ်သည်။

'ကျွန်မက အခုမှရောက်လာတာရှင်၊ ဒီတော့ ရှင်ဘယ်မြင်တာလဲ'

ချင်းမေက ခပ်ပြုံးပြုံးလေးပြန်ပြောသည်။

‘ငြော...မင်း...လောက လူထစ်ကိုး၊ ဒီကိုဘာလာလုပ်တာ...’

‘တစ်ခါရူးနိုးပြီး မျက်စိကြောင်နေလို့ ထွက်လာခဲ့တာပေါ့၊ စိတ်ပေါ့စီးကနေကြည့်ရင် အာ...လုံးကိုမြင်ရတယ်နော်’

‘ဟုတ်တယ်၊ ဟောဟိုဘက်က ကိုးဆင့်ခက်ပီကိုတောင် မြင်နိုင်တယ်’

ဇာင်းသမားက အနေအထားအမျိုးမျိုးဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားသည့် အဆောက်အအုံများကို လှမ်းညှန်ပြရင်းပြော၏။

‘အဲဒီ ကိုးဆင့်ခက်ပီမှာ တယ်ဆူတွေနေသလိုဟင်’
ချင်းမေက ဤသို့မေးလိုက်သည်နှင့် ကင်းသမား၏မျက်နှာမှာ ကျက်စိနဲ့ပျက်သွားသည်။

‘ဟင်...မင်း...မင်း’

ကင်းသမားက အလွန်ထကြားပြောကာ ထိုကိုဆတ်ခနဲ အသင့်ပြင်လိုက်သည်။

‘ရှား’
ချင်းမေ၏ပါးစပ်မှ လေသံပေါ်လာပြန်သည်။

သည်တစ်ခါတွင်တော့ တိတ်တိတ်နေရန်အချိန်ပေးသော အသံမဟုတ်ပေ။ ပါးစပ်တွင် ကပ်ငုံထားသော ဘူးပြားလေးထဲမှ ရွှေအင်္ဂါလေးများကို မှုတ်ထုတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ရွှေအင်္ဂါလေးများက ကင်းသမား၏မျက်နှာကို မလွတ်စပ်ပင် ခိုက်မိသည်။ အင်္ဂါများစိုက်နေသည်မှာ ခရေပန်းပုံ ဝတ္ထုနံ့မျိုးဖြစ်သည်။

အင်္ဂါလေးများကို ခရေပန်းနယ် စိုက်ခင်းခေါ်အောင်ပူတ်ထုတ်နိုင်စွမ်းရှိသည့်အတွက် ချင်းမေကို ခရေထူလောဟု ထင်စားခေါ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ကင်းသမား တုံးခနဲလဲကျသွားသည်။ မလုပ်တော့၊ ခရေထူလောချင်းမေက ဆက်ရှေ့ယမ်းကစား သေးရန်အင်၊ ဖြိုမြစ်ကြောင်း အချက်ပြလိုက်သည်။

လှမ်းသွယ်လေးထဲဝယ် မှောင်ရိပ်ခို ပုန်းအောင်းနေကာ အဆင့်စောင့်နေကြသော သိုင်းသမား သုံးဆယ်ထိုက်သည်။ အချို့ချို့ပင် ရွှေတိုးလာကြသည်။

နဂါးလေးစမ်းကမ်းအတူက ကင်းမျှော်စစ်ပေါ်ထက်ပြီး အဆောက်အအုံများ၏ အနေအထားကို အကဲခတ်ကြည့်၏။ ထိုနေ့ခက် အောက်သို့ပြန်ဆင်းလာကာ မည်သို့ပုံစံနှင့် ဆိုက်ခိုက်ရမည်ကို စိမ့်ညှန်ကြားသည်။

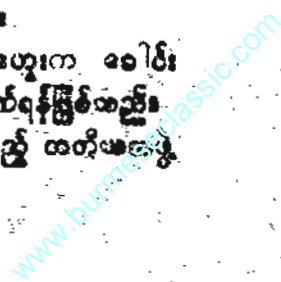
နဂါးလေးစမ်းကမ်းအတူ၏ အစီအစဉ်မှာ အုပ်စုငါးစုခွဲအစ ဝင်ရောက်စီးနင်းထိုက်ခိုက်ကြရန်ဖြစ်သည်။

မထမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယနှင့် ဝတ္တုအဖွဲ့များတွင် အမျိုးသား၊ လှေဦးနှင့် အမျိုးသမီးသုံးဦးပါဝင်သည်။

ပထမအဖွဲ့ကို ကျား၊ ခြံ၊ ရွှေတိုက်က ဦးဆောင်ပြီး၊ အရွှေခက်မှနေ၍ ဝင်ရောက်ထိုက်ခိုက်ရန်ဖြစ်သည်။

ဒုတိယအဖွဲ့ကို ပိန်ကျားအစ် ချူးကျွတ်လှေက ခေါင်းဆောင်ကာ တောင်တစ်ခု ဝင်ရောက်ထိုက်ခိုက်ရန်ဖြစ်သည်။

အနောက်ဘက်မှ ဝင်ရောက်ထိုက်ခိုက်ရမည့် တတိယအဖွဲ့က အကူအညီ လိုပိန်ကကွပ်ကဲရမည်။

တက္ကသိုလ်တော် ပြောကတတ်မှ ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ရန်
ထားနေကြပြီ။ ပလ္လေလူလင်ဝင်ထန်းက ဦးစီးသည်။

ဝဗ္ဗအဖွဲ့တွင် နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတူ၊ ကျစမ်းအုနှင့်
အချိန်တိုပါဝင်ကစ ကိုးဆင့်ဝက်ပါထဲသို့ ဝင်ရောက်တိုက်
ခိုက်မည်ဖြစ်သည်။

'ကျွန်တော်ပြောတဲ့အစီအစဉ်ကို နားလည်ကြတယ်မဟုတ်
ဇာ'။

အဖွဲ့များခွဲကစ တစ်ဝန်သတ်မှတ်ပေးပြီးနောက် နဂါး
လေးစမ်းကွမ်းအတူကပြောသည်။ အားလုံးကပင် နားလည်
ကြောင်း ပြန်ပြောကြသည်။

အခုလို နံနက်ပေါင်းဝင်လင်းအချိန်မှာ အဆိပ်မိကျောင်း
မိန်းကုံးတို့တက္ကသိုလ် အိပ်မက် မက်ကောင်းတုန်း ဦးဦးမယ်၊
ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ အလွတ်အငိုက်ပမ်းပြီး ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်တိုက်
နိုင်ဖို့လိုတယ်...

'ဗီလူးတို့ဟာ ပြည်သူလူထုကို ဗုက္ကပေးနေကြတဲ့ ဒုစရိုက်
အစား ပင်လယ်ခွေးပြောဖြစ်တဲ့အတွက် နည်းနည်းလေးမှ
ထက်ညှာလို့မဖြစ်ဘူး။ အားလုံးကိုထုတ်ဆင်ချေမှုန်းပစ်ရမယ်။
ထုထွေလူကို ချေမှုန်းပြီးတာနဲ့ အစမ်းခံထားကြရတဲ့ မိန်း
ကလေးတွေကိုလိုက်ရှာပြီး ကယ်တင်မယ်။ အားလုံးကို 'ကိုးဆင့်
ဝက်ပါ' ရွှေမှားပြန်ပြီ။ ထုံကြမယ်။ က...လုပ်ငန်းကြပေအော့'

အခွေဘက်၊ အနောက်ဘက်နှင့် မြောက်ဘက်မှ ဝင်ရောက်
တိုက်ခိုက်ကြမည့်အဖွဲ့ဆုံးပွဲတို့မှာ မှောင်ရိပ်ခိုကစ ထွက်သွား
မည်။

'ကိုးဆင့်ဝက်ပါ' မှာ တောင်ဘက်ပိုင်းတွင် တည်ရှိသော
ကြောစဉ် နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတူတို့မှာ စိန်ကျားသစ်ချူး
ထိုင်တော့ ဦးစီးသော ဒုတိယအဖွဲ့နှင့်အတူ ကျန်နေခဲ့ကြကာ
အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်နေကြသည်။

သူတို့ ရောက်ရှိနေကြသည်မှာ တောင်ပင်လယ်ခွေးပြိုဂိုဏ်း
ဌာနချုပ်စခန်း၏ တောင်ဘက်ပိုင်း ဖြစ်သောကြောင့် သူတို့
အဖွဲ့မှာ ကျန်အဖွဲ့များလို လှုပ်ရှားနေရာယူဖို့မလိုပေ။

ထို့ကြောင့် တခြားအဖွဲ့သုံးဖွဲ့ နေရာယူပြီးလောက်သည်
အထိ အချိန်ယူကစောင့်နေပြီး နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတူက
လက်မြောက် အချက်ပြကာ တောင်ပင်လယ် ခွေးပြိုဂိုဏ်း၏
ဌာနချုပ်အတွင်းခန်းသို့ တိတ်တဆိတ် ဝင်ရောက်လာကြ၏။
ဌာနချုပ်စခန်း၏တောင်ဘက်ပိုင်းတွင် အခဆောက်အဆိုများ
ပို၍များပြားသည်။

ရောင်နီဦး ပေါ်ထွက်နေပြီဖြစ်သော်လည်း အလင်းရောင်
က အားမကောင်းလှသေးပေ။ မှောင်ရိပ်ကျနေသောနေရာ
အတော်များများရှိနေသည်။

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတူက ခေါင်းဆောင်ကစ ကိုးဆင့်
ဝက်ပါအနီးသို့ရောက်သည်အထိ ချဉ်းကပ်လာကြသည်။ ကိုး
ဆင့်ဝက်ပါအနီး၌ အထော်ကြီးမားခမ်းနားသော အဆောင်
တစ်ခုရှိသည်။

ထိုအဆောင်တွင် အခန်းခွန်ခန်းရှိကြောင်း တွေ့ကြရ၏။
'ဗဲနီ အဆောင်က အထော် သားဆားနားနားရှိတယ်။
ထောင်ပင်လယ်ခွေးပြိုဂိုဏ်းက အရေးပါတဲ့လူတွေ နေကြတဲ့

အသောပြစ်ရမယ်၊ အဆိပ်မိကျောင်းစိမ်းကုံးတို့တောင် မိ
အသောထဲမှရရှိချင်ရမယ်၊ စိစော့ ခင်ဗျားတို့ရန်စိစော့
က အခန်းစာစိစော့စိကို တာဝန်ယူပြီးဝင်တိုက်ကြပါ၊ နာမိမ္မ
ကိစ္စပတ်မှ အခြားအဆောင်တွေထဲကို ဆက်ဝင်ကြ၊ ဟုတ်
ထား'

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတူက ခုတ်ယူအဖွဲ့၏ခေါင်းဆောင်
ဖြစ်သောစိန်ကျားသစ်ကို တီးတိုးပြောလိုက်သည်။

'ခင်ဗျားတို့လဲ သတိထားဦးနော်၊ ကိုးဆင့်ဝင်ပါထဲမှစ
အဆောက်အအုံ တွေဆောက်ထားပုံက တစ်မျိုးပါးတော်ကြာ
မျက်စိလည်နေဦးမယ်'

စိန်ကျားအစ်ကလည်း လေထဲဖြင့်ပြန်ဆုတ်ပေးသည့်။

'စိတ်ချပါ၊ အဲဒီတိုးဆင့်ဝင်ပါဆိုတာက နက္ခတ် တာရာ
တွေရဲ့အနေအထားအတိုင်း ဆောက်လုပ်ထားတာပါ၊ ကျွန်
တော်က ပင်လယ်ထဲ ခရီးသွားနေတဲ့လူဆိုတော့ နက္ခတ် တာ
ရာတွေရဲ့ အနေအထားကို နားလည်ပါတယ်၊ က...ကျစမ်းအု
တို့လင်မယားကိုခေါ်ပြီး သွားတော့မယ်'

ထိုအခါတွင်မှ သူတို့နှင့်အတူ ကျမ်းအုတို့လင်မယား
ပါမလှစေတော့ကြောင်း သတိပြုမိကြတော့သည်။

'ဟာ...ဟိုလင်မယား ဘယ်ကျန်နေခဲ့ပါလိမ့်'

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတူမှာ မျက်နှာကွက်နေဖျက်သွား
ပြီး အလန့်ထကြားပြောလိုက်သည်။

'ဒီအတိုင်းဆိုရင် ဖြစ်ပါ့မလား၊ နောက်ပြန်လှည့်ကြည့်ရင်
ကောင်းမယ်'

ဟင်္သာနက်မင်းကျားကပြောအည့်။

'အားလုံးစိစော့ပြီး ပြန်လှည့်လို့မဖြစ်တော့ဘူး။ ကျွန်
တော်တို့ ပြန်လှည့်သွားရင် ကျန်တဲ့အဖွဲ့တွေ ခုကွေ့ကုန်မှစ
ပေါ့၊ စိလင်မယားက ရန်သူကိုကြေခတ်ပြီး ထွက်ပြေးသွား
တာလား၊ ဒါမှမဟုတ် မောင်ထဲမှာ လမ်းဝေပျောက်ပြီးကျန်
ရစ်ခဲ့တာလား...'

'တစ်ခုခုပါ၊ တာပဲဖြစ်ဖြစ် မူသဆစ်အစဉ်အတိုင်းဆက်လုပ်
ရမယ်၊ သူတို့မပါလဲ အရေးမကြီးပါဘူး၊ ကျွန်တော်တစ်
ယောက်တည်းပဲ ဝင်မေ့တော့မယ်၊ က...ကျန်တော်သွားမယ်၊
ခင်ဗျားတို့ထဲ လုပ်ငန်းစကြပေးတော့'

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတူက ဤသို့ပြောပြီးနောက် ကိုး
ဆင့်ဝင်မိတ်သို့ ပြေးဝင်သွားသည်။

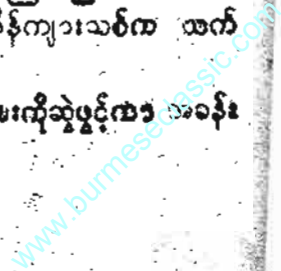
'ကိုင်း...ကျွန်တော်တို့လဲစကြရအောင်၊ ဟောဟိုအဆောင်
ထဲမှာ အခန်းရန်စိစော့ရမယ်၊ ကျွန်တော်တို့ တစ်ယောက်
တစ်ခန်းစိ တစ်ပြိုင်နက်တည်းဝင်ကြမယ်'

စိန်ကျားသစ်က ဤသို့ပြောဆိုပြီး မိမိအဖွဲ့သားများကို
ဦးဆောင်ကာ အဆောင်ထဲသို့ အသာဝင်လာခဲ့ကြသည်။

အထဲသို့ရောက်သည်နှင့် ချက်ချင်းလူစုခွဲကာ အခန်းစာစိ
၏အဝတွင် တစ်ယောက်စီ သွားရပ်နေကြသည်။

အေးလုံးနေရာထုပြီးသောအခါ စိန်ကျားသစ်က ထက်
မြောက်ကာ အချက်ပြလိုက်သည်။

အေးလုံးပြိုင်တူပင် အခန်းတံခါးပျားကိုဆွဲဖွင့်ကာ အခန်း
မျှားထဲသို့ ရန်ဝင်လိုက်ကြသည်။

ထို့နောက် ငြိမ်သက်စိတ်ဆိတ်ဆွေးသည်။ တစ်သံမျှပေ၍
မလာ။ မည်သည့်လှုပ်ရှားမှုမျှမရှိပေ။

‘ထာထံမှလဲ မကြားရဘူး။ ဘာလှုပ်ရှားမှုမှလဲ မရှိဘူး။
အထောက်အခံအားတစ်ပါး၊ စိန်ကျားသစ်တို့ရဲ့နစ်နဲထောက် တစ်ဖြစ်
ကုန်ကြပြီလဲ’

ကုချိန်းက ကျစမ်းထုကို တီးတိုးပြောလိုက်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်မှစ နောက်ချန်နေရစ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။
ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်သွားခြင်းမဟုတ်ဘဲ၊ စိန်ကျားသစ်တို့ဝင်
ရောက်သွားသည့် အဆောင်နှင့် မနီးမဝေး မှောင်ရိပ်ကျရာ
နေရာတွင် အထာပုန်းအောင်းအာ အခြေအနေကို စောင့်
ကြည့် အကဲခတ်နေကြသည်။

‘အဲဒီ အဆောင်ထဲ အခန်းတွေထဲမှာ လျှို့ဝှက် ထောင်
ခြောက်တွေရှိလိမ့်မယ်။ သူတို့စာတွေ အဲဒီထောင်ချောက်တွေ
ထိုးဝင်သွားကြတော့ဖြစ်မှာပေါ့’

ကျစမ်းထုက တီးတိုးလေသံဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

‘အဲဒီအထိုင်းဆိုရင် တခြားလူငယ်သိုင်းသမားတွေထဲ ဒီလို
ပဲ လျှို့ဝှက် ဆောင်ချောက်တွေထဲမှာ အမိမိကုန်ကြပြီ ထင်
တယ်’

‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီအထိုင်းပဲဖြစ်မှာပဲ’

‘ကျွန်တို့တယ်လို့ထပ်ကြရင်ကောင်းမလဲ’

‘တိုမိုပင်ကိုရုပ် ပြန်ဖော်ကြမယ်၊ မြီးတော့ ဘေးပျံစုယုံနဲ့

ကြပေတိုနက်စုရန်တို့ ခောင်နှမလို ပုံမှားရိုက်ပြီး ရန်သူတွေ
ကြားထဲ ဝင်ရောက်ကြမယ်’

‘ကောင်းပြီ’

နှစ်ယောက်ဆေး၊ ရုပ်ဖျက်ပြုပြင်ထားသည်များကို ဖျက်
ပစ်လိုက်ကြသည်။ ကိန်လွေနှင့် လင်ယုယုတို့၏ ရုပ်သွင်များ
ပေ၍လာသည်။

ကျစမ်းထုနှင့် ကုချိန်းတို့အသွင်မှာ ကိန်လွေနှင့် လင်ယုယု
တို့က ရုပ်ဖျက်ကာ အယောင်ဆောင်ထားကြခြင်းဖြစ်သည်။

‘ဟိုလူကြီးမောင်ပိုင်ချမ်းပြောလိုက်တော့ နဂါးလေးဝင်း
ကွမ်း၊ အယောင်ဆောင်ထားတဲ့လူဟာ ငမန်းနက်လေးရီလျှို
ကျင်တဲ့၊ ဆခုထေ့၊ ခြေတစ်ပေါင်းကျီးသုဖုန်းစေးလေးကလဲ
ထူ ကိုယ်သူ ငမန်းနက်လေးရီကျ ကျင်လို့ပြောနေပြန်ပြီ၊ အဲဒါ
တယ်ဟာက ဆမုန်လဲ’

လင်ယုယုစာမေးသည်။

‘ခြေတစ်ပေါင်းကျီးလေးဟာ ငမန်းနက်လေးရီလျှို ကျင်
အစစ်ဖြစ်မယ်ထင်တာပဲ’

‘ခါဖြင့်ရင် နဂါးလေး အယောင်ဆောင်ထားတဲ့
တယ်သူလဲ’

‘အဲဒီအကြောင်းကိုဆရာ၊ တခြားလျှို့ဝှက်ချက်တွေဆိုလေ
ပော်ထုတ်နိုင်အောင်လို့ ထုတို့ကြားထဲ ပင်ရောက်ပြီး စုံစမ်း
ကြည့်ကြတာပေါ့၊ ကဲ...လာ’

ထို့နောက် ကိန်လွေနှစ် လင်ယုယုတို့အည့် အဆောင်
ဆစ်ရစ်သို့ တိဆိဆိလျှို့ဝှက်စွာ ဝင်ရောက်သွားသည်။

၁၀၀ + ထက္ကသိုလ်နရိစဆောင်

လူတို့ အဆောင်ထဲသို့ ဝင်ဆွေးနွေးဆွဲ နှစ်ခုခု အချိန်ပိတ်ဖြစ်
သည်ဟု ဆိုရမည်။

ထူတို့နှစ်ဖက်က ထိုအဆောင်ထဲသို့ ဝင်ရောက်ပြီး ထည်နှင့်
ကိုးဆင့်ဝက်ပါဘစ်ခုလုံးမှ မီးရောင်များ ထိန်ထိန်လင်းလင်း
အထက်ဝင်လှုပ်ရှားလာလေတော့မည်။

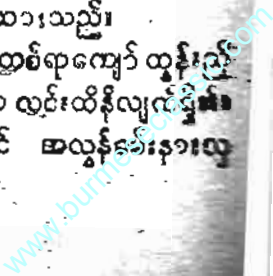

အခန်း (၆)

ကိုးဆင့်ဝက်ပါဘစ်ခုလုံး မီးရောင်များ ထိန်ထိန်လင်းလင်း
သည်။

အထူးသဖြင့် ကိုးဆင့် ဝက်ပါ၏ အဆယ် ဗဟိုရှိ ပင်မ
အဆောက်အအုံကြီးမှာ မီးရောင်အထိန်လင်းဆုံး ဖြစ်သည်။
ထိုပင်မအဆောက်အအုံမှာ အပြင်ပန်းအမြင်အားဖြင့် သာ
နေမျှသာ ဖြစ်ဆော်လည်း အထဲတွင်မူ နန်းတွင်းအဆောင်
အစ်ခုအလား ခမ်းနားစွာ မှမ်းမံစီခြယ်ထားသည်။

ခန်းမဆောင်ထဲဝယ် မီးအိမ်မီးခွက်ထပ်ရာကျော် တွန်းညှိ
ထားသည်ဖြစ်သော်ကြောင့် နေရောင်ပမာ လင်းထိန်လျက်ရှိ၏။
ထိုခန်းမဆောင်၏ အထွယ် ဗဟိုတွင် အလွန်ခမ်းနားလှ
သော ထိုင်ခုံကြီးစက်ခု ချထားသည်။

ထိုထိုင်ခုံကို ပန်းပုလက်ရာများဖြင့် အလှအပများ ဝိခြစ်ထားသည်။

ရွှေပိန်းချွကော ကျောက်မျက်ရတနာများလည်း မြုပ်နှံထားသည်။

ထိုထိုင်ခုံနှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင်လည်း ထိုင်ခုံနှစ်ဆယ်ခန့် ရှိနေသည်။

ထိုထိုင်ခုံများမှာ ခန်းမဆောင် အလှယ်ဗဟိုရှိ ထိုင်ခုံကြီးလေးစက် မသားနား မခံ့ထည်သော်လည်း အကောင်းစား

ထိုင်ခုံများဖြစ်ကြသည်။ ထိုင်ခုံနှစ်ဆယ်တွင် လူ့လုံးယောက်ထိုင်နေကြသည်။ ကျန်

ထိုင်ခုံဆယ်ခြောက်ခုမှစကား ထိုင်သူမရှိဘဲ လွတ်နေသည်။ ငြိမ်ညောင်း သာယာသော စေးသံအစစ်စစ်က ရွတ်ထရက်

ပေါ်ထွက်လာသည်။ ထိုနေ့စက် လှပနုနယ်သောမိန်းမပျိုဆယ်နှစ်ဦး၊ ခြောက်

ယောက်စီတန်းစား ထွက်လာကြသည်။ ထိုင်ခုံကြီး၏ ဝဲယာတွင် ခြောက်ယောက်စီခွဲ၍ နေရာယူ

လိုက်ကြသည်။ ထိုမိန်းမပျိုများ၏နေ့စက်မှ အဝါရောင်ဝတ်

ချုံဝတ်ဆင်စားသော မိန်းကလေးတစ်ယောက် ခြေလှမ်းမှန် ဖုန်လျှောက်လှမ်း၍ လိုက်မီလာသည်။

ထိုမိန်းကလေး၏မျက်နှာကို ပဝါနက်ဖြင့်ခြုံကစား၏။ ဝတ်စားသော အဝါရောင်ဝတ်ချုံမှာ ပိုးသားဝတ်ချုံဖြစ်သည့်

အတွက် မိန်းကလေး၏ ဖောင့်တင်းပြေပြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာကို တွေ့မြင်နိုင်သည်။

ကိုယ်ခန္ဓာအချိုးအဆစ်မှာ ပြေပြစ်ကာ စောင့်တင်းပြီး အချိုးကျကျနှင့် လှပသည်။ မျက်နှာကို ပဝါနက်ဖြင့်ဖုံးကာ ထားသော်လည်း ကိုယ်ခန္ဓာအဆက်အပေါက်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် အဝါရောင်ဝတ်ချုံစိတ် မိန်းကလေးမှာ ချောမော လှပထူးလေးဖြစ်မည်ဟု ခန့်မှန်းနိုင်သည်။

အဝါရောင်ဝတ်ချုံစိတ် မိန်းကလေး ဝင်ရောက်လာသည့် နှင့် ထိုင်ခုံများတွင်ထိုင်နေသူလေးယောက်က ချက်ချင်းထရပ်ကာ အရိုအသေပေးလိုက်ကြသည်။

ထိုမိန်းကလေး ထိုင်ခုံကြီးတွင် ထိုင်ချလိုက်ပြီးအသေအခါတွင်မူ ထိုလူလေးယောက်လည်း မိမိတို့၏ထိုင်ခုံအသီးသီးဖယ်ပြန်ထိုင်လိုက်ကြသည်။

ထိုင်ခုံကြီး၏ဝဲယာတွင် ရပ်နေကြသော မိန်းကလေးများမှာမူ ဆက်ထက်၍ ရပ်မြဲရပ်နေကြသည်။

‘ဘယ်နှယ်ထိ၊ နဂါးလေးစမ်းကွမ်း လုပ်ငန်းအဆင်အတော် အဆင်ပြေရဲ့လား’

အဝါရောင်ဝတ်ချုံစိတ်မိန်းကလေးက ပြောသည်။ စကားသံမှစ သာယာလှသည်။ ချိုအေးလှသည်။

‘ဟုတ်ကဲ့၊ လူငယ်သိုင်းသမား နှစ်ဆယ့်ငါးယောက်လုံးကို လက်ရဖမ်းမိထားပါပြီ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့နဲ့ အတူသူ့လိုက်လခကြတဲ့ ကျွမ်းကျွန်နဲ့ သူ ဇနီးကုချိန်းတို့ဆင်မသားအတော့ ဌာနချုပ်ခန်းထဲကိုရောက်လာပြီးမှ ပျောက်ဆုံးသွားကြပါ့မယ်’

'ကျွမ်းကျွမ်း ကုချိန်းတို့ ယုတ်လား၊ သူတို့က ဘယ်သူတွေ
ထဲ ခေါ်လာရမယ်လူတွေထဲမှ သူတို့မပါပါဘူး'

ဤတွင် နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတူက ကျွမ်းကျွမ်းနှင့် ကုချိန်း
တို့အကြောင်းကို အကျဉ်းချုံးကပြောပြလိုက်သည်။

'သူတို့ရဲ့သိုင်းပညာအစွမ်းအစက ဘယ်လိုရှိလို့လဲ'

'အထော်အစွမ်းထက်ပါကယ်၊ စုယုံနဲ့ စုရန်တို့တောင် သူ
တို့ကို မယှဉ်နိုင်ပါဘူး'

'သူတို့နှစ်ယောက် ပျောက်သွားတဲ့ကိစ္စအတွက် ဘယ်လို
စီစဉ်ထားသလဲ'

'အဆိပ်မိကျောင်းစိမ်းကို ထိုက် ချက်ချင်း အကြောင်း
ကြားပြီးပါပြီ၊ ကျွန်းရဲ့ပတ်လည်ကိုလဲ ပိတ်ဆို့ ကင်းချထား
ပါတယ်၊ ကျွန်းပေါ်မှာလဲ လူစုခွဲပြီးထိုက်ရှာနေကြပါတယ်၊
သူတို့နှစ်ယောက် ကြာကြာ ပုန်းမနေနိုင်ပါဘူး၊ နေရောင်
ကောင်းကောင်းရတာနဲ့ သူတို့ကိုအမိမိမိမိနိုင်ပါလိမ့်မယ်'

'ရိလျှံ ကျွန်'

အဝါရောင်ဝတ်ရုံဝတ်မိန်းမပျိုကခေါ်လိုက်သည်။

'အမိန့်ကိုနာခံလျက်ပါ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး'

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတူတေးဝယ် ထိုင်နေသော ခြေတစ်
ပေါ်ကျိုး သူပုန်းစားလေးက မြန်မြန်သည်။

'ကျွမ်းကျွမ်းအဖေနဲ့ ဦးလေးဟာ တောင်ပင်လယ်စားပြု
ဂိုဏ်းရဲ့လက်ချက်ကြောင့် ဆေးခဲရတယ်ဆိုတာ အမှန်ပါလား'

'ခဲခါကိုတော့ ကျွန်တော် မသိပါဘူး၊ တောင်ပင်လယ်
စားပြုဂိုဏ်း ကောင်းစားစဉ်က ကျွန်တော်ဟာ ကလေးသာ
သာပဲရှိပါသေးတယ်'

'ဟယုံ'

အဝါရောင်ဝတ်ရုံဝတ် မိန်းမပျိုက ထပ်ခေါ်ပြန်သည်။
ချစ်လှလင်ကိန်လွေ့ အသွင် ရှင်ဖျက်ထားသောစေးဖျံ ရယုံက
ရိုသေစွာပြန်ထူးလိုက်သည်။

'ဟုတ်ပါစာမယ် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး'

'ကိန်လွေ့နဲ့ လင်ယုယုတို့နှစ်ယောက် သေသွားကြပြီဆို
တာသေချာရဲ့သား'

'သေချာစပါတယ်၊ သူတို့နှစ်ယောက် ဘယ်နည်းနဲ့မုဆောက်
ရှင်နိုင်ကြတော့ပါဘူး'

'ရုရန်ကကော ဘာပြောချင်သေးသလဲ'

'အစ်ကိုရယုံပြောဆလိုပါ၊ ကိန်လွေ့နဲ့ လင်ယုယုတို့ဟာ
အာကကြီးမှာ မရှိကြတော့ပါဘူး'

လင်ယုယုအသွင် ရှပ်ဖျက်ဟန်ဆောင်ထားသော ကြေးပွတ်
ရုရန်က ပြန်လည်အပြောပေးလိုက်သည်။

'ကောင်းပြီ၊ ရှင်တို့လေးယောက်စလုံး စခြားအဖွဲ့တို့နဲ့
ပေါင်းပြီး လွတ်ထွက်သွားတဲ့ ကျွမ်းကျွမ်းလင်မယားကို
ရှာကြပါ၊ သူတို့ကို လက်ရအမိမိမိပြီ၊ ကျွန်မဆီ ခေါ်
နဲ့ရမယ်'

'ကောင်မပါပြီ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး'

အေးယောက်စလုံး တစ်ပြိုင်တည်းပြောဆိုကြသည်။

အဝါရောင်ဝတ်ရုံဝတ်မိန်းမပျိုကို အရှိအသေပေးကြပြီ၊
နောက်...နဂါးလေးစမ်းကမ်းအတူတူလေးယောက်သား ကိုး
ဆင့်ဝက်ပါ'အပြင်ည့် ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

x x x

နဂါးလေးစမ်းကမ်းအတူတူ လေးယောက်သား ကိုးဆင့်
ဝက်ပါအပြင်ဘက်ည့် ရောက်လာကြသည်။ လူဝူခဲပြီး ကျစမ်း၊
အုတ်ထိုင်မယားကို လိုက်ရှာကြသည်။

ဌာနချုပ်စခန်းတစ်ခုလုံးဝယ် လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်နေ၏။
ရောင်နီသန်းနေသော်လည်း - အလင်းရောင် ကောင်းစွာမရရှိ
သေးသောကြောင့် မီးပုံးများကို ကိုင်ဆောင်ကာလိုက်လံရှာ
ဖွေနေကြသည့်အတွက် မီးပုံး အဆူဆူများက ဟိုနားတွင်
တလက်တက်၊ ဆည့်နားတွင် ဆလက်လက်ဖြစ်နေကြသည်။

ခားပျံစုယုံနှင့် ကြားပွတ် နက်စုရန်တို့ မောင်နှမလည်း
ကျွမ်းကျင်တို့ကိုလိုက်ရှာရင်း ဌာနချုပ်စခန်းတောင်ဘက်ပိုင်း
ရှိ အဆေးခံစစ်ခန်းသို့ ရောက်လာကြသည်။

'အစ်ကိုရေ...ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏ ကိန်းလွေ နဲ့ လင်ယုယုတို့
အေးကုန်ကြပြီဆိုတာကို မယုံဘဲလို့ပါ။ ပြီးတော့ ကျွမ်းကျင်တို့
ဆင်မယားဟာ ကိန်းလွေ နဲ့ လင်ယုယုတို့အဖယောင်ဆောင်တွေ
များ ပြစ်နေမလားလို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏ ထင်နေသလားမသိ
ဘူး'

'ဟာ...မဖြစ်နိုင်တာကွာ၊ ကိန်းလွေ နဲ့ လင်ယုယုတို့ကို ငါ
အောင်နှမကိုယ်တိုင် သစ်ပေခင်မှာကြီးနဲ့တုပ်ပြီး ပင်သယ်ထဲ
ချာလိုက်တာမဟုတ်ဘူး၊ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အဆက်ရှင်နိုင်မှာ
လဲ၊ လာ...ဒီအဆောင်ထဲ ဝင်ရှာကြည့်ရအောင်'

စုယုံတို့မောင်နှမသည် အဆောင်ထဲသို့ အလာဝင်ရောက်
အာခဲ့ကြသည်။

အဆောင်ထဲဝယ် တိတ်ဆိတ်နေသည်။

စုယုံတို့မှာ မီးပုံး ကိုင်ဆောင်ထားခြင်း မရှိသောကြောင့်
အဆောင်ထဲရှိ မြင်ကွင်းများကို ထင်ထင်ရှားရှားမမြင်ရပေ။

'ဟေ့...စုယုံ၊ ဒီမှာလာကြည့်စမ်းပါဦး'

အခန်းတစ်ခု၏ တံခါးပွင့်သွားပြီး လှမ်းဝေါ်လိုက်သံကို
ကြားရသည်။

'အာမသက်ခရာတွေလိုပဲ'

စုယုံကပြန်မေးရင်း အခန်းထဲသို့ ခပ်သုတ်သုတ်ဝင်လာခဲ့
သည်။ စုရန်ကလည်း နေ့စက်မှထပ်ကြပ်မကွာ လိုက်လာ၏။

အခန်းထဲဝယ် အတော်မှောင်နေသည်။

စုယုံတို့နှစ်ယောက် အခန်းထဲတွင် အတွေ့ရှိနေသည့်ထို
အထိကိုရမိမှာပင် အုတ်ထိုင်များကို ထက်စား
အခန်းတစ်ချက်စီ အခုတ်ခံကြရတာ မမှောင်လျက်သား ထဲ
ကျန်ကြသည်။

စုယုံတို့ကို အခန်းထဲသို့တူညီစွာခေါ်ဆောင်ကာ အထက်
ထိုက်ခိုက်လိုက်သည်မှာ ကိန်းလွေ နှင့် လင်ယုယုတို့ပင်
အထက်ပါလာ'

၀၉၆ + စက္ကသိုလ်နေ့ရဲ့အောင်

'ထုတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ အဝတ်အစားတွေကို ယူဝတ်ကြစား'

ကိန်လော့့့ လင်ယုယုကို ပြောလိုက်သည်။
စုယုနှင့် စုရန်တို့မှာ ရုပ်ဖျက်ထားကြသဖြင့် စုရန်လော့့့
တို့အဖို့ ထွေးထွေးထူးထူးရုပ်ဖျက်နေစေပလိုပေ။
စုယုတို့ဝတ်ထားသည့် အဝတ်အစားများကို ထိလှယ်ဝတ်
လိုက်ရုံဖြင့် ကိစ္စပြီးသွားသည်။

အဝတ်အစားများ၊ လဲလှယ်ဝတ်ဆင်ပြီးနောက် ကိန်လော့့့
စုရန်နှင့် စုရန်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာများကို အခန်းထောင်ရှိ
ကြီးအစ်မထံသို့ ထည့်ထားလိုက်သည်။

ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား ဝပ်တညိုစည်ပင် အဆေး
အပြင်သို့ထွက်လာကြသည်။

ထုတို့နှစ်ယောက် အဆောင်အပြင်သို့ ရောက်သောအခါ
လူအယ်ယေခက်နှင့် မီးပုံးများနှင့် လက်နက်များကိုင်ဆောင်
ကာ ရောက်လာကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

ထိုလူစုကို ရှေ့ဆောင်တစ်ဦးဝင်း၊ ရှေ့ဆောင်
ကိုင်ထားသည့် အဘိုးအိုတစ်ယောက်တစ်ဦး၊ ဆောင်ထား
ဆိုအဘိုးအိုမှာ ရှေ့ဆောင်ကြံ့ပင် ဖြစ်မည်ဟု ကိန်လော့့့့
လင်ယုယုတို့က အကဲခတ်ထိုက်မိကြသည်။

'စုယုတို့ပါထား၊ ဆယ်လိုထိ၊ လွတ်ထွက်သူတွေရန်
တွေပြီဇာ'။

ကိန်လော့့့့ နှင့် လင်ယုယုတို့ကို စုယုတို့မောင်နှမဟုတ်
သောကြောင့် ရှေ့ဆောင်ကြံ့ ကပေးလိုက်သည်။

'မတူသေးပါဘူး၊ ဟိုကံရှာနေတုန်းပါ၊ ဂိုက်၊ ချုပ်ကြီး၊
အဲဒီနှစ်ယောက်ကို မိအောင်ပမ်းရမယ်လို့ အမိန့်စုထား၊
ဆယ်ဗျ'

ကိန်လော့့့့ အလည်း ဟိတ်ဟန်အပြည့်ဖြင့် ဝပ်တညိုစည်
ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'မိရမှာပေါ့ကု၊ ကျွန်း၊ အစ်မလုံး၊ အစောင့်ချ ပိတ်ဆို့ ထား
နဲ့ မြေထွန်ရှာနေထာပဟာ၊ ဒီလင်ယေား အတောင်ပေါက်
အာတောင် ထွက်ပြေလို့မရပါဘူး၊ နေဆောင်ကောင်းကေစမ်း
လွတ်စာတာနဲ့ 'ကူ' ခနဲခနဲအောင်မိမှပေါ့ကု....

'ဒါနဲ့ မင်းထိုမောင်နှမက ဘာကြောင့် အခုထက်ထိ ရုပ်
ဖျက်ထားကြရတာထဲ၊ မှုလရုပ်ကို ပြန်ပြောင်းကြပါတော့
ဇာ'

'ပြောင်းလို့မဖြစ်သေးဘူး၊ ကျွန်တော်တို့က ဝမ်းပိထား
ထုထယ်သိုင်းထမားတွေနဲ့ပြန်တွေ့ပြီး ခည်းရုံးဝှံ၊ မှာဗျ'

'ကြော်...အေး...ဟုတ်သားပါ၊ မင်းဆီမှ ဝါတစ်ခုအကူ
ပြုပေးစမ်း၊ ချင်တယ်ကွာ'

'ဘာအကူအညီထိဗျ'
အေးနဲ့၊ ဟေ အောင်မေ့... မင်းတို့ဆုအားနှင့်ကြ၊ ဝါ
အောင်အလိုက်ခဲမယ်'

ရှေ့ဆောင်ကြံ့ က ထု လူများကိုလှမ်းပြောလိုက်၏။
ထုလူများထုတ်ထွေးကြမှပင် ကိန်လော့့့့ လေသံတိုးတိုး
ပြောဆိုသည်။

'ရိုင်းချုပ်ကြီးက ဂိုဏ်းကိုတိုးချဲ့ပြီး ပြည်မကျန်းမပြေမ
ပေါ့ပေါ့ဆယ်လေးခုမှာ ဂိုဏ်းခွဲဆယ်လေးခု ပြန်ကြက်ထား
ပေးလို့ စိစဉ်နေတယ်ဟုတ်လား'

'အင်း...ဟုတ်တယ်'

ကိုန်လွေကလည်း သိသလိုနှင့် ခေါင်းညှိတိတိကံသည်
'ကျင်းလင်မြို့ဂိုဏ်းခွဲမှာ မြေးမဟာခက်ခိုးကျန်းကို ဂိုဏ်းခွဲ
ပျားထာဝန်ပေးမယ်လို့လျှောက်ထားတာ မဆင်တော်ပါဘူးကွာ
တိက ကျင်းလင်ဝေတိဆိုတာ အဲဒီနေရာမှ ငါ့ကိုတစ်ခဲ
ပေးတာ ပိုကောင်းပါလိမ့်မယ်....'

'မင်းက ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရဲ့ မျက်နှာသာစာပေးခံရတဲ့ လူဆို
တာ ဒီကိစ္စကို အခွင့်ကြံရင် ကြည့်ပြောပေးစမ်းပါကွာ'

ကိုန်လွေအနေဖြင့် ရယ်ရဲ့ သာပန်လောကံသာ ထင်ခဲ့
သည်။ အခု ရွှေဘေးစိန်ကြွယ် ပြောစကားကို ကြားရမှယ်
ရယ်မှာ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏လှယ်တော်သစ်အောက်ပြစ်ကြောင့်
သိရတော့သည်။

ဤအတိုင်းဆိုလျှင် ရယ်အထွင်ဖြင့် ပုံမှားရိုက်ကာ ဂိုဏ်း
ချုပ်ထံမှ ဆတင်၊ များစုံစမ်းရယူနိုင်တော့မည်မို့ ကိုန်လွေ
အတော်အေးတက်သွားသည်။

'ကောင်းပြီလေ၊ ကျွန်တော်ကြည့်ပြောပေးပါမယ်၊ ကျင်း
လင်နယ်က အခုအတို စီးပွားရေးကောင်တို့နေရာ မဟုတ်
တာ'

ကိုန်လွေက အလိုက်အထိုက်ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ငါ့ကို ကျင်းလင်နယ်ကဂိုဏ်းခွဲမှာ ဂိုဏ်းခွဲမျှဖြစ်အောင်
ဆန္ဒလုပ်ပေးပါ၊ မင်းကျေးဇူးကို မမေ့ပါဘူးကွာ'

ရွှေဘေးစိန်ကြွယ်က ကျေးဇူးတင်စကားပြေ ပြီး ထိုနေရာမှ
ထွက်သွားသည်။

'ကျွန်မတို့ကို ဆုတိုက ရယ်တို့ပောင်နှမလို့ ထင်နေကြပြီ၊
ဒီအတွက် အခုနေ လွတ်အောင်ထွက်ပြေးသွားရင် ကောင်းမယ်
ထင်တယ်'

ရွှေဘေးစိန်ကြွယ် ထွက်သွားသေးအခါ လင်ယုယုက တီး
တိုးပြောလိုက်သည်။

'တို့တေတူ ကိုယ်လွတ်ရန်ပြီ၊ ထွက်ပြေးသွားလို့ မဖြစ်
သေးဘူး၊ ထောင်ချောက်မိပြီး အဖမ်းခံနေကြရတဲ့ လူငယ်
သိုင်းသမားနှစ်ဆယ်ငါးယောက်ကို တယ်တင်ဖို့လိုအားတယ်'

'တယ်တေကတော့ဟုတ်ပါပြီ၊ ဆုတိုတေတယ်မှာရိုတယ်
ဆိတေ ရှင်ဆဆီလိုလား'

'အဲဒါကိုတော့မသိဘူး၊ ဒီလိုပဲ လိုက်စုံစမ်းရှာဖွေကြည့်ရ
မှပဲ'

ကိုန်လွေနှင့် လင်ယုယုတို့ လျှောက်လှမ်းလာခဲ့ရာ အရပ်
မှုဂလူကြီးတစ်ယောက် ခေါင်းဆေးစီးဆေးလက်နက်ကိုင် လူ
တစ်စုနှင့် ဆုံမိကြပြန်သည်။

ထိုအရပ်ပုဂ္ဂလူကြီး၏ဆက်ထဲဝယ် လှံရှည်တစ်ချောင်းကို
ထားသည်။ လူပုကြီးကျိုးစွမ်းဖြစ်မည်ဟု ကိုန်လွေတို့သိလိုက်
ကြသည်။

'ဟေ့...ဆယ်လိုထဲ၊ မင်းတို့ထဲ ဟိုလင်မယားကို လိုက်ရှာ
နေကြတာအား'

လူပုကြီးက လှမ်းနှုတ်ဆက်သည်။

'ဟုတ်တယ်ဗျ၊ ရှာလိုလဲမာတူသေးဘူး'

'အေးကွာ...မိကောင်တွေ ဘယ်ကိုမျှား ထွက်ပြေးနေကြ
တာပါလိမ့်'

'ကျွန်တော်ကတော့ လူတို့နှစ်ယောက် ဝေးဝေးပြေးဦး
မယ်မထင်ဘူး၊ ယောခဒိဋ္ဌာနချုပ်စခန်း၊ ပရဂိုဏ်ထံမှာပဲ ရှိလိမ့်
ဦးမယ်လို့ထင်တယ်'

'မင်းက ဘာကြောင့်ဒီလိုထင်ရတာလဲ'

'လူပယ်သိုင်းဆမား နှစ်ဆယ့်ငါးယောက် အပမ်းခံနေရ
တယ်မဟုတ်လား၊ သူတို့က အပမ်းခံနေရတဲ့လူတွေကို ကယ်
တင်ဖို့ ကြိုးစားကြဦးမှပဲ'

'ဟာ...မြေစိုက်တစ်ကွက်၊ လူပယ်သိုင်းဆမားနှစ်ဆယ့်ငါး
ယောက်ကို ပမ်းထားတဲ့ မြေအောက်အကျဉ်းစခန်းကို ဝင်
နိုင်တဲ့ ဝင်ပေါက် 'ကိုးဆင့်စက်'ပါ' အလယ်ဗဟိုက ဂိုဏ်းချုပ်
ကြီးရဲ့ သီးသန့်အဆောင်မှာ ရှိတကဲ့...'

'ပီလင်မယား ကိုယ်ထောင်ပျောက်နိုင်မှပဲ အဲဒီဝင်ပေါက်
က ဝင်လို့ရမယ်၊ မဟုတ်ရင် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရဲ့ကိုယ်ရံတော်'ရွှေ
ဆံထိုး' ဆယ်နှစ်ဖော်ရဲ့လက်ချက်မိပြီး သေပဲ့ဝင်ကြမှာပဲ'

'အဘပြောတာအထဲ ဟုတ်တာပါပဲထေ၊ ဒါပေမယ့် ဘယ်
အရာကိုမဆို လျော့တုတ်ထားလို့မဆင်ပါဘူး၊ မိတော့ အဲဒီ
နေရာကို သွားစစ်ဆေးကြည့်ရင် ကောင်းမယ်'

'အလိုလေးလေး...မလုပ်လိက်ပါနဲ့၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ထူ
ရဲ့ အပျိုဆောင်ထဲကို တစ်မီးယောက်ကွဲ၊ ဝင်တာမကြိုက်တု၊ ဆို
တာ ဝင်းလဲအသိသားနဲ့၊ ဝင်းက ဂိုဏ်းချုပ်ရဲ့ မျက်နှာသစ်
အပေးခံရတဲ့လူဆိုတော့ အဲဒီသီးဆန်အပျိုဆောင်ထဲ ဝင်ခွင့်
ရရင်ရမယ် ငါတို့ကတော့ မဝင်ရဲဘူးဟေ့'

လူပုကြီးကျိုးခွမ်းက အလန့်တကြားပြေးကာ ထူလူများ
ကိုခေါ်ပြီး ခပ်သုတ်ထုတ်ထွက်သွားကြမည်။

ကိန်လွေနှင့် လင်ယုယုထို့မှာ စစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်
ယောက် ကြည့်လိုက်ကြသည်။

သူတို့ကြားခဲ့ရသည့်အတိုင်းမျှားအရ တောင်ပင်လှယ်ခား
ပြုဂိုဏ်းကို ပြန်လည်ထူးထောင်ရန် ဦးစီးခေါင်းဆောင်လုပ်နေ
သူမှာ အဆိပ်မိကျောင်းစိမ်းကုံးဖြစ်သည်။

ယခု လူပုကြီးကျိုးခွမ်း၏ ပြောစကားအရဆိုသော် ဂိုဏ်း
ချုပ်မှစ ဖော်ရွယ်သောအပျိုဝင်မိန်းကလေးတစ်ယောက်လိုလို
ဖြစ်နေသည်။

'ကဲ...ကိန်လွေ ရေ...အခုလိုဆိုရင် ကိုးဆင့်စက်ပါအလယ်
က ဂိုဏ်းချုပ်ရဲ့ သီးသန့်အပျိုဆောင်ထဲကိုဝင်ပြီး စုံစမ်းဖို့ပဲ
ရှိတော့တယ်'

လင်ယုယုကပြောသည်။

'အေးလေ...အဲဒီ အဆောင်ထဲဝင်စုံစမ်းဖို့ပဲ ရှိသော့တာပဲ
တာ၊ ဘာအန္တရာယ်ကို ရင်ဆိုင်ရ ရင်ဆိုင်ရ ဝင်စုံစမ်းရတော့
မှပဲ'

x x x

ကိုးဆင့်ဝက်ပါထဲသို့ ကိန်လှေနှင့် လင်ယုယုတို့စင်ရောက်လာခဲ့ကြသည်။

ကိုးဆင့်ဝက်ပါထဲဝယ် အဆောက်အအုံနှင့် စင်ကြီးလမ်းများကို အတော်ပင် ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး တည်ဆောက်ထား၏။ လမ်းပတ်လျှင် ထိုဝက်ပါဆောက်ထားသောအဆောက်အအုံနှင့် စင်ကြီးလမ်းများကြားဝယ် မျက်စိလည်ကာလမ်းစေ့ပျောက်ထွေးပေမည်။

သို့အော် ကိန်လှေနှင့် လင်ယုယုတို့မှာ ဝက်ပါအထက်ပညာကို ဆနည်းအကျဉ်းနားလည်ထားကြပြီး 'ကိုးဆင့်ဝက်ပါ' တည်ဆောက်ပုံမှာလည်း သာမန်ဝက်ပါအတောမျိုးသာဖြစ်သောကြောင့် မျက်စိမလည်ဘဲ အလွယ်တကူပင်စင်ရောက်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

ကိုးဆင့်ဝက်ပါအလယ်ဗဟိုရှိ အဆောက်အအုံကြီးတစ်ခုအနီးသို့ရောက်လာခဲ့သည်။

အဆောက်အအုံမှာ ခင်ရိုးရိုးသစ်ဆောက်လုပ်ထားသည်။ ထိုသော် အဆောက်အအုံအစင်ပင်တိုင်ရှိနေသော ကျွေးကန်ပြုပြုထုလုပ်ထားသည့် ကြီးမားသော စင်ရော်ခေတ်နဲ့ ရုပ်တုကို တက္ကသိုလ်ရသည့်တိုင် ကိန်လှေနှင့် လင်ယုယုတို့မှာ အံ့ကြဲထွေးကြဲရသည်။

စောင်ပင်ဆယ်စားပြုဂိုဏ်း၏ဝင်မအဆောက်အအုံအစင်ပင်တိုင် တောင်ပင်လယ်ခားပြုဂိုဏ်း၏ အထိမ်းအမှတ်ဖြစ်သော ပေန်းရုပ်ဘုရားလျှင် ရှိဆင့်ဆည်း ယခုလို ဘာမဆိုညစ်စေအိုင်

စင်ရော်ခေတ်နဲ့ ရုပ်တုကို တက္ကသိုလ်ရသည့်အထက် စဉ်းစားစေ့ပြစ်နေသည်။

'ဟာ... အဲဒါ စင်ရော်မောင်နဲ့ ရုပ်တုပါလား။ ဒါက ဘာသဘောလဲ'

ကိန်လှေက တအံ့တကြဲရေရွတ်လိုက်သည်။

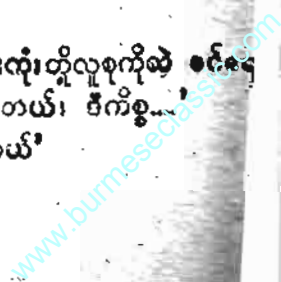
'လူနဲ့ခဲတဲ့ နှစ်ပေါင်း သုံးဆယ်လောက်က သိုင်းလောက်တစ်ခုလုံး ဖိနပ်ဖိနပ်တုန်းခဲတဲ့ စင်ရော်ဂိုဏ်းဆိုတာကို ရှင်ကြားပူးသလား'

လင်ယုယုက ထီးတိုးပြောသည်။

'ကြေးဖူးတယ်၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကျားထန်းမယ်ခတ်၊ အဲဒီတုန်းက သိုင်းလောက်တစ်ခုလုံးကို ခြောင်းဆန်းအောင် စင်ရော်ဂိုဏ်းက မွေးနှာကဲခဲ့တယ်တဲ့'

'ဟုတ်တယ်၊ စင်ရော်ဂိုဏ်းဟာ သိပ်ပြီးရက်စက် ကြမ်းကြုတ်တယ်။ သိုင်းပညာကလဲ အတော့ကိုကေခင်းတယ်။ ဒါကြောင့် နောက်ဆုံးမှာ သိုင်းဂိုဏ်းအထီးထီးက ပူးပေါင်းလက်တွဲပြီး စင်ရော်ဂိုဏ်းကို နှိပ်နှင်းဖြိုခွဲပစ်ခဲ့ရတယ်တဲ့။ အဲဒါအထိုင်းဆိုရင် ဝေန်းကျွန်းပေါ်မှာ အခြေစိုက်ပြီး ထစခန့်ပြန်ထမို့ ကြံနုတောက် တောင်ပင်လယ်ခားပြုဂိုဏ်း မယုတ်ခစင်ရော်ဂိုဏ်းပဲဖြစ်ရမယ်'

'ဝါဆိုရင် အဆိပ်မိကျောင်းခိမ်းကို တို့လူစုကိုဆို စင်ရော်ဂိုဏ်းက သိမ်းသွင်းထားလိုက်ပြီနဲ့တုတယ်၊ ဒီကိစ္စ...'
'ပျား...လူတစ်ယောက်လဲ ယာနေတယ်'

အင်းယုက ဆတ်မေးလိုက်သောကြောင့် ကိန်လွေမှ
အတ္ထုဘိဝံသချင်းရပ်လိုက်သည်။

အတ္ထုဘိဝံသ လူတစ်ယောက်မောက်လေသည်။ နဂါးလေး
မီးကွမ်းအတူပင်ဖြစ်သည်။

‘ဆို... ဝင်ဗျားတို့နှစ်ယောက် ဝိမ္မာသာလေလုပ်နေကြတစ်
ထဲ...’

ကိန်လွေတို့ကိုမြင်လိုက်သောအခါ စုယုံနှင့် စုရန်တို့မောင်
နှမဟုတ် ထင်မိသောကြောင့် နဂါးလေးစမ်းကွမ်း အတူက
ခေးလိုက်သည်။

‘ဟိုဆင်မယားကို လိုက်ရှာရင်း ဝိဘင်္ဂကို ရောက်လာစာ
ပါ။ ဝင်ဗျားကလေး ဘေးထူးခြားတစ်ယောက် တွေ့ရသေးထဲ’

‘မခံတူပါဘူးဗျား ကျွမ်းကျင်လှပမယားက ကိုယ်ရောင်
ပျောက်ထိတ်သလားမသိဘူး၊ လိုက်ရှာနေတစ် နှစ်နပြီ၊ ဘယ်
နေရာမှမတွေ့ရသေးဘူး’

‘အဲဒါကြောင့် သူတို့ထဲထဲ ကိုးဆင့်ဝင်ပါထဲများ ဝင်
စေမှလားဆိုပြီး ဝိဘင်္ဂကိုသွက်လာခဲ့ရတာပဲ၊ ပြီးတော့ ဟို...
ခမ်းဆီးထားတဲ့ လူတွေအထက်လဲ စိုးရိမ်စရာ ရှိသေးတယ်
ဟုတ်တယ်’

‘ဝိဘင်္ဂသားဆို ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို သီးသန့်အပျိုးစေခင်
ထဲမှဝင်တော့ပြီး အကျိုးအကြေးဝင်ပြောပြမှဖြစ်မယ်၊ ထဲ
ဗျာ... တစ်ယောက်စေတည်း ဝင်ဗျားတို့ပါလိုက်ခဲ့ကြ’

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတူက ဤသို့ ပြောလိုက်သည်တူ
ကိန်လွေနှင့် ဆင်ယုယုတို့မှာ အကြိုက်တွေ့သွားကြသည်။

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတူ ဦးဆောင်ခေါ်သည့်နောက်မှ
အထာအယာရောက်လာခဲ့ကြသည်။ အထာရက်အတူ ကြီးလဲသို့
ဝင်လာခဲ့ကြသည်။

အဆောက်အအုံ၏ အပြင်ပန်းအမြင်မှာ သာမန်သာဖြစ်
သော်လည်း အထဲတွင်မူ နန်းဆောင်တစ်ခုအလား ခမ်းခမ်း
နားနားရှိသည်။

အထဲသို့ဝင်လိုက်သည်နှင့် ကျယ်ပြန့်သောခန်းမဆောင်ကြီး
တစ်ခုသို့ရောက်လာကြသည်။

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတူက ခန်းမဆောင်၏ အနောက်
ဘက်တံခါးမှထွက်ကာ ကျောက်လှေကားတစ်ခုမှ တက်လာ
ခဲ့သည်။

ထို့နောက် စင်္ကြံလမ်းလေးအစုံအတိုင်း လျှောက်သွား
ပြီး နောက်အခန်းတစ်ခုထဲသို့ဝင်လိုက်သည်။

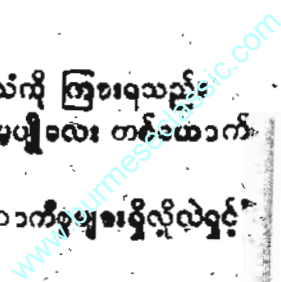
အခန်းထဲဝယ် အစွင်းခန်းယစ်ခု ရှိနေသည်ကို တွေ့ရ၏။
အခန်းတွင် ဇာခန်းဆီးတစ်ခုကားထားသည်။

စမ်းကွမ်းအတူက ဇာခန်းဆီး၏အစွန်ဝယ်ရှိနေသော ပိုး
ကြိုးကို အသားဆွဲလိုက်သည်။

‘ဝင်...ဝင်...ဝင်’

ထာယာသောခေါင်းခင်းခင်းထိုးသံကို ကြားရသည်။
မကြာမီမှစ၍ ရဲရွေတော် မိန်းမပျိုလေး တစ်ယောက်
ထွက်လာသည်။

‘လျှော်...နဂါးလေးတို့ပါလား၊ ဘာကိုမျှားရှိလို့လဲရှင်’

'ဘုန်းအုတ်ထိုင်ယောဂကို အခုထက်ထိ ရွာမတွေ့သေး
ဘူးလို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို တင်ပြပေးပါ။ ဘာဆက်လုပ်ရမယ်
ဆိုတာကိုလဲ အမိန့်နာခံနေပါထယ်လို့ ပြောပြပါ'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ရှင်တို့ ဝိမ္မာဒကေတောင့်ကြပါ
ဤသို့ပြောပြီးနောက် ရဲခွေအေးမိန်းကလေး အတွင်း
ထက်သို ပြန်စင်သွားသည်။

ကိန်လွေနှင့် လင်ယုယုတို့မှာ ရင်ထဲဖိုဖိုဖြင့် စကားမဆိုနိုင်
ပဲ ငြိမ်ဆက်စွာစောင့်နေကြသည်။

အတန်ကြာသောအခါ ရဲခွေတော်မိန်းကလေး ပြန်ထွက်
လာသည်။

'ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ရေစူစမ်း၊ ဝေရချိုးကန်ကို လာခဲ့ဖို့ပြော
လိုက်ပါတယ်'

မိန်းကလေးကပြောသည်။

'ဟို...ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၊ ဝေရချိုးနေထယ်ဆိုရင် သွားတွေ့လို့
ဆင့်တော်ပါ့အေး'

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတူတူ တုန်လှုပ်စေခံ ဝေသံဖြင့်
ပြောသည်။

'ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက တစ်ကိုဆာခဲဖို့ အမိန့်ပေးလိုက်တာပဲ၊
သွားသရသွားပါ၊ အခုမှရိုးရိုမ်စရာမလိုပါဘူး'

'ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့'

ရဲခွေတော်မိန်းကလေး ဆင်းပြာခေါ်ဆောင်ရာနေ့ကသို့
ထုတ်သုံးယောဂကံအား လိုက်ထုခွဲကြသည်။

အတုင်းတက်အခန်း၏ အဆင်အပြင်များ အရ မိမိဘုံမှ
ဂိုဏ်းချုပ်၏ သီးသန့်အမျှဆောင်အတွင်းသို့ ချောက်လာကြ
ပြီဖြစ်ကြောင်း ကိန်လွေနှင့် လင်ယုယုတို့ နားလည်လိုက်ကြ
သည်။

မကြာမီမှာပင် တံခါးဝနှစ်ခုခန့်ရွေ့၍ ရောက်လာကြ၏။
ညာဘက်ရှိတံခါးဝတွင် 'စင်ရော်မောင်' ဟူသော စကား
လုံးများ ရေးထွင်းထားသည်။

ထယ်ဘက်တံခါးဝတွင်မူ 'စင်ရော်မယ်' ဟူသော စာလုံး
များ ရေးထွင်းထားသည်။

'မိခမ်းမဆောင်ထဲကို စင်သွားကြပဲ ရှင်'

ရဲခွေတော်မိန်းကလေးက 'စင်ရော်မယ်' ဟု စာလုံးများ
ရေးထွင်းထားသည့်တံခါးဝကို ညွှန်ပြကာပြောလိုက်သည်။

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတူတူ တံခါးကိုဖွင့်ကာ အထဲဝင်
ထွားသည်။ ကိန်လွေနှင့် လင်ယုယုတို့ကလည်း နောက်မှလိုက်
သွားကြသည်။

ရဲခွေတော်မိန်းကလေးမှစ၍ တံခါးဝတွင်ပင်ရပ်ကာ ကျန်
နေခဲ့သည်။

အတော်ကျယ်ဝန်းသော အခန်းတစ်ခုထဲသို့ ထုထိုသုံးဦး
ရောက်လာကြသည်။ အခန်း၏ကြမ်းဝင်းမှစ အစောဝင်းစေး
ကျေတော်ဖြူသားများဖြစ်သည်။

နံရံလေးဘက်ကိုလည်း ကျောက်ဖြူပြားများဖြင့် ကာရံ
ထားသည်။ မျက်နှာကျက်မှစ၍ မှန်အားဖြင့်ပြုလုပ်ထား၏။

ဆန်း၏ အနောက်ဘက် နံရံဝယ် ရဲရွှေစော မိန်းကလေး တစ်ယောက် ရပ်နေသည်။

'အထက်ကြွပ်ပွင့်၊ ရိုက်၊ ချုပ်ကြီး၊ ရေပူမီး၊ ရေချိုး၊ ကန်မှာ ရှိနေပါတယ်'

ရုံးရွှေတပ်မိန်းကလေးက ဦးညွတ်ကားပြောကြားပြီး နံရံ မှ ကျောက်ပြွန်၊ တစ်ချပ်ကို လက်ဖြင့်ဖိဘူးလို့လိုက်သည်။

နံရံတွင်ရှိနေသောကျောက်ပြွန်၊ အချို့၊ ရွှေလျားသွား ပြီး တံခါးပေါက်တစ်ခုပေါ်လာသည်။

ထိုတံခါးပေါက်မှ ဖြူပွေးသော ရေရိုးရေငွေ့များ ထိုး ထွက်လာသည်ကိုလည်း တွေ့ကြရသည်။

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတူမှတံခါးပေါက်မှဝင်ရန် မဝံ့ မရှိဖြစ်နေသည်။

ကိန်လွေနှင့် လင်ယုယုတို့လည်း နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတူ ၏ အရိပ်အခြေကိုစောင့်ကြည့်နေကြသည်။

'လာမေး... အထက်ဝင်ခဲ့သေး'

အတွင်းဘက်ဆီမှ မိန်းကလေးတစ်ဦး၏စကားသံကိုကြား လိုက်ကြရသည်။ စကားသံမှာ ကြည်လင်သည်။ အယောအည်း။

အသံရှင်မှာ ငယ်ရွယ်နုပျိုလေစွာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ် နေဟု ကိန်လွေ ခန့်မှန်းမိသည်။

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတူကလည်း တံခါးပေါက်မှနေ၍ ထွန်းထုတ်တုန်ထုတ်နှင့်ဝင်သွားသည်။

ဤနေရာသို့ နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတူ မထုတ်ဘူးသေး ကြောင်း သိစားနိုင်သည်။

ကိန်လွေနှင့် လင်ယုယုတို့ကလည်း နဂါးလေးစမ်းကွမ်း အတူနှင့်အတူ ဝင်လိုက်လာခဲ့ကြသည်။

အတွင်းခန်းထဲဝယ် ကျောက်ပြွန်၊ ဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော ရေချိုးကန်တစ်ခုရှိ၏။ ကန်မှာ အတော်ကျယ်ကစား ရေခန်း

ချားထည့်ထားသည်။ ကန်ထဲဝယ် မိန်းကလေးတစ်ယောက် ခုံးမြှုပ်အောင်

မိန်းနမောက်လည်း မူလ၏အချို့၊ ကျွန်လှပသော ကိုယ်ခန္ဓာ နှင့် ခပ်ရေးရေးမြင်နိုင်သည်။

ကျောက်ပြွန်ရေချိုးကန်တေးဝယ် မိန်းကလေးနှစ်ယောက် ခပ်နေသည်။

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတူထဲ ရေချိုးကန်ထဲရှိမိန်းကလေး ဦးညွတ်ကား အရိပ်အသေပေးလိုက်သည်။

ကိန်လွေနှင့် လင်ယုယုတို့လည်း နဂါးလေး၏အတူကို မှုတ်ကာ အရိပ်အသေပေးလိုက်ကြသည်။

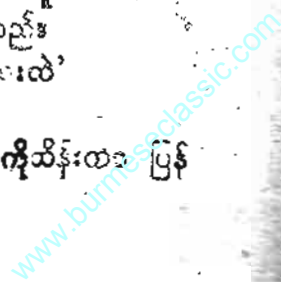
'ဘယ်နှယ်လဲ၊ ဟိုလင်ယေးခဲကို ရွာလို့မတွေ့ကြစေဘူး ဟေ့'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်တို့ တာဝန်ခွဲပြီး နေရာအနှံ့လိုက်ရွာ ပြီးပါတယ်။ ဘယ်နေရာမှာမှ မတွေ့ရသေးပါဘူး'

'နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတူက ပြန်ပြောသည်။ 'ရယ်တို့ကကော ဘာအကြောင်းထူးသေးလဲ'

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတူကလည်း ပြန်ပြောသည်။ 'ကိန်လွေမှာ မနေသေးတော့ဘဲ အသံကိုထိန်းထား ပြန်

ပြောနေသည်။

‘ဌာနချုပ်ဝန်၊ ပရဂုဏ် စောင်ဘက်ပိုင်းမှာ ကျွန်တော်
ဦးစောင်နဲ့မှနှစ်ယောက် နေရာနဲ့ လိုက်ရှုကြပါတယ်။ တာထူး
ခြားချက်မှ မတွေ့ခဲ့ကြပါဘူး’

‘စုယုံ...ရှင်အသံဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ တစ်မျိုးကြီးပါလား’
‘ဟို...တာမှမဖြစ်ပါဘူး။ အဲဒါအမိပြီး ရပ်ကျပ်နေလို့ပါ’

‘ခစ်...ခစ်...ခစ်...အဲဒါအမိခလို့လား၊ ဒါဆိုရင် ဟောစီ
ရေနှေးထဲမှာ လာစိမ်လိုက်ပါလား။ အဲဒါအမိဘာ ပျောက်
သွားမှာပေါ့’

ဂိုဏ်းချုပ်က တစ်ခစ်ခစ်ရယ်မောရင်းပြောလိုက်၏။ ပြောပုံ
ဆိုပုံကိုကြည့်လျှင် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော စင်စောရီဂိုဏ်းဟု
ထင်နိုင်စရာမရှိ။ ငယ်ရွယ်သေးသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်
၏ ချစ်စရာအသွင်မျိုးဖြစ်သည်။

‘ဟာ...ဟို...ဟို...ကျွန်တော် ဂိုဏ်းချုပ်နဲ့အတူတူရမချိုး
ပုံပါဘူး’

ကိန်လွေက ရှက်ရှက်ကြောက်ကြောက်နှင့်ပြောလိုက်၏။
‘ခစ်...ခစ်...ခစ်...စုယုံ စုယုံ... ရှင်က ပြောတော့တစ်ချိုး။
လုပ်တော့တစ်ချိုးပါလား။ ရှင်ပဲ ဟိုတစ်စက ပြောခဲ့တယ်
မဟုတ်လား။ ဂိုဏ်းချုပ်နဲ့အတူတူ ရေပူခမ်း ရေချိုးဆန်မှာ
ရေချိုးရရင် သေပျော်ပါပြီဆို အခုကျမူဘာဖြစ်နေတာလဲ’

ဂိုဏ်းချုပ်၏ပြောစကားကြောင့် ကိန်လွေမှာ အခတ်
ပင် အကျပ်တွေ့သွားရသည်။

လူပုကြီးကျီးခွမ်း၏ပြောစကားအရဆိုလျှင် စုယုံမှာ ဂိုဏ်း
ချုပ်၏ မျက်နှာသာပေးခံရသူဖြစ်ကြောင်း ကိန်လွေ သိထား
သည်။

ဂိုဏ်းချုပ်နှင့် စုယုံတို့ပည်၍မည်မျှရင်းရင်းနှီးနှီးရှိကြောင်း
ဆိုအား ကိန်လွေ တိတိကျကျမသိ။

‘ကဲ...ကဲ... နဂါးလေးနဲ့ စုရန် အပြင်ကို ထွက်သွားကြ။
စုယုံပဲနေရစ်ခဲ့’

ဂိုဏ်းချုပ်မိန်းမပျိုက ထပ်မံပြောလိုက်သည်။
နဂါးလေးစမ်းကွမ်းအတူက အပြင်သို့ ထွက်သွားသည်။
အင်ယုယုမှာလည်း မလိုက်ချင်လိုက်ချင်နှင့် လိုက်ပါသွားရ
သည်။

‘ကွဲ...ပေ...ရေချိုးခန်းတံခါးကို ပြန်ပိတ်လိုက်’
ဂိုဏ်းချုပ်က ထပ်မံပြောကြားလိုက်သည်။
ရေချိုးကန်ဘေးဝယ် ရပ်နေထည့်မိန်းကလေးနှစ်ယောက်
အနက် တစ်ယောက်က ရေချိုးခန်းတံခါးကို သွားပိတ်ကာ
အတုပုံမှ ချက်ချထားလိုက်သည်။

‘ကဲ...စုယုံ၊ အဝတ်အစားတွေချွတ်ပြီ၊ ရေချိုးထန်ထဲဝင်
အိပ်လဲ၊ ဒါမှ အအေးမိတာပျောက်သွားမှာ’

‘ကိန်လွေ မှာ ဘာလုပ်ရမည်မှန်းမသိတာအောင် ဖြစ်နေ
သည်။ အတင်းငြင်းပယ်ရန်မှလည်း ခက်သည်။ မိန်းမပျို
ကလေးတစ်ယောက်နှင့် အတူတူရေဝင်ချိုးချင်စိတ်လည်း မရှိပေ။

‘ကွဲ...ပေ... ဝင်ကျွမ်းတို့ရော သူ့အဝတ်တွေချွတ်ပြီ၊ ရေထဲ
အိပ်ပေးလိုက်ပါ’

ဦးကျော်က လှမ်းပြောလိုက်သည်။

မိန်းကလေးနှစ်ဦးကလည်း ကိန်လွေ၏အနီးသို့ရုတ်တရက် နှိုးကပ်လာကာ ဟစ်ယောက်က ကိန်လွေ၏ပျော့ခွေးကြားကို ပမ်းထောက်လိုက်သည်။

ကိန်လွေမှာ စိတ်လှုပ်ရှားကာ ချီတံ့ချီတံ့ အခင်းစားခက်နေခိုက်မို့ မည်သို့မျှခုခံခြင်းမပြုနိုင်။ အကြောပိတ်ခံရပြီး ပျော့ခွေးကျသွားသည်။

ကွဲပေနှင့် ဝင်ကျမ်းတို့က ကိန်လွေ၏အဝတ်အစားများကို ချွတ်ကာ ကိုယ်ခန္ဓာကို ရေချိုးကန်ထဲသို့ ပစ်ချလိုက်၏။ ဂိုဏ်းချုပ်မိန်းပျိုက ကိန်လွေကို ဆီးပမ်းကာ အပိတ်ခံထားရသည့် အကြောဓမ္မာကို ပြန်စွင့်ပေးလိုက်သည်။

ကိန်လွေမှာ အရှက်ကြီးရှက်ကာ ခုခံတိုက်ခိုက်နိုင်သည့် စွမ်းအားလည်းမရှိတော့ပြီမို့ ဂိုဏ်းချုပ်နှင့်ဝေးရာ ရေချိုးကန်ထောင့်နားသို့ကူးသွားပြီး ခပ်ကုတ်ကုတ်လေးနေနေလိုက်သည်။

ရေထဲသို့ ပစ်ချခံလိုက်ရသည့် အချိန်ကြောင့် ကိန်လွေ၏ တစ်ကိုယ်လုံးဝယ် ရေများ ရွဲရွဲစိုနေသည်။

ဂိုဏ်းချုပ်က လက်ဟန်တစ်ချက်ပြလိုက်သည်။ ကွဲပေနှင့် ဝင်ကျမ်းတို့က မွှေးပွမျက်နှာသုတ်ပဝါကြီးတစ်ခုကို ရေချိုးကန်ဘေးဝယ်ဖြန့်ကာ ကိပ်ပေးထားလိုက်သည်။

ဂိုဏ်းချုပ်က အချိုးကန်ထဲမှ လျှင်မြန်စွာ ထက်လိုက်၏။ ကွဲပေနှင့် ဝင်ကျမ်းတို့နှစ်ယောက်ကလည်း မွှေးပွမျက်နှာ

သုတ်ပဝါကြီးနှင့် ဂိုဏ်းချုပ်၏ကိုယ်ခန္ဓာကို ရစ်ပတ်ပေးလိုက်ကြသည်။

သူတို့၏လှုပ်ရှားမှုမှာ မြန်ဆန်လှသောကြောင့် ကိန်လွေမှာ ဂိုဏ်းချုပ်၏ကိုယ်ခန္ဓာကိုပင် မြင်လိုက်ရခြင်းမရှိပေ။

စုယုံ...ရှင်သုံးတဲ့ ရုပ်ဖျက်ဆေးတွေက ထယ်စကဝင်းပါ သား၊ ရေထိတာဟောင်မှ မပျက်ဘူးနော်။

မွှေးပွမျက်နှာသုတ်ပဝါကြီးဖြင့် ကိုယ်ခန္ဓာကို ရစ်ပတ်ပြီး နောက် ဂိုဏ်းချုပ်က ခပ်လှောင်လှောင် ပြောလိုက်သည်။

ကိန်လွေ အကြီးအကျယ်တုန်လှုပ်ချောင်းချားသွားသည်။ ဧည့်မျှခကောင်းသောရုပ်ဖျက်ဆေးများပင်ဖြစ်စေ၊ ရေခန်းနှင့်

ထိတွေ့မိပါက ပျက်စီးသွားရမည်သာဖြစ်သည်။ ဂိုဏ်းချုပ်၏အကင်းပါးကာ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်ပုံကို ကိန်

လွေ စိတ်ထဲမှ ကြိတ်ကာ ချီးမွမ်းလိုက်မိသည်။ မိမိလို ရေချိုးကန်ထဲသို့ မရမကဆင်းစေခဲ့ခြင်းမှာလည်း

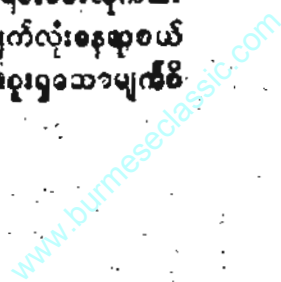
မိမိရုပ်ဖျက်ဆေးခြင်းရှိမရှိ စစ်ဆေး ဝမ်းသပ်ရန်ဖြစ်ကြောင်း ထရပ္ပပင် ကိန်လွေ ရိပ်မိလေတော့သည်။

'က...အမှန်အတိုင်းပြောမိမ်းပါ။ ရှင်ဟင် ကိန်လွေ မဟုတ် သား။'

ဂိုဏ်းချုပ်က ကိန်လွေကို ဝှာခိုက်ကြည့်ရမ်းပေးလိုက်၏။ မျက်နှာတွင် ပဝါပုံထားသော်လည်း မျက်လုံးနေရာဝယ်

အပေါက်လေးနှစ်ခုရှိနေသည်မို့ ဂိုဏ်းချုပ်၏ဝှာခိုက်မှုမှာ မျက်စိအစုံကို မြင်နိုင်သည်။

အကြည့်ဆ ရူးရူးရဲရဲရှိလှသည်။

'ထုတ်ဝါတယ်'

ဆော်သေတော့လည်းအခြေအနေမို့ ကိန်လွေ့ဝန်ခံလိုက်ရမည်။

'ဟို...တစ်ယောက်ကလေးက ဆင်ယုယုမဟုတ်လား'

'ဟုတ်ကဲ့'

'ရယ်နဲ့ စုရန်တို့နှစ်ယောက်ကော အာဖြစ်သွားကြပြီလဲ'

ကိန်လွေ့က ပြန်မပြောပေ။

'ဆေးကုန်ကြပြီလား'

ကိန်လွေ့က ခေါင်းညှိတ်ပြလိုက်သည်။

'လူငယ်သိုင်းဆေးကုန်ဆယ်နှစ်အထိထဲမှာ ရှင်နဲ့ ဆင်ယုယုတို့ဟာ သိုင်းပညာအထက်တိုးနဲ့ အကမ်းပါ၊ ဆုံးဆိုတော့ ကျွန်ုပ်မသိထားပါဘူး။ ကျွန်ုပ်မအနေနဲ့လဲ ရှင်တို့လို လက်ရုံးရည်ရာ နှလုံးရည်ရာ ထက်မြက်တဲ့လူမျိုးတွေကို လိုချင်မိပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့နဲ့ ပူးပေါင်းပါလား၊ ရှင်အတွက် အများကြီး အကျိုးရှိနိုင်ပါတယ်'

'ကျွန်ဆော်ဟာ သိုင်းသမားအခင်း၊ တစ်ယောက်ပါ၊ အများအစားကလေးကိုပဲ ဆောင်ရွက်နိုင်မယ်၊ ကိုယ်ကျိုးကို ကြည့်ပြီး သိုင်းသမားဆိုတော့နဲ့ မပူးပေါင်းနိုင်ဘူး'

ကိန်လွေ့က ပြတ်သားစွာပြန်အဖြေပေးလိုက်သည်။

'ဧည့်စားဦးပေါ့လေ'

ဤသို့ပြောပြီး ဂိုဏ်းချုပ်က လှည့်ထွက်သွားသည်။

ကွဲပေ့က ကိန်လွေ့အဝတ်အစားများကို တစ်ခုချင်းစီ တောက်ယူထားသည်။

'ဟာ...ကျွန်တော် အဝတ်တွေကို ယူမသွားပါနဲ့၊ ထားခဲ့ပါဦး၊ ထားခဲ့ပါ'

ကိန်လွေ့က ဆော်ဟစ်တားမြစ်ထေသည်။

ကွဲပေ့က မကြားဟန်ပြုနေသည်။

တံခါးစနားထိုင်ထောင်ဆော့ဆော့ ဂိုဏ်းချုပ်က နောက်ဖို့ လှည့်ကြည့်ပြီး စကားဆိုပြန်သည်။

'ဆြော်... တစ်ခုပြောဖို့ မေ့သွားတယ်၊ လင်ယုယုကိုလဲ ကျွန်တို့ ပမ်းထားလိုက်ပြီရှင်၊ ဝိတော့ ရှင်သေသေချာချာ ဧည့်စားဖို့လိုလိမ့်မယ်'

ဤသို့ပြောပြီးနောက် အပြင်သို့ထွက်သွားသည်။ ရေချိုးခန်းတံခါးကိုလည်း အပြင်ဘက်မှနေ၍ လုံခြုံစွာပိတ်ထား၏။ ကိန်လွေ့မှာ ရေချိုးခန်းထဲဝယ် ကိုယ်လုံးတီးဖြင့် ကျန်နေခဲ့သည်။

မိန်းမပျို သုံးယောက်လုံး အပြင် ထွက်သွားတော့မှပင် ကိန်လွေ့မှ ဝေ့ချိုးကန်ထဲမှ တက်လာရသည်။

ဝေ့ချိုးကန်တေးနားအောင် ထိုင်ရင်း အမျိုးမျိုးဧည့်စား၏။

ယခုတခါပင် ဆင်ယုယုအပါအဝင် လူငယ်သိုင်းသမား အားလုံးမှာ ဇင်ယော်ဂိုဏ်း၏ ပမ်းဆီးထားခြင်းထိုင်နေပြီး သို့ဖြစ်ရာ ယခုလိုအချိန်အခါမျိုးတွင် ထင်းတင်းမာမာလှုပ်ထဲ ငရိယာယုံသုံးဆူ လိုဏ်လိုဏ်လျှော့လျှော့လှုပ် ဖြစ်မည်

ကုန်လွှဲလှ ခဏ်းစားမိသည်။ သို့မှသာ ထွက်ပေါက်ရှာနိုင်

ထို့ကြောင့် ဂိုဏ်းချုပ်မိန်းမပျို ပြန်အလာကိုစောင့်ဆိုင်း

အချိန်များ တရွေ့ရွေ့ကုန်လွန်သွားသည်။ ကိန်လွှဲ၏

ကိန်လွှဲ ကမန်းကုတန်းပင် ရေချိုးကန်ထဲ ခုန်ဆင်းနေ

ရေချိုးခန်းတံခါး ပွင့်ပြီးနောက် ဂိုဏ်းချုပ် ဝင်ရောက်

ကျောက်မျက်ရတနာလက်ဝတ်လက်စားများလည်း ပါရှိ

‘ဘယ်လိုလဲ ကိန်လွှဲ၊ ခဏ်းစားပြီပြီဇာ’

‘ဟုတ်ကဲ့...ခဏ်းစားပြီးပါပြီ၊ ခင်ဗျားတို့က လက်ဦးနေ

တစ်ခုခု ကျွန်တော် အဖို့ ဘာမှမတတ်နိုင်တော့ပါဘူး။

ကိန်လွှဲက စိတ်ပျက် အားလျော့သည့်အသံဖြင့် ပြော

‘ရှင်သာ လိမ်လိမ်စာမာနဲ့ ကျွန်မခိုင်းတာတွေကို တထွေ

‘ကောင်းပါပြီဗျာ...လုပ်ပေးပါမယ်’

‘ဒီလိုမှပေါ့၊ က...ဈေးဦးပေါက်အနေနဲ့ ရှင်ကိုတာဝန်

‘လူတစ်ယောက်ကို ထွားပြီးထုတ်သစ်ပေးရမယ်’

ဤတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နိုင်ရန်အတွက် ဝမ်းကျန်းမှုထွက်

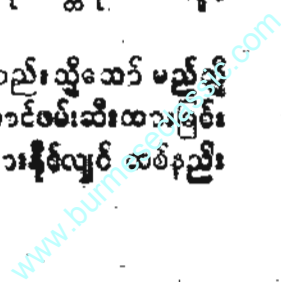
‘ဟာ...လုပ်ပေးပါမယ်...လုပ်ပေးပါမယ်’

ကိန်လွှဲက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘ရှင် လွတ်လွတ်လပ်လပ် သူ့ခွင့်ရတော့မယ်ဆိုပြီး သိပ်လဲ

‘ဂိုဏ်းချုပ်၏အစီအစဉ်မှာ ပိုင်နိုင်လှသည်။ သို့သော် မည်သို့

ဆိုစေ ဤဝမ်းကျန်းပေါ့ဝယ် ပိတ်လှောင်ဖမ်းဆီးထားခြင်း

၅၁၈ + ဆက္သိုလ်ခေရ်ဆောင်

မေတ္ထိ တန်နည်း လွယ်လမ်း၊ ရှေးနိဗ္ဗာန်မည်ဟု ကိန်လွေ ကကြီး
စားစား စိတ်ထင်းလိုက်ရသည်။

‘ရှင်လုတ်ဆင်ရမယ့်လူကတော့...’

ဂိုဏ်းချုပ်က လူတစ်ယောက်၏အမည်နှင့် နေထိုင်ရာ ခန့်
ရပ်ကို ဝပြောပြသည်။

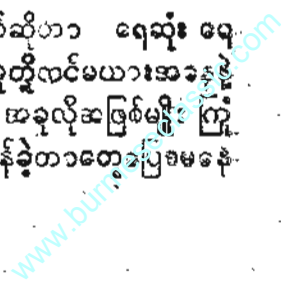

အခန်း (၇)

ခြောက်ရက်လွန်မြောက်သောနေ့။
ဟန်ချိမြို့သို့ ကိန်လွေ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။
ဟန်ချိမြို့မှာ ခရီးထမ်းဆုံဖြစ်သည့်အပြင် ပျော်စရာ ရှင်
စရာအမျိုးမျိုး၊ ရှိသောကြောင့် အလွန်စည်စားသည်။
ကိန်လွေ မှာမူ ပျော်စရာစုံသော ဟန်ချိမြို့သို့ရောက်လာ
သည့်တိုင် မပျော်နိုင်။ ခေါင်းထဲစယ် ရှုပ်ထွေးကပ် ရပ်ထဲ
ထွင်လည်း စိုးရိမ်သောကတို့ဖြင့် ပြည့်ကျပ်နေသည်။
ကိန်လွေ အ စားဝေခွဲစားဆိုင်တစ်ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်လိုက်အခ
ချေခင်ကျကျစားပွဲတစ်ရပ်ထိုင်ပြီး အရက်တစ်ခွက်နှင့် ဟင်း
လျှာများ မှာလိုက်သည်။

...သက်ကာ ဟမ်းလျှော့များကို ပြည်း
 ...ကြံဆနေသည်။
 ...ထွက်လာနိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။
 ...လင်ယုယုအပါအဝင် လူငယ်သိုင်းသမားများမှာမူ
 ...အဖမ်းခံနေကြရသေးသည်။ ထိုလူများ
 ...ထွက်မြောက်အောင် မည်သို့ကြံဆောင်ရပါမည်နည်း။
 ...အပြစ်မဲ့ ပြည်သူများကို ခုက္ခပေးမည့် 'ခင်ရော်ဂိုဏ်း'ကို
 ...စဉ်းစားအဖြေရှာ၍ မရ ကြံရာမရတော့သည့်အဆုံး အရက်
 ...ကိုသာ ဖြစ်ရကန်နေမိသည်။
 ...အရက်အိုး၊ ဆစ်ဝက်ခန့်ကုန်သွားသောအခါ ဆူထိုင်နေ
 ...သောစားပွဲတွင် လူတစ်ယောက်လစထိုင်သည်ကို တွေ့ရသည်။
 ...ဦးလွှဲက မော်ကြည့်လိုက်ရာ ကျားနက်ရှုန်ကျင့် ဖြစ်နေ
 ...ကြောင်း တွေ့ရသည်။
 'အလို...ရှုန်ကျင့်ပါလား၊ ထိုင်ဗျာ'
 ကိုနဲလွှဲက တအံ့တဩဖြင့်ပြောရင်း ဖိတ်ခေါ်လိုက်၏။
 ဆိုင်ပါဟုသာဆိုရသည်။ ကျားနက်ရှုန်ကျင့်မှာ ဆိုင်ခံဝယ်
 ဆိုင်ချပြီးဖြစ်သည်။
 ကိုနဲလွှဲက စားပွဲထိုးလေးအား တူတစ်စုံနှင့် ခွက်တစ်
 နက်ကို မှာလိုက်သည်။ စားပွဲထိုးလေးက ချက်ချင်းပင်ယူကာ
 ပေးသည်။
 'က-သောက်ဗျာ၊ ခင်ဗျားက တယ်လိုလုပ်ပြီး လွှတ်လစ
 ခာလဲ'

ကိုနဲလွှဲက ခွက်ထဲသို့ အရက်များထည့်ပေးပြီးမေး၏။
 'ခင်ဗျားလိုပဲဆိုပါသောဗျာ'
 ကျားနက်ရှုန်ကျင့်က ပြန်အဖြေပေးပြီး အရက်ကို ဘစ်
 ကျက်တည်းနှင့် အကုန်မော့ချလိုက်သည်။
 'ကျွန်တော်က လင်ယုယုအန္တရာယ်တွေမှာစိုးလို့လိုက်လိုက်
 လျှော့လျှော့လုပ်ခဲ့တာဗျာ'
 'ကျွန်တော်လဲအထူတူပါပဲ၊ ဟယ်ခနက်မင်းကျားကို ခုက္ခ
 မရောက်စေချင်လို့ လိုက်လျော့ခဲ့ရတယ်ဆိုပါတော့'
 'ကျွန်တို့လူတွေရဲ့ အခြေအနေအော တယ်လိုလဲ၊ ထိခိုက်
 အနာတရဖြစ်တဲ့လူရှိသေးလား'
 'အယ်သူမှ ထိခိုက်ဒဏ်ရာမခံကြပါဘူး၊ အားလုံးအကျဉ်း
 စခန်းကြီးတစ်ခုထဲမှာ အချုပ်ခံနေရတယ်၊ လင်ယုယုကိုလဲ
 ကျွန်တော်တွေခဲ့ရပါတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော်တို့လို ပြန်
 လွတ်ပေးလိုက်တဲ့လူတွေ ရှိချင်ရှိမှာပဲ၊ ဒါနဲ့ ခင်ဗျားတို့က
 ဘာကြောင့် ကျမ်းအုတ်လင်မယားအဖြစ် အယောင်ဆောင်
 ခဲ့တာလဲ၊ တကယ်လို့ဗျာ၊ အဲဒီတုန်းကသာ ခင်ဗျားတို့က
 အကြောင်းပုံပွင့်ချလိုက်ရင် အခုလိုအဖြစ်မျိုး ကြုံရမှာမဟုတ်
 ပါဘူး'
 သူတို့ရဲ့အကြံအစည် တယ်လိုခွိုတယ်ဆိုတာ ရေဆိုး ရေ
 ဖျားလိုက်ပြီး စုံစမ်းချင်လို့ ကျမ်းအုတ်လင်မယားအနေနဲ့
 ရုပ်ဖျက်ပြီး အယောင်ဆောင်ခဲ့တာပါ။ အခုလိုအဖြစ်မျိုး ကြုံ
 လှာလိမ့်မယ်လို့လဲ မထင်ခဲ့မိပါဘူး။ လွန်ခဲ့တာတော့ပြစ်မနေ
 ပါနဲ့တော့ဗျာ'

နဂါးလေးစမ်းကမ်းအထုလုပ်ပုံအတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ဇီလူ့
ကို စားခဲ့နတ်နတ်ဝင်၊ ပစ်ချင်တယ်'

ကျားနက်ရှုန်ကျင့်က မကျေမချမ်းပြောသည့်၊
'အဲဒါ နဂါးလေးစမ်းကမ်းအစစ်မဟုတ်ဘူး၊ နဂါးလေး
က သေသွားအကြာလှပြီ၊ တခြားတစ်ယောက်က နဂါးလေး
အယောင်ဆောင်ထားတာပါ'

'ဪ...ဟုတ်လား၊ အေးဗျာ... ကျွန်တော်တို့တတွေ
အပွဲပဲခွံလာခဲ့ကြတာ ဒီတစ်ပုံကျမှ နှပ်ပစ်ခံရတယ်ဗျာ'

'သူတို့ရဲ့ဌာနချုပ်စခန်းကို ဝင်တိုက်ကြတုန်းက ဘယ်လို
ဖြစ်ပြီး အဖမ်းခံလိုက်ကြတာလဲ'

'ဟေ့... ကျွန်တော်တို့ ဝင်တိုက်ကြတဲ့ အခန်းတွေထဲမှာ
လျှို့ဝှက် ထောင်ချေခက်တွေ ရှိနေတယ်ဗျာ၊ လျှို့ဝှက် ထောင်
ချေခက်တွေထဲ တိုးဝင်မိပြီး မြေအောက်အချုပ်ခန်းထဲ ထန်း
စင်သွားကြရတာပဲ၊ ပြန်ထွက်ဖို့မပြောခဲ့ အဆံ့အစောင်မပြုလိုက်
နိုင်ဘူး'

'ခင်ဗျားကိုကော လူသတ်ခိုင်းလိုက်တပဲလား'
'ဟုတ်တယ်'

ကျားနက်ရှုန်ကျင့်က မိမိသုတ် ဆင်သတ်ဖြတ်ပေးရမည့်
သူ၏အမည်ကိုပြောပြသည်။

'ခင်ဗျားက အဲဒီလူကို တကယ်သွားသတ်ပေးမှာလား၊
ကိန်လွှေကမေးလိုက်သည်။

'ခင်ဗျားကော'
ကျားနက်ရှုန်ကျင့်က ပြန်မေးသည်။

'မသိဘူး'

'ကျွန်တော်လဲ မဆုံးဖြတ်တတ်သေးဘူး၊ ကို...မေ့ဗျား
အခုလေ့လေ့ဆယ်မှစ အရက်သေခက်ထာပဲကေခင်းတယ်'
နှစ်ယောက်သား ထစ်ယေခက်တစ်ခုက မော့လိုက်ကြရာ
မကြာမီမှပင် အရက်အိုးတက်ထက်ပြိုင်လှားသည်။
ကျသင့်ငွေများကိုရှင်းပေးပြီးနောက် စားသောက်ဆိုင်ထဲ
မှ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

'ဘယ်သွားကြမလဲ'

'မြစ်ကမ်းနဖူးကိုသွားမယ်ဗျာ၊ အဲဒီမှာ အေးအေးဆေးဆေး
ဆေးထိုင်ပြီး တိုင်ပင်ကြတာပေါ့'

ကျားနက်ရှုန်ကျင့်က ပြန်ပြောသည်။

ဤသို့ဖြင့် နှစ်ယောက်သား ဟန်ချိမြို၏ ကမ်းနားလမ်း၊
အတိုင်း လျှောက်လာကြသည်။

လူရှင်းသေခတ်နေရာရှိ သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်တယ်
ဝင်ထိုင်ကြသည်။

'သူခိုင်းလိုက်တဲ့အတိုင်း လုပ်ပေးရင်လဲ အဖမ်းခံထား
ရတဲ့လူတွေ ထက်သားမှာမဟုတ်ဘူး၊ ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲ'

သစ်ပင်ကြီးအောက်တွင် ထိုင်မိကြသောအခါ ကိန်လွှေ
က ပြောသည်။

'ဟုတ်တယ်၊ လူတစ်ယောက်ရဲ့ အသက်ကို ကယ်ချင်လို့
တခြားတစ်ယောက်ကို အကြောင်းမဲ့ သတ်ပစ်ရမယ့်ကိန်းချိုး
အိုက်နေပြီ'

ကျားနက်ရှုန်ကျင့်က ပြန်ပြောသည်။

'အထိမ်းလို ကျွန်တော်က အပြစ်မဲ့တဲ့ လူတစ်ယောက်ကို အကြောင်းမဲ့သက်သက် ဆတ်ပစ်ခဲ့တယ်ဆိုရင် လင်ယုယုက ကျွန်တော် ကို သိပ်အထင်သေးသွားမှတော့ အမှန်ပဲ'

'ဒါလဲဟုတ်တာပဲ'

'ဘဝပဲဖြစ်ဖြစ်ဗျာ၊ ငမန်းကျွန်းကို ပြန်သွားပြီ၊ သူ့ယေယေကိုယ်ယေယေ ရင်ဆိုင်လိုက်တာက ကောင်းလိမ့်မယ်၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကောင်မကို အဝေသထင်နိုင်ရင် ကျန်တာတွေအား ထုံး ရှင်းကုန်မှာပဲ'

'ဖြစ်ပါ့မလားဗျာ၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကောင်မဆေးရဲ့ကိုယ်ရဲ့တော် ရွှေဆီထိုး ဆယ်နှစ်ဖောက် အတော်အစွမ်းထက်ပြီးတော့... အဆိပ်မိကျောင်းစိမ်းကုံးတို့ဆယ်လေးယောက်ကလဲရှိနေသေးတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်တည်းအင်အားနဲ့ မနိုင်နိုင်ဘူး'

ထိုအခိုက်တွင် မေ့ရင်ရိပ်ထဲမှ အထိတ်စရာ ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။

'ဟုတ်ပါစမ်း၊ အဲဒီလို မိုက်ရွှားရဲလုပ်ဖို့မသင့်ဘူး'

'ဘယ်သူလဲ'

ကိန်စေ့က လေသံမမှမာဖြင့် မေးလိုက်သည်။

'ကျွန်တော်ပါဗျာ'

ပြန်ဖြေထံနှင့်အတူ မောင်ရိပ်ထဲမှ လူတစ်ယောက် ထွက်လာသည်။ သိုင်းလူထင်ခြောက်ဦးအနက်မှ ဆန်းကြယ်လှလှင် ထောင်ပင်းပင်ဖြစ်သည်။

'ခင်ဗျာ၊ တို့ ငမန်းကျွန်းကို သွားပြီး ထိုက်ခိုက်ကြမယ်ဆိုတဲ့ အကြံကို ကျွန်တော်က နှုတ်တယ်ဗျာ၊ မိလုံလုပ်တာ မိုက်ရွှားရဲဆန်တယ်၊ အားလုံးခုကွဲရောက်ကုန်နိုင်တယ်'

သန်းကြယ်လှလှင် ရှောင်ပင်းက ပြောသည်။

'ခင်ဗျာ၊ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ထွက်လာနိုင်တော့လဲ'

'ခင်ဗျာ၊ တို့လိုပဲပေါ့ဗျာ'

'ဂိုဏ်းချုပ်ကောင်မက ဘယ်သူ့ကို အသတ်ခိုင်းလိုက်တာလဲ...'

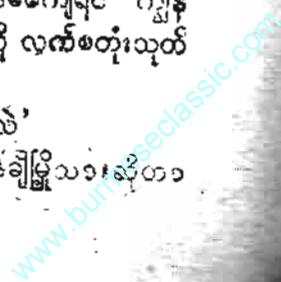
'တို့... မသတ်ခိုင်းပါဘူး၊ ခင်ဗျာ၊ တို့နှစ်ယောက် တာဝန်ကျမကျ လိုက်ပြီး အကြည့်ခိုင်းတာပါ။ တကယ်လို့ ခင်ဗျာ၊ တို့ ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန်လုပ်မယ်ဆိုတာ တွေ့ရရင် သူ့ဆီကို အချိန်မီ အကြောင်းကြားဖို့ စေ့ပို့ခိုင်းပေးလိုက်တယ်'

'ခင်ဗျာ၊ တာဝန်ကျေအောင် မဆောင်ရွက်နိုင်ရင် ဘယ်မိန်းကလေးကို သတ်ပစ်မယ်လို့ ဂိုဏ်းချုပ်က အကျပ်ကိုင် ခြိမ်းချောက်လိုက်သလဲ'

'ဖမ်းမိထားတဲ့ ဟင်္သာမယ်ငါးဖော်နဲ့ နတ်သူဇာ ခုနစ်ပါး ဆိုတာ ကျွန်တော်နဲ့ သံဃာ့ဇာတ်ပြုထွန်းနေတဲ့ လူတစ်ယောက် နဲ့ မရှိပါဘူး၊ သူတို့က ကျွန်တော် တာဝန်မကျေရင် ကျွန်တော် မိသားစု ငါးဆယ်ရွှစ်ယောက်လုံးကို လက်စတုံးသုတ်ဆင်ပစ်မယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်'

'ခင်ဗျာ၊ မိသားစုတွေက ဘယ်မှာနေသလဲ'

'ဟော၊ ဟန်ချိမြို့မှာပဲ၊ ကျွန်တော်က ဟန်ချိမြို့သားဆိုတာ ဆိုတာ တို့မသိကြသေးဘူးလားလို့လဲ'

'အင်း...ခင်ဗျားမှာလဲ အတော့ကို အကျဉ်းအကျပ်တွေ နေရတာပဲကိုး၊ ဝီတော့ ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်ခယ်စိတ်ကူးနေ သလဲ'

'လှပပါဗျာ၊ ကျွန်တော် အိမ်ကို လိုက်လာခဲ့ကြပါ။ ဟို... ထောက်တော့မှ အေးအေးဆေးဆေးပြောပြတာပေါ့'

x x x

သန်းကြွယ်လှလင်းဆင်းပင်း၏အိမ်မှာ အတော်ပင်ကြီး မား ကျယ်စွန်းသည်။ အဆောင်နှင့် အခန်းများလည်းအတော် များများ ရှိသည်။

လှိုသော် ထိုအခန်းများ အေးဆုံးတွင် မည်သူမျှ မရှိဘဲ ဗလားနတ္ထိဖြစ်နေသည်ကိုတွေ့ရသောအခါ ကိန်စလှနှင့် ကျား နက်ရှုန်ကျင့်တို့မှာ အလွန်အံ့အားသင့်ကုန်ကြသည်။

'ခင်ဗျားမှာ မိသားစု ဝါးဆယ်ရှစ်ယောက်တောင်ရှိတယ် ဆို...'

ကျားနက်ရှုန်ကျင့်က အံ့ကြပိတ်ကိုမမြို့ သိပ်နိုင်တော့သည် ဆိုဆုံး ထုတ်ပေးမေးမြန်းလိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ်လေ'

'အဲဒီလူတွေ ဘယ်ဆရာကုန်လဲ၊ ထစ်အိမ်လုံးမှာ ကျွန် တော်တို့သုံးယောက်တည်းပဲရှိနေပါလား'

'ကျွန်တော်က ဂိုဏ်းချုပ်အမျိုးသမီးခိုင်းတဲ့အတိုင်းမယ့် နိုင်ဘူးဆိုတဲ့အကြောင်းကို စာရေးပြီး စာပို့ခိုခို ပို့လိုက်ပြီဗျာ'

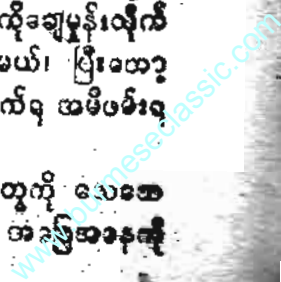
ဝီတော့ ဒီအိမ်ကြီးမှာ မကြာခင် ကြမ္မာဆို၊ ကျဆုတ်တော့ ခယ်၊ ဝီတော့ ကျွန်တော် မိသားစုတွေလဲ ကြမ္မာဆို၊ ကျဆုတ်တော့ ဆိုနေရာမှာ ဘယ်နေတော့မှာလဲဗျ'

ထိုအခါကျမှ သန်းကြွယ်လှလင်းဆင်းပင်းက သူ၏မိသား စုများကို ဘေးကင်းရာသို့ တိမ်းရှောင် ခိုင်းထားခြင်း ဖြစ် ကြောင်းကို ကိန်စလှနှင့် ကျားနက်ရှုန်ကျင့်တို့ နားလည် သဘောပေါက်ကြလေတော့သည်။

'ဝီနဲ့ နေလယ်ကပ် စာပို့ခိုကို ပြန်ပို့လိုက်တာဆိုတော့... မျောက်ဆယ်ရက် ဆယ့်ငါးရက်လောက် ကြာရင် ဂိုဏ်းချုပ် အမျိုးသမီးလူတိုက်တဲ့ သိုင်းသမားဆိုတဲ့ ဒီအိမ်ကိုဆရာက ဘာတော့မှာပဲ၊ သူတို့ကို ဆီးကြိုရင်ဆိုင်ပြီး သူတို့အင်နိုင်တဲ့ အစီအစဉ်တွေ ကျွန်တော်ဆုပ်ထားတယ်၊ ခင်ဗျားတို့လဲ ဝိမ်း ကျည်ပေးကြပါ'

'ဟာ...ဘယ်နှယ်ပြောစာပေါ့လိမ့်၊ ကူညီပေးရမှာပေါ့'

'သူတို့က အနည်းဆုံး အင်အားဆယ်ငါးယောက်လောက် အတော့ လာမှာပဲ၊ ပြီးတော့ သိုင်းပညာစုမ်းအက်တဲ့လူတွေလဲ အထက်များများပါလာလိမ့်မယ်၊ ဒီလိုလူတွေကိုအချမှန်းလိုက် ပြန်ရင် သူတို့ရဲ့အင်အား အထက်လျော့သူ့ခမ်းမယ်၊ ပြီးတော့ အင်အားထက် နှစ်ယောက်လောက် လက်ရ အမိပမ်းရ ပါမို့ ငမန်းကျွန်းပေါ်က အခြေအနေတွေကို သေအေ ချောစမ်းမေးနိုင်မယ်၊ ငမန်းကျွန်းပေါ်က အခြေအနေကို

၂၂၀ + တက္ကသိုလ်နေ့ရိုစေခင်

သိရာ ကျွန်တော်တို့သုံးယောက် ငမန်းကျွန်းပေါ်ပြန်လျှော
ပြီး ချွေမှုန်းတိုက်ခိုက်ကြတော့ပေါ့'

'ခင်ဗျား၊ အစီအစဉ်တွေသိပ်စောင်းတယ်ဗျာ၊ ခင်ဗျား
စိတ်ကူးဉာဏ်ကောင်းပုံကိုတော့ ချီးမွမ်းရမယ်ဗျာ။'

ဤသို့ဖြင့် ကိန်လွေနှင့် ကျားနတ်ရှုန်ကျင့်တို့သည် ရောင်
ပင်း၏နေထိုင်တွင် နေထိုင်စာခ သိုင်းသမားဆိုးများ ရောင်
လာပါက ချွေမှုန်းတိုက်ခိုက်နိုင်ရန် လျှိုဝှက် ထေခင်ခရောက်
များကို ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားကြသည်။

သန်းကြွယ်လှောင်ရောင်ပင်း၏တက်ကိန်း မလွှဲပေ။
ထယ်ရက်မြောက်သေခနေ ညသန်းခေါင်ယံတွင် စင်စော
ဂိုက်ချုပ် စေလွှတ်လိုက်သော သိုင်းသမားဆိုး နှစ်ယောက်
ရောက်ရှိလာကာ နေထိုင်ကြီးကို စီးနင်းတိုက်ခိုက်ကြ၏။

လျှိုဝှက်ထေခင်ချောက်များ အကွက်ကျကျ ကြိုတင်တင်
ဆင်ထားပြီးပြီမို့ လူငယ်သိုင်းသမားသုံးဦးက လစရာ
တိုက်ခိုက်ကြသူများကို ဆောင်မြစ်စွာ ချွေမှုန်းသုတ်သစ်နိုင်
မည်။

အသက်ရှင်လျက် သုံးဦးကို ထက်ရပမ်းဆီးမိခဲ့သည်။
လေဆုံးသွားကြသူများထဲတွင် ရွှေခေးစိန်ကြံနှင့် ထေ
ပင်လယ်ခေးပြုဂိုက်မှ လက်ထောက်ဗိုလ်ဟောင်း နှစ်ဦးလည်း
ပါဝင်သည်။
ပမ်းမိထားသူများထဲမှ တောင်ပင်လယ်ခေးပြုဂိုက်
ထက်ထောက်ဗိုလ်ဟောင်းတစ်ဦးလည်းပါဝင်သည်။

ပမ်းမိသူများကို ကျကျနနခပ်ခပ်ပြီးနောက် ဆက်ဆိုင်ရာ
အက်ဖ်ဖ် အစ်လို့က်ကြသည်။
ထို့နောက် ကိန်လွေ၊ ကျားနတ်ရှုန်ကျင့်နှင့် သန်းကြွယ်
ထုထင်စောင်ပင်းတို့သုံးယောက်ထံမှ ငမန်းကျွန်းသို့ လျှိုဝှက်
စွာ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

အကျဉ်းခန်းများမှာ ဆယ်လေးပေပတ်လည်မျှသာကျယ်
ဝန်းပြီး နံရံထိုးဘက်ကို သံပြားများဖြင့်ကရံထားသည်။

ကြော်လမ်းဘက်သို့ မျက်နှာမူထားသည့်နေရာတွင်မူ ကျစ်
လုံးခန့်တုတ်သော သံတိုင်များ၊ အခိုင်အခန့် စိုက်ထူထား၏။
အကျဉ်းခန်းတံခါးမှာလည်း ထိုမျက်နှာမူဘက်တွင်ရှိသည်။
ကျဉ်းမြောင်းသော အခန်းလေးထဲဝယ် လူခြောက်ယောက်
နေရသည်မှာ အတော်ကျဉ်းကျဉ်းကွပ်ကွပ်ရှိလှသည်။

ယေဘုယျအားဖြင့်လေးသတ်သတ်၊ မိန်းမလေးသတ်သတ်ထဲ
ပေး၍သာ တော်သေးသည်ဟုဆိုခဲ့မည်။ လူ့ဟုတ်လျှင် နေရ
ထိုင်ရသည်မှာ ပို၍ကသိကအောင်ဖြစ်ပေမည်။

မိမိတို့၏ အမှတ်အသားနှင့် မြေအောင်ခန်းထဲဝယ် ရောက်
နေကြသည်အတွက် လူငယ်သိုင်းဆေးများမှာ နေ့မှန်း ည
မှန်း ခွဲခြားမသိတော့အောင် ဖြစ်နေကြလေပြီ။

မိမိတို့၏ အမှတ်အသားနှင့် မိမိတို့အချိန်ကို သတ်မှတ်ကာ
တစ်ယောက်တစ်မျိုး ပြောဆိုငြင်းခန်းနေရသည်က အလုပ်တစ်
ခုလို ဖြစ်နေသည်။

ယခုလည်း ချမ်းသာလှစွာကျားရုံး၊ ဝေါင်းသူဇာဟိုပိုနှင့်
ခရေသူဇာချင်းမေတို့သုံးယောက်သား နေ့ဖြစ်သည်။ ညဖြစ်
မည်။ နေ့လယ်ပိုင်းဖြစ်သည်ဟု ပြောဆိုငြင်းခန်းနေကြ၏။

ကော့ကုန်ပြေးငြင်းမာနကြပါ။ အခုအချိန်မှာ နေ့ခင်းပဲ
ဖြစ်ဖြစ်၊ ညဉ့်နက်သန်းခေါင်ပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်မဟိုအတွက်အရေး
ကြီးပါဘူး၊ ဖော့ဒီနေရာကနေ လွတ်မြောက်ဖို့က အရေး
ကြီးဆုံးပါ။

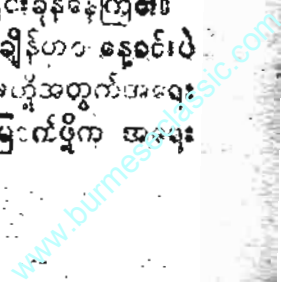
အခန်း (၈)

ကြော်လမ်း၏အလယ်လောက်ဝယ် မီးပုံးလေးတစ်ခု ထွန်း
ညှိ ရှိတဲဆဲအားသည်။

မီးပုံးလေး၏ အလင်းရောင်မှာ သိပ်မပျော့လှသော်လည်း
မြေအောက်ခန်းရှိ အကျဉ်းခန်းများထဲတွင် အချုပ်ခံထားရ
သော လူငယ်သိုင်းဆေး နှစ်ဆယ့်လေးယောက်ထိုးအတွက်
ထိုမီးပုံးလေးမှာ နေရင်းအလင်းထပ်ပေးပြန်နေသည်။

ထိုမီးပုံးလေးအသံမရှိပါက မြေအောက်ခန်းအစုလုံးတွင်
မှောင်အတိကျနေပေမည်။

မြေအောက်ခန်းထဲဝယ် အကျဉ်းခန်း လေးခန်း ရှိသည်။
အကျဉ်းခန်းတစ်ခုစီတွင် လူငယ်သိုင်းဆေး၊ ခြောက်ဦးစီ
ထည့်ဆင်းပျုပ်နှောင်ထားသည်။

လူတွေလည်းလုပ်ယူက ကြားဝင်ကစပြောလိုက်သည်။
'ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီနေရာက လွတ်မြောက်နိုင်မှလဲ ယူယု
ရှဲ့၊ အေးလေ... ယူယုအနေနဲ့ကတော့ လွတ်မြောက်စရာ မျှော်
လင့်ချက်ရှိနေတာပေါ့'

'ခရေဘူတာချင်းမမကပြန်ပြောသည်။

'ရှင်က ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ'

'ဟို...ဂိုဏ်းချုပ်အမျိုးအမီးက ကိန်လွေ့ကို စာဝန်ပေး
ပြီး စေလွှတ်လိုက်တယ်မဟုတ်လား၊ ကိန်လွေ့သာ စာဝန်
ကို ကျေပွန်အောင်ထမ်းဆောင်ပြီးပြန်လာခဲ့ရင် ယူယုကိုလွတ်
ပေးမှာပေါ့'

'ကိန်လွေ့ဟာ ဂိုဏ်းချုပ်ခေမာရစ်မ ခိုင်းလိုက်တဲ့အတိုင်း
လူသွားသတ်ပေးမှာမဟုတ်ဘူးလို့ ကျွန်မတပ်အပ်ပြောနိုင်ပါ
ဏယ်'

လင်ယုယုကပြန်ပြောသည်။

ဤတွင် သူနှင့် ကပ်လျက်ရှိသော အကျဉ်းခန်းထဲဝယ်...
အချုပ်ခံနေရသော ဟယ်နက်မင်းကျားကလည်း လှမ်းအော်
ပြောသည်။

'ဟုတ်တယ်၊ ကျားနက်ရွန်ကျင့်ဟာလဲ အဲဒီလိုပဲ၊ ဟို-ဂိုဏ်း
ချုပ်က ခိုင်းလိုက်တဲ့အတိုင်း လူသွားသတ်ပေးမှမဟုတ်ဘူး
လို့ ကျွန်မရဲရဲကြီးပြောရဲတယ်'

'အင်းလေ... သူတို့နှစ်ယောက်က ဂိုဏ်းချုပ် အမျိုးအမီး
ခိုင်းလိုက်သလို လူသတ်ပေးတော့တဲ့နေ့ကတော့ ကျွန်မလဲ
လွတ်စရာလမ်းမရှိတော့ပါဘူး'

ဇင်စင်လူက ပြန်ပြောသည်။

'ထကယ်ပဲလမ်းစလုံးပျောက်နေပြီလား'

လင်ယုယုတို့၏အကျဉ်းခန်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် အကျဉ်း
ခန်းထဲရှိ စိန်ကျားထစ်ကလွမ်းပေးသည်။

'အင်း...လုံးဝလမ်းပျောက်နေတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊
ထကယ်လို့ ကျွန်မအနေနဲ့ တွေ့ချင်နေတဲ့ လူအစုံအမင်ကို
တွေ့နိုင်မယ်ဆိုရင်တော့ လွတ်မြောက်စရာလမ်းစ ပေါ်လစနိုင်
ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီလူက မြေအောက် အကျဉ်းခန်း
တွေထဲကို တစ်ခေါက်မှတော့စင် ရောက်မလှတော့စင် ခက်နေ
ဏယ်'

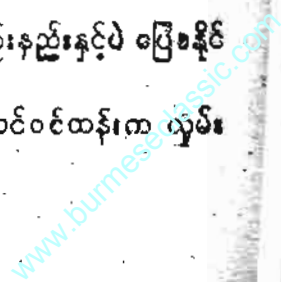
လင်ယုယုက စိတ်ပျက်ဟန်ဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

သူတို့ကို မြေအောက်အကျဉ်းခန်းထဲတွင် ပိတ်လှောင်ထား
ပြီးနောက် စားဆောက်စရာနှင့် ရေများကို အပေါ်ဘက်ရှိ
လျှိုဝှက်အပေါက်ငယ်မှ ထစ်နှေလျှင် နှစ်ကြိမ်ချပေးသည်။

မြေအောက် အကျဉ်းခန်းထဲသို့ အစောင့်အကြပ်များပင်
ဝင်ရောက်စာခြင်းမရှိပေ၊ အပြင်ဘက်တွင်သာ စောင့်ကြပ်
နေကြသည်။

'အဲဒီလူကိုတွေ့ချင်ကြောင်း တစ်နည်းနည်းနှင့်ပဲ ပြောနိုင်
ရင်ကော မဖြစ်ဘူးလား'

တခြားအကျဉ်းခန်းထဲရှိ ပလွေလုလင်ဝင်ထန်က လှမ်း
မေးသည်။

ကြွသိုက်နဂါးဆောင်ပါတယ်။ ငါပေးမယ့် ဒီမြေဆောက်
 ဆောင်နဂါးဆောင်ကို အစားအဆောက်ပို့တဲ့လူတောင်ဝင်မလာ
 ဆဲ အပေါ်ကနေချုပ်ပေးနေတော့ ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲ’
 ဆယ်နဂါးမင်းကျူးကဝင်ပြောပြန်သည်။
 ‘အစောင့်တစ်ယောက်ယောက် ဒီမြေဆောက်နဂါးဆောင်
 ထားအောင်တော့ ကျွန်တော် ကြံဆောင်ပေးနိုင်ပါတယ်’
 ပလ္လုလုလင်ဝင်ထန်းကပြောသည်။
 ‘က...ကြံစမ်းပါဦးခွင့်’
 လင်ယုယုက ပြောလိုက်သည်။
 ‘က...ရောင်းရင်းတို့ အသံကုန်အော်ကြမ်းပါ’
 ပလ္လုလုလင်ဝင်ထန်းက ပြောလိုက်သည်ဘုင် အမျိုးသား
 ဆယ်နှစ်ဦးက အတွင်းအားများစုစည်းထာ အသံကုန်အမျိုး
 မျိုး အော်ဟစ်လိုက်ကြသည်။
 ‘ဟေး...လာကြပါဦးကု’
 ‘ရေဖော်တယ်’
 ‘ဗိုက်ဆာဒနပြီဟေ့’
 ဆထွင်းအားသုံးက အော်လိုက်ကြသည်မို့ အသံများ
 စ ကျယ်လောင်လှသည်။
 မြေအောက်နဂါး ဆပြင်ဘက်တွင် စောင့်ကြပ်နေစေစ
 အစောင့်ဖြစ်သူမှစ ထိုအသံများကို ကြားနေရသည့်အတွက်
 အလွန်အံ့ဩသွားသည်။
 ထိုနေ့အဖို့ အစောင့်တစ်ကျသူမှာ ရွှေဆံသိုးဆယ်နှစ်
 အောက်အနက်မှ ကိုဖေဖြစ်သည်။

ကိုဖေက မြေအောက်အနက်တံခါးကို ဖွင့်ကာ မြေ
 အောက်နဂါးဆောင်ထဲသို့ ဆင်းလာပြီး အခြေအနေကို စစ်ဆေးကြည့်
 ရှုသည်။
 ‘ဟေ့...ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ဒီလောက်တောင် အော်ကြီးဟစ်
 ကျယ်လုပ်နေကြတာလဲ၊ အေချင်လိုသား’
 ကိုဖေက ကြိမ်းမောင်းလိုက်သည်။
 ‘ဒီအမျိုးသမီးက ရုပ်လေးချောသလောက် တယ် အာ
 ကြမ်းပါလား’
 ငွေကျားသစ်စုချိမ်းက ပပ်လှောင်လှောင်လှမ်းပြော၏။
 ‘ထိတ်တိတ်နေလို့ပြောနေတာ မကြားဘူးလား၊ နောက်
 တစ်ခါ အသံထွက်လာရင် ရှင့်ခေါင်း ပြတ်ပြီသာ မှတ်မေ
 ထော့’
 ကိုဖေက ခေးရှည်ကိုဆွဲထုတ်ထစ ကြိမ်းမောင်းလိုက်
 သည်။
 ‘ဒီလောက် အာကြမ်းပြီး မိုက်သိုင်းတဲ့မိန်းမ ဒီတစ်သက်
 လင်ရတော့မှာမဟုတ်ဘူး’
 ငွေကျားသစ်က ထပ်၍နောက်ပြန်သည်။
 ‘ဟား...ဟား...ဟား’
 ‘ဟား...ဟား...ဟား’
 တခြားလူများကထည်း၊ ဝိုင်းဝန်းလှောင်ပြောင်ရယ်မေစ
 ခြံသည်။
 ကိုဖေ ဒေါသထွက်သွားပြီး ငွေကျားသစ်ကို ခေးရှည်
 နှင့် လှမ်းထိုးသည်။

ထိုအခါမှာတော့ သူ့ကို ကြိုတင်တွက်ဆထားပြီးဖြစ်သည့် နောက်သို့ အလိုက်ဆင့်ရွှေစင်ပေးလိုက်၏။

‘အား...ဟား...ဟား’

‘ဟား...ဟား...ဟား’

တခြားလူများ၊ စိုင်းဟားနေကြစဉ် လင်ယုယုက ကွဲပေ တို လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

‘မိမယ်...မိမယ်...ဧကလာပါဦး’

‘ဘာလုပ်မလို့လဲ’

ကွဲပေ က လင်ယုယုတို့၏အကျဉ်းခန်းရွှေတွင် လာရပ်ပြီး စေလသံမာမာနှင့် မေးသည်။

‘ငမန်းနက်စေးရီလျှံကျင့်ကို သတင်းတစ်ခု ပါးလိုက် ပါရစေ၊ တကယ်လို့ သူ့အစ အစခင်မင်ဇယ် ငမန်းဖြူကြီး ရီတာဟိုင်ရှဲ သားအစစ်ဖြစ်တယ်ဆိုရင် သူ့တို့ လျှိုဝှက်တိုက်စွ တစ်ခု ပြောစရာရှိတယ်လို့ပြောပေးစမ်းပါ’

‘ဘာလျှိုဝှက်ချက်လဲ’

‘ဝမ်းနည်းပါတယ်၊ မိလျှိုဝှက်ချက်ကို ထောစီပင်လွယ် ငမန်းဖြူကြီးရဲ့သားအစစ်ဖြစ်တဲ့လူကိုမှ ပြောပြနိုင်ပါမယ်’

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရဲ့ ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ မိလျှံကျင့် မိနော့ကို အထောက်အကူပြုနိုင်ပါဘူး၊ ဟိုလူတွေထဲ ခနခက်အပ်ဆူဆူပူပူ လုပ်မနေနဲ့၊ မိတစ်ခါဆူရင် ထခင်၊ သုံးရက်မပေးဘဲထဲခင်းလိုက် အယ်’

ကွဲပေ က လင်ယုယုကိုပြောနေရာမှ ကျန်လူများကိုလှည့် တစ် ကြိမ်းမောင်းပြီး မြောအောက်ခန်းမှ ပြန်တက်သွား၏။

‘ဘယ်လိုလဲ လင်ယုယု၊ သိပ်မဟန်ဘူး၊ မဟုတ်လား၊ ဟို... ကေခင်လေးရီလျှံကျင့် မိကိုလာနိုင်မယ်မထင်ပါဘူး’

ငွေကျားသစ်က လင်ယုယုကိုလှမ်းပြောသည်။

‘ရီလျှံကျင့် လာကိုလားပါလိမ့်မယ်၊ ခေခင်သားကြည့်နဲ့ ဝါ’

လင်ယုယုက ပိုင်နိုင်သောအသွင်ဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

လင်ယုယု၏မုန်းဆချက် မှန်သည်ဟုဆိုရမည်။

အချိန်အတော်ကြာသေးအခါ ဓာခါးပွင့်သွားပြီး မြေ အောက်ခန်းထဲသို့ ငမန်းနက်စေးရီလျှံကျင့် ဝင်ရောက်လာ သည်။

‘ခင်ဗျားက ကျွန်တော်ကို ဘာကြောင့်တွေ့ချင်တာလဲ’

ရီလျှံကျင့်က လင်ယုယုရဲ့နေသည့် အကျဉ်းခန်း ရွှေတွင် ရပ်ပြီး မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။

‘ရွှင်ဟာ ငမန်းဖြူကြီးရီတာဟိုင်ရှဲသားအစစ် ဟုတ်မဟုတ်၊ အရှင်ပြောပါဦး’

‘ကျွန်တော်ဟာ ငမန်းဖြူကြီးရီတာဟိုင်ရှဲ သားအစစ်ပါ၊ ကျွန်တော် အနေနဲ့ လူတစ်ယောက်ကို အဖေအတုအဖြစ်ပြော နေရာလှိုမယ်မထင်ပါဘူး’

‘ဟုတ်ပါပြီ၊ ရွှင်ဟာ ရီတာဟိုင်ရှဲသား ဖြစ်တယ်ပဲဘာ လိုက်ပါ၊ စိမ်းကုံးတို့ဆယ်လေးယောက်ဟာ ရွှင့်အဖေကိုသတ် ခဲ့ကြတဲ့လူတွေဖြစ်လျက်သားနဲ့ ဘာကြောင့် သူတို့နဲ့ပေါင်း

ပြီးတော့ စင်ချော်ကိုယ်ကလဲ ဘာကြောင့် ဝင်ခဲ့
နာလဲ

ဒီအကြောင်းတွေကို မသိချင်ပါနဲ့လေ၊ ဖိလီဖြစ်ရတာဟာ
ထွေးသားတဲ့အကြောင်းတွေကြောင့်လို့ပဲ ဆိုပါရစေတော့

ရှင်က ဒီကိစ္စတွေအတွက် ပြေလည်အောင် ရှမ်းမပေးနိုင်
ဘူးဆိုရင် ရှင်ကို ရိုတစ်ဟိုင်ရဲသားလို့ ကျွန်မက ဘယ်လိုယုံ
ကြည်နိုင်မှာလဲ

မယုံရင်တော့လဲ ကျွန်တော် သားမှမအတ်နိုင်တော့ဘူး

ရီလျှ ကျင့်က ဤသို့ပြောပြီးနောက် ထွက်သွားရန်ပြင်၏။
လင်ယုယုက လှမ်း၍ဟန်တားလိုက်သည်။

ခဏနေပါဦးလေ၊ ရှင်ကို ပြောခရာလေးတွေရှိတယ်

မြောလေ...ဘာပြောမှာလဲ

ရှင်အဖေ သေသွားတယ်ဆိုတာ ရှင်ကိုယ်တိုင်က သူ့ရဲ့
အလောင်းကိုမြင်ရလို့ပြောနိုင်တာလား

ဖေဖေရဲ့ အလောင်းကိုတော့ သေစေချစ်ချစ် မမြင်ခဲ့ရ
ပါဘူး၊ ဖေဖေဟာ စိမ်းကိုးရဲခေးချက်ထိပြီး ပင်လယ်ထဲကျ
သေသွားတယ်လို့ပြောသံကြားရတာပါပဲ

စိမ်းကိုးတို့လူစုက ရှင်အဖေကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ကြတစ်
ဟာ ရှင်အဖေရဲ့ ရတနာသိုက်ကို အပိုင်စီးချင်ကြလို့ မဟုတ်
သေး

ဟုတ်ပါတယ်

သူတို့ထဲထဲ အဲဒီ ရတနာသိုက်ကို ရှစ်တွေကြပြီလား

မတွေ့ကြသေးပါဘူး

ရတနာသိုက် ဘယ်နေရာမှာ ရှိတယ်ဆိုတာကိုကော ရှင်
သိလား

မသိဘူး

အဲဒီ ရတနာသိုက် ဘယ်နေရာမှာ ရှိတယ်ဆိုတာ ကျွန်မ
သိထားတယ်ရှင်

ဟုတ်ရဲ့လားဗျာ

ရီလျှ ကျင့်က မယုံနိုင်သောလေသံဖြင့် ပြောသည်။

ရတနာသိုက် ရှိတဲ့နေရာကိုသာမကဘူး၊ ရှင်အဖေ မသေ
သေးဘဲ အသက်ရှင်နေသေးတယ်ဆိုတာရယ်၊ ရှင်အဖေ ဘယ်
နေရာမှာရှိနေတယ်ဆိုတာရယ်ကိုပါ ကျွန်မက ထိသေးတယ်

ဟာ...ခင်ဗျား ယုတ်တာတွေလားပြောမနေပါနဲ့

ရှင်အဖေဟာ ညာမျက်ခုံးအောက်မှာ မွဲနက်ထစ်စုရှိနေ
တယ်၊ ပြီးတော့ ညာဘက်ရင်ထိတ်နဲ့ ဟယ်လက်ခမောင်းမှာ
ခေးထိတ်အမှတ်ရှိတယ်၊ သယ်နယ်လဲ

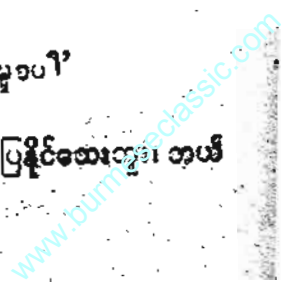
လင်ယုယုပြောပြနေသည်မှာ မိမိပင်၏ ကိုယ်ပေါ်တွင်ရှိ
အော ထင်ရှားသည့် အမှတ်အသားများဖြစ်နေသောကြောင့်
ရီလျှ ကျင့်မှာ လင်ယုယု၏ စကားများကို ယုံကြည်သွား၏။
လက်ခံသွား၏။

ဖေဖေ ကိုယ်မှာတွေ့ခဲ့တယ်

ပင်လယ်ထဲက ကျွန်းအေးတစ်ကျွန်းမှာပေါ့

အဲဒီကျွန်းက ဘယ်နေရာမှာလဲ

အဲဒါနီတော့ အခုအချိန်မှာပြောမပြနိုင်တော့ဘူး၊ ဘယ်
လိုမှ မထောက်မဲ့ပါနဲ့

'ကျွန်တော် အဝေ ပင်လယ်ထဲက ကျွန်းလေးတစ်ကျွန်းမှာ နီးနီးဘယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားဘယ်လိုလုပ်သိတာလဲ'

'ကျွန်မနဲ့ ကိန်လော့ သစ်ဖောင်မှာ ကြီးနဲ့ချည်ပြီး ပင်လယ် ထဲ အမျှေခပ်ရတဲ့ အကြောင်းကိုတော့ ရှင်သိပြီး ဖြစ်ပါလိမ့် မယ်'

'ဟုတ်ကဲ့၊ အဲဒီအကြောင်းကို သိပြီးပါပြီ'

'အဲဒီလိုမျှောပါသွားရင်း ကျွန်းတစ်ကျွန်းကိုရောက်သွား တယ်။ အဲဒီကျွန်းပေါ်မှာ ရှင်အဆစ်ရိဘာဖိုင်နဲ့အတူခဲတာပဲ။ မထမတော့ ဆူက ဆူနာမည်ကိုမပြောဘူး။ လျှို့ဝှက်ထား ထယ်။ ဧါပေမယ် နောက်ပိုင်းမှာတော့ ကျွန်မတို့ဆာ ဆူ တိတ်တိတ်လေး ဆေးကန်နေတဲ့ ပင်လယ်ကူးလှေကြီးနဲ့ လျှို့ ဝှက် ရတနာသိုက်ကို ရှာတွေ့တော့မှ သူ့ကိုယ်သူမခန်းမြူကြီး ရိတာဟိုင်ဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံတယ်'

'ဖေဖေက ဘာကြောင့် အဲဒီ ကျွန်းပေါ်မှာပဲ နေနေရ တာလဲ'

'သူက ကျွန်းကနေထွက်သွားနိုင်ဖို့ လှေကြီးတစ်စင်းကို တိတ်တိတ်လေးဆေးကန်နေတာရှင်၊ ပြီးတော့ ကျွန်မတို့ကိုလဲ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်ကြံဆတ်ဖြတ်ဖို့ ကြံစားတယ်....'

'ဧါပေမယ် ကျွန်မတို့ကလက်ဦးသွားပြီး သူ့ကိုအကြေ ဝယ်လိုက်နိုင်တယ်။ သူဆေးကန်ပြီးသွားတဲ့လှေကြီးကို ယူစီးပြီး အဲဒီကျွန်းက ထွက်လာခဲ့တာပဲ။ သူတော့ ကျွန်းပေါ်မှာကျန် နေခဲ့တယ်။ အခုလေးခက်ဆိုရင် နောက်ထပ်လှေကြီးတစ်စင်း စာပိဆေးကန်ချင်ဆော့ကန်နေဦးမလား မပြောတတ်ဘူး'

'ရတနာတို့ကကော'

'ကျွန်မတို့က ရတနာတို့ကို တစ်ပြားတစ်ချပ်မှ မယူခဲ့ပါ ဘူး။ လျှို့ဝှက်လိုက်ရုံထဲမှာ စီအတိုင်းထားခဲ့ပါတယ်'

'အဲဒီကျွန်း ထယ်မှာရှိထယ်ဆိုတာကို ခင်ဗျားက ပြော မပြနိုင်ဘူးလား'

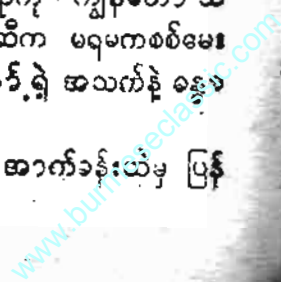
'ကျွန်မတို့နှစ်ဆယ်လေးယောက် ဟောဒီမှစ၍ အကျဉ်းခံနေ ရပြီး အန္တရာယ်ရှိနေသမျှတာလုပ်လုံး အဲဒီကျွန်း ထယ်မှာ ရှိတယ်ဆိုတာ ထုတ်မပြောနိုင်ဘူး။ ကျွန်မတို့ လွတ်မြောက်နိုင် မယ်လမ်းစ ပေါ်လာမယ်ဆိုင်တော့ ပြောပြနိုင်မယ်'

'ကျွန်တော် မှာ ခင်ဗျားထို့ကို ကယ်တင်ပေးနိုင်တဲ့ စွမ်း အားနဲ့ အခြေအနေရရှိပါဘူးဗျား၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ထေးခစ် မှ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရှင်ဗြေအာဏာကို မပယ်ရှားနိုင်ဘဲ သူခိုင်၊ ရာကို လိုက်လုပ်ပေးနေရတာပါ'

'မိကို ကျွန်မလဲ ရိပ်မိပါတယ်။ အခုဟာက ရှင်အဝေ မသေသေးတူးဆိုတာ ရှင်ကိုပြောပြချင်လို့ပါ'

'ရတနာတို့နဲ့တော့ ကျွန်းကို ပြောမပြတာ ခပ်ကောင်း ကောင်းပါပဲလေ။ ဝကယ်လို့ အဲဒီနေရာကို ကျွန်တော် သိ ထားရင် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ကျွန်တော် ဆီက မရမကစစ်မေး မှာပဲ။ ထုတ်ပြောမိပြီးရင်တော့ ကျွန်တော် ရဲ့ အသက်နဲ့ နေ့ခ ကိုယ် မခြေတော့ပါဘူး'

'နီလျှို့ ကျွင့်က ဤသို့ပြောကာ မြေအောက်ခန်းထဲမှ ပြန် ထွက်သွားသလား။'

မိမိတို့နှစ်ယောက်လေးဦး၏လွတ်မြောက်ရေးအတွက် ပမန်း
ကျွန်းသို့ရိလျှံကျင့်အားဖြင့် မည်သို့မျှကူညီဆောင်ရွက်ပေး
နိုင်ခြင်း ရှိမည်မဟုတ်ကြောင်းကို လင်ယုယုက ကြိုတင်တွက်
ထားပြီးဖြစ်သည်။

ယခု ရိလျှံကျင့်ကို ပြောလိုက်သည်မှာလည်း ဤပထမ်း
စကားများ စင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်၏နားသို့ ပေါက်ကြားစေရန်
သာ ရည်ရွယ်ရင်းရှိသည်။

ဤသတင်းစကားများကို စင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ် သိရှိသွား
လျှင် မိမိတို့ကို ဖမ်းဘက်လှည့်ဖြင့် လွတ်ပေးလိုမည်ထို့ပြင်
မိမိတို့သွားရာနေ့အထိ စင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်နှင့် လက်ရွေးစင်
သိုင်းသမားများက နောက်ယောင်ခံလိုက်သာကြမည်ကိုလည်း
လင်ယုယု ကြိုတင်တွက်ဆထားပြီးဖြစ်သည်။

နေ့ကယောင်ခံလိုက်လာမည့် စင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်တို့ လူစု
ကို လှည့်စားနိုင်မည့် ပရိယာယ် ထုည့်ကွက်များကိုလည်း ကြို
တင် ကြံစည်ထားပြီးဖြစ်သည်။

x x x

ရိလျှံကျင့်ထစ်ယောက် ဂိုဏ်းချုပ်မိန်းမပျို၏ ရွှေမှောက်
သို့ ရောက်ခဲ့သည်။

နေရာမှာ အခန်းကျဉ်းလေးတစ်ခန်းဖြစ်သည်။ ထိုအခန်း
ထဲဝယ် ဂိုဏ်းချုပ်မိန်းမပျိုနှင့် ရိလျှံကျင့်တို့နှစ်ယောက်သာ
ရှိသည်။

ဂိုဏ်းချုပ်မိန်းမပျိုသည် မျက်နှာကွင် ပဝါအနက် ဖုံး
ထားပြီး ပါးလွှားပျော့ပျောင်းသောဝှီးသားဝတ်ရုံကိုတစ်ထပ်
တည်း ဝတ်ထားသည်။

မျက်နှာဖုံးပဝါအနက်က ဂိုဏ်းချုပ်မိန်းမပျို၏မျက်နှာကို
လုံခြုံစွာဖုံးအုပ်ထားနိုင်သော်လည်း ဝတ်ထားသည့် ဝတ်ရုံက
မူလကဲ့သို့ ရှိက်ဖိုကြီးပေါ်အသွယ်သွယ်ကို လုံးဝတင် မဖုံးနိုင်
ချေ။

ဝါဝင်းအိသွားသော အသားဆိုင်ကြီးများက အထင်း
သားဖြစ်နေသည်။

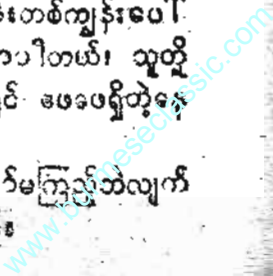
သို့သော် ရိလျှံကျင့်မှာ ဂိုဏ်းချုပ်မိန်းမပျို၏ မှတ်မော
ဥယ်အတိဖြစ်နေသော ခန္ဓာကိုယ်ကို မကြည့်နိုင်၊ မကြည့်ဝံ၊
ခေါင်းကိုင့်ကစ ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်စွာရှိနေသည်။

'ကိုင်း...လင်ယုယု ရှင့်ကိုပြောခဲ့တာတွေကို ပြန်ပြောပြ
ခမ်းပါ'

ဂိုဏ်းချုပ်မိန်းမပျိုက ရိလျှံကျင့်ကို စူးစိုက်ကြည့်ပြီးပေး
သည်။

ကျွန်းတော် အပေ ပင်လယ်ပြင်က ကျွန်းတစ်ကျွန်းပေါ်
မှ အသက်ရှင်လျက်ရှိနေသေးတယ်လို့ ပြောပါတယ်။ သူတို့
အတွေ့ကို လွတ်မြောက်အောင် ကူညီပေးရင် ဖေပေရှိတဲ့နေ
ရာ ကျွန်းရဲ့ဘည်နေရာကိုပြောပြမယ်တဲ့'

ရိလျှံကျင့်က ခေါင်းငုံ့နေရာက မော်မကြည့်ဘဲလျက်
ကြောက် ဖန်တုန်လှုပ်စွာပြန်အေးပြီးပေးသည်။

'ခွင့်အပေရဲ့ ရတနာတေ့ဝှက်ထားတဲ့ နေရာအကြောင်းကို
သော မေးပြောပြဖူးလား'

'ပေပေရဲ့ ရတနာသိုက်ရှိတဲ့နေရာကို သူသိထားတယ်လို့လဲ
ပြောပါသေးတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူပြောတဲ့စကားတွေကို ကျွန်
တော်က သိပ်အယုံအကြည် မရှိပါဘူး။ သူတို့ လှယ်မြေခတ်
အောင် ကုညီပေးစေချင်လို့ အမင်သက်သက်လုပ်ကြပြီးပြော
အပြစ်မှာပါ'

'လင်ယုယု လုပ်ကြံပြောတယ်လို့ ရှင်က ဘာကြောင့်ဆိုနိုင်
တယ်'

'ပေပေဟာ စိမ်းကုံးရဲ့ ခားချက်ထိပြီး ပင်လယ်ထဲက
ဆွားခဲတစ်ခါ၊ ခားချက်ကြောင့် မသေတောင် ရေနစ်ပြီး
သေမှာအမှန်ပဲ။ ခားစက်ရာကြီးရထားတဲ့လူတစ်ယောက်ဟာ
ပင်လယ်ပြင်မှာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ကျားခတ်နိုင်မှလဲ'

'ခွင့်အပေက ပင်လယ်မှာ ကျွမ်းကျင်လွန်းလို့ ငမန်းဖြူ
တောင် အခေါ်ခံရတဲ့လူပဲ'

'ပေပေ အသက်ရှင်နေတယ်ဆိုတာ ဖြစ်ကိုမဖြစ်နိုင်ပါဘူး
'ကိန်လွေ့နဲ့ လင်ယုယုတို့ကို သစ်ဖောင်မှာကြိုးနဲ့တုပ်ပြီး
ပင်လယ်ထဲ မျှောလိုက်တုန်းကလဲ သူတို့ကို အသက်ရှင်စရာ
အကြောင်းခရီးတော့ဘူးလို့ ထင်ခဲ့ကြတာပဲ။ ဒါပေမယ့် သူတို့
နှစ်ယောက် အသက်ရှင်နေသေးတာ ရှင်အမြင်ပဲမဟုတ်ထား
'ဒါကတော့ ဖြစ်တောင့်ဖြစ်ခဲကိစ္စပါ'

'မိမယ် ရီလျှံကျင့်၊ ရှင် တစ်ခုမှေးနေသေးတယ်ထင်တယ်
ကိန်လွေ့နဲ့ လင်ယုယုတို့ကို သစ်ဖောင်မှာ ကြိုးနဲ့အသေအစာ

ကျင့်ထားတာရှင်၊ သူတို့ဘာသာဆိုရင် အဲဒီ တုပ်နှောင်ထား
တဲ့ကြိုးတွေကို ဖြေကိုမဖြေနိုင်ဘူး။ သူတို့ကို ကြိုးဖြေပေးပြီး
ကယ်တင်ပေးတဲ့လူတစ်ယောက် ရှိကိုရှိရမယ်'

'ပင်လယ်ထဲမှာ ငါ့ပစ်လှေဖြစ်ဖြစ်၊ ကုန်တင်သင်္ဘော
သစ်စီးစီးကဖြစ်ဖြစ်တွေ သွားပြီး ကယ်ဆင်ခဲ့တစ်ပြင်မှာပေါ့'

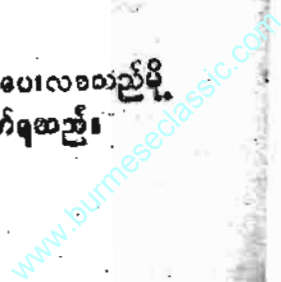
'ကျွန်မကတော့ စိလိုမထင်ဘူး။ သူတို့ဟာ ပင်လယ်ထဲက
ကျွန်းတစ်ကျွန်းဆိုကို မျှောပါသွားလိမ့်မယ်။ အဲဒီကျွန်းပေါ်
မှာ အရင်ရောက်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်ယောက်ရှိနေပြီး အဲဒီ
လူက ကိန်လွေ့ကိုကယ်တင်လိုက်တာဖြစ်ရမယ်။ ကိန်လွေ့ ထို
လို ကယ်တင်လိုက်တဲ့လူဟာ ရှင်အပေဖြစ်ဖို့မျှားသယ်'

'ကိန်လွေ့နဲ့ လင်ယုယုတို့ကို တစ်နေရာစီဆီ အချိန်တစ်ချိန်
ခွဲပြီး ပင်လယ်ထဲ မျှောလိုက်တာပါ။ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ
ကျွန်းတစ်ကျွန်းတည်းကို သွားမတင်နိုင်ပါဘူး။ ဒီကိစ္စဟာ
အင်ယုယုက လူတိုလမ်းထွင်ချင်လို့ အမင်သက်သက် လှုပ်ကြံ
ပြောတာဖြစ်ရမယ်လို့ ကျွန်တော် ထင်တာပဲ'

'ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်လေ၊ သူပြောတာတွေဟာ လိမ်တစ်ခဲ
ဖြစ်ဦးတော့ ကျွန်မကတော့ ယုံကြည်လိုက်ချင်တယ်။ ဒီတော့
အပိုတော့ ဘာမှဆက်ပြောမနေနဲ့အော့ လင်ယုယုတို့တတွေကို
မေန်းကျွန်းက ထွက်ပြေးနိုင်အောင် ရှင်က ကုညီပေးလိုက်ပေ
တော့၊ ဒါဟာ ကျွန်မရဲ့အမိန့်ပဲ'

'ဟုတ်...ဟုတ်တဲ့'

စိုက်ချုပ်မိန်းမပျိုက ဖြတ်သားစူးအမိန့်ပေးလစာတည်မို့
နီလျှံ ကျင့်မှစ ခေမဒကမထက်ဝံတဲ နခခံလိုက်ရအညိး။

'ဟာ... ဝိနားတိုးစမ်း၊ လူတို့ကို ဘယ်လို လွတ်မြောက်
အောင်လုပ်ပေးရမလဲဆိုတာကို ပြောပြမယ်၊ ပီပီရီရီပီပီ
နော်'

ဂိုဏ်းချုပ် မိန်းမပျိုက ရီလျှံကျင့်ကို အနီးသို့ ခေါ်ပြီး
လိပ်ဆောင်ရမည့်အစီအစဉ်များကို တီးတိုးပြောပြသည်။

x x x

မြေအောက်အကျဉ်းခန်းထဲသို့ ရီလျှံကျင့် ခင်ရောက်လာ
ခဲ့သည်။

အကျဉ်းခံနေရသော လူငယ် သိုင်းသမားများမှာ မိတ်
မောကျနေကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

'ရှူး... လင်ယုယု... လင်ယုယု'

'ရီလျှံကျင့်က လင်ယုယု ရှိနေသော အကျဉ်းခန်းရွေ့၍
လှားကာ အသံပြုလိုက်သည်။

အဘိတ်ဆတ်ပြီး နားပါးသည့် သိုင်းသမားများဖြစ်သော
ကြောင့် လင်ယုယုသာမက ကျန်လူငယ်သိုင်းသမားများလည်း
စိတ်စရာမိုနိုလာကြသည်။

'ဘာအကြောင်း၊ ထူးလို့လဲ ရီလျှံကျင့်'

'ကျွန်တော်သေသေချာချာစဉ်းစားပြီးပါပြီ၊ ခင်ဗျားတို့
ဝိနေရာက လွတ်မြောက်အောင် ကျွန်တော် တုညီပေးတော့
မယ်၊ ခါပေမယ့် အချက်သုံးချက်ကိုတော့ တောင်းဆိုနိုင်
တယ်'

'ပြောသေး'

'ထမ အချက်က ကျွန်တော်လဲ ဒီမှာ ချန်ခေးနပ် ဘူး၊
ခင်ဗျားတို့နဲ့အတူတူလိုက်လာခဲ့မယ်၊ ကျွန်တော်ကို အန္တရာယ်
မတွေ့ရအောင် ခင်ဗျားတို့က အကာအကွယ်ပေးရမယ်'

'ဖြစ်ပါ့တယ်၊ နောင်တစ်ချက်ပြော'

'ဒုတိယ အချက်က ကျွန်တော်ပေပေ ရှိနေတဲ့ကျွန်းကို
အရောက်ပို့ပေးရမယ်၊ ပြီးတော့ ကျွန်တော် အခပ်ရဲ ရသနာ
သိုက်ထဲက ပစ္စည်းတွေကို လက်ဖျားနဲ့ခေတ်စစ်ထုကြရတယ်'

'ဘေးတာတူတယ်'

'ခါဆီရင် အခေတ်တစ်ခုကျနေတဲ့ ဝင့်ကျွမ်းကို အမှင်
ဖမ်းချုပ်လိုက်မယ်'

ရီလျှံကျင့်က ဤသို့ပြောပြီး အသံမြင့်က ခင်ကျယ်
ကျယ်အော်ပြောလိုက်သည်။

'ဝင့်ကျွမ်း... ဝင့်ကျွမ်း၊ မြန်မြန်လာခမ်းပါ၊ ဒီမှာလာကြည့်
ခမ်း'

အော်သံဆုံးသည်နှင့် ဝင့်ကျွမ်း ဝေးဆွဲကာ မြေအောက်
ခန်းထဲရောက်လာသည်။

'ဘင်လဲ... ဘာလဲ... ဘာဖြစ်တယ်'

ဝင့်ကျွမ်းက မေးသည်။

'ဟောဟိုမှာကြည့်ခမ်း'

ရီလျှံကျင့်က အကျဉ်းခန်းတစ်ခုစီ ထောင်နားကို လက်
ညှိုးထိုးပြလိုက်သည်။

ထိုနေရာသို့ ဝင်ကျွမ်း၊ လှမ်းအကြည့်တွင် ရီလျှံကျင့်က ဝင်ကျွမ်း၏ လည်ကုတ်ကို လက်ဝါးစောင်းဖြင့် ဆတ်ကစ ဝတ်ချလိုက်သည်။

ဝင်ကျွမ်း သတိလစ်ကာ 'တိုင်း'ခနဲ လဲကျသွားသည်။

'သူ့ကိုအပြတ်ရှင်းထေးခဲ့ပါ'

လင်ယုယုက ပြောလိုက်သည်။

ရီလျှံကျင့် အတော်အကျပ်တွေသွားသည်။

တအယ်တော့ ခုလို ဝင်ကျွမ်းကိုတိုက်ခိုက်သည်မှစ ဂိုဏ်း ချုပ်၏ ညွှန်ကြားလိုက်သောအစီအစဉ်အတိုင်း လုပ်ခြင်းသေ ဖြစ်သည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ထံ ဝင်ကျွမ်းကို အဆေးသတ်ရန် မပြောလိုက် ပေး သတိထစ်အောင် တိုက်ခိုက်ရန်သာခွင့်ပြုလိုက်သည်။

'ဟာ...သူ့သတိလစ်နေပြီပဲ အပြတ်ရှင်းစရာ မလိုဘူးထင် တယ်'

ရီလျှံကျင့်က ဆင်ခြေပေးလိုက်သည်။

'ရန်စူးရန်ညှောင့်ဆိုတာ အကုန်ရှင်းတာ ကောင်းတယ်၊ ကဲ...ကျွန်းမပြောတဲ့အတိုင်းသာလုပ်စမ်းပါ'

ရီလျှံကျင့် တွေဝေကာ စဉ်းစားနေသည်။

အဘယ်၍ ဝင်ကျွမ်းကို အပြတ်မှရှင်းလျှင် လင်ယုယုတို့က မိမိကို အယုံအကြည်ရှိမည်မဟုတ်ဟုလည်း တွေးမိသည်။ အခု လောလောဆယ်တွင် လင်ယုယု၏ယုံကြည်မှုရရှိရန်မှာ အရေး ကြီးသည်။

ရီလျှံကျင့်က ယတိပြတ်ဆုံးဖြတ်တာ ဝင်ကျွမ်း၏လက်မှ လွတ်ကျနေသောဝေးရွည်ကို ကော့ကတိုင်လိုက်သည်။

ဝင်ကျွမ်းကိုအပြတ်ရှင်းပြီးနောက် သူမ၏အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ အကျဉ်းခန်းသေလေးရွှေ့ောင်းကို ထုတ်ယူသည်။ အကျဉ်းခန်း တံခါးများကို လိုက်ဖွင့်ပေးသည်။

အကျဉ်းခန်းလေးခန်းစလုံး ပွင့်လှားအောင်၊ လူဝယ်သိုင်း ထမား၊ နှစ်ဆယ့်လေးဦးတို့ အကျဉ်းခန်းထဲမှ ထွက်လာနိုင်ခဲ့ ကြပေပြီ။

'အပြင်က အခြေအနေစာယ်လို့ရှိသလဲ၊ အစောင့်တွေကျန် နေသေးလား'

ကျားဖြူရုန်ဆိုင်ကမေးသည်။

'ဘာမှမေးမနေနဲ့၊ ကျွန်တော် နောက်သာလိုက်လာခဲ့ကြ'

ရီလျှံကျင့်က ဤသို့ပြောပြီးနောက် စကြိုလမ်းအတိုင်း ဦးဆောင်ကာ ခေါ်လာခဲ့သည်။

ခေအကြာတွင် စကြိုလမ်းအဆုံးသို့ ရောက်လာကြသည်။ စကြိုလမ်းအဆုံးဝယ် တံခါးနှစ်ပေါက်ရှိနေသည်။ ညာဘက် တံခါးမှစ ပွင့်နေပြီ။ ဘယ်ဘက်ရှိတံခါးကိုမူ မင်းတုပ်ချကာ သေသေချာချာပိတ်ထားသည်။

'ဟောဒီတံခါးက ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရဲ့ သီးသန့်အပျိုဆောင် ကို သွေးတဲ့လမ်းပေါက်ပဲ၊ ဒီလမ်းအတိုင်းလိုက်သွားရင် ဂိုဏ်း ချုပ်ကြီးနဲ့ ရင်ဆိုင်တိုးမိမှာအမှန်ပဲ'

ရီလျှံကျင့်က ပွင့်နေသောညာဘက်တံခါးကို ညွှန်ပြရင်ခဲ ပြောသည်။

'ခွင့်ခံထားတာကတော့ ဘယ်တံခါးကလဲ'
 'ဘယ်တံခါးကလဲ ညက်ကောင်းသလောက် စေ့စပ်နေချာ
 ထားတဲ့ လင်ယုယုက မေးလိုက်သည်။
 'အဲဒီညာဘက်တံခါးကပဲ ဝင်လာခဲ့တာပါ'
 'ခါဆို ရှင် လည်ကလဲ ဝင်လာတာကို ဂိုဏ်းချုပ် သိတယ်
 ပေါ့'
 'ဟုတ်ကဲ့-သိပါသလား၊ ကျွန်တော်က လင်ယုယုနဲ့ ကောင်း
 ပြောချင်ပါတယ်လို့ ခွင့်တောင်းပြီး ဝင်လာခဲ့တာပါပဲ'
 'ဟေး နီတံခါးကသွားရင်ကော ဘယ်ကိုရောက်မလဲ'
 လင်ယုယုက ပိတ်နေသောတံခါးကိုညှိပြပြီး ဝေးပြန်၏။
 'မေးနဲ့ကျွန်းနဲ့ မြောက်ဘက်ကမ်းခြေကို ရောက်အောင်
 သွားနိုင်တဲ့ လျှို့ဝှက်မြေအောက်လမ်းကိုရောက်ပါတယ်'
 'ဘြော်...ကျွန်မတို့က မြေအောက်လမ်းကနေ ထွက်သွား
 ရမှာပေါ့'
 'ဟုတ်ပါတယ်'
 'အဲဒီ မြေအောက် လျှို့ဝှက်လမ်းထဲမှာ အစောင့်တွေတစ်
 စတုကောမရှိဘူးလား'
 'မရှိပါဘူး'
 'ဟုတ်ရဲ့လား၊ ရှင် ဒီလောက်လွယ်လွယ်တူကုန် ထွက်ပြေး
 နိုင်ပါ့မလား'
 လင်ယုယုက မသင်္ကာသလိုမေးသည်။
 'အဲဒီမြေအောက်လမ်းမှာ အစောင့်မရှိပေမယ့် အစောင့်
 ထင်ကြောက်စေရကောင်းတဲ့ လျှို့ဝှက်ထောင်ချောက်တွေ'

လျှို့ဝှက်ခလုတ်တွေရှိတယ်။ ထမယ်လို့ ကျွန်တော်ကသာ လမ်း
 မပြပေးဘူးဆိုရင် ဒီ မြေအောက်လမ်းကနေ ခင်ဗျားတို့ ဘေး
 ကင်း ရန်ကင်း သွားနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဟောပီ မြေအောက်
 လမ်းဟာ ကျွန်တော် ဘဝေသက်ထက်က ဆောက်ထားတာ
 ဆိုတာ့ လျှို့ဝှက်ထောင်ချောက်တွေကိုပေး၊ လျှို့ဝှက်ခလုတ်
 တွေရဲ့ အနေအထားကိုပါ ကျွန်တော်က ကောင်းကောင်းသိ
 ထားတယ်'

ရီလျှို့ ကျင့်က ဤသို့ပြောဆိုလိုက်သည်တွင် လင်ယုယုက
 လည်း ဆက်၍မေးခွန်းမထုတ်တော့ပေ။ ရီလျှို့ ကျင့်က ဘယ်
 တက်တံခါးကို ဖွင့်လိုက်သည်။

ထိုနေ့က မီးခွက်တစ်ခုကိုကိုင်ဆောင်ကာ ရွှေမုဗ္ဗိအောင်
 ကာ ဝင်သွားသည်။

လူငယ်သိုင်းသမားနှစ်ဆယ့်လေးယောက်တို့လည်း ရီလျှို့
 ကျင့်နေထိုင်မှု လိုက်လာကြသည်။

မြေအောက်ဥမင်လမ်းမှာ အတော်ကျယ်ဝန်းသည်။ လူတစ်
 ယောက် တောင်းစွာမတ်တတ်ရပ်၍ သွားနိုင်သည်။

ကြမ်းပြင်မှာ ကျောက်ပြားကြီးများကို တစ်ချပ်စီ စီစီရီရီ
 ခင်းထားသည်။ ဤလိုခင်းထားပုံမျိုးမှာ လျှို့ဝှက် ထောင်
 ချောက်များ တပ်ဆင်ထားကြောင်း ထင်ရှားသည့် အခင်း
 အကျင်းမျိုးဖြစ်ကြောင်း အကဲခတ်မိသည့်အတွက် လူငယ်
 သိုင်းသမားများမှာ ရွှေလူခြေလှမ်းကိုကြည့်ကာ လိုက်နင်း
 နေကြသည်။

နောက်ဆုံးတွင် မြေအောက်ဥမင်ထဲမှ ခန္ဓာပထီ ရန်မခပဲ
ချောချောမောမောပင် ထွက်လာနိုင်ခဲ့ကြသည်။

အပြင်ဘက်သို့ရောက်သောအခါ လယ်စေ့သည်ကိုတွေ့ရ
သည်။ ခုနစ်စဉ်ကြယ်ပြောင် အမြီးထောင်နေပြီမို့ ညသန်း
ခေါင်ယံအချိန်ဖြစ်ကြောင်းလည်း သိကြရသည်။

'ဟိုခဏ္ဍကိုးညှိုးနည်းစောက်ဆက်လျှောက်သွားရင် ဝမ်း
ကျွန်းရဲ့ မြှောက်ဘက်ကမ်းခြေကိုရောက်မယ်။ ညနေက ဖဲခီ
ကမ်းခြေဘက်ကို ကျွန်တော် လျှောက်ကြည့် ထား ပြီး ပြီး
ထတော်ပေါ်မှစော့ အစောင့်တွေရှိတယ်။ နေ့တော့ ခင်ဗျား
ထို လူသုံးယောက်လေးကလွတ်ပြီ။ မသေဘဲကို အပိုင်စီးလိုက်
ရင် ခကောင်းမယ်'

ရီလျှ ကျင့်ကပြောသည်။
ဤတွင် ရွှေဆုံးညိုရောက်နေသော ကျားဖြူရွှန်အိုင်၊ စိန်
ကျားသစ်နှင့် ပလွေလုလင်ဝင်ထန်းတို့ အပြေးခေးထွက်သွား
ကြသည်။

အတန်ကြာပြေးမိသောအခါ ကျွန်းကမ်းခြေသို့ ရောက်
လာသည်။ ပင်လယ်လှိုင်းပုတ်သံများကိုလည်း ကြားရ၏။

လရောင်ရှိနေသည်မို့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကောင်းစွာမြင်နေ
ရသည်။ ကမ်းစပ်ပစ်နေရာဝယ် ဆိုက်ကပ်ထားသောသင်္ဘော
ကြီးတစ်စီးကို ထင်ထင်ရှားရှားတွေ့ရသည်။

သင်္ဘောပေါ်တွင် မှိန်ပျံဖျံမီးအိမ်ခလားတစ်ခု ထွန်းညှိထား
သည်။

'ထတော်ပေါ်ကိုတက်ကြမယ်။ အစောင့်တွေကို အကြောက်
ပိတ်မယ်။ ပြီးတော့ သင်္ဘောသားတွေကို ထက်ရပမ်းမယ်။
ဒါမှ သင်္ဘောမောင်းမယ်လို့ရနိုင်မှာ'

ကျားဖြူရွှန်အိုင်က အစီအစဉ်ကိုပြောပြပြီး သုံးယောက်
သား သင်္ဘောပေါ်သို့အသာထွက်လာတက်လာခဲ့ကြသည်။

သင်္ဘော၏ကျွန်းပတ်ပေါ်တွင် အစောင့်သုံးယောက်ရှိနေ
သည်။ အစောင့်များမှာ သာမန် သိုင်းသမားများသေဖြစ်ထွ
ကျားဖြူရွှန်အိုင်တို့လူစုထ အလွယ်တကူပင် ရှင်းပစ်လိုက်နိုင်
ကြသည်။

အိပ်ပျော်နေသောသင်္ဘောသားခြောက်ဦးကို လက်ရပမ်း
စီးပြီး သင်္ဘောကြီးတစ်ခုလုံးကိုလည်း မအောင်မြင်စွာ သိမ်း
ပိုက်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

ကျားဖြူရွှန်အိုင်တို့က လက်ပြ အချက်ပေးလိုက်သည်တွင်
ကမ်းခြေ၌ ပုန်းအောင်းပြီး အခြေအနေ စောင့်ကြည့်နေကြ
သည့်သူများကလည်း တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ထတော်
ပေါ် တက်လာခဲ့ကြသည်။

အားလုံး သင်္ဘောပေါ်တက်ကြပြီးနောက် ချက်ချင်းပင်
အသင်္ဘောကို ဆိပ်ကမ်းမှခွာစော ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

သင်္ဘောကမ်းခြေမှ အတော်လှမ်းလှမ်းသို့ရောက်လာသော
အခါတွင်မူ ဝမ်းကျွန်းပေါ်မှ အချက်ပေးခေါ်ဝေါ်လောင်း
တီးသံများကြားရပြီး ထောသောရွတ်ရွတ် ပြောလွှားလှုပ်ရွား
နေသောအရိပ်ဆူဏ္ဍာန်များကို လှမ်းမြင်ကြရသည်။

၂၅၄ + တက္ကသိုလ်နေရဲ့အောင်

'ဟား...ဟား...ဟား...အခုမှလုပ်နေကြတဲ့အား ပင်းထို့
အထောင်ပေါက်ပြီး ယုံနိုင်မှ ငါ့ထိုက်မိအောင်ပမ်းနိုင်တော့
ဗူးဟား...ဟား...ဟား'

သင်္ဘောဦးတွင်ရပ်နေသောပလ္လင်လှလင်ဝင်ကန်းက အားရ
ဝမ်းသာစွာပင် လှမ်းဆော်လိုက်သည်။
မှောင်မိုက်နေသော ပင်လယ်ပြင်ကိုဖြတ်ကာ သင်္ဘော
က အရွိန်နှင့်မုန်ပင် ခုတ်မောင်းနေသည်။
ငမန်းကျွန်းက နောက်ထက်တွင် တစတစပေးကွေ့ကျန်
နေရစ်ခဲ့သည်။

အခန်း (၉)

ငမန်းကျွန်းက တစတစနီးကပ်လာသည်။
သူတို့သုံးယောက် လှေကို အသံမထွက်အောင် လှော်ခတ်
နေသည်။

အမှောင်ထုက ပင်လယ်ပြင်ကို သိမ်းသည်။စွာလှမ်းမိုးထား
သည်။

လှေပေါ်တွင် ပါလာကြသူ သုံးဦးလုံး ခတ်ရုံနက်များ
ဝတ်ကာ မျက်နှာကို အိုးမည်းချားသုပ်ထားကြသောကြောင့်
အမှောင်ထဲဝယ် ပျောက်၍နေသည်။

လှေပေါ်ဝယ် ပါလာသူတို့မှာ ကိန်းလွှေ၊ ကျားနက်ရွှင်
ကျင့်နှင့် သန်းကြွယ်လှလှင်ရောင်ပင်တို့ဖြစ်ကြသည်။

၂၅၆ + တက္ကသိုလ်နေရဲအောင်

'ကျွန်းပေါ်သို့ရောက်ရင် မြေအောက်အကျဉ်းစခန်းထဲက
ဆောင်းရင်းတွေကို ဆရင်ကယ်ရမယ်၊ ပြီးမှ သူတို့နဲ့အတူတူပူး
ပေါင်းပြီး စင်ရော်ဂိုဏ်းသားတွေကို ဆပြတ်ရှင်းရမယ်'

သန်းကြွယ်လုလင်ဆောင်ပင်၊ က တီးတိုးပြောသည်။

'အေးပါဗျာ... ကျွန်တော်တို့ နားလည်ပါတယ်၊ ခင်ဗျား
ကလဲ ဒီအကြောင်းကိုချည်းပဲ ထပ်ခါတလဲလဲ ပြောနေစော့
ထားပဲ'

ကျားနက်က ပြန်ပြောသည်။

ကိန်လွေကမူ ဘာမျှပြန်မပြော ပြုံးရုံသာပြုံးနေသည်။

'ခင်ဗျားတို့ ကျွန်းပေါ်ရောက်ရင် သွေးဆူပြီး ထင်ထု
လျှောက်လုပ်နေကြမှာစိုးလို့ အတိပေးနေရတာပါ'

မကြာမီမှာပင် ကျွန်းထမ်းခြေတစ်နေရာဝယ် လှေဆိုက်
ကပ်လိုက်သည်။

သုံးယောက်သား ထွေကို လုံခြုံစွာဝှက်ထားခဲ့ပြီးနေခက်
ကျွန်းပေါ်သို့ တက်လာခဲ့ကြသည်။

အနှောင့်အယှက် တစ်စုံတစ်ရာမတွေ့ရဘဲ စင်ရော်ဂိုဏ်း၏
ဌာနချုပ်ခန်း ပရဝိုဏ်အနီးသို့ အရောက်ချဉ်းကပ်လာနိုင်ခဲ့
ကြသည်။

အလွန်လွယ်တူလွန်းသောကြောင့် သူတို့၏ စိတ်ထဲဝယ်...
သံသယပင် ဝင်အာမိသည်။

'တယ်လိုလဲ၊ အစောင့်အကြပ်တွေလဲ မတွေ့ရသေးပါလား
အခြေအနေအတော်ထူးတယ်၊ မသင်္ကာစရာပဲ'

ကိန်လွေက တီးတိုးလေသံဖြင့်ပြောလိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ရောက်လာမယ်ဆိုတာ ကြိုသိ
နေလို့ ထောင်ချောက်ဆင် အမိဝမ်းပို့ စီစဉ်ထားကြတာလား

မပြောတတ်ဘူး'

ရောင်ပင်းက ပြန်ပြောသည်။

'ဒီနေရာအထိရောက်လာပြီမှတော့ မထူးပါဘူး၊ လုပ်စရာ
ရှိတာတွေ ဆက်လုပ်ကြဖို့ပဲရှိတယ်'

ကျားနက်ကပြောသည်။

'ဒါဖြင့် ရှေ့ဆက် ထွားကြတာပေါ့၊ သတိတော့ လက်
မလွတ်စေနဲ့နော်'

သုံးယောက်သား စင်ရော်ဂိုဏ်း၏ ဌာနချုပ်ခန်းအတွင်း
သို့ဝင်လာခဲ့ကြသည်။

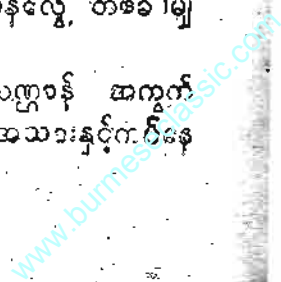
ထို့နေရာက 'ကိုးဆင့်ဝက်ပါ' ရှိရာသို့ လျင်မြန်သွက်လက်
စွာ ဆက်လက်ချဉ်းကပ်လာကြသည်။

ကိုးဆင့်ဝက်ပါ အဝင်ဝန်းသို့ ရောက်သောအခါတွင်မူ
ရန်သူ၏ကင်းပုန်းနှင့် ရင်ဆိုင်တိုးကြရသည်။

ရုတ်တရက် မှောင်ရိပ်ထဲမှ အဘိုးအိုသုံးယောက် ခုန်လွှား
ထွက်လာကြသည်။

အစ်ဦးမှာ လူပုကြီးကျိုးခမ်းဖြစ်ကြောင်း ကိန်လွေ သိ
လိုက်သည်။ ကျန်နှစ်ယောက်ကိုတော့မူ ကိန်လွေ တစ်ခါမျှ
မတွေ့ဘူးတေးဝေ။

အဘိုးအိုတစ်ဦးမှာ မြွေအကြေးခွံပုံသဏ္ဍာန် အကွက်
အကွက်များပါသော ကိုယ်ကျပ်ဝတ်ရုံကို အသားနှင့်ကပ်နေ
အောင်ဝတ်ထားသည်။

ထက်ထဲတွင် ခရင်၊ခွလို အချွန်နှစ်ခုပါသော လက်နက် ထန်ချိုး ကိုင်စေခံထားသည်။ အတိုးအိုမှာ မြွေဟောက် ခိုးကျွန်းဆိုသူပင်ဖြစ်မည်ဟု ကိန်းလွေ သိလိုက်သည်။

ကျွန်အတိုးအိုမှာလား မိကျောင်းခရေဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီကို ဝတ်ထားပြီး အလုံးတုတ်တုတ် ကြေပွတ် ကြီးတစ်ချောင်းကိုင်ထားသည်။

ရုပ်သွင်မှာလည်း ခက်ထန်ကာ ကြောက်ခက်ဖွယ်ကေခင်း လှသည်။ အဆိပ်မိကျောင်းစိမ်းကိုးဆိုသူပင်ဖြစ်သည်။

‘ဟိတ်...ရပ်လိုက်စမ်း၊ မင်းတို့ဘယ်သူတွေလဲ’

ကျွန်ပုတ်ကိုင်ထားသည့်အတိုးကြီးက ခက်ထန်သောစေ သံဖြင့် မေးလိုက်သည်။

‘ငင်ဈားတို့ ဘယ်သူတွေလဲဆိုတာကိုသာ အရင်ဖြေပါ ဦး...’

သန်းကြယ်လှလှခရောင်ပင်းက ခပ်တည်တည်ဖြင့် ပြန်မေး ထည့်။

‘ငါတို့ ဘယ်သူလဲဆိုတာကိုတော့ မသိကြဘူးလား၊ အေး- အေးသေချာချာမုတ်ထား၊ ငါက အဆိပ်မိကျောင်းစိမ်းကိုး၊ ဟို တက်ကလူက ကျိုးခွမ်း၊ ဟိုဘက်ကတော့ မြေဟေခက် ခိုး ကျွန်း’

ကြေပွတ်ကိုင်ထားတဲ့လူကြီးကပြန်ပြောသည်။

‘ဪ...ဪ...တကယ်လူကြီးတွေနဲ့မှ လာဖျိုးနေတာ ကို၊ ကျွန်တော်က သန်းကြယ်လှလှခရောင်ပင်းပါ၊ ဟိုဟေခ

ကျွန်တော် ရောင်းရင်း၊ ရှစ်လှလက်ကိန်းတွေနဲ့ ကျွေးနက်ရှင် ကျင့်တို့ဖြစ်ပါတယ်’

‘ကောင်းပြီ၊ မင်းတို့ ညကြီး အချိန်မတော် ဒီနေရာကို တစ်ကြောင်းထာကြတစ်လဲ’

‘ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ဂိုက်းချုပ်ကြီးပေးအပ်လိုက်တဲ့ တာဝန်ကို ကျေပွန်အောင်ထမ်းဆောင်ပြီးလို့ ဂိုက်းချုပ်ကြီး ကို ဆတင်းပို့ဖို့လားကြတာပါ’

ကိန်းလွေက ဤသို့ပြောပြီး လက်ထဲဝယ် အသင့်ကိုင်ထား သော ခြင်းတောင်းတစ်ခုကို မြှောက်ပြလိုက်သည်။

ကျွေးနက်ရှင်ကလည်း မိမိလက်ထဲရှိ ခြင်းတောင်းကို မြှောက်ပြသည်။

‘ကောင်းတယ်...ကောင်းတယ်၊ ဒီလိုတစ်ခုကျေပွန်ကြမ ဝေပါ၊ ကဲ...မင်းတို့ဖြတ်ယူသတဲ့ ခေါင်းဖြတ်တွေကို ငါတို့ လက် အပ်ထားခဲ့၊ မင်းတို့အတွက် နောက်ထပ်တစ်ခုအသစ် တွေ ဂိုက်းချုပ်က သတ်မှတ်ပေးထားတယ်’

အဆိပ်မိကျောင်းစိမ်းကိုးက ကိန်းလွေနှင့် ရှင်ကျွန်းတို့၏ ထပ်မံသတ်သင့်ရမည့် လူနှစ်ယောက်၏အမည်နှင့် နေရပ်များ တို့ပြောပြသည်။

‘ကိန်းလွေနှင့် ရှင်ကျွန်းတို့က ထစ်ယောက်ကိုဘစ်ယေခက် ကြည့်လိုက်ကြသည်။

လူတို့ဇာတ်ထဲဝယ် ကိုင်ထားကြသော ခြင်းတောင်းများမှ ဟန်ပြသက်သက် ကိုင်ထားကြခြင်းဖြစ်သည်။ ထဲထဲဝယ် မည် သည့်ခေါင်းဖြတ်မျှ မပါရှိပေ။

ဤခြင်းတောင်းများကို အဆိပ်မိကျောင်းပိမ်းကုံးတို့လက်
သို့ အပ်ရလျှင် သူတို့၏အလိမ်များ ပေါ်သွားပေတော့မည်။

'ကျွန်တော်တို့က ဖောဇီ ခေါင်းပြတ်တွေကို ဂိုဏ်းချုပ်
ဇာတ်ထဲကို ကိုယ်တိုင်အပ်နှံပြီး ကျွန်တော်တို့တစ်ဝန် ကျေပွန်
ပြီဆိုတဲ့အကြောင်းကို ပြောချင်တော့ဗျ'

ကိန်လွေကပြောလိုက်သည်။

'ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အနားယူနေတယ်ကွ၊ မင်းတို့ကို အတွေ့
ပခံနိုင်ဘူး'

'ဒါဖြင့် လင်ယုယုနဲ့တော့တွေ့ချင်တယ်'

'ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော်ကလဲ မင်းကျားနဲ့တွေ့ချင်တယ်'

ကျားနက်ရှုန်ကျင့်ကလည်း ဝင်ပြောသည်။

'အဲဒီ မိန်းကလေးနှစ်ယောက်လုံး မထောင်းကောင်းမှုန်
မှုန် ဘေးကင်းရန်တင်းရိုနေကြပါတယ်ကွ၊ ဘာမှမပူကြပါနဲ့
အဆိပ်မိကျောင်းက ပြန်ပြောပါဦး။

'ခင်ဗျားပြောတဲ့စကားကို ယုံရမှာလား၊ သူတို့ကို ကိုယ်
တိုင်မြင်ရမှ ယုံနိုင်မယ်'

'ဝါတို့အနေနဲ့မ မင်းတို့ကို မိန်းကလေးနှစ်ယောက်နဲ့အတူ
တွေ့ခွင့်ပေးနိုင်တဲ့အာဏာမရှိဘူး၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရဲ့ ခွင့်ပြုချက်
ရဖို့လိုတယ်'

'ဒါကြောင့် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို တွေ့ပါရစေလို့ ခွင့်တောင်း
နေတာပေါ့ဗျ'

'ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက မင်းတို့ကို ထပ်တမ်းအသစ်တွေ့ဆက်မုတ်
ပေးပြီးပြီလို့ ပြောနေတာ ကြားဘူးလား၊ အဲဒီ တာဝန်လို့

ကျေပွန်အောင်တမ်းဆောင်ကြပြီမှ မင်းတို့ကို ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး
အ အတွေ့ခံပါလိမ့်မယ်'

ကိန်လွေက အခြေအနေကို သုံးသပ်ဦးစားကြည့်သည်။
အထော်လေးထူးခြားနေကြောင်း သိသည့်အ တစ်တူထူးနေ
မှုနီးကိုမူ ထိထိကျကျစဉ်းစား၍မရ။

ကိန်လွေက ရှုန်ကျင့်နှင့် ရောင်းပင်းတို့ကို အစာအမျက်စိပ်
ပြလိုက်သည်။ ထို့နောက် အဆိပ်မိကျောင်းကိုလှမ်းပြော၏။
'ဒီလိုဆိုရင်လဲ ကျွန်တော်တို့ ပြန်ကြည့်ပဲ ရှိတော့ပေါ့ဗျား၊
ဖောဇီခေါင်းပြတ်တွေကိုသာ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးလက်ထဲကို ဖာပ်
လိုက်ကြပါ'

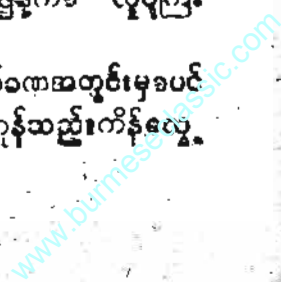
ကိန်လွေက ဤသို့ပြောကာ လက်ထဲရှိ ခြင်းတောင်းကို
အဆိပ်မိကျောင်းထဲသို့ လှမ်းပစ်ပေးလိုက်သည်။

ရှုန်ကျင့်ကလည်း မိမိလက်ထဲရှိ ခြင်းတောင်းကို မြေ
ဖောက်ခိုးကျန်းထဲ ပစ်ပေးလိုက်သည်။

အတိုးကြီးနှစ်ယောက်က ခြင်းတောင်းများကို ဆီးပမ်း
ကြဆဲမှာပင် ကိန်လွေနှင့် ရှုန်ကျင့်တို့က စားရှည်များကိုဆွဲ
ထုတ်ကာ အတင်းဝင်တိုက်ကြသည်။

ရောင်းပင်းကလည်း သံယပ်တောင်ကိုဖြုန်ကာ လှပူကြီး
ကျိုးခွမ်းကို ဝင်ထိုက်သည်။

တိုက်ပွဲမှာ သိမ်ကြောလှပါချေ၊ တစ်ခဏအတွင်းမှာပင်
အတိုးကြီးသုံးယောက် အတိုးအရုံးထဲကျကုန်သည်။ ကိန်လွေ
တို့မှာ အလွန်အံ့ဩသွားကြရသည်။

အဆိပ်မီးကျွမ်းစိမ်းကုံး၊ မြေတေခက်ခိုးကျွန်းနှင့် လူပု
ကြီးကျွမ်းတို့မှာ နယ်နယ်ရရလူတွေမတုတ်၊ တေခင်ပင်လယ်
ခေးပြိုက်တောင် လွက်ထေခက် ဗိုလ်မျှာ၊ ဖြစ်ကြတာ သိုင်း
ပညာစွမ်းရည် အလွန်တတ်မြက်ကြသည်။

ယခု သိုင်းကွက်သုံးကွက်ပြည့်အောင်ပင် မတိုက်ရသေးဆဲ
အရေးရှုံးနိမ့်သူကြားသည် အဖြစ်မျိုးမှာ အတွေ့ရ ခက်စရာ
ပင်။

ဘယ်လိုလဲ၊ ဝီလူတွေကို အနိုင်ရစား လွယ်လှသည်ထား၊
ကိန်လွေ့က ဟံ့ဩစွာပြောစည်း။

‘ဟုတ်တယ်၊ ဝီလူတွေရဲ့သိုင်းပညာက ဆိပ်ကောင်းထား၊
တကယ်ဆို အကြိတ်ဆနယ်တိုက်ကြရဖို့ကိုရှိတယ်’

ရောင်ပင်းကလည်း စဉ်းစဉ်းစားစားဖြင့်ပြောစည်း။
‘ဆိပ်စဉ်းစားမနေနဲ့၊ အထောင်တွေကို စစ်ဆေးကြည့်ရ
အောင်’

ရှန်ကျင့်ကပြောလိုက်သည်။
အဆိပ်မီးကျွမ်းတို့၏ အလောင်းများကို စစ်ဆေးကြည့်

စော့မှပင် အဖြေမှန်ပေါ်လာသည်။
ထိုလူသုံးယောက်မှ အဆိပ်မီးကျွမ်းစိမ်းကုံး၊ လူပုကြီး

ကျွမ်းနှင့် မြေတေခက်ခိုးကျွန်း အစစ်များမတုတ်၊ ရုပ်ဖျက်
ကံ အယေခင်ဆောင်ထားသူများသာဖြစ်သည်။

‘ဒါကဘာဆဘောတွေလဲ၊ ဘာကြောင့် ဒီလိုရှင်ဖျက်ကံ
အယေခင်ဆောင်ထားရလဲ’

ရှန်ကျင့်က နားမလည်ဟန်ဖြင့်ပြောသည်။

‘အဲဒါကိုတော့ ကျွန်တော်လဲ မစဉ်းစားတတ်တူး’
ရောင်ပင်းက ပြန်ပြောသည်။

‘သူတို့ကိစ္စအတွက် အချိန်ကုန်ခံပြီးစဉ်းစားမနေပါနဲ့တော့
အကျဉ်းခံနေရတဲ့လူတွေကို အမြန်ဆုံးကယ်ဖို့အရေးကြီးတယ်’
တိန်လွေ့က လှုံ့ဆော်လိုက်သည်။

ထို့နောက် သုံးယောက်ထား ကိုးဆင့်ဝက်ပါထဲသို့ ပြေး
ဝင်လာကြသည်။ ပင်မအဆောက်အအုံနားသို့ အဆောက်တုတ်
တင်းလှည့်လာသောစင်ရော်ဂိုဏ်းသား ဆယ်ယောက်နှင့် တွေ
ကြုံရပြန်သည်။

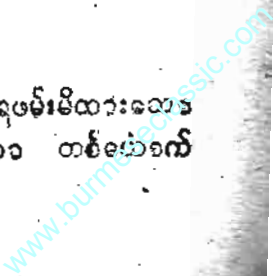
ကိန်လွေ့တို့က ဟံ့ဆိုင်းမနေဘဲ အတင်းဝင်တိုက်ကြ၏။
ဝီလူများမှာ သာဇန်ဂိုဏ်းဝင် သိုင်းသမားလေးများသာဖြစ်
ရာ ကိန်လွေ့တို့ကိုမယှဉ်နိုင်။

ရုနစ်ယောက်ကျဆုံးပြီး ဆုံးထောက် အရှင်ပမ်းဆီးရမိ၏။

‘ဝီလူတွေကို စစ်ဆေးကြည့်ရင် ဝီကျွန်းပေါ်မှာ ဘာတွေ
ဖြစ်ပျက်နေတယ်ဆိုတာ သိရမယ်၊ ခင်ဗျားတို့က ဟိုနှစ်ယောက်
ကို တခြားတစ်နေရာကို ခေါ်သွားပြီး စစ်မေးကြည့်ကြပါ။
ကျွန်တော်က ဝီလူကိုစစ်ဆေးမယ်။

ရောင်ပင်းဆပြောသည်။

ကိန်လွေ့နှင့် ရှန်ကျင့်တို့ကလည်း လက်ရမ်းမိထားသော
စင်ရော်ဂိုဏ်းသား တစ်ယောက်စီကိုခေါ်ကာ တစ်ယောက်
တစ်နေရာစီ လူစုခွဲထွက်လွှာခွဲကြသည်။

'စင်ပျားကို ရှင်းရှင်းပဲပြောမယ်၊ ခင်ဗျားကောင်းကောင်း၊ မှန်မှန်နဲ့ အထက်ရှင်လျက်နေချင်သလား၊ ခရူမလှခံရပြီး သေချင်သလား၊ ကြိုက်ရာကိုရွေး'

ကိန်လွေ့တို့ ထွက်အားသည်တူင် ရောင်ပင်းက ကျန်းစေးသေးသော စင်ရော်ဂိုဏ်းသားကို လေသံမာမာဖြင့်ပြောလိုက်သည်။

'ရှင်...ရှင်ချင်ပါတယ်ဗျား၊ ချမ်းသာပေးပါခင်ဗျာ'

'ကောင်းပြီ၊ ဒါဆိုရင် မေးတာကိုမှန်မှန်ပြော'

'ဖြေပါမယ်ဗျားဖြေပါမယ်'

'လင်ယုယုနဲ့ ဟို...ဖမ်းထားတဲ့လူတွေ သေကုန်ကြပြီလား'

'မသေသေးပါဘူး'

'ဒါဖြင့် သူတို့ရှိတဲ့ မြေအစတ်အကျဉ်းခန်းထဲကို တယ်ဆမ်းတနေသွားရင် အနီးဆုံးလဲ'

'သူတို့ မြေအောက်အကျဉ်းခန်းထဲမှာ မရှိကြတော့ပါဘူး'

'ဒါဖြင့် ဘယ်ရောက်သွားကြပြီလဲ'

'အဲဒါကိုတော့ ကျွန်တော်သိမသိပါဘူး'

'သူတို့ကို တခြားတစ်နေရာမှာ ပြောင်းပို့ထားတာလား'

'မဟုတ်ဘူး'

'ဒါဖြင့် ဘယ်ရောက်ကုန်ကြပြီလဲ၊ မှန်မှန်ပြောစမ်း'

'ဟို...ဟို...ကျွန်တော် ရှင်းအောင်ပြောပါမယ်၊ သေသေ'

ချစ်ချစ်နားထောင်ပါ'

'အေး...ပြော၊ ညာမယ်မကြန့်'

'သူတို့အေးလို့၊ စိတ္တကျန်းက ထွက်သွားကြပါပြီ'

'သူတို့ထွက်ပြေးသွားတာလား'

'စိလိုတော့မဟုတ်ဘူး၊ သူတို့ကို ထွက်ပြေးသွားနိုင်အောင် ခိုက်ချုပ်ကြီးက တမင်အကွက်ဆင် ဖန်တီးပေးလိုက်တယ်၊ ပြီးတော့ သူတို့စီးသွားတဲ့ သင်္ဘောနောက်ကို ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရယ်၊ ရွှေဆံထိုးဆယ်တစ်ဖော်ရယ်၊ အဆိပ်မိခကျောင်းတို့လူစုရယ် လိုက်သွားကြတယ်'

'ဒါဖြင့် ဒီမေးကျွန်းပေါ်မှာ အရေးပါတဲ့စင်ရော်ဂိုဏ်းက ခေါင်းဆောင်တွေ တစ်ယောက်မှမရှိကြတော့ဘူးပေါ့'

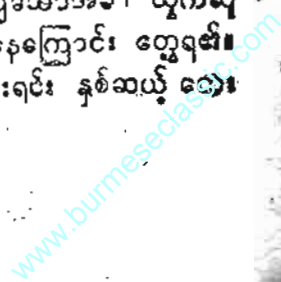
'ရွှေခေးစိန်ကြံ့နဲ့ သူ့ရောင်းရင်းသုံးယောက်တော့ ကျွန်နဲ့ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်ငါးရက်လောက်ကပဲ သူတို့လေးယောက်ရယ်၊ တခြားအဆင့်မြင့်သိုင်းသမား ဆယ်ခြောက်ယောက်ရယ်၊ အရေးပေါ် ကိစ္စတစ်ခုအတွက် ထွက်သွားကြတာ အရထက်ထိ ပြန်မလာကြသေးဘူး'

ဤစကားများအရ ရွှေခေးစိန်ကြံ့တို့လူစု၏ ကံကြမ္မာကို စင်ရော်ဂိုဏ်းသားများ မသိကြသေးကြောင်း ရောင်ပင်းနားလည်လိုက်သည်။

မကြာမီမှာပင် ကိန်လွေ့နှင့် ရွှေကျင့်တို့လည်း ပြန်ရောက်လာကြသည်။ သုံးယောက်သား စစ်မေးသိရှိရသည့်အကြောင်း၊ မြင်းရာများကို တိုက်ဆိုင်ကြည့်လိုက်ကြသောအခါ ထွက်ဆိုချက်သုံးချက်စလုံးမှာ အတူတူပင်ဖြစ်နေကြောင်း တွေ့ရ၏။

'စိအတိုင်းဆိုရင်တော့ ဟို...ရောင်းရင်း နှစ်ဆယ့် သေးယေခက်အတွက် စိုးရိမ်စရာပဲ!'

ကိန်လွေ့ အပြောသည်။

'ဟုတ်တယ်၊ စင်ချော်ဂိုဏ်းချုပ်က ဆာကြောင် သူတို့ကို လှူထံထမ်းပေးပြီး နောက်ယောင်ခံလိုက်သူအရတာလဲ မပြေစ တတ်ဘူး'

ရွန်ကျင့်ကပြောသည်။

'အင်း...လင်ယုယုက မိစ္ဆာကျွန်းအကြောင်း ထုတ်ပြော ဖြလိုက်ပြီနဲ့တူတယ်'

ကိန်လွှေက စဉ်းစဉ်းစားစားပြောလိုက်သည်။

'မိစ္ဆာကျွန်း၊ ဟုတ်လား၊ အဲဒါကဘာလဲ'

ရောင်ပင်းကမေးလိုက်သည်။

'ပင်လယ်ထဲမှာ ကျွန်းကလေးတစ်ကျွန်းပါ၊ ဝမ်းဖြူကြီး ရိတာဟိုစီဟာ သေဆုံးမသွားအေးဘူး၊ အဲဒီ မိစ္ဆာကျွန်းကို ရောက်နေတယ်၊ ပြီးစော့ သူ့ရဲ့ လျှို့ဝှက်ရတနာဆိုက်ကလေး မိစ္ဆာကျွန်းပေါ်မှာရှိနေတယ်'

'ဪ...ဟုတ်ပြီ-ဟုတ်ပြီ၊ စင်ချော်ဂိုဏ်းချုပ်က ရတနာ သို့လ်နီတဲ့နေရာကို သိချင်လို့ လင်ယုယုတို့ကို လှူထံပေးပြီး... နေခက်ယောင်ခံ လိုက်သူအရတာကိုး၊ ဒီလိုဆိုရင် မိစ္ဆာကျွန်း ကိုရောက်တာနဲ့ သူတို့က လင်ယုယုတို့ကို အလွန်ဖမ်းတိုက်ခိုက် ကြတာမှပဲ'

ရောင်ပင်းက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့်ပြောသည်။

'ဒါဆိုရင် အယ်လိုလုပ်ကြရင်ကောင်းလေ'

ရွန်ကျင့်ကမေးသည်။

'ကျွန်တော်တို့ မိစ္ဆာကျွန်းကို အမြန်ဆုံး လိုက်သွားရမှာ ပေါ့၊ မသွားခင် ဟောစီ ဝမ်းဖြူကြီးက စင်ချော်ဂိုဏ်းချုပ် ရဲ့ ခြေကုပ်စခန်းကို ဖီးတိုက်ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့ရမယ်'

'ကောင်းတယ်...ကောင်းတယ်'

'ဒါမှ ဂိုဏ်းချုပ်မိန်းမပျိုလဲ ခြေကုပ်စခန်းလက်လွတ်ဆုံး ရှုံးသွားမှာဖြစ်တယ်'

ကိန်လွှေ၏ အကြံပေးချက်ကို ရောင်ပင်းနှင့် ရွန်ကျင့်တို့ က လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ ထေးကန်ခံလိုက်ကြသည်။

x x x

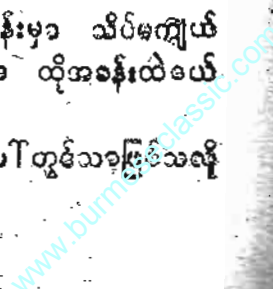
သင်္ဘောက အချိန်မှန်မှန်နှင့် ပင်လယ်ပြင်ကိုဖြတ်ကာ သွား နေသည်။ သွားရမည့်လမ်းကြောင်းကို လင်ယုယုက ညွှန်ပြ ပြောဆိုပေးသည်။

ဝမ်းဖြူကြီးလေး ခိုလှုံ့ကျင့်က သင်္ဘောကို ပဲ ကိုင်ဆောင် မောင်းနှင်လေသည်။

သူတို့ ဝမ်းဖြူကြီးမှ ထွက်လာကြသည်မှာ ဆုံးရက်ရှိမန ပြီဖြစ်သည်။

သင်္ဘောဝမ်းထဲဝယ် ပါရှိသော အခန်းမှာ သိပ်မကျယ် သေဝကြောင် မိန်းမပျိုသယ်နှစ်ဦးတို့သာ ထိုအခန်းထဲဝယ် ထိပ်စက်ကြသည်။

ကျွန်အမျိုးသမီးများမှာ ကုန်းပတ်ပေါ်တွင်သာ ဖြစ်သလို ထိပ်စက်ကြသည်။

နွေလယ်ပိုင်း အချိန်များတွင်မူ လူငယ်သိုင်းဘမား အား ထုံးပင် ကုန်းပတ်ပေါ်ဝယ် ဝိုင်းဖွဲ့ထိုင်ကာ ထွေထွေလေးပါး အေးစားစပြည်ပြောဆိုနေကြသည်။

ယနေ့လည်း ကုန်းပတ်ပေါ်ဝယ် ဝိုင်းဖွဲ့ကစ စကားပြောနေကြရင်းမှ လင်ယုယုက ပဲ စင်ရော်သို့လျှောက်လာခဲ့၏။

ပဲ စင်တင် ဝမ်းနိုးနက်လေးရီလျှ ကျင့် ရှိနေသည်။

'ကျွန်တော် ဖေဖေ ရှိနေတဲ့ကျွန်းကို ရောက်တော့မလား' ရီလျှ ကျင့်က ဆီးခြုံမေးလိုက်သည်။

'ဟောစီရေကြေစင်အတိုင်းသွားရင် နောက်အစ်နေ့ နွေလယ်လေစက်ဆို ရောက် သွားပါမှာ'

'ဖေဖေ အဲဒီကျွန်းပေါ်မှာ ရှိမှရှိပါဦးမလားမသိဘူး'

'ရှိမှာပါ။ သူ့ဆောက်ထားတဲ့ လှေကို ကျွန်မတို့က ယူခဲ့တာဆိုတော့ ထက်ယံလို့ သူ့ အခနဲ့ အဲဒီကျွန်းကနေ ထွက်သွားချင်တယ်ဆိုရင် နေ့ခက်ထပ် လှေတစ်စင်းကို တစ်နှစ်ခန့် လေ့လာကြာအောင် ဆောင်လုပ်ဦးမှပေါ့'

'အခုလို ကျွန်တော် အဖေကို ပြန်တွေ့နိုင်အောင် ဖန်တီးပေးတဲ့အတွက် စင်ဗျားကို သိပ်ကိုကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ'

'ရှင် ဒီစကားကိုပြောတာ ဒါပါနဲ့ဆိုရင် အကြိမ်တစ်ရာလောက်တောင်ရှိတော့မယ်နော်'

'ကျွန်တော် ရင်ထဲမှာ တကယ်ပဲ လိုက်လိုက်လှဲလှဲ ကျေးဇူးတင်မိလို့ ဒီစကားကိုထပ်ခါထပ်ခါ ပြောနေတာဗျ'

'ကျေးဇူးတကယ်တင်ဆယ်ဆိုရင် ပါးစပ်ကပြောနေပေါနဲ့။ အပြစ်မှန်ကိုထုတ်ပြောလိုက်ပါအား'

'ခင်ဗျား ဘာကိုဆိုလိုတလဲ'

'ကျွန်မက ဒီလောက်တောင်မအသေးပါဘူးရှင်။ ကျွန်မတို့ကို လွှတ်မြောက်အောင် ကယ်တင်ခဲ့တဲ့ကိစ္စမှာ စင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်ရဲ့ သဘောတူညီချက်မရဘဲ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာ... ကျွန်မရိပ်မိထားပါတယ်'

'ဟဟ... ဒီလိုမဟုတ်ပါဘူးဗျာ'

ရီလျှ ကျင့်က ငြင်းသည်။ ငြင်းချက်ထုတ်လိုက်သော်လည်း မျက်နှာအမူအရာမှာ အတော်ပင်ပျက်နေသည်။

'ငြင်းမယ်တော့မကြပါနဲ့လေ။ ဒါပေမယ့် ရှင်သိရအောင် တော့ပြောထားတယ်။ ကျွန်မတို့ အဲဒီကျွန်းကိုရောက်သွားကြရင် ရှင်တို့က ဘယ်လို ပရိယာယ်ဆင်ထားတဖွယ်ဖြစ်ဖြစ် ရှင့်အဖေကို ကျွန်မတို့က အသေသတ်ချင်ယင် ဆတ်လို့ရမေးတယ်ဆိုတာကိုတော့ ရှင်မမေ့ပါနဲ့'

'လင်ယုယု ခဏနေပါဦး'

ရီလျှ ကျင့်က ဟန့်တာ၊ လိုက်သည့်အတွက် လင်ယုယုကလည်း ထွက်မသွားသေးဘဲ ပြန်ရပ်နေလိုက်သည်။

'ဘာပြောစရာရှိသေးလို့လဲ'

ရီလျှ ကျင့်က ခေတ္တငေးငိုင်နေသည်။

ထို့နောက် သက်ပြင်းလေးလေးတစ်ချက်ချကာ ပြော၏။

'အင်း... ကျွန်တော် အမှန်အတိုင်းပြောပါတော့မယ်'

'ဧကန်ဦး၊ ဒီကိစ္စကအရေးကြီးတယ်။ ကျွန်မထစ်မယခက်အည်း နားထောင်တာထက် ယုံ... ရောင်းရင်းထွေကိုပါခေါ်

ပြီး နားထောင်ခိုင်းမှုဖြစ်မယ်၊ ဒါမှ သူတို့ထံ အခြေအနေတွေ
ကို နားထည့်သဘောပေါက်လှာမယ်'

လင်ယုယုက ထိုသို့ပြောပြီးနောက် ကုန်းပတ်ပေTဝယ်
စိုင်းစွဲထိုင်စား စကားပြောနေကြသော လူငယ်သိုင်းသမား
များကို လက်ယပ်ခေTလိုက်သည်။

ပဲ ခင်ဇနီးဖယ် အားလုံးစုဝေးရာကရှိသာကြုံသေးစာခါ
တွင်မှ လင်ယုယုက ရီလျှံကျင့်ကိုပြောခိုင်းလိုက်သည်။

'ကိုင်း...ရှင်ပြောမယ်ဆိုတာကိုသာ ပြောပြပေးတာ'

'ခင်ဗျားတို့ကို လွတ်မြောက်စေအောင် ကူညီပေးခဲ့တာစာ
ခင်ဇရင်ဂိုဏ်းချုပ်ရဲ့အစီအမံပါ။ သူ့စာ ရတနာတွေရှိတဲ့နေရာ
ကို သိပီသိချင်နေတယ်။ လက်ရွေးစင်သိုင်းသမားတွေကိုစုစည်း
ခေTဆရာပြီး ကျွန်တော်တို့နောက်ကနေ နောက်ဖော်စင်စံ
လိုက်လာဖို့လဲ စီစဉ်ထားသေးမယ်'

'အခု ကျွန်တော်တို့ သဘောတူကလေးစား သုံးရက်ရှိပြီ၊
နောက်ယေခင်ခံလိုက်လာကြတဲ့ သဘောတစ်စီမုးတွေရအေး
တာ။ အဲဒါဘယ်လိုဖြစ်တယ်'

'မလှလှလင်ဝင်ထိန်းစ ဝင်ပေးအည်း'

'ကျွန်တော်လဲ အဲဒါကိုပဲ ဆေးရောင်နေတပဲ။ ဂိုဏ်း
ချုပ်ကြီးအနေနဲ့ ရတနာတွေ ရှိတဲ့နေရာကို သိချင်ရင် ကျွန်
တော်တို့နောက်ကနေပြီး ခြေရာခံ လိုက်ကို လိုက်ထရမယ်။
မိထိုမှလိုက်မလာရင် သူ့ဘယ်လိုလုပ်သိနိုင်မှာလဲ'

ရှင်အနေနဲ့ ရှင်ဆရာရတနာသိုက်ကို ခင်ဇရင်ဂိုဏ်းချုပ်
လက်ထဲကို အပ်လိုက်ချင်သလား'

လင်ယုယုက မေးလိုက်သည်။

'ကျွန်တော်ဟာ စင်ဇရင်ဂိုဏ်းထဲကို ပါချင်လိုစင်ပါနေရ
တာမဟုတ်ပါဘူး။ စင်ဇရင်ဂိုဏ်းချုပ်က ကျွန်တော် ကို ဖမ်း
ဆီးပြီး အတင်းခြိမ်းခြောက်သိမ်းဆွင်းထားလို့ ဂိုဏ်းဝင်ဖြစ်
နေရတာပါ။ ဖေပေ ရှင်ရတနာသိုက်ကို သူများလက်ထဲ ဘယ်
အပ်ချင်မှာလဲ....

'ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် မှာ သူ့ကို ဆန့်ကျင်နိုင်တဲ့ စွမ်း
အား မရှိပါဘူး။ သူ့ခိုင်းတာကိုလုပ်ရမှာပဲ'

'ရီလျှံ ကျွင့်က စိတ်ဖျက်သောအမှုအရာနှင့်ပြောသည်။

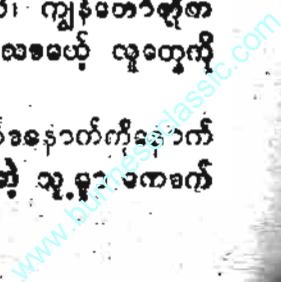
'ဟာ...မိလိုလဲသယ်ထုတ်မှ...လဲ။ ခင်ဗျား အနေနဲ့ မိဒုစရိုက်
ဆောင်ကို ဘာမှကြောက်နေစရာမလိုဘူး။ မတရားမှုတွေကို
ဆန့်ကျင်တိုက်ဖျက်နေကြတဲ့ ကျွန်တော်တို့လိုလူတွေ ရှိနေတာ
ပဲ။ ခင်ဗျားစိတ်ပါစင်စားမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့နဲ့ပူးပေါင်း
ပြီး စင်ဇရင်ဂိုဏ်းကို ပြီးခဲ့ပစ်ပါလားဗျ'

ကျားမြူရှင်အိုင်က ပြောသည်။

'ဟုတ်ကဲ့။ ခင်ဗျားတို့အနေနဲ့ လက်ခံမယ်ဆိုရင်အော့ ပူး
ပေါင်းချင်ပါတယ်'

'ဟာ...ဘယ့်နယ်လက်မခံတဲ့နေရာမှာလဲ။ ကျွန်တော်တို့က
အမှားမြင်ပြီး အမှန်လမ်းကို ပြန်ဆောက်ဆေးမယ့် လူတွေကို
အမြဲလက်ဆမ်းကြိုဆိုနေတာပါဗျာ'

'ခင်ဇရင်ဂိုဏ်းချုပ်က ကျွန်မတို့သဘောနောက်ကိုနောက်
ယေခင်ခံ မလိုက်တဲ့နေတော့ဟာ ထူးခြားတဲ့ သူ့မှာ ခက်ခက်

ထင်တဲ့အကြံအစည်တစ်ခုခု လျှို့ဝှက်ပြီးကြံထားတာရှိမယ်လို့ ထွန်းထင်တယ်'

လင်ယုယုက စဉ်းစဉ်းစားစားပြောအည်း။

'စင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်ကို သိပ်ကြောက်စရာမလိုပါဘူး။ စင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်မှာ အစွမ်းထက်မြက်တဲ့ သိုင်းသမားတွေဆိုလို့ ဂိုဏ်းချုပ်ငယ်၊ ရွှေဆံထိုးဆယ့်တစ်ဖော်ရယ်၊ အဆိပ်မိကျောင်းစိမ်းကျုံးတို့ ဆယ့်လေးယောက်ရယ်ပဲရှိတယ်။ သူတို့ကို ပြောင်ပြောင်ဆင်းတင်းရင်ဆိုင်ရရင် ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ ကြောက်စရာမလိုပါဘူး....

'ဝမ်းကျွန်းပေါ်မှာတုန်းက သူတို့က အကွက်ဆိပ်ပြီး လျှို့ဝှက်ထောင်ချောက်တွေနဲ့အမိဖမ်းလို့ ကျွန်တော်တို့အဖမ်းခံခဲ့ကြရတာပါပဲ'

ပလ္လလုလင်ဝင်တန်းကပြောအည်း။

'မိမယ် ဒီလျှို့ ကျင့်၊ စင်ရော်ဂိုဏ်းထဲကို ရှင်ရောက်နေတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ'

'တစ်နှစ်လောက်ရှိပါပြီ'

'ခါဖြင့် စင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်အကြောင်း ရှင်သိသလောက် ပြောပြစမ်းပါ'

'ကျွန်တော်က ခင်ဗျားတို့သိထားတာထက် နည်းနည်းပဲ ပိုသိပါဘယ်'

'ရှင်သိအောင်လောက်ပဲပြောပြစမ်းပါ'

'ယူ့ ရဲ့သိုင်းပညာက သိပ်ကိုအစွမ်းဆော်မြက်တယ်။ ဆားမနာတမ်းပြောရမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့အားလုံး စုပေါင်းပြီး ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်တာထောင် သူ့ကိုနိုင်ဖို့မလွယ်ဘူး'

'သူ့နာမည်က ဘယ်လိုခေါ်သလဲ'

'အဲဒါကိုတော့ ကျွန်တော်လဲမသိဘူး'

'သူ့ရုပ်ရည်ကကော ချောသလား၊ အကြည့်တန်လသလား'

'ခါခါကိုလဲ ကျွန်တော်မသိဘူး။ ကျွန်တော်မပြောနဲ့။ သူ့ရဲ့ ကိုယ်ရံတော်ရွှေဆံထိုး ဆယ့်နှစ်ဖော်တောင် သူ့မျက်နှာဆိုင်ပြင် ဘယ်လိုရှိတယ်ဆိုတာကို တစ်ခါမှမတွေ့ဘူးကြဘူး။ သူ့မျက်နှာကို ပဝါနက်နဲ့အမြဲဖုံးထားတယ်'

'သူက မျက်နှာကို လူမြင်မခံဝံ့ဘူးဆိုတော့ အရုပ်ဆိုးနေလို့ ဖြစ်မှာပေါ့။

'ဒီလိုလဲပြောလို့မဖြစ်ဘူးလေ။ သူ့ရဲ့ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်က သိပ်ပြီးထူပြီး ဆသားအရည်ကလဲ နှင်းပွင့်လိုဖြူဆွတ်နေတာ ဆိုတော့ သူ့မျက်နှာဟာလဲ သိပ်လှပမယ်လို့ ခန့်မှန်းရတစပါ။ သူ့မျက်နှာရဲ့အလှအပကို လူမြင်မခံချင်လို့ ပဝါနက်ဖုံးထားတော့ဖြစ်မှာပါ'

'ရွှေဆံထိုးဆယ့်နှစ်ဖော်အနက် ကွဲဖေ့မှာ ပြောအောင် အကျွန်းခန်းထဲဝယ် ဆေးဆိုးသွားခဲ့ပြီမို့ လင်ယုယုက ဆယ့်တစ်ဖော်ဟု သုံးနှုန်းလိုက်ခြင်းဖြစ်သလား'

'သူတို့ရဲ့သိုင်းပညာက ခင်ဗျားတို့နဲ့ တန်းတူလောက်ရှိနိုင်တယ်'

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းလို အယောင်ဆောင်ထားတဲ့ လူက
ထော့ ဘယ်သူလဲ။

‘ဟာ... အဲဒါ အယောင်ဆောင်မဟုတ်ပါဘူး၊ နဂါးလေး
စမ်းကွမ်းအစစ်ပါ’

မိမိတို့ လူငယ်သိုင်းသမားထဲမှ ထွက်ခွာဖောက်တစ်ယောက်
ပေါ်နေသောကြောင့် သူတို့တတွေမှာ အတော်ပင်စိတ်မချမ်း
မသာဖြစ်သွားကြရသည်။

‘ဟာ... ရှင် မှားနေပြီထင်တယ်၊ နဂါးလေး စမ်းကွမ်းရဲ့
အလောင်းကို ချမ်းမင်းမြို့က သူ့ အိမ်ခရူမှာ ကျွန်မတို့ကိုယ်တိုင်
မြင်ခဲ့ရတာပဲ’

လင်ယုယုကပြောသည်။

‘အဲဒီအလောင်းက အတူဗျ၊ ခပ်ရှင်းရှင်းပြောရမယ်ဆိုရင်
နဂါးလေးစမ်းကွမ်းဟာ စင်စင်ရံဂိုဏ်းချုပ်ရဲ့ ရမက်ကွန်ချာ
မှာ အမိခံရပြီး စင်စင်ရံဂိုဏ်းချုပ်ရဲ့ အစေအရာထု
လိုက်လုပ်ပေးနေရတာပါ။ ခင်ဗျားတို့လူငယ်သိုင်းသမားတွေ
ကို ဖမ်းဆီးပြီး စည်းရုံးသိမ်းသွင်းဖို့အထဲ နဂါးလေးစမ်း
ကွမ်းပေးခဲ့တဲ့ အကြံဉာဏ်ပဲ’

‘ထေရက်... ဒီနဂါးလေးက တယ်လဲယုတ်မာကောက်ကုန်
ပါသား၊’

‘ဒီလူ့ကို မိလောက်သိပ်ဖျင်းလိမ့်မယ်လို့ မထင်မိဘူး၊’

‘ဒီလူ့ကိုတော့ရှင် စိမ့်ညက်ညက်ကိုးချစ်မယ်’

လူငယ်သိုင်းသမားများက တစ်ယောက်ထစ်ပေါက်မတွေ
ချွမ်းချေရွတ်ပြောဆိုနေကြသည်။

နောက်တစ်နေ့ နေ့ဇယပ်ပိုင်။

ပင်လယ်ပြင်ထက်ဝယ် ထီးထီးပေးပေးရုံနေသော ကျွန်း
လေးတစ်ကျွန်းဟာနီးသို့ ဆင်တော်စောက်လာခဲ့သည်။

‘အဲဒါ စောင်ပင်လယ် ငမန်းကြွကြူး ရိတဖယိုခင် ရှိနေတဲ့
ကျွန်းလေးပါပဲ’

လင်ယုယုက အားလုံးကြားလျှောက်အောင် လေဆံကျယ်
ကျယ်ဖြင့် ပြောဆိုလိုက်သည်။

ရီလျှံကျင့်က သင်္ဘောကို ပဲ့ကိုင်ကာ လှေထိုးသား
ခြောက်ဦးအလည်း အပြင်းလှောင်ခတ်ပေးသည့်အပြင် လေအ
လည်း သင့်စာ၊ ရွက်ကို အသုံးပြုနိုင်အညီ ဖြစ်သောကြောင့်
ကြောမီမှာပင် ကျွန်းအလေးနှင့် ကိုက်တင်ရာခန့် အကွာသို့
ရောက်လာကြသည်။

လင်ယုယုက ပဲ့စင်ထက်ဝယ် ရီလျှံကျင့်နှင့် အတူရပ်နေ
ရာမှ တီးတိုးလေသံဖြင့် မေးသည်။

‘ဗုဒ္ဓရုပ်မှ နောင်ရှင်းဆိုသလို ရှင်ကို ပေးထားရဦးမယ်၊
ထက်လယ်လို အဲဒီ ကျွန်းပေါ်မှာ စင်စင်ရံဂိုဏ်းတို့နဲ့တွေ့ပြီး—
တိုက်ကြခိုက်ကြရင် ရှင်ထယ်အက်ကပါမှာပဲ’

‘ဘယ်အက်ကမှမပါဘဲ ကြွားနေမယ်’

‘ဟွန်း... ရှင်ကလူပါပဲ’

‘ခင်ဗျားတို့ဘက်ကို မပါနိုင်တာ ခွင့်လွှတ်ပါ လင်ယုယု၊
ဖေဖေဟာ တိုက်ခိုက်နိုင်လောက်တဲ့ စွမ်းအားတွေ မရှိတော့
ဘူးလို့ ခင်ဗျားပဲ ပြောခဲ့တယ်ဟုတ်လား၊ ပြီးတော့ ကျွန်
ဆော်ကလဲ ဗုက္ခံတဖြစ်နေတာဆိုတော့ ခင်ဗျားဟိုနှစ်ဘက်

၂၇၆ + တက္ကသိုလ်နေ့ရဲအောင်

ဩဇာမှာ ကျွန်တော်တို့ သားအဖဟာ ဘယ်ထက်ကိုမှမလိုဘဲ ခိုးအောင်ဖြစ်နေပါတယ်'

'ရှင် မိလိုကြားနေတာကို စင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်က လက်ခံပါလား'

'သူ့စာ ရတနာသိုက်ကိုပဲ အဓိကထားတော့ပါ။ ကျွန်တော်တို့သားအဖကို အရေးစိုက်ထားမဟုတ်ပါဘူး'

'ရတနာသိုက်ကို တွေ့အောင်ရှာပြီးရင် စင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်အရှင်တို့သားအဖကို မိအတိုင်းထားပါလား'

'စိတ်မထင်ရင် သတ်ပစ်ဖို့များတယ်'

'ဒါဆို ရှင်က ဘာကြောင့် ကြားနေရမှလဲ၊ တယ်နိုင်ဆယောက် သူ့ ကိုရခဲထိုက်ခိုက်ပါလား'

'ကျွန်တော်က ခြေတစ်ဘက်ကျိုးနေတဲ့ ဒုက္ခတပဲ၊ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သူတို့လိုသိုင်းအကျော်အမော်တွေကို ရန်ဆိုင်ဆိုက်ခိုက်နိုင်မှလဲ၊ ပြီးတော့ ရှင်းရှင်းပြောရရင် ခင်ဗျားတို့နဲ့ပေါင်းတာကို သိရင် စင်ရော် ဂိုဏ်းချုပ်က ကျွန်တော်ကို ချွတ်ချင်းသတ်ပစ်မှာမေ့ချာတယ်...'

'တကယ်လို့ကြားနေခဲ့ရင် သူ့စိတ်ကောင်းဝင်ပြီး ချမ်းသာခွင့် ပေးချင်ပေးနိုင်တယ်'

'ကျွန်မကို ထစ်ခုတော့မှန်မှန်ပြောစမ်းပါ၊ စင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်မှာ ဘယ်လိုအကြံအစဉ်ရှိသလဲ'

'ရတနာသိုက်ကိုနေရာကိုထိရအောင် ခင်ဗျားတို့ကို ထွက်ပေးပြီး သူ့ဆ လက်ရွေးစင် စင်ရော်ဂိုဏ်းသား သိုင်းအကျော်

အမော်တွေနဲ့အတူ နောက်ယေခင်ခံ လိုက်လာဖို့ပါလို့ ကျွန်တော် ပြောပြီးပြီ'

'ဒါပေမယ့် အခုထက်ထိ နောက်ထောင်ခံလိုက်တာနေတဲ့ သဘောသို့လို့ အရိပ်အထောင်ဘောင် မမြင်ရသေးပါလား'

'ကျွန်တော်က အဲဒါကို အစဉ်းစားရခက်နေတာ'

'ကောင်းပြီမေ... ကျွန်းပေါ်ထောက်အံ့တော့ ဘယ်လိုမှ မျှော်လင့်မှထားတဲ့အဖြစ်မျိုးတွေ တွေ့ချင်တွေ့နိုင်တယ်၊ စင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်တို့လူစုက တစ်နည်းနည်းနဲ့ လိုက်လာချင်လိုက်လာနိုင်တယ်၊ တကယ်လို့ ရှင်က ကျွန်မတို့ကို အကောက်ကြံ့ထယ်ဆိုတာ သိရရင်တော့ ရှင်အဖေကိုကော၊ ချမ်းသာစေပေးတူးဆိုတာ ပြောထားချင်တယ်'

* * *

ကျွန်းကမ်းစပ်တစ်နေရာတွင် သဘောဆိုင်ကပ်လိုက်၏၊ ဆင်ယုယုက ချီလျှံကျင့်နှင့် လှေထိုးသားခြေစက်ဦးကို ကျွန်းပေါ်သို့ အရင်တက်နှင့်စေသည်။

ချီလျှံကျင့်တို့လူစု ကျွန်းပေါ်သို့ တက်သွားပြီးနောက် ဆင်ယုယုက သဘောကုန်းပတ်ပေါ်တွင် စုန်းနေကြသော လူငယ်သိုင်းအများများအား မေးခွန်းစတုတ်လိုက်သည်။

'ဆွေဝံ၊ရဝံ၊တို့...ဘောင်ပင်ဆယ် ငမန်း၊ ဖြူကြီးရီအဖေဖိုင်းရတနာသိုက်ထဲက ရတနာပစ္စည်းတွေကို ဘယ်လိုလုပ်ရခဲ ကေရင်းမလဲ'

၂၇၀ + တက္ကသိုလ်နေရပ်အောင်

'ဆဲဒီပစ္စည်းတွေကို ကျုပ် လက်ချွေးနဲ့စောင့်မတိုဘူး။'

ပန်းလှလင်စီပုံးက ပြတ်အစားစွာ အပြေပေးလိုက်သည်။

'ကျွန်မမှာရှိတဲ့ ရှေ့ဝင်ရတနာတွေဟာ ကျွန်မအစ်မမိတ်
စားလို့မကုန်ပါဘူး။ ရီအေးဟိုင်ရဲရတနာသိုက်ကို ကျွန်မနဲ့အ
စိတ်မဝင်ဝေးဘူး'

ချမ်းသာသူဝေကျုံးရံကပြောသည်။

'ကျွန်မဟာ ဆင်းရဲပေမယ့် ဒီပစ္စည်းတွေကိုမမက်မေပေး
ဘူး။ လိုလဲမလိုချင်ပါဘူး။'

ဆင်းရဲသူဝေရွှေလှလင်လည်း ဝင်ပြောသည်။

'ဒီရတနာ ပစ္စည်းတွေဟာ ခားပြုလိကြီး ခိုထမတိုင်က
မစားမလှယ်ကတိုက်ခိုက်ထားတပေတေပယုတ်လေး။ အဲဒါ
တွေကို ကျွန်မတို့က မယူဘူးဆိုရင် ရီအေးဟိုင်တို့သားအဝ
စိတ်ကြိုက်သုံးဖို့ ပိုဆပ်လိုက်ရမလား'

'ဟယ်ဟယ်လျှ ဝမ်းက ထွက်ထင်မြင်ချက်ကို ပြောသည်။

'ဟုတ်တယ်။ အဲဒီပစ္စည်းတွေကို ရီအေးဟိုင်တို့ သားအဝ
စက်စော့မဆပ်သင့်ဘူး။'

ဟယ်ဟယ်လျှက ထောက်ခံပြောကြားသည်။

'ဒီလိုဆိုရင် အဲဒီရတနာသိုက်ထဲက ပစ္စည်းတွေကို အညှီ
အမျှခွဲပြီး အစ်ယောက်တစ်စုစီယူကြတာပေါ့'

ပေလှလှလင်ဝင်ထန်းက ဝင်ဖောက်ဆိုက်သည်။

'ဟာ... အညှီလိုလုပ်လို့ ဘယ်ဖြစ်မှန်းကို ကျွန်တော်တို့က
မူရိုးစားပြောမူမဟုတ်ဘဲ'

ကျုံးရွှေရန်ဆိုင်က ကန်ကုတ်စကားဆိုသည်။

'လင်ယုယုကကော ရတနာပစ္စည်းတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး...
ဘယ်လိုလုပ်ဖို့ကြံစည်ထားလဲ'

စိန်ကျွန်းသစ်က လင်ယုယုကလှမ်းမေးသည်။

'ကျွန်မ အဲဒီပစ္စည်းတွေကို ပြည်သူ့အကျိုးပြုလုပ်ငန်းတွေ
မှာ သုံးနိုင်အောင်လို့ ထက်ဆိုင်ရာကိုအပ်ဖို့ စိတ်ကူးထားပါ
တယ်'

'ဟာ... ဒါအကောင်းဆုံးပဲ။ သည်ပစ္စည်းတွေ ဆည်လို့
လုပ်မှုဖြစ်မှာပေါ့'

'လင်ယုယုက စိတ်ကူးအကောင်းသားပဲ'

လင်ယုယုကကြံကို အစလုံးကစဉ်းဝန်းထောက်ခံကြ၏။

'ကျွန်မအနေနဲ့ တစ်ခုတော့ စိုးရိမ်မိတယ်။ ရီအေးဟိုင်ရဲ
ရတနာသိုက်ထဲက ပစ္စည်းတွေဟာ မနည်းဘူးနော်။ ဒီလောက်
မျှစားပြားတဲ့ရတနာတွေကို ကိုယ်တွေ့မျက်မြင် တွေ့ရတဲ့အခါ

မှာ မလေးဘူးလောက် မထိန်းနိုင်ဘဲ စိတ်ချိင်းတွေ ဝင်ချင်ဝင်
လွှာနိုင်တယ်။ အဲဒါကိုတော့ ဆတ်ထားဖို့လိုတယ်'

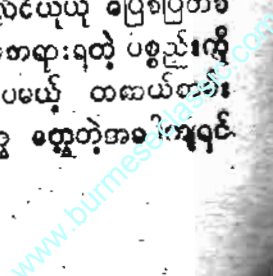
လင်ယုယုက ဆက်ပြောလိုက်သည်။

'ဟာ... သည်လူစုထဲမှာ သည်လိုလောဘလောတိုက်မယ့်လူ
မပါပါဘူး'

ယကတုတ်လိုဖိန်ကပြောသည်။

'သည်လိုကောင်းကုန်မပြောနဲ့အေး။ လင်ယုယု ပြောပြတာ
ဟုတ်တယ်။ အခုနေအခါမှာတော့ မစားရတဲ့ ပစ္စည်းကို

မမက်မိဘူး။ ဘာညာနဲ့ ပြောနေနိုင်ပေမယ့် တဆယ်တစ်
ရတနာပစ္စည်းတွေကို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ တွေ့တဲ့အခါမှာရင်

တော့ စိတ်ပိုင်းပင်ချင်ပင်လာနိုင်တယ်။ သည်တော်ကို ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်နိုင်အောင် ကြည့်ထိန်းကြဖို့လိုတယ်။

စာပေလှလင်စိန်ကျားက ဆတိုးပေးစကား ပြောလိုက်၏။

'ကဲ...လော့၊ ကျွန်းပေါ်ကိုထက်ကြရအောင်'

လင်ယုယုက ဤသို့ပြောကာ သဘောပေါ်မှ ဆင်းပြီး ကျွန်းလေးပေါ်သို့ထက်လာခဲ့ကြသည်။

ကျွန်လူငယ်သိုင်း သမားများကည်း လင်ယုယု၏ခနာက်မှုထစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက်လိုက်ပါလာခဲ့ကြသည်။

သဘောပေါ်တွင် မြားနတ်ရှင်ရန်ကျူးနှင့် စိန်ကျားထစ်ချူးကျင့်ပေးတို့ အစောင့်အဖြစ် ကျွန်းနေခဲ့ကြသည်။

ကျွန်းမတ် သတိရှိကြဖို့လိုတယ်။ စင်ချော်ဂိုဏ်းချုပ်တို့လူစုဟာ ဗဟဒ္ဒိကျွန်းလေးပေါ်ကို တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်းရောက်လာလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်မစိတ်ထဲမှာ အတတ်သိထားနေတယ်။

လူငယ်သိုင်း သမားနှစ်ဆယ့်နှစ်ယောက်တို့ ကျွန်းပေါ်သို့ စုံစုံညီညီဆောက်ရှိလာပြီးသောအခါ လင်ယုယုက ပြောလိုက်သည်။

'သူတို့က ကျွန်တော်တို့သဘောကို နှောင့်ယှက်ခံလိုက်လာကြတာမှမဟုတ်ဘဲ။ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သည်ကျွန်းကိုရောက်လာနိုင်မှာလဲ'

ကျားဖြူရှုန်အိုင်က အံ့သြသောအသွင်ဖြင့်မေးသည်။

'မိမေးခွန်းကို ကျွန်မ မဖြေတတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် စင်ချော်ဂိုဏ်းချုပ်တို့ ရောက်လာကြလိမ့်မယ်လို့တော့ သိနေတယ်'

ကျားဖြူရှုန်အိုင်က အံ့သြသောအသွင်ဖြင့်မေးသည်။

'မိမေးခွန်းကို ကျွန်မ မဖြေတတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် စင်ချော်ဂိုဏ်းချုပ်တို့ ရောက်လာကြလိမ့်မယ်လို့တော့ သိနေတယ်'

ကျားဖြူရှုန်အိုင်က အံ့သြသောအသွင်ဖြင့်မေးသည်။

'မိမေးခွန်းကို ကျွန်မ မဖြေတတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် စင်ချော်ဂိုဏ်းချုပ်တို့ ရောက်လာကြလိမ့်မယ်လို့တော့ သိနေတယ်'

'ဟုတ်တယ်။ လင်ယုယုပြောတာမှန်တယ်။ ကျွန်တော်စိတ်ထဲမှာလဲ စင်ချော်ဂိုဏ်းချုပ်တို့လူစုနဲ့ ရင်ဆိုင်တိုးရလိမ့်မယ်လို့တော့ သိနေတယ်'

ပလ္လလှလင်ဝင်ထန်းကသည်။ ဝင်ပြောသည်။

ထိုအခိုက် ငမန်းနက်လေးရီချွန်ကျင့်က လင်ယုယုအနီးသို့ တို့ကပ်လာပြီး သူ၏လိုလားချက်ကို တောင်းဆိုသည်။

'လင်ယုယု...ဖေဖေ ကို ကျွန်တော် တွေ့ချင်လှပါပြီဗျာ... ဖေဖေဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာကိုသာ ပြောပြစမ်းပါ'

'စောင့်ပါဦးလော့။ အချိန်တန်တော့ သိရမှာပေါ့။ ကဲ... လော့ကြ၊ ကျွန်းပေါ်က အခြေအနေတွေ သွားကြည့်ကြရအောင်'

လင်ယုယုက ဤသို့ပြောလိုက်ပြီး ကျွန်းပေါ်သို့ထက်ထက်လာခဲ့သည်။ ကျွန်လူများလည်း နှောင့်ယှက်ခံလာကြ၏။

ကျွန်း၏ အဆယ်ပိုင်းလောက်တွင်ရှိသော ထေရင်ကျွန်းလေးပေါ်သို့ရောက်လာကြသည်။

စီနေရာက နေရာကောင်းပါ။ ကုန်းမြင့်လဲဖြစ်တယ်။ ကျွန်းပတ်ပတ်လည်ကိုလဲ အထက်စီးကနေပြီး မြင်နိုင်တွေ့နိုင်တယ်။

စီမှစ စကစခန်းချပြီး...'

'ဟိုမှာ...ဟိုမှာ... ကြည့်ကြစမ်းပါဦး။ သဘောပေါ်မှာ တာတွေဖြစ်နေတာလဲ'

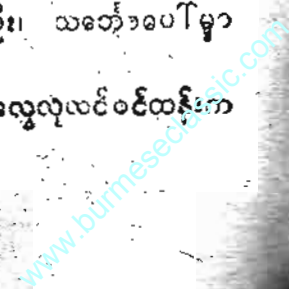
လင်ယုယု၏စကားပဆုံးမိမှပင် ပလ္လလှလင်ဝင်ထန်းက အလွန်ကြားအော်ပြောလိုက်သည်။

စီနေရာက နေရာကောင်းပါ။ ကုန်းမြင့်လဲဖြစ်တယ်။ ကျွန်းပတ်ပတ်လည်ကိုလဲ အထက်စီးကနေပြီး မြင်နိုင်တွေ့နိုင်တယ်။

စီမှစ စကစခန်းချပြီး...'

'ဟိုမှာ...ဟိုမှာ... ကြည့်ကြစမ်းပါဦး။ သဘောပေါ်မှာ တာတွေဖြစ်နေတာလဲ'

လင်ယုယု၏စကားပဆုံးမိမှပင် ပလ္လလှလင်ဝင်ထန်းက အလွန်ကြားအော်ပြောလိုက်သည်။

သဘောဆိုင်ရာစပ်ထမ်းကုသို အားလုံး လှမ်းကြည့်လိုက်
ကြသည်။

သဘောပေါ်ဝယ် ရုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်ကာ တိုက်ခိုက်နေ
ကြသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

အတော်အလှမ်းဝေးနေသောကြောင့် မည်သူနှင့် မည်သူ
တို့ တိုက်ခိုက်နေကြမှန်းကိုမူ မသိရပေ။

လူတို့အားလုံး သဘောဆိုင်ရာစပ်ထမ်းကုသို အားလုံး
ဆရာတော်ဆင်းပြေကြတော့သည်။

ကမ်းစပ်သို့ ရောက်သောအခါတွင် ဓားစက်ရာများဖြင့်
သေဆုံးနေသော စိန်ကျားသစ်ချုံးကျင့်ဟွေးနှင့် မြားနတ်ရွှင်
ရုန့်ကျုံးတို့၏အလောင်းများကို ကမ်းစပ်ရေပြင်နားတွင် တွေ့
လိုက်ရသည်။

သဘောမှာမူ ကမ်းစပ်နှင့် ပေါင်းရာခန့်အကွာသို့ ရောက်
ရှိနေကြောင်း တွေ့ရသည်။

ထို့ပြင် သဘောကုန်းပတ်ပေါ်ဝယ် လူတစ်စုက မား
မား မတ်မတ် ရပ်နေကြသည်ကိုလည်း လှမ်းမြင်ကြရသည်။

ထိုလူများမှစ စင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်အမှူးပြု၍ ရွှေဆံထိုးမယ်
ဆယ်တစ်ဖော်နှင့် အဆိပ်မိကျောင်းစိမ်းကို၊ တောင်ပင်လယ်
စားပြိုက်၏၏လက်ထောက်ပိုလီဟောင်းများဖြစ်ကြသည်။

'တော့စစ်... ကျွန်တို့ ည့်လွန်းပါတယ်၊ သူတို့တတွေ
သဘောစမ်းထဲမှစ လျှို့ဝှက်ခန်းလုပ်ပြီး ပုန်းလာကြတယ်ဆို
တာကို တွေးမိဖို့ကောင်းတယ်'

လင်ယုယုက မကျေမချမ်း ရေရွတ်လိုက်သည်။

'ဟာ...ဟာ...ဟာ...ဟာ...ရှင်တို့ စာတတ်နိုင်ကြသေးလဲ...
ဟာ...ဟာ...ဟာ...ဟာ...'

စင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်က ကျေနပ်အားရစွာရယ်မောရင်း ဟစ်
အော်ပြောလိုက်သည်။

'ခင်ဗျားတို့ သတ္တိရှိရင် ကျွန်းပေါ်တက်လာခဲ့ကြ၊ သူ့သေ
ကိုယ်ထေတိုက်ကြမယ်'

ကျားဖြူရှင်အိုင်က မကျေမချမ်းဖြင့်ပြန်အော်ပြော၏။
'ကျွန်းပေါ်ကို တက်လာပြီး တိုက်နေစရာ မလိုပါဘူး။

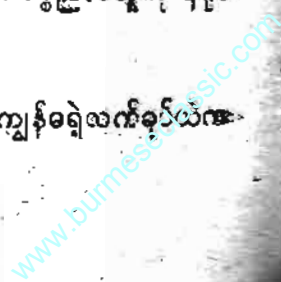
ဖော့ဒီကျွန်းပေါ်မှာ မီးဆိုင်ရာ သစ်ပင်ကြီးကြီးမားမား
လည်းမရှိဘူး၊ ပတ်ပတ်လည်နာလီ ပင်လယ်ပြင်ဝိုင်းနေတယ်။
မိတော့ ရှင်တို့တတွေ သင်းစိမ်းငါးစိမ်းပဲ စားနေကြရမှပဲ။
မိလိုစားနေရပေမယ့် နေခက်တစ်လ နှစ်လလောက် ကြာရင်
ရှင်တို့အားလုံး ငတ်ပြတ်ပြီး အားဆင်ချိန်ကုန်ကြမှပဲ။ အဲဒီ
အချိန်ကမှ ကျွန်မတို့ ဆေးအေးဆေးဆေး ကျွန်းပေါ်တက်
ပြီး ရှင်တို့အားလုံးကို ကြက်ငှက်လေးတွေလိုဖမ်းပြီး အစေ
သတ်လိုက်ရုံပဲရှိတယ်...'

ပြီးမှ ရီတာဟိုင်ရဲရတနာသိုက်ထဲက ပစ္စည်းတွေကို အေး
ဆေးဆေးဆေးယူမယ်'

'ရှမ်းက ရီတာဟိုင်ရဲရတနာသိုက်ထဲက ပစ္စည်းတွေကို ရနိုင်
မယ်ထင်နေတာကိုး'

လင်ယုယုက အော်ပြောလိုက်သည်။

'အခုဆိုရင် အဲဒီရတနာသိုက်ဟာ ကျွန်ရဲ့လက်ခုပ်သံက
ရေပြင်နေပါပြီ...ဟဲ့...ဟဲ့...ဟဲ့...'

'ဒီလောက်အပိုင်တွက်မထားပါနဲ့လေ၊ အဲဒီရတနာတွေကို
ရှင်မရနိုင်ပါဘူး'

'ဘာလဲ...ရှင်တို့က ရတနာပစ္စည်းတွေကို ဝါးစားပစ်ကြ
မလို့လား'

'ဝါးမစားပါဘူး၊ ဧါပေမယ် အဲဒီရတနာပစ္စည်းတွေကို
မစ်လယ်ထဲပစ်ချလိုက်တယ်'

'ခဏလဲ...ခွေးမလေး၊ နှင်လုပ်ဝံ့လုပ်ကြည့်စမ်း၊ အဲဒီလို
လုပ်တာနဲ့ နှင့်အကောင် ကိန်လွှဲတို့ ဆသေသတ်ပစ်မယ်'

စင်စောရီဂိုဏ်းချုပ်က ဒေါသထကြီးပြောသည်။

'သည်လို မဟုတ်တမ်း၊ တရားတွေပြောမနေပါနဲ့၊ ကိန်လွှဲ
ရှင်တို့လက်ထဲမှာ မရှိအောင်တူးဆို့တာ ကျွန်မသိပါတယ်'

'အကင်းပြို၊ ကျွန်မလူတွေက ရေခဲကင်္ဂါးစောင်း၊ ငုတ်
ဆတ်တယ်၊ ရတနာပစ္စည်းတွေကို ပင်လယ်ထဲ ပစ်ချပေးမယ့်
ပြန်ဆည်နိုင်ပါတယ်'

'ရတနာတွေကို တစ်နေရာတည်းမှာ ပစ်ချတာမဟုတ်ဘူး၊
ကျွန်းပတ်ပတ်စည်က ပင်လယ်ပြင်မှာ နေရာအနှံ့လိုက်ချထား
လိုက်မယ်၊ ရေငုတ်ပြီးဆယ်နိုင်ရင် ဆယ်ယူကြမေ့ပါ'

'အေး...အဲဒီလိုလုပ်တယ်ဆိုရင် ရှင်တို့အားလုံး ဆေးလို့လဲ
မရ၊ အသက်လဲဆက်မရှင်ချင်တော့တဲ့ ဆေးခြံအားနုပျိုးထောက်
အောင်လုပ်ပစ်မယ်၊ ကဲ... ကောင်းထိပ်ပြောချင်တာဘူး၊
နောက်လမှပဲ ပြန်တွေ့ကြပါစို့'

စင်စောရီဂိုဏ်းချုပ်က ဤသို့ပြောပြီး ဆက်မြှောက်ကာ
အချက်ပြလိုက်သည်။

မကြာမီမှာပင် သင်္ဘောသည် ကျွန်းလေးနှင့် ဝေးရာသို့
ဦးထည်ကာ ထွက်ခွာလေတော့သည်။

x x x

'အင်း...သည်အတိုင်းဆိုရင် ရတနာသိုက်တာ စင်စောရီ
ဂိုဏ်းချုပ်ရဲ့လက်ထဲ ရောက်တော့မှပဲ'

ထဖြည်းဖြည်းဝေးသွားသော သင်္ဘောကို ပေးကြည့်ရင်း
ကျားဖြူရှုန်ဆိုက်က ပြောလိုက်သည်။

'အူတို့ ရတနာသိုက်တို့ ရှာမတွေ့နိုင်ပါဘူး၊ သည်ကျွန်း
ပေါ်မှာလဲ ဘာရတနာသိုက်မှထဲမရှိပါဘူး'

လင်ယုယုက စကားတစ်လုံးချင်းပြောလိုက်သည်။

'ဟင်...ရီတာဟိုင် သောင်တင်နေတဲ့ ကျွန်းမှာ ရတနာ
သိုက်လဲ ရှိနေတယ်ဆို၊ အခု ဘယ်လိုဖြစ်သွားရပြန်တယ်'

ပလေ့လူလင်ဝင်ထန်းက ပြောလိုက်သည်။

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ဧါပေမယ် အခု ကျွန်မတို့ရောက်နေတာ
ရီတာဟိုင် သောင်တင်နေတဲ့ မိစ္ဆာကျွန်းမှမဟုတ်ဘဲ'

လင်ယုယု၏စကားကြောင့် အားလုံး အံ့အားသင့်ကုန်ကြ
သည်။

'ဧါ... မိစ္ဆာကျွန်းမဟုတ်ဘူးလား၊ သည်လိုဆိုရင် ပေပေ
ကိုလဲ ဘယ်တွေ့နိုင်တော့မှမလဲ'

ရီလျှံ ကျင့်တသည်။ စိတ်ပျက် အားလျော့စွာပြောသည်။

'ကျွန်မတို့နေခက်ကို စင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်ထို့က တစ်နည်း
မထုတ် စာစီနည်းနည်းနဲ့ နေခက်မောင်ခင်ခင် လိုက်လာကြမယ်
ဆိုတာ ကြိုတက်ထားမိလို့ ကျွန်မက ဝေဘာဝီကျွန်းစေးပေ
ကို တမင်လာခဲ့တစ်ပါး...

'ဗီကျွန်းပေပေပေ စင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်တို့နဲ့ တစ်ပွဲတစ်လမ်း
ရှင်းပြီး ကျွန်မတို့ဆက်ကဆိုင်ရမှ တကယ်ရတနာသိုက်ရှိနေ
တဲ့ မိစ္ဆာကျွန်းကိုသွားမယ်လို့ ကြံထားခဲ့တာပါ'

'ဪ... လက်စသတ်တော့ လင်ယုယုက စာယ်ညာဏ်
ကောင်းတာပဲ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အခုလိုဆိုတော့ ရစာနေသိုက်
မှာ စင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်လက်ထဲ မရောက်နိုင်တော့ဘူးပေါ့'

ကျားဖြူရှုန်အိုင်က ခေါင်းထည့်တံ့ညှိနှင့်ပြောသည်။
'ကဲ... အခု ဘယ်လိုဆက်လုပ်ကြရင် ကောင်းမလဲ'
ပလ္လေလုလင်ဝင်ထန်းက မေးခွန်းထုတ်သည်။

'ကျွန်မတို့တတွေ အေးအေးသက်သာနေနိုင်မယ့် လိုက်ဂု
ထစ်ခုခုဖြစ်ဖြစ်၊ နေရာထိုင်ခင်းတာတဲ့ နေရာတစ်ခုခုဖြစ်ဖြစ်
ရှာကြရမှာပေါ့၊ ဒီထာဝန်ကိုတော့ ကျားဖြူရှုန်အိုင်ရယ်၊
ပလ္လေလုလင်ဝင်ထန်းရယ်၊ ကြယ်ပျံယုဟုံရယ်ကို တာဝန်ပေးရ
မူပဲ'

လင်ယုယုက ပြောလိုက်သည်။
ထိုနေခက် ပလ္လေလုလင်ဝင်ထန်း၊ ကျားဖြူရှုန်အိုင်နှင့်
ကြယ်ပျံယုဟုံတို့သုံးယောက်ထဲမှာ နေရာထိုင်ခင်း လိုက်ဂုရန်
ထုတ်တုခါကြသည်။

ကျွန်လူများမှာ ပင်လယ်စမ်းစစ်တွင်ကျန်နေခဲ့ကြသည်။
မကြာမီမှာပင် ထိုဘုဆုံးယောက် ပြန်လည်ရောက်လာကြပြီး
ကျွန်းကလေး၏ အနောက်ဘက်ပိုင်းဝယ် လူသုံးဆယ်ကျော်
ကောင်းကောင်းနေနိုင်မည့် သဘာဝ ကျောက်လိုက်ကြီး
တစ်ခု ရှာဖွေတွေ့ရှိကြောင်း လာပြောသည်။

အခန်း (၁၀ -)

ကိန်လွေ့၏ရွက်လှေ မိစ္ဆာကျွန်း အနောက်ဘက်ကမ်းခြေတွင် ထိုက်တပ်မိချိန်မှစ ဧည့်လယ်ပိုင်းအချိန်ဖြစ်သည်။
 လှေပေါ်တွင် ကိန်လွေ့၊ ကျေးနက်ရွန်ကျင့်နှင့် ဆန်းကြယ်လှလင်ရောင်ပင်းတို့ သုံးဦးသာ ပါရှိလာသည်။
 ရွက်လှေကို ထမ်းစပ်ဘွင် ဆေးဝေချာချာကျောက်ချထုခဲ့ပြီး သုံးယောက်သား ကျွန်းပေါ်သို့ တက်လာခဲ့ကြသည်။
 'ကျွန်းပတ်ပတ်လည်မှာ ဘာလှေ၊ သာသံဘော်မှလဲ မတွေ့ရဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ဈေးတံ့ထာ သိပ်နောက်ကျနေပြီလား မသိဘူး'
 ကျွန်းပေါ်သို့တက်လာရင်း ကိန်လွေ့ကပြောသည်။

'လှေငယ်သိုင်း၊ သမားတွေအားလုံး နှစ်ဆယ်လေးယောက် တောင် စုစုဝေးဝေးရှိနေကြတာပါ။ စင်ရော်ဂိုဏ်းသားတွေကို ကောင်းကောင်းရင်ဆိုင်နိုင်ပါလိမ့်မယ်၊ ကဲ... ဆေးဝေချာချာ သိရအောင် ကျွန်းပေါ်ကိုလိုက်ကြည့်ကြစို့'
 ရောင်ပင်းကပြောလိုက်သည်။
 ကျွန်း၏အနောက်ဘက်ပိုင်းတွင် လိုက်လံကြည့်ရှုကြသည်။ ဘာထူးခြားချက်မျှမတွေ့ရ။
 'ကိုင်း... ကျွန်းအရွှေ့ဘက်ပိုင်းကို သွားကြည့်ကြရအောင်၊ ရတနာသိက်က အဲဒီ အရွှေ့ပိုင်းမှာရှိတာဆိုတော့ ထိုက်ပဲ့ဖြစ်မယ်ဆိုရင် ကျွန်းအရွှေ့ဘက်ပိုင်းက ထစ်ပင်အုပ်လေးထဲမှာ ဖြစ်ဖို့များတယ်'
 ကိန်လွေ့ကပြောလိုက်ပြီး ကျွန်းအရွှေ့ဘက်ပိုင်းသို့ လမ်းပြခေါ်လာခဲ့သည်။
 ထစ်ပင်အုပ်လေးထဲဝယ် စေ့စေ့ပစ်ပစ်လိုက်လံရှာဖွေကြည့်သော်လည်း တိုက်ပဲ့ဖြစ်သည့် အရိပ်လက္ခဏာများကို မတွေ့ရပေ။ သုံးယောက်သား အတေးရောက်သွားကြကစ တစ်ဦးမျက်နှာ တစ်ဦးကြည့်လိုက်ကြသည်။
 'တယ်လီဖြစ်တာပါလိမ့်၊ ဒီနေရာမှာလဲ တိုက်ကြခိုက်ကြတဲ့ လက္ခဏာ မတွေ့ရဘူး'
 ကိန်လွေ့က ခေါင်းကုတ်ပြီးပြောသည်။
 'သူတို့ ကျွန်းပေါ်မရောက်ဘဲ ပင်လယ်ပြာမှစစ် တိုက်ပဲ့ဖြစ်ကြတယ်နဲ့တူတယ်'
 ရောင်ပင်းက ထင်မြင်ချက်ပေးသည်။

‘ခင်ဗျားပြောတာဖြစ်နိုင်တယ်၊ စိမ်းလုံးတို့တကတေ့က ပင်
ထယ်ခေါ်ပြုထက်ပေးတော့ပင်လယ်ပြင်မှာ တိုက်ခိုက်တာ
တော်တော်ကျွမ်းကျင်တယ်၊ ဝါသနာထဲပါတယ်’

ကျားနက်ရှုန်းကျင့်က ထောက်ခံစာရေးပြောသည်။

‘ရသနာသိုက်ကို ဆွားမြီးစစ်ဆေးကြည့်ရင် မတောင်းမယ်
ထင်တယ်’

ရောင်မင်းက အကြံပေးပြန်သည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ တကယ်လို့ စင်ချော်ရိုက်ဘေးတွေက အနိုင်
ရသွားတယ်ဆိုရင် ရတနာသိုက်ထဲမှာ ရတနာပစ္စည်းတွေကျန်
တော့မှာမဟုတ်ဘူး’

ကိန်လွေက ဤသို့ပြောပြီး ရှုန်းကျင့်နဲ့ ရောင်မင်းတို့ကို
ရတနာသိုက်ရှိရာ လျှို့ဝှက်လိုက်ဂူသို့ခေါ်လာခဲ့သည်။

တမ်းတွင် ခိုတာဟိုက်က ရှာကြည့်သေးသည်။ ပိစ္ဆာကျွန်းခံ
အတိုးကြီး၏အရိပ်အရောင်ကိုပင် မမြင်ရ။ ဘယ်နေရာမှောက်နေ
သနည်းဟုပင် ကိန်လွေ ခဏ်းစားမိသည်။

ရတနာများရှိရာ လိုက်ဂူသို့ရောက်လာကြသည်။ ကိန်လွေ
က လိုက်ဂူတွင်ပိတ်ထားသော ကျောက်တုံးကြီးကို ဖွင့်ပေး
လိုက်သည်။

ထိုနေ့က သုံးယေခက်သား လိုက်ဂူထဲသို့ဝင်လာစသည်။
နေရောင်ခြည်ထိုးနေသဖြင့် လိုက်ဂူထဲမယ် လင်းထင်းချင်းချင်း
ရှိနေသည်။

လိုက်ဂူအတွင်းဘက်ဝယ် ဆင့်ကာထပ်ထပ်သောသေတ္တာ
ကြီးများရှိတွေ့ရသည်။

ရောင်မင်းနှင့် ရှုန်းကျင့်က သေတ္တာနှစ်ထုံးသုံးလုံးခန့်ကိုဖွင့်
ကြည့်ကြသည်။

သေတ္တာထဲတွင် ကျောက်မျက်ရတနာများ၊ ပုထိုးများ၊ ရွှေ
ဝက်၊ များ၊ လက်ဝတ်ရတနာပစ္စည်းများ၊ အပြည့်ရှိနေသည်ကို
တွေ့ရသည်။

‘ဆင်း... ဝီရတနာသိုက်ထဲမှာရှိနေတဲ့ရတနာတွေက မနည်း
ပါလား၊ ဆားလုံး သေတ္တာနှစ်ထပ်လေးသေတ္တာ ရှိတယ်ဆို
တော့၊ မရှိဘူးဆို ဆန်ဖိုး သိန်းနှစ်ထောင်လောက် တန်မှပဲ
ခန့်’

ကျောက်မျက်ရတနာ ပစ္စည်းများအကြောင်း နားလည်
သော သန်းကြွယ်လှလင်ရောင်မင်းက မှတ်ချက်ချသည်။

‘ရတနာပစ္စည်းတွေ ပြေရာထက်ထပ်ပျက် ရှိနေပုံတောက်
ရင်တော့ ဒီကျွန်းပေါ်ကို စင်ချော်ရိုက်ချုပ်ဆိုလူရ ပထောက်
သေးတာကတော့ အမှန်ပဲ’

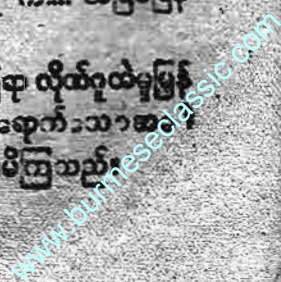
ကိန်လွေက ခဏ်းစဉ်းစားစားပြောသည်။

‘ဒီလိုဆိုရင် ဆူတိုခါတွေ တယ်ရောက်နေကြတာထဲ’

ကျားနက်ရှုန်းကျင့်က ပေးသည်။

‘မစဉ်းစားတတ်တော့အောင်ပါပဲ ဗျာ၊ က... အပြင်ပြန်
ထွက်ကြရီ’

ကိန်လွေကပြန်ပြောပြီး ရတနာသိုက်ရှိရာ လိုက်ဂူထဲမှပြန်
ထွက်လာခဲ့သည်။ လိုက်ဂူအပြင်ဘက်သို့ ရောက်သောအခါ
တွင် ဝန်ပြုကြီးရိဘာထိုင်နှင့် ရင်ဆိုင်တိုးမိကြသည်။

'အောက်...ခွေးထောင်...ကတိမတည်ဘူး၊ မင်းက ဒီ ကျွန်းကို ထပ်မလာတော့ပါဘူးဆိုပြီး၊ ဒါ ဘာလားလုပ်ထားလဲ၊ မင်းက ဝါရံရတနာသိုက်ကို လိုချင်လို့ အဖော်ဘူပါ ဝေါဟာရအား'

ရီတာဟိုင်စက ခေါ်သတကြီးပြောကော ညာလက်တွင်ကိုင် ထားသောပုဆိန်ဖြင့် ကိန်လွေ့ကို အတင်းဝင်ခုတ်သည်။

ကိန်လွေ့က ဆာတိမ်းရှောင်ပြီး ရီတာဟိုင်စညာလက် ကို ခြေထောက်ဖြင့် ခတ်ထုတ်လိုက်သည်။

ရီတာဟိုင်စလက်မှ ပုဆိန်လွတ်ထွက်သွားသည်။ ကိန်လွေ့ အရွေ့တစ်ကွက်တက်၍ လက်ဝဲ၊ တစ်ချက် ဆတ်ခနဲရိုက်ထုတ် လိုက်သည်။

ရီတာဟိုင် လက်ဝဲ၊ ချက်ထိကော မြေကြီးပေါ် ဝင်ထိုင် လျှက် လဲကျသွားသည်။

အမှန်စင်စစ် ရီတာဟိုင်စသိုင်းပညာမှာ အတော်အစွမ်း ထက်မြက်သည်။ ကိန်လွေ့ထက်ပင် အာလွန်သည်။ သို့သော် လူသူကပ်မဲ့ပြီး ဓားအခအခတ်ရွာပေါင်းသည့် မိစ္ဆာကျွန်း ပေါ်တွင် နှစ်ရှည်လများ အထိတော်အပြတ်ပြတ် နေလာခဲ့ရ သည့်အတွက် ရီတာဟိုင်မှာ အာဟာရချို့တဲ့ပြီး အားအင် ဖုတ်ဖုတ်နည်းပါးနေသည်။

ထို့ကြောင့် ကိန်လွေ့နှင့် ရင်ဆိုင်ရာတွင် အားခိုက် ခွန် စိုက်ဖြင့် အကြိမ်အနယ် မတိုက်ခိုက်နိုင်ဘဲ အရေးနိမ့်သွား ခြင်းဖြစ်သည်။

'ကျွန်တော်တို့ ဒီကိုယာတော အဘရဲရအနာသိုက်ကိုလိုချင် လို့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အပေါင်းအသင်းတွေကို တူညီပေးရအောင်လာခဲ့တာပါ'

'ဒီကျွန်းပေါ်မှာ ဝါးအပြင် တခြားမာယ်ထူထေ့များရှိနေ သေးလို့လဲ'

'အခုရက်ပိုင်းအတွင်းမှာ သည်ကျွန်းပေါ်ကိုလာကြတဲ့လူ တွေ မရှိဘူးလား'

'မရှိဘူး၊ မင်းတို့သုံးယောက်အပြင် တခြားဘယ်သူ့တူမှ နောက်မလာကြသေးဘူး'

ကိန်လွေ့သည် ရီတာဟိုင်နှင့် အချို့ အချ ပြောနေရာမှ ဆုတ်ပင်၊ တို့ဘက်သို့လှမ်းကြည့်ကာပြောသည်။

'သည်အတိုင်းဆိုရင် သူတို့တတွေ သည်ကျွန်းပေါ်ရောက် ခလာသေးတာ သေချာနေပြီ'

'ရှန်ကျင့်ပြောသလို သူတို့တတွေ ပင်လယ်ပြင်မှာပဲ ဆိုမိ ပြီး တိုက်ခိုက်နေကြပြီနဲ့တူတယ်'

ဆုတ်ပင်၊ ကလည်း စဉ်းစဉ်းစားစားဖြင့်ပြောသည်။

'ဟေ့...မင်းတို့ပြောနေကြတာက ဘယ်သူ့ထွေ'

ရီတာဟိုင်က ကြားဝင်မေးလိုက်သည်။

'ကျွန်တော်တို့ရဲ့မိတ်ဆွေ လူငယ်သိုင်းသမားနှစ်ယောက်လေး ယောက်နဲ့ သူတို့ကိုလိုက်ပြီး အန္တရာယ်ပြိုနေတဲ့ စင်ရော်ဂိုက်က သားတွေကို ပြောနေတာပါအဘ'

ကိန်လွေ့က ပြန်လည်အဖြေပေးလိုက်သည်။

‘စင်ရော်ဂိုဏ်း... ဟုတ်သား၊ စင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ် ပျက်စီးကြဲ ကဲ့သို့၊ ထာဝကြာပြီ၊ ဘယ်ကနေ ပြန်ပေါ်လာတလဲ’

ရိုဏာဟိုင်က တအံ့အကြံပြောသည်။

‘ဟုတ်ကဲ့၊ စင်ရော်ဂိုဏ်းက အခု ပြန်ပြီးခေါင်းစောင်းလာပြန်ပြီပေါ့ဗျာ၊ အဘဌဲ့လက်ထောက်ဖိုလ် အဆိပ်မိကျော့ဆီ ထိုလူစုကို စင်ရော်ဂိုဏ်းက ဂိုဏ်းဝင်အဖြစ် စည်းရုံးသိမ်းသွင်းထားတဲ့အပြင် ငမန်းကျွန်းပေါ်မှာပဲ အခြေစိုက်ထားတယ်။ အဘဌဲ့သား ရိုလျှံ ကျင့်တိုယ်တိုင်လဲ စင်ရော်ဂိုဏ်းဝင် ထင်ယောက် ဖြစ်နေပါပြီ’

ရောင်ပင်းက အကြောင်းစုံကို ရှင်းပြလိုက်သည်။

‘ဟဟ... မဖြစ်နိုင်တာ၊ စိမ်းကုံးတို့လူစု ငါ့ကို ပုန်ကန်ပြီး ထုပ်ကြဲကြဲတယ်ဆိုတာ ရိုလျှံ ကျင့် ကောင်းကောင်းသိတာပဲ။ သူက ဒီကောင်တွေနဲ့ အတူတူပူးပေါင်းမှပေးမဟုတ်ပါဘူး’

ရိုဏာဟိုင်က မယုံကြည်နိုင်စေအောင် ဆွဲပြောသည်။

‘ရိုလျှံ ကျင့်ကို ကြည့်ရတာ စိတ်ပါလို့ ဝမ်းပေါင်းနေတာပဲ။ ဟုတ်ဟန်မတူပါဘူး၊ သူ့မှာ အခုဆိုရင် ခြေထောက်တစ်အင်္ဂါပြတ်ပြီး ခုကွဲအတစ်ပိုင်း ဖြစ်နေရတာပဲ။ အကြောင်း စင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်ကို မလွန်ဆန်နိုင်ဘဲ သူ နိုင်သမျှ လုပ်နေရတာဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်တို့ထင်တာပဲ။’

ကိန်လွေ့က ဝင်ပြောလိုက်သည်။

‘အခု ထစ်စခန်းထလာတဲ့ စင်ရော်ဂိုဏ်းနဲ့ ဂိုဏ်းချုပ် စိမ်းကုံးကလေးတစ်ယောက်လား’
ရိုဏာဟိုင်က မေးသည်။

‘ဟုတ်ပါကယ်’
ကိန်လွေ့က ပြောလိုက်သည်။

‘ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုဆက်လုပ်ကြရင် ကောင်းမလဲ’
ရှုန်ကျင့်က ဝင်မေးပြန်သည်။

‘ဒီကျွန်းပေါ်မှာ လေးငါးရက်လောက် ထပ်ပြီး စောင်ကြည့်နေရင် ကောင်းလိမ့်မယ်ထင်တယ်’

‘ခင်...တို့ လေးငါးရက်လောက်ထပ်နေတာက ဟုတ်ပါပြီ၊ ငါ့ရဲ့ရတနာတွေကို မလုပ်ပါဘူးလို့ တတိပေးထားတော့မိတော့ မမေ့ကြနဦးနော်’

မိမိရတနာပျားအတုဆီ စိုးရိမ်မိသောရိုဏာဟိုင်က ကမ်းကတန်းစင်ပြောသည်။ ရိုဏာဟိုင်က မကတ်သားသောကြောင့် သာ ကြည့်နေလိုက်ရသည်။

ဖြစ်နိုင်လျှင် ကိန်လွေ့တို့ ဆုံးယောက်ကို အပြတ်ရှင်းပစ်လိုက်ချင်သည်။

‘စိတ်ချပါဗျာ... အဘဌဲ့ရတနာတွေကို ကျွန်တော်တို့လို၊ ဝစိတ်မဝင်စားပါဘူး၊ ဒါနဲ့ ဟို... သင်္ချိုင်းစူးလေးခုက ဆယ်သူတွေရဲ့သင်္ချိုင်းလဲ’

ရောင်ပင်းက မေးလိုက်သည်။

‘သူတို့အည် ရတနာသိုက်ရုံမှာ ထိုက်ဂူသို့တွားရင်း သင်္ချိုင်းဂူများကို တွေ့ရသောကြောင့် ယခုလိုမေးလိုက်ခြင်းဖြစ်၏’

‘အဆိပ်မိကျောင်းစိမ်းကုံးတို့ ငါ့ကိုပုန်ကန်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ ကျန်းမာ ငါ့သာ စက်ဆုအပြင်းအဆန်ရခဲ့တယ်၊ ဂိုဏ်းဝင်လေး’

ယောက်ခွဲအတူ ငါ့ရဲရတနာတွေမြှုပ်ထားတဲ့ ဟောစီမိစ္ဆာ
ကျွန်းကိုအရောက် ထွက်ပြေးလာခဲ့ရတယ်...

'မိကျွန်းပေါ်ရောက်မှ ရလစားတဲ့ ဗုဒ္ဓကုဏ္ဍကို ဆေးကုရ
တယ်။ ငါ့ရဲရတနာသိုလ်ရဲတဲ့ နေရာကို ပေါက်ကြားမှာစိုးလို့
ငါ့ခွဲအတူတူပါလစားတဲ့ လူ့စေးယောစက်ကို ထုတ်ဆင်ပစ်လိုက်
တယ်....

'သူတို့က ငါ့ကိုကျေးဇူးပြုခဲ့တာတွေကိုထေခက်ပြီး သူတို့
ရဲ့ အလေ့အကျင့်တွေကို ကောင်းကောင်းမုန်မုန် မြေမြှုပ်ပေးပြီး
ဆချိုင်းဂူတွေလုပ်ပေးထားခဲ့တာပဲ'

ရဲတာဟိုင်က ပြန်လည်အခြေပေးလိုက်သည်။

'မိကျွန်းပေါ်မှာ စောင့်နေလို့ ဘာ အကျိုးရှိနိုင်မှလဲ။
တကယ်လို့ သူတို့တတွေ ပင်လယ်ပြင်မှာ တိုက်ပွဲဖြစ်ကြမယ်
ဆိုရင် မိကျွန်းပေါ်ကို ရောက်လာနိုင်စရာအကြောင်းမရှိတော့
ဘူး။ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ ပြန်ကြရင်ကောင်းမယ်'

ရောင်ပင်းက ကိန်လွှာ ကိုလှမ်းပြောသည်။

'အဟောစီမိစ္ဆာကျွန်း တည်ရှိတဲ့နေရာကို လင်ယုယုပဲ ဆီ
တယ်။ တကယ်လို့ သူတို့ကို စင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်တို့လူစုက အနိုင်
တိုက်ကြတယ်ပဲဘာ့ဦး။ လင်ယုယုတို့ကိုထော့ သတ်မပစ်သေး
ဘဲ အရှင် လက်ရဖမ်းဆီးပြီး မိစ္ဆာကျွန်း ဘယ်မှာရှိတယ်ဆို
တာကို မေးကြမှာပဲ'

'လင်ယုယုက ဒီနေရာကို လိုက်ပြပေးပါ့မလား'

ရန်ကျင့်ကမေးသည်။

'လင်ယုယုဟာ ဆစဉ်းစားညက်ရှိတဲ့ မိန်းကလေး တစ်
ယောက်ပါ။ မိုက်ရွေးရဲမလုပ်ပါဘူး။ မတတ်သားတဲ့အခြေအနေ
ရောက်လာရင် အလျော့ပေးတန် အလျော့ပေးလိုက်မှာပါပဲ။
ပြီးစော့ နောက်တစ်ခုရှိသေးတယ်။ သူတို့နောက်ကို ဂိုဏ်း
ချုပ်က နောက်ယောင်ခံပြီး လိုက်မယ်ဆိုတာကို လင်ယုယုတို့
ရိပ်မိနိုင်တယ်....

'အဲဒီလိုဆိုရင် လင်ယုယုက ဟောစီမိစ္ဆာကျွန်းကို တိုက်
ရိုက်လော့ဘဲ တခြားကျွန်းတစ်ခုခုကိုလမ်းလွဲသွားပြီး စင်ရော်
ဂိုဏ်းချုပ်တို့လူစုကို ရင်ဆိုင်ချင် ရင်ဆိုင်လိမ့်မယ် ကိစ္စပြတ်
အောင်ရှင်းပြီးမှ မိစ္ဆာကျွန်းကိုဆက်လေ့မိမ့်မယ်....

'ဒီတော့ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် လင်ယုယုတို့တတွေပဲဖြစ်ဖြစ်။
စင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်တို့လူစုပဲဖြစ်ဖြစ် ဟောစီမိစ္ဆာကျွန်းကိုတော့
တစ်နည်းနည်းမှတုတ်၊ တစ်နည်းနည်းနဲ့ ရောက်လာကြလိမ့်
မယ်။ ကျွန်တော်တို့ သည်ကနေစောင့်နေတာမဟုတ်ပါဘူး'

ကိန်လွှာက အကျယ်တဝင့်ရှင်းပြသည်။

'ဒါနဲ့ မင်းတို့ရဲ့ လှေပေါ်မှာရိက္ခာတွေတာတွေ ပါမလား
ဘူးလား'

ရဲတာဟိုင်က ကြားဖြတ်ကာ မေးလိုက်သည်။

'ဟာ...ပါသားတာပေါ့ဗျာ။ ပါသေးမှ အများကြီးပဲ။ အစုံပဲ'
ကိန်လွှာက ပြန်အခြေပေးလိုက်သည်။

'လူမုန့်လေးဘာလေးကော မပါဘူးလား'

'ပါသားပါတယ်'

'အေး...အေး... အဲဒီလိုဆိုရင် ငါ့ကို လမုန့်မလေး တစ်ခု နှစ်ခုထောက်ပေးပါလားကွာ'

အနုပညာလောက ငတ်ပြတ်နေသောရီတာဟိုင်က ဣန္ဒြေပင် မဆယ်နိုင်ပဲပြောလိုက်သည်။

'မျှတကတော့မျှနိုင်ပါတယ်၊ ခါးပေးဖို့ အထက်အတော့ မရဘူး၊ ရတနာသိုက်ထဲက ပုလဲထုံးတွေနဲ့ဝယ်မှ ရမယ်၊ လမုန့် တစ်ခုကို ပုလဲတစ်လုံးနဲ့ဆောင်းမယ်'

'ဟာ... ကြေးကြီးလှချည့်သားကွာ၊ ငါ့ပုလဲလုံးတွေက အရှည်ကောင်းပုလဲတွေချည်းပါ၊ ဓာတ်လုံးကို အနည်းဆုံး အသပြော ဓာတ်ကောင်တန်တယ်၊ ဒီပုလဲလုံးတစ်လုံးနဲ့ လမုန့်သွားဝယ် ရင် လမုန့်လှည်းအစီးနင်သယ်တိုက်လောက်တောင်ရနိုင်တယ်၊ ဒီလိုတော့ မတရားအမြတ်မစားပါနဲ့ကွာ'

ရီတာဟိုင်က ဈေးဆစ်နေသည်။

'ဒါဆိုရင် အတားအဆီး အတားအဆီးအဆီးအဆီး လမုန့် လှည်း အစီးနှစ်ဆယ်တိုက်လောက်ရတယ်ဆိုရင် ပိုတောင်တော့ ပေးပါ၊ ကျွန်တော်ဆိုကတော့ လမုန့်တစ်ခုကို ပုလဲတစ်လုံးပဲ'

ရေပတ်လည်ဝိုင်းနေသော ကျွန်းပေါ်ဝယ် အောင်တင်နေ သော ရီတာဟိုင်အဖို့ တယ်မှူးလျှင် လမုန့် သွားဝယ်နိုင်စွမ်း ရှိမည်နည်း၊ ကြုံတောင်ကြုံခဲ ကိန်လွေ့ တို့ ရောက်လာသော ကြောင့်သာ လမုန့်ရနိုင်သည့်အခွင့်အရေးကြုံရခြင်းဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ရီတာဟိုင်က အလျှော့ပေးလိုက်ရသည်။
'တစ်ခုတော့ပိုပေးကွာ၊ လမုန့် နှစ်ခုကို ပုလဲတစ်လုံးပေး မယ် ဟုတ်လား'

'ကျွန်တော်က တစ်ခုနဲ့ပေးပဲ မလျှော့နိုင်ဘူး' ကိန်လွေ့ ထမည်း၊ ခပ်အေးအေးအေးပြန်ပြောသည်။

အလွန်ငတ်ပြတ်နေသော ရီတာဟိုင်မှာ လမုန့် စားလိုလှ သည့်အတွက် မတတ်သာတော့တဲ့ ကိန်လွေ့ ပြောဆိုတဲ့ ဈေး ကို သတော့တူလိုက်ရကော့သည်။

'ကောင်းပါပြီကွာ၊ ငေးပြောတဲ့ဈေးအတိုင်းပဲ ပေးပါ တော့မယ်'

'ကိုင်း... ရှန်ကျင့်ရေ... ဈေးတည့်ပြီဗျ၊ လှေပေါ်က ရိက္ခာ နည်းနည်းပါးပါးလောက် သွားဆွဲချခဲဝမ်းပါဗျာ'

ကိန်လွေ့က ကျားနက်ရှန်ကျင့်ကို လှမ်းပြောလိုက်သည်။

'ကောင်းပါပြီဗျာ... ကောင်းပါပြီ' ရှန်ကျင့်က ရီတာဟိုင်ကို ရယ်ကျဲကျဲဖြင့်ကြည့်ကာ လှေ ဆိုက်ကပ်ထားရာသို့ ထွက်သွားသည်။

ကိန်လွေ့နှင့် ရောင်ပင်းတို့ထ ထင်းခြောက်များ ရှာဖွေ ကစ ခီးပုံဘစ်ခု ထသင့်ပြုလုပ်ထားလိုက်သည်။

မကြာမီမှာပင် ရှန်ကျင့်သည် လမုန့်ဆယ်ခု၊ ဝက်ဇွာချောင်း တစ်တုံး၊ အမဲခြောက်တစ်မြောင်းနှင့် အရက်ဆိုးတစ်တုံး ဟု ဆောင်ကာ ပြန်ဆောက်ထားသည်။

အရက်ဆိုးကို မီးပုံ ဝါးချထားပြီး ဝက်ဇွာချောင်းကို မီး တင်သည်။ အမဲခြောက်ကိုလည်း မီးပုတ်သည်။

'ရော့... အဘ၊ ဟောခီမှာ လမုန့်တစ်ခု၊ ပေးပုလဲတစ်လုံး' ကိန်လွေ့က ရီတာဟိုင်ကို လမုန့်တစ်ခုလှမ်းပေးပြော လိုက်သည်။

ရီတာတိုင်က လမုန့်ကိုလှမ်းယူပြီး ပုလဲတစ်လုံး ထုတ်ပေး
သည်။ ငတ်ပြတ်နေသောရီတာပုလဲတစ်လုံး ငတ်ပြတ်ချင်း
မင် ပလုပ်ပေးလောင်းစားပစ်လိုက်သည်။

ကိန်လွေ့တို့ထိုးသောက်က တစ်ယောက်အရက်တစ်ခွက်စီ
ကော ဝက်အူချောင်းကင်းအမဲခြောက်စုတ်တို့နှင့်စားသောက်
နေကြသည်။

ရီတာဟိုင်မှာ ကိန်လွေ့တို့ စားသောက်နေကြသည်ကို
ကြည့်ပြီး သွားရည်ယိုလာသည်။

‘ဟေ့ကေစင်တွေ...ကောင်းမှု ကုသိုလ်ပြုတဲ့အနေနဲ့ ငါ့ကို
နည်းနည်းပါးပါးသောက်မျှပါလားကွာ’

စားချင်စိတ်ကို မမြှုပ်နှံနိုင်သည့်အဆုံး ရီတာဟိုင်မှသာ
မရွက်မကြော့ခက်နိုင်ဘဲ ထုတ်ဖော်ပြောကြားလိုက်သည်။

ရွှေငွေရတနာများကို ငမ်းငမ်းတက်ခုံမင်သော ရီတာဟိုင်
ကို ပညာပေးလိုသည့်အတွက် ကိန်လွေ့က ခပ်အည်အည်ပြန်
ပြောလိုက်သည်။

‘ဟာ...ရပါတယ်ဗျာ၊ ဝက်အူချောင်းထစ်ချောင်းကို ပုလဲ
တစ်လုံး၊ အမဲခြောက်တစ်ခြောင်းကိုပဲ ပုလဲတစ်လုံးနဲ့ ရောင်း
မယ်၊ အရက်ကိုတော့ မရောင်းနိုင်ဘူး’

‘ဟေ...အရက်ကို ဘာကြောင့်မရောင်းနိုင်ရတာလဲ’
‘ကျွန်တော်တို့သောက်ဖို့ ချန်ထားရဦးမှပေါ့’

‘တစ်ခွက်တစ်လေးသောက်တော့ထွေးမပါကွာ၊ ငါအရက်
မသောက်ရတာ ကြာလှပြီဗျာ’

‘ရောင်းမယ်ဆိုရင်တော့ ဈေးကြီးတယ်၊ အဘဝယ်နိုင်မယ်
မထင်ဘူး’

‘ဆောင်မယ်...ဘာလို့မဝယ်နိုင်မှလဲ၊ ငါ့ရတနာဆိုက်ထဲ
စာ ပစ္စည်းတွေက မြို့တစ်မြို့လုံးကိုတောင် ဝယ်နိုင်တယ်ကွာ’

‘ဒီလိုဆိုရင် အရက်တစ်ခွက်ကို ပုလဲလေးလုံးနဲ့ရောင်းမယ်
ဗျာ’

‘ဟာ...လွန်လှအညံ့လားကွာ၊ ဒီလိုတော့ မတရားအမြတ်
ကြီး မစားပါနဲ့’

‘အမြတ်ကြီးစားတာမဟုတ်ပါဘူး၊ ကြိုက်စွမ်း၊ ခြေကံ
ရင်လဲ မဝယ်ဘဲနေပေ?’

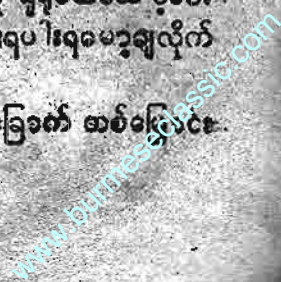
ကိန်လွေ့က ဤသို့ပြောပြီး မိမိခွက်ထဲရှိအရက်ကို ဆားရ
မပါ၊ ရမော့ချလိုက်သည်။

အရက်နဲ့ သင်းဆင်းကို ရှုမိသောကြောင့် ရီတာဟိုင်မှသာ
လွန်စွာသောက်ချင်လာသည်။

‘အေးပါကွာ...မင်းပြောတဲ့ဈေးနဲ့ပဲ ဝယ်ပါမယ်၊ တစ်ခွက်
ပေးပါ’

ရီတာဟိုင်က ဤသို့ပြောပြီး ပုလဲလေးလုံးထုတ်ပေး၏။
ကိန်လွေ့ကလည်း အရက်တစ်ခွက်ကို ရှိရှိသေသေ ငဲ့ပေး
လိုက်သည်။ ရီတာဟိုင်က အရက်ကို အစားရပါးရမော့ချလိုက်
သည်။

‘ဝက်အူချောင်းတစ်ချောင်းနဲ့ အမဲခြောက် တစ်ခြောင်း
ပေးပါဦးကွာ’

အရက်တစ်ခွက် မော့ချပြီးနောက် ရီတာဟိုင်က ဤသို့ ပြောကာ ပုလဲနှစ်လုံးကို ထုတ်ပေးလိုက်သည်။

ကိန်လွေကလည်း ဝက်အူချောင်းတစ်ချောင်းနှင့် အမဲခြောက်တစ်မြောင်းပေးလိုက်သည်။

ရီတာဟိုင်က အားရပါးရပင် ချစ်မိမိကံအညွှန်း။

'အခုန...ထိုင်း တစ်မျိုးကို တစ်ခုစီထပ်ပေးဦးကွာ'

ဝက်အူချောင်းမီးကင်နှင့် အမဲခြောက်ဖုတ်မှာ ချစ်မိမိကံ ကောင်းလှသောကြောင့် ရီတာဟိုင်က နောက်ထပ် ပုလဲနှစ်လုံးပေးကာ ဝယ်စားပြန်သည်။

'ဟာ...တယ်ဟုတ်ပါလား၊ ဒီလောက်အရောင်း အဝယ် ကောင်းမယ်မှန်းသိရင် ကျွန်တော်တို့ အစောကြီးအစည်းက အစားအသောက်တွေယူလာပြီး ဝိကျွန်းမှာ ဆိုင်ထားမိင်အစ ပေါ့ဗျာ...ဟား...ဟား...ဟား'

ရောင်ပင်းက ခပ်သောသောထောမြောလိုက်သည်။

နောက်ထပ် ဝက်အူချောင်းတစ်ချောင်းနှင့် အမဲခြောက် တစ်မြောင်းစားပြီးသောအခါ ရီတာဟိုင်က အတော်တိုက် တင်းသွားလေပြီ။

သို့သော် အရက်သောက်ရသည်ကိုတော့ အာဆာစပြေ သေး၊ ထို့ကြောင့် အရက်တစ်ခွက်ထပ်ပေးသည်။

'ဟာ...တော်ပြီ...တော်ပြီ၊ နောက်ထပ်ဘာမှမရောင်းနိုင် တော့ဘူး'

ကိန်လွေက ငြင်းဆန်လိုက်သည်။

'ဟာ...ဘာဖြစ်လို့မရောင်းနိုင်တော့တာလဲ'

'ဟောပီလိုခဲချခက်ထပ်ပြီး လူမနီးသူမနီး ပင်လယ်ပြင်ထဲ က ကျွန်းပေါ်မှာ အစားအသောက်တွေက သိပ်ပြီးတန်ဖိုးရှိ တာဗျာ၊ ရွှေငွေရသနာပစ္စည်းတွေက စားလို့ရတာမတုတ်ဘူး'

'မင်းပြောတဲ့ဈေးအတိုင်း အရက်တစ်ခွက်ကို ပုလဲ...ထေး လုံးပေးပါမယ်ကွာ၊ တစ်ခွက်လောက်ပဲရောင်းပေးပါ'

'ရှစ်လုံးပေးထဲ မရောင်းနိုင်ဘူး'

ရီတာဟိုင်က အရက်တစ်ခွက်ရောင်းချရန် အမျိုးမျိုးပြော ဆိုတောင်းပန်နေသည်။

ရှန်ကျင့်က ဆနားလာသဖြင့် ကြားဝင်ပြီးပြောပေးရာ နောက်ဆုံးတွင် ပုလဲဆယ်တစ်လုံးနှင့် ဈေးတည့်သွားသည်။

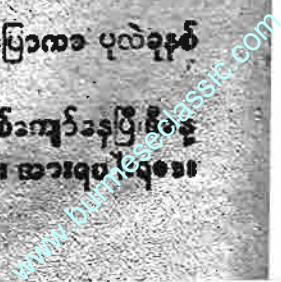
'ဟား...ဟား... ရတနာသိုက် ခွဲနေတဲ့ကျွန်းကို လာပြီး အရောင်းအဝယ်လုပ်တာ တယ်စီးပွားဖြစ်ပါလား၊ အစ်နေ့ တည့်၊ ပုလဲနှစ်ဆယ့်တစ်လုံးရတယ်၊ က...သုံးယောက်ခွဲယူကြ စမိဗျာ'

ကိန်လွေက ရယ်စရာပြောဆိုပြီး ရောင်ပင်းနှင့် ရှန်ကျင့် တို့ကို ပုလဲခုနှစ်လုံးစီ ခွဲပေးလိုက်သည်။

'အများအားစီခနည်းနဲ့အရောင်းအဝယ်လုပ်ပြီး ရခဲထဲပစ္စည်း ဆိုတော့ လက်ခံတောင်းပါဘယ်'

ရောင်ပင်းတို့ကလည်း ဝမ်းသာအားရပြောကာ ပုလဲခုနှစ် လုံးစီကို လက်ခံရယူထားလိုက်ကြသည်။

'ငါ ဝိကျွန်းပေါ်ရောက်နေတာ ငါးနှစ်ကျော်နေပြီ၊ ဒီနေ့ လေခက် အစားအသောက်ကောင်းကောင်း အားရပါးရစား'

ရတဲ့နေ့ နေ့ခင်းတုန်းပုလဲနှစ်ဆယ်တစ်လုံးပေးရတော့ တန်ပါတယ်
ကွား၊ ထ...တစ်ရေးတမော့ ထွားအိပ်လိုက်ဦးမယ်'

ငိမ်ကြိုက်စားဆောက်လိုက်ရပြီပြီ၊ ရိတာဟိုင်က ကျွန်
နှစ်ဦးပြောဆိုကာ ထိုင်ရာမှထပြီ၊ သစ်ပင်အုပ်ကလေးထဲသို့
လျှောက်လှမ်းဝင်ရောက်သွားသည်။

'အဘိုးကြီးကို ဘာကြောင့် အစားအဆောင်တွေကို ခို
လှောင်စေကြီးကြီးနဲ့ ရောင်းရတလဲဗျ'

ရိတာဟိုင် ထွက်သွားသည်နှင့် ရှန်ကျင့်က ကိန်လွေ့ကို
မေးလိုက်သည်။

'သူ့ ကိုပညာပေး ဆုံးမလိုက်တာပါ၊ ရှေ့ငွေစုတနာပစ္စည်း
ပိုရင် ဘာမဆိုပြည့်စုံတယ်ဆိုတာ မဟုတ်ဘူးလို့ သိရအောင်
ထက်တွေပြသလိုက်တာပါ'

ကိန်လွေ့က မှယ်မေးပြီး ပြောလိုက်သည်။

'ကျွန်တော်တို့ ဒီနေ့ည ဘယ်မှားအိပ်ရင်ကောင်းမယ်'

ရှန်ကျင့်ကလည်း မေးခွန်းထုတ်လိုက်ပြန်သည်။

'ကျွန်းပေါ်မှာ နှစ်ယောက်လှေထဲမှာတစ်ယောက် ခွဲအိပ်
ကြမယ်ဗျာ၊ ဒါမှ လင်ယုယုတို့ဖြစ်ဖြစ်၊ စင်ရော်ဂိုဏ်းသားတွေ
ပဲဖြစ်ဖြစ် ညတက်မှခရောက်စားကြရင် တစ်ယောက်သိနိုင်မှာ
ရောင်ပင်းတ အကြံပေးသည်။

'ဒီအကြံကောင်းသားပဲ၊ လှေပေါ်မှာ ဘယ်သူအိပ်ပြီး

ကျွန်းပေါ်မှာ ဘယ်သူအိပ်ကြမှာလဲ'

ကိန်လွေ့ကပြောသည်။

'သည်လိုလုပ်လော၊ ခင်ဗျားနဲ့ ရှန်ကျင့်က ကျွန်းပေါ်မှာ
အိပ်၊ ကျွန်တော်က လှေထဲမှာအိပ်မယ်၊ ခင်ဗျားက ဒီကျွန်း
ကို ရောက်ဖူးတဲ့လူဆိုတဲ့ဘွဲ့ ကျွန်တော်ထံထက်ပိုပြီး ကျွန်းရဲ့
အနေအထားကိုသိတယ်'

ရောင်ပင်းကပြောသည်။ ဤအစီအစဉ်ကို ကိန်လွေ့နှင့်
ရှန်ကျင့်တို့ကလည်း သဘောတူလိုက်ကြသည်။

သုံးယောက်သား ထိုနေရာတွင်ဆက်နေကာ စောင်းစမြည်
ပြောဆိုရင်း အချိန်ဖြုန်းနေကြသည်။

ညနေစောင်း နေဝင်ရီတရောအချိန်သို့ရောက်လာမှ လှေ
ဆိုက်ကင်စားရာသို့ ပြန်လာခဲ့ကြသည်။

ရွက်လှေပေါ်သို့ရောက်သောအခါ လှေဝမ်းထဲတွင် ရိတာ
ဟိုင် ဝင်ထိုင်နေသည်ကိုတွေ့ရသည်။ ကိန်လွေ့တို့ဘာ အတော်
ပင် ခေါ်သထွက်သွားကြသည်။

'ဒီမယ်- အဘိုးကြီး၊ နေခင်ဆိုရင် လှေပေါ်ကို အရမ်း
အရမ်းတက်မနေပါနဲ့'

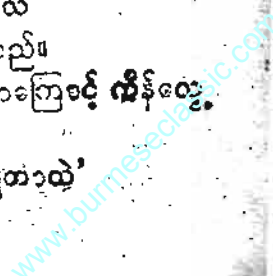
ကိန်လွေ့က ထေသ်မေမာမြင့်ပြောလိုက်သည်။

'သိပ်လဲခေါ်သမကြီးပါနဲ့၊ မင်းတို့ရဲ့လှေကို ငါက မခိုးပါ
ဘူး၊ ငါသာအကေးခင်ကြံချင်ရင် ဟောဒီလှေကို ရွတ်လှင့်
ပြီး ထွက်သွားရင် မင်းတို့ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ'

ရိတာဟိုင်က စပ်ဖြိုးဖြိုးဖြင့်ပြန်ပြောသည်။

ရိတာဟိုင်ပြောသည်မှာ ထုတ်နေသောကြောင့် ကိန်လွေ့
တို့ ဆက်အပြစ်မဆိုသာတော့ပေ။

'ခါဖြင့် လှေပေါ် ဆက်ခွဲအင်နေရတာလဲ'

ရောင်ပင်းကံမေးလိုက်သည်။

‘မင်းတို့နဲ့အပေးအယူလုပ်ချင်လို့ပေါ့!’

‘ဘာအပေးအယူလဲ’

‘တောပီကျွန်းပေါ်မှာ ရတနာပစ္စည်းတွေ ရှိနေပေမယ့် ငါ့အနေနဲ့ ဒီရတနာတွေနဲ့အတူတူ သည်ကျွန်းမှာ ဆက်နေလို့ ဘာမှအကျိုးမရှိနိုင်ဘူးဆိုတာ ငါ့စဉ်းစားမိပါပြီ၊ ဒါကြောင့် ရတနာပစ္စည်းတွေကိုယူပြီး သည်ကျွန်းကထွက်ခွာသွားဖို့ ငါ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်...’

‘တစ်နေရာမှာ သွားအခြေချပြီး အေးအေးဆေးဆေး နေထောင့်မယ်ဘူး၊ အဲဒါ မင်းတို့နဲ့အတူတူအညီလိုတယ်’

‘ကာအကူအညီလဲ၊ ကျွန်းတံတိုက် ရတနာပစ္စည်းတွေကို ဟောပီရွက်လှေနဲ့ သယ်သွားပေးရမှာပေး’

‘မင်းတို့ရှေ့ကလေးက သေးလွန်းပါတယ်၊ ငါ့ရတနာ သေတ္တာတစ်သေတ္တာတောင် မတင်နိုင်ဘူး၊ ဒီတော့ မင်းတို့ ပြန်သွားကြပြီး သင်္ဘောကြီးကြီးနှစ်စီးငှားလာခဲ့ကြ၊ မင်းတို့ ကို ငါ့ရတနာပစ္စည်းတွေ တစ်ဝက်ခွဲပေးမယ်၊ မင်းတို့ ဝေစု ရတဲ့ ရတနာတွေကို သင်္ဘောတစ်စီးပေါ်မှာတင်၊ ကျန်တဲ့ သင်္ဘောမှာ ငါ့ရတနာတွေကိုတင်မယ်၊ ပြီးတော့ ဒီကျွန်း၊ တနေ တစ်ယောက်တစ်လမ်း ထွက်သွားကြတာပေါ့!’

‘ကဲ...ရောင်းရင်းတို့ ဘယ်လိုသဘောရသလဲ’

ရောင်ပင်းက ရီတာဟိုင်နှင့်ပိုင်ခံပြောဆိုနေရာမှ ကိန်ခလွှာ တို့ကို လှမ်းမေးလိုက်သည်။

‘သက်ခံလို့မဖြစ်ပါဘူး’

ကိန်ခလွှာကပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘ကျွန်းတော်လဲ သဘောမတူဘူး’

ရှုန်ကျင့်ကလည်းပြောသည်။

‘ကဲ...အတကြားတဲ့အတိုင်းပဲ၊ ကျွန်းတော်ထိုက် အတချစ်မီးလှမ်းတာကို လက်မခံနိုင်ပါဘူး၊ ကျွန်းတော်တို့မှာ ရောင်းရင်းနှစ်ဆယ်လေးယောက်ကို ကူညီကယ်တင်ပေးရမယ့်ဝတ္တရား မှီးနပပါသေးတယ်၊ သည်တော့ အတချစ် ရတနာတွေအတူတူ အချိန်ကုန်မခံနိုင်ဘူး’

ရောင်ပင်းက ရီတာဟိုင်ကို ပြန်အဖြေပေးလိုက်သည်။

‘ငါ့ကိုစွဲကို ဆောင်ရွက်ပေးပြီးမှ ထူတို့ကို ကူညီပေးရင်ထို နိုင်ပါတယ်ကွာ’

ရီတာဟိုင်က စောဒကတက်သေးသည်။

‘ဒုက္ခတွေတော့မယ့်လူတွေကို ကူညီ အယ်တင်ပေးတယ်ဆို သာ လောင်နေတဲ့မီးကို ငြိမ်းသလိုပဲဗျ၊ အချိန်ဆွဲလို့မရဘူး၊ ပြီးတော့ ဒုက္ခတွေရတော့မယ့် လူတွေအထဲမှာ အတချစ်ယား လျှာကျင့်တစ်ယောက်လဲ ပါနေတယ်ဆိုတာကိုတော့ စဉ်း စားမိရဲလား’

ရီတာဟိုင် ခေတ္တငေးငိုင်သွားသည်။

ထို့နောက် သက်ပြင်းကြီးတစ်ချက်ချပြီးပြောသည်။

‘စင်ရော်ဂိုဏ်းကလူတွေ သည်ကျွန်းပေါ်ရောက်ချင်ရင် အဲဒါမှာပဲနော်၊ ထူတို့လက်ထဲကိုတော့ ငါ့ရတနာပစ္စည်းတွေ အရောက်မခံနိုင်ဘူး၊ ဒါကြောင့် မင်းတို့ဆီ အကူအညီ အောင်းနေရတာပါ’

၃၀၀ * တက္ကသိုလ်နေရဲအောင်

ရီတာဟိုင်က မည်သို့ပြောဆို စည်းရုံးသည်ဖြစ်စေ၊ ကိန်
လွေ့တို့သုံးဦးက ပူးပေါင်းကူညီခြင်းမပြုနိုင်ကြောင်း ပြတ်
ပြတ် သားသားပင် ငြင်းပယ်လိုက်ကြသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ရီတာဟိုင်စိတ်လျော့ကစ ရွက်လှေပေါ်မှ
ဆင်း၍ ကျွန်းပေါ်သို့တက်သွားလေတော့သည်။

ထိုအချိန်တွင် နေစင်သွေးပြီး အမှောင်ပျိုးလာပြီဖြစ်၏။
'ကိုင်း... မိုးတောင်ချုပ်ပြီ၊ ကျွန်တော်ပြောထားတဲ့ အ
ဆစ်တို့တွေဆီတိုင်း လူခွဲ သိပ်ကြရအောင်။ ခင်ဗျားတို့ နှစ်
ယောက် သတိထားကြဦးနော်၊ ညကျရင် အတိုးကြိမ်အထိ
ဖမ်းပြီး လာတိုက်နေမယ်'

ရောင်ပင်းကပြောသည်။
'အတိုးကြီး ဒီလောကမစွန့်ခွာရဲပါဘူးဗျာ၊ ကျွန်တော်
သုံးယောက်ထဲက ဘယ်သူ့ကိုမှ ထုမယှဉ်နိုင်ဘူးဆိုတာ န
လည်မှာပါ။ ကဲ... ကျွန်တော်တို့ဘူးမယ်၊ ခင်ဗျားလဲ ထင်
အိပ်'

ကိန်လွေ့က ဤသို့ပြောပြီး ရှုန်ကျင့်နှင့်အတူ ကျွန်းပေါ်
သို့ တက်လာကြသည်။

ညမှောင်သည်နှင့် ပင်လယ်လေက တသန်သန်တိုက်ခတ်
စားသည်။ ကိန်လွေ့နှင့် ရှုန်ကျင့်တို့သည် လေကွယ်သော
ကျောက်ဆောင်တစ်ခုဆီသို့ရောက်လာရန် နေရာယူလိုက်ကြ၏။

ထိုနေရာမှာ ကျွန်း၏အမြင့်ပိုင်းတွင်ရှိသောကြောင့် တစ်
ပတ်ပတ်လည်ကို တွေ့မြင်နိုင်သည်။

'ဆည့်ညမှာ တစ်ယောက်တစ်ယောက်နဲ့ အင်းစေခင်ကြရင်
ကောင်းမယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ညသန်းခေါင်အထိစောင့်မယ်၊
ခင်ဗျားက သန်းခေါင်ကနေ မိုးလင်းတဲ့အထိစောင့်ပေါ့၊ ဒါမှ
ဆိုတဲ့လူလဲ စိတ်ချဆက်ချအိပ်နိုင်မယ်'

လေကွယ်သော ကျောက်ဆောင်နေရက်ဝယ် နေရာယူပြီး
ကြသောအခါ ရှုန်ကျင့်ကပြောသည်။

'ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့်ရင် ကျွန်တော်အရင်အိပ်မယ်၊ သန်း
ခေါင်ကျရင် နှိုးပါ၊ ဟုတ်လား'

ကိန်လွေ့က ဤသို့ပြောပြီး လှေပေါ်မှ ယူသားခွဲသေစ
စေရက်ကို မြေပြင်ဝယ်ခင်းကမှ လှဲအိပ်လိုက်သည်။

တစ်နေ့ကျန် ပင်ပန်းခဲ့သောကြောင့် ခေါင်းချလိုက်သည်
နှင့် အိပ်ပျော်သွားသည်။

'အား'

နှစ်နှစ်မြို့ကခြိုက် အိပ်ပျော်နေသော ကိန်လွေ့မှစ ဝူ၊ ဝူ၊
ဝါးဝါးအော်သံတစ်ခုကို ကြားရသောကြောင့် အိပ်ရာမှလန်
နိုးလာသည်။

မော်သံမှာ တစ်ချက်သာကြားရပြီး တိတိသွားသည်။

ကိန်လွေ့က အိပ်နေရာမှ လူးလဲထကာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို
အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။

လှေပြင်းက တစ်ဝိုက်တိုက်ခတ်နေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ထစ်စ
လုံးတွင် အမှောင်ထူက သိပ်သည်းစွာဖုံးအုပ်ထားသည်။

'ရှုန်ကျင့်... ရှုန်ကျင့်၊ ခင်ဗျားဘယ်မှာလဲ'

ကိန်လွေက ခေးတို့နှစ်လက်ကို ထုတ်ယူကာ အသင့်ပြန်
ထားပြီး ကင်းစောင့်တာဝန်ယူထားသော ကျားနက်ရှုန်ကျင့်
၏ လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

ပြန်လည်ထူးသံမကြားရပေ။ ကိန်လွေ အတော်ပင် ထိတ်
လန့် စိုးရိမ်သွားသည်။

ရှုန်ကျင့် အိပ်မျှားပျော်နေလိုလား၊ ဝါမှမဟုတ် အန္တရာယ်
တစ်ခုနှင့် ကြုံတွေ့နေပြီလား။

ရှုန်ကျင့်... ဟို... ရှုန်ကျင့်'

ကိန်လွေက အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် တပ်အော်ခေါ်ပြန်
သော်လည်း ပြန်လည်ထူးသံမကြားရပေ။

ဤတွင် ကိန်လွေက ကျော့စက်ဆောင်များ ကြားမှ
အပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

ကျော့စက်ဆောင်များကြားသယ် ပိန်းပိတ်အောင်မှောင်နေ
သော်လည်း အပြင်တက်တွင်မူ ဝိုးတဝါး အလင်းရောင်ရှိနေ
သည်။

ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ ကျောက်တုံးတစ်တုံး၊ ငိုဗိုကာထိုင်နေသော
လူတစ်ယောက်၏ အသွင်သဏ္ဍန်ကို ဝိုးတဝါး အလင်းရောင်
ဖြင့် ကိန်လွေ တွေ့လိုက်ရသည်။

ရှုန်ကျင့်... ခေါ်နေတာကို ဘာလို့မထူးတာလဲ'

ကိန်လွေက လှမ်းအော်လိုက်ပြန်သည်။ ရှုန်ကျင့်ကမလှမ်း
ထိုအခါတွင်မူ ရှုန်ကျင့်၏ခေါင်းငိုဏ်စိုက်ဖြစ်နေသည်ကို ကိန်
လွေ သတိပြုမိသည်။

ဟာ... ဒုက္ခပဲ၊ ရှုန်ကျင့် ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ'

ကိန်လွေက အလန်ဘကြားရေရွတ်ရင်း ရှုန်ကျင့်ရှိရာသို့
ပြေးသွားကာ ဆွဲထူမလိုက်သည်။

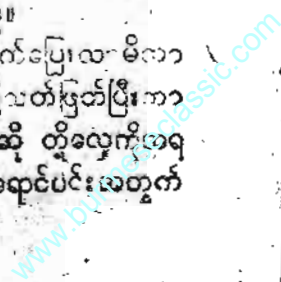
ရှုန်ကျင့် အသက်မရှိတော့၊ လည်ပင်းပြယ်ကာ ဆေးဆုံးနေ
လေပြီ။

ခန္ဓာကိုယ်မှာ ခပ်ခနူးခနူးပင် ဖြစ်နေသေးသောကြောင့်
အသက်ခံရသည်မှာ သိပ်မကြာလှသေးကြောင်း ကိန်လွေ
သိလိုက်ရသည်။

ရှုန်ကျင့်ကို ဘယ်သူ သတ်သွားတယ်၊ ရီကတဟိုင်များ
လား၊ ရီကတဟိုင်က သိုင်းပညာကောင်းပေမယ့် အားခင်
ဆုတ်ဟုတ်မနေတယ်၊ ရှုန်ကျင့် ဒီလိုလည်ပင်းပြတ်အောင် တစ်
ချက် တိုက်ခိုက်နိုင်တဲ့ စွမ်းအားမရှိတော့၊ ဒီလိုလည်ပင်းပြတ်
အောင်တိုက်ခိုက်နိုင်ဖို့ဟာအလဲ အနီးကပ်ပြီး အပိုတိုက်ခိုက်
မှုဖြစ်တာ၊ ဟုတ်ပြီ၊ ရှုန်ကျင့် ကင်းစောင့်ရင်း အိပ်ပျော်နေ
တုန်း အလစင်သတ်သွားတာဖြစ်မယ်၊ သိကြရောပေါ့၊ ဒီ
အသွားကြီးကိုတော့ ကောင်းကောင်းအပြစ်ပေးရမယ်'

ကိန်လွေက ဤသို့တွေးတောစဉ်းစားကာ ရီကတဟိုင် ရှိ
နေညော်ထင်သော ကျွန်း၏အခြေအောက်ပိုင်းဆီသို့ ပြေးလာခဲ့၏။
ရတနာသိုက်ရှိရာ လိုက်ဂွမ်မာရွှေ ရောက်လာသောအခါတွင်မူ
ကိန်လွေ တစ်စုံတစ်ရာကို စဉ်းစားမိပြန်သည်။

'ဟာ... ဝါဒီဘက်ကို အလှောက်ကြီး ထွက်ပြေးလာမိတာ
မှားသွားပြီ၊ ရီကတဟိုင်က ရှုန်ကျင့်ကိုလုပ်ကြံသတ်ပြန်ပြီ၊ ကာ
နဲ့ ဒီကျွန်းကထွက်ပြေးဖို့ ကြံတော့မှာပဲ၊ ဒါဆို ထိုလွေကိုအရ
ယူလိမ့်မယ်၊ လှေပေါ်မှာ အိပ်နေတဲ့ စောင်းပင်းသတ္တန်

အန္တရာယ်ရှိနိုင်တယ်။ သူ့ကို သူ့အပြစ်၊ တစ်ပေးထားပြီးမှ
ခံစားတိုင်ကိုရှာတော့မယ်။ ဒီအတိုးကြီး ဒီကျွန်းပေါ်ကနေ
ထခြားသယ်ကိုမှ ထွက်မပြေးနိုင်ပါဘူး။

ဤသို့စဉ်းစားမိသည့်အတွက် ကိန်လွှေသည် ရိတာတိုင်
ကို ဆက်မရှာတော့ဘဲ ရွက်လှေဆိုင်ကထပ်ထားရာနေရာသို့ ပြန်
ပြေးလာခဲ့သည်။

ရွက်လှေဆိုင်ကထပ်ထားရာနေရာသို့ ကိန်လွှေ ပြန်ရောက်
လာခဲ့သည်။ ရွက်လှေကို ခြေရာလက်ရာမပျက် ကမ်းစပ်ဝယ်
ထောင့်သေခံကြောင့် ကိန်လွှေ အနည်းငယ် စိတ်ဆေးသွားရ
သည်။

‘ရောင်ပင်း- ရောင်ပင်း...အစမ်းပါဦးချမှန်ကျင့်ကို ရိတာ
ဟိုင် အလစ်ဖမ်းပြီးသတ်သွားတယ်’

ကိန်လွှေကအော်ပြောရင်း ရွက်လှေပေါ်ခုန်ကတ်သွား
ကိန်လွှေ ခုန်တက်လိုက်သည့်အရှိန်ကြောင့် ရွက်လှေမှာ
သိမ်ခနဲလှုပ်ခါသွားသည်။ သူ၏အသံမှာလည်း အလွန်ကျယ်
လောင်သည်။

ထိပ်ပျော်နေသော ရောင်ပင်း နိုးလာလောက်သည်။ သို့
သော် လှေထဲမှသည်သည့်အသံကိုမျှမကြားရ။ မည်သည့်ထွက်
ရွာမှမျှလည်းမရှိ။

ရောင်ပင်းမှာ သိုင်းပညာအစွမ်းထက်မြက်သူတစ်ယောက်
ဖြစ်သည်။ ယခုလိုအသံပေးကာ ခုန်တက်လာသည်မဆိုတော့
နှင့် တိတ်တဆိတ်ချဉ်းကပ်လာသည်ကိုပင် သိနိုင်လေကောင်း။
ကိန်လွှေ အသက်ပင်စိုးခိုမ်လာသည်။

ထို့ကြောင့် လှေဝမ်းထဲသို့ ချက်ချင်းပင် ပြေးဝင်လာခဲ့
သည်။ လှေဝမ်းထဲဝယ် မှောင်မိုက်နေသည်။

ကိန်လွှေက နားကိုအစွမ်းကုန်စွင့်ထားရင်း လှေဝမ်းထဲ
ကို လက်ဖြင့် ဟိုစမ်း၊ သည်စမ်းလှုပ်ကြည့်သည်။

ထိုဝယ်ခန္ဓာတစ်ခုကို ကိန်လွှေ စမ်းမိသည်။ ထိုခန္ဓာကိုယ်မှာ
မလှုပ်မယှက်ငြိမ်သက်၍နေသည်။

‘ရောင်ပင်း...ရောင်ပင်း’

ကိန်လွှေ စမ်းမိသောခန္ဓာကိုယ်ကို ဆွဲလှုပ်ကာ ပါးစပ်မှ
အော်ခေါ်ကြည့်သည်။ မည်သည့်သံမျှမပေါ်မသွားရ။

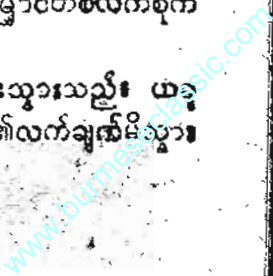
ရွက်လှေထဲတွင် မီးခွက်တစ်ခုအရှိနေသည်ကို ကိန်လွှေ
ဆက်မိသည်။

ထို့ကြောင့် မီးခွက်ရှိရာကို အသာလက်ဖြင့်စမ်းကြည့်၏။
မီးခွက်ကို စမ်းမိသောအခါ မီးခတ်ကျောက်ကိုထုတ်၍ မီး
ခတ်ကာ ထွန်းညှိလိုက်သည်။

မီးခွက်၏အလင်းရောင်ကြောင့် လှေဝမ်းထဲရှိမြင်ကွင်းကို
ထင်ရှားစွာ မြင်ဘူလာသည်။ လှေဝမ်းထဲတွင် သန်းကြွယ်
လှလင်းရောင်မင်းမှာ ပက်လက်လန်ကာ ထဲကျနေသည်။

ရောင်ပင်း၏ရင်ဝတ်ညှိတည့်တွင် ခေးမြောင်တစ်လက်စိုက်
ဝင်လျက်ရှိနေသည်။

ကိန်လွှေ အလွန်တုန်လှုပ် ချောက်ချားသွားသည်။ ယခု
အတိုင်းဆိုလျှင် ရောင်ပင်းသည် ရိတာဟိုင်၏လက်ချက်မိသွား
ပေပြီ။

ကိန်လွေမှာ လူငယ်သိုင်းသမားများနှင့် တွေ့ဆုံရင်းနှီးခဲ့
သည်မှာ ကြောသေးသော်လည်း သက်တူ ရွယ်တူဖြစ်ကာ
စိတ်နေစိတ်ထားလည်း တူညီသည်ဖြစ်သောကြောင့် အထောက်
အထားတော်ရှိနေသည်။

ထို့ကြောင့် ရှန်ကျွန်းနှင့် ရောင်ပင်းတို့ ရွှေဆင်နောက်ဆင့်
ဆိုသလို သေဆုံးသွားကြသည်ကို တွေ့ရသည့်အတွက် ကိန်
လွေ အလွန်ဝမ်းနည်းကာ ယူကျုံးမရဖြစ်နေရ၏။

လက်သည်တရားခံဖြစ်သော ရီတာဟိုင်ကို အမှုနှံ့ချေပစ်
ချင်အောင်စိတ်ချွေး ပေါ်လက်သည့်အတွက် ကိန်လွေသည်
ရောင်ပင်း၏အလောင်းကို သေသေချချော စမ်းဆေးခြင်းပင်
မပြုတော့ဘဲ ရွက်လှေပေါ်မှ အမြန်ဆုံး ပြေးဆင်းလာခဲ့၏။
ကိန်လွေသည် မိစ္ဆာကျွန်းပေါ်ငယ် နေရာအနှံ့ လျှောက်
သွားကာ ရီတာဟိုင်ကို လိုက်ရှာသည်။

အတိုးကြီးမှာ ပျောက်ချက်သားကောင်းလှသည်။ တော်
တော်နှင့်ရှူးမာတွဲ၊ နောက်ဆုံးတွင်တော့ ကိန်လွေ သည် မိစ္ဆာ
ကျွန်း၏ အမြင့်ဆုံးနေရာသို့ရောက်လာသည်။

ထိုနေရာရှိ ကျောက်ဆောင်တစ်ခု၏ရှေ့မှ ကိန်လွေ ဖြတ်
ကျော်လာခဲ့ရာတွင် ကျောက်ဆောင်ပေါ်မှ တွဲလောင်းကျနေ
သော ခြေထောက်တစ်ခုကို တွေ့လိုက်သည်။

ရီတာဟိုင် ဤနေရာတွင် လာရောက် ပုန်းအောင်းနေခြင်း
ဖြစ်မည်ဟု ကိန်လွေ နားလည်လိုက်သည်။

ဤ-အတိုးကြီးရီတာဟိုင်၊ ပုန်းမနေပါနဲ့တော့၊ ဆောက်
လိုဆင်းလာခဲ့ဖမ်းပါ။

ကိန်လွေက လှမ်းပြေးလိုက်သည်။
ကျောက်ဆောင်ပေါ်မှ ခည်သူမျှသင်းမလာ၊ ခြေထောက်
နှစ်ခုမှာလည်း ဤအတိုင်းရှိမြင့်နေသည်။

ကိန်လွေ ဒေါသထွက်လာသည်။ ဒေါသကိုမချုပ်ဘည်း
နိုင်တော့သည့်အဆုံး လက်ထပ်ဖ် အသင့်ကိုင်သာသော ဓား
ဖြင့် ရီတာဟိုင်၏ခြေထောက်နှစ်ဘက်ကို တအားစုတ်ချလိုက်
သည်။

ရွှမ်း-ရွှမ်း

ဓားရောင်က လက်ခနဲဖြစ်သွားပြီး ခြေထောက်နှစ်ခုပြတ်
ကျလာသည်။ သို့သော် အော်ဟစ်သံလည်းပေါ်မလာ၊ မည်
သည့်လှုပ်ရှားမှုမျှလည်းမရှိ။

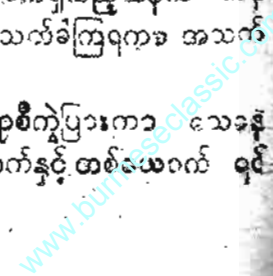
ကိန်လွေ အတော့ရခက်သွားသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောက်
ဆောင်ပေါ်သို့တက်ကာ ကြည့်လိုက်သည်။

မြင်းကွင်းကထွေးရီတာဟိုင်မှာ ရင်ဝတွင် ပုဆိန်အပေါက်
ခံရကာ အသက်ပျောက်နေသည်ကို ကိန်လွေ တွေ့လိုက်ရ၏။

အက်ရာမတိချက်ကိုကြည့်ခြင်းဖြင့် ရီတာဟိုင်မှာ မိမိကိုယ်
မိမိသတ်သေသွားခြင်းလည်းမဟုတ်နိုင်၊ ထုတစ်ပါး၏ ထက်
မျက်မိကာ သေဆုံးနေခြင်းသာဖြစ်နိုင်သည်။

ဤကျွန်းပေါ်ငယ် လူလေးယောက်ရှိသည့်အနက် ကိန်
လွေမှအပ ကျန်သုံးယောက်လုံးအသက်ခံကြရကစ အသက်
ပျောက်ကုန်ကြပြီ။

သေဆုံးနေသူများမှာ တစ်နေရာစီကွဲပြားကာ သေနေ
ကြသည်ဖြစ်သောကြောင့် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ရင်

ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရင်း၊ သေဆုံးသွားကြခြင်းလည်း၊ မပြစ်နိုင်ပေ။
ထိုလူများကို မိမိကလုပ်ကြံဆတ်ပြတ်လိုက်ခြင်းလည်း၊ မဟုတ်
သောကြောင့် ဤကျွန်းပေါ်ဝယ် လျှို့ဝှက်စွာပုန်းအောင်းနေ
သော လူ့စစ်ယောက်ရှိရမည်ဟု ကိန်လွေ စဉ်းစားမိ၏။

‘သူတို့ကို ဆတ်သွားတာ ဘယ်သူတွေများပါလိမ့်၊ ဟေ...
အခုမှစဉ်းစားမိတယ်၊ စင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်နဲ့ သူ့အဖွဲ့သားတွေ
တိတ်တဆိတ်ဆက်လာကြတာများ ပြစ်နေမလား’

ကိန်လွေ၏စိတ်ထဲဝယ် ဤကဲ့သို့တွေးမိသည့်အတွက် ရွက်
လှေ ဆိုက်ကမိထားရာနေရာသို့အရောက် တစ်ခေါက်ပြန်ပြေး
လာခဲ့ပြန်သည်။

ထိုနေရာတွင် ရွက်လှေမရှိတော့၊ ပျောက်ခြင်းမလှပျောက်
နေလေပြီ။

‘သူတို့က ဘာကြောင့် ရွက်လှေကိုယူပြီး ထွက်ပြေးသွားရ
တာလဲ’

ကိန်လွေ အဖို့စဉ်းစားစရာဖြစ်လာပြန်သည်။ စင်ရော်ဂိုဏ်း
ချုပ်တို့သာ ရောက်လာကြသည်ဆိုပါက ဤရွက်လှေကို ခိုး
ယူကာ တိတ်တဆိတ်ထွက်ပြေးသွားစရာ အကြောင်းမရှိပေ။

မိစ္ဆာကျွန်းပေါ်ဝယ် ပြောင်ပြောင် တင်းတင်းနေကစ...
ရတနာများကို ရွာဗွေဗွေဝင်ကြမည်သာဖြစ်သည့်။

ကိန်လွေသည် ရတနာသိုက်ရှိရာလိုက်ရာသို့ ပြေးလာခဲ့ပြန်
သည်။ မီးထွန်းညှိ၍ လိုက်ကုတ်ဝင်ကြည့်အောအော၊ ရတနာ
သေတ္တာများကို ခြေရာဖောက်ရာမပျက်ဘဲ တွေ့ရသည်။

‘ငါထင်သလို စင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်တို့လူစုမဟုတ်ဘူး၊ မိစ္ဆာ
ကျွန်းပေါ်မှာ ရတနာသိုက်ရှိနေတယ်ဆိုတာ သိထားတဲ့ လူ
တစ်ယောက်ယောက်ရဲ့လက်ချက်ပဲဖြစ်ရမယ်၊ အဲဒီလူဟာ ဒီည
ပဲ မိစ္ဆာကျွန်းကို တိတ်တိတ်လေး ထောက်လာပြီး ရောင်ပင်းနဲ့
ရိုတင်ဟိုင်ကို အလစ်ဖမ်းလတ်ခဲ့တာဖြစ်ရမယ်...’

‘ရွန်ကျင့်ကို သူတို့သင်တဲ့အခါမှာ ရွန်ကျင့်မသေခင် အထိ
ကျယ်ကျယ်နဲ့အော်လိုက်လို့ ငါ့ကိုဆက်ပြီးသတ်ဖို့ အခွင့်အာ
တာနဲ့ နေခက်ကြောင်းပြန်ပြီး ထွက်ပြေးသွားတာဖြစ်ရမယ်’

အကျိုးအကြောင်းများကိုဆက်စပ်၍ ကိန်လွေ စိတ်ထဲတွင်
ဤသို့စဉ်းစားမိသည်။

ထိုလူက မိမိကို အစာငတ်ပြတ်နေအောင် ရွက်လှေကို ခိုး
ယူသွားခြင်းဖြစ်မည်ဟုလည်း ကိန်လွေ တွေးမိသည်။

‘မိလူက အစောင့်အကြံပိုင်သားပဲ၊ ငါ့ငါတ်ပြတ်ပြီး အား
အင်ချိနဲ့နေတဲ့အခါကျတော့မှ သူက ကျွန်းကိုတစ်ခေါက်ပြန်
လာပြီး ရတနာတွေကို ဆေးအေးဆေးဆေးယူမှာကိုး၊ အို...
ယေဘုကိုးပဲ၊ ယောဒီကျွန်းရဲ့ပတ်ပတ်လည်မှာ ငါးပုစွန်တွေ
ပေါ်တယ်၊ ငါကလဲ ရေကောင်းကောင်းငုတ်တတ်တာဆိုတော့
ရိတ်ပေါင်လိုတော့ အစားမငတ်နိုင်ပါဘူး...’

၃၁၀ + တက္ကသိုလ်နေ့ရဲ့အောင်

'ဒီထူ တစ်ခေါက်ပြန်လာယေ့အချိန်ကို ငါ့စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့
ခေတ္တနေမယ်၊ ဒီကြားထဲ လင်ယုယုတို့တတွေ ဒီကျွန်းကို
ရောက်ချင်ရောက်လာကြမှာပါ၊ ဇာင်း...အခုအချိန်မှာ လင်
ယုယုတို့ တယ်နေရာများ ရောက်နေကြလဲ မသိပါဘူးလေ'

အခန်း (၁၁)

ထိုအချိန်တွင် လင်ယုယုတို့မှာ မိစ္ဆာကျွန်းနှင့် ငါးမိုင်ခန့်
ကွာဝေးသည့် ကျွန်းကလေးတစ်ကျွန်းပေါ်တွင်ရှိနေကြ၏။
စင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်တို့လူစုက သင်္ဘောတစ်စီးဖြင့် ထိုကျွန်း
လေးကို လှည့်ပတ်၍နေသည်။ ကျွန်းနားသို့သိပ်ထပ်ခြင်းမရှိ၊
ကျွန်းကမ်းခြေနှင့် နှိုင်းသုံးရာခန့်အကွာမှနေဆာ ကျွန်း
ကိုပတ်၍ ခုတ်မောင်းနေခြင်းဖြစ်သည်။
ယခုအချိန်ဆိုလျှင် လင်ယုယုတို့၏ သင်္ဘောကို စင်ရော်
ဂိုဏ်းသားများက အပိုင်စီးထားခဲ့သည်မှာ နှစ်ရက်တိုင်တိုင်
ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

ဤနှစ်ရှက်အချိန်အတွင်း စင်ရော်ဂိုဏ်းသားများက ကျွန်း
ထူးပေါ်သို့ တက်ရောက်တိုက်ခိုက်ခြင်းပြု၍ စိတ်ရှည်ရှည်
ဖြင့်ပင် ကျွန်း၏အစွန်းခြေနှင့် ခပ်ကွာကွာနေရာမှ သင်္ဘောကို
ထုတ်ခတ်ခတ်ဆောင်ကာ အခြားနေ့ကိုစောင့်ကြည့်နေခြင်း
ဖြစ်သည်။

‘ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး...ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး...ဟိုမှာကြည့်စမ်းပါဦး၊
ဟိုလူတွေ တားလုပ်နေကြတာလဲ’

မတ်စောက်သော ကမ်းပါးစောက်တစ်ခုရှိရာနှင့် မျက်နှာ
ချင်းဆိုင်သို့ သင်္ဘောရောက်လာသည်တွင် နဂါးလေးစမ်း
ကမ်းက ကျွန်းပေါ်သို့ညွှန်ပြောင်းပြောလိုက်သည်။

စင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်ကလည်း နဂါးလေး ညွှန်ပြသောကမ်း
ပါးစောက်အပေါ်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ကမ်းပါးစောက်အပေါ်ဝယ် လူငယ်သိုင်းစုများ အမျိုး
သားသုံးယောက်နှင့် အမျိုးသမီးသုံးယောက် ရပ်နေပြီး ပစ်
လှယ်ရေပြင်ထဲသို့ ပစ္စည်းတချို့ကို ပစ်ချနေသည်ကိုတွေ့လိုက်
ရသည်။

ကိုက်သုံးရာကျော်ကားဝေးနေသည်မို့ မည်သည့်အရာများ
ပစ်ချနေခြင်းဖြစ်ကြောင်းကိုကား သဲထဲကွဲကွဲမြင်ကြရမှ သို့
ရာတွင် ရတနာပစ္စည်းများဖြစ်မည်ဟု တွေးမိသည်အတွက်
စင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်မှာ ဆွေ့ဆွေ့ ခုန်မတတ် ဝေးသထွက်သွား
ရသည်။

‘ဗျို...စင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၊ ခင်ဗျားတို့ လိုခင်လှပါချည်
ခွဲဆိုတဲ့ ရတနာပစ္စည်းတွေကို ဟောစီပင်လယ်ပြင်အောက်မှာ
ရေငုတ်ပြီးယူပေးတာ’

ကမ်းပါးပေါ်ရှိလူတစ်ယောက်က လှမ်းဆော်ပြောလိုက်
သည်။

‘တောက်...ဒီကောင်တွေ အတော့ကို ယုတ်မာပါလား၊
သူတို့ ရတနာတွေ ပင်လယ်ထဲပစ်ချနေတာကို ဒီအတိုင်းကြည့်
နေလို့မဖြစ်ဘူး၊ ကမ်းကိုမြန်မြန်ကပ်စမ်း’

စင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်က အော်ဟစ်ပြောကြားလိုက်သည်။

‘ထဲဒီနေရာထဲ ကျောက်ဆောင်တွေ သိပ်ထူထပ်နေတာ၊
သင်္ဘောကပ်လို့မရဘူး’

နဂါးလေးစမ်းကမ်းပြောလိုက်သည်။

‘ဒါဖြင့် ခင်တော်တဲ့နေရာ တစ်နေရာရှာပြီး သင်္ဘောကို
ကပ်၊ ကျွန်းပေါ်တက်ပြီး သူတို့အားလုံးကို ခွင်းပစ်ရမယ်၊
ရတနာတွေကို အချိန်မီရအောင်ယူမဖြစ်မယ်’

ဂိုဏ်းချုပ်မိန်းမမျှက ဤသို့အမိန့်ပေးလိုက်ရာ သင်္ဘော
ကပ်နေသူ အဆိပ်မိကျောင်းစိမ်းကိုးက သင်္ဘောဆိုက်ကပ်
ရန်နိုင်မည့် ကျွန်းကမ်းခြေရှိရာသို့ သင်္ဘောကို ဦးထည်လမ်း
ကြောင်း ပြောင်းပေးလိုက်သည်။

အခုလောလောဆယ် ကျွန်းပေါ်ထက်ပြီး တိုက်ဖို့ခံသင့်
သားတူးထင်တယ်၊ သူတို့တက်က လူအင်အား နှစ်ရာယ့်နှစ်
ဆောက်ရှိတဲ့အပြင် ကျွန်းပေါ်က ဆိုတာ့... အထက်စီးရနေ

ထယ်၊ ပြီးတော့ ထောင်ချောက်တွေဘာတွေလဲ ဆင်ထားနိုင်
ဆေးတယ်

နဂါးလေးစမ်းကွမ်းက ဖျောင်းဖျပြောဆိုသည်။
ကျွန်မတို့ဟက်မှာလဲ ဝေ့ဆံထိုးဆယ်တစ်ဖော်ရယ်၊ စိမ်း
ကိုးတို့လူစု ဆယ်ယောက်ရယ်၊ ရွှင်ရယ်၊ ကျွန်ရယ် အားလုံး
ပေါင်း နှစ်ဆယ်လေးယောက်တောင် ရှိနေတာပဲ၊ ကြောက်
နေစရာမလိုပါဘူး'

စင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်ပြန်ပြောသည်။
ထိုအချိန်တွင် သင်္ဘောမှာ ကျောက်ဆောင်ကျောက်တန်း
များ နည်းပါးသည့် ကျွန်း၏အရွှေ့ဘက်ကမ်းခြေသို့ ဦးစည်
ကာ ခုတ်မောင်းနေသည်။

'ကျွန်တော်တို့အားလုံး ကျွန်းပေါ်တက် တိုက်နိုင်အောင်
မတုတ်ဘူး၊ အနည်းဆုံး သင်္ဘောပေါ်မှာ ငါးယောက်လောက်
တော့ အစောင့်ထားရဲရမယ်၊ တကယ်လို့အကြိတ်အနယ်ထိုင်
ကြပြီ၊ ကျွန်တော်တို့ဘက်က အနိုင်ရတယ်ထားဦး၊ အ
အနိုက်အကျအဆုံးတော့ အနည်းနဲ့အများရှိမှာပဲ၊ အဲဒီလို
ရင် ကျွန်တော်တို့ဂိုဏ်းရဲ့ အမာခံအင်အားတွေ လျော့
မှာပေါ့၊ အခုအချိန်ဟာ စင်ရော်ဂိုဏ်းကို ပြန်ထူထောင်
ချိန်ဆိုတော့ အမာခံအင်အားတွေကို အလျော့ခံလို့မဖြစ်ဘူး
နဂါးလေးစမ်းကွမ်းက ဆက်လက်ဖျောင်းဖျပြောသည်။

စင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်က တွေ့သေချိန်နားထောင်နေသည်။
သင်္ဘောကမူ ကျွန်းလေး၏ အနောက်ဘက် ကမ်းခြေ
နီးတွင်အည်ထက် နီးကပ်လာသည်။

'ဟောဒီ ကျွန်းပေါ်မှာ အစာရေစာ သိပ်မရှိပါဘူး၊ မိ
မိတော့ တစ်လလောက်ဆိုရင် သူတို့ထတွေ့ငတ်ပြတ်ပြီး အား
အင် ဆုတ်ယုတ်ကုန်ကြမူ့ပါ၊ အဲဒီအချိန်ကျမှ သူတို့ကို အေး
အေးဆေးဆေးအနိုင်တိုက်ထားစေ ပိုကောင်းပါလိမ့်မယ်'

'အဲဒီအချိန်ကျမှရင် ကျွန်းပေါ်မှာရှိတဲ့ ရတနာတွေကို ပင်
လယ်ထဲ အကုန်ပစ်ချပြီးရောပေါ့'

'သူတို့ ဒီလောက်အစဦးစားဉာဏ်မနည်းပါဘူး၊ အခုဟာ
က ကျွန်တော်တို့ စောင့်ကြည့်နေမှန်းသိလို့ တမင်ဆက်သတ်
လုပ်ပြနေတာဖြစ်မှာပါ၊ တစ်နည်းအားဖြင့်ပြောရရင် ကျွန်
တော်တို့ကို ကျွန်းပေါ်တက်လာအောင် မြှူဆွယ်တဲ့အစော
ဖြစ်ချင်ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့က စိတ်လိုက်
မာန်ပါမလုပ်ဘဲ ကျွန်းနဲ့ခပ်ဝေးဝေးခွာနေလိုက်ရင် ပြီးတာ
ပါပဲ'

ထိုအခါတွင်မူ ဂိုဏ်းချုပ်က နဂါးခဲထူးစမ်းကွမ်း၏စကား
ကို ဖက်ခံသည်။

'ဟုတ်အယ်၊ ရှင်ပြောတာ လမ်းနည်းနည်းကျတယ်၊ ကဲ...
စိမ်းကိုးရေ... သင်္ဘောတို့ပြန်လှည့်လိုက်ပါ'

x x x

'တေခက်... နာလိုက်တာ သင်္ဘောပြန်လှည့်သွားပြီ'
ကျွန်းလေးရှိရာသို့ ဦးတည်လာနေပြီးမှ နောက်ကြောင်း
ပြန်လှည့်သွားသည့် သင်္ဘောကို ထုမ်းမျှော်ရင်း လှင်ယိုယုစ
ပြောလိုက်သည်။

၃၂၄ * တက္ကသိုလ်နေ့ရဲအောင်

'ကျွန်တော်တို့ ရေထဲပစ်ချပြနေတာ ရတနာပစ္စည်းတွေ
ထောင်မှန်း ထုတိုမြင်ထူးကြလို့နဲ့တုတယ်'

ကျားဖြူရုန်းအိုင်ကဝင်ပြောသည်။

ထုတိုတတွေသည် စင်ယုယု၏ အကြံပေးချက်အထိုင်း
ကျောက်တုံးများ၊ ခဲများကို ရေထဲသို့ ဝပ်တည်တည်ပစ်ပစ်ချ
အစ ဝင်ရော်ဂိုဏ်းသားများကို ကျွန်းပေါ်တက်လာစေအောင်
လှုံ့ဆော်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။

ဝင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်နှင့် အဖွဲ့သားများ၊ ကျွန်းပေါ်တက်
လာပါက... ချိုခိုတိုက်ခိုက်ရန် အစီအမံများနှင့် လျှို့ဝှက်
ထောင်ချောက်များတို့လည်း သူတို့က အဆင့်ပြုလုပ်ထားကြ
သည်။

အဖယ်၍ ဝင်ရော်ဂိုဏ်းသားများအား ကျွန်းပေါ်သို့
ဖတ်လာကြပါက လင်ယုယုတို့ဆင်ထားသော အကွက်ထဲ ထိုး
ဝင်မိကာ ပစ္စုမလှခံသွားရမည်မှာ သေချာသည်။

ယခုမူ ကျွန်းရှိရာသို့သာနေပြီးမှ နေ့ခက်ကြောင်းပြန်လှည့်
ထူးသည့်အတွက် လင်ယုယုတို့၏အစီအစဉ် ပျက်ပြားသွားရ
သေပြီ။

'ခါ သူတို့က ပရိယာယ်ဆင်ပြီး နေ့ခက်ကြောင်းပြန်
လှည့်သွားအစဖြစ်ချင်ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဒီတော့ ကျွန်တို့ စီစဉ်
ထားလာတော့ကို မပျက်ပါနဲ့ဦး။ ချိုခိုတိုက်ခိုက်ဖို့နေရာခွဲချထား
တဲ့လူတွေကိုသေ ဝင်ထန်းတို့ကိုအတူအညီပေးပို့လွှတ်လိုက်
တောင်ကျွန်းပေါ်မှတော့ မင်းကျားကို ဆက်ပြီးကင်းစောင့်

အားခိုင်းမယ်၊ အခြေအနေထူးအစနဲ့ ချက်ချင်းထွာသတင်းပို့
ဖို့ မှာထားလိုက်ပါ'

လင်ယုယုအပြောလိုက်သည်။

ကျွန်းလေးပေါ်သို့ရောက်နေကြစေကာ လူငယ်သိုင်းသမား
နှစ်ဆယ်နှစ်ယောက်တို့တွင် လင်ယုယုမှာ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်
မှန်းပင်ဖြစ်နေသည်။

လင်ယုယု၏အကင်းပါးမှု၊ ကွက်ကျော်မြင်ကန်မှု၊ စိမ့်ကုပ်
ကုန်မုတို့ကြောင့် အားလုံးက လင်ယုယုပြောကြားသည်များ
ကို နာခံကြသည်။

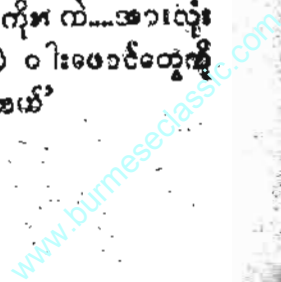
ယခုသည် ကျန်လူများက ဝင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်တို့ လူစုကို
ချွန်ခိုတိုက်ခိုက်မှုမှန်းရန် စောင့်ဆိုင်းနေစဉ် ပလေ့လှလင်ဝင်
ထန်းနှင့် ဟင်္သာမိမ်းလျှို့ တို့ကို ရေထဲထိုးထားခြောက်ယောက်
နှင့်အတူ ဝါးဖောင်ကြီးများဖွဲ့ရာတွင် သွားရောက်ကူညီပေး
ရန် လင်ယုယုက စိမ့်အမိန့်ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်းလေး၏ အလယ်ပိုင်းခလောင်တွင် ဝါးဖောင်တစ်ခုရှိ
သည်။ ပလေ့လှလင်ဝင်ထန်းတို့လူစုထဲ ထိုဝါးဖောင်မှ ဝါးများ
ကို ခုတ်ကာ ဝါးဖောင်ကြီးများ ဖွဲ့နေကြသည်။

ဆိုနေရာသို့ လင်ယုယုတို့ ရောက်သွားချိန်ဝယ် ဝါးဖောင်
ကြီးသုံးခု ဖွဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်းတွေ့ရသည်။

'ဟာ... ရှင်တို့က အထော်ယုတ်နေတာကို... က... အားလုံး
ခိုင်းတူပေးကြပါဦး။ ကျွန်တော် ဟောဒီညပဲ ဝါးဖောင်တွေကို
အပြီးလုပ်ပြီး ဒီကျွန်းထေးအ သွားချင်အဖ်'

လင်ယုယုအပြောဆိုလိုက်သည်။

အားထုတ်တက်ညီလက်ညီပင် ဝါးခုတ်ယူခုတ်၊ ကြိမ်ပစ်နှင့် နှစ်များကြိတ်ထုတ်ဖြတ်၊ ပေခင်ပွဲသုကဖွဲ့ စသည်ဖြင့် တတ်ညီ တတ်ညီလုပ်ဆောင်လိုက်ကြရာ၊ မိုးမချုပ်ပီ အလျားပေနှစ် ဆယ်၊ အကျယ်ဆယ်ပေရှိသော ဝါးပေခင်ခြောက်ခု ဆေးကံ လုပ်ပြီးစီးသွားသည်။

ဝါးပေခင်များတွင် အကြမ်းဖျင်းဆောက်လုပ်ထားသော ပဲ စင်တစ်ခုပါရှိသည့်အပြင် လှော်တက်နှစ်ချောင်းလည်းတစ် ဆင်ထားသည်။

‘လင်ယုယု... ကျွန်တော် ကိုပေးထားတဲ့ ကတိကိုတော့ မမေ့သေးပါဘူးနော်’

ဝါးပေခင်များထည်ဆောက်ပြီးစီး၍ ထွက်ခွာရန် အဆင့် ပြင်ဆင်ကြစေရအောင်၊ ရီလျှံ ကျင့်က လင်ယုယု အနားသို့ ကပ်လှေပြီး မျက်နှာငယ်လေးဖြင့်ပြောသည်။

သူ့ခမျာ ဤကျွန်းလေးပေါ်ဝယ် ကျန်နေရန်မှာကို စိုး နိမ့်နေပုံရသည်။

‘ဘဝကတိတို့ပြောနေတာလဲ’
လင်ယုယုကပြန်မေးလိုက်သည်။

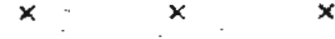
‘ပေခေ ရှိနေတဲ့နေရာကိုရောက်အောင် ပို့ပေးမယ်ဆိုတာ လေ’

‘ဪ... ဝါးလေး၊ စိတ်ချပါ၊ ရှင့်ကို ကျွန်ုပ်တို့နဲ့အတူတူ ခေါ်အားပါမယ်၊ ဒါပေမယ့် ဟို... လှေထိုးသား ခြောက် ယောက်ကိုတော့ ခေါ်မအားနိုင်ဘူး၊ သူတို့ကို အကြောင်းပိတ် ပြီး စိကျွန်းပေါ်မှာထားခဲ့မယ်၊ ခေးသုံးချောင်းနဲ့ ပုဆိန်ဆီ’

အက်လဲ ထားခဲ့ပေးမယ်၊ အပိတ်ခံထားရတဲ့ အကြောတွေက တစ်ရက်ပြည့်ပင် အလိုလိုပြန်ပြယ်သွားမှာပဲ...

‘အဲဒီအချိန်ကမူ ယူတို့တာသာ ဝါးပေခင်တစ်ခုဖွဲ့ပြီး စိ ကျွန်းက ခွာချင်ခွာကြပေါ့၊ ဒါမှမဟုတ် စိကြေးထဲ စင်ရော် ဂိုဏ်းချုပ်တို့လူစု စိကျွန်းကလေးပေါ်ရောက်လာရင်လဲ သူတို့ ကုသိုလ်ပဲပေါ့’

လင်ယုယုကပြန်ပြောလိုက်သည်။

နေ့စင်သွားပြီး မောင်ရိပ်သန်းလေးသည်နှင့် လူငယ်သိုင်း၊ ထမားနှစ်ဆယ်နှစ်ယောက်နှင့် ရီလျှံ ကျင့်ထိုသည် ဝါးပေခင် များကို ခုရချကာ ထိုကျွန်းကလေးမှ ထွက်လာခဲ့ကြ၏။

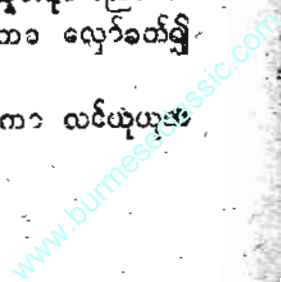
ဝါးပေခင်တစ်ဖောင်ဝယ် လေးယောက်ကျစီစီကြသည်။ စင်ယုယုထို၏ ဖောင်တွင်မူ လင်ယုယု ကျားဖြူရှုန်အိုင်နှင့် ရီလျှံ ကျင့်ထို သုံးယောက်စီသည်။

ညပိုင်းအချိန်ဖြစ်သောကြောင့် လေထဲ ခပ်ပြမ်းပြင်းတိုက် ကာ ပင်လယ်ပြင်တွင် လှိုင်းအတော်အတန်ရှိနေသည်။

သို့သော် ဝါးပေခင်များမှာ နိုင်ခံ့စွာဖွဲ့စည်းထားသည် ဖြစ်ရာ ပင်လယ်လှိုင်းလုံးများကိုအံ့ထုကစ သွားနိုင်သည်။

ဝါးပေခင်ခြောက်ခု ရွှေနေခင်တန်းစီထဲ လှော်ခတ်၍ ထွက်လာကြသည်။

ရွှေဆုံးတွင် စင်ယုယုထိုဝါးပေခင်ရှိနေကာ လင်ယုယုလဲ မိစ္ဆာကျွန်းရှိရာသို့ လမ်းပြညွှန်ပြပေးသည်။

ရိလျှံကျင့်စာ ပဲ ကိုင်သည်။ ဆင်ယုယုနှင့် ရှုန်အိုင်ထို့တ
လျှော်အင်္ဂါများဖြင့်လျော်ဝတ်သည်။

‘တောဒီရေစီးကြောင်းနဲ့ လေကြောင်းက မိစ္ဆာကျွန်းကို
ဦးအညှိပြီးသွားတယ်၊ ကျွန်မလဲ တောဒီရေစီးကြောင်းအတိုင်း
ဈေးပေါ်ပြီး မိစ္ဆာကျွန်းကို ထောက်သွားခဲ့ရတာပဲ။ ဒီတော့
ဒီရေကြောင်း၊ လေကြောင်းအတိုင်းသာ အလိုက်သင့်မျှော
လိုက်သွားရုံပဲ’

လင်ယုယုကရှင်းလင်းပြောပြသည်။
တစ်နာရီခန့်အချိန်ကုန်လွန်သွားသည်။ သူ့ဘုံအိပ်ပောင်များ
မှာ ကျွန်းကလေးနှင့် သုံးမိုင်ခန့်ဝေးကွာသည့်နေရာသို့ထောက်
လှေသည်။

ရုတ်တရက် ကောင်းကင်တစ်ခုလုံး မည်းမှောင်၍လာ၏။
ကြယ်ရောင်လှဲလှဲများကိုပင် မမြင်ရတော့ပေ။ ခပ်ပြင်းပြင်း
တိုက်ခဲနေသော လေအဟုန်ကလည်း ရုတ်တရက် ရပ်ထန် ငြိမ်
သက်သွားသည်။

‘ရိလျှံကျင့်... ရလေကြောင်းက ရုတ်တရက် ရပ်သွားပါ
လား၊ အဲဒါဘာဖြစ်တာလဲ’

လင်ယုယုက ပင်လယ်ရေကြောင်းတွင် ကျွမ်းကျင်သော
ဝမ်းနက်လေးရိလျှံကျင့်ကို လှမ်းမေးလိုက်သည်။

‘မုန်တိုင်းကျတော့မယ်ထင်တယ်’

ရိလျှံကျင့်ကပြန်ပြောသည်။

‘လေ ဒီလောက်ငြိမ်နေတာ ဘယ်လိုလုပ် မုန်းတိုင်းကျနိုင်
မှာလဲ’

‘ကျေးဇူးပြုရှုန်အိုင်ထဲ ဝင်မြှောလိုက်သည်။

‘ပင်လယ်ပြင်ရှိ သဘောက အိမ်ဆန်းတယ်၊ မုန်တိုင်းကျ
တာနီးရင် ဖိလိုပဲငြိမ်ကျသွားတယ်’

ရိလျှံကျင့်စာ ထိုသို့ ပြန်ပြောလိုက်ချိန်မှာပင် ပြင်းထန်
စောလေ့ပြင်းက တစ်ပေ့ လိုက်သည်။ ဧဝာင်မှာချာချာလည်
စာ ထိန်းမရအောင်ဖြင့်သွားသည်။

မနည်းကြီးစားကာ ထိန်းထားရသည်။

ထိုနောက် လေပြင်းကထန်သည်ထက်ထန်လာသည်။ လှိုင်း
လုံးများကလည်း ကြီးသည်ထက်ကြီးလာသည်။

အမှောင်ထုကလည်း သိပ်သည်းလွန်းလှသည်။ ကိုယ့်ဆက်
ဝါးကိုဖြန်ကြည့်လျှင် မမြင်နိုင်သည်အထိ။

‘ဝင်ထန်း၊ ချိုမင်းယု၊ တုံဟန်လတို့ဒေ... ဝင်ဗျားတို့ ဘယ်
ထောက်နေကြလဲ’

ရှုန်အိုင်က ကခြားဝောင်များမှ ဦးစီးခေါင်းဆောင်များ
၏ အမည်များကို အော်ခေါ်ရာ မေးကြည့်သည်။

ပြန်ထူးဆံ့ကြားရ၊ တေပြင်းတိုက်ထံ တဝိဝိနှင့် လှိုင်းထံ
တဝန်းဝန်းကိုသာကြားနေရသည်။

‘ဟာ... ယိုလူတွေ ဘယ်ထောက်ကုန်ကြပြီလဲ၊ ခုကွဲပြန်ကုန်ပြီ
ထင်တယ်’

လင်ယုယုက စိုးရိမ်တကြီးပြောလိုက်သည်။

‘တောင်ထွေကိုင်ပါတယ်၊ လှိုင်းပုတ်တုဒဏ်ကို ကောင်း
အောင်းခံနိုင်စွမ်းရှိတယ်၊ ပောင်တိုမြဲမြဲကိုထိထားမိမိစားရကြီး’

တယ်၊ ဆက်လက်ပြီး ရေထဲကျအားရင်တော့ ဘာမှတ်တံနိုင်
မှားမဟုတ်ဘူး၊

ရီလျှံ ကျင့်ကပြောသည်။
လေပြင်းက အရပ်အေးမျက်နှာမှ ဝေ့ယမ်း၊ တိုက်ခတ်နေ
ရာ ဖောင်မှာချာချာလည်နေသည်။

လှိုင်းလုံးများကြားစယ် နိမ့်လိုက် မြင့်လိုက်နှင့် ဖြစ်ချင်
ထိုင်းဖြစ်နေသည်။

'မိစ္ဆာကျွန်းနဲ့ အခု ဘယ်လေရစ်ဝေးသေးလဲ'
လှိုင်းလေများကြားမှ ရီလျှံ ကျင့်က ဆော်မေးသည်။
'ကျွန်မ မျက်စိသည်နေပြီ၊မိစ္ဆာကျွန်း ဘယ်ဆီမှာနေမှန်း
တောင် မသိတော့ဘူး။အခုအတိုင်းဆိုရင် ကံစီမံရာကို ခံကြရ
တော့မယ်'

လင်ယုယုကိုယ်တိုင်မှာလည်း လမ်းစပျောက်သလိုဖြစ်နေ
သောကြောင့် ဤမျှသာပြောနိုင်တော့သည်။

'လေပြင်းက ဝေါသတကြီးတိုက်နေသလို လှိုင်းလုံးများမှာ
လည်း ထန်လှသည်။ ပင်လယ်ပြင်တစ်ခုလုံး ခလောက်ဆန်၍
နေသည်။

အချိန်အတော်ကြာသွားတည်း၊ လင်ယုယုတို့၏ ဖောင်မှာ
မုန်ထိုင်းနှင့် လှိုင်းများကိုယ်တူက ပင်လယ်ပြင်ပေါ်ပေါက်...
လွင့်ပျော၍နေဆဲဖြစ်သည်။

ရုတ်တရက် ကြီးမားလှသောလှိုင်းလုံးကြီးတစ်ခုက ဖောင်
ကို ပင်တင်လိုက်သည်။ဖောင်မှာ အထက်ဆုံးမြောက်တက်သွား

သည်။ ထို့နောက် တောင်ဆင်မြေလျှောအတိုင်း လျှောကျ
ဆာသလို ဆောက်သို့ကျလာပြန်သည်။

ထို့နောက် ဖောင်ကငြိမ်သွားသည်။ရပ်သွားသည်။မလှုပ်
တော့။

'လင်ယုယု...ဖောင်က မလှုပ်တော့ပါလား။ ဘာလို့ ငြိမ်
သွားရတာလဲ'

ကျားဖြူရှုန်အိုင်က အော်မေးလိုက်သည်။
ပိန်းပိတ်အောင်မှောင်နေဆဲမို့ ဘာကိုမျှမမြင်ရပေ။

'လေမုန်တိုင်းစဲသွားလို့များလား'
အင်ယုယုက ဇဝေဇဝါပြန်ဖြေသည်။

'လေတိုက်သံတွေ လှိုင်းမှတ်သံတွေ ဒီလောက်ကြားနေရ
တာ လေမုန်တိုင်းက ဘယ်စဉ်းမှာလဲ။ လေမုန်ထိုင်းစဲသွားဦး
တော့ ဖောင်ကရေပြင်ပေါ်မှစ ဒီလိုပဲမလှုပ်မယှက် ငြိမ်နေပါ
မလား'

ရှုန်အိုင်ကပြန်ဖြေသည်။
'ရီလျှံ ကျင့်...ရီလျှံ ကျင့်'

လင်ယုယုက အသံကုန်အော်ဝေပါသည်။
'ဘာလုပ်မလို့လဲ...ကျွန်တော်ရှိပါတယ်'

ပဲ စင်ကိုမြဲမြဲစွာဖုတ်ကိုင်ထားသောရီလျှံ ကျင့်က ပြန်အသံ
ပြုအည်။

'ဖောင်ကဘာဖြစ်လို့မလှုပ်ရှားဘဲ ငြိမ်နေရတာလဲ'
'အဲဒါတော့ ကျွန်တော်လဲမသိဘူး'

ထိုအခိုက် ဆင်ယုယုက အမှတ်မထင်စေခင်ဘေးသို့ လက်
ဖြင့် လှမ်း၍ ခမ်းလိုက်သည်။

ရေပြင်ကို ပစ်ခတ်ပြီး သဲများကို ထုခမ်းမိသည်။

'ဟာ... သဲတွေ... သဲတွေ ကျွန်မတို့ လှိုင်းပုတ်ပြီး ကမ်းစပ်
တစ်ခုခုပေါ်ကို ရောက်နေတာရှင်'

လင်ယုယုက အားရဝမ်းသာပင် အော်ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် သုံးယောက်သား ဖေခင်ပေါ်မှ နေ့ရွှါ သဲပြင်
ပေါ်သို့ ဆင်းလာကြသည်။

အမွှောင်ထုက သိပ်သည်းစွာ ဖုံးအုပ်နေဆဲမို့ သူတို့သည်
အမှောင်ထဲဝယ် စမ်းထပ်ပြီး ဖြင့် လိုက်ခမ်းနေကြရ၏။

ရွှေဆုံးမှ သွားနေသော ဝီလျ ကျင့်က ကျောက်တုံးများ
ကို စမ်းမိသည်။

'ဟာ... ဒါ ကျွန်းတစ်ခုပဲ၊ ကျွန်တော်တို့ ကျွန်းပေါ်ကို
ရောက်နေကြပြီ'

ဝီလျ ကျင့်က အော်ပြောလိုက်သည်။

'အင်း... ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်က ဝေသာ
လောဆယ်တွေ ဘေးဆင်းနေပြီပေါ့၊ ကျွန်တို့ရောင်းရင်းတွေ
အတွက် ဘယ်လိုဖြစ်ကုန်ကြမလဲဆိုသိဘူး'

ရွှေဆိုင်က ပြောသည်။

'သူတို့တော့ ဘေးဆင်းကြပါစေလို့ ဆုထောင်းရုံပဲ မှီ
တော့ထစမ်း၊ မိုးထဲလင်းကနီးပါပြီ၊ နီတော့ ကျွန်မတို့
အမှော့ဖြေပြီးတဲ့အထိ ခေင်ကြတာပေါ့'

လင်ယုယုက ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူတို့သုံးယောက်သည် ကျွန်းမြောက်ပေါ်သို့
ရောက်သည်ထင် မြေကြီးပေါ်လှဲချကာ အနားယူကြသည်။
အလွန်ပင်ပန်းစွာ ကြည့်မို့ မြေကြီးပေါ်လှဲဆိပ်လိုက်သည်
နှင့် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် ထိပ်ပျော်သွားကြလေတော့သည်။

x x x

စူးရှသောနေရောင်ခြည်က မျက်စိကို ထိုးလာသည့်အတွက်
လင်ယုယုအိပ်ပျော်နေရာမှ ထန်နိုးလာသည်။

လှဲဆိပ်နေရာမှ ထထီမီကာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လှည့်ပတ်
ကြည့်ရှုလိုက်သည်။ မုန်တိုင်းလည်း စဲသွားပြီ၊ မိုးစင်စင်လင်း
နေပြီ။ တေခက်ပသော နေရောင်ခြည်က ပတ်ဝန်းကျင်ကို
လှမ်းခြုံထားသည်။

'ဟာ... သူတို့အားလုံး ပိစ္ဆာကျွန်းပေါ်ရောက်နေကြမိလား'

ကမ်းစပ်သောင်ပြင်ပေါ်ဝယ် ဟိုနားတစ်ယောက်၊ သည်
နားတစ်ယောက် အိပ်ပျော်နေကြသော လူငယ်သိုင်းသမား
များကို စုံစုံလင်လင်ပင် တွေ့လိုက်ရသည့်အတွက် လင်ယုယုက
စမ်းသာအစားရ အော်ဟစ်ပြောဆိုလိုက်သည်။

လင်ယုယု အော်သံကြောင့် ထိပ်ပျော်နေကြသူများ တစ်
ယောက်ပြီး တစ်ယောက် နီးလာကြသည်။

လေမုန်တိုင်း၏တိုက်ခတ်မှုနှင့် လှိုင်းထိုးများ ပုတီးတင်ပေး
မှုဖြင့် သူတို့အားလုံး၏ ဖောင်းခြောက်စုစုလုံး ထိုက်တိုက်ဆိုင်
ဆိုင်ပင် ကျွန်းလေးသို့ မျောပါလာပြီး တင်နေကြခြင်းဖြစ်၏။

'ကျွန်တော်တို့တော့က မခွဲကြစတမ်း၊ သစ္စာပြုထားကြ
ထစဆိုတော့ သေထဲအတူတူ၊ ရွင်လဲအတူတူပေါ့ဗျာ၊ လူတွေ

ဆာဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဖောင်တွေပါအားလုံး၊ ဒီကို
ရောက်နေတာသေကြည့်ပေတော့

ပလ္လလုလင်ဝင်ထန်းက ရယ်ရယ်ခေခေနှစ်ပြောလိုက်
သည်။ သေကံမရောက် ထက်မပျောက်ဘဲ အားလုံးပြန်လည်
ဆိုသည်နဲ့ကြည့်သည်အထက် ပျော်ရွှင်နေကြသည်။

တချို့က ဖောင်များကို ရေစပ်နှင့်အတော်လှမ်းလှမ်းသို့
ရောက်အောင် ဆွဲတင်ယူလာကြသည်။

'ကျွန်တော်တို့ ဘယ်ကျွန်းပေါ်ကို ရောက်နေကြပြန်ပြီလဲ
သေဘူး'

ကျားဖြူရွှန်အိုင်က လင်ယုယုကိုလှမ်းပြောလိုက်သည်။

'ကျွန်မတို့ သိပ်ကံအောင်းပါတယ်၊ ဒါဟာ မိစ္ဆာကျွန်းပဲ'
လင်ယုယု၏အဖြေကားကြောင့် အားလုံးအံ့သြဝမ်းသာ
ဖြစ်သွားကြသည်။

'ဟုတ်ရဲ့လား၊ လင်ယုယုရယ်၊ သေချာစွာလား'

ဟယ်ရနက်ဝင်းကျားကမေးလိုက်သည်။

'ဒါ မိစ္ဆာကျွန်းဟုတ်ရဲ့လား'

ကျားဖြူရွှန်အိုင်ကလည်း ဝင်မေးသည်။

'တစ်ချိန်တုန်းက ကျွန်မ သစ်ဖောင်မှစ ကြီးချည်ခံရလို့
ပင်လယ်ထဲပျော်ပါပြီး လာတင်နေတာလဲ ဒီနေရာပါ၊ သေချာ
ပါတယ်၊ မမှားနိုင်ပါဘူး၊ ကျွန်တို့ရောက်နေတာ မိစ္ဆာကျွန်းရဲ့
အနောက်ဘက်ကမ်းခြေပါပဲ'

လင်ယုယုက အံ့တိုကျကျပင် ပြန်အဖြေပေးလိုက်သည်။

ထို့နောက် လင်ယုယုဦးဆောင်ကာ သူတို့အားလုံး မိစ္ဆာ
ကျွန်းပေါ်သို့ ဆက်တက်လာခဲ့ကြသည်။

လင်ယုယုက သစ်ပင်အုပ်ကလေးကိုဖြတ်ကာ မိစ္ဆာကျွန်း
၏ အရှေ့ဘက်ပိုင်းသို့ အထက်ပေါ်လာခဲ့သည်။

'မင်းဖြူကြီးရီစာစတင်ဟာ ကျွန်းရဲ့အရှေ့ဘက်မှာ နေပါ
ထယ်၊ သူ့ရတနာသိုက်ကလဲ အဲဒီအရှေ့ဘက်ပိုင်းမှစပဲရှိသယ်'
လမ်းပြခေါ်အောင်လား၊ ငါ့လင်ယုယုက ရှင်းလင်းပြော
ပြုသည်။

သစ်ပင်အုပ်ကလေးကိုဖြတ်ပြီးနောက် နေ့တစ်လေးနား
သို့ ရောက်လာသည်အထိ ရီတစ်ဟိုင်း၏ အရိပ်အထောက်အပံ့
မတွေ့ရပေ။

'ဟင်... ဒီမှာ ဘာကြောင့် သင်္ချိုင်းဂူနှစ်ခုထပ်တိုးလာတာ
လဲ'

သင်္ချိုင်းဂူ ခြေစက်ခုဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်တွင် လင်
ယုယုက တအံ့တသြးပြောလိုက်သည်။

'ဘာ... ဘယ်လို၊ သင်္ချိုင်းဂူနှစ်ခုပိုနေတယ်ဟုတ်လား'

လင်ယုယုက အထင်ယွှတ်လိုက်ပါလားလို့ ကျားဖြူရွှန်
ဆိုက်က မေးသည်။

'ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်မနဲ့ ကိန်လွေ၊ ဒီကျွန်းကနေ ထွက်လာ
ကြတုန်းက ဒီနေရာမှာ သင်္ချိုင်းဂူ ငွေပုလဲရှိတယ်၊ အခု
နေ့ခက်ထပ် အသစ်နှစ်ခုတိုးလာတယ်'

လင်ယုယုက ပြန်အဖြေပေးလိုက်သည်။

'အင်း...အံ့...အံ့... ခင်ဗျားတို့နဲ့ ကိန်လွှာ မိစ္ဆာကျွန်း
တ ထုတ်လာတဲ့အခါမှာ ဒီကျွန်းပေါ်မှာ အဘိုးကြီးရီတာ
ဖိုင်ပဲ ကျွန်နေခဲ့တာမဟုတ်လား၊ တစ်ဖက်လို့ ခိုတာဟိုင် သေ
အားတစ်ဖက်ပေါ်ဦး၊ သူ အလေဝင်းကို မြေမြှုပ်ပြီး သင်္ချိုင်း
ဂူလုပ်ပေးမယ်လို့တောင်မရှိဘူး၊ အခုတစ်ဖက်လုပ်ပြီး သင်္ချိုင်း
ဂူနှစ်ခုက ထပ်တိုးလာရတာပဲ'

ပလ္လလူလင်ဝင်ဆန်းက မွတ်ချက်ချသည့်
'ပေပေ...ပေပေ...ပေးပေးဘယ်မှာပဲဟင်'

ရီလျှံ ကျင့်ကမ္မ ပခဲမြစ်ဆူကိုသာ တကျော်ကျော်အော်
ခေါ်နေသည်။

'ရတနာသိုက်ထဲ ဝင်ကြည့်ကြရအောင်...လာ'

ကျားဖြူရှုန်အိုင်က အကြံပေးသည်။

လင်ယုယုကလည်း ရတနာသိုက်ရှိရာသို့ လိုက်ပြသည်။

ရတနာသိုက်ထဲသို့ ဝင်ရောက် စစ်ဆေးကြည့်ရာ ရတနာ
ထေတ္တာများကို ခြေရာလက်ရာမပျက်တွေ့ရသည်။

စဉ်းစားရခက်သေးပြေဆန္ဒာပေါ်နေပြီမို့ သူတို့အားလုံး
တနာသိုက်ရှိရာ လိုက်ဂူအရှေ့ မြေကွက်လပ်ဝယ် ဝိုင်းဖွဲ့ထိုင်
ကာ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြသည်။

ကျွန်တော်အထင်တော့ ဟောဒီကျွန်းပေါ်ကို အနည်းဆုံး
လူနှစ်ယောက်တော့ ထပ်ရောက်လာကြရမယ်၊ သူတို့တတွေ
သာ ရတနာသိုက်အကြောင်း သတင်းအစအနုရလို့ လိုက်ဖက်
ကြည့်လေ့ထုပ်ဖြစ်မှာပဲ...

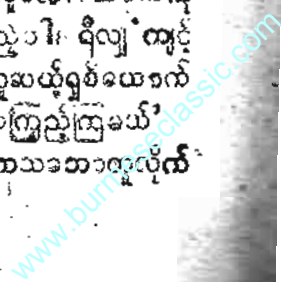
'ဒီကျွန်းပေါ်ရောက်တော့ သူတို့က ခိုတာဟိုက်ကို သုတ်
သင်ပစ်လိုက်ကြတယ်၊ အဲဒီနှစ်ယောက်က တစ်ယောက်ကလဲ
အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် သေဆုံးသွားပါလိမ့်မယ်၊ ဒါနဲ့
သူ့အဖော်က အလောင်းနှစ်ခုမြေမြှုပ်ပြီး သင်္ချိုင်းဂူလုပ်ပေး
သွားတာဖြစ်မှာပဲ'

ပလ္လလူလင်ဝင်ဆန်းက လူ၏ထင်မြင်ချက်ကို ပြောပြ၏။
'ခါဖြင့် အဲဒီလူက ဘာကြောင့် ရတနာတော့ မယူသွားရ
တာလဲ'

လင်ယုယုက ကြားဖြတ်ကာ မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။ ထို
မေးခွန်းကိုမူ ပလ္လလူလင်ဝင်ဆန်းက အဖြေပေးနိုင်ချေ
ဆက်လက်၍ တစ်ယောက်တစ်မျိုး ထင်မြင်ချက်များ ပေးကြ
သည်။

သို့သော် မည်သည့်ထင်မြင်ချက်ကမျှ ချေရေချုပ်ရာမရှိပေ။
'အဲဒီ သင်္ချိုင်းဂူနှစ်ခုထဲမှာ တယ်သူ့ အလောင်းတွေကို
မြှုပ်နှံထားသလဲဆိုတာကို အရင် သိရအောင်လုပ်ဖို့ လိုတယ်၊
ပြီးတော့ ဟောဒီကျွန်းပေါ်မှာ ထခြားလူတွေ့ရောက်နေတာ
ရှိမရှိ လိုက်ရှာကြရမယ်...

'ဒီတော့ ဒီလိုလုပ်ပါ၊ ရှုန်အိုင်က လူလေးယောက်ကို
ခေါင်းအောင်ပြီး သင်္ချိုင်းဂူတွေကိုဖော်ကြည့်ပါ၊ ရီလျှံ ကျင့်
က ရှုန်အိုင်နဲ့အတူတူနေချင်နေခဲ့၊ ကျွန်တို့လူ့ဆယ်ရှစ်ယောက်
က အုပ်စုသုံးစုခွဲပြီး ကျွန်းပေါ်မှာ မြန်ရှာကြည့်ကြမယ်'
လင်ယုယုပြောသောအကြံကို အားလုံးကသဘောတူလိုက်
ကြသည်။

ထို့ကြောင့် ရွှန်အိုင်၊ ဝင်ထန်း၊ မွေကျားသစ်၊ ဝေ့ချီမင်း၊ ရွှေလုံရွှင်ဟန်လှနှင့် ကြယ်ယုံယုဟုံတို့ လေးယောက် သင်္ချိုင်းစု များကို တူးဖော်ရန် ပြင်ဆင်ကြသည်။

ကျွန်လူများက ခြောက်ယောက်လျှင် တစ်စုဖြင့် အုပ်စု သုံးစုခွဲကာ ထွက်သွားကြသည်။

ရီလျှို ကျင့်မှားမှု ရွှန်အိုင်တို့နှင့် ချန်နေရစ်ခဲ့သည်။

ဥက လေပြင်းမုန်တိုင်းနှင့်အတူ မိုးသည်းထန်စွာရွာသွန်း ခဲ့သည်ဖြစ်သောကြောင့် မြေများမှာ ရေနှူးကာ ပူနေသည်။

ဂူများကို အလွယ်တကူတူးဖော်နိုင်ခဲ့သည်။

ဂူများကို တူးဖော်လိုက်သည်နှင့် အလောင်းနှစ်လောင်း ပေါ်လာသည်။

အလောင်းများမှာ ရုပ် ပျောက်အေးပေး ခိုတာဟိုင်နှင့် ကျားနက်ရွှန်ကျင့်တို့၏ အလောင်းများဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်ပေ သည်။

ပခင်ဖြစ်သူ၏အလောင်းကို တွေ့လိုက်ရသောအခါ ရီလျှို ကျင့်မှာ ဝမ်းနည်းပက်လက် ငိုကြွေးထော့သည်။

ရီတစ်ဟိုင်၏ ရင်ဘတ်မှစက်ရာနှင့် ရွှန်ကျင့် ထည်ပင်းပြတ် နေပုံတို့ကို တွေ့ရသည်တွင် ရွှန်အိုင်တို့မှာ အတွေးရခက်နေ သည်။

ကျားနက်ရွှန်ကျင့်ဟု နှယ်နှယ်ရမတုတ်ဘူး၊ သိပ်သတိ ထေခင်းတယ်၊ သိုင်းပညာလဲထက်တယ်၊ အခုလိုခေါင်းဖြတ်ခံ ရတာဟာ အနီးကပ်မတိုက်ခိုက်ဘဲနဲ့ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ကျားနက် ရွှန်ကျင့်လို လူထစ်ယောက်အ အစ်မိမ်း တစ်ယောက်ကို ဖူး

နား ကပ်ခွင့်ပေးမှာမဟုတ်ဘူး၊ သူ့ကို အထေသတ်သွားတာ ဟာ ထူးရင်းနီးတဲ့လူဖြစ်ရမယ်။

ပလ္လလုလင်ဝင်ထန်းက ရွှန်ကျင့်အလောင်းကို ဝစ်ဆေး ကြည့်ရှုရင်းပြောလိုက်သည်။

‘ဒီလူ့ကို စင်ချော်ဂိုဏ်းချုပ်က လူသတ်ဖို့တာဝန်ပေးအပ် ပြီး လွှတ်လိုက်တာမဟုတ်သား၊ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သူ့က မိမိစ္ဆာ ကျွန်းပေါ်မှာလာပြီး အသတ်ခံရတာလဲ’

ကျားဖြူရွှန်အိုင်ကလည်း ခေါင်းတခါခါနှင့်ပြောသည်။

‘ဆူက မိမိစ္ဆာကျွန်းကို သိတာလဲမဟုတ်ဘူး၊ ဘယ်လိုလုပ် ပြီး မိကျွန်းပေါ်ကိုထောက်နေရတာလဲ မိကျွန်းက ထမ်းပြမရှိ ရင် လာလို့ရနိုင်ခဲ့နေရာမဟုတ်ဘူး’

ကြယ်ယုံယုဟုံကဝင်ပြောသည်။

‘ကိန်လွေ့ကိုလဲ စင်ချော်ဂိုဏ်းက လူသတ်ဖို့တာဝန်ပေးပြီး လွှတ်လိုက်တာပဲမဟုတ်လား၊ ရွှန်ကျင့်နဲ့ ကိန်လွေ့ တစ်နေရာ ရာမှာတွေ့ကြပြီး ရတနာသိုက်အကြောင်း စကားစပ်မိကြရင်း ရွှန်ကျင့်ကိုထဲ ကိန်လွေ့ကပဲ မိစ္ဆာကျွန်းတို့ခေါ်ဆောင်ခဲ့တာ ပဲဖြစ်မှပဲ’

ပလ္လလုလင်ဝင်ထန်းကပြောလိုက်သည်။

‘အင်း.....ခင်ဗျားပြောတာလွဲဖြစ်နိုင်တာပဲ’

ရွှန်ကျင့်ကို ကိန်လွေ့ကပဲ သတ်သွားတယ်လို့ ကျွန်တော် ထင်တယ်’

ပလ္လလုလင်ထန်းက ဆက်ပြောသည်။

'ဟာ...ဟုတ်ပါလော့၊ ကိန်လွေ့က ဒီလောကေကအောင်
ဆွဲမယ်မထင်ဘူး'

ငြိမ်နင်းထောင်နေသောငွေကျေးသစ်ဝေချီမင်းကပြောပြီး
သူတို့လူစု အမျိုးမျိုးပြောဆို ဝေဖန်နေကြစဉ် လယ်ယုယု
တို့လူစု ပြန်ဆောက်လာကြသည်။

လယ်ယုယုတို့အုပ်စုခြောက်ယောက်ထဲတွင် ရွှန်ကျင့်ချစ်သူ
ဖြစ်သော ဟင်္သာနက်မင်းကျားလည်းပါလာသည်။ မင်းကျား
မှာ ရွှန်ကျင့်၏အလောင်း၏ မြင်လိုက်ရသည်တွင် စိတ်အလွန်
ထိုခိုက်ကာ သတိလစ်၍လဲကျသွားသည်။

ဟင်္သာစိမ်းကျွန်းနှင့် လယ်ယုယုတို့က မင်းကျားကိုပေး
ချီထူမကော သတိပြန်ရစေအောင်ပြုစုပေးကြသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ကျွန်အဖွဲ့နှင့်ပွဲကစည်း မွေဆင်နောက်
ဆင့်ဆီသလို ပြန်ဆောက်လာကြသည်။

နောက်ဆုံး ပြန်ဆောက်လာသော အဖွဲ့နှင့်အတူ ကိန်လွေ့
လည်းပါရှိလာသည်။

'ဟင်...တိန်...လွေ့၊ ရှင်လဲ ဒီကျွန်းပေါ်ဆောက်နေဆဲကိုး'
လယ်ယုယုက လှမ်းနှုတ်ဆက်ကောင်းဆိုလိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ်၊ တို့ဆောက်တာ သုံးရက်လောက်ရှိသွားပြီ၊ ခုန
ပုဂ္ဂိုလ်မီးနေလို့ မင်းတို့ကိုမတွေ့မိတာပါ။ မင်းတို့က ဘယ်လို
လုပ်ပြီး ဒီကျွန်းပေါ်ကိုဆောက်နေကြတာလဲ'

ကိန်လွေ့က လယ်ယုယုကိုပြန်၍နှုတ်ဆက်ကောင်းဆိုလိုက်၏။
'ရှင်ကော ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီကျွန်းပေါ်ဆောက်နေတာလဲ၊
ရွှန်ကျင့်နဲ့ ရီတာဖန့်တို့ကို ဆက်သွားတာ ဘယ်သူလဲ'

လစ်ယုယုက တုန်ပြန် ခေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။
ကျွန်သိုင်းထမေးများကလည်း ကိန်လွေ့ကို စူးစိုက်စာ
ဆက်ခတ်သလို ကြည့်နေကြသည်။

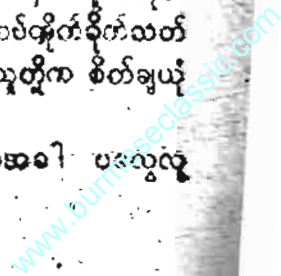
'ထုတို့ နှစ်ယောက်သာမကဘူး၊ သန်းကြွယ်လဲလင်ထောင်
ပင်းလဲ ဒီကျွန်းပေါ်မှာပဲ အသက်ခံခဲ့ရတယ်၊ စိတ်မကောင်း
အထုပ်'

ကိန်လွေ့က ဆက်လက်၍ ရွှန်ကျင့်၊ ထောင်ပင်းနှင့် မိမိတို့
မေးခွန်းကျွန်းပေါ်ရှိ စင်ချော်ရိုက်ချုပ်ကို မီးရှို့ ဖျက်ဆီးခဲ့ပုံမှ
စကာ မိစ္ဆာကျွန်းပေါ်သို့ဆုတ်လာကြပုံ၊ ရွှန်ကျင့်၊ ထောင်ပင်း
နှင့် ရီတာဖန့်တို့ ထူးဆန်းစွာ အသက်ခံခဲ့ပုံတို့ကို ပြန်လည်
ပြောပြလေသည်။

ရွှန်ကျင့်ရဲ့ဒဏ်ရာ ကြည့်ရတာကလဲ အနီးကပ်ပြီးတစ်ချက်
တည်းနဲ့ အသေ ခုတ်သတ်သွားတာပဲ။ ရွှန်ကျင့်ဟာ အစုပေါင်း
ထက်ထိုသိုင်းသမားတစ်ယောက်ဆိုတော့ ရန်သူကို သူ့အနား
ကိုဆောက်အောင် အကပ်ခံခွာမယုတ်ဘူး၊ ပြီးတော့ ထောင်ပင်း
စာ လှေပေါ်မှာ တစ်ယောက်တည်း ထိုင်နေတယ်ဆိုတော့
နီးနီးကြားကြားရှိနေမှပဲ....

'တစ်ယောက်ယောက် လှေပေါ်တက်လာရင် သူသိကိုသိ
ရမယ်၊ ဒီတော့ သူတို့နှစ်ယောက်ကို အနီးကပ်တိုက်ခိုက်သတ်
ဖြတ်သွားတဲ့လူဟာ သူတို့နဲ့သိပ်ရင်းနှီးပြီး သူတို့က စိတ်ချယုံ
ကြည်တဲ့လူဖြစ်ရမယ်'

ကိန်လွေ့ ထံမှ အကြောင်းရဲ့ သိပြီးသောအခါ ပေးလှူလှ
လှင် ဝင်အနီးကပ်စင်မြှောက်သည်။

'အဲဒီလူဟာ ဘယ်သူဖြစ်နိုင်မလဲ'

ထူးခြားနေရာမှ ပြန်လည်သတိရလာစေပြီဖြစ်သော ဟယ်နတ် ဝင်းကျားကပြောသည်။

'အဲဒီလူဟာ ကျွန်တော်တို့ လူငယ်သိုင်းသမားတွေထဲကပဲ ဖြစ်ရမှာပေါ့'

ဝင်ထန်းက ဤသို့ပြောပြီး ကိန်လွေ့့၏ အဓိပ္ပာယ်ပါပီကြည့်လိုက်သည်။

'ခင်ဗျားက ကျွန်တော်ကို လူသတ်တရားခံဖို့ စွပ်စွဲချင်တာလား'

ကိန်လွေ့့ကပြန်မေးတည်း။

'ဒီကျွန်းမေပီမှာ လူထွေးထွေးကပ်ရိတယ်။ ကျွန်တို့ ဆိုးယောက် အဆတ်ခဲရပြီး ခင်ဗျားတစ်ယောက်တည်း အသက်ရှင် ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်ဆိုအော့ ခင်ဗျားကို လူသတ်တရားခံဖို့ စွပ်စွဲရင် ဘယ်သူ့ကိုစွပ်စွဲရမှာလဲ'

ဝင်ထန်းက ဤသို့ပြန်ပြောပြီး ထခြားလူငယ်သိုင်းသမားများကလည်း ကိန်လွေ့့့ကို မသက်သေအကြည့်မျှားဖြင့် ဝိုင်းကြည့်ကြသည်။

'သူတို့ကို ကျွန်တော်က ဘာကြောင့်သတ်ရမှာလဲ'

ကိန်လွေ့့့ကပြန်မေးသည်။

'အကြောင်းရှာစရာလိုသေးသလား၊ သူတို့တတွေ့သဘောရင် ခင်ဗျားတစ်ယောက်တည်း ရတနာဆိုက်ကို မောင်ပိုင်စီးနိုင်တာပေါ့'

ဝင်ထန်းကပြောလိုက်သည်။

'ဒါဆိုရင် ရွက်ထွေကိုမောင်းပြေးတဲ့လူက ဘယ်သူလဲ'

'ဒီကိစ္စက ခင်ဗျားကိုက သက်သက်ထင်လုံးလုပ်ထားတာပဲ ဖြစ်ရမယ်။ ခင်ဗျားတို့လေးယောက်ရှိနေတဲ့ ကျွန်းပေါ်ကို ဘယ်ကလူတစ်စောက် ထပ်ထောက်လာနိုင်မှာလဲ'

'ဝင်ထန်းစွပ်စွဲသလို ကျွန်တော်ဟာ လူသတ်ကောင်ဖြစ်မယ်လို့ ခင်ဗျားတို့ယုံကြည်ကြသလား'

ကိန်လွေ့့့က လူငယ်သိုင်းသမားများကို မျက်စိကစားကာ ဝေ့ကြည့်ရင်း မေးလိုက်သည်။

'ကျွန်မ ယေဘုး၊ ကိန်လွေ့့့ဟာ လူသတ်ကောင်မဖြစ်နိုင်ဘူး'

အင်ယုယုကပြောသည်။

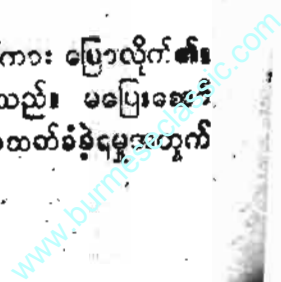
'ကျွန်မကတော့ ယုံတယ်။ ကိန်လွေ့့့ဟာ ရတနာတွေကို အပိုင်စီးချင်လို့ ရှန့်ကျင့်တို့ကို သုတ်သင်ပစ်တာဖြစ်ရမယ်'

ရည်းစားဖြစ်သူ အသတ်ခံရသည့်အတွက် စိတ်ထိခိုက်ကာ ဝမ်းနည်းကြေကွဲနေသော ဟယ်နတ်ဝင်းကျားက ဒေါ်မာန်ပါပီနှင့်ပြောသည်။

ပါးစပ်မှပြောရုံသာမဟုတ်ဘဲ ဓားဆွဲထုတ်ကာ ကိန်လွေ့့့ကို ခုတ်ပိုင်းသတ်ဖြတ်ရန်ပြင်နေသည်။

'မင်းကျား... အရမ်းမလုပ်နဲ့သေ၊ နေပါဦး၊ ဒီပြဿနာကို ရှင်းပြီမှ လုပ်ချင်ရာလုပ်ပါ'

ဟယ်နတ်ဝင်းကျားကို ခြေသိမ်းစကား ပြောလိုက်၏။ ကိန်လွေ့့့မှာ အတော်အကျပ်ရှိနေသည်။ မပြေးစေဘိလည်။ ကန်ရာရှိ ဆိုသလို ရှန့်ကျင့်တို့ အသတ်ခံခဲ့ရမှုအတွက်

မိမိကို လူသတ်ကောင်ဟု စွပ်စွဲရာ အကြောင်း အချက်တွေ ရှိနေကြောင်း ကိန်လွှေ နားလည်သဘောပေါက်သည်။

ထို့ကြောင့် ဝင်ထန်းနှင့် မင်းကျူးလို့ကို အပြစ်မဆိုချင်ပေ။ လင်ယုယုက ကိန်လွှေ လူသတ်ခမားမဖြစ်နိုင်ကြောင်း အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြပြီး ကားကွယ်ပြောဆိုခဲ့သည်။

‘တစ်ခုတော့ ဖွဲ့စားခရာရှိတယ်။ ရွန်ကျင့်ရဲ့ လည်ပင်းထဲ ခားခက်ထက် အတော်နက်ပေမယ့် ခုတ်ချက်က သိပ်မမှန်ဘူး။ အပေါ်ကိုနည်းနည်းတက်နေတယ်။ သည်တော့ ရွန်ကျင့်ကို ခားနဲ့ခုတ်သွားတဲ့လူဟာ ခားသိုင်းတတ်ပေမယ့် ခားကိုသိပ် ပြီးသုံးလေးခွဲလို လက်ဆံ နည်းနည်းတိမ်းခောင်း ယူးတခ ဖြစ်ရမယ်...’

‘ကိန်လွှေဟာ ခားသေးတစ်ယောက်ဖြစ်တယ်။ ခားတို့ နှစ်ဖက်ကိုပဲ အမြဲနှိုင်းတယ်။ သည်တော့ ရွန်ကျင့်ကို အထောက်အကူပြုတဲ့ ခားချက်ဟာ ကိန်လွှေလို ခားသေးကစဉ်းရဲ့ လက်ဆံမျိုးမဟုတ်ဘူး’

လင်ယုယုနှင့် ဝင်ထန်းတို့ အခြေအတင်ငြင်းခန်းပြောကြား နေစဉ်ခယ် ကျားဖြူရွန်အိုင်က ကြားဝင်ကာ ထင်မြင်ချက် ပေးသည်။

‘အချင်းချင်းပြန်ဆတ်ရတဲ့အတွက် ကိန်လွှေ ပိတ်လှစ်ခွား ပြီး လက်ဆံလွဲသွားတာဖြစ်မှာပေါ့?’

မင်းကျူးကဝင်ပြောသည်။

‘ဟုတ်တယ်။ အဲဒီလိုပဲဖြစ်လိမ့်မယ်’

ဟင်္သာစိမ်းကလည်း ဝင်ဆောက်ခံသည်။

ရွန်အိုင်ကလည်း ဘာမျှသက်ခံခြင်းမရှိဘဲတော့ပေး ကျန် လူငယ်သိုင်းကမားများ၏ ဖိတ်ထဲတွင် သို့မဟုတ် သို့သောနှင့် ဝေခွဲခရုတ်နေကြသည်။

လူသတ်ကောင်မှ ဝင်ထန်းလွှေ ဖြစ်ရမည်ဟု ယုံကြည်ကြသူ များရှိသလို ဗွိတ်စိတ်ဖြင့် သံသယပွားနေသောသူများလည်း ရှိသည်။

‘က... ဝိ... အတိုင်း ငြင်းခန်းနာကြရ... ပြီးမှခမဟုတ်ဘူး။ သည် တော့ အများရဲ့ဆန္ဒကိုရယူပြီး ဆုံးဖြတ်မယ်။ ကိန်လွှေဟာ လူသတ်ခမားဖြစ်မယ်ဆိုတာကို လက်မခံနိုင်တဲ့သူတွေ လင် ယုယုခားမှာသွားရပ်ကြပေ။ ကိန်လွှေဟာ လူသတ်ကောင် ဖြစ်တယ်လို့ယုံကြည်တဲ့သူတွေ ကျွန်တော် ခားမှာ လာရပ် ကြပေ?’

နောက်ဆုံး ဝင်ထန်းက ဤသို့ပြောဆိုလိုက်သည်။

ဟင်္သာစိမ်းက ချက်ချင်းပင် ဝင်ထန်း၏ခားဝယ် သွားရပ်ကြသည်။

‘နာပ ဦးလေ။ သည်ငြိသနာ ယတ်ပြတ် အဆုံးအဖြတ် မပေးနိုင်ဘဲ ကြားနေချင်တဲ့လူတွေ ရှိနေရင်ကော’

ကျားဖြူရွန်အိုင်က ပြောသည်။

‘ကြားနေချင်တဲ့လူက ဟိုဘက်မှာသွားရပ်’

ဝင်ထန်းက တစ်နေရာကို ထက်ညှိုးထိုးပြီးပြော၏။

ကျားဖြူရွန်အိုင်နှင့် ဆင်းရဲသူတော့ရှောင်လှထို ထိုးနထူး သွားရပ်ကြသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ကြားနေသူကိုးဦး၊ ကိန်လွေ အားလူဆတ်
ကောင်တု ဗုဒ္ဓဆူ ဆယ်နှစ်ဦးရှိသည်။ ကိန်လွေ ကို လူသတ်
အမားဟု မအတ်မှတ်သူဟူ၍ လင်ယုယတစ်ဦးတည်းသာရှိ၏။

‘ကျွန်တော်ရာ ထင်မြင်မျက်ပေးနိုင်မလား’

ရီလျှ ကျင့်စာပြောသည်။

ထင်မြင်မျက် ပေးခွင့်ပြုလိုက်စောအခါ ရီလျှ ကျင့်မှား
ဝင်ထန်းတို့လူစုဘက်သို့သွားရပ်သည်။

ဤတွင် ဝင်ထန်းတို့ဘက်တွင် ဆယ်သုံးဦးဖြစ်သွားသည်။

‘က...ကျွန်တော်ပြောတာကို လက်ခံတဲ့လူတွေများတယ်။
အညီတော့ ကိန်လွေ ဟာ လူသတ်ကောင် ဖြစ်တယ်ဆိုတာ
ထင်ရှားနေပြီ’

ဝင်ထန်းက ပိုင်နိုင်သောအမူအရာဖြင့်ပြောသည်။

‘သည်လိပ်ခံမျိုးနဲ့ လူသတ်တရားခံလို စွပ်စွဲနိုင်မလားရှင်’

လင်ယုယကလည်း အလျှော့မခပေးသေးဘဲ ငြင်းဆိုပြန်၏။

‘ကိန်လွေ ဟာ ရတနာသိုက်ကို လိုချွန်လို့ ရှန်ကျင့်တိုကို
ဆတ်ပစ်ခဲ့တာပဲ။ ဒီထက်ခိုင်လုံတဲ့အထောက်အထား ဘာရှိဦး
မှာယ’

ခင်းကျိုးကဝင်ပြောသည်။

‘က...ကိန်လွေ၊ ဒီလောကီထောင်ဖြစ်နေကြရင် ကျွန်မတို့
သည်နေရာက ထွက်သွားကြပါစို့။ ရတနာတော့ အများကြီး
ရှိနေတဲ့နေရာဟာ အန္တရာယ်များတယ်။ နေထိုင်ဖို့မသင့်လျော်
သူရှင်’

လင်ယုယက ကိန်လွေ ကို ထမ်းပြောသည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ ရတနာစေတီနဲ့ဆိုတာ လူတွေရဲ့စိတ်ဓာတ်ကို
အမျိုးမျိုး ညစ်နွမ်းအောင်လုပ်တတ်တယ်။ တောတဖောတိုက်
ပြီ။ အကျင့်သိက္ခာတွေတောင် ပျက်ပြားတတ်တယ်။ ဒီနေရာ
ကနေ မြန်မြန်ထွက်သွားလေ့ စောင့်လေပဲ’

ကိန်လွေ ကပြန်ပြောသည်။

‘က...အားလုံး ကြားကြတယ်မဟုတ်လား။ ကိန်လွေ ထာ
ဝီကျွန်းကနေ ထွက်သွားတော့မယ်တဲ့။ ဒီတော့ ဒီရတနာ
သိုက်ကို သူစိတ်ဝင်စားမှုမရှိဘူးဆိုတာ ထင်ရှားနေပြီ။ ရတနာ
သိုက်ကို စိတ်မဝင်စားတဲ့ ကိန်လွေ ဟာ ရှန်ကျင့်ကိုယ် ထတ်
မြတ်စရာအကြောင်းမရှိပါဘူး’

လင်ယုယကပြောလိုက်သည်။

‘ခါနီး သူ့လုပ်ကြံမှုတွေပေါ်သွားလို့ ရွှေခင်ပြေးချင်တဲ့
ဆဘောပဲ။ ဒီလိုထွက်သွားကြမယ်ဆိုတိုင်း ခွင့်ပြုလို့ တယ်ဖြစ်
မှာယ’

ဝင်ထန်းက ပြောသည်။

‘ဒီလိုဆိုရင် ရှစ်က အယ်လိုလုပ်ချင်လို့လဲ’

လင်ယုယက လေသံမာမာဖြင့်ပြောသည်။

‘ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲ၊ လူအထိကောင်ကို သေစားသေစေ
အပြစ်ပေးပြီး အဆုံးစီခင်ရုပ်ပုံဆိုတာပေါ့’

‘ဝင်ထန်းကလည်း ရှင်းရှင်းပြတ်ပြတ်ပြန်ပြောသည်။

‘ဟုတ်တယ်’

‘ဟုတ်တယ်’

‘ကိန်လွေ ကိုအသေသတ်ရမယ်’

မင်းကျားတို့ ဟင်္သာမယ်တို့ ငါးဦးက ဆော်ဟစ်ပြောဆိုကြသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဝင်ထန်းတို့သက်တင်ရပ်နေသော ရွှေလှိုင်းဟန်လှ၊ ယက္ခတုတ်လိုဖိနိနှင့် စာပေလှလင်စိန်ကျားတို့ သုံးဦးမှာ ကြားနေသည့်စုရပ်သို့ ကူးပြောင်းသွားကြသည်။

ဤတွင် ဝင်ထန်းဘက်တွင် ကြားနေသူ ဆယ်ဦးဖြစ်သွားသည်။

‘ခင်ဗျားတို့က သာဖြစ်ကြကလေး’

ဝင်ထန်းက လှမ်းမေးသည်။

သက်ဆရာအရသာကဆရာမ ခိုင်ခိုင်လုံလုံမရှိဘဲ ထင်မြင်ယူဆချက်တစ်ခုတည်းနှင့် လူတစ်ယောက်ကို ဒေသဇကမစီရင်ခေါ်ခေါ်လိုပါ’

စာပေလှလင်စိန်ကျားက ပြန်ပြောသည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ အခုကိစ္စမှာ ချက်ချင်းဆုံးဖြတ်စီရင်လို့ မဆင်တူး၊ မှားယွင်းသွားရင် တစ်သက်လုံး နောင်တရလို့မဆုံးဖြတ်နေရမယ်’

ယက္ခတုတ်လိုဖိနိကလည်း ပြောလိုက်သည်။

ဤတွင် ချမ်းသာယုတော၊ ခေါင်းသုတောနှင့် ခရေလှတော၊ ခရသိုင်းသုတောတို့ လေးယောက်သည် ကြားနေအုပ်စုဘက်သို့ သွားပြောင်းသွားကြပြန်သည်။

ထို့ကြောင့် ဝင်ထန်းတို့ဘက်တွင် စုစုပေါင်း ကိုးဦးသာ ကျန်ခဲ့တော့သည်။

မိမိဘက်တွင် လူအင်အားနည်းသွားသောကြောင့် ပဲခူးလူလင်ဝင်ထန်းမှာ တင်းတင်းမာမာမလုပ်ဝံ့တော့ပေ။

‘ကောင်းပါပြီ၊ ဒီလိုဆိုရင်လဲ ကိန်လွေ့ ကို သေဒဏ်မစီရင်တော့ပါဘူး၊ သွားလိုရာသွားပါစေဘော့’

ပဲခူးလူလင်ဝင်ထန်းက အလျှော့ပေးလိုက်သည်။

‘က...ကိန်လွေ့၊ ကျွန်မတို့သွားကြစို့’

လင်ယုယုက ဤသို့ပြောပြီး မိစ္ဆာကျွန်း၏အနောက်ဘက်ထမ်းခြေသို့ ကိန်လွေ့ကို ခေါ်လာခဲ့သည်။

ကျားဖြူရွှန်အိုင်နှင့် ကြယ်ဝံ့ယုတို့လည်း လင်ယုယုတို့ နေခန်းသို့ ထိုက်လာခဲ့ကြသည်။

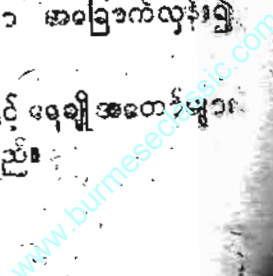
လင်ယုယုတို့ စီးလာခဲ့ကြသော ဝါးဖောင်များမှာ ကျွန်း၏ အနောက်ဘက်ထမ်းခြေဝယ် အသင့်ရှိသည်။

‘ကိန်လွေ့... သတိထားပြီးသွားဗျာ’

ကိန်လွေ့ အပေါ် သံယောဇဉ်ရှိသူ ကျားဖြူရွှန်အိုင်က နှုတ်ဆက်စကားပြောသည်။

ဝါးဖောင်ထစ်ခုကိုလည်း ကူညီပြီး ရေထဲသို့တန်းချပေးသည်။ ကိန်လွေ့သည် မိစ္ဆာကျွန်းတွင်နေခဲ့သော သုံးရက်တာ အချိန်အတွင်း ငါးပုစုန်များကိုဖမ်းကာ အခြောက်လှန်း၍ ရိုက္ကွာခြောက်များ ပြုလုပ်ထားခဲ့သည်။

ကိန်လွေ့က ထိုရိုက္ကွာခြောက်များနှင့် မရချို အတော်များများစန့် ဖောင်ပေါ်တင်ကာယူသွားခဲ့သည်။

ထို့နေ့က ကျားပြုရန်ဆိုင်တို့ကိုနှုတ်ဆက်ကာ ကိန်လွေ
နှင့် လင်ယုယုတို့ ဝါးဖောင်စီး၍ မိစ္ဆာကျွန်းမှ ထွက်ခွာလာ
ခဲ့သည်။

‘ယုယုကိုတော့ ထို့တကယ်ကျေးဇူးတင်မိတယ်’

မိစ္ဆာကျွန်းမှ ထွက်ခွာလာကြပြီး ပင်လယ်ပြင်ဝယ် ဝါး
ဖောင်ကို ထောင်ခတ်လဲခရင်း ကိန်လွေကပြောလိုက်သည်။

‘ဘာကြောင့် ကျေးဇူးတင်တာလဲ’

‘ကြော်...လူငယ်သိုင်းသမားတွေထဲမှာ တို့အပေါ်တကယ်
တမ်း နားလည်တဲ့လူဆိုလို့ ယုယုတစ်ယောက်တည်းပဲ ရှိတယ်
မဟုတ်လား’

လင်ယုယုက ကိန်လွေကို ပြုံးလျက်ကြည့်နေသည်။ ကိန်
လွေကလည်း ပြန်ကြည့်သည်။ အကြည့်ချင်းဆုံမိကြသည်။

ထိုအကြည့်များတွင် အဓိပ္ပာယ်ရှိသောအကြည့်များ များ
စွာပါနေသည်။

‘ရှင်နဲ့ ကျွန်မ ပထမအကြိမ် စတွေ့တုန်းကအပြစ်ကို ရှင်
မှတ်မိသေးဘဲလား’

လင်ယုယုက ကိန်လွေကို မျက်လွှာပင်ကြည့်နေရင်းပြော
လိုက်သည်။

‘ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ’

‘ကျွန်မခွဲသက်ကို နမ်းခွင့်ပေးခဲ့တဲ့ကိစ္စအေ၊ ရှင် အဲဒါကို
မေ့နေပြီလား’

‘ဟာ...သည်မှာတော့ သည်တစ်ဆယ် ဘယ်မေ့လိမ့်
မယ်၊ အမြဲအမ်းသစ်ရနေမှာပါ’

‘ရှင်ဟာ ကျွန်မခွဲကိုယ်တွေ့နဲ့ကို ပထမဆုံး နမ်းခွင့်ရတဲ့
ယောကျ်ားပဲ’

‘ဟုတ်တဲ့အဲဒါကို ဂုဏ်ယူမဆုံးပါဘူး၊ ပြီးတော့ တစ်ခါ
ဆာမဟုတ်ဘဲ တစ်သက်လုံး...ကို...ဟို...’

ကိန်လွေမှာ စကားအထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့ဖြစ်နေသည်။
‘တစ်သက်လုံး ဘာဖြစ်လဲ၊ ပြောလေ’

‘ဟို...တစ်သက်ဆုံး...အဲ...ယုယုကို ချစ်တယ်’
ကိန်လွေက အရဲစွန့်ကာ ပြောလိုက်သည်။ လင်ယုယုက

ဘာမျှဖြန်မပြော၊ ခေါင်းလေးငုံ့နေသည်။
‘တစ်လိုလဲ ယုယု၊ တို့ပြောတာကို လက်ခံနိုင်မလား’

‘အစ်ကိုဟာ ကျွန်မခွဲကိုယ်တွေ့ကို ပထမဆုံး နမ်းခွင့်ရတဲ့
လူပါ၊ သည်တော့ အစ်ကိုရဲ့ကမ်းလှမ်းမျက်ကို ကျွန်မလက်ခံရ
မှာပေါ့’

လင်ယုယုကပြန်ပြောပြီး ခေါင်းလေးငုံ့ သွား၏။ မျက်နှာ
ပယ် ရှက်သောမျှားကြာကော နိရဲ၍နေသည်။

သည်လိုဆိုတော့လည်း ပင်လယ်ပြင်ဝယ် ဝါးဖောင်ထစ်စု
ထက်၌ နေရသော်လည်း ဖျော်စရာအတိ ရှစ်စရာအမြည့်ဖြစ်
နေသည်။

နှစ်ယောက်သမား ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် စကားများဆိုကာ
ဝါးဖောင်ကိုထောင်ခတ်လာကြသည်။

လင်ယုယုက မိမိတို့ အညော်မရှိအောင်ကျွန်းအင်ခုထိုင် ခင်ခို
နားခဲ့ကြပုံနှင့် မိမိတို့စီးလာသောသင်္ဘောကို စင်ရော်ဂိုဏ်းထံ
လှည့်သွားကြပုံကိုပြောပြသည်။

လှိုင်းထေ့ငြိမ်သက်နေသည်မှ ပင်လယ်ပြင်ပယ် ခရီးနှင့်စု
သည်မှာ တစ်မျိုးပင်ပျော်စရာဖြစ်နေသည်။

သူများထွေက မိစ္ဆာကျွန်းက ရီတာဟိုင်ရှဲ ရတနာသိုက်
ကိုသာ စိတ်ဝင်စားနေကြတယ်။ တိုအနေနဲ့ကတော့ အဖိုး
မဖြတ်နိုင်တဲ့ အလှူရတနာလေးကို မိစ္ဆာကျွန်းမှာတွေ့ပြီး ပိုင်
ဆိုင်ခွင့်ရလေတဲ့ အလှူရတနာလေးက ရီတာဟိုင်ရှဲရတနာသိုက်
ထဲက ရတနာပစ္စည်းတွေထက် အများကြီးသာပါတယ်။

ကိန်းလွေက လင်ယုယုကို ရွန်းရွန်း စားစား ကြည့်ရင်း
ပြောသည်။

‘တော်ပါ အသားယူပြီးပြောမနေစမ်းပါနဲ့လုကို သူဖြင့်
ပိုင်သေးတဲနဲ့’

လင်ယုယုက ပြီးစေဖြင့်ပြန်ပြောသည်။

‘ကခု တို့ဘယ်ကိုထူးရင် ကောင်းမယ်’

ကိန်းလွေက မျက်နှာပိုးသတ်ပြီးပြောသည်။

‘ညက မုန်တိုင်းအကြီးအကျယ်တိုက်စားဆိုးတာ ဝင်ရော်
ဂိုက်၊ချုပ်ရဲ သဘောလဲ မုန်တိုင်းအင်စီရဲမှာပဲ။ သူ သဘောက
ဝါးမောင်လို မပေါ့ပါးဘူးဆိုတာ မုန်တိုင်းမိပြီး နှစ်ချင်နှစ်
ထူးမယ်...’

‘ဒါမှမဟုတ် သူတို့ကတွေ ဟို...အမည်မသိတဲ့ကျွန်းလေး
ပေါ်ကိုတက်ပြီး ခိုနေကြမလားမပြောတတ်ဘူး။ ဒီတော့—
အဲဒီ ကျွန်းလေးဘက်ကိုပဲသွားပြီး အကဲခတ်ကြည့်ရအောင်၊
ငေးကလဲ သိပ်မခင်းပါဘူး။ နေလယ်လှေခက်ဆိုင်ရောက်ဘူး
နိုင်ပါတယ်’

ဤသို့ဖြင့် လင်ယုယုတို့ တွေ့ဝင်နားခဲ့သည့် အမည်မ
ကျွန်းလေးဘက်သို့ဦးတည်ကာ ထားခဲ့ကြသည်။

‘ဟိုလူတွေကို မိစ္ဆာကျွန်းပေါ်မှာ ထားရစ်ခဲ့ရတာကို ထို
စိတ်မကောင်းပါဘူး ယုယုရယ်’

‘အစ်ကိုက ဘာကြောင့် စိတ်မကောင်းဖြစ်နေရတာလဲ’

‘ရှန်ကွင့်တို့ကို သတ်သွားတဲ့ လူသတ်အမေးဟာ မိစ္ဆာ
ကျွန်းကို တိုက်တဆိတ်ပြန်ရောက်လာနိုင်တယ်။ အဲဒီလူ ဘယ်
သူထံဆိုတာကို မခန့်မှန်းနိုင်ပေမယ့် မိစ္ဆာကျွန်းရဲ့အနာအထာ
ကို အတော်ကျမ်းကျင်ဆေးထုံးထု ဖြစ်ဖို့များတယ်။ လူ မိစ္ဆာ
ကျွန်းကို တိုက်တဆိတ်ပြန်ရောက်လာရင် ကျွန်းပေါ်မှာကျန်
နေခဲ့တဲ့လူတွေအတွက် အန္တရာယ်အများကြီးရှိနိုင်တယ်’

‘ဒါကတော့ ဒါပေါ့လေ၊ ဒါပေမယ့် သူတို့က အစ်ကို
ကိုမှ မယုံကြည်၊ လူသတ်သမားလို စွပ်စွဲနေတာ အယ်လီလုပ်
ပြီး သူတို့ကို အကူအညီပေးနိုင်မှာလဲ’

‘အင်းလေ...အခြေအနေကတော့ အတော့ကိုဘေးကျပ်
နံကျပ်ဖြစ်နေတာပဲ။ သူတို့ကို မိစ္ဆာကျွန်းမှာ သည်အတိုင်းပစ်
ထားလို့မဖြစ်သေးဘူး၊ တစ်ခုခုကြံဆပြီး လုပ်ပေးရမယ်’

‘အစ်ကို...ဟိုမှာကြည့်စမ်း၊ ဘာကြီးလဲ’

ကိန်းလွေ စကားပြောနေစဉ်မှာပင် လင်ယုယုက ပင်လယ်
ပြင်ထစ်နေရာကို လက်ညှိုးညွှန်ပြပြီး ပြောလိုက်သည်။ ‘အိန်
လွေကလည်း လင်ယုယုညွှန်ပြရာသို့ ထွန်းကြည့်လိုက်ပါ။

ပင်လယ်ပြင်တွင် ဝေခုံးခုံးအရာတစ်ခုမျောနေသည်ကိုတွေ့ရသည်။ ထိုအရာကို ဖက်ထွယ်ထားသော လူတစ်ယောက်၏ အသွင်သဏ္ဍာန်ကို မမြင်ရသည်။

‘ဟာ... သင်ဘောနစ်ပြီး ပင်လယ်ထဲမျောနေတဲ့လူပါလား’ ကိန်လွေ့က ဤသို့ပြောပြီး ထိုနေရာသို့ ဝါးဖောင်ကို ဝါးထည့်ကာ လှော်ခတ်လာသည်။

နီးကပ်လာသည့်အတွက် ပို၍ထင်ထင်ရှားရှား မြင်လာရသည်။ ဝေခုံးခုံးအရာမှာ ပင်လယ်ပြင်ထဲဝယ် နောက်ထိ၊ မေ့မိခင်ခင်ဖြစ်ကာ နစ်မြုပ်နေသော သင်္ဘောတစ်ခု၏ရေပြင်အပေါ်ပေါ် ပက်ဆက်လန်နေသော သင်္ဘောတစ်ခုကို ကပ်တွယ်ထားသည့် အမျိုးသမီးအစ်ဦးကိုလည်း တွေ့ရသည်။

ထိုအမျိုးသမီးမှာ အပြုအမူ ပို၍အေးစိတ်စိတ်ထားသည်။ ရေခဲနေသည့်အတွက် ဝတ်စုံက အသားနှင့်ကပ်နေရာ အမျိုးသမီး၏ ပြေပြစ်သောကိုယ်ခန္ဓာအတွက် မြင်နိုင်ပေ၏။

ကိုယ်ခန္ဓာအမျိုးသမီးက အလွန်လှပသည်။ အမျိုးသမီးမှာ အလွန်မော့ဖိုက်နွမ်းနယ်နေသည့်အသွင်ရှိသည်။

ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျကာ သင်္ဘောဝမ်းကိုလတ်ဖြင့်ကုပ်တွယ်ထားသည်။

‘ဟာ... အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ပါလား၊ အသက်မူရှိသေးလား’

ကိန်လွေ့က ရေရွတ်လိုက်သည်။ ကိန်လွေ့အသံကို ကြားသွားဟန်တူသော အမျိုးသမီးက ခေါင်းလိုထောင်ကာ ကိန်လွေ့ဘက်သို့ကြည့်သည်။

‘ကျွန်မ မဆေးသေးပါဘူး၊ ရွှင်မြန်မြန်လာကယ်ပါ’

အားနည်း မျောတော့သောအသံဖြင့် အကူအညီကောင်းသည်။ ထိုအမျိုးသမီး၏မျက်နှာကို တွေ့ရသည်တွင် ကိန်လွေ့နှင့် လင်ယုယုတို့မှာ အထိတ်တလန့်ဖြစ်သွားကြသည်။

ထိုအမျိုးသမီး၏ မျက်နှာမှာ အလွန်အကြည်ရ ရုပ်ဆိုလှသည်။ မျက်နှာမှာ အရေပြားများလန်ကာ ရွတ်ထွဲသောအမာရွတ်များနှင့် ပြည့်နှက်နေသည်။

အကြောများပြတ်နေသည့်ဟန်ဖြင့် မျက်စိ၊ နှာခေါင်းနှင့် ပါးစပ်တို့မှာ အနေအထားမမှန်ဘဲ လုံးဝောင်းနေ၏။ မျက်နှာကို မီးခောင်ခံထားရသည့် သူပင်။

လှပထောင့်တင်းသော ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်မလိုက်အောင် မျက်နှာမှာ သရဲတစ္ဆေရုပ်ပမာ အလွန်အပြည့်ရဆိုလှသည်။

‘အမယ်လေး... ဘုရား... ဘုရား... ပင်လယ်ထဲမှစ တစ္ဆေချေခက်ခဲနေရတာများလား’

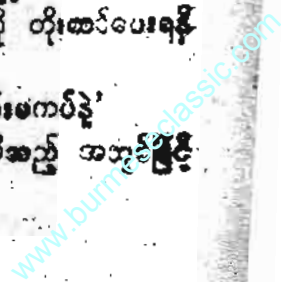
လင်ယုယုက အလွန်အကြားရေရွတ်လိုက်သည်။

‘ကျွန်မ တစ္ဆေဟုတ်ပါဘူးရှင်၊ လှပပါ၊ လူအာစ်ပါ၊ ဒုက္ခဈေးကံနေတဲ့လူပါ၊ မြန်မြန်ကယ်ပါရှင်’

အမျိုးသမီးက မြန်ပြောသည်။ ကိန်လွေ့က ဝါးဖောင်ကို ရှောင်ခွန်ဖြစ်နေသော သင်္ဘောနားသို့ တိုးဆပ်ပေးရန် ယန်ပြင်လိုက်သည်။

‘နေပါဦး ထင်ကို၊ အရမ်းလှပပဲ၊ အရမ်းမကပ်ပဲ’

လင်ယုယုက အစ်စုံတစ်ရာထို ခဦးစားမိအည့် အဘွတ်ဖြင့် တားလိုက်သည်။

ဖျက်တီးပစ်လိုက်ပြီ၊ ငမန်းကျွန်းပေါ်မှ ဝှံ့ခွေထဲ ခင်ဗျား
တို့ရိုက်ကိုင်တွေ့လိုက် သစ်ဆိုင်ရာကို အပ်လိုက်ပြီ၊ အခုဆိုရင်
စင်ရော်ဂိုဏ်းမှာ ခင်ဗျားတစ်ယောက်တည်းပဲ ကျန်တော့တယ်'

'အင်း... ကျွန်မလဲ မိုက်မှားမိခဲ့တာတွေကို နေ့စဉ်အရပါ
ပြီ၊ စင်ရော်ဂိုဏ်းကိုလဲ ပြန်ထူထောင်ဖို့ စိတ်မတူးတော့ပါဘူး'
'ဟိုအရင်က စင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်က ရှင်နဲ့အတူတော်လဲ'
လင်ယုယုကဝင်မေးသည်။

'ကျွန်မရဲ့အတွေးပါ'
'ရှင်ပျက်နာက အလို့အမူလို ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်သူ
ရတာလဲ'

'ဘိုးနှစ်ဆယ့်လေးနှစ်က မျက်နှာကို ရေနှေးပူလေခင်ပြီ၊
အခုလိုဖြစ်ခဲ့ရတာပါ။ ကျွန်မက ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်နေတာ
ဆိုတော့ လူ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ မဝင်ဆံ့နိုင်ပါဘူး၊ ဒါကြောင့်
အေးလုံးက ကျွန်မကို လေးစားကြောက်ရွံ့ရင်းအောင် သိမ်း
ပညာစ ကြိုးစားလေ့ကျင့်ပြီး စင်ရော်ဂိုဏ်းကို ပြန်ထူထောင်
ကြံစည်ခဲ့တာပါ'

'ဟာ... ဒီလိုစိတ်ထားမျိုးရှိရင် မှာမှပေးပါ၊ ခင်ဗျားဟာ
အရှုပ်ထွေးစေပေမယ့် စိတ်ကောင်းဝေစာနာစေခင်ရင် အများ
က ခင်ဗျားကို ချစ်ခင်ကြင်နာအားကြဲမှာပါ။ လူတွေဟာ
အကြင်နာတဖူးရှိပါသည်။ တစ်ဦးပေါ်တစ်ဦး ခင်မင်ပြီး
ခေတ္တခေတ်နာခေတ္တထား ဆက်ဆံပေါင်းသင်းကြတဲ့ လေးစား
အလှယ်မှ ခင်ဗျားအနေနဲ့မျက်နှာမငယ်နိုင်ပါဘူး...

'သိင်းပညာကို အလွဲသုံးစားပြုပြီး ဒုးရိုက်လုပ်ငန်းတွေ
ကျူးလွန်ရင်တော့ ပြည်သူများရဲ့ရန်သူအဖြစ် ဝိုင်းဆယ်ခံရ
လိမ့်မယ်၊ ဒီအတိုင်း ခင်ဗျားတတ်နိုင်တဲ့ဘက်တော့ပြီ၊ အများ
အကျိုးကို ဆောင်ရွက်ပေးပါ၊ အဲဒီအခါမှာ ခင်ဗျားကလဲ
ခင်မင်စေတနာထူးတဲ့လူတွေနဲ့ တွေ့ရပါလိမ့်မယ်'

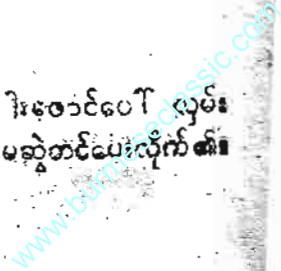
'ကိန်းလှေ့က စင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်ကို တရားချ ပြောဆိုပြီး
နောက် ဝါးဖောင်ကို သင်္ဘောပျက်စီးရာသို့ ကပ်ပေးလိုက်၏။
'အစ်ကို... သူ့ကိုကယ်မလို့လား'
လင်ယုယုကမေးလိုက်သည်။
'အင်းလေ'

'သူက အန္တရာယ်ပေးနိုင်တယ်နော်၊ စဉ်းစဉ်းစားစားလဲ
ထိုင်ပါဦး'

'လူ့ကိုကြည့်ရတာ နောင်တရနေပုံပေါ်တယ်၊ ပြီးတော့
မော့စိပ်ပင်လယ်ပြင်ထဲမှာ ထိုက် သူကအလေးကကြိုင် သူ့
အတွက် တမေ့အကျိုးမရှိပါဘူး၊ ဒါကို သူ့နားလည်ပါလိမ့်
မယ်၊ ဒုက္ခရောက်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို အယ်ဆင်တာဟာ
ကောင်းပါတယ်ကွယ်'

ထိုအချိန်တွင် ဝါးဖောင်မှာ သင်္ဘောပျက်စားသို့ ကပ်မိ
ထွားပြီဖြစ်သည်။

'က... ဒီအပေါ်တက်လာခဲ့ဗျာ'
ကိန်းလှေ့ကလှမ်းမြှောက်သည်။
စင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ် မိန်းမမျိုးသည် ဝါးဖောင်ပေါ် လှမ်း
စာန်လာသည်။ လင်ယုယုက သိမ်းပေးမည့်တင်ပေးလိုက်၏။

ဝင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်-မိန်းမပျိုက ဝါးပောင် ပဲ့ ဝင်အနီးဝယ် ကျုံ့ကျုံ့ သေးထိုင်နေသည်။

‘ရှင်နာမည်က တကယ်ပဲ ချောင်ကူးခန့်’

လင်ယုယုကမေးလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါကယ်၊ အဲဒါ ကျွန်မခဲနာမည် အရင်းပါ။ ကျွန်မကို ပဝါတစ်ထည်လောက်ရှိရင် ပေးကြပါ။ ကျွန်မမျက်နှာကိုပဲ ထားချစ်လို့ပါ’

ချောင်ကူးမှစ ဆရာဝန်ဆရာမတွေ မျက်နှာကို ဆလှန်စိတ် ယူကနေပုံရသည်။ မပေါ်တပေါ်ဖြစ်နေသော ကိုယ်ခန္ဓာကို ဖုံးကွယ်ရန်ထက်မရဘဲ မျက်နှာကိုအုပ်ထားရန်သာအရေးထား နေသည်။

လင်ယုယုက ပဝါတစ်ထည်ပေးလိုက်သည်။ ထို့ပြင် ငါး ခြောက်ပြား၊ တစ်ပြားနှင့် ရေထပ်ခွက်ကိုလည်း ကမ်းပေးလိုက် သည်။ ချောင်ကူးက အားပေးပြီးမှစားသည်။

‘ခင်ဗျားကို ဘယ်နေရာပို့ပေးရမလဲ’

‘ပြည်မကမ်းခြေဘစ်နေရာကိုဆောက်ရင်တော်ပါပြီ။ ကျွန်မ တောရွာတစ်ရွာမှာ သွားတတ်ပြန်ပြီ။ ဆေးအေးချမ်းချမ်း နေပါတော့မယ်’

x x x

လေးရက်ခန့် အကြာတွင် ပြည်မကမ်းခြေဘစ်နေရာရှိ မြို့ လေးတစ်မြို့နှင့် ခနီးမခဝေးတွင် ဝါးပောင် ဆိုက်ကပ်မိသည်။ သူတို့သုံးယောက် ဝါးပောင်ပေါ်မှဆင်းကုန် ကမ်းပေါ်တတ် လာခဲ့သည်။

‘ရော...လမ်းခရီးအတွက် ဟောနီ ပုလဲနှစ်လုံးလဲယူအုံး။ ဒါဟာ ခိုတာဟိုင်ရုံရတနာသိုက်ထဲက ပုလဲတွေပဲ။ ကျွန်တော် သူ့ကို အစားအသောက်တွေနဲ့လဲပြီး ဟုထားလိုက်တာ။ ခင် ဗျားအနေနဲ့ ရတနာသိုက်ထဲက ပုလဲနှစ်လုံးလောက် ရတယ် ဆိုတော့ ဖြေသာလေးတာမေ့’

ကိန်လွေက ပုလဲနှစ်လုံးကိုထုတ်ယူကာ ချောင်ကူးကိုပေး ဆက်ပြန်သည်။ ချောင်ကူးကလည်း ကျေးဇူးတင်စတားဆိုကာ ကိန် လွေနှင့် လင်ယုယုတို့ကိုနှုတ်ဆက်လျက် ထွက်ခွာအွေးသည်။
ဆင်း...ဝင်ရော်ဂိုဏ်းတော့ ဘစ်ခန်းထိမ်းပြီ။ ကိ...တို့ ဘာဆက်လုပ်ကြမလဲ’

ချောင်ကူး ထွက်သွားပြီးအောင်ခါ လင်ယုယုက ကိန် လွေ့ကိုမေးလိုက်သည်။

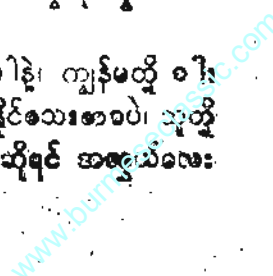
‘မြို့ထဲကိုသွားပြီး ကျန်နေအေးတဲ့ ပုလဲတွေကိုဆောင်းမယ်။ စားကောင်းသောက်ဖွယ်တွေ ဝခအင်စားမယ်။ ပြီးတော့ သင်္ဘောတစ်စီးငှားပြီး မိစ္ဆာကျွန်းကိုပြန်သွားမယ်’

ကိန်လွေကပြန်ပြောသည်။

‘မိစ္ဆာကျွန်းကို ဘာလို့ပြန်သွားဦးမှာလဲ’

‘ကျွန်းပေါ်မှာကျွန်ခန့်ခဲတဲ့ ဆောင်းရင်းတွေကို သွားလယ် ရမယ်လေ’

‘ဟာ...မဟုတ်တာတွေလုပ်မနေစမ်းပါနဲ့။ ကျွန်မတို့ ဝါး ပောင်စီးပြီး ပြည်မကိုဆောက်အောင်လာနိုင်သေးတာပဲ။ သူတို့ ထဲ မိစ္ဆာကျွန်းဆန် စွန့်ခွာလာချင်တယ်ဆိုရင် အစွယ်လေး

မပါ၊ ထုတ္တံထစ်တွေက ရတနာသိုက်ကိုမတ်ပြီး မိစ္ဆာကျွန်းမှာ ကျွန်ုပ်နဲ့ကြုံတဲ့ ဥစ္စာ သူတို့စိုက်ခဲ့သူတို့က မှီကြပါစေ

'ဒီလိုဆွစ်လျှူရထားလို့ အယ်ဖြစ်မှာလဲ၊ လျှိုဝှက်လူသတ် သမားရဲ့အန္တရာယ်က ရှိနေသေးတယ်၊ လျှိုဝှက်လူသတ်သမား ဆ သူတို့တတွေကို သစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် တိတ်တိတ် ဝုန်း အယ်ပစ်မှာပေါ့...

'အဲဒီ လျှိုဝှက်လူသတ်သမားက ရှုန်ကျင့်ခဲ့ ရောင်မင်းကို အသေတောင်သတ်နိုင်တဲ့ နောက်၊ ကျွန်လူတွေထဲ သတ်နိုင်မှာ ပါပဲ'

'ရတနာမက်လုံသေကြတာပဲ... သေခမ်းပါစေ'

'ဟာ... ဒီလိုမပြောနဲ့ထင်၊ ကျွန်ုပ်တို့ ဆောင်ရွက်နေတဲ့ အား လုံးဟာ ရတနာသိုက်တိုက်မော်ပြီး လောဘတေတိုက်နေ ကြတဲ့ လူတွေမဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါကို ယုယုလဲသိပါတယ်လေ'

'ကောင်းပြီ၊ ကျွန်မတစ်ခုပြောမယ်၊ ပင်လယ်ထဲမှာ အစ်ကို က ချစ်ရေးဆိုတယ် ကျွန်မက လက်ခံခဲ့တယ်၊ အခု ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက် စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းလိုက်ကြမယ်၊ ဒါမှ ကျွန်မထဲ အစ်ကိုနဲ့အတူ မိစ္ဆာကျွန်းကိုလိုက်ခဲ့မယ်'

'ဟာ... ခုချိန်မှာ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းလို့ မဖြစ်သေးဘူး'

'ဘာကြောင့်မဖြစ်နိုင်တာလဲ'

'ကံကြမ္မာဆိုတာ ခန့်မှန်းရခက်တယ်၊ ဒီနေ့ ယုယုနဲ့စေ့စပ် ကြောင်းလမ်းလိုက်ပြီး မကြာခင်မှာပဲ တို့ဟာ ကံကြမ္မာဆိုးနဲ့ ကြုံတွေ့သွားရင် ယုယုအတွက် အလကားသက် သက်နာမည် ပျက်စရာဖြစ်နေတော့လား'

'ဟာ... ဒီပါးဝပ်က နှိပ်စိမ့်တော့တော့ပြောနေစမ်းပါနဲ့၊ ကပါ... ကျွန်မထို့ စေ့စပ်ဘူးဆိုရင် ရှုန်ကို အစ်ခါတည်းစေ ခန်းဖြတ်လိုက်တော့မယ်၊ ရှင်နဲ့လဲမလိုက်နိုင်တော့ဘူး၊ ကျွန်မ တဝသာကျွန်မ ဆိုင်းလောကထဲမှာ လျှောက်လေလွင့်နေ တော့မယ်၊ ရှင်လဲ ကျွန်မကိုလိုက်ခွာမနေနဲ့တော့'

'ဒီလိုထဲမလုပ်နဲ့အေး၊ အခုချိန်မှာဆိုရင် ယုယုဟာ တိုရိုချစ် ထု ရည်စားပဲရှိနေစလားတယ်၊ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းလိုက်မယ် ဆိုရင် ယုယုဟာ တိုရိုခေါ်လောင်းဖြစ်သွားမယ်၊ တကယ်လို့ ဆာ မိစ္ဆာကျွန်းမှာ အန္တရာယ်အစ်ခုခုတွေပြီး သေဆုံးသွား ခဲ့ရင် ယုယုအဖို့ သက်သက်မယ်နာမည်ပျက်စရာ ဖြစ်မနေဘူး လား'

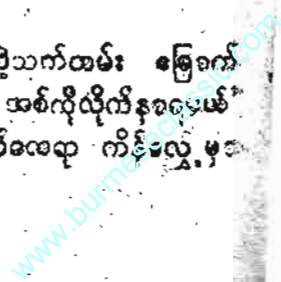
'ကျွန်မ ဒါတွေနားစေည်ဘူး၊ အစ်ကို ကျွန်မကိုထကယ် ချစ်တယ်ဆိုရင် ကျွန်မကို စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းကြရမယ်... ဝါ့'

'ယုယုကလဲကွ... ဇွတ်ခလုတ်မိနဲ့'

'မိစ္ဆာကျွန်းပေါ်မှာ ရတနာသိုက်ရှိမရှိ ဆသောင်းအစား ထုပစ်ခဲ့တာအစကို မှတ်မိသေးအား'

'အင်း... မှတ်မိပါတယ်'

'အခု အလောင်းအစားလုပ်ထားတဲ့သက်တမ်း ခြောက် ထု၊ မပြည့်သေးဘူး၊ ကျွန်မပြောတာကို အစ်ကိုလိုက်နာမယ်' ထင်ယုယုက အပိုင်ကိုင်၍ ပြောလိုက်စေရာ ကိန်းလူ မှ တာမျှမသတ်နိုင်တော့ပေ၊

၃၆၄ * ကတ္တသိုလ်နရိအောင်

'အောင်ပေါပြီ၊ ယုံယုနဲ့ နို့နဲ့ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းကြွေပါ
ခဏာမယ်'

'နီလိုမှမေ့ပါ'

လင်ယုယုအအေးရမ်းသာပြောကစ နီနီလှေ့ကိုကစား
သိုင်းခက်အေးလိုက်သည်။ ကီနီလှေ့အစည်း လင်ယုယုကို
အေးရပါးရပင် ဖတ်ပေ့အေးလိုက်သည်။

အခန်း (၁၂)

တိမ်မည်းညိုများအ တာလိပ်လိပ်တက်လာသည်။ ထိုနေ့ခက်
မိုးကလည်း လည်းသည်းမဲမဲရွာနေသည်။

လေပြင်းစာလည်း ခပ်ကြမ်းကြမ်းတိုက်ခတ်နေသည်။

နေ့လည်ပိုင်းအချိန်ဖြစ်သော်လည်း ဆောင်းအင်ထန်စုလုံး
တိမ်မည်းညိုများဖြင့်ဖုံးအုပ်ထားသည်ဖြစ်သောကြောင့် မိစ္ဆာ
ကျွန်းပေါ်တွင် အလင်းရောင်အလွန်နည်းနေသည်။

လူငယ်သိုင်းအဖွဲ့နှစ်သက်ဆစ်အေးခက်နှင့် ရီလျှို ကျွဲတို့
အညှီ ရအနာသိုက်စိုက် လိုက်ဂူထဲသို့ဝင်ကာ ခေတ္တမိုးခိုနေကြ
ရသည်။

လိုက်ဂူမှာ မိုးလုံအေးလုံဖြစ်သော်လည်း လူများလွန်းသော
ကြောင့် ကျပ်ပိတ်ကာ နေထိုင်ရသည်မှာ အိုက်စပ်ပဲဖြစ်နေ
အဖြစ်။

'ဟို...လူလေးယောက်လဲ ပြန်ဆောင်ကြသေးပါလား၊ ဒီ
လောက် မိုးသည်းပြီး ဝေထိုက်နေတဲ့... ဒီလိုပြန်လာကြဖို့
တောင်းတယ်'

သည်းသည်းမဲမဲရွာနေဆော့မိုးသီးမိုးမေါက်များကို လှမ်း
ကြည့်ရင်း ကျားဖြူရှုခိုင်းပြောသည်။

ကျားဖြူရှုခိုင်းပြောသော 'ဟို လူလေးယောက်' ဆိုသည်
မှာ ကျွန်း၏အနောက်ဘက်ကမ်းခြေအလွန် ပင်လယ်ပြင်ဝယ်
ပုစွန်သွားပမ်းဆော့ ကြယ်ယုံထူဟို၊ ယက္ခတုတ်လိုစိန်၊ တေး
လှိုင်ပဲနံနှင့် ပန်းလှိုင်စိမ့်တို့ကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။

'သူတို့လေးယောက်က ရေကြောင်းကျမ်းကျင်ကြပါတယ်
စိုးရိမ်စရာမလိုပါဘူး'

ပဒုလ္လကုလင်ဝင်ထန်းကပြန်ပြောလိုက်သည်။

'မိုးထေတေ့ ဒီလောက်ထန်နေတာ၊ ဒီလိုပြန်ဖို့မပြီး မိုးခို
ဖို့တော့ကောင်းတယ်'

'ရှုခိုင်းပြောလိုက်ပြန်သည်။

'လူထင်သိုင်းဆမေးထေ့ဟာ ဖျော့ပျော့ညံ့ညံ့ထေ့ဟုတ်
ပါဘူး၊ ဒီလောက်မိုးဝတ်လေစရာလခက်ကိုတော့ စိန်ရည်
ခွိုပါတယ်ဗျာ'

'ရှင်ဟာလေ... ကိုယ်အချင်းချင်းညှိတော့ရမှန်း ယိုင်းပင်း
ရမှန်းမသိဘူး၊ စကားများဖို့လောက်စိတ်ကတယ်'

ဆင်းရဲသူစာရွှင်လှက မကျေနပ်သည် အဆင့်မြင့် ဝင်
ပြောသည်။

'ခင်ဗျားက ဘာမကျေနပ်ဖြစ်နေတာလဲ၊ ကျွန်တော်
က အကောင်းပြောနေတာ'

ဝင်ထန်းက ခပ်ဆတ်ဆတ်ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'အင်းပါ၊ အခုကိစ္စမှာ ရှင်က အကောင်းပြောတယ်ပဲထား
ပါ၊ ကိန်လွေ နဲ့ လင်ယုယုတို့ကို မိကျွန်းက ဆွဲကုသွားအောင်
လုပ်လိုက်တာအတော့ အတော့ကိုမဆေးထားပဲ'

ရှောင်လှကပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ကိန်လွေ က ရှင်ကျွန်းတို့ကို သတိခံတဲ့အပြင် ရတနာထေ့
ကို အပိုင်စီးဖို့ကြံခဲ့သေးတာပဲ၊ သူ့ကို မိကျွန်းက ဆွဲကုသွားခွင့်
ပေးတာ အများကြီး ဆက်ညှာတင်လို့မှတ်ပါ၊ ကျွန်တော်
ဆဘောဆိုရင် သူ့ကို ဆေးစစ်တောင်ပေးချင်တယ်'

'ကိန်လွေဟာ လူသတ်ကောင် ဖြစ်တယ်ဆိုတာ... ရှင်
အပြောပဲရှိတင်ပါ၊ ဘယ်မှာလဲအထောက်အထား'

'ခင်ဗျားက ဓာတ်ဆိုတာကိုး၊ အခု ကိန်လွေ မိကျွန်းက
ထွက်သွားတာ ရှစ်ရက်ရှိနေပြီ၊ နောက်ထပ် ဘယ်သူထပ်မံ
အဆင်ခံရတော့လို့လဲ၊ ဝါဆိုထေ့ကထားပြီး စဉ်းစားကြည့်
ရင် ကိန်လွေဟာ လူသတ်အမေးဖြစ်နိုင်ဖတ်ဆိုတာ ထင်မှား
နေတယ်'

ထိုအခိုက်မှာပင် ယက္ခတုတ်လိုပိန်၏ အဖန်တကြားအော်
ပြောသံပေါ်လာသည်။

'မိတ်ဆွေတို့... မိမိသာကြည့်ကြစမ်းပါဦး'

ပြောလိုက်သံမှာ အထောင့်ကြီး နိုင်နေလှသေးကြေစင်
ပြုသနာတစ်စုံတစ်ရာ ထူထာခဲ့ရမှန်း သိစေနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် သူတို့အားလုံး လိုက်ဂုဏ်မှ အပြေးထလွှား ထုတ်လာခဲ့ကြသည်။ လိုက်ဂုဏ်အပြင်ထက်တွင် ယက္ခတုတ်လို ဝိန့်နှင့် တေးလုလင်ပဲနန်တို့ မတ်တတ်ရပ်နေကြသည်။

သူတို့၏ခြေရင်းစယ် ပန်းလုလင်စိပုံးနှင့် ကြယ်ပျံယူဟံတို့ ၏ အထောင်းများ ရှိနေသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်မှာ ပုစွန် ဆင်းဖမ်းကြရင်း အသတ်ခံကြရဟန်တူသည်။

ဘောင်းဘီတိုလေးများကိုသာ ဝတ်ဆင် ထားကြသည်။ နှစ်ယောက်စလုံး၏ရင်များမှာ ခေးဒက်ဆုကြောင့် ဟင်းလင်း ဖွင့်နေသည်။

‘ဒါ ဘယ်လိုဖြစ်ကြတာလဲ’

‘သူတို့နှစ်ယောက် ပုစွန် ဆင်းငုတ်နေကြရာကနေပြီး ရေ ပေါ်ကို ရွေ့ဆင့် နေခက်ဆင့်ဆိုသလို ပြန်ပေါ်လာကြတယ်။ အခြေအနေထူးတယ်လို့ အကဲခတ်မိတော့ ကျွန်တော်တို့နှစ် ယောက် ကမ်းပေါ် ဆဲယူလာခဲ့ကြတာ။ သူတို့ ဝီလိုဖြစ်ပြီး အသတ်ပျောက်နေတာကို တွေ့ရတာပါပဲ’

ယက္ခတုတ်လိုဖိနံက ပြန်ရှင်းပြသည်။ လူသတ်သမား၏ ရေ ငုတ်ကစ အလစ်ဖမ်း၍ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်သွားခြင်းဖြစ်ကြောင်း အားလုံးက နားလည်လိုက်ကြသည်။

‘အယ်ဆူ သက်ချက်လဲ’

ပလ္လေလုလင်ဝင်ထန်းက မေးလိုက်သည်။

အဲဒါကိုတော့ ကျွန်တော်တို့မသိဘူး’

‘တေးလုလင်ပဲနန်အပြန်ပြောသည်။’

‘ဒီအတိုင်းဆိုရင် လျှို့ဝှက်လူသတ်သမားဟာ ကျွန်းပေါ် မှာ ပုန်းနေပြီး ကျွန်မတို့ကို တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် သုတ်ဆင်ပစ်ဖို့ ကြံနေကာပဲဖြစ်ရမယ်။ အခု ကိန်လွေ့ဟာ လူ သတ်သမားမဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာ သေချာနေပြီ’

ဆင်းရဲသုဇာရွှောင်လူက ဤသို့ပြောပြီး ပလ္လေလုလင်ဝင် ထန်းက လှမ်းကြည့်သည်။

‘ဆို... ဝီလိုနဲ့တော့ ကိန်လွေ့ဟာ အပြစ်ကင်းဖယ်လို့... ဘယ်ပြောနိုင်ပါ့မလဲ’

ဝင်ထန်းက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

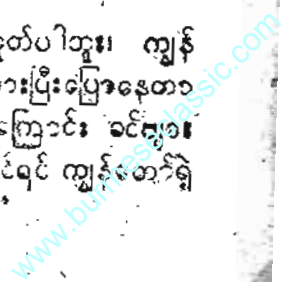
‘အခု ကိန်လွေ့ ကို မိကျွန်းမှာမရှိဘဲ လူနှစ်ယောက်ဟာ အသတ်ခံပြန်ပြီ။ ဒီတော့ ကိန်လွေ့ဟာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး လူ သတ်ကေခင်ဖြစ်နိုင်သော့မှာလဲ’

ရွှောင်လူကပြောသည်။

‘ကိန်လွေ့က စိတ်တိတ်လေး ပြန်လာပြီး ယူဟံတို့ကို လုပ်ကြံတာကော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား’

‘ဒီမယ် ဝင်ထန်း၊ ရှင်ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ၊ ဘာကြောင့် တိန်လွေ့ ကို လူသတ်သမားလို့ အတင်းအကြပ်စွပ်စွဲနေရတာ လဲ’

‘အထဲကစားစက်သက် စွပ်စွဲနေတာမဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန် တော်က အကျိုးအကြောင်း ဆက်စပ်စဉ်းစားပြီးပြောနေတာ ပါ။ တစ်ဖန်လို့ ကိန်လွေ့ဟာ အပြစ်ကင်းကြောင်း ခင်ဗျား၊ အနေနဲ့ အကျိုးအခံကြောင်း ခိုင်ခိုင်လုံလုံပြန်ခံရင် ကျွန်တော်ရဲ့ စွပ်စွဲချက်ကို ချက်ချင်းပြန်ရှုပ်သိမ်းမယ်ဗျာ’

ကောင်းပြီ ကျွန်မ အခု လျှို့ဝှက်လူသတ်သမားကို တွေ့
အောင်သွားရှာမယ်

ဆင်းရဲသူတွေရှောင်လုက ဤသို့ပြောကာ မိုးရေထဲဝယ်
ပြေးထွက်သွားသည်။

'ဟေ့...ရှောင်လု...ရှောင်လု...သွားနဲ့၊ ကမ်းယခက်တည်း
မသွားနဲ့၊ တန္တရာယ်ရှိသေး'။

ကျားဖြူရှုန်အိုင်က လှမ်းအော်ကာ တားဆီးသည့် မရ၊
ရှောင်လုက နောက်သို့ လှည့်၍ပင်မကြည့်ဘဲ တစ်ချိုးတည်း
ထွက်သွားသည်။

ကိုယ်ဖော့ပညာသုံးကာ ထွက်ပြေးသွားခေလစောကြောင့်
တစ်ခဏအတွင်းမှပင် အဝေးသို့ဖောက်၍သွားသည်။

'ဟာ...သူတစ်ယောက်တည်းလွတ်လို့ မဖြစ်ဘူး၊ ကျွန်တော်
လိုက်သွားမယ်'။

ကျားဖြူရှုန်အိုင်က ဤသို့ပြောကာ ဆင်းရဲသူတွေရှောင်
လု၏နောက်သို့ အပြေးပင်လိုက်သွားတော့သည်။

x x x

ရှောင်လုသည် ခြေလှမ်း သွက်ထွက်ဖြင့် လျှောက်လှမ်း
လာခဲ့သည်။

သုခိတ်တံထဲဝယ် အတော်ပင်မကျေနပ်ဖြစ်နေသည့် ကိန်
လွေ့တစ်ယောက် မတရားသက်သက် လူသတ်သမားအဖြစ်
ဟစ်သတ်ထုတ်စွဲစွဲခံနေရခြင်းကို ရှောင်လုက လက်ခံခိုင်း။

ထို့ကြောင့် လျှို့ဝှက်လူသတ်သမားကို မတွေ့တွေ့အောင်
ရှာမည်ဟု ရှောင်လုက ဆုံးဖြတ်သားသည်။

လျှို့ဝှက်လူသတ်သမားက စိမ်းနု ယူဟု တို့ကို ယခုသတ်
တလော သတ်ခြိတ်သွားသည်ဖြစ်ရာ၊ ယခုအချိန်တွင် ဤ
ကျွန်းပေါ်တွင်ပင် ရှိနေဦးမည်ဟုလည်း ရှောင်လုကတစ်ထစ်
ချ ဟုဆထားသည်။

ကိုယ်ဖော့ပညာကိုသုံးကာ ခပ်သွက်သွက် လျှောက်လှမ်း
လာခဲ့သော ရှောင်လုသည် အချိန်အနည်းငယ်အတွင်းမှာပင်
မိစ္ဆာကျွန်း၏အနောက်ပိုင်းသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။

ကျောက်ဆောင် ကျောက်တုံးများ ကြားဝယ် ထည့်ပတ်
ကာ လိုက်လံရှာဖွေကြည့်ရှုသည်။

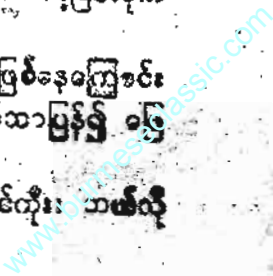
မိုးက ထည်းသည်မခဲဆက်ရွာနေဆဲ၊
လေကလည်း ပြင်းပြင်းထန်ထန်တိုက်ခတ်နေဆဲ၊

ကျောက်ဆောင်တစ်ကြားမှ ထွက်လာခဲ့သော ရှောင်လု
သည် လူတစ်ယောက်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တို့မိသည်။

ပထမထင်တော့ လျှို့ဝှက်လူသတ်သမားများလာဟု ထင်
မှတ်ကာ ရှောင်လုက ဝေးရှည်ကိုခင်းကာ အသင့်ပြင်လိုက်
သေးသည်။

သို့သော် လူငယ်သိုင်းသမားတစ်ယောက် ဖြစ်နေကြောင်း
တွေ့ရသည့်အတွက် အသင့်ပြင်ထားရာမှ အသာပြန်၍ ခြေ
လျှော့လိုက်သည်။

'ဘယ်သူများလဲလို့၊ လက်ခေတ်တော့ ရှင်ကိုး ဘယ်လို
လုပ်ပြီး ဒီတိုရောက်နေတာလဲ'

၉၇၂ * တက္ကသိုလ်နေ့ရဲအောင်

ရှောင်လှက လှမ်းပြောလိုက်သည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ထို
ပုဂ္ဂိုလ် ညာဆက်ကို ရုတ်တရက်လှုပ်ရှားလိုက်သည်။

ဘေးတစ်လက်က ရှောင်လှသည်ပင်၊ တက္ကသိုလ်သို့ ဝင်လာ
သည်။ မမျှော်လင့်ဘဲ ခုတ်ခိုက်မှုကြောင့် ရှောင်လှမှာ မည်
သို့မျှ တိမ်းရှောင်နိုင်ခြင်းမပြုနိုင်ပေ။ ဘေးချက်ထိပ်တာ ခေ
လျက်ဆားလဲကျသွားသည်။

‘ရှောင်လှရေ... ဟေ့ရှောင်လှ၊ တစ်ယောက်တည်း ဆရမ်း
ဆွမ်းမနေနဲ့၊ အန္တရာယ်ထိပ်မျှားတယ်’

ခပ်ဝေးဝေးဆီမှ ကျားဖြူရှုန်အိုင်၏ အော်ခေါ်သံ ပေါ်
လာသည်။

ရှောင်လှကိုသုတ်သင်ပစ်လိုက်သူက ခေါင်းတစ်ချက်ညှိထိ
ကာ ဘေးရှည်ကိုပြန်သိမ်းပြီး ကျောက်ဆောင်တစ်ခု၏နောက်
သို့ လျှင်မြန်စွာပြေးဝင်ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

မကြမ်းမိမှာပင် ထိုနေရာသို့ ရှုန်အိုင် ရောက်ရှိလာသည်။

လည်ပင်း ပြတ်လိုက်ပြီဖြစ်ကာ ထဲကွဲ သေဆုံးနေသော
ရှောင်လှ၏အလောင်းကို မြင်ရသည်တွင် ရှုန်အိုင်မှာ အလွန်
ပင် ထိတ်လန့်အံ့ဩသွားသည်။

‘ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ ရှောင်လှရယ်၊ တားနေတဲ့ကြားက ဆရမ်း
ထွက်သွားတစ်ကိုး’

ကျားဖြူရှုန်အိုင်က မချီတင်က ပြောကာ ရှောင်လှ၏
အလောင်းဘေးဝယ် ခူးထောက်ကထိုင်ချလိုက်သည်။

x x x

မိုးစည်းစဲဆွားပြိုးလေကတော့တိုက်ခတ်နေလားပြင်းပြင်း
ထန်ထန်တော့မဟုတ်၊ အလွန်လှုပ်ရှားမှုကြောင့် တိုက်ခတ်နေ
ခြင်းဖြစ်သည်။

တေဇကံပနေသော ခုနကပင်ဖြစ်စေ မိစ္ဆာကျွန်းကို ပက်
ဖျန်းထားသည်။ မိုးသက်လေတလည်း ရှင်းရှင်းထင်းထင်းရှိ
သည်။ သို့သော် မိစ္ဆာကျွန်းပေါ်တွင် ရောက်နေကြသော
လူငယ်သိုင်းသမားထိုမှာမူ ပတ်ဝန်းကျင် အလှအပနှင့် သန့်
ရှင်း၊ လတ်ဆတ်သော လေပြောလည်အံ့ကို အလေးမထား
နိုင်။ အဆစ်စစ်စက်မြုပ်နှံထားသော ဂူသုံးခု၏ရွေဝယ် စိတ်
ချမ်းသာစွာစုစုလျက် ရှိနေကြသည်။

ရီလျှံ ကျင့်မှစလည်း လူငယ်သိုင်းသမား ဆယ်ရှစ်ယောက်
ထို၏အနားတွင် ခပ်ကုတ်ကုတ်လေးရပ်နေသည်။

လျှိုဝှက်လှသတ်သမား မည်သူမည်ဝါဖြစ်မည်ဆိုသည်မှာ
အပြေရှာရေနိုင်အောင် ပဟေဠိသဖွယ် ဖြစ်နေသည်။

ဝင်ထန်းနှင့် အင်္ဂါမင်္ဂလာ၊ ဇော်တို့က ကိန်လွေ ဆာလျှင်
လူဆတ်သမားဖြစ်ရမည်ဟု အိုင်အမာဝင်စွဲပြောဆိုနေဆဲပင်
ဖြစ်သည်။

ကျန်လူငယ်သိုင်းသမား ဆယ်နှစ်ဦးအမှ ကိန်လွေ အပေါ်
သံသယမဖြစ်ကြတော့ပေ။ သို့ရာတွင် တကြားမသင်္ကာရာ လူ
တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုမျှလည်း သူတို့စဉ်းစား၍မရ။

ဤကိစ္စမျှားသည် ဝင်ရော်ဂိုဏ်းချုပ်၏ လက်ချက်လည်း
မဟုတ်နိုင်ဟု အားထုတ်ယုံကြည်ထားသည်။

www.burmeseclassic.com

အကယ်၍ စင်ချောင်းရိတ်ချုပ်သာ မိစ္ဆာကျွန်းတည်နေရာကို သိနေပါက ယခုလို ထပ်ယောက်ချင်းချောကာ လုပ်ကြံဆတ်ဖြတ်နေမည်မဟုတ်ပေ။ အင်အားအလုံးအရင်းနှင့် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်မည်လဲဖြစ်သည်။

လျှို့ဝှက် လူသတ်သမားကို မိဆောင်ဖမ်းနိုင်မှ ဖြစ်တော့မယ်။ မဟုတ်မီ နောက်ထပ်အသေအပျောက်အထူးအထူးပေးမှာပဲ။ မိလိုသာ အသတ်ခံနေရရင် ကျွန်တော်တို့အလေး တစ်ယောက်မှ အသက်ရှင်လျက် ကျွန်တော့်အတွက်တော့ပဲ။

ကျားဖြူရှုန်အိုင်က တိတ်ဆိတ်ခြင်းကိုမြင်ခဲ့ကာ မကားဆိုလိုက်သည်။

ဟုတ်ပါတယ်။ လျှို့ဝှက်လူသတ်သမားကို မတွေ့တွေ့အောင် ရွာခဲပွေဝေထုတ်ရောက်စေတော့ အမှန်ပဲ။ ဒီအတွက် ဘယ်လိုလုပ်ကြမယ်ဆိုတာကို ခင်ဗျားကပဲ ကြီးကြပ်ပြီးစီမံပေးပါ။

ယခုအထိထိမိန့်ကပြောလိုက်သည်။ ကျွန်လူများဘလည်း ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် ဆောက်ခံကြသည်။

ဟေးဇီမိစ္ဆာကျွန်းဟာ သိပ်မကျယ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ လူစုခွဲပြီး နှစ်စတုရန်းပုန်းနေတဲ့လူကို တွေ့ရုံတွေ့ရမယ်။ ကျွန်းပေါ်မှာရွာတဲ့အပြင် ကျွန်းပတ်ပတ်လည်မှစ၍ ကျောက်ဆောင် ကျောက်တုံးတွေကြားထဲကိုလဲ ဖောင်တွေနဲ့ လှည့်ပတ်ပြီးလိုက်ရှာရမယ်။

အကောင်းပါတယ်။ ဘယ်လိုလူစုခွဲပြီး ရွာကြမယ်ဆိုတာ... ခင်ဗျားကပဲ ဆက်မှတ်ပေးပါ။

စိန်ကျားအစ်ကပြောလိုက်သည်။

အခု မိစ္ဆာ ရီလျှိုကျွန်း မပါဘူးဆိုရင် ယောက်ျား ရှစ်ယောက်နဲ့ အမျိုးသမီး ဆယ်ယောက်ရှိနေတယ်။ ဒီတော့... ယောက်ျား လေးယောက်နဲ့ အမျိုးသမီး ငါးယောက်စီပါတဲ့ အုပ်စုနှစ်စု ဖွဲ့ရမယ်။ အထူးအစွဲက ကျွန်း ပေါ်မှာ မြေလှန်ရှာရမယ်။ ဒုတိယအုပ်စုက မိစ္ဆာစင်ချောင်း ကျွန်းပတ်ပတ်လည် မြေပြင်ပတ်ပြီး ရေအောက် တိုးထွက်နေတဲ့ ရေကွဲအောက်ဆောင်စွယ်-တွဲကွဲများ လျှို့ဝှက်လူသတ်သမားပုန်းခေါ်နေလိုက်ပြီး ရွာကြမယ်။

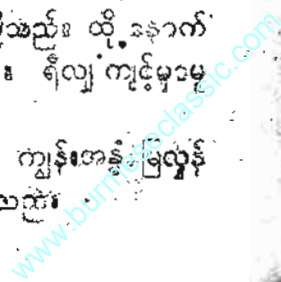
ကျားဖြူရှုန်အိုင်က အုပ်စုနှစ်စုတွင် ပါဝင်ကြရမည့်လူများကိုလည်း ဆက်ပြောပြသည်။

ကျွန်ပေါ်တွင် လိုက်ရှာခြင်းမရှိအုပ်စုကို ကျားဖြူရှုန်အိုင်ကယ်တိုင် ခေါင်းဆောင်သည်။ ကျွန်းပတ်ပတ်လည်ပြင်ဝယ် ထုည့်လည်ရွာပွေကြမည့်အုပ်စုကိုမူ ယခုတုတ်လိုပိန်က ဦးစီးသည်။

အဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့ခလုံး ပြိုင်တူ လှုပ်ရှားပြီး လိုက်ရှာကြမယ်။ အကြောင်းထူးရင် မီးနဲ့ နဲ့ အချွန်ပေး ဆက်သွယ်ကြမယ်။ အကြောင်းထူးရင်လဲ နေပင်ခင် ဟောဒီနေရာကို ပြန်လာပြီး ရှမ်းကြမယ်။

ကျားဖြူရှုန်အိုင်က ဆက်ဆက်ပြောဆိုသည်။ ထို့နောက် အုပ်စုအသီးသီးတို့ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြသည်။ ရီလျှိုကျွန်းမှ ထိုနေရာတွင် ကျွန်နေခဲ့သည်။

ကျားဖြူရှုန်အိုင် ဦးစီးသောအုပ်စုက ကျွန်းအနှံ့မြေလှန်ကင် စေ့စေ့ စပ်စပ် နှစ်စတုရန်းပုန်းကြသည်။

ယကုတုတ်လိုပိန်ဆို အုပ်စုကအည်း သစ်ပောင်ငါးစီးဖြင့် ကျန်းပတ်ပတ်လည်ရေပြင်တွင်လှည့်လည်ကာ ရေထဲထိုးထွက် နေသောကျောက်ဆောင် ကျောက်တုံးများကြားတွင် နေရာ ထပ်မံရှိအောင် စေ့စေ့စပ်စပ် ရွာဖွေကြသည်။ တစ်ကျွန်းလုံး သာ နှံ့သွားသည်။ ဘာမျှသက်ဝစရာမတွေ့ရပေ။

ကျားဖြူရွှန်အိုင်ဘို့သည် ပိုက်စိတ်တိုက်ကာ စေ့စေ့စပ် စပ် ရွာဖွေလာခဲ့ကြရာ နောက်ဆုံးတွင် ကျန်း၏ အနောက် ဘက်ကမ်းစပ်ဆီ ရောက်ရှိလာကြသည်။

‘ဘယ်လိုလဲ၊ တစ်ကျွန်းလုံးလဲနှံ့နေပြီ၊ ဘယ်မှာမှလိုက်ရွာလို့ မတွေ့ပါလား’

ကျန်းပေါ်တွင် လိုက်ရွာသည့်အုပ်စုတွင် ပါဝင်သူတစ်ဦး ပြစ်သော ဝေ့ကျားသစ်ဝေ့ချီမင်းက ပြောလိုက်သည်။

‘ရေပြင်မှာ လိုက်ရွာတဲ့လူတွေဆီကလဲ ဘာအချက်ပြမှမရ သေးဘူး၊ ဒီအတိုင်းဆိုရင် လျှို့ဝှက်လူသတ်ဆမားဟာ ပင် လယ်ပြင်ထဲမှာ ရေညှိဖြစ်ဖြစ်၊ သဘောအုံ့ဖြစ်ဖြစ် လှည့်လည် ပုန်းအောင်းနေပြီး တစ်ခါတစ်လေမှ အလဲပေးမိပြီး မိစ္ဆာ ကျန်းပေါ်ကိုဘက်လာတာဖြစ်လိမ့်မယ်’

ကျားဖြူရွှန်အိုင်က စဉ်းစဉ်းစားစားပြောသည်။

‘ယခုလောလောဆယ်မှာ သူ့က လူတစ်ယောက်ကို သတ် ပြီးကာဆော့တော့ ကျန်းနဲ့ဝေးဝေးမှ သွားရှောင်နေမှာပဲ။ ဒီတော့ ဒီနေ့အဖို့ သူ့ကိုရွာလိုက် တွေ့နိုင်မယ်မထင်ဘူး၊ ကျန်း ပေါ်မှာ ကင်းပုန်းဝပ်ပြီး ချောင်းမြောင်းဖမ်းဆီးရင်ကောင်း မယ်ထင်တယ်’

‘ခေါင်းသူဇာဟိုပိုကပြောသည်။
‘ဟာ...ဟိုမှာကြည့်စမ်း၊ သဘောကစစ်စီးမဟုတ်လား’
ခေရသုဇာချင်းမေက ပင်လယ်ပြင်ကမ်းနေရာသို့ လက်ညှိုး ညွှန်ပြလိုက်သည်။

လူအားလုံး ချင်းခမညွှန်ပြရာဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ကြ၏။ ဟုတ်ပါသည်။ ပင်လယ်ပြင်ထက်ဝယ် သဘောကစစ်စီးကို လှမ်းမြင်တွေ့ကြရသည်။

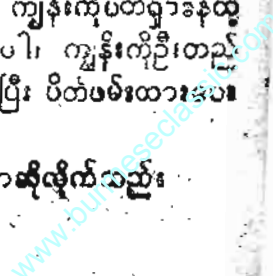
သဘောက မိစ္ဆာကျန်းနဲ့ရာသို့ ဦးဆည်ကာ ရုတ်မေခင်း လာသည်။

‘ဟာ...အဲဒါ လျှို့ဝှက်လူသတ်ဆမားစီးလုံးတဲ့သဘောပဲ ဖြစ်မယ်ထင်တယ်’

ကျားဖြူရွှန်အိုင်ကပြောသည်။
‘ဒါဆိုရင် ကျန်းနဲ့တော်တို ပုန်းနေကြရအောင်၊ သူ ကျန်း ပေါ်ကိုတက်လာတာနဲ့ ဝိုင်းပြီးဖမ်းကြမယ်’
ဝေလွလူလင်ဝင်ထန်းက ပြောသည်။

‘ဆောင်းပြီ၊ အားလုံး ကျောက်ဆောင်တွေကြားမှာ ပုန်း နေကြမယ်။ ဝေ့ချီမင်းက ဝါးပောင်နဲ့ ကျန်းကိုပတ်ရွာနေတဲ့ လူတွေကို ဆုံးအကြောင်းကြားလိုက်ပါ။ ကျန်းကိုဦးတည့် လာနေတဲ့သဘောကို နောက်ပိုင်းကနေပြီး ပိတ်ပမ်းထားပေ။ ပါလို ပြောလိုက်ပါ’

ကျားဖြူရွှန်အိုင်က ညွှန်ကြား ပြောဆိုလိုက်သည်။

ငွေကျားသစ်ခွဲချီမင်း၊ အပြေးထွက်သွားသည်။ ကျွန်လူ
များကလည်း အကျောက်အောင်များ၊ အကျောက်တုံးများကြား
ဝယ် ဝင်ရောက်ပုန်းအောင်းနေလိုက်ကြသည်။

ကြောမိဂွေပင် သင်္ဘောက ကျွန်း၏အနောက်ဘက်ကမ်း
ခြေတစ်နေရာဝယ် ဝင်ရောက်ဆိုက်ကပ်လာသည်။ သင်္ဘော
မှ အရှက်ဘိုင်နှစ်တိုင်ပါရှိပြီး အမတ်ကြီးများသည်။

ကျားဖြူရှုရှုဆိုက်က ခေတ္တအက်တုံးအစုံခင်းနှစ်လက်တွင်ကျယ်
ကာ ပုန်းအောင်းနေပြီး သင်္ဘောကို ကြည့်ရှုအကဲခတ်နေ၏။
သင်္ဘောပေါ်တွင် လူရှုရှုယောက်ပါလာသည်။

နှစ်ဦးမှာ ကိန်လွေနှင့် လင်ယုယုတို့ဖြစ်ကြသည်။ ကျန်
ခြေတစ်ဦးမှာ သင်္ဘော မှုအမ်းများဖြင့်ကြသည်။

ဟင်... ကိန်လွေ နဲ့ လင်ယုယုတို့ပါသား။ သူတို့က ဘဝ
ကြောင့် မိကျွန်းကိုပြန်လာကြတာလဲ။

ရှုရှုဆိုက်က စိတ်ထဲတွင် တွေးတောလိုက်မိသည်။
သင်္ဘောဆိုက်ကပ်သောအခါ ကိန်လွေနှင့် လင်ယုယုတို့
က သင်္ဘောအမှုထမ်းများကို တီးတုံး မှာကြားခဲ့ပြီးနေခက်
ကျွန်းပေါ်သို့ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် ကျွန်းပေါ်သို့ထွက်မိသည်နှင့် ကျားဖြူ
ရှုရှုဆိုက်တို့အဖွဲ့က ပုန်းအောင်းနေရာမှ ထွက်လာကြပြီး ပတ်
ပတ်လည် ဝိုင်းထားလိုက်ကြသည်။

‘ဟင်... ဝါကဘာလုပ်ကြတာလဲဗျ’
မိမိတို့ကို လက်နက်ကွယ်စီဖြင့် ဝိုင်းရံထားလိုက်ကြသည်ကို
မြင်နေသောအခါ ကိန်လွေက အံ့တုဟုပြောလိုက်သည်။

‘ကျွန်းတစ်ထို့က လျှို့ဝှက်လှဆက်သမားကို လိုက်ရှာနေ
တုန်း ခင်ဗျားတို့က ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်လာကြတာ
ကိုး။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ကို အကဲအလို့ ဝိုင်းထားတာပဲ။
ခင်ဗျားတို့က ဘာကိုစွဲနဲ့ မိကျွန်းကိုပြန်လာကြတာလဲ’

ကျားဖြူရှုရှုဆိုက်ကပြောလိုက်သည်။
‘ဟင်... ဝါကဘာလုပ်ကြတာလဲဗျ’ ဟု ပြောချော့ထုတ်မေးခဲ့တော့ ခင်
ဗျားဟု လူသတ်သမားဆိုသော ထင်ရှားနေပြီ
မလွေထု ဝင်ဆန်းက စွပ်စွဲပြောဆိုသည်။

‘ဟင်... ခင်ဗျားက စွပ်စွဲပြန်ပြီလား’
‘အခုလောလောဆယ်မှာပဲ ဆန်းရှင်းသုံးယောက်သတ်
ခံလိုက်ကြရမယ်။ ကျွန်တော်တို့က လူသတ်သမားကို ခြေလှန်
ရှားကြားပေမယ့် ဘာမှမရှိဘူးဘူး။ ဒါကြောင့် သူ့သတ်
သမားယာ ပင်လယ်ပြင်ထဲမှ သင်္ဘော ခွဲခြစ်ဖြစ်၊ လှေခွဲဖြစ်
ဖြစ် လှည့်လည်ပုန်းရှောင်နေပြီး မိစ္ဆာကျွန်းကို အာရပ်ခူခင်
လာနေမယ်လို့ တွေးမိနေကြတာဗျ...’

‘အခု ခင်ဗျားတို့က မိကျွန်းကို တိတ်တိတ်ဖေးပြန်လဲ ကြ
တာဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ကို လူသတ်သမားလို့မစွပ်စွဲရဘဲ ဘယ်
ထူကို သွားစွပ်စွဲရမှာလဲ’

ဝင်ဆန်းက လေသံမောမြင့်ပြောသည်။
‘ဟင်... ခင်ဗျားအထင်လို့ခန့်ပြီ။ ကျွန်တော်တို့က ခင်ဗျား
တို့အားလုံးကို ကယ်ထုတ်ပေးနိုင်အောင်လို့ သင်္ဘောငှားပြီး
ခေတနာနဲ့ လာခေါ်တာပါဗျ’

‘ကိန်လွေက ပြန်ရှင်းပြသည်။

'သဘောသွားပြီး လခကယ်ပါလို့ ခင်ဗျားကို ဘယ်သူ့အ
မှလိုက်လို့လဲ၊ ကျွန်တော်တို့မှာ ဝါးဖောင်တွေရှိသေးပါ။ ဒီ
ကျွန်းက ထွက်သွားချင်ရင် လွယ်လွယ်လေးရယ်၊ ဧပြီလီခီပို့
စိတ်မကူးစမ်းပါနဲ့'

ကမ်းခြေပေါ်ဝယ် အခြေအနေမှာ တင်းတင်းမာမာဖြစ်
နေသည်။

ဤတွင် သဘောအမူထမ်းခြောက်ဦးတို့မှာ ထိတ်လန့်လန့်
ကြပြီး ကျော့ကန်ဆူးကိုဖင်ကော သဘောကိုပြန်လှည့်၍ ထွက်
သွားသည်။

'ဟော...ဟော...တို့မှာ ထွက်ပြေးကုန်ကြပြီ၊ ခင်ဗျားတို့
သွေးရိုးသားရိုးနဲ့လခကြတာမှန်တယ်ဆိုရင် အဲဒီသဘောသွား
တွေက ဘာကြောင့်ထွက်ပြေးရတာလဲ'

ဝင်ထန်းက ကမ်းခြေမှခွာကာ ပြန်လည်ထွက်သွားသော
သဘောကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီးပြောလိုက်သည်။

'ဒီကျွန်းဟာ မိစ္ဆာကျွန်းဆိုတာ ခင်ဗျား မှေးနုပြီထင်
တယ်၊ မိစ္ဆာကျွန်းကို ဘယ်သဘောသွားမှ မလိုက်ချင်ကြဘူး။
လူတို့ကို အခကြေးငွေပိုပေးပြီး ချော့ခေ့ခေါလခခဲရတာ၊
အခုတော့ ခင်ဗျားတို့က တုတ်တစ်ပျက် ခေးတစ်ပျက်နဲ့လုပ်
နေတော့ လူတို့က လန့်ပြီးပြန်ပြေးသွားကြတာပေါ့'

သဘောမှာ သိပ်ဝေးဝေးမှသွားနိုင်မကြာမီမှပင် ယက္ခ
တုတ်လိုဖိနံ ဦးဆောင်သွားသော ဆုပ်စင် ဝါးဖောင်များက
သဘောကိုဝိုင်းဝန်းကာ လက်ရဖမ်းဆီးလိုက်ကြသည်။

သဘောမှာ မိစ္ဆာကျွန်းဘက်သို့ ပြန်လှည့်လာရမည်။

သဘောသွားခြောက်ဦးလည်း အဖမ်းခံလိုက်ကြရသည်။

'ခင်ဗျားလူတွေကေး၊ ခင်ဗျား၊ ရွဲသဘောကော အဖမ်းခံ
လိုက်ကြရပြီ၊ ဒီတော့ ခင်ဗျားဟာ လူသတ်သမားပါလို့ အေး
အေး ဆေးဆေးဝင်ခံလိုက်ရင် ကောင်းမယ်'

ယက္ခတုတ်လိုဖိနံတို့က သဘောကို လက်ရဖမ်းဆီးမိသွား
ထည့်ကို ဝတ္ထုရသည်တွင် ဝင်ထန်းက ကိန်လွေ့ကိုပြော၏။

'ဆို...ကျွန်တော်မူ လူသတ်သမားဟုတ်တော့ ဘာကြောင့်
ဖန်ခံရမှာလဲ'

ကိန်လွေ့ကလည်း ခပ်တင်းတင်းမာမာ ပြန်အဖြေပေး၏။

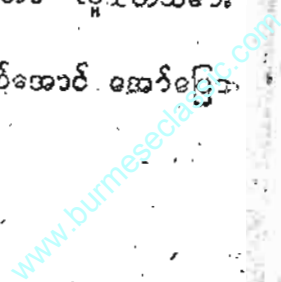
'ဆောင်းရင်းတို့... အတောက်အဖောင်း အချက်အလက်တွေ
အခိုင်အမာရှိနေတော့တောင် ကိန်လွေ့က အတင်းငြင်းဆန်နေ
တုန်းပဲ၊ ဒီတော့ ထူဟာ လျှို့ဝှက်လူသတ်သမားဟုတ်မဟုတ်
သိအောင်လုပ်ဖို့က နည်းတစ်ခုပဲရှိတော့တယ်...

'အဲဒါက ကိန်လွေ့ကို ကျွန်းပေါ်အ သင့်တော်တဲ့နေရာ
တစ်ခုထုတ်မှာ ကြီးနဲ့တုပ်ထားလိုက်မယ်၊ လူ့ကို အဲဒီလိုကြီး
နဲ့ တုပ်ထားလျက်သားနဲ့ နှော့ကံထပ် တစ်ယောက်ယောက်
အသတ်ခံရတယ်ဆိုရင်တော့ ကိန်လွေ့ဟာ လူသတ်သမား
မဟုတ်နိုင်တော့ဘူး'

ဝင်ထန်းက အားလုံး ကြားလေ့စက်အောင် ဆော်ပြော
လိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ်...ဟုတ်တယ်'

'အဲဒီနည်းက အကောင်းဆုံးပဲ'

ယခုအချိန်တွင် သင်္ဘောများလည်း ကမ်းခြေသို့ကပ်လိုက်ပြီ ဖြစ်ရာ သင်္ဘောကိုဝိုင်းပမ်းဆီးရာတွင် ပါဝင်ကြသူများဖြစ် သည့် ဟင်္သာမယ်ငါးဖော်တို့ကလည်း ဝိုင်းဝန်းအော်ဟစ်နာ ဝေအော်ခံလိုက်ကြသည်။

ထကယ်လို့ လူသတ်သမားတစ်ကိန်းလွှာကိုလှည့်ပတ်သွား ရင်ကော သူ့မှားကြိုးနဲ့အတုပ်ခံထားရရင် ထယ်လို့မူမူခန့် ခံ တဲ ရုတ်တုတ်အသေခံလိုက်ရုံပဲ ရှိတော့မှာပေါ့။

ကျားပြုရန်အိုင်ကပြောသည်။
'ဒါကတော့ သူ့ထိုက်နဲ့သူ့ ကိုပေါ့။ သူ့ဟင်္သာမယ် သမား ပြစ်နိုင်စရာအကြောင်း အမျိုးဆိုးရီနေထဲ့လူဆိုတော့ သူ့ကို ခံအတိုင်းလက်ထုတ်အသေခံမထားနိုင်ဘူး။ ကြိုးနဲ့တုပ်ပြီးထား ရမှယ်'

ဝင်ထန်းကလည်း ဗွတ်အဘင်းပြောနေသည်။ တဘိမာယ် ငါးဦးက အော်ဟစ်နာ ဝင်ထန်း၏ အစီအစဉ်အထိုင်းလုပ် ရန် ထောက်ခံပြောကြားသည်။

ကျားပြုရန်အိုင်မှာ မတားဆီးနိုင်တော့ပေ။
'ကြိုးနဲ့တုပ်ထားမယ်ဆိုရင် ကိန်းလွှာ ထစ်ယောက်တည်း ကိုပဲမထားပါနဲ့။ ကျွန်မကိုလဲ သူ့အသေမှာ သူ့အတူ ကြိုးတုပ်ထားပေပါ။'

လင်ယုယုကပြောလိုက်သည်။
'ဟာ... ဒီကိစ္စ ယုယုနဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူး။ ယုယု ဝင်ပါစရာ မလိုပါဘူး။
ကိန်းလွှာက ကန်ကွက်ပြောကြားလိုက်သည်။

'အို... မဆိုင်ဘူးလို့ တယ်သူက ပြောနေသလဲ။ ကျွန်မအ အစ်ကို ရဲ့ဇနီးလေးပဲ။ အစ်ကိုနဲ့သေအတူ ရှင်မတူ ခိုရမှာ ပေါ့။'

လင်ယုယုကပြန်ဖြေသည်။

'ဪ... ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်က တိတ်တိတ်ပုန်း ညှား ပြီးကြပြီကိုး'

ပလ္လေလုလင်ဝင်ထန်းက ရှုတ်ချသောလသံဖြင့်ပြောလိုက် သည်။

'တိတ်တိတ်ပုန်း ညှား ထဲတုတ်တုတ်ရှင်၊ အထိအလင်းစေ စပ်ခဲ့ကြတာ'

လင်ယုယုကပြန်ပြောသည်။

'ကိန်းလွှာကို ဘာကြောင့်လက်ထပ်ဖို့ လက်ခံလိုက်ရတာ လဲ'

ဝင်ထန်းကမေးလိုက်သည်။

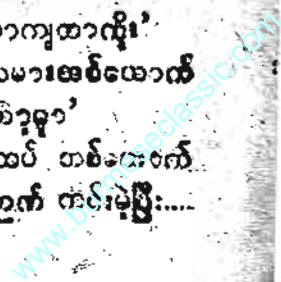
'သူလိုထူကိုမရွေးရင် တခြားဘယ်သူ့ထိုသွားရွေးရမှာလဲ'

'ရိုးအားပူဖိုပြီး အစွမ်းအစိုတဲယောက်ျား ရွေးပါဘူး။ ဘာကြောင့် လူသတ်သမားကိုမှ ခင်ပွန်းတော်ဖို့ထက်ခံလိုက် ရတာလဲ ယုယုရယ်'

'ဒါကတော့ ကျွန်မက သူ့ကိုပဲ သဘောကျတာကိုး'

'ထင်း... ဒါပေမယ့် သူ့ဟင်္သာ လူသတ်သမားအစ်ယောက် ဆိုတော့ မကြာခင်ပဲ သေရင်အစီရင်ခံရတော့မှာ'

'လူသေသွားတော့ထဲ ကျွန်မ နောက်ထပ် တစ်ဖက်က ထွန်းပေါ့။ ကျွန်မဟာ ရှင်လို့ အဆင်ပြေညက် ကမ်းမဲပြီး....'

စစ်ခောက်ကန်းလုပ်တတ်တဲ့လူမျိုးကလွဲပြီး တခြားဘယ်သူ
ကိုပဲဖြစ်ဖြစ် ခင်ပွန်းအဖြစ် လက်ခံနိုင်ပါတယ်။

လင်ယုယုက အပြောပိုင်ပိုင်နှင့် ပြောချလိုက်သည့်အတွက်
ဝင်ထန်းမှစ မျက်နှာကြီးရဲခနဲဖြစ်သွားသည်။

'က...ပြောနေကြတာဟာ...ကိန်လွှေကို သစ်ပင်အစ်ပင်မှာ
သွားပြီးကြိုနဲ့ချည်းမယ်၊ လင်ယုယုထံ အတူတူပါချင်ရင် သူ့
ကိုပါ ချည်းထားမယ်...ခါပဲ'

ခင်ထန်းက ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောလိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ်၊ ဒီအတိုင်းပဲလုပ်ရမယ်'

ကျားဖြူရှုန်အိုင်ထစ်ပြောလိုက်သည်။

တကယ်တော့ ဝင်ထန်း၏ အစီအစဉ်ကို ကျားဖြူရှုန်အိုင်
အနေဖြင့် အဘောကျေးဇူးသို့သော် အခြေအနေမှာ တားမြစ်
ရနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း နားလည်သည့်အတွက် ကိန်လွှေတို့
သက်သာရာ သက်သာကြောင်း လုပ်ပေးနိုင်ရန် ဝင်ထန်းကို
ထောက်ခံလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဝင်ထန်းအမှ မိမိဘက်မှ ကျားဖြူရှုန်အိုင်ပင် ဝင်ရောက်
ထောက်ခံလာပြီဟု အလွန်ကျေနပ်အားရသွားသည်။

ထိုနေ့စက် ကိန်လွှေနှင့် လင်ယုယုတို့၏ သက်နက်များကို
သိမ်းဆည်းကာ ကျန်း၏အလယ်ပိုင်းသို့ ခေါ်ဆောင်လာ၏။

ကျန်း၏ အလယ်ပိုင်းရှိ မြေတွက်လုပ်တစ်ခုတွင် ထီးစီး
မားမားပေါက်နေသည့် သစ်ပင်ကြီးနှစ်ပင်တွင် ကိန်လွှေနှင့်
လင်ယုယုတို့အား ကျားဖြူရှုန်အိုင်တိုက်ထိုင် ကြိုးမျှမ်းခြင်း
ထုပ်နှောင်လိုက်သည်။

အကယ်၍ အန္တရာယ်ကြုံရ အန္တရာယ်အန္တရာယ် အလွယ်တကူ
ရှုန်းထွက်နိုင်စေရန်အတွက် ကျားဖြူရှုန်အိုင်က ကြိုးမျှမ်းကို
ခပ်လျှော့ချလျှော့ချညှပ်ပေးထားခဲ့သည်။

ထိုနောက် ကိန်လွှေတို့ကို ထားရစ်ခဲ့ကာ သူတို့အားလုံး
ထိုနေ့ထူး ထွက်ခွာလာခဲ့ကြသည်။

ကိန်လွှေ၏ မိအတိုင်းထားခဲ့သောကံ ကင်းဝန်းချပြီး
စေခွင့်ကြည့်နေရင် ကောင်းမယ်'

ကျားဖြူရှုန်အိုင်က အကြံပေးသည်။

'ဟုတ်တယ်၊ တကယ်လို ကိန်လွှေဟာ လူဆတ်အမား
မဟုတ်ဘူးဆိုရင် သူ့ကို အကဲအကွယ်ပေးတဲ့သဘောဖြစ်တာ
ပေါ့၊ ပြီးတော့ လူဆတ်အမားက ကြိုးတုပ်ခံထားရတဲ့ ကိန်
လွှေတို့ကို လ...သတ်ဖို့ကြံငင်မိ ကင်းပုန်းချတာတွေလူတွေက
စေခွင့်ပေးနိုင်တယ်'

စလေလေသင်စိန်ကျားက ထောက်ခံသည်။

'မိလိုဆိုရင် လေးယောက်တစ်လှည့် ကင်းဝန်းချထားကြ
မယ်၊ ကင်းအလှည့်တစ်လှည့်ကို နှစ်နာရီခွဲခွဲရမယ်၊ ပထမ
ကင်းလှည့်မှာ ငွေကျားသစ်ငွေချိုခင်းရယ်၊ ရွှေထိုရွှင်တန်လှ
ရယ်၊ တိမ်လွှာသုဇာရွှေရင်းရယ်၊ ဓရလှိုင်းသုဇာကျန်းစမ်းရယ်
ပါဝင်မယ်၊ ဒုတိယကင်းလှည့်မှာတော့...'

ကျားဖြူရှုန်အိုင်က ကင်းတာဝန် ထမ်းဆောင်ရမည့် သူ
များ၏ ဆက်လက်သက်ရောက်ပေးသည်။

'က...ပထမ ကင်းလှည့်ကျတဲ့လူတွေ ဒီမှာ ချစ်နေခဲ့ကြ၊
ကိန်လွှေတို့ ချစ်နေတဲ့နေ့မှာပဲ ဘေးဘက် လေးတန်ကနေပြီး

တိတ်တိတ်ပုန်းအောင်းပြီး စောင့်ကြည့်နေကြပါ။ ပြီးတော့ ကိုယ်တိုင် အငိုက်အမိခံရအောင်လဲ သတိထားကြပါ။

ရှုန်ထိုင်က ဤသို့ပြောကြားပြီးနောက်၊ ထန်ဦးစီစားပုန်း ဝပ်ကာ စောင့်ကြည့်ရမည့် နေရာများကိုပါ ရွေးချယ်သတ်မှတ်ပေးလိုက်သည်။

x x x

မိုးချုပ်နေပြီ။

ဝင်ထန်း၊ ယက္ခတုတ်လိုဖိနိက ဟယ်းစိမ်းလျှံစိမ်း၊ ဟယ်းနက်မင်းကျူတို့ ကင်းတာဝန်ထမ်းဆောင်ရမည့်အချိန်ရှိ သူတို့ ခေတ္တစခန်းချွေးနထိုင်သည့် ရတနာလိုဏ်ဂူမှထွက်၍ ကိန်လွေ့တို့ကို ချည်နှောင်ထားရာသို့ သေးယောက်သားထွက်လာကြသည်။

ကျွန်တော်တို့တတွေ ဆတ်ရှိရှိနဲ့စေခင်ကြူဖို့လိုတယ်လျှို့ ဝှက်လူသတ်ကောင် ချောက်လာပြီး ကိန်လွေ့တို့ကိုသတ်ထွေးရင် ခက်နေမယ်။

လျှောက်လှမ်းလာကြရင်း ယက္ခတုတ်လိုဖိနိကပြော၏။

ဘာလဲ၊ ခင်ဗျားက ကိန်လွေ့ဟာ လူသတ်ဆမားမဟုတ် နိုင်ဘူးလို့ ထင်နေသလား။

ဝင်ထန်းကပြောလိုက်သည်။

သူသာလူသတ်သမားဆိုရင် ဆက်ပြီးပုန်းအောင်းနေမှာပေါ့၊ ဘာကြောင့် မြင်မြင်ထင်ထင် အတွဲခံမှာလဲ။

ခင်ဗျား အတွေးချော်ဘူး၊ ပြီးသူက မြင်မြင်ထင်ထင်လား အတွဲခံတာမဟုတ်ဘူး ကျွန်းပေါ်ကို တိတ်တိတ်လေးခိုးတက်မယ်လုပ်တုန်း ကျွန်တော်တို့က ဖမ်းမိလိုက်တာပါ။

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကိန်လွေ့ဟာ လူသတ်သမားလို့ ကျွန်တော် ထင်ကိုမထင်ဘူး၊ ဗျား၊ ဝီလူဟာ မိလောက်ရက်စက်ယုတ်မာမှာမတူပါဘူး။

ထိုသို့ ပြောဆိုနေကြစဉ် ကိန်လွေ့တို့ ရှိသော နေရာသို့ ချောက်လာကြသောကြောင့် စကားစပြတ်သွားကြသည်။

ကင်းတာဝန်များ ဆဲယူကြပြီးနောက် သူတို့လေးယောက် ဆေးလည်း အရပ်လေးမျက်နှာဝယ် တစ်ယောက်စီ တာဝန်ခွဲကာ ကင်းပုန်းခေခင်နေလိုက်ကြသည်။

အဟန်ကြာသောအခါ ယက္ခတုတ်လိုဖိနိက ကင်းခေခင်နေသောနေရာသို့ ပလေ့လှလင်ဝင်ထန်း၊ ရုတ်ဘရက် ချောက်ရှိလှစသည်။

ဝင်ထန်း...ဘာကိုစွန့် ခီဘက်ကိုလှည့်လာတာလဲ။ ယက္ခတုတ်လိုဖိနိက တဆံ့သြဗေးလိုက်သည်။

သိပ်တူးသန်းတဲ့ကိစ္စတစ်ခုခေတ္တလေးလို့

ဝင်ထန်းက အလွန်အရေးကြီးဟန်ဖြင့် လေသံနှိပ်ကာပြောလိုက်သည်။

ဘာလား၊ ဘာလဲ။

မိနားတိုးစမ်းပါ၊ ခီကိစ္စကို ထကျယ်ကြီးပြောလို့မဖြစ်လှ။ ယက္ခတုတ်လိုဖိနိက ဝင်ထန်း၏အနီးသို့ တိုးကပ်လိုက်၏။

ဝင်ထန်း၏ညှာလက် ဆတ်ခနဲလှုပ်ရှားသွားသည်။ ဘေးရန်

တစ်ချက်လက်ပြီးနောက် ယက္ခတုတ်လိုဖိန့်၏လည်ပင်း ပြတ်
သွားကာ ကိုယ်ခန္ဓာမှာလည်း ယိမ်းယိုင်ထဲကျသွားသည်။

ဝင်ထန်းက သွေးစက်မထိရအောင် နောက်သို့ အသာခုန်
ကပ် ရှောင်လိုက်သည်။ ဓားထွန်စွန်းခေသော သွေးများကို
စည်း လိုဖိန့်၏အဝတ်နှင့် သုတ်ပစ်လိုက်သည်။

ထိုနေ့က မြောက်ဘက်တွင်ကင်းပုန်းဝပ်နေသောဟင်္သာ
စိမ်းလျှ စိမ်းရှိရာသို့ ဝင်ထန်း ထွက်လာခဲ့ပြန်သည်။

ဝင်ထန်း၏ လှုပ်စမ်း သတ်ဖြတ်မှုကြောင့် ဟင်္သာစိမ်း
လည်း စသက်ပျောက်သွားရပြန်သည်။

ထိုနည်းတူ အနောက်ဘက်တွင် ကင်းပုန်းဝပ်နေသော
ဟင်္သာနက် မင်းကျားမှာလည်း ဝင်ထန်း၏ ဓားချက်မိသွား
ပြန်သည်။

ဝင်ထန်းသည် ဇင်းသမား သုံးယောက်ကို သုတ်သင်ပြီး
နောက် ကြိုးတုပ်ခံထားရသော ကိန်လွေ့တို့ရှိရာသို့ ချဉ်းကပ်
လာခဲ့ပြန်သည်။

‘ကယ်လိုလဲ ဝင်ထန်း၊ ဘာလာလှမ်းတာလဲ’

ကိန်လွေ့က ဆီးမေးလိုက်သည်။ လင်ယုယုမမူ ဝင်ထန်း
ကို ဘက်ခတ်ကြည့်နေသည်။

‘ရှား...တိုးတိုး၊ အသံထွက်နဲ့၊ ခင်ဗျားတို့ကို ကျွန်တော်
လာကယ်တာ’

ဤသို့ပြောပြီး ဝင်ထန်းက ကိန်လွေ့၏အနီးသို့ တိုးကပ်
ထီးသည်။ ဝင်ထန်း၏ မျက်စိအကြည့်မှာ ခက်ထန်ကာ ရက်

စော်သည်အရိပ်အရောင်များ ပြည့်လျှမ်းနေကြောင်း ကိန်လွေ့
အကဲခတ်လိုက်မိသည်။

ဝင်ထန်းသည် ကိန်လွေ့အနီးသို့ တိုးကပ်မိသည်နှင့် ဝှက်
ထားသော ဓားကိုထုတ်ကာ ကိန်လွေ့၏ဆက်ပင်းကို လှမ်း
ပိုင်းလိုက်သည်။

ကိန်လွေ့က ဒဏ်းစွဲတိမ်းခွာင်ကာ ညှာခြေးထောက်ဖြင့်
ဝင်ထန်းကို ဆီးတန်လိုက်သည်။

ဝင်ထန်းက ကိန်လွေ့မှာ ကြိုးများဖြင့် အထုပ်ခံထားရ
သည့်အတွက် လှုပ်လည်းမလှုပ်နိုင် တုန်ပြန်တိုက်ခိုက်မှုလည်း
မပြုနိုင်ဟု ဆင်ထားခဲ့သည်။

ကျားဖြူရှုန်အိုင်က ကြိုးများကို ခပ်လျော့လျော့ ခပ်
ပြေပြေချည်းထားပေးခဲ့ကြောင်းကိုကား ဝင်ထန်းမသိရှာပေး
ယခု ကိန်လွေ့က ခပ်လျော့လျော့တုပ် နှာင်ထားသော ကြိုး
များမှ အလွယ်တကူရှုန်းထွက်ကာ တုန်ပြန် ထိုက်ခိုက်လိုက်
ခြင်းဖြစ်ရာ ဝင်ထန်းအငိုက်မိသွားသည်။

ကိန်လွေ့၏ခြေ နံချက်ထိမိသာ မြေကြီးပေါ် ပက်လတ်
လှန်ထဲကျသွားသည်။

ဤတွင် လင်ယုယုကလည်း ကြိုးများဖြင့် ချည်နှောင်
ထားခြင်းမှ ရုန်းထွက်လာကာ ဝင်ထန်း၏ပျော့ခွေကြောကို
အပိုင်အနိုင်ပင် ခမ်းပိတ်လိုက်သည်။

ဝင်ထန်း မလှုပ်ရှားနိုင်တော့။

‘ယောစီကို မြန်မြန်လာကြပါ။ လူသတ်ဆမားကို မိလား
ပါပြီ’

၃၉၀ + တက္ကသိုလ်နေရံအောင်

ဆင်ယုယုဆ အသံကုန်အော်ဟစ်လိုက်သည်။
မကြာမီပင် ထိုးနရာသို့ ကျားဖြူရှုန်အိုင်ဦးဆောင်သော
လူငယ်သိုင်းသမား ဆယ်ခလေးဦးနှင့် ရံလျှ ကျင့်တို့ရောက်လာ
ကြသည်။

'ဟာ...ဝါက ဘယ်လိုဖြစ်ကုန်ကြတာလဲ'

ခံသုံးကြောပိတ်ခံရကာ မြေကြီးပေါ်တွင် ခေ့ခေ့လေးထဲ
ကျနေသော ဝင်ထန်းနှင့် ခေးတွင် မေးမေးမတ်မတ် ရပ်နေ
ကြသော ကိန်လွေနှင့် ဆင်ယုယုတို့ကို တွေ့ရသည်တွင် ရှုန်အိုင်
၏ အဖေတစ်ပါးပြောလိုက်သည်။

'ဝင်ထန်းဟာ လူဆတ်သမားအစစ်ပါ။ သူက ကျွန်မနဲ့
ကိန်လွေကို သတ်တော့မလို့ ကျားဖြူရှုန်အိုင်က ကျွန်မတို့ကို
ကြိုခပ်လျှော့လျှော့လေးထုပ်ထားခဲ့လို့ ကျွန်မတို့က အလွတ်
ရုန်းငြိုး အခုလိုအမိပမ်းထားတာပါ'

လင်ယုယုဆပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ဟာ...ဟုတ်ပါ့လား၊ ဝင်ထန်းက ဘယ်လိုထုပ်ပြီ၊ လူ
ဆတ်သမားဖြစ်နိုင်မလဲ'

ရှုန်အိုင်က ခေါင်းခါးယမ်းကာပြောသည်။
ထို နောက် ကျန်ကင်းသမားများကို လတ်ရသောကြောင့်
ရှုန်အိုင်က ဘော်ခေါ်လိုက်သည်။

'လိုပိန်၊ လျှံစိမ်း၊ မင်းကျား၊ ထွက်လာခဲ့ကြလေ'
ရှုန်အိုင်က ဘော်ခေါ်ဘော်လည်း လိုပိန်ထိုသုံးယောက်၏
အသံတို့ မကြားရပေ။

'ဟာ...လူတို့ဘယ်လိုဖြစ်ကုန်ကြပြီလဲ၊ သွေးကြည့်ဦးမှဖြစ်
မယ်'

ရှုန်အိုင်က ဤသို့ပြောပြီး ငွေကျားသစ်ဝေချီမင်း၊ စာပေ
လိုလင်စိန်ကျားနှင့် ဟင်္သာဖြူပိုင်ရှုန်တို့ကို ကင်းပုန်းချွဲထားသူ
သုံးယောက်အား သွေးကြည့်ရန်စေလွှတ်လိုက်သည်။

မကြာမီမှာပင် ထိုလူသုံးယောက်သည် လိုပိန်၊ လျှံစိမ်း
နှင့် မင်းကျားတို့၏အလောင်းများကို သယ်ယူပြန်ရောက်လာ
ကြသည်။

'ဝင်ထန်း...ခပ်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ'

ရှုန်အိုင်က ဝင်ထန်းကို ဧေါဆတကြီးစိုက်ကြည့်ရင်း ပြော
သည်။

'ခပ်ဗျားတို့ ကျွန်တော့်ကိုသာ သတ်ပစ်လိုက်ကြပါသော
ဗျာ'

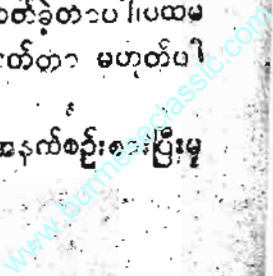
ဝင်ထန်းက အလွန်စိတ်ပျက်အားလျှော့သော လေဆံဖြင့်
ပြောသည်။

'တောက်... ထက်စသတ်တော့ လူဆတ်သမား အစစ်က
မိကောင်ကိုး'

'ရှေ့လှရှင်ဟန်လုက ဝင်ပြောသည်။

'သူဟာ လိုပိန်တို့သုံးယောက်ကိုသာ သတ်ခဲ့တာပါ။ ပထမ
သေသွားကြတဲ့ ရှုန်ကျင့်တို့ကိုတော့ သူ့အထံမှာ မဟုတ်ပါ
ဘူး'

စာပေလူလင်စိန်ကျားသစ်က အလေးအနက်စဉ်းစားပြီးမှ
ပြောလိုက်သည်။

'ဒါဆို ဝင်ထန်းဟာ လျှို့ဝှက်လူသတ်သမား ဟုတ်တူးပေါ့'

'သူဟာ လျှို့ဝှက်လူသတ်သမားဟုတ်မိဘူး၊ ရှန်ကျင့်၊ ရောပင်၊ ရိတာဟိုင်၊ ယုတ်စိမ်းနဲ့ ငေးကျားတို့ကတွေ့သတ်ခံရတဲ့ ဘဝါတုန်းက ဝင်ထန်းဟာ ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော်တို့နဲ့ အတူတူရှိနေဖူးပေမယ့် ဟုတ်လား'

ဒေဝေသမားစိန်ကျားက ရှင်းပြလိုက်မူပင် သူတို့အားလုံးနားလည်သွားကြတော့သည်။

'ဝင်ထန်းဟာ လျှို့ဝှက်လူသတ်သမား ဟုတ်ပေမယ့် လျှို့ဝှက်လူသတ်သမားနဲ့ အဆက်အသွယ်ရှိခွင့်ရှိနိုင်တယ်၊ ကမ္ဘာ့ရှန်ကျင့်ပြာစမ်း ဝင်ထန်းလျှို့ဝှက်လူသတ်သမား ဘယ်သူထံဆိုက ခင်ဗျားထံအသား'

ရှန်အိုင်က စစ်ခေမလိုက်သည်။

'မသိပါဘူး၊ ကျွန်တော်ဟာ ရတနာသိုက်ထဲက ရွှေခွေပစ္စည်းတွေကို မကဲမာလို ရောင်းဝယ်ပြန်နဲ့ ရောလွတ်ပြီး အခုလိုကြိမ်ကြိမ် လုပ်မိတာပါ။ ဒါမှ ဒီသတ်ပြတ်မှုတွေဟာ လျှို့ဝှက်လူသတ်သမားရဲ့ လက်ချက်ဆိုပြီး ကျွန်တော် အပေါ်ထံ ယကင်းကြမူပေါ့...'

'ဒီလိုနဲ့ တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ထုတ်ဆင်ပစ်ပြီး... ရတနာပစ္စည်းတွေကို အပိုင်စီးရယူဖို့ ကြံမိတာပါ။ လျှို့ဝှက်လူသတ်သမားနဲ့ အဆက်အသွယ်မရှိပါဘူး'

ဝင်ထန်းကပြောသည်။

'ဝင်ထန်း အပြစ်ကျူးလွန်တာကတော့ လက်ပွား လက်ကြပ်ကိမ်းနဲ့ ချွန်ကိုဘယ်လိုစီမံကြရင်တော့ပေးမလဲ'

ရှန်အိုင်က အများ၏ဆန္ဒကို တောင်းဆိုလိုက်သည်။ အလုံးက ဝင်ထန်းကို သေဖော်စီရင်ရန် ပြောကြသည်။ အများဆန္ဒနှင့်အညီ ဝင်ထန်းကို စီမံလိုက်သည်။

'ရှင်တို့နှစ်ယောက်အပေါ်ကို အထင်အမြင် လွဲမှားမိခဲ့တဲ့ အတွက် တောင်းပန်ပါတယ်။ ဒီရတနာပစ္စည်းတွေကြောင့် အခုလို မပြစ်သင့်တာတွေ ပြစ်ရတာပါ။ ဒီတော့ ဒီရတနာပစ္စည်းတွေကို သက်ဆိုင်ရာလက်ထဲကို အပ်လိုက်ကြရင်တော့ပေးပါလိမ့်မယ်။ ဒီကျွန်းပေါ်မှာ ရတနာသိုက်ရှိနေရင် သိပ်ကို အန္တရာယ်များပါတယ်'

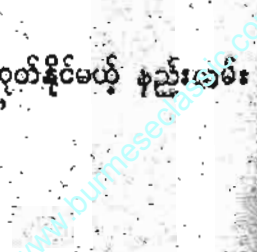
တသံဖြူပိုင်ရန်ကပြောလိုက်သည်။

'ရတနာတွေကို သက်ဆိုင်ရာသက် အပ်တာဟာ အထင်တော်ဆုံးပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ဒီလိုလုပ်လိုက်ရင် လျှို့ဝှက်လူသတ်သမားကို ထုတ်ပေးနိုင်ဖို့ အခွင့်အလမ်း နည်းသွားလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် ဒီရတနာတွေကို ဒီကျွန်းပေါ်မှာ ဧကထားပြီး လျှို့ဝှက်လူသတ်သမားကို ဖော်ထုတ်ရမယ်။ လူသတ်သမားကို ထုတ်ပေးပြီးမှ ရတနာတွေကို သက်ဆိုင်ရာကို အပ်နှံကြတာပေါ့'

လင်ယုယုကပြောသည်။

'လျှို့ဝှက်လူသတ်သမားကို ဖော်ထုတ်နိုင်မယ့် နည်းလမ်းကို လင်ယုယု စဉ်းစားမိပြီးပြီဟင်တယ်'

'ရှန်အိုင်ကမေးလိုက်သည်။

၃၉၄ * စက္ကသိုလ်ခေရိအောင်

‘ဟုတ်ကဲ့၊ စဉ်းစားမိပြီးပါပြီ၊ ကျွန်ုပ်ပြောတဲ့အတိုင်း အားလုံး လိုက်နာကြမယ်ဆိုရင် လျှို့ဝှက်လူသတ်ဆမားကို မကြာခင် အချိန်မှပဲ ဖော်ထုတ်နိုင်ပါလိမ့်မယ်’

‘ကေခင်းပါပြီ...လိုက်နာပါမယ်၊ ဘဝတွေ လုပ်ဆောင်ရမှာလဲ’

‘ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး တစ်ယောက်မကျန် ဒီမိစ္ဆာကျွန်းကနေ ထွက်ခွာထွားကြဖို့ပါပဲ’

လင်ယုယုပြောသောအကြံကို အေးလုံးကပင် လက်ခံကြသည်။ ထိုနေ့ညနေပိုင်းမှာ ကိန်လွေ့ တို့၏သင်္ဘောဖြင့် သူတို့အားလုံး မိစ္ဆာကျွန်းမှ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြသည်။

BURMESE CLASSIC

အခန်း (၁၃)

သင်္ဘောသုံးစီး မိစ္ဆာကျွန်း၏အနောက်ဘက်ကမ်းခြေတွင် ဆိုက်ကပ်လာကြသည်။ သင်္ဘောများပေါ်မှ လူသုံးထည်နှစ်ဦး ဆင်းလာသည်။

ဦးစီး ခေါင်းဆောင်လစသုဗ္ဗာ အဘိုးအိုတစ်ယောက်နှင့် လူရွယ်ထစ်ယောက်တို့ ဖြစ်ကြသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်၏ လမ်းပြညွှန်ကြားမှုဖြင့် သင်္ဘောအား သုံးဆယ်တို့သည် ရတနာသိုက်ထဲမှ ရတနာဆေးတ္တာများကို တစ်တုံးပြီးတစ်တုံး ထုတ်ယူကာ သင်္ဘောပေါ်သို့တင်ကြသည်။ အချိန်နှစ်နာရီခန့် ဩဇာသောအခါ ရတနာဆေးတ္တာများအားလုံး သင်္ဘောပေါ်သို့ တင်ပြီးဖြစ်သွားသည်။

ထို့နောက် သင်္ဘောသုံးစီးသည် မိစ္ဆာကျွန်းမှ ခုခလာခဲ့ကြသည်။

သုံးရက်ခန့်ကြာသောအခါ ပြည်ကမ်းခြေ တစ်နေရာရှိ လူသူကင်းဝေးသည့်ကမ်းစပ်ဝယ် ထိုသင်္ဘောသုံးစီး ဆိုက်ကပ်လာသည်။

အဘိုးအိုနှင့် လူရွယ်တို့၏ ကြီးကြပ်မှုဖြင့် သင်္ဘောသုံးစီးထိုးသပ်တိုက် သင်္ဘောပေါ်မှ ခုထုတ်ဆေးထွာများကို ကုန်းခြေပေါ်သို့ ထုတ်ချကြရသည်။

ဆိုကုန်းခြေပေါ်တွင် ကြိုတင်တူးထားသော ကျင်းကြီးတစ်ခုရှိသည်။ ရတနာသေတ္တာများကို ကျင်းကြီးထဲဝယ်ထည့်ကာ မြေဖို့မြုပ်နှံလိုက်ကြသည်။

‘ကိန်း...ကိစ္စတွေအားတော့ပြီးပြီ၊ အောင်မြင်တဲ့ အထိမ်းအမှတ်နဲ့ စားကြသောက်ကြကစားပါကွာ’

အဘိုးအိုကပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် အောင်စိစဉ်ထူးကဲ့သို့ အရင်ကထမင်း၊ ဟင်းလျာများကို ထုတ်ကာ စားပြုဆောက်ကြသည်။

အဘိုးအိုနှင့် လူရွယ်ကမူ တစ်နေရာသို့ ထွက်သွားကြသည်။

စားသောက်နေကြစဉ်မှာပင် သင်္ဘောသား သုံးဆယ်တို့သည် ဝမ်းဗိုက်ကိုနှိပ်ကာ ဗိုက်နာသည်ဟု ညည်းညူကြရင်း တင်းယောက်ပြီးတစ်ယောက် လဲကျသေဆုံးကုန်ကြသည်။

ထိုသူတို့လုံး သေဆုံးသွားကြသောအခါမှ အဘိုးအိုနှင့် လူရွယ်တို့ ထိုနေရာသို့ပြန်ရောက်လာသည်။

‘ဘယ်လိုလဲ ဝါသား၊ ဖေဖေ စီစဉ်တာ ပိုင်တယ်တုတ်လား၊ အခုဆိုရင် မိရဘနာတွေအားလုံး ဖေးဖေတို့သာ ငစပိုင်ပြီ’

အဘိုးအိုက အားရဝမ်းသာပင်ပြောလိုက်သည်။

ရတနာတွေကို အပိုင်ရတာကတော့ ယုတ်ပါပြီ၊ ဒါမှမဟုတ် ကိန်းလေ့ တို့လူစု အသက်ဆက်ရှင်နေသေးတာကတော့ သားတို့မတို့ကို အန္တရာယ်အများကြီးရှိတယ်၊ အုတိုက်စသော မိုးခင်းလို့ သားယာ ကိုယ့်မျှင်နာကို အမြဲရှုပ်ဖျက်ပြီးနေနေရတယ်မဟုတ်လား’

‘မိတ်ချပါသား၊ ခယ်ကိန်းလေ့ တို့မတို့ကို ရွာတွေထဲ ဆင်ဖို့ ကြေးစား သိမ်းသမားတွေကို ဖေဖေ ရွာပေးပါမှတ်ကွယ်’

‘ခင်ဗျားထို့မှာ မိလီလုပ်နိုင်မယ် အခွင့်အရေး မရှိဘူးပါဘူး၊ ပြီးတော့ စီးယနာတွေထဲ ခင်ဗျားထို့ မရနိုင်ပါဘူး’

အေးစက်သောကောသံပေါ်လာသည်။ သူတို့အေးအစ အလွန်ထိတ်လန့်သွားကာ အသံလွှာရာဆိုသို့ ထုညှိကြည့်လိုက်ကြသည်။ လူခြောက်ယောက် ရပ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရင်း

ချစ်လှလင်ကိန်းလေ့၊ ဂန္ဓဓာသုတေသီလင်ယု၊ ကျားရွှေရှင်တို့၊ စားပလုပင်စိန်ကျား၊ ဟယ်ဖြူပိုင်ရန်နှင့် မေရသုတေသီချင်း မေတ္တီပင်ဖြစ်ကြသည်။

အဘိုးကြီးနှင့် လှရွယ်တို့မှာ အလွန်တုန်လှုပ်ချော့စာသား
သွေးကြမ်းကြက်သေသေကာ ဘာလုပ်ရမည်မသိမှန်းဖြစ်နေ
ကြသည်။

ထိုအခိုက်တွင် လူငယ်သိုင်းသမား ခြောက်ယောက်တို့က
ရွှေသိုလွှားခနဲခုန်တက်လာကာ သူတို့နှစ်ယောက်ကို အကြေခ
ပိတ်ကာ အမိပမ်းလိုက်သည်။

အဘိုးကြီးနှင့် လှရွယ်တို့၏မျက်နှာတွင်စွပ်ထားသော မျက်
နှုတ်ဖုံးများကို ဆွဲခွာလိုက်ကြသည်။

‘လက်စသတ်တော့ ခင်ဗျားကိုး’

လှရွယ်၏မျက်နှာမှာ မျက်နှာပုံး တျာတ်ထွားပြီး ရှုပ်ရည်
ဆွင်ပြင်ကို လင်ထင်ရှားရှား ပြင်လိုက်ရသည်ထိုင် ကိန်လွေ့ထ
ပြောလိုက်သည်။

ထိုလှရွယ်မှာ သန်းကြွယ်လှလှင်ရောင်ရမ်းပင်ဖြစ်သည်။
ရောင်ပင်းမှာ ဝမ်းပိုက်တွင် ခေးထိုးခဲရဟန်ဆောင်သော
ကိန်လွေ့ကို လှည့်စားခဲ့သည်။

ထိုနောက် ရွက်လှေကို မောင်းပြေးကာ မိစ္ဆာကျွန်း၏
ပတ်ဝန်းကျင်ရေပြင်ဝယ် ထည့်လည် သွားလာရင်း ရခြေရာ
ပျောက်နေခဲ့သည်။

အခါအခွင့်သင့်တိုင်း မိစ္ဆာကျွန်းပေါ်သို့တက်ကစ လူငယ်
သိုင်းသမားများကို သုတ်သင်ခဲ့သည်။

နောက်ဆုံးတွင် မိစ္ဆာကျွန်းကို လူငယ်သိုင်းသမားများအ
စွန့်ခွာသွားသောအခါတွင်မူ ပခင်နှင့်အတူ ရတနာသိုက်ထဲမှ
ရတနာပစ္စည်းများကို အရယူလခခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ကိန်လွေ့တို့က လင်ယုယု၏အစီအစဉ်အတိုင်း မိစ္ဆာကျွန်း
အနီး တစ်ဝိုက်ဝယ် တံငါလှေတစ်စီးဖြင့် တံငါသန်များ
အယောင်ဆောင်ရုပ်မျက်ကာ ထည့်လည်သွားလာစေရောင်ခင်း
နေသည့်အတွက် ရောင်ပင်းတို့ကို ခြေရာခံကာ အမိပမ်းနိုင်
ခြင်းဖြစ်သည်။

ကိန်လွေ့တို့သည် ရောင်ပင်းတို့သားအဖကို ပမ်းဆီးခေါ်
ဆောင်လာခဲ့သည်။

ရောင်ပင်းတို့ကို ဆက်ဆိုင်ရာများထက်သို့ အပ်နှံရန်နှင့်
ရောင်ပင်းတို့လျှိုဝှက်ထေးသော ရတနာပစ္စည်းများကို ပြည်
သူဘဏ္ဍာအဖြစ်အပ်နှံရမည့်တစ်ခဲများအလည်း ရှိနေသေး
သည် မဟုတ်ပါလား။

ကိန်လွေ့အဖို့မူ မိစ္ဆာကျွန်းမှရလာခဲ့သည့် အလှူရတနာ
ဖြစ်သော လင်ယုယုတစ်ယောက် မိမိဘေးနားတွင် အမြဲရှိနေ
မိမိ့ အထူးပင်ကျေနပ်ပျော်ရွှင်လျက် ရှိနေပေတော့အတည်း။

ပြီး ပါပြီ

စာရွှေသုများ၏ပေထွာကိုခံယူရက်
တက္ကသိုလ်-ရဲ့ပင်းအောင်

